

تأزہ عہد

موعاصر ترجمہ

تازہ عہد

رشت گیلکی

متا خوروم خور

صورتنامه

۱	بخش ۱
۳	بخش ۲
۵	بخش ۳
۶	بخش ۴
۸	بخش ۵
۱۱	بخش ۶
۱۳	بخش ۷
۱۵	بخش ۸
۱۸	بخش ۹
۲۱	بخش ۱۰
۲۳	بخش ۱۱
۲۵	بخش ۱۲
۲۸	بخش ۱۳
۳۲	بخش ۱۴
۳۴	بخش ۱۵
۳۶	بخش ۱۶
۳۸	بخش ۱۷
۴۰	بخش ۱۸
۴۲	بخش ۱۹
۴۴	بخش ۲۰
۴۶	بخش ۲۱
۴۹	بخش ۲۲
۵۱	بخش ۲۳
۵۳	بخش ۲۴
۵۶	بخش ۲۵
۵۹	بخش ۲۶
۶۳	بخش ۲۷
۶۷	بخش ۲۸

عیسا مسیح سرگودشت

ماتا بینیویشته

بخش ۱

عیسا مسیح ایل و تبار

۱ آن عیسا مسیح، داوود پسر، ایبراهیم پسر شجره نامچه ایسه.
۲ ایبراهیم ایسحاق پتر بو، و ایسحاق یعقوب پتر، و یعقوب یهودا و اونی برارآن پتر بو. ۳
یهودا فارص و زراح پتر بو کی اوشانی مار تمار نام داشتی، فارص حصرون پتر بو، و
حصرون رام پتر. ۴ رام عمیناداب پتر، عمیناداب نحشون پتر، نحشون سلمون پتر بو. ۵
سلمون بو عز پتر بو کی اونی مار راحاب بو، بو عز عوبید پتر کی اونی مار روت نام
داشتی، و عوبید یسا پتر بو. ۶ یسا داوود پادیشا پتر بو داوود سولیمان پتر کی اونی مار، پیشتر
اوریا زن بو. ۷ سولیمان رحبعام پتر بو، و رحبعام ابیا پتر، و ابیا آسا پتر بو. ۸ آسا یهوشافاط
پتر بو، یهوشافاط یورام پتر، یورام عزیا پتر بو. ۹ عزیا یوتام پتر، یوتام آحاز پتر، و آحاز
جزقیا پتر بو. ۱۰ جزقیا منسا پتر، منسا امون پتر، امون یوشیا پتر بو. ۱۱ یوشیا یکنیا و اونی
برارآن پتر بو کی ایسرائیل قوم تبعید زما ت بابل میان، بودونیا باموده. ۱۲ تبعید پسی بابل
میان:

یکنیا سالتی نیل پتر و سالتی نیل زروبابل پتر بو. ۱۳ زروبابل آبی هود پتر بو، آبی هود
ایلیاقیم پتر، و ایلیاقیم عازور پتر. ۱۴ عازور صادق پتر، صادق یاکین پتر، یاکین ایلی
هود پتر بو. ۱۵ ایلی هود العازر پتر، العازر متان پتر، و متان یعقوب پتر بو. ۱۶ یعقوب
یوسف پتر، و یوسف مریم مرد بو. مریم جا، عیسا بودونیا بامو، کی اون لقب مسیح بو.
۱۷ اطوی، همتانی کی اوشان نام آ جور ببرده بوبسته، جه ایبراهیم تا داوود، چارده نسل،
و جه داوود تا یهودیان تبعید زما ت، بابل میان، چارده نسل، و تبعید زما ت تا مسیح
زما ت چارده نسل بود.

عیسا مسیح بودونیا امون

۱۸ عیسا بودونیا امون اطو اتفاق دگفته، هو مسیحی کی وستی باموبی: مریم، عیسا مار،
یوسف حلقه بینیشانی بو، ولی جه قبل آنکی عروسی بوکوند، معلوم بوبسته کی روح القدس
جا شکم اوساده. ۱۹ اون مرد، یوسف، خودای شناختی و خوروم مردای بو و نخاستی مردوم
ورجا اون روسو بوکونه، پس تصمیم بیگفت خلوتی جه اون سیوا وابه.
۲۰ اون آ فیکران میان خوره غرق بوسته بو کی ایتا فرشته خودا جا، خاب دورون اون
ظاهیر بوسته و بوگفته: «یوسف، داوود زای، نوآترستن کی مریم امرأ عروسی بوکونی،
چونکی اونی شکم دورون زای، جه روح القدس. ۲۱ اون ایتا پسر زایه، و تو وستی اون
عیسا نام بنی، چره کی اون خو مردوم اوشان گونایان جا نیجات دهه.»
۲۲ تومام اشان اتفاق دگفته کی خوداوند گبان کی اونی نبی زوان امرأ بوگفته بوبسته
انجام بیه: ۲۳ «ایتا باکره دوختر شکم اوسانه، ایتا پسر زای زایه، و اون عمانوئیل دوخنده.»

* عمانوئیل عبری ژوان دورون په «خودا امی امرأ» ایسه.
^{۲۴} هطو کی یوسف خاب جا ویریشته، خوداوند فرشته فرمان مأنستن انجام بدا و مریم
 باورده بخانه کی اونی زن ببه؛ ^{۲۵} ولی اونی امرأ نوخوفته تا او زمات کی اون خو زاک
 بزا؛ و یوسف اون «عیسا» نام بنا.

* ۲۳:۱ اشعیا ۷:۱۴

بخش ۲

مُغان عیسا دونبال گردیدی

^۱ هیرودیس پادیشای زما تان بو، کی بیت لحم میان، یو هودیہ دورون، عیسا بودونیا بامو. هو زما ت میان، چنتا مجوس ستاره شناس شرق سرزمین جا باموده اورشلیم و واورسند: ^۲ «او قوندقه زای کی وستی یو هوڈ پادیشا ببه کو؟ امان اونی ستاره بیرون امون شرق جا بیدیم و بامویم کی اون پرستش بوکونیم.»

^۳ هطو کی ا خور هیرودیس پادیشا گوش فارسیه، اون و توما اورشلیم آلمان پریشان بوسند. ^۴ اون پبله کاهینان و یو هوڈ قوم دین عالیمان همتای دؤخاده و اوشانی جا واورسبه: «مسیحی کی وعده بدا بوبسته کویه وستی بودونیا بایه؟»

^۵ اوشان بوگفتد: «یو هودیہ بیت لحم دورون، چره کی نبی هطوچی بینویشته: ^۶ ای بیت لحم تو، یهودا سرزمین* میان جه همتا موهم شهران کوجه دانه تر نیی، چونکی تی جا ایتا فرمائروا بیرون ایه کی می قوم، ایسرائیل قوم رهبری کونه.»*

^۷ بازون هیرودیس خلوتی، مغان، خو ورجا دؤخاده و ستاره ظوهور کودن دقیق وخت اوشانی جا واورسبه. ^۸ بازین اشان اوسه کوده بیت لحم، بوگفته: «بیشید و دیقت امرأ او زاک ره و اموجید. بازین کی اون بیافتید، می ورجا و اگردید و مره و اخور کونید کی منم بشم، اون پرستش بوکونم.»

^۹ اشان پادیشا گبان بشتاوسته پسی را دکفتد، و او ستاره کی شرق جا بیده بود، اشان بیت لحم ور هیدایت بوکوده. او ستاره اشان پیشتر را دوارست تا او جیگا سر کی زای ایسا بو، بیسا. ^{۱۰} او وخت کی اشان او ستاره ی فاندرسند، ذوق جا پر گیفتاندوبود!

^{۱۱} بازون بوشوده او خانه دورون، و او زاک اون مار، ینی مریم امرأ، بیدد. پس خوشانی پیشانی خاک سر بناد، زاک پرستش بوکودد. بازین خوشانی صوندوقان و اکودد، و اون طلا و گنر و مر* پیشکش بوکودد. ^{۱۲} هطو کی و اگردستن زما ت فارسیه، ایتا ده را جا بوشوده. چونکی خودا خاب دورون اوشان بفرماسته بو کی هیرودیس ورجا و انگرزد.

فرار، مصر ور

^{۱۳} مغان شئون پسی، خودواند فرشته خاب دورون یوسف ره ظاهر بوسته و بوگفته: «ویریز و زاک و اونی مار اوسان، جیویز مصر ور، و هویه بیس تا تره و اخور کونم؛ چونکی هیرودیس زاک ره و اموختاندره کی اون بوکوشه.» ^{۱۴} اون هو شب ویریشته، مریم و زاک اوساده، را دکفته بوشو مصر، ^{۱۵} و تا هیرودیس مردن زما ت هویه بیسا. پس اونچی کی خودواند ایتا جه انبیا زوان امرأ پیشگویی بوکوده بو، هطو بوبسته کی «می پسر مصر جا دؤخادم.»*

* ۶:۲ یونانی زوان: فرمائروایان

* ۶:۲ میکاه ۲:۵

* ۱۱:۲ مر ایتا خوشبو صمغه

* ۱۵:۲ هوشع ۱:۱۱

۱۶ هطو کی هيروديس بفامسته مغان اون گول بزئيد، اون غيظ گيفته، خو سروازان اوسه كوده كي بيت لحم ميان و او دور و حوالی، توما دوساله پسر زاکان و كوجهترانم، موطابق هو زماٲ كي مغان جا واورسه بو، بوكوشد. ۱۷ اطويي، اونچي كي ارمياي نبي زوان جا بوگفته بوبسته بو، ايتفاق دكفته: ۱۸ «رأمة جا زهار و ماتم صدا گوش فارسه. راحيل خو زاکان و اسي گريه كونه و نخايه اون آرام كوٲد، چره كي اوشان ده نئيساد.»*

مصر جا و اگردستن

۱۹ هيروديس مردن پسي، خوداوند فرشته مصر ميان يوسف خاب نما بوبسته و اون بوگفت: ۲۰ «ويريز زاك و اوني مار اوسان و اگرد ايسراييل سرزمين، چونكي اوشاني كي خاستيد زاك بوكوشد، بمردد.» ۲۱ بازين يوسف ويريشته و زاك و اوني مار اوساده، و اگردسته ايسراييل سرزمين. ۲۲ ولي چونكي بشتاوسته كي اركلاٲوس هيروديس پسر، خو پير جا يوهديه دورون سلطنت كوداندره، بترسه بشه اويه؛ و بازون خاب دورون كي اون و اخور كوٲد، جليل رائ سرا گيفته ۲۳ و ناصره شهر دورون ساكين بوبوست. اطويي، اونچي كي انبيا زوان جا بوگفته بوبسته بو، ايتفاق دكفته: «اون ناصري دواونده.»

یوحنا کی تعمید دہہ ظوہور کودن

۱ ھو روجان دورون، یوحنا کی تعمید دئی ظوہور بوکودہ. اون یوہودیہ بیابان میان مردوم رہ موعیظہ کودی و گفتی: ۲ «شیمی گونایان جا توبہ بوکونید، چونکی آسمان پادیشائی فارسندره.» ۳ اون هونی ایسہ کی اشعیای نبی اونی جا بوگفته بو: «اون هو صدایی ایسہ کی بیابان دورون ایجگرہ زہ: خوداوند آمون رہ رائ آمادہ کونید! جادہی اونی و آسی هموار کونید!»*

۴ یوحنا لیواس شوتور پشم جا، اونی کمر قنش چرم جا، و اونی غذا صارأ ملخ و عسل بو. ۵ مردوم اورشلیم جا و جہ یوہودیہ سرتاسر و تومام اردن درہ را، بیابان میان اونی ورجا شوئید. ۶ اوشان خوشانی گونایان اعتراف کودید، اردن روخان دورون اونی جا تعمید گیتید.

۷ ولی او وخت کی بیدہ کی ایتا پیلہ جمئیت جہ فریسیان و صدوقیان اونی ورجا آیدہ کی تعمید بیگیرد، اوشان بوگفته:

«ای آفی زاکان، کی شمہ و آخور کودہ خودا غضب جا کی پیش درہ جیویزید؟ ۸ شیمی کردکار امرأ و انیشان بدید کی رأس راسی توبہ بوکودید. ۹ آ خیالم شیمی کلہ جا بیرون کونید، چونکی شیمی پیلہبابا ایبر اہیمہ خودا غضب جا جیویزیدی، چونکی آ بیابان سنگان امرأ خودا تانہ ایبر اہیم رہ زای چاکونہ! ۱۰ اسہ تیشہ، درختان ریشہ سر بنا بوبوستہ. ہرتا درخت کی خوروم بار ناورہ، و اوہ بہ، آتش دورون تاودا بہ. ۱۱ من اوشانی کی خوشانی گونایان جا توبہ کوئدہ، آب امرأ تعمید دہم، ولی اینفر دہ آہہ کی خیلی اونی مقام مرتبہ می جا بوجورترہ، اندر کی من لیاقت نارم اونی پافزار اونی پا ورجا بنم. اون شمہ روح القدس و آتش امرأ تعمید دہہ. ۱۲ اون خو دوخالہ چو امرأ آمادہ ایسا، کولوش گندم جا سیوا واکونہ. بازون خو خرمن جیگای پاک کونہ، تیلنبار دورون گندم جم کونہ، ولی کولوش ایتا آتش دورون سوخانہ کی ہیوخت خاموش نیبہ.»

عیسا تعمید گیتن یوحنا دس

۱۳ ھو زمات میان، عیسا جلیل جا را دکفت اردن ور کی ہویہ یوحنا جا تعمید بیگیرہ. ۱۴ ولی یوحنا سعی بوکود اونی مانع ببہ، و بوگفت: «آن منم کی وستی تی جا تعمید بیگیرم. تو چرہ آبی می ورجا؟»

۱۵ ولی عیسا بوگفت: «آ کار لازیم ایسہ کی انجام ببہ، چونکی وستی ہرچی کی خودا ایرادیہ انجام بدیم.» بازین یوحنا قوبیل بوکود کی اون تعمید بدہ.

۱۶ تعمید پسی، ھو موقع کی عیسا آب جا بیرون آموندبو، آسمان واز بو و یوحنا روح القدس بیدہ کی ایتا کوثر مانستن بیجیر بامو و عیسا رو قرار بیگفت. ۱۷ ھو موقع آسمان جا ایتا صدا فارسہ کی: «آن می جان دیل پسرہ، کی

* ۳:۳ اشعیا ۴۰:۳ (یونانی بینویشتہ).

بخش ۴

عیسا ایمتحان بوستن

^۱ بازون خودا روح، عیسای ببرده بیابان دورون کی اویہ شیطان اون وسوسه و ایمتحان بوکونه. ^۲ اون چهل شبندروچ پسی کی روزه داشتی، خیلی اون ویشتا کوده. ^۳ آ حال میان، اونی کی وسوسه کونه بامو اونی دونبال و بوگفته: «اگه خودا پسری، آ سنگان بوگو نان ببد.»

^۴ ولی عیسا اون بفرماسته: «بینیویشته بوبوسته کی: "اینسان فقد نان امرأ زنده نییه، بلکی هر ایتا کلمه امرأ کی خودا دهن جا بیرون آیه."»*

^۵ بازون شیطان اون ببرده او موقدس شهر، اورشليم و معبد پوشت بام جور بداشته، ^۶ و بوگفته: «اگه خودا پسری، تره جه آ جور تاود بیجیر، چونکی بینیویشته بوبوسته: "خو فرشتهیان فرمان دهه و اوشان تره خوشانی دسان جور راست گیرده کی حتا تی پا ایتا سنگ نوخوره."»*

^۷ عیسا جواب بدا: «هطویه، ولی ائم بینیویشته بوبوسته کی: "تی خداوند، خودای ایمتحان نوکودن."»*

^۸ بازین شیطان اون ایتا پيله کوه قله جور ببرد و تومام دونیا کیشوران و اوشان شوکو و جلال اون نشان بدا، ^۹ و بوگفته: «اگه زانو بزنی و مَره پرستش بوکونی، اشان همه تره فادم.»

^{۱۰} عیسا اون بوگفته: «آی شیطان، می جا دور بو! چونکی موقدس کیتابان دورون بامو: "خداوند، تی خدای پرستش بوکون و فقد اون عیبادت بوکون."»
^{۱۱} بازون شیطان اونی جا دور بوسته و فرشتهیان باموده و اون خیدمت بوکودد.

عیسا خیدمتان شورو بوستن

^{۱۲} او وخت کی عیسا، یوحنا دسگیر بوستن جا و اخور بوست، یوهودییه ترک کود و و اگر دسته جلیل. ^{۱۳} اول بوشو ناصره شهر و بازون، کفرناحوم شوئون ره را دکفت، شهری کی جلیل دریچه کنار، زبولون و نفتالی سامان ور نها بو. ^{۱۴} اطوی، اونچی کی خودا اشعیای نبی زوان جا بوگفته بو، انجام بوسته: ^{۱۵} «زبولون و نفتالی سامان، دریچه کنار، اردن او سر و تا جلیل ور، کی غریبهیان اونی دورون زندگی کونده؛ ^{۱۶} آدمانی کی تاریکی دورون ایسابود، ایتا پيله نور بیده، و اوشانی سر کی سرزمینی میان ایسابود کی مرگ اوشانی سر سایه تاودا بو، ایتا نور دتاوسته.»* ^{۱۷} اون پسی، عیسا شورو بوکوده خودا پیغام موعیظه بوکوده و بوگفته: «شیمی گونایان جا توبه بوکونید، چونکی آسمان پادیشایی فارسندره.»

* ۴:۴ تننیه ۸:۳.

* ۴:۶ مزمور ۹۱:۱۲-۱۱.

* ۴:۷ تننیه ۱۶:۶.

* ۴:۱۶ اشعیا ۹:۱ و ۲ (یونانی بینیویشته).

عیسا اولی شاگردان

^{۱۸} ایروج عیسا جلیل دریاچه کنارہ دواړ ستاندوبو کی دوتا برار بیده، اوشانی نام شمعون، کی پطرس معروف بو، و اونی برار اندریاس کی دریا دورون دام تاوداندوبود، چونکی هر دوتا مائیگیر بود.

^{۱۹} عیسا اوشان دواخده، بوگفته: «می دونبال سر بايید و من شمره نیشان دهم کی چوطو خدا ره آدمان صید بوکونید.» ^{۲۰} اشانم بی معطی خوشانی دامان زمين سر بناده و اونی دونبالسر را دکفتد.

^{۲۱} ايچه پيستر جه اويہ، دو تا ده برار يني يعقوب و يوحناي بيده کی خوشانی پتر زېدی امرأ لوتکا دورون نيسته بود و خوشان دامان چاکوداندوبود. اون اشانم دعوت بوکوده کی اونی دونبال بشد. ^{۲۲} اشان بی معطی، لوتکا و خوشانی پتر ول کودد، اونی دونبالسر را دکفتد.

عیسا خیدمتان جلیل میان

^{۲۳} عیسا جلیل سرزمين همتا سامان گردستی و کنیسهیان دورون اموختی و خودا پادیشایی خوروم خور و اگویا کودی و هرتا مرض و ناخوشی شفا دئی. ^{۲۴} اونی آوازه سوریه میان جه آسر تا اوسر بیپیچسته، و مردوم همتا ناخوش احوالانی کی جورواجور درد و مرض داشتید، و دیو بزکان، غشی آدمان و معلولان عیسا ورجا آوردیدی و اون اوشان شفا دئی. ^{۲۵} اون هر جا کی خو پای نایی، ایتا پيله جمنیت جلیل سرزمين جا، دکاپولیس منطقه، اورشلیم شهر و یهودیه سرزمين سرتاسر، و اردن روخان شرق جا، اونی دونبالسر را دکفتیدی.

بخش ۵

کوه جور موعظه

۱ ایتا روج عیسا بیده ایتا پیلہ جمئیت جم بوسند. بأزون ایتا کوه جور بوشو و بینیش، و اونی شاگردانم اونی دور جم بوسند. ۲ بأزین شورو بوکوده اوشان آموختن و بفرمأسته:

خوشبختی راز

۳ «خوشا بحال اوشان کی روح دورون فقر ایسد*، چونکی آسمان پادیشایی اوشان شین به.»

۴ «خوشا بحال غم بیدکان، چونکی دیلداری گیرده.»

۵ «خوشا بحال اوشانی کی فروتن ایسد، چونکی اشان زیمین ارث برده.»

۶ «خوشا بحال اوشانی کی عیدالت و اینصاف ره تشنه ایسد و اوشان ویشتایه، چونکی سیر بده.»

۷ «خوشا بحال اوشانی کی دیگران ره رحم کوئده، چونکی اوشان ره رحم به.»

۸ «خوشا بحال او دیلان کی پاک ایسد، چونکی خودای تاند بیدیند.»

۹ «خوشا بحال اوشانی کی مردوم میان صولح دکفتن ره تلاش کوئده، چونکی اوشان خودا زاکان دؤخاده بده.»

۱۰ «خوشا بحال اوشانی کی خبی کودن و عیدالت را دورون اذت و آزار دینده، چونکی آسمان پادیشایی اوشان شین به.»

۱۱ «خوشا بحال شومان، هر وخت کی مردوم شمیره رخشن گیرد و شمیره ستم بوکوئد و دروآره شومان دورغ بگد و هر جور ناجور گب دروآره شومان، خوشان زوان رو باورد آن و اسی کی شومان جه من پیروی کونیدی. ۱۲ خوشحال ببید، چونکی آسمان دورون ایتا پیلہ پاداش شیمی رافا ایسا. بدانید کی قدیم پیغمبران امرایم هطو بوکوئده.»

نمک و نور ره آموختن

۱۳ «شومان جهان نمکیدی. ولی اگه نمک خو خاصیت و مزه ای جه دس بده، چوطو و استی اونی خاصیت و مزه ای اون و اگر داین؟ ده هیچی ره بکار نایه، جگرز آنکی فیشاده ببه و مردوم اون لقد دمج بوکوئد.»

۱۴ «شومان جهان نوریدی، هچین ایتا شهر مانستن کی ایتا تپه رو نها و نشا اون چومان جا، جیگا دنن. ۱۵ هطویم چراغ روشن نوکوئده کی ایتا کاسه جیر بند، بلکی اون چراغ پاییه رو نهه کی خانه دورون همتان ره، نور دتاوه. ۱۶ اطویی، وئالید شیمی خوروم کردکاران نور مانستن مردوم رو دتاوه، کی اوشان ا کردکاران بیدیند و شیمی آسمانی پئر ستایش بوکوئد.»

آموختن تورأت جا

۱۷ «خیال نوکونید کی باموم موسا تورأت و قدیم انبیأ بینویشتهیان جه بین ببرم و باطیل

* ۳:۵ یونانی: خوشا بحال اوشان کی روح دورون فقر د.

کونم، بلکه باموم تا اوشان انجام بدم. ^{۱۸} راسراسی شمره گم کی آسمان و زمین جہ بین نشده، مگه هو زمات کی تورأت همه، حتا اونی کوجهدانه قیسمت، دانه بدانہ انجام بوبسته بی. ^{۱۹} بازین اگه اینفر کوجهترین حوکم توجه نوکونه و الباقیانم باموجه کی هوطو بوکوند، اون آسمان پادیشایی دورون جہ همه کوجهدانهتر دؤخاده به. ولی هرکی خودا حوکمان ایطاعت بوکونه و اوشان باموجه، آسمان پادیشایی دورون پیلهدانه دؤخاده به. ^{۲۰} «شمرهیم ا هوشدار دهم: تا شیمی دینداری، یوهود دین عالیمان و فریسیان دینداری جا بیتر نبه، هیوخت آسمان پادیشایی دورون نتانید بییشید.»

آمؤختن در مورد زرخ بوستن

^{۲۱} «بشتاوسته دارید کی امی قدیم نسلان بوگفته کی "قتل نوکودن و هر کی یم قتل بوکونه، موحاکمه به". ^{۲۲} ولی من گم کی حتا اگه تی برار جا برزخ بی، موحاکمه بی و اگه اینفر شانته دؤخانی، دادگا دورون و ا جواب پس فادی. اگه تی ریفق بی حورمتی گب بزنی، جهندم آتش تی حقه.

^{۲۳} «پس اگه خایی ایتا حیوان پيله معبد مذبح رو قوربانی بوکونی، هو دم تره خاطر بايه کی تی ریفق تی جا ديلخوره، ^{۲۴} حیوان هویه قوربانی جیگا سر ول کون و بوشو تی ریفق جا بخا کی تره ببخشه و اون امرأ آشتی بوکون و بازین بیا و تی قوربانی خودای پیشکش بوکون. ^{۲۵} هروخت کی اینفر تی جا شیکایت داره و تره دادگا برداندره، را دورون، تی موشکیل اون امرأ فیصله بدن، نوکونه کی تره قاضی بیسپاره، و قاضی یم تره مامور دس فاده و زندان دکفی ^{۲۶} و اگه اطو ببه، زندان دورون مانی و تا دینار آخر فاندی، نتانی بیرون بایی.»

آمؤختن در مورد زنا کودن

^{۲۷} «بشتاوستید کی بوگفته "زنا نوکون." ^{۲۸} ولی من گم کی حتا اگه شهوت و هوس امرأ ایتا زناک فاندری، هو موقع تی دیل دورون اونی امرأ زنا بوکودی. ^{۲۹} پس اگه تی راست چوم باعیت به لغزش بوخوری، اون بکن و فیشان، چونکی بیتره تی جان ایتا قیسمت، جہ دس بدی، تا آنکی تومام تی وجود جهندم میان تاودا ببه. ^{۳۰} و اگه تی راست دس باعیت به لغزش بوخوری، اون و اوین و فیشان، چونکی بیتره تی جان ایتا قیسمت، جہ دس بدی، تا آنکی تومام تی وجود جهندم میان تاودا ببه.

آمؤختن در مورد طلاق گیفتن

^{۳۱} «هطویم بوگفته کی "هرکی خو زن طلاق ده، و آستی اون ایتا طلاقنامه فاده" ^{۳۲} ولی من شمره گم، هر کی خو زن جغرز خیانت* هرچی ده و آسی طلاق ده، او زناک زنا کودن باعیت به و هرکی ایتا طلاق دا زناک امرأ ایزدواج بوکونه، اونم زنا بوکوده.»

* ۳۲:۵ یونانی و آژه میان تانه زنا، ناپاکی جینسی، زناشویی دورون خیانت کودن و یا نامشروع ایزدواج کودن مانی بده.

آموختن در مورد قسم خوردن

۳۳ «وَأَزِمْ بَشْتَاوَسْتَه دَارِيدَ كِي أَمِي قَدِيمَ نَسْلَانِ بَوِگَفْتَدَه: "دَوْرُغْ قِسْمِ نَوَأْخوردن و هر زَمَاتِ خودا نَامْ اَمْرَا قِسْمِ بَوِخوردی، اَوْنِ وَفَا بَوِکُونِ." ۳۴ وَلِي مَن گَم: هِيوخت قِسْمِ نَوَأْخوردن، نَه اَسْمَانِ كِي خودا تَخْتِ ايسَه ۳۵ وَ نَه زِيْمِيْنِ كِي اَوْنِي پَا جِير نَهَا، وَ نَه اَوْرشَلِيْمِ كِي اَو پِيلَه پَادِيْشَا شَهْرِ ايسَه؛ هِيْتَا جَه اَشَانِ قِسْمِ نَوِخوريد. ۳۶ خَوْدَتِ سَرْمِ قِسْمِ نَوِخورد، چَوْنَكِي نَتَانِي اِيْتَا مَوِي سِيَا يَا سِيْفِيْدَ كُونِي. ۳۷ "بَلَه" يَا "نَه" فَقد اَو چِي ايسَه كِي وَاسْتِي بِيْگِي. جَه اَن وَيشتر گَب زَنْ، شَيْطَانِ كَاَرَه.»

آموختن در مورد اينتقام فاگيفتن

۳۸ «بَشْتَاوَسْتِيْدَ كِي بَوِگَفْتَدَه خَطَاكَارْ اَدَمْ مَوْجَازَاتِ، وَاسْتِي، اَو اَسِيْبِي كِي فَارْسَانَه بَوِ اَمْرَا، مَوْطَابِقِ بَبَه، يِنِي "چوم، چومْ عَوْضِ، وَ گَاَزِ، گَاَزْ عَوْضِ." ۳۹ وَلِي مَن گَم كِي شَرِيْرِ اَدَمْ رَوْبِرُو نَوَا ايسَانِ! اگَه اَيْنْفَر تِي دِيْمِ رَاسْتِ وَرَ چَك بَرَه، اَوِيْتَا وَرْمِ وَاْگَرْدَانِ اَوْنِي طَرْفِ. ۴۰ اگَه اَيْنْفَر تَرَه دَاَدْگَا فَاكْشَانِيَه كِي تِي قَبَائِ تِي جَا فَاكْگِيْرَه، تِي عِبَائِمِ اَوْنِ فَادَنْ. ۴۱ اگَه اِيْتَا رَوْمِي سِرُوْزِ تَرَه دَسْتُوْرِ بَدَا كِي اِيْتَا بَارِ اِيْچِه اَشْتَرِ اَوِشْتَرِ بِنِي تُو اَوْنِ وَيشتر بَنَه اَوِشْتَر. ۴۲ اگَه اَيْنْفَر تِي جَا اِيْچِي بَخَاسْتَه، اَوْنِ فَادَنْ وَ اگَه تِي جَا قَرْضِ بَخَاسْتَه، اَوْنِ دَسْ خَالِي اَوْسَه نَوِکُونِ.»

آموختن دروآره ي دوشمنان محبت كودن

۴۳ «بَشْتَاوَسْتِيْدَ كِي گَدَه: "تِي هِمْسَاْدَه ي دُوسِ بَدَارِ" * وَ تِي دُوشْمَنِ اَمْرَا دُوشْمَنِي بَوِکُونِ. ۴۴ وَلِي مَن گَم كِي شِيْمِي دُوشْمَنَانِ دُوسِ بَدَارِيْدِ، وَ اَوِشَانِي رَه كِي شَمْرَه جَفَا كُوْنْدَه، خُورُومْ دُوعَا بَوِکُونِيْدِ. ۴۵ اگَه اَطُوْ بَوِکُونِيْدِ، اَسْمَانِي پَنَرِ رَاسِ رَاسِي زَاكَانْ مَانَسْتَنِ اَنْجَامِ بَدَايِيْدِ. چَوْنَكِي اَوْنِ خُو اَفْتَابِ هِمِ بَدَانِ وَ هِمِ خُبَانِ رُو دَتَاوَانَه وَ خُو وَارَشْمِ هِمِ دُورُوسْتِكَارَانِ وَ هِمِ شُرُورَانِ سَرِ وَارَانَه. ۴۶ اگَه فَقد اَو اَدْمَانِي دُوسِ بَدَارِيْدِ كِي شَمْرَه دُوسِ دَاْرَدَه، اَ كَاَرِ رَه چِي پَادَاشِ فَاكْگِيْرِيْدِي؟ مَگَه خَرَابِ بَاْجِگِيْرَانِمِ هَه كَاَرِ نَوِکُوْنْدَه؟ ۴۷ اگَه شِيْمِي رِيْفَقَانْ اَمْرَا فَقد مَهْرُوْانِ بِيْبِيْدِ، اَلْبَاقِيَانْ اَمْرَا چِي فَرْقِ كُونِيْدِي؟ يِنِي بُتِپَرَسْتَانِمِ هَه كَاَرِ نَوِکُوْنْدَه؟ ۴۸ پَسِ شُومَانِ وَاسْتِي كَامِيْلِ بِيْبِيْدِ، هُوْطُوْيِي كِي شِيْمِي اَسْمَانِي پَنَرِ كَامِيْلِ ايسَه.»

آموختن در مورد صدقہ فادان

۱ «شیمی حواس بمأنه، شیمی خوروم کاران مردوم ورجا، ا قصد و نیت امرأ انجام ندید کی شمّره بیدیند و آفرین بگد، چونکی اٹوئی شیمی آسمانی پئر ورجا پاداش نأریدی. ۲ هر زمات کی ایتا فقر یاور دیهی، ریاکاران مأنستن انجام نوادان، اوشانی مأنستن کی کنیسه و کوچہ و بازار دورون جار زنده کی مردوم اوشان آفرین بگد. راس رأسی شمّره گم کی اشان خوشان اوجرت تومام و کمال مردوم جا فاگفتده. ۳ ولی هروخت کی اینفر صدقہ فادی، ولان حنا تی چپ دس او کار جا کی تی راست دس کونه، و اخور به، ۴ کی تی خبی خلوتی میان بمأنه. بازون تی آسمانی پئر کی خلوتی کاران دینه، تره پاداش فاده.

آموختن درواری مسیحی روزه و دوعا

۵ «آسه دوعا کودن ره. هر وخت دوعا کوداندیری، ریاکاران مأنستن نوأبوستن کی دوس دأرده مردوم ورجا، خیابانان کنار گوشه و کنیسهیان میان دوعا بوکوند، کی همتا آدمان اشان بیدیند. حنقت گم، اشان خوشان پاداش تومام و کمال مردوم جا فاگفتده. ۶ ولی هر وخت کی دوعا کوداندیری، تی اوتاق دورون بوشو و در دود، و دیل خلوتی دورون، پئر حوضور دوعا بوکون. بازون تی آسمانی پئر کی خلوتی کاران دینه، تره پاداش فاده.

۷ «او وخت کی دوعا کوداندیری، اوشان مأنستن کی راس رأسی خودای نشناسده، بیخودی ویردان تکرار نوکونید. اشان خیال کونده کی خیلی تکرار کودن امرأ، اشان دوعا قوبیل به. ۸ شومان اوشانی مأنستن نبیید، چره کی شیمی آسمانی پئر خب و اخوره کی چی ایحتیاج دأریدی، حنا پیشتر جه آنکی جه اون بخایید.

۹ «پس شومان اٹوئی دوعا بوکونید:

«ای امی پئر کی آسمان دورون ایسائی،

تی نام موقدس ببه.

۱۰ تی پادیشایی باپه.

تی ایراده هوطویی کی آسمان دورون انجام به، زیمین سرم انجام ببه.

۱۱ امی هر روح نان آمره فادن.

۱۲ امی گونایان ببخش، هوطویی کی امان اوشان کی امی حق گونا کونده، بخشیمی.

۱۳ و ولان کی وسوسه جا تسلیم ببیم، بلکی آمره او شریز جا نیجات بدن.

چونکی پادیشایی و قودرت و جلال تا ابد تی شین ایسه. آمین!"

۱۴ «اگه اوشان کی شیمی حق گونا کونده ببخشید، شیمی آسمانی پئر شمّره بخشه. ۱۵ ولی

اگه الباقیان گونایان ببخشید، شیمی پئر شیمی گونایان ببخشه.

۱۶ «هروخت روزه دأریدی، ریاکاران مأنستن شمّره به نما ناویرید، چونکی سعی کونده

خوشان سرکلهی پریشان و دورشین و ارشین نیشان بدد کی مردوم اوشانی روزه داشتن

و اسی اوشان تشویق بوکوند. راس رأسی شمّره گم کی اشان خوشانی پاداش تومام و کمال

فاگفتده. ۱۷ ولی او وخت کی تو روزه داری، تی سر و دیم تیمیز و مرتب کون، ۱۸ کی

هیکس تی روزه داشتن جا و اخور نبه جعرز تی پئر کی نشا اون دین؛ و اون جه اوچی کی

تی خلوتی دورون کونی و اخور ایسه، و تره پاداش فاده.»

آموختن دروآره ئی مأل و مینال

^{۱۹} «شیمی گنج آ زیمین دورون تیلنبار نوکونید، او جیگا کی کلم و زنگال اون صدمه زنه، و دوزدان نقب زنده و اون دوزدانده. ^{۲۰} شیمی گنج آسمان دورون تیلنبار کونید، او جیگا کی نه کلم کونه و نه زنگال تانه اون خراب کونه، و دوزدانم نقب نژنده و اون نودوزدانده. ^{۲۱} تی گنج هر جیگا بمانه، تی دیلم هوپه نها.

^{۲۲} «تی چوم ایتا چراغ ایسه کی تی جان سوئ فراهم کونه. اگه تی چوم سألیم ببه، تومام تی جان سوسو زنه. ^{۲۳} ولی اگه تی چوم ناخوش ببه، تومام تی جان تاریکی دورون غولطه خوره. پس اگه او نور سو کی گومان کونی تی دورون نها، راسرایی تاریکی ببه، چی جولف تاریکی بی ایسه!

^{۲۴} «هیکس ننانه دو تا ارباب خیدمت بوکونه، چونکی یا جه ایتا نیفرت داره و اویتای مهروانی کونه، و یا ایتا ره خو جان فایده و اویتای خار و خفیف دانه. هطویم نتانیدی هم خودا ره بنده ببید و هم مأل و مینال بنده.»

آموختن دروآره ئی زندگی نیگرانیا

^{۲۵} «پس می آندرز، انه کی شیمی دنیا دو روچ ره نیگران ببید، کی بوخور و آخور و لیواس شمیره وسته یا نه. زندگی جه خوردن و جان جه لیواس دوکودن ینی ویشتر نی آره؟ ^{۲۶} پرندهیان فاندزید، نه کارده، نه دیبیده، و نه تیلنبار دورون جم کوند، چونکی شیمی آسمانی پئر اوشان روزی فآرسانه. ینی شومان اوشانی جا ویشتر نی آرزیدی؟ ^{۲۷} ینی تومام شیمی نیگرانیا تانه ایتا لحظه شیمی عمر زیاد کونه؟

^{۲۸} «چره شیمی رخت و لیواس ره نیگرانیدی؟ صاراً گولان فاندزید کی چوطو روشد کونده. اوشان نه کار کونده و نه خوشان ره لیواس دوجده. ^{۲۹} شمیره گم کی سولیمان تومام خو شوکو و جلال آمرایم، هیوخت اوشان مانستن قشنگ لیواس خو جان دونکوده. ^{۳۰} پس اگه خودا صاراً گولان کی ایمر و ایساده و فردا آتش کومه میان تاودا بده فیکر کونه، چندر ویشتر، آی کم ایمانان، شیمی فیکر ایسه.

^{۳۱} «پس آجور چیان ره نیگران ببید و نیگید چی بوخوریم یا چی و آخوریم یا چی دوکونیم. ^{۳۲} چونکی بی ایمانان آ چیان و آسی غورصه خورده، ولی شیمی آسمانی پئر جه قبل دانه کی آشان احتیاج داریدی. ^{۳۳} پس اول شومان، خودا پادیشایی و عیدالت دونبال ببید، و اون همتا دانه شیمی احتیاجان شمیره موها کونه.

^{۳۴} «پس، فردا ره نیگران ببید، چونکی فردا خو نیگرانیا خو امرأ داره. ایمر و گریفتاریان ایمر و ره وست ایسه.»

دیگران قیضاوت کودن

۱ «الباقی آدمان قیضاوت نوکونید، کی شمره قیضاوت نوکوند. ۲ چونکی هر جور دیگران قیضاوت بوکونید و اوشان ره رای بدید، هوطویی شمره قیضاوت به و هو میلاک آمرأ کی الباقی آدمان قیضاوت بوکونید، شمرهیم قیضاوت به. ۳ چره کولوش تی برار چوم دورون دینی، ولی روبرخال تی چوم دورون نیدینی؟ ۴ چوطو جورأت کونی تی برار بیگی: "وئال کولوش، تی چوم جا بیرون باورم"، ولی تی چوم دورون روبرخال داری؟ ۵ ای ریاکار، اول روبرخال تی چوم جا بیرون باور، بازین تانی بپتر بیدینی و تانی کولوش تی برار چوم جا بیرون باوری.

۶ «اونچی کی موقدسه، سکآن فاندید، و شیمی مولواریدان خوکآن ور تانودید، چونکی اوشان مولواریدان لقد دمچ کونده و و اگرده، شمره فوتورگده.»

واموجید کی بیافید

۷ «بخایید کی شمره فادأ بیه؛ واموجید کی بیافید؛ بوکوبید کی در شیمی رو واز به. ۸ چونکی هرکی بخایه، بدس اوره، و هرکی واموجه، یافه و هرکی بوکوبه، در اونی رو واز به. ۹ شومان کویتا اگه اون زای اون جا نان بخایه، اون سنگ فاده؟ ۱۰ یا اگه مائی بخایه، اون لانتی فاده؟ ۱۱ بازین کی شومان، گوناکار آدمان، دانید کی واستی خوروم چیان شیمی زاکان فادید، چندر ویشتر شیمی آسمانی پتر اوشان ره کی اون جا بخاید، خوروم چیان بخشه. ۱۲ پس مردوم آمرأ هوطو رفتار بوکونید کی خاییدی شیمی آمرأ رفتار بوکوند. آن تورأت و پیغمبران کیتابان حقت ایسه.»

همیشکی زندگی ی بدس آوردن را

۱۳ «فقد او کوجه در جا دوارستن آمرأ تانید خودا پادیشایی ی بدس باورید. او را کی هلاک بوستن ور شه خیلی پت و پانه و پبله دروازه داره و خیلیان ایسایید کی اون اینتخاب کونده. ۱۴ ولی او در کی همیشکی زندگی رو واز به، خیلی تنگ ایسه و اونی رایم باریک و فقد بعضیتا آدمان اون دورون را یافده.»

دار و اونی میوه

۱۵ «شیمی حواس دورغی پیغمبران بمانه، اوشان آرام گوسوند لیواس دورون شیمی ور آیده، ولی راسراسی درنده گرگده. ۱۶ اشان تانیدی اشان میوه جا بشناسید، ینی اشان کردکاران جا. ینی انگور شاتمش جا یا انجیل واش جا چن؟ ۱۷ خوروم دار، خوروم میوه دهه و ناجور دار، ناجور میوه. ۱۸ خوروم دار نتانه ناجور میوه باوره؛ ناجور دارم نتانه خوروم میوه باوره. ۱۹ پس هرتا دار کی ناجور میوه اوره، و او به، تاودا به آتش دورون. ۲۰ هطویه، هوطو کی دار اونی میوه جا شناسده، شومانم تانیدی مردوم اوشان کردکاران جا بشناسید.»

مسیح راسراسی شاگردان

۲۱ «گومان نوکونید هرکی مره "خوداوندا! خوداوندا!" دواخانه، آسمان پادیشایی دورون

شبه. فقد اوشانی بودورون شده کی می آسمانی پئز ایرادهی خوشان کاران میان انجام دهنده. ۲۲ دآوری روخ ره، خلیان مَره گده: "خوداوندا! خوداوندا! امان تی نام امرأ نوبوت بوکودیم و تی پیغام مردوم فارسانیم، تی نام امرأ، دیوان بیرون کودیم، و تی نام امرأ خلی مویزه انجام بداییم." ۲۳ ولی من بی رودرو اسی جواب دهم: "هیوخت شمَره نشناختم. می جا دور بید، ای گوناکاران."»

قایم پاکار

۲۴ «هرکی می آموجهیان بشتاوه و اوشان انجام بده، عاقیل آدمه. اون هو آدم مانه کی خو خائنه ای تا قایم صخره رو چاکوده. ۲۵ هرچی وارش بوازست و سیل بامو، و باد و توفان او خائنه رو بامو، فونگوردسته، چونکی صخره رو چاکوده بوبسته بو. ۲۶ ولی هرکی می آموجهیان بشتاوه و اوشان جا ایطاعت نوکونه، بی عقله. اون هو آدم مانه کی خو خائنه فورش سر چاکوده. ۲۷ او وخت کی وارش و سیل و باد و توفان او خائنه رو بامو، ایجور فوگوردسته کی جه اون هیچی نمأنسته.»

۲۸ او وخت کی عیسا آ گبان تومان کود، مردوم اونی آموجهیان جا قاق بوستد، ۲۹ چونکی قوت و ایقتدار امرأ اوشان آموختاندوبو، نه یوهود دین عالیمان مأنستن.

ایتا جوذامی شفا گيفتن

۱ عيسا جِه تپّه جور بيجير آموندوبو کی، خيليان اونی دونبالسر را دکفتده. ۲ ايوارکی ايتا جوذامی مردای اون نيزديک بوسته و اون ورجا زانو بزه و بوگفته: «آی آقا، اگه بخایي، تانی مَره شفا بدي و پاک کونی.»

۳ عيسا خو دس دراز کوده اون سر بنا و بفرماسته: «پس چی کی خایم؛ شفا بيگیر!» هو وخت، اونی جوذام جِه بين بوشو!

۴ بازين عيسا اون بفرماسته: «تی حواس بمأنه هيکس امرأ ا ايتفاق گب نوازنن؛ بلکی کاهين ورجا بوشو کی تره مو عاينه بوکونه، و او پيشکشی کی موسا شفا بيافته جوذاميان ره تعيين بوکوده، تی امرأ ببر کی همه کس ره ثابيت بيه کی شفا بيافتی.»

رومی افسر ایمان

۵ او وخت کی عيسا بوشو کفرناحوم شهر، ايتا رومی افسر اونی ورجا بامو و ميئت خاهيش امرأ اون بوگفته: ۶ «آقا جان، می جوان خيدمتکار فلج بوسته، خو رختخاب دورون خوفته، درد جا پيچ واپيچ خوره.»

۷ عيسا اون بوگفته: «من آيم و اون شفا دهم.»

۸ ولی او افسر جواب ره عرض بوکود: «آقا جان، من لياقت نازم کی می خانه بايي. جِه هايه فقد ايچی بوگو کی می خيدمتکار شفا يافه. ۹ من آن داتم، چونکی خودم می بوجور دس افسران جا فرمان گیرم، و خودم می دس جیر چنتا سرواز دارم. کافيه اينفر بگم "بوشو"، شه، اويتای بگم "بيا"، آيه؛ يا اگه می امربر بگم "فلان کار بوکون"، انجام دهه.»

۱۰ عيسا ا گبان ايشتاوستن امرأ، قاق بوسته! بازين و اگر دسته اوشانی ور کی اونی دونبال آموندوبود، بوگفته: «آمین شمّره گم کی آجور ایمان حتا ايسراييل دورونم نيديم. ۱۱ آن شمّره بگم کی خيليان جِه دونيا همتا جا، جِه شرق و غرب ايده، ابراهيم و ايسحاق و يعقوب امرأ، آسمان پاديشايي ميهماي دورون نيشينده؛ ۱۲ ولی خيلي جِه يوهوديان، کی آسمان پاديشايي اوشان ره آماده بوبوسته بو، بيرون تاريکی دورون تاودا بده، او جيگا کی اون دورون گريه نها و دندان دندان سر سآبده.»

۱۳ بازين و اگر دسته رومی افسر بوگفته: «واگرد بخانه. تی ایمان موطابق انجام بوبوسته.» اونی جوان خيدمتکار هو دم دورون شفا بيافته بو!

جورواجور مريضان شفا دنن

۱۴ او وخت کی عيسا فارسه پطرس خانه، بيده کی اونی زن مار تب بوکوده و رختخاب دورون خوفته. ۱۵ ولی او وخت کی عيسا اون دس لمس بوکوده، اونی تب بئيسا. بازين اون ويرشت و عيسا جا پذيرايی کودن موشغول بوسته.

۱۶ غروب دم ره، مردوم، خيلي جِه آزاريان باوردد عيسا ورجا، اون فقد ای کلمه گفتن امرأ، پليد روحان اوشانی وجود جا بيرون کوده و مريضان همتای شفا بدا. ۱۷ اطويي، خودا کلام کی اشعياي نبی بوگفته بو، انجام بوبوسته کی بوگفته بو: «اون امی ضعفان اوساده و

آمی مَرَضَانْ خو کؤل بَنَأ.*

عیسا جَا پیروی کودن قدر و قیمت

۱۸ او وخت کی عیسا بیدہ ایتا پیلہ جَمِئیت اونی ورجا جَم بوسْتَانْدَرْد، خو شَاگَرْدَانْ بَفرمَاسْتَه: «بیشیم دریآچه او طرف.»
۱۹ هو دَقَّه، ایتا جَه یو هود دینْ عالیمانْ بَامُو اونی ورجا و بوگفته: «اوستاد، هر جیگا بیشی، تی جَا ایطاعت کونم.»
۲۰ ولی عیسا اونْ بوگفته: «شَالَانْ خوشَانْ رِه لَانِه دَارْدِه و پرندھیانم، فک؛ ولی اینسانْ پَسِر* جَاجیگا نَارِه کی حَتَا خو سَرِ اونْ رو بَنِه.»
۲۱ ایتا دِه جَه شَاگَرْدَانْ اونْ بوگفته: «آقا جان، وئال اوّل و اُگَرْدَم بَخَانِه و می پَرِ بیگیلْ کونم.»
۲۲ ولی عیسا اونْ بوگفته: «می دونبال بیا، و وئال بَمَرْدھیانْ، خوشَانْ مَوْرْدھیانْ بیگیلْ کوند.»

دریا توفان آرام کردن

۲۳ بَازین عیسا لوتکائی سوار بوسْتِه و شَاگَرْدَانْم اونْ دونبال بوشوْدِه. ۲۴ ایوارکی دریآچه دورون ایتا پیلہ توفان رَا دکفته، ایجور کی پور دِه باقی نوبو لوتکا غرق به. ولی عیسا خوفته بو. ۲۵ شَاگَرْدَانْ اونْ نیزدیک بوسْتَد و اونْ بیدار کوْدَد، ایجگره امرأ بوگفتد: «اوستاد، آمی داد فَاَرَس؛ پور دِه باقی نییه غرق بیم!»
۲۶ عیسا جواب بَدَأ: «آی کم ایمانان! چَرِه اَطُو و اَشْت بوکودیدی؟» بَازین ویریشْت و باد و دریآ کُولَانْ نهیب بَزِه، و همه چی آرام بوسْت.
۲۷ شَاگَرْدَانْ کی قاق بوسْتِه بود، کس کَس بوگفتد: «آن دِه چجور آدم ایسه کی حَتَا باد و دریآ کؤلْم اونْ جَا فرمان بَزِدِه!»

دوتا دیو بَزِه مرداک شفا

۲۸ او وخت کی عیسا دریآچه او طرف، جَدْرِیانْ سَامَانْ فَاَرَسِه، دوتا آزاری مردای بَامُوید اونْ جولو. او دوتا، قبرستانی دورون زندیگی کودید و اندر خَشْن و اُشی بود کی هیکس جورأت ناشتی او سَامَانْ رَا دَوَارِه. ۲۹ اوشانْ ایجگره بَکَشِئِدِه: «آی خودا پَسِر، آمی امرأ چیکار داری؟ بَامُویی کی پیشتر جَه او زَمَات کی خودا موشخص بوکوده، اَمَرِه عذاب بَدی؟»
۳۰ ناخوَرکی، ایچه اوشتر ایتا خوک گَلِه چَرَسْتَنْدوبو. ۳۱ بَازین او پَلِید روحانْ عیسایْ خَاهِشْ امرأ بوگفتد: «اگه خایی اَمَرِه بیرون کونی، اَمَرِه اوسه کون او خوکانْ گَلِه دورون.»
۳۲ عیسا اوشانْ بوگفته: «خَیله خُب، بیشید.» پَلِید روحانْ او دوتا مَرْدَاک وجود جَا بیرون بَامُوْدِه و بوشوْد او خوکانْ دورون. ایوارکی تومام گَلِه، تپِه سَر اَجیری جَا دریآچه دورون دکفْتدِه و خَفِه بوسْتدِه. ۳۳ خوکبانانْ تَاخْت بَزِدِه و فرار بوکودد، بوشوْدِه شهر و همه کس رِه بوگفتد کی او دوتا آزاری رِه چی ایتفاق دکفته. ۳۴ هُنْ وَاَسی، تومام شهرْ اَهالیانْ بیرون

* ۱۷:۸ اشعیا ۴:۵۳

* ۲۰:۸ «اینسانْ پَسِر» ایتا لقب ایسه کی عیسا خَوْرِه بَکار بَرِه

فوؤستد کی عیسائی بیدیند، و او وخت کی اون بیدده. اون جا خاهش مینت بوکودد کی جه
اویہ بشه و اوشان بخوشان حال بنه.

بخش ۹

افلیح شفا گيفتن

۱ بازین عیسا بینیشته لوتکا دورون و و اگر دسته خو شهر، کی دریآچه او طرف نھا بو. ۲ بازون ایتا فلج مرداک کی دوشک سر دراز گشه داشتی، اونی ورجا باورد. عیسا او وخت کی اوشان ایمان بیده، او فلج مرداک بوگفته: «زای جان، ناومید نوابوستن! تی گونایان ببخشه بوبوسته!»

۳ بعضی جھ دین عالیمان کی اویہ ایسابود، خوشان امرأ بوگفته: «کوفر گه! ینی اون فیکر کونه کی خودایه؟»

۴ عیسا کی اوشانی فیکران جا و آخور بو، اوشانی جا و آورسبه: «چره آجور پلید فیکران شیمی دیل را دیهیدی؟ ۵ کویتای شأ راحتتر گفتن؟ آنکی بگم "تی گونایان ببخشه بوبوسته"، یا آنکی بگم "ویریز را بوشو"؟ ۶ پس آسه شمّره تأبیت کونم کی اینسان پسر * آ دونیا دورون، قدرت دأره گونایان ببخشه.» بازون و اگر دسته فلج مرداک ور و بوگفته: «ویریز تی جیگای جم کون و بوشو بخانه!»

۷ او مردای جھ خو جا واز بوکود و بوشو بخانه!

۸ او وخت کی جمییت آن بیده، اوشانی جان ترس دکفته. اوشان خودای شوکر بوکود کی آجور قدرت اینسان فادأ.

ایتا گوناکار عیسا شاگرد به

۹ عیسا خو را سر، ایتا باج فاگیر دینه کی متا نام داشتی، کی باج فاگیری جاجیگا دورون نیشته بو. عیسا اون بفرمأسته: «بیأ و می جا پیروی بوکون!» اونم دفاتن عیسا دونبالسر را دکفته.

۱۰ ایروج عیسا و اونی شاگردان ایتا میهمانی دورون متا خانه میان، سفره سر نیشته بود. خلی جھ باج فاگیران و شهر بدنأم آدمائم متا میهمان بود.

۱۱ فریسیان او وخت کی آن بیده، عیسا شاگردان جا و آورسئده: «چره شیمی اوستاد آ پست آدمائم امرأ* غذا خوره؟»

۱۲ عیسا او وخت کی آن بشتاوسته، بفرمأسته: «مریضان طبیب نیاز دأرده، نه ساق سألیم آدمائم!» ۱۳ بازون بوگفته: «بیشید ایچه دروآرهی آ آیه کی کلام میان نھا فیکر بوکونید کی فرمایه: "من شیمی جا خایم کی رحم بدآرید و شیمی دیل کس کس ره بوسوجه، نه آنکی قوربانی فادید." چونکی من بأموم اوشانی کی دأنده گوناکارده توبه ره دعوت بوکونم، نه اوشانی کی خوشان عادیل و موقدس دأنده!»

دروآرهی روزه و آورسئن

۱۴ ایروج یوحنا شاگردان بأموده عیسا ورجا، اون جا و آورسئده: «چره امان و فریسیان روزه گیریمی، ولی تی شاگردان روزه نیگیرده؟»

* ۹:۶ «اینسان پسر» لقبی ایسه کی عیسا خودش ره بکار بره

* ۹:۱۱ یونانی: باج فاگیران و گوناکاران امرأ

۱۵ عیسا بفرمأسته: «ینی ایمکان دأره کی، عروسی جشن میهمانان تا او زمات کی زاما آشان امرأ ایسا، عزاداری بوکوند؟ ولی ایروج آیه کی زاما آشان جا فاکیفته به، او زمات، روزه دأرده.

۱۶ «هیکس بوبوخوسته رخت، او تازه پارچه کی هنو آب نوشو امرأ، پینیک نزنه، چونکی او وخت کی او پینیک آب بوشو، او گننه لیواس جا بکنده به، و اونی پاره جیگا ویشتر به. ۱۷ هطویم تازه شرأب گننه مشکان دورون دونوکونده، چونکی مشکان تازه شرأب فیشار و اسی دؤرسفه و هم مشکان جه بین شده و هم شرأب جیف به. تازه شرأب و استی تازه مشکان دورون دوکودن، کی هر دوتا سألیم بمأند.»

عیسا ایتا دؤخترنک زنده کونه و ایتا زناک شفا دهه

۱۸ هنو عیسا گب تومان نوبوسته بو کی او محل کنیسه رئیس بامو و اونی ورجا زانو بزّه، بوگفته: «می دؤختر هسا بمرد. ولی اگه فقد بائی و تی دس اونی رو بنی، تانی اونی زندیگی و اگر دانی.»

۱۹ پس عیسا ویریش و خو شاگردان امرأ را دکفتد بشد اونی خانه ور. ۲۰ اذل هو زمات دورون، ایتا زنا کی دوازه سال خونریزی جا رنج بردی، جه عیسا دونبالسر اون فارسه و اون لیواس پره دس بزّه، ۲۱ چونکی خو امرأ گومان بوکوده: «اگه فقد اونی لیواس دس بزّرم، شفا یافم.»

۲۲ عیسا و اگر دسته و تا اون بیده، بوگفته: «دؤختر جان، ناامید نوابوستن! تی ایمان تره شفا بدا!» او زنا کی هو دقه، شفا بیافت.

۲۳ او وخت کی عیسا فارسه رئیس کنیسه خانه کی، ایتا شلوغ پلوغ جمئیت امرأ روبرو بوبوسته و عزاداری آهنگ صدای بشتاوسته. ۲۴ پس بفرمأسته: «بیشید بیرون. ا دؤخترنک نمرده؛ فقد خوفته!» ولی اوشان اون رخشن گیفتد! ۲۵ آخریسی کی مردوم بیرون کوّدد، عیسا بوشو بودورون، او دؤخترنک دس بیگیفته، کور جه خو جا سر ویریش. ۲۶ ا موجیزه خور تومام او سامان میان بیپیچسته.

عیسا دوتا کور و ایتا لال شفا دهه

۲۷ او وخت کی عیسا او دؤخترنک خانه جا بیرون بامو، دوتا کور مردای اونی دونبال دکفتده، ایجگره زئید: «ای داوود پادیشا پسر، آمره رحم بوکون.»

۲۸ اوشان عیسا امرأ بوشوده او خانه دورون کی اونی میان جا بیگیفته بو. عیسا اوشان واورسه: «ایمان داری کی تانم شیمی چومان واز کونم؟» بوگفتد: «هطویه، ای آقا جان، ایمان داریم.»

۲۹ بازین اون خو دس اوشانی چومان رو بنا و بفرمأسته: «شیمی ایمان مانستن شمره انجام بوبوسته!»

۳۰ ایوارکی اوشان چومان واز بوسته و بتانستد بیدیند! عیسا تکیذ امرأ آشان بفرمأسته: «ا موضوعی هیکس ره و اگویا نوکوند.» ۳۱ ولی اوشان بوشوده بیرون و اون آوازه سر تاسر او سامان پخش کوّدد.

۳۲ او وخت کی عیسا و اونی شاگردان، جه اویه شوئوندوبود بیرون، ایتا دیو بزّه مرداک کی گب نتانستی بزّه، اون ورجا باوردد. ۳۳ پس او وخت کی عیسا او پلید روح، او لال

مرداڪَ جا بيرون ڪوده و اون گب زن سربگيڳفته. مردوم قاق بوسند و بوگفته: «ايسراييل دورون هيوخت اطوچي، بيده نوبسته.»
^{۳۴} ولي فريسيان بوگفته: «اون پليد روحان، پليد روحان رئيس قودرت امرأ، بيرون ڪونه.»

ويشتر ڪارگر لازيمه

^{۳۵} هو زمات، عيسا تومام او سامان شهران و ديهاتان گردستي و ڪنيسهيان دورون مردوم آموختي و خودا پاديشايي خوروم خور و اگويأ ڪودي و هر تا درد و ناخوشي شفا ديي. ^{۳۶}
 او وخت ڪي چمئيت بيده، اوني ديل اوشان ره بوسوخته، چونڪي بي چوپان گوسوندان مانستن، گيج و فلڪ بزه بود. ^{۳۷} بازين خو شاگردان بوگفته: «ماصول زياده و ڪارگر ڪم. ^{۳۸} پس، صاب ماصول جا بخايد ڪي ماصول ڪم ڪون ره، ويشتر ڪارگر اوسه ڪونه.»

بخش ۱۰

عیسا دوازدهتا شاگرد

^۱ بازون عیسا خو دوازدهتا شاگرد دؤخاده خو ورجا و اشان ایقتدار فادأ کی پلید روحان بیرون کوند و همه جور ناخوشی و مرض شفا بدد. ^۲ او دوازدهتا رسول نامان آشاند: شمعون (کی اون پطرس دؤخادیدی) و اندریاس (پطرس برار)؛ یعقوب (زیدی پسر) و یوحنا (یعقوب برار) ^۳ فیلیپس، برتولما، توما، متا (او معروف باج فاکیر)، یعقوب (حلفی پسر)، تادایوس، ^۴ شمعون (کی فداییان حیزب شین بو) و یوهودا اسخریوطی (اونی کی آخریسی عیسا خیانت بوکود).

حواریون مأموریت

^۵ عیسا دوازدهتا رسول افرمان امرأ، اوسه کوده مأموریت و اشان بفرمأسته: «اوشانی کی یوهودی نیید و سامریان ورجا نیشید، ^۶ بلکی فقد بیشید ایسرائیل قوم ورجا کی خدا اویز بوسته گوسوندان ایسد. ^۷ بیشید و اشان ره موعیظه بوکونید کی آسمان پادیشایی فارسندره. ^۸ ناخوشان شفا بدید، بمردهیان زنده کونید، جودامیان شفا بدید، و پلید روحان مردوم جان جا بیرون کونید. موفت فاکیتید، موفتم فادید. ^۹ شیمی کمرقئیش جیبان میان، طلا یا نقره یا مس سکهایان ننید، ^{۱۰} حتا بوغچه و پافزار و ایضافه رخت و دس چو هم اونسانید. وئالید مردوم شیمی جا پذیرایی بوکوند، چونکی کارگر حق داره خو موزد فاکیره. ^{۱۱} هر وخت ایتا دیهات یا شهر دورون شیدی، ایتا لایق آدم بیافید و تا شیمی شوئون زما، اون خانه دورون بنیسید. ^{۱۲} او وخت کی ایتا خانه دورون شیدی، اون ره خیر و برکت بخایید. ^{۱۳} اگه مو شخص ببه او خانه لایق ایسه، او خیر و برکت کی اون ره بخاستید، اون رو مائه. اگه لایق نبه، او برکت شمره و اگرده. ^{۱۴} اگه ایتا خانه یا شهر آدمان شمره و لاشته بیشید بودورون، و یا شیمی گبان گوش نداده، اویه گرد و خاک، شوئون موقع، شیمی پایان جا بتکانید. ^{۱۵} راس راسی شمره گم کی داوری روح میان، سدوم و غموره وضع کی خراب شهران ایسد، ا شهر وضع جا خیلی بیتره.»

^{۱۶} «من شمره گوسوندان مانستن، اوسه کونم گورگان میان. پس لانتی مانستن، حواس جم و کوئر مانستن، آرام ببید. ^{۱۷} ولی شیمی حواس بمانه، چونکی مردوم شمره گیرده، دادگای ایسپارده، و کنیسهیان دورون شلاق زنده. ^{۱۸} هطویه، می و اسی شمره موحاکمه کودن ره، و آلیان و پادیشایان ورجا بزده. ولی آن ایتا فورصت به کی می درواره، اوشان ره و اوشانی کی یوهودی نییده ره شهادت بدید.»

^{۱۹} «او وخت کی شمره گیرده، نیگران نوابوستنید کی چوطو جواب بدید یا چی بیگید، چونکی بیتترین کلمهیان بیتترین زما دورون شمره فادأ به. ^{۲۰} چونکی آن شومان نییدی کی گب زیدی، بلکی شیمی آسمانی پئر روح ایسه کی شیمی زوان امرأ گب زنه.»

^{۲۱} «برار، خو برار و پئر خو زاک، مرگ دس ایسپاره. زاکان خوشان پئر و مار ضد ویریزده، باعیت بده اوشان بوکوشته بدد. ^{۲۲} تومام مردوم، می و اسی شیمی جا بیزار بده. ولی هرکی تا آخرسر، زحمتان تحمل بوکونه، نیجات یافه.»

^{۲۳} «هر وخت شمره ایتا شهر دورون آزار فارسانده، جیویزیدی بیشید ایتا شهر ده.

رأسرأسی شمره گم پیشتر جہ آنکی بتانید تومأم ایسرائیل شهرآن بیشید، اینسان پسر* آیه. ۲۴ شاگرد خو اوستاد جا و غولام خو ارباب جا پیلتر نییه. ۲۵ شاگرد ره وسته کی خو اوستاد مانستن و غولامم خو ارباب مانستن بیه. اگه مَره کی خانه پیلترم، بعزبول نام بناده، می خانواز آدم نفرآن چی ناجور نامان امرأ دؤخاندہ.»

کی جا وستی ترسین

۲۶ ولی جہ اوشان کی شمره تهدید کوئده نوآترسینید، چونکی او زمات فارسیه کی هر چی جیگا بدا نها، آشیکار به و همتان جہ اونچی کی قایم بوسته نها، وأخوَر بده. ۲۷ «ا گبانی کی آسه طولومات دورون شمره گم، اوشان روشن روح میان بیگید. هر چی کی شیمی گوش دورون گم، پوشت بامان جور موعیظه بوکونید کی همتان بشتاود! ۲۸ «نوآترسینید اوشان جا کی فقد تانده شیمی جان بوکوشد، ولی نتانده شیمی روح آسیب فارساند. فقد خودا جا بترسید کی تانه هم شیمی جان و هم شیمی روح جهندم دورون هلاک کونه. ۲۹ دوتا چیچی نی پول چندر ایسه؟ ایتا سیا پول* ولی حتا ایتا چیچی نی یم بی آنکی شیمی پئر وأخوَر به بیجیر نکفه. ۳۰ شیمی همتا دانه خال مویم بیشمارده بوبوسته. ۳۱ پس نیگران نیبید، چونکی شومان هیزارتا چیچی نی جایم ویشتر آرزیدی. ۳۲ «هر کی مردوم ورجا می نام خو زوان امرأ ایعتراف بوکونه، منم اونی نام می آسمانی پئر ورجا ایعتراف کونم. ۳۳ ولی هرکی مَره مردوم ورجا اینکار بوکونه، منم می آسمانی پئر ورجا اون اینکار کونم.

۳۴ «گومان نوکونید باموم کی زیمین سر صولح باورم! ناموم کی صولح باورم، بلکی شمشیر باورم. ۳۵ من باموم کی "پسر خو پئر جان، دوختر خو مار جان، عروس خو مردماز جان تاوادم. ۳۶ طوری کی اینفر خانه دورون همتان، اونی دشمن بده." ۳۷ «اگه شیمی پئر یا مار می جا ویشتر دوس بدارید، لایق نیئید کی می جا پیروی بوکونید؛ و اگه شیمی پسر یا دوختر می جا ویشتر دوس بدارید، لایق نیئید کی می جا پیروی بوکونید. ۳۸ هر کی نخایه خو صلیب اوسانه و می دونبالسر بایه، لایق نییه کی میشین بیه. ۳۹ هر کی خایه خو جان قایم بدازه، اون جہ دس دهه، ولی هرکی خو جان می وایه جہ دس بده، اون یافه.

۴۰ «هر کی شمره قوبیل بوکوئه، مَره قوبیل بوکوده؛ و هر کی مَره قوبیل بوکوئه، اونی کی مَره اوسه کوده قوبیل بوکوده. ۴۱ هر کی ایتا پیغمبر اوسه کوده جہ خودا ور، قوبیل بوکوئه، خودشم ایتا پیغمبر پاداش فاکیره، و هر کی ایتا دوروستکار آدم اونی دورستکاری وایه قوبیل بوکوئه، ایتا پاداش اونی پاداش مانستن یافه. ۴۲ و اگه اینفر ایتا جہ می کوجه دانه ترین پیروان، آن وایه کی می شاگرده، ایتا لیوان خونک آب فاده، رأسرأسی شمره گم کی بی پاداش ثمانه.»

* ۲۳:۱۰ «اینسان پسر» لقبی ایسه کی عیسا خوَره بکار بره.

* ۲۹:۱۰ «سیا پول» یونانی واژه ترجمه «آسریون» به.

* ۳۶:۱۰ میکاه ۷:۶

یوحنا سوال عیسا جا

- ۱ عیسا بازون کی آ فرمان خو دوازدهتا شاگرد فادأ، جِه اویہ بوشو کی اوشان شهران* دورون اموج بده و موعیظه بوکونه.
- ۲ او وخت کی یوحنا کی زندان دورون ایسابو، مسیح کاران خور بشتاوسته، خو شاگردان، اونی ورجا اوسه کوده کی اونی جا واورسد: ۳ «آیا تو هو مسیح ایسی کی وستی بامویی، یا و اینفر ده رافا بنیسیم؟»
- ۴ عیسا اوشان بفرمأسته: «واگردید یوحنا ورجا و اونچی بشتاوستید و بیدید، اون ره واکویا بوکونید کی ۵ چوطو کوران چومان واز بده، شلان را شده، جودامیان شفا یافده، کران ایشتاوده، بمردهیان زنده بده و فقران ره او پیغام کی نیجات دهه واکویا به. ۶ و اون بیگید: خوشا بحال اونی کی می و اسی لغزش نوخوره.»
- ۷ او وخت کی یوحنا شاگردان شوئوندوبود، عیسا مردوم ره اونی جا گب زنن، سربییگفته و بفرمأسته: «بوشوبید بیابان دورون کی چوجور مرداکی بیدینید؟ ایتا لسن مردای، نی مأنستن، کی هرتا باد امرأ پیرکش آیه؟ ۸ یا رافا ایسابید ایتا مرداک، گیران لیواس امرأ بیدینید؟ نه، اوشانی کی گیران لیواس دوکودد، پادیشایان قصران دورون زندیگی کوئده. ۹ ینی بوشوبید ایتا پیغمبر بیدینید؟ هطویه، شمره گم کی یوحنا ایتا پیغمبر جایم پیلهتره. ۱۰ یوحنا هونی ایسه کی موقدس کیتابان دورون اونی جا بینویشته بوبسته: "من می پیغمبر پیشتر جِه تو اوسه کونم، و اون، رای تره آماده کونه."*
- ۱۱ «راس راسی شمره گم تومأم اینسانان میان کی تا آسه زندیگی بوکودد، هیکس یوحنا کی تعمید دهه جا پیلهتر نییه؛ حتا اطویم، کوجهدانهترین نفر خودا پادیشایی دورون اونی جا پیلهتره. ۱۲ و جِه یوحنا رسالت زما ت سرگیفتن تا آسه، خودا پادیشایی قودرت و قوت امرأ پخش بوستاندره،* یا اونی حق، خشونت کوداندزده و پور زوران اون بدس آورده. ۱۳ چونکی تومأم پیغمبران و تورأت تا یوحنا زما ت نوبوت کودیدی. ۱۴ و اگه اونچی کی شمره گم قوبیل کونیدی، اون هو ایلای نبی ایسه کی هوطو کی پیغمبران نوبوت بوکوده بود، وستی بایه. ۱۵ هرکی گوش کار کونه بشتاوه.
- ۱۶ «ینی تائم بگم انسل چی مانه؟ کوجه زاکانی مانه کی کوچه و بازار میان گرا بازی کوداندرد و خوشانی ریفقان جا گله شیکاویت کوئده و گده: ۱۷ "شمره نی بزیم، رقص نوکودیدی، مرثیه بخاندیم، گریه نوکودید." ۱۸ چونکی یوحنا خو وخت خوردن و آخوردن ره ننایی، گیدی: "دیو بزکه." ۱۹ ولی اینسان پسر* کی میهمانی شه و بوخور و آخور کونه، گیدی: "شکم پیس و شراب خوره و باج فاگیران و گوناکاران امرأ بینیش ویریز داره!" ولی حکمت دوروستی، اونی آخریسی و موصول جا ش ثابت کودن.»

* ۱:۱۱ یونانی: اشان شهران

* ۱۰:۱۱ ملاکی ۳:۱

* ۱۲:۱۱ یا آسمان پادیشایی غیظ و غضب میان دکفته

* ۱۹:۱۱ «اینسان پسر» ایتا لقب ایسه کی عیسا خوره بکار بره.

ایمان نداشتن آخریسی

۲۰ بازون عیسا شورو بوکود او شهران سَرزنش کودن کی ویشترَ خو موجیزه‌یانِ اویہ بوکوده بو، ولی اوشان خوشانی گونایانَ جا توبه نوکودد و خودا ور وانگردستد. ۲۱ «آی وای تره آی خورزین و آی بیت صیدا! چونکی اگه موجیزه‌یانی کی شیمی میان بوکودم، صور و صیدون فاسید شهران دورون بوکوده بیم، اوشانی کی اویہ زندگی کونده خلی زمات پیش، خوشانی گونایانَ جا توبه بوکوده بود، و شندره پندرہ دوکوده بود و خاک و خاکستر سَر نیشیدی کی خوشانی پشیمانی نیشان دد. ۲۲ ولی شمره گم کی داوری روج ره، صور و صیدون وضع حال، جہ شیمی وضع حال خلی بیتره. ۲۳ و تو آی گفرناحوم، آیا آسمان ور، بوجور شی؟ هیوخت! تو او بیجیر، بمرده‌یان دونیا دورون شی، چونکی اگه او موجیزه‌یان کی تی میان بوکودم، سدوم فاسید شهر دورون بوکوده بیم، تا ایمره، باقی مانستی. ۲۴ تره گم کی داوری روج دورون، سدوم اوضاع جہ تی اوضاع خلی بیتره.»

«می ورجا بانیید»

۲۵ بازین، عیسا دوعا بوکود و بفرمأسته: «آی پئر، آسمان و زمین صاب، تی جا ممنون کی اکاران اوشان جا کی خوشان عالیم و زیر و زرنگ داندہ، قایم کودی و اوشان ره واشکافانه‌یی کی زاکان مآندہ. ۲۶ هطویه آی پئر، تی ديلخوشی آن بو کی، اطوی کآر بوکونی.»

۲۷ «می پئر همه چی می دس فادأ. راس راسی هیکس پسر نشناسه جگرز پئر و هیکس راس راسی پئر نشناسه جگرز پسر و اوشانم کی پسر بخایه اون اوشان بشناسانه.»

۲۸ بازین بفرمأسته: «می ورجا بانیید، آی تومأم زحمتکشان و رنج بیدکان و من شمره آسایش فادم. ۲۹ می یوغ بچان گیرید و می جا باموجید، چونکی سربجیر و ديلمهر و انم، و شیمی جان دورون آسایش یافیدی. ۳۰ چونکی می یوغ راحت ایسه و می بار کی شیمی چان نهم، سوبوک.»

دروارہی شَبَّاتِ رُوحِ بُوگو مَوگو کودن

۱ ایتا جہ او روجان دورون، عیسا شَبَّاتِ رُوحِ رَہ * خو شَاگردانِ اَمرا، گندم کیشاورزی زیمین میان دَوَارتانَدوبو. اون شَاگردان کی ویشتا کودہ، بینا کودد گندم خوشہیان چن و اونی دانہیان خوردن. ۲ ولی او وخت کی فریسیان اَن بیدہ، شیکاُیتِ اَمرا بُوگفتہ: «فاندر، تی شَاگردان خوشہ چن اَمرا شَبَّاتِ رُوحِ میان، مذہبی حوکمان لَقْد دَمَج کوداندرد.»

۳ عیسا بفرماستہ: «مگہ موقدس کیتابان دورون نَخاندیدی کی داوود و اون یاران ویشتا بو، چی بوکودد؟ ۴ اون بوشو معبد دورون و خودش و اوشان کی اون اَمرا بود تقدیس بوبوستہ گرد نان خوردن اَمرا، شریعتِ حوکمان محل ننادہ، چونکی فقد کاهینان تانستید او نان جا بوخورد. ۵ یا مگہ موسا تورات دورون نَخاندیدی کی او کاهینان کی معبد دورون خیدمت کوداندردہ، تاندہ حتّا شَبَّاتِ رُوحِ رَہ کار بوکوند؟ ۶ شمرہ گم آیہ اینفر ایسا کی معبد جَایم پیلترہ. ۷ ولی اگہ موقدس کیتابان جا ا جوملہ مانی بفاستہ بید کی فرمایہ: "من شیمی جا خایم کی دیلسوج بیبید، نہ آنکی قوربانی فادید." ۸ اَطوی، می شَاگردان کی خطائی نوکودد محکوم نوکودیدی. ۹ چونکی اینسان پسر *، شَبَّاتِ صاب ایختیارم ایسہ.»

۱۰ بازین عیسا بوشو اوشان کنیسہ، ۱۱ و اویہ ایتا مرداک بیدہ کی اونی دس جہ کار دکفتہ بو. فریسیان عیسا جا واورسندہ: «ینی شریعت آدم ایجازہ دہہ کی شَبَّاتِ رُوحِ دورون اینفر شفا بدہ؟» البت اوشانی هدف اَن بو کی اونی جواب جا ایتا بھانہ بیافد کی اون ایفترا بزند. ۱۲ عیسا بفرماستہ: «اگہ ایتا جہ شومان ایتا گوسوند بدارہ کی شَبَّاتِ رُوحِ، چالکا دورون دکفہ، ینی اون بیرون اوردن رَہ، ہیتا کار نوکونیدی؟ ۱۳ ولی اینسان چندر گوسوند جا ویشتر ارزہ! پس شریعت موطابق خوروم کار انجام دتن شَبَّاتِ رُوحِ رَہ روا ایسہ!» ۱۴ بازین او مرداک بُوگفتہ: «تی دس دراز کون!» و او وخت کی اَطو بُوکودہ، اونی ا دسم اویتا دس مانستن شفا بیافتہ.

۱۵ بازون فریسیان بوشودہ بیرون و جلسہ بناد کی اونی کوشتن رَہ جوفت و کلک دیچیند.

عیسا، خودا اینتخاب بوبوستہ خادیم

۱۶ ولی عیسا کی اوشانی جوفت و کلک جا وَاخُور بو، او سامان بنا و بوشو و خلیانم اونی دونبال بوشودہ. اون تومام اوشان مریضان شفا بدا، ۱۷ ولی تاکید اَمرا اوشانی جا بخاستہ کی جہ اون الباقی آدامان رَہ گب نزن. ۱۸ و اَطوی، اشعیائ نبی پیشگوی دروارہی اون انجام بوبوستہ، کی فرمایہ:

۱۹ «اَن می خادیم ایسہ، کی اون اینتخاب بُوکودم. اون می جان دیل و می دیلخوشیہ. می رُوحِ اونی رو نهم، و اون عیدالت و اینصاف قومان رَہ وَاگویا کونہ. ۲۰ اون جنگ نوکونہ

* ۱۲:۱ «شَبَّات»، یا «سَبَّت» (شنبه دورون دکفہ)، یوہودیان تقویم دورون، ہفتہ ہفتومی رُوحِ ایسہ، کی خودا دستور موطابق، ایتا موقدس رُوحِ بحیساب آیہ و یوہودیان نوآستی او رُوحِ میان ہیتا کار بوکوند بلکی ایستراحت و عیبادت کوندہ.

* ۱۲:۸ «اینسان پسر» ایتا لقب ایسہ کی عیسا خورہ بکار برہ.

و فریاد نژنہ و خو صدایِ کوچه خیابانِ دورون بولند نوکونہ. ۲۰ خورد بوستہ نی ی نشکنہ، و سوسو زَنہ شمع شوالہی، خاموش نوکونہ. اون آخرپسی کآری کونہ کی عیدالت و اینصاف پیروز بہ. ۲۱ و اون نام ہمتا قومآن رہ اومیدواری ایسہ.»*

عیسای ایفترا زین

۲۲ بازین، ایتا دیو بزہ مرداکِ اونی ورجا باورد کی ہم کور بو ہم لال. عیسا اون شفا بدآ، جوری کی ہم تانستی گب بزَنہ و ہم بیدینہ. ۲۳ مردوم ہمہ قاق بوستد و بوگفتد: «ینی ایمکان دآرہ کی عیسا، ہو داوود پسر و او مسیح ببہ کی وعدہ بدآ بوبوستہ؟»

۲۴ ولی او وخت کی ا موجیزہ خور، فریسیان گوش فآرسہ، بوگفتد: «اون شیطان قوتِ امرآ کی پلید روحان رئیس ایسہ پلید روحان بیرون کونہ.»

۲۵ عیسا آشان فیکران جا و آخب بوستہ و بفرمأستہ: «ہرتا مملکت کی اون دورون جنگ را دکفہ، اون جہ بین شوئون حتم ایسہ. ہرتا شہر یا خانہ دورون کی دوشمنی و اسی اون میان تفرقہ دکفہ، فوگوردہ. ۲۶ اسہ اگہ شیطان بخایہ شیطان بیرون کونہ، ا مانی دہہ کی و آج و آج بوستہ و خو امرآ جنگ دآرہ. پس چوطو اون حوکومت قائم مأنہ؟ ۲۷ و اگہ می قدرت شیطان جا ایسہ، شیمی شاگردان تکلیف چی بہ، چونکی اوشانم، پلید روحان بیرون کونڈہ؟ اٹوی، آشان شیمی بزہ گب و اسی، شمّرہ محکوم کونڈہ! ۲۸ ولی من اگہ خودا روخ امرآ، پلید روحان بیرون کونم، پس بدانید کی خودا پادیشایی شیمی میان بامو. ۲۹ و چوطو ایمکان دآرہ اینفر، بشہ ایتا قوی مرداکِ خانہ دورون، و اون مال و مینال چاؤ بوکونہ؟ فقد اینفر کی اونی جا قویترہ تانہ اٹوی بوکونہ، اینفر کی بتانہ اون دودہ و بازون اون خانہی چاؤ بوکونہ.

۳۰ «ہر کی می امرآ نبہ، می ضد ایسہ، و ہر کی می امرآ کار نوکونہ، راس راسی می ضد کار کونہ.

۳۱ «پس شمّرہ گم ہر جور گونا و کوفر ببخشہ بہ - جگرز روح القدس کوفر گفتن ہیوخت ببخشہ نبیہ. ۳۲ ہرتا گب کی اینسان پسر ضد بوگفتہ ببہ، ببخشہ بہ، ولی ہر کی روح القدس ضد گب بزَنہ، ہیوخت ببخشہ نبیہ، نہ ا دنیا و نہ او دنیا دورون.

۳۳ «دار، اونی میوہ جا شا شناختن. اگہ خوروم دار ببہ، اونی میوہ ہم خبہ و اگہ ناجور دار ببہ، اونی میوہ ہم ناجور بہ. ۳۴ ای آفی زاکان! شیمی دورونی کی اندر خرابہ، چوطو تانیدی خوروم و دوروست گب شیمی زوان باورید؟ چونکی زوان جہ اونچی گب زَنہ کی دیل اونی جا پور ببہ. ۳۵ خوروم آدم خو خوروم دیل خزانہ جا، خوروم چیان بیرون آورہ و شرور آدم خو خراب دیل خزانہ جا، شرور چیان. ۳۶ اتم شمّرہ گم کی اینسان ہرتا بیخودی گب رہ کی خو زوان سر آورہ، داوری روخ رہ و استی خودای جواب پس بدہ. ۳۷ پس شیمی گبان یا شمّرہ محکوم کونہ، یا شیمی بی گونایی نیشان دہہ.»

ایتا موجیزہ آسمان جا خاستن

۳۸ ایروج بعضیتا جہ دین عالیمان و بعضی جہ فریسیان عیسا ورجا بامودہ و بوگفتد: «اوستاد، خاییم ایتا نیشانہ آمرہ نیشان بدی کی تی ایقتدار آمرہ بنمائی.»

* ۲۱:۱۲ اشعیا ۴۲:۱-۴ (یونانی بینویشتہ).

^{۳۹} ولی عیسا جواب ٻڌا و ٻڌا ماسته: «ڙٺاڪار و شرور نتاڄ ايتا نيشانه خايه! ولی فقد ايتا نيشانه اشان فادَم، یونس نبی نيشانه ايسه. ^{۴۰} چونکی هوطو کی یونس سه روح و سه شب او پيله مائی شکم دورون بئيسا، اينسان پسرَم سه روح و سه شب زمين ديل دورون ايسه. ^{۴۱} داوری روح دورون، نینوا مردوم، ا نتاڄ ضد ويريزده و اون محکوم کوئده، چونکی اشان یونس موعظه ايشتاوستن امرأ توبه بوکوڊد و آسه اينفر یونس جا پيلهتر آيه ايسا، اما ريغت ناریدی توبه بوکوئيد. ^{۴۲} داوری روح دورون، سبا ملکه ويريزه و ا دوره زمات آدمان محکوم کونه، چونکی اون خيلي زحمت بگشه، ايتا دراز رأي بوشو کی بتانه سوليمان حکيم گبان بشتاوه. ولی اينفر سوليمان جا پيلهتر آيه ايسا، اما چندر کم ايسد اوشانی کی اون گوش ڏهده.

^{۴۳} «او وخت کی ايتا پليد روح، اينفر نهه و شه، خوشک بيابان دورون شه تا ايتا جيگا ايستراحت ره بيافه، ولی نيافه. ^{۴۴} پس گه: "واگردم هو شخص دورون، کی جه اون جان بيرون بامو بوم." پس واگرده و دينه کی اونی قبلي خانه خاله بوسته، کيشخال بزه و مورته. ^{۴۵} بازين هفتا روح ده يافه کی خودش جاي پليدتر ايسد و شده او شخص دورون و اويه زندیگی کوئده. بازون، او شخص اوضاع جه پيشتر بدتر به. ا شرور نتاڄم هطوچی اشان ره پيش آيه.»

عیسا راس راسی خانوار

^{۴۶} هو زمات کی عیسا مردوم امرأ گب ڙندوبو، اونی مار و براران بيرون ايسابود و خاستیدی اونی امرأ گب ڙند. ^{۴۷} پس اينفر اون بوگفته: «تی مار و تی براران بيرون ايساده و خايد تی امرأ گب ڙند.»

^{۴۸} عیسا ٻڌا ماسته: «می مار کیسه؟ می براران کیان ايسد؟» ^{۴۹} بازين خوشاگردان نيشان ٻڌا و بوگفته: «اشان می مار و براران. ^{۵۰} هر کی می آسمانی پتر خاسته ای انجام ٻده، اون می برار و خاخور و مار ايسه!»

کیشاورز نقل آوردن

۱ هو روج، عیسا خانہ جا بیرون بوشو و دریآچہ کنار بینیشٹ. ۲ دفائن ایتا پیلہ گورو اونی دؤر جم بوستد. اونم بینیشٹہ لوتکا دورون، و هوٹوی کی ہمتان ساحیل کنارہ بیا ایسا بود، اوشان آموختن سربییگفت. ۳ اون خلی چیان نقل مانستن، اوشان رہ واگویا بوکودہ، ا نقل مانستن:

«ایروج ایتا کیشاورز بوشو خو زیمین دورون دانہ بکارہ. ۴ هطو کی دانہ پاشاندوبو، دانہیان ایچہ را سر فووستہ و پرندہیان بامودہ، جہ خوشک زیمین رو اوشان اوسادد و بوخوردد. ۵ بعضیتا خاک سر فووستدہ کی اونی جیر سنگلاخ بو. دانہیان او خاک رو کی کم بو، خلی زود سبز بوستدہ. ۶ ولی او وخت کی آفتاب بوجور بامو، ہمہ بوسوختد و جہ بین بوشود، چونکی جولف ریشہ ناشتیدی. ۷ بعضیتا دانہیان تمش کلہ میان فووستد، و گومار کی زیاد بوستہ، او ضعیف زیہیان خفہ کودد. ۸ ولی ایچہ جہ او دانہیان خوروم زیمین سر فووستد و ماصول بدادہ، صد یا شصت یا سی وار ویشتر جہ اونچی کی بکاشتہ بوبوستہ ماصول بداد. ۹ هرکی گوش کار کونہ، بشتاوه!»

۱۰ عیسا شاگردان اون ورجا بامودہ و اورسندہ: «چرہ او وخت کی مردوم امرأ گب زنی، نقل جا ایستفادہ کونی؟»

۱۱ عیسا جواب بداد و بفرماستہ: «چونکی آسمان پادیشایی اسرار فامستن قدرت شمہ فاداد بوبوستہ، ولی الباقیان رہ نہ. ۱۲ چونکی اونی کی بتانہ اونچی کی دارہی خب ایستفادہ بوکونہ، بازم اون ویشتر فاداد بہ. ولی اونی کی خو کار خب انجام ندہ، اون اگہ چی ایتا پیسخالیم ببہ جہ دس دہہ. ۱۳ آن و اسی ایسہ کی ا نقلان جا ایستفادہ کونم، چونکی فاندردہ، ولی نیدیند و گوش ددہ، ولی نشتاودہ و نفامدہ. ۱۴ اشعیای نبی نوبوت، ا کار امرأ انجام بوبوستہ کی فرمایہ:

«شیمی گوش امرأ ایشتاویدی، ولی ہیچی نفامیدی. شیمی چوم امرأ فاندردیدی، ولی اون نفامیدی. ۱۵ چونکی ا آدمان دیل سخت بوستہ و اشان گوش نشتاوه و خوشان چوم دوستدہ، اوٹو کی اشان چوم نتانہ فاندردہ و اشان گوشان نتانہ بشتاوه و اشان دیل نتانہ بفامہ و نتانده می ورجا و اگر دد کی اوشان شفا بدم.»*

۱۶ «اما خوشا بحال شومان کی شیمی چومان دینہ و شیمی گوشان ایشتاوه. ۱۷ راسراسی شمہ گم کی خلی جہ انبیأ و عادیلان موشتاق بود اونچی کی شومان دینیدی بیدیند، ولی نیدد؛ و اونچی کی ایشتاویدی، بشتاود، ولی نشتاوستد!

۱۸ «و اسہ او کیشاورز نقل گوش بوکونید: ۱۹ او کیشاورزی زیمین را کی دانہیان اونی سر فووستد، اون ایسہ کی پادیشایی کلام ایشتاوه، ولی اون نفامہ. پس شیطان فارسہ و او دانہیان کی اون دیل دورون بکاشتہ بوبوستہ بو، دوزدانہ. آن هو دانہ ایسہ کی را سر بکاشتہ بوبوستہ بو.

۲۰ «او خاک کی اون جیر سنگلاخ بو، اوشان نیشان دہہ کی خودا پیغام ایشتاودہ و دفائن

* ۱۳:۱۵ اشعیا ۹:۶ و ۱۰ (یونانی بینویشتہ).

اون خوشحالی امرأ قوبیل کوئده، ^{۲۱} ولی چونکی ریشه نازده، خیلی دوام ناؤرده. اشان اگه چی اول خُب پیش شده ولی هطو کی کلام و اسی اذت و آزار ببیدند، دفاتن خوشان ایمان جِه دس دهنده. ^{۲۲} او زمین کی تمش گومار جَا پور بوسته بو، اینفر حال نیشان دهه کی کلام ایشتاوه ولی زندگی نیگرانیاں و مال و مینال، زرق و برق، خودا کلام اونی دورون خفه کونه، و هیذره موصول ناؤره. ^{۲۳} ولی خورو زمین، اینفر نیشان دهه کی خودا کلام ایشتاوه و فامه و ایجور موصول اوره کی صد، یا شصت یا سی و ار ویشتر جِه اونچی ایسه کی بکاشته بوبوسته بو.»

گندم و واش نقل

^{۲۴} عیسا ایتا ده نقل اَطویی اشان ره بوگفته: «آسمان پادیشایی اینفر داستان مانه کی خو کیشاورزی زمین دورون خورو دانه بینیشانه بو. ^{۲۵} ولی او وخت کی همه خوفته بود، اونی دوشمن بامو گندمان دانهیان دورون، واش بکاشت و بوشو. ^{۲۶} او وخت کی گندم پیله بوسته و خوشه بدا، واشم اون امرأ بوجور بامو. ^{۲۷} «پس اونی آدمان باموده، و اون بوگفته: "آقا جان، تی زمین دورون مگه خورو دانه نکاشتهبی؟ پس آ واش جِه کوئه بامو؟" ^{۲۸} «اون جواب بدا: "آن دوشمن کاره". بوگفته: "خایی بیشیم و اشان و یجین بوکونیم؟" ^{۲۹} «جواب بدا: "نه! چونکی ایمکان داره و یجین زما، گندمانم ریشه جَا بکنید. ^{۳۰} وئالید تا گندم و اوینی زما، هر دوتا پیله بد. بازون گندم و اوینان گم کی اول، و اشان و اویند و دسته بوکوند و بوسوجاند و بعد، گندمان جم کوئد و می تیلنبار دورون باؤرد."»

خردل دانه نقل

^{۳۱} عیسا ایتا ده نقل اشان ره بوگفته: «آسمان پادیشایی، خردل ریز دانهی مانه کی مزرعه دورون بکاشته بوبوسته. ^{۳۲} خردل دانه گرچی دانهیان میان ایتا پیسخالکه، اما او وخت کی پیله به، جِه تومام بوتهیان پیلهتر به، ایتا دار اندر به، اوطو کی پرندهیان آیده و اون شاخهیان میان فک نهده.»

تورش خمیر نقل

^{۳۳} باز ایتا ده نقل باؤرده: «آسمان پادیشایی ایتا خمیرمایه مانه کی ایتا زنای اون اوسانه و سهتا کیسه آرد امرأ بهم زنه کی خمیر، همه زره عمل بایه.» ^{۳۴} عیسا خو منظور گفتن ره، همیشک اجور نقلان و داستانان جَا ایستفاده کودی. اَطو بگم هیوخت بی نقل و مثل اوشان ره گب نژی ^{۳۵} بازون، آ کلام کی خودا، نبی جَا امره بفرمأسته بو، انجام بوبوسته: «می دهن و اکونم و نقلان امرأ گب زنم. او اسرار و آگویا کوئم کی جِه دنیا خلق بوستن زما تا هسا، جیگا بوخورده بمأنسته.»*

گندم و آتش نقل توضیح دین

۳۶ بازون عیسا مردوم بّنا و بوشو بّخانہ. بازین اون شاگردان باموؤده اون ورجا و بوگفتہ: «خاھیش کونیم گندم و آتش نقل امرہ و آشکاف.»

۳۷ عیسا جواب بدّا: «اینسان پسر* هونی ایسہ کی خوروم دانہی کارہ. ۳۸ مزرعہیم ا دونیایہ و خوروم دانہیان، آسمان پادیشایی آدماں ایسد، و آشم هو شیطان شاگرداند. ۳۹ او دوشمن کی گندمان میان و آش بکاشته، خود شیطانہ. خرمن کبی فصل، هو آخر زماٹ ایسہ، و گندم و اوینان، فرشتہیانده.

۴۰ «هوٹو کی و آشان جم کوڈد و آتش دورون بوسوجانده، آخر زماٹ دورونم هطویی بہ. ۴۱ اینسان پسر خو فرشتہیان اوسہ کونہ کی ہرچی گونای باعیٹ بہ و ہرتا ناجور اینسان، اونی پادیشایی جا سیوا و اکوند ۴۲ و آشان آتش کومہ دورون تاؤد، او جیگا کی اون میان گریہ و گاز گاز سائبانن نہا. ۴۳ او وخت، خوروم آدماں خوشان پتر پادیشایی دورون، آفتاب مانسنن شبق زند. ہر کی گوش کار کونہ، بشتاؤہ!»

کیشاورزی زمین دورون جیگا بدّا گنج نقل

۴۴ «خودا پادیشایی ایتا گنج مانہ کی ایتا مردای اون ایتا کیشاورزی زمین دورون بیافتہ و دووآرہ اون خاک جیر بیگیل کودہ و اون ذوق جا، بوشو ہر چی داشتی بوفرؤختہ کی بتانہ او زمین بیهینہ و او گنج صاب بہ.»

مولواری تاجیر نقل

۴۵ «هطویم، آسمان پادیشایی ایتا تاجیر مانہ کی گیران مولواریان رہ و امؤختی. ۴۶ آخرپسی او وخت کی ایتا گیران مولواری بیافتہ، بوشو ہر چی داشتی بوفرؤختہ کی اون بیهینہ.»

مانیگیری ماشک نقل

۴۷ «وآزم آسمان پادیشایی ایتا مانیگیری ماشک مانہ کی آب دورون تاؤد بوبوستہ و ہمہ جور مائی اونی میان دکفتہ. ۴۸ او وخت کی ماشک پور بوستہ، اون ساحیل میان فاکشدہ، بازین بینیشند، و خوروم مائیان زییل دورون جم کوڈد، ولی ناجور مائیان فیشادد. ۴۹ دنیا آخرانم هطو بہ. فرشتہیان آیدہ، بدہکاران دوروست کاران جا سیوا و اکوندہ ۵۰ و آشان آتش کومہ دورون تاؤدہ، او جیگا کی اونی دورون گریہ و گاز گاز سائبانن نہا. ۵۱ آیا آشان ہمتای فامیدی؟»

شاگردان جواب بدّادہ: «دوروستہ!»

۵۲ بازین ایضافہ بوکودہ: «ہرتا دین عالیمان کی اسہ خودا پادیشایی شاگرد بوبوستد، ایتا صاب خانہی مانده کی خو خزانه جا، خو تازہ و کئنه گنجان بیرون آورہ.»

* ۱۳: ۳۷ «اینسان پسر» ایتا لقب ایسہ کی عیسا خورہ بکار بردی.

عیسا هم ولایتیان بی ایمانی

۵۳ عیسا بازین کی آ داستانان بوگفته، او سامان بنا و بوشو ۵۴ و اگردسته ناصره شهر دورون، هو جیگا کی زندگی کودی. او وخت کی کنیسه دورون مردوم اموج دندوبو، آشان قاق بوستد و بوگفته: «موجیزه کودن و اسی آ حیکمت و قودرت جه کویه بدس باورده؟» ۵۵ بازین رخشن امرأ بوگفته: «مگه آن هو نجار پسر نییه؟ امان کی اون مار، مریم شناسیم و هطویم اونی براران، یعقوب و یوسف و شمعون و یوهودای. ۵۶ اونی خاخورانم همتا هیه زندگی کوئده. پس آ چیان جه کویه باموخته؟» ۵۷ هن و اسی، خیلی پریشان بوستد و نخاستد اون ایمان باورد. بازین عیسا آشان بوگفته: «نبی همه جیگا ایحترام کوئده، جعرز خو وطن و خو خانوار دورون.» ۵۸ هن و اسی، اوشان بی ایمانی و اسی، ده اویه زیاد موجیزه نوکود.

هیرودیس پادیشا عذاب و یجدان گیفتن

۱ او وخت کی هیرودیس، جلیل حاکیم، عیسا دروآره بشتاوسته، ۲ خو موشاویران بوگفته: «شک نازم، آن هو یوحنا ایسه کی تعمید دئی کی زنده بوسته، و هنن و اسی ایسه کی تانه آجور موجیزه یان انجام بده.» ۳ چونکی هیرودیس، هیرودیا و اسی، کی اونی برار فیلیپس زن بو، یوحنا بیگفته و زندان دورون زینجیل امرأ دؤسته بو، ۴ جه آ خاطر کی یوحنا هیرودیس گفتی: «شریعت ولانه کی تی برار زن امرأ عروسی بوکونی.» ۵ هیرودیس خاستی یوحنا بوکوشه، ولی مردوم شورش کون جا ترسی، چونکی اون پیغمبر دانستیدی.

۶ ولی هیرودیس تولد ره، هیرودیا دؤختر ایجور رقص بوکوده کی هیرودیس خلی خوشال کوده، ۷ او طو کی اون ره قسم بوخورده کی هر چی بخایه، اون فاده. ۸ هیرودیا دؤخترم خو ماز آنتیریک امرأ، بوگفته: «یوحنا کی تعمید ده سر، ایتا موجما دورون، هیه مَره فادن.» ۹ پادیشا خو گب جا پشیمان بوسته، ولی چونکی خو میهمانان ورجا قسم بوخورده بو، دستور بدا اون خاسته انجام بد.

۱۰ بازین زندان دورون، یوحنا سر و اوده، ۱۱ ایتا موجما دورون باورد و او کور فاده، دؤخترکم اون ببرده خو ماز ورجا.

۱۲ بازون یوحنا شاگردان باموده و اون جان ببرد، بیگیل کودد. بازین بوشوده عیسا ورجا، موضوی اون ره و اگویا بوکودد.

پنج هیزار نفر غذا دنن

۱۳ او وخت کی عیسا موضوی بفامسته، ایتا لوتکا بینیش و بوشو دور جیگا کی تنایه. ولی مردوم کی بفامستد عیسا کورا شوئوند، خلی شهران جا پا برانده بوشوده او طرف. ۱۴ او وخت کی عیسا لوتکا جا بیجیر بامو، ایتا پیله جمییت بیده، و اون دیل اوشان ره بوسوخته و او مریضان کی جمییت میان ایسا بود، شفا بدا.

۱۵ غروب دم ره، شاگردان اون ورجا باموده و بوگفته: «آ پرت جیگا میان، خوردن ره هیچی نشا یافتن. هوایم تاریک بوستاندره. پس مردوم بوگو بشد ا دورور دیهاتان و خوشانی ره غذا بیافد.»

۱۶ ولی عیسا بفرمأسته: «لایم نییه بشد. خودتان اشان غذا فادید.»

۱۷ جواب بداده: «امان جگرز پنجتا نان و دوتا مائی، هیچی ناریم!»

۱۸ عیسا بفرمأسته: «اوشان باورید می ورجا!»

۱۹ بازین مردوم بوگفته کی سیزه یان رو بینیشیند. بازون پنجتا نان و دوتا مائی اوساد و آسمان ور فاندست، برکت بدا. بازین هو چنتا نان نیصف کوده و خو شاگردان فادا کی، فادد مردوم. ۲۰ همه بوخورد و ستر بوستد و شاگردان نان خورده یان جا، دوازه تا پور بوسته بالکا اوساد. ۲۱ اوشانی کی او روج، غذا فاگفتند، جگرز زناکان و زاکان، حدود پنج هیزارتا مردای بود.

عیسا دریچه سر را شه

۲۲ اون پسی دفائن، عیسا، ایصرار امرأ، خو شاگردان جا بخاسته کی لوتکا بینیشیند و بشد دریآچه او طرف، و خودش مردوم و نأشته کی بشد. ۲۳ بازون، تنائی بوشو کوه دورون کی دوعا بوکوئه. شب دکفته و اون هنو اویہ تنأ بو. ۲۴ هه زمأت دورون، شاگردان خوشکی جا خیلی دور بوسته بود، دریآچه موجان میان دکفتد، چونکی توند باد امویی و آشان موجان امرأ دگش فاکش کوداندوبود.

۲۵ ولی نیزدیک سهی نیصفه شب، عیسا هوطو کی آب سر دواړستاندوبو، اوشان نیزدیک بوسته. ۲۶ آشان او وخت کی اون بیدده کی آب سر را شوئو ندره، زهله بوکو د و ترس جا، ایجگره فاکشیده کی «آن روح ایسه». ۲۷ ولی عیسا دفائن آشان دواړه، بوگفته: «قوی بیبید! نو اتر سینید! منم!»

۲۸ پطرس جواب بدا: «آقا جان، اگه خودتی، بوگو کی منم آب سر را بشم و تی ورجا بایم.»

۲۹ عیسا بفرمأسته: «خیلی خب، بیا!»

پطرس لوتکا جا بیرون بوشو و آب سر را دکفته، بوشو عیسا ور. ۳۰ ولی او وخت کی دوزور فاندروست و باد بیده، زهله بوکو د و آب دورون بیجیر بوشو. ایجگره فاکشه: «آقا جان، مَره نیجات بدن!»

۳۱ عیسا فوری خو دس راس کود و اون بیگفت و بفرمأسته: «آی کم ایمان، چره شک بوکودی؟» ۳۲ او وخت کی لوتکا دورون بینیشند، باد بیسا. ۳۳ بازین اوشانی کی لوتکا دورون ایسا بود، اون پرستش بوکو د، قاق بوسته و بوگفته: «راس راسی کی تو خودا پسری.»

۳۴ او وخت کی دریآچه او طرف فارسیده، جنیسارت ساحیل دورون لوتکا جا بیجیر باموده. ۳۵ هطو کی مردوم عیسای بشناختد، اون امون خور همه جا پخش کو د، پور زمأت نوبوسته کی مردوم خوشان مریضان باوردد کی شفا بیافد. ۳۶ اوشان اون مینت کودیدی کی ناخوشان وئاله کی، اون لیواس پرهی دس بزند؛ و هر کی اون دس زئی، شفا یافتی.

بخش ۱۵

خودا حوكمآن يا اينسان رسم و روسومان

۱ بازون ايتا عيده جِه فريسيان و دين عاليمان جِه اورشليم باموده كي عيسا امرا بوگو موگو بوكوند. اوشان واورسئده: ۲ «چره تي شاگردان او رسم و روسوم كي امي پيله بابايان جا امره فارسهي، محل ننده و قبل انكي غذا بوخورد، خوشان دسان نوشورده؟» ۳ عيسا جواب بدا: «چره شومان خودتان شيمي قديم رسم و روسومان داشتَن ره، خودا حوكمآن لَقْد دَمَج كونيدي؟ ۴ ايتا جِه خودا حوكمآن انه كي "تي پتر و مارَ ايحترام بنه" * هطويم "هركي خو پتر و مارَ فاش بده، و استي اون كوشتن". ۵ ولي شومان گيدي عايب ناره اگه اينفر خو پتر و مارَ بگه: "ببخشيد، نتانم شمَره ياور بدم، چونكي اونچي كي و استي شمَره فادَم، خودا ره صدقه فادام." ۶ پس شومان ا قانون امرا كي بناييدي، اوشان گيدي ده و اَجَب نييه شيمي پتر و مارَ ايحترام بنيد. اطويي شومان شيمي سونت داشتَن ره، خودا كلام لَقْد دَمَج كونيدي. ۷ اي ريكاران، اشعياي نبي شيمي جا چي خُب بوگفته كي ۸ "ا قوم خوشان زوان امرا، مَره ايحترام نهده، ولي اشان ديل مي جا دور ايسه. ۹ اوشان عيادت قوبيل نييه چونكي خودا حوكمآن اموختَن عوض، آدمان رسم و روسومان، مردوم اموجده." *

اون چيسه كي آدم نجست كونه؟

۱۰ بازين عيسا مردوم خو ورجا دوخاده و بفرماسته: «خُب بشتاويد و حق سعي بزنيدي كي بفاميد. ۱۱ اونچي كي دهن دورون شه، اوچي نييه كي آدم نجست كونه، بلكي اونچي كي آدم دهن جا بيرون آيه، هوني ايسه كي اون نجست كونه.» ۱۲ هه زمات دورون اون شاگردان باموده اون ورجا و بوگفتده: «فريسيان شيمي گبان جا ناراحت بوستد.» ۱۳ عيسا جواب بدا: «هرتا نهال كي مي آسماني پتر نكاشته بي، ريشه جا بكنده به. ۱۴ پس، اوشاني امرا كار نواداشتنيدي. اشان او كوران ايسد كي الباقي كوران عصاگش بوبوستده، و اگه ايتا دكفه چاه دورون، اويتايم خو دونبال فاكشه.» ۱۵ بازين پطرس عيسا جا بخاسته، كي واشكافانه كي چوطو به، اينسان ناپاك چي بوخوره و نجست نه.

۱۶ عيسا بوگفته: «يني شومانم هنو نفاميدي؟! ۱۷ و اخور نيبيدي اينسان اونچي كي خوره، شه اوني ماده دورون، و بازون بدن جا بيرون شه؟ ۱۸ ولي ناجور گبان، ناجور ديل جا بيرون آيه و اوني بوگفته كس نجست كونه. ۱۹ چونكي اجور چيان جِه ديل دورون بيرون آيه: پليد فيكران، آدم كوشتن، زنا، دوزدي، دورغ شهادت دتن و ايفترا زنن. ۲۰ هطويه، ا چيان ايسد كي اينسان نجست كونه، نه نوشوسته دس امرا غذا خوردن!»

كنعاني زناك ايمان

* ۱۵:۴ خروج ۱۲:۲۰ و تثنيه ۵:۱۶.

* ۱۵:۴ خروج ۱۷:۲۱ و لاويان ۹:۲۰.

* ۱۵:۹ اشعيا ۱۳:۲۹ (يوناني ترجمه بوبوسته).

۲۱ بازون عیسا جلیل بنا بوشو صور و صیدون ور. ۲۲ اویہ ایتا کنعانی زنای بامو اونی ورجا و ایلتماس امرأ بوگفته: «آی آقا جان، آی داوود پسر، مَره رحم بوکون! می دؤختر گریفتار ایتا پلید روح ایسه. روح ای دَقَمِ اونی ول نوکونه.»

۲۳ ولی عیسا هیچی نوگفته، تا آنکی شاگردان اونی جا خاهش بوکودد و بوگفته: «اون ایتا جواب فادن کی بشه، چونکی خو ز هار زنن امرأ، امره خسته کوده.»

۲۴ عیسا بفرمأسته: «خودا مَره اوسه کوده کی یوهودیآن یاور بدم، نه غیریوهودیآن، چونکی یوهودیآن، خودا اویر بوسته گوسوندده.»

۲۵ بازون او زنای عیسا پا ور خاک سَر بگفت و ایلتماس بوکوده، بوگفته: «آقا جان، خاهش کونم مَره یاور بدن.» ۲۶ عیسا بفرمأسته: «دوروست نییه کی می زاکان دس جا نان فاکیرم و سکان ورجا تاوادم.»

۲۷ زنای جواب بدا: «هطویه، آقا جان، شومان حق داریدی؛ ولی سکانم خوشان صاب سفره جا، بیجیر فوؤسته خورده نان خورده.»

۲۸ عیسا اونی بفرمأسته: «آی زنای، تی ایمان خیلی زیاده. بوشو کی تی آروزو انجام بوبو.» هو دقه اونی دؤختر شفا بیافت.

هَمَتَا مَرَضَانَ شفا دَن

۲۹ عیسا جِه اویہ را دکفت و جلیل دریا کنار فارسَه. بازین بوشو کوه جور، هویه بینیشته.

۳۰ بازون مردوم دسته دسته باموده، شلان و کوران و ایفلیجان و لال و همتا جور ناخوشان باوردد اونی ورجا و اون اوشان همه شفا بدا. ۳۱ اوشان کی خوشانی عمر دورون هیذره گب نزه بود، ذوق امرأ گب زیندوبود؛ شلان را بوشوده؛ ایفلیجان واز واز کوداندوبود؛ و اوشانی کی کور بود تعجب امرأ دؤرور فاندurstیدی! مردوم قاق بوستد و ایسراییل خودای شوکر کودیدی.

چار هیزار نفر غذا دَن

۳۲ هو زماٹ میان، عیسا خو شاگردان دؤخاده و اشان بفرمأسته: «می دیل ا مردوم ره سوچه، آسه سه روح ایسه کی می امرأ ایساده و ده هیچی اشان خوردن ره نمأسته. نخام اوشان ویشتایی اوسه کونم بشد بخانه، ایمکان داره را دورون ضعف بوکوند.»

۳۳ اونی شاگردان جواب بداده: «ا بیابان دورون آن همه مردوم سیر کودن ره کویه شان بیگیر اوردن؟»

۳۴ عیسا واورسه: «چندر نان داریدی؟» جواب بداده: «هفتتا نان و چنتا کوجه مائی!»

۳۵ پس مردوم بفرمأسته زیمین سَر بینیشیند. ۳۶ بازین هفتتا نان و چنتا مائی اوساده و خودای شوکر بوکود و خورد کوده فادا خو شاگردان. اوشانم نان فاداده مردوم. ۳۷ همه بوخوردد و سیر بوستد. بازین شاگردان، بمانسته خوردهیان جا، هفتتا زیبیل اوسادد. ۳۸ اوشانی کی غذا بوخوردد، جگرز زناکان و زاکان، چار هیزارتا مردای بود.

۳۹ بازون عیسا مردوم وناشته کی بشد، ولی خودش لوتکا بینیشته، بوشو مجدل سامان.

موجیزه خاستن

۱ ایتا روج فریسیان و صدوقیان کی قوم مذهبی و سیاسی پبله کسان بود، باموده عیسی ایتمحان بوکوند. هن و اسی اون جا بخاستد کی ایتا آسمانی نیشانه آشان نیشان بده کی خو ایقتدار ثابت بوکونه.

۲ اون جواب بدأ: «شومان خُب تائیدی هوای پیشبینی بوکونید. اگه زواله موقع، آسمان سورخ ببه، گیدی فردا هوا خُب به ۳ و اگه صُب، آسمان سورخ ببه، گیدی وارش آیه. شومان کی آسمان نیشانهیان تعبیر کونیدی، چوطو نتائیدی زمتان نیشانهیان تعبیر بوکونید! ۴ ا شرور و زناکار نتاج، ایتا نیشانه خایه! ولی جگرز یونس نبی نیشانه، هیتا نیشانه آشان فادأ نیبه.» آن بوگفته و آشان جا سیوا و ابوسته.

فریسیان و صدوقیان خمیرمایه

۵ او وخت کی فازیده دریا، اوسر، شاگردان و اخور بوسد کی آشان جه خاطر شو خوشان امرأ نان اوساند. ۶ عیسا آشان بفرمأست: «شیمی حواس بمأنه و شمّره جه فریسیان و صدوقیان خمیرمایه دور بدآرید.»

۷ بازین شاگردان کس کس امرأ بوگو و اگو کوداندوبود کی چوطو آشان جه خاطر شو نان اوساند.

۸ عیسا بفأمسته کی چی و اسی کس کس امرأ گب زئندرده. پس بوگفته: «ای کم ایمانان، چره آن و اسی کی نان ناریدی، بحث کوداندردیدی؟ ۹ ینی هنویم نفأمیدی؟ شمّره یاد نیبه او پنجتا نان و پنج هیزار نفر و چنتا بالکا کی اوسادید؟ ۱۰ یا شمّره جه خاطر شو کی ایوارده هفتتا نان امرأ، چار هیزار نفر سئر کوم؟ چنتا زیبیل، خوردهیان جا جم کودیدی؟ ۱۱ پس چره نفأمیدی کی من نان جا گب نزئندرم؟ بازم گم: فریسیان و صدوقیان خمیرمایه جا شمّره دور بدآرید.»

۱۲ بازین شاگردان بفأمستد کی عیسا منظور جه «خمیرمایه»، هو آموجهیان ایسه کی فریسیان و صدوقیان دده.

عیسا شخصیت جه پطرس نظر

۱۳ او وخت کی عیسا فازسه فیلیپی قیصریه، خو شاگردان جا واورسه: «مردوم گده اینسانن پسر کیسه؟»

۱۴ جواب بدأده: «بعضیتان گد، یوحنا ایسه کی تعمید دئی؛ بعضیتانم گده ایلایا، یا ارمیا و ایتا ده جه پیغمبران ایسه کی دوواره ظوهور بوکوده.»

۱۵ بازین واورسه: «شومان چی گیدی؟ شیمی نظر چیه، من کی ایسم؟» ۱۶ شمعون پطرس جواب بدأ: «تو مسیح ایسی، زنده خودا پسر!»

۱۷ عیسا بفرمأسته: «آی شمعون، یونا پسر، خوشا بحال تو! چونکی تو ا حنفت اینسانن جا ناموختی، بلکی می آسمانی پئر آن تره و آشکافانه. ۱۸ و منم گم کی تو پطرس ایسی، ینی "صخره"، و من ا صخره رو، می کیلیسای چاکونم، و جهندم قودرتان هیوخت نتائیه اون نابود کونه. ۱۹ من خودا پادیشایی کیلیدان تره فادم. اونچی کی زمین رو دودی، آسمان

دورون هم دّوسته به، و اونچی زیمین سّر واز کونی، آسمان دورونم واز به.»
۲۰ بازون خو شاگردان تآکید امرأ دستور بدأ هیکس ره نگد کی اون مسیح ایسه.

عیسا پیشگوی دروآرهی خو مردن

۲۱ جّه او وخت، عیسا خو شاگردان ره و اشکافانه کی و اُستی بشه اورشليم و آنکی اویّه پيله کسان و پيله کاهینان و دین عالیمان اون اذت و آزار دّده، کوشده، ولی سیومی روچ ره زنده به.

۲۲ پطرس اون فاکشه ایتا گوشه، موخالفت امرأ اون بوگفته: «آقا جان، خودا نوکونه کی اطوچی تره ایتفاق دکفه.»

۲۳ عیسا و اگردسته و پطرس بفرمأسته: «می جا دور بو ای شیطان! چونکی تو می را ره ایتا مانع ایسی! تو اینسانی فیکر امرأ ا موضوعی فاندري، نه خودایی فیکر امرأ.»

۲۴ بازین عیسا خو شاگردان بوگفته: «اگه اینفر جّه شومان بخایه می دونبال بایه، و اُستی خوره جخطر ده و خو صلیب به چان گیره و می جا پیروی بوکونه. ۲۵ هر کی بخایه خو جان نیجات بده، اون جّه دس دهه؛ ولی هرکی می و اُسی خو جان جّه دس بده، اون نیجات دهه. ۲۶ چی فایده داره کی اینسان تومأم دونیای ببره، ولی خو جان جّه دس بده؟ مگه ایچی بیافته به کی جّه اون جان ویشتر بی آرزه؟ ۲۷ چونکی اینسان پسر، خو فرشتهیان امرأ، خو پئر شوکو و جلال میان آیه و هرتان اون کاران جا دآوری کونه. ۲۸ یقین بدأنید کی، آیه ایتا عیده ایساده کی تا اینسان پسر نیدیند کی خو پادیشایی میان آیه، نیمیرده.»

شاگردان مسیح شوکوئی دینده

^۱ شیش روح کی بوگودشت، عیسا پطرس و یعقوب و اونی برار یوحنا ای اوساده ببرده ایتا کوه جوری، خلوت جیگا. ^۲ اویہ، عیسا شیکل شمائل، اوشان چومان ورجا و اگر دست، طوری کی اونی دیم آفتاب مانستن شبق زئی، و اونی لیواس نور مانستن، سیفید بو. ^۳ ناخوړکی موسا و ایلیا خوشان بنماستد و شور و بوکوډد عیسا امرأ گب زن. ^۴ پطرس قاق بوسته بوگفته: «آقا جان، چی خبه کی امان آیه ایسایم. اگه بخایی، سہتا سایبان چاکونم، ایتا ترہ، ایتا موسا رہ، و ایتا دہ ایلیا رہ.»

^۵ ہنو پطرس گب تومان نوبوستہ بو کی ایتا ابر کی سوسو زئی اشان سر رو سایہ تاودا و ایتا صدا اونی جا بامو کی: «آن می جان و دیل پسرہ کی اونی جا راضییم؛ اونی گبان گوش بدید.»

^۶ ا صدا ایشتاوستن امرأ، شاگردان زمین سر بکفتد، ترس جا پیرگستد. ^۷ عیسا نیزدیک بو و خو دس اوشان رو بنا و بفرماست: «ویریزید، نوآترسینید!»

^۸ او وخت کی اوشان خوشانی چومان و اکوډد، جغر عیسا کسی نیډدہ. ^۹ او وخت کی کوه جا بیجیر اموندوبود، عیسا اشان بفرماستہ: «اونچی کی بیډیدی هیکس رہ هیچی نیگید تا او زما ت کی اینسان پسر، مردن پسی زنده به.»

^{۱۰} شاگردان اونی جا واورسندہ: «چره یوہود دین عالیمان ایصرار دارده کی مسیح ظوہور کودن جا پیشتر، وستی ایلای نبی دووآرہ ظوہور بوکونہ؟»

^{۱۱} عیسا جواب ددا: «البت کی اول ایلیا آیه کی ہمہ چی آمادہ کونہ. ^{۱۲} ولی من شمہرہ گم کی ایلیا بامو ولی کسی اون نشناخته و اونی امرأ، خیلی بد رفتار بوکوډد. هطویم اینسان پسر اوشان دس جا آزار دینہ.»

^{۱۳} بازین شاگردان بفامستد کی عیسا، یوحنا کی تعمد دئی جا گب زنندہ.

دیو بزہ پسرک شفا دتن

^{۱۴} او وخت کی کوه جا بیجیر باموډہ، ایتا پیلہ جمئیت بیډد. ایتا مردای جہ او دورون بامو، عیسا ورجا زانو بزہ و بوگفته: ^{۱۵} «آقا جان، می پسر رحم بوکون؛ اون آزار گیرہ فلاگانہ، جوری کی خوړہ تاودہ آتش و آب میان. ^{۱۶} من اون شیمی شاگردان ورجا باوردم، ولی اشان نتانستد اون شفا دد.»

^{۱۷} عیسا جواب ددا: «ای بی ایمان و نافرمان مردوم! تا کی و شیمی کردکاران تحمل بوکونم؟ اون باورید می ورجا.» ^{۱۸} بازین عیسا او پلید روح رہ، کی او ریک دورون ایسا بو، ایجگرہ بزہ و او روح، ریک جا بیرون بامو و هو زما ت، اون شفا بیافته.

^{۱۹} بازین شاگردان خلوتی، عیسا جا واورسندہ: «چره امان نتانستیم او پلید روح او ریک جا بیرون کونیم؟»

^{۲۰} عیسا بوگفته: «جہ خاطر کی شیمی ایمان کمہ. رأس راسی شمہرہ گم اگہ ایتا کوجہ خردل دانہ اندرم ایمان بداید، تانیدی آکوه بیگید "جہ آیه بوشو اویہ!" و اونم شہ. اونی رہ کی ایمان بدارہ، ہی کاری نوبوستنی نیہ. ^{۲۱} ولی آجور پلید روح بدن جا بیرون نشہ جغر دو عا و روزہ امرأ.»

عیسا ایوارده خو مردن پیشگویی کونه

۲۲ هو روجان دورون کی جلیل دورون ایسابود، عیسا اشان بوگفته: «اینسان پسر، مردوم دس تسلیم کوئده. ۲۳ اوشان اون کوشده، ولی سیومی روج ره زنده به.» ا گبان ایشتاوشتن امرأ شاگردان دیل غم دکفته.

معبد مالیات فادان

۲۴ او وخت کی فارسیده کفر ناحوم، معبد مالیات فاگیر مأموران، باموده پطرس ورجا، اونی جا واورسئده: «شیمی اوستاد معبد مالیات فاده؟» ۲۵ پطرس جواب بدا: «بله کی فاده!»
بازین بوشو خانه دورون کی موضوعی عیسا ره بگه. ولی جِه قبل انکی گبی بزنه، عیسا اون واورسبه: «پطرس *، چی گومان کونی؟ جهان پادیشایان آیا خوشان مردوم جا باج و خراج فاگیرده، یا غریبهیان جا کی اسیر بوستند؟»
۲۶ پطرس جواب بدا: «غریبهیان جا.»

عیسا بفرماست: «پس آیه آدما، باج نوأستی فادد! ۲۷ ولی عایب ناره، جِه ا خاطر کی اشان ناراحت نوکونیم، بوشو ساحیل، دام تاود و اولین مائی کی بیگفتی، اونی دهن واکون؛ ایتا سکه * اونی دورون یافی کی امی دو نفر مالیات فادان ره وسته. اون فادن اوشان.»

* ۲۵:۱۷ یونانی: شمعون.

* ۲۷:۱۷ یونانی: «استاتر» (ایتا یونانی سکه کی چار درهم به).

زاکان مانستن سادہ دیل بیبید

۱ هو وخت، شاگردان بامؤده عیسا ورجا واورسئده: «خودا پادیشایی میان جہ همه کس پیلتر کیسه.»

۲ عیسا ایتا کوجه دانه زاک دؤخاده و اون باورده شاگردان میان، ۳ و بوگفته: «تا شمّره عوض نوکونید و زاکان مانستن نیبید، هیوخت نتانید خودا پادیشایی دورون بیشید. ۴ پس هرکی خورّه ا زاک مانستن محبوب چاکونه، خودا پادیشایی دورون پیلتره؛ ۵ و هرکی می و اسی اطوچی زاک قوبیل بوکونه، در اصل مَره قوبیل بوکوده. ۶ ولی اگه اینفر باعیث بیه ایتا جہ ا زاکان کی مَره ایمان دارده، خو ایمان جہ دس بده، اون ره بپتره کی ایتا پیله سنگ اونی گردن دؤر دؤد و تاودا بیه دریا دورون.

۷ «وای بحال ا دنیا کی باعیث به مردوم خوشان ایمان جہ دس بدد! گونا کودن وسوسه همیشک نها، ولی وای بحال اونی کی مردوم وسوسه بوکونه. ۸ اگه تی دس یا تی پأ، تره لغزش تاوده، اون و اوین و فیشان، چونکی بپتره کی ای دس و ای پأ امرأ بیشی بیهشت، تا آنکی دو دس و دو پأ امرأ تاودا بیبی او آتش دورون کی هیوخت خاموش نیبه. ۹ و اگه تی چوم تره لغزش تاوده، اون کاسه جا بیرون باور و فیشان، چونکی بپتره ایتا چوم امرأ بیشی بیهشت، تا آنکی دوتا چوم امرأ تاودا بیبی جهندم آتش دورون.

۱۰ «هیوخت ا کوجه زاکان دس پَر نیگیرید، چونکی اوشان آسمان دورون فرشته یانی دارده کی همیشک می آسمانی پئر ورجا حاضیر بده. ۱۱ چونکی اینسان پسر بامو تا اویر بوسته نیجات بده.

اویر بوسته گوسوند داستان

۱۲ «اگه ایتا مردای صدتا گوسوند بداره و ایتا جہ اوشان گله جا دور به و اویر به، او مردای چی کونه؟ ینی او نود و نهتا گوسوند کوه دورون سر نده کی او اویر بوسته گوسوند دونبال بگرده؟ ۱۳ هطویه، اون شه و او وخت کی اون بیافته، او ایتا گوسوند و اسی ویشتر خوشال به تا او نود و نهتا گوسوند و اسی کی خطر دورون نیسأبود. ۱۴ هطویم، شیمی آسمانی پئر نخایه کی حتا ایتا جہ ا زاکان، جہ دس بشد و هلاک بد.

حق سعی بزن تی برار امرأ آشتی بوکونی

۱۵ «اگه ایتا برار، تی حق بدی بوکونه، بوشو و خلوتی اونی امرأ گب بزن و اون خو ایشتیوا جا و اخور کون. اگه تی گب بشتاوسته و بگردن بیگفته، تی برار دوواره بیافتی. ۱۶ ولی اگه قوبیل نوکوده، ایدفاره دوتا یا سهتا شاهید امرأ اونی ورجا بوشو کی آدما تی گبان شاهید بدد. ۱۷ ولی اگه ایوارده شیمی گبان نشتاوسته، بازون موضوی کیلیسا ره بوگو و اگه کیلیسا تره حق فاده و او برار بازم قوبیل نوکوده، بازون کیلیسا و استی اونی امرأ ایتا غریبه یا فاسید باجفاگیر مانستن رفتار بوکونه. ۱۸ ایطمینان بدارید اونچی کی زیمین سر دودید، آسمان دورونم دوسته به و اونچی زیمین رو واکونید، آسمان دورونم واز به.

۱۹ «اتم شمّره گم کی اگه دو نفر جہ شومان آیه زیمین سر ایچی و اسی کی خودا جا خایید کس کس امرأ همدیل بیبید، می آسمانی پئر اون شمّره فاده. ۲۰ چونکی هر جا کی دو یا سه

نفر می نأَم و اسی جم بد، من اویہ اوشان میان ایسام.»

چَرہ لَازِم ايسہ کی بَبخشيم

۲۱ ھہ وخت پطرس بأمؤ و واورسہ: «آقا جان، او برار کی مَرہ بدی کونہ، چن دفا و اُستی بَبخشم؟ ینی هفت و اَر؟»

۲۲ عيسا جواب دَدا: «نہ هفت و اَر، بلکی هفتاد دفا هفت و اَر.»

۲۳ هطویم بوگفته: «آسمان پاديشایی ايتفاقان او پاديشا ماجيرای مأنه کی تصميم بيگيفته خو حيسابان صاف کونہ ۲۴ هطو کی ا کار کوداندوبو، ايتا جَه قرضداران باورد دربار دورون کی ايتا پيله پول دراصل "ده هيزار قنطار" * پاديشای قرضدار بو. ۲۵ ولی چونکی پول ناشتی خو قرض فاده، پاديشا دستور دَدا اونی قرض عوض، خودش و اونی زن و زاکان، تومأم مال و مينال اَمرا بوفروشد. ۲۶ ولی او مردای پاديشا پا جیر بگفت و ايلتيماس بوکود و بوگفته: "ای پاديشا خاهش کونم مَره فرصت بديد کی می قرض تا آخر همۀ فادَم." ۲۷ پاديشا ديل اون ره بوسوخته و اون آزاد کود و اونی قرض ببخشه. ۲۸ ولی او وخت کی ا قرضدار، پاديشا دربار جا بيرون بأمؤ، توندا توند خو همکار دونبال بوشو کی فقد صد دينار، * اونی جا طلب داشتی. پس اونی گولی فيچال دَدا و بوگفته: "آها زود، تی قرض فادن!" ۲۹ قرضدار اونی پا جیر بگفته و ايلتيماس بوکوده: "خاهش کونم مَره فرصت بدن کی تومأم می بدهی تره فادَم." ۳۰ ولی طلبکار راضی نوبسته و اون تاودا زندان کی اونی پول تومأم و کمال فاده. ۳۱ او وخت کی الباقي خاديمان ا ماجيرای بشتاوستد، خيلي ديلخور بوستد و بوشوده پاديشا ورجا و تومأم ماجيرای اونی عرض فارسانده. ۳۲ پاديشا دفاتن او مرداک بخاسته و اون بفرماسته: "ای ظاليم بدذات! من تی خاهش و اسی او پيله قرض ببخشم. ۳۳ ینی تی همکار حق نوبو کی اون رحم بوکوده بی، هوطو کی من تره رحم بوکودم؟" ۳۴ پاديشا خيلي توند برزخ بوسته و دستور دَدا اون تاودد زندان و شکنجه دَدد، و تا آخر دينار خو قرض فاند، اون آزاد نوکوند.

۳۵ «هطويه، می آسمانی پتر اَطویی شیمی اَمرا رفتار کونہ اگه شومان شیمی برار جان ديل اَمرا بَبخشيد.»

* ۲۴:۱۸ ای قنطار ۶۰۰۰ دينار مانستن ارزه کی ايتا ساده کارگر ۲۰ سال دسمزد اندر بو.

* ۲۸:۱۸ دينار ايتا سکه بو کی، ايتا ساده کارگر روزمزد دسمزد اندر بو.

عیسا دروآرهی طلاق چی گه؟

^۱ هطوکی عیسا خو گبانَ تومانَ کوده، جلیلَ بنا و بوشو ایتا سامانَ جه یو هودیه کی اردنَ روخانَ او طرف نھا بو. ^۲ ایتا پیله جِمیتم اونی دونبالسر را دکفتد و اویه عیسا اشانَ ناخوشانَ شفا بڊا.

^۳ بازون بعضیتا، جه فریسیانَ باموده کی بحث و بوگو بشتاوَ امرأ، اونَ ایدسی بژند. پس عیسا ی بوگفته: «ینی مردای ایجازه دأره خو زناکَ هرچی و اسی طلاقَ ده؟»

^۴ عیسا جواب بڊا: «مگه موقدسَ کیتابانَ دورون نْخاندیدی کی دونیا سَر گيفتنَ موقع، دونیا خالیق "اشانَ مرداک و زنای بوجود باورده" *^۵ و بفرماسته: "هنَ و اسیه کی مردای خو پئر و مارَ جا سیوا و ایه و خو زناکَ دوچوکه، و او دو نفر ایتا بڊه" *^۶ اَطویی، بازون ده دوتا نییده بلکی ایتا ید. پس اونچی کی خودا دوچوکانه، اینسانَ سیوا نوکونه.»

^۷ واورسئده: «اگه اَطویه، چره موسا بفرماست کی مردای تانه خو زناکَ طلاقنامه فاده، اونَ ولَ کوته؟»

^۸ عیسا جواب بڊا: «موسا شیمی سنگدیلی و اسی ایجازه بڊا کی شیمی زنَ طلاقَ دید، ولی خودا جه خلقتَ اولَ آن نْخاستی. ^۹ و من شمره گم، هرکی خو زناکَ جغرز خیانت هرچی و اسی طلاقَ ده، و ایتا ده زناکَ امرأ عروسی بوکونه، زناکار بحیساب ایه.»

^{۱۰} عیسا شاگردانَ اونَ بوگفته: «پس اَطویی، عروسی نوکودنَ بیتره!»
^{۱۱} عیسا بفرماسته: «همه نتانده ا گبَ قوبیل بوکوند، مگه اوشانی کی خودا، ا قدرت اوشانَ فادأ بی. ^{۱۲} بعضیتانَ مارَ باورده نقصَ و اسی نتانده عروسی بوکوند؛ بعضیتانمَ مردوم، ناقیصَ کوڊد و نتاند عروسی بوکوند؛ و بعضی یمَ خودا پادیشایی و اسی عروسی نوکونده. هرکی عروسی کوردنَ ا اصلَ انجام دئنَ ره قدرت دأره، و نالید اونَ قوبیل بوکونه.»

عیسا و زاکان

^{۱۳} مردوم خوشانی زاکانَ عیسا ورجا باوردد کی اون اوشانَ سر دس بڊه و دوعا بوکونه. ولی شاگردانَ، اوشانَ و اُخاست بوکودد.

^{۱۴} عیسا بفرماسته: «ونالید زاکانَ باید می ورجا و اشانَ جولوی نیگیرید. چونکی خودا پادیشایی اوشانَ شین ایه کی ا زاکانَ مانستنَ ايسد.» ^{۱۵} بازین اوشانی سر دس بنا و اوشانَ برکت بڊا و جه اویه بوشو.

دینَ حوکمانَ انجام دئنَ و ست نییه

^{۱۶} هو روجانَ دورون، اینفر بامو عیسا ورجا و واورسیه: «اوستاد، من چی خوروم کار بوکونم کی بتانم همیشهکی زندگی ی بڊارم؟»

^{۱۷} عیسا بوگفته: «چره می جا کار نیکو و اسی واورسی؟ فقد اینفرایسا کی نیکو ایه. ولی تی جواب ره و استی بگم کی اگه خودا حوکمانَ بڊاری، همیشهکی زندگی ی تانی بڊاری.»

* ۴:۱۹ پیدایش ۱:۲۷، ۲:۵

* ۵:۱۹ پیدایش ۲:۲۴

۱۸ واورسبه: «کویتا جِه حوکمان؟»

عیسا جواب ٻڌا: «قتل نوکون، زنا نوکون، دوزدي نوکون، دورُغ شهادت نوادان، ۱۹ تي پٿر و مارَ ايحترام ٻڻه، و تي همسادهي تي جانَ مانستن دوس ٻڌار.»*

۲۰ مرداي جواب ٻڌا: «پيشتر همتا ا حوکمان انجام ٻڌام. اسه ده چي و ا بوکونم؟»

۲۱ عيسا اونَ بوگفته: «اگه خايي ا رايَ کَاميلَ کوني، بوشو و هرچي داري بوفروش و اوني پولَ فادنَ فقرانَ کي تي گنج آسمانَ دورون بمانه نه زمينَ سر! بازون بيا مي جا پيروي بوکون!» ۲۲ ولي او وخت کي او جوانَ مرداي اَن بشتاوسته، ديلخور جِه اويه بوشو، چونکي خيلي مال و مينال داشتي.

۲۳ بازون عيسا خو شاگردانَ بوگفته: «انَ ٻڌانيد کي مال و مينالدارانَ ره آسمانَ پاديشاييَ بودورون شوئونَ خيلي سخت ايسه. ۲۴ بازم شمره گم، شوتورَ دوارستن سوزنَ سولاخَ دورون راحتتره تا ايتا مال و مينالدارَ آدم خودا پاديشاييَ دورون بشه!»

۲۵ شاگردانَ ا گبَ جا دالَ باوردَ، واورسئده: «پس کي تانه ا دونيا دورون نيجات بيافه؟» ۲۶ عيسا اوشانَ فاندريسته و بفرماسته: «اينسانَ فيکرَ جا ا کارَ ايمکانَ ناره، ولي خودا ره همه چي ايمکانَ داره.»

۲۷ پطرس بوگفته: «امانَ کي همه چي جا دس بکشييم کي تي جا پيروي بوکونيم، امره چي بيگير ايه؟»

۲۸ عيسا جواب ٻڌا: «او وخت کي من او تازه دونيا دورون مي سلطنت تخت رو بينشينم، شومانَ مي شاگردانم دوازدهتا تخت رو نيشينيد، ايسراييلَ دوازدهتا قبيلهَ داوري کونيد. ۲۹ هرکي مي واسي خو برار و خاخور، پٿر و مار و زاي، خانه و زمينَ جا خو چومَ ڏوده، صد چندانَ ويشتريافه و هميشکي زنديگيم ٻڌس آوره. ۳۰ ولي خيليانَ کي اسه اولَ ايساده، آخر ٻڌه و اوشاني کي آخرده، اول.»

* ۱۹:۱۹ خروج ۱۲:۱۶-۱۶؛ تثنيه ۵:۱۶-۲۰؛ لاويان ۱۹:۱۸

بخش ۲۰

دیلسوچ ارباب

۱ «آسمان پادیشایی شایا صاب باغ ماجیرا مانستن شباہت دن کی صُب دَم رہ بوشو بیرون کی خو باغ رہ چنتا کارگر بیگیرہ۔ ۲ اون کارگران امرأ قرار بنا کی ہرتائی، ایتا کامیل روج موزد فادہ؛ بازین ہمتان اوسہ کودہ خوشان کار سَر۔

۳ «چن ساعت بعد، ایواردہ بوشو بیرون و چنتا کارگر بییدہ کی میدانی دورون بیکار ایسادی۔ ۴ پس، اوشانم اوسہ کودہ خو باغ و بوگفتہ غروب دَم رہ ہرچی اوشان حق ببہ فادَم۔ ۵ بازین اوشانم کار کودن جا موشغول بوسند۔ بازم ظہر دَم، زوالہ ساعت سہیم بوشو بیرون و ہہ کار بوکودہ۔

۶ «بعد ظہر ساعت پنج، ایواردہ بوشو چن نفر دہ بیافت کی بیکار ایسابود و واورسہ:

«چرہ تومام روج آیہ بیکار بیساییدی؟

۷ «جواب بدادہ: ہیشکی امرہ کار فاندأ۔

«آشان بوگفتہ: بیشید می باغ و کار بوکونید۔

۸ «او روج غروب دَم، صاب باغ خو موباشیر بوگفتہ کی کارگران دُخانہ و جہ آخری تا اولی نفر، اوشان موزد فادہ۔ ۹ اوشانی کی ساعت پنج کار سَر بوشو بود، ایتا کامیل روج موزد فادأ۔ ۱۰ آخرپسی، او کارگران نوبت بوبو کی جہ ہمہ کس اول کار رہ موشغول بوستہ بود؛ آشان، رافا ایسابود او الباقیان جا ویشتر موزد فاگیرد۔ ولی اوشانم ہوندَر فادأ بوبو۔ ۱۱ او وخت کی اوشان خوشانی موزد فاگفتد صاب باغ شیکایت بوکودد، بوگفتدہ: ۱۲ "آشان کی فقد ای ساعت کار بوکودد، امی اندر فادانید کی تومام روج رہ آفتاب زال جیر جان بداییم؟"

۱۳ - «صاب باغ و اگر دستہ ایتا جہ اوشان، بوگفتہ: آی ریفق، من کی ترہ طولمی نوکودم۔ مگہ تو قوبیل نوکودی کی ایتا روج موزد امرأ کار بوکونی ۱۴ پس تی موزد فاگیر و بوشو۔ می دیل خایہ آ آخری ہوندَر موزد فادَم کی ترہ فادَم۔ ۱۵ آیا من حق نارم ہر جور کی می دیل خایہ می پول خرچ کونم؟ ینی آن دوروستہ کی تو می دَس و دیلوازی جا دیلخور بی؟ ۱۶ «پس اوشانی کی اسہ آخردہ، اول بدہ و اوشانی کی اولدہ، آخر۔»

عیسا اورشلیم آخری سفر

۱۷ اورشلیم را دورون، عیسا خو دوازدهتا شاگرد فاکشہ ایتا گوشہ و اوشان بوگفتہ: ۱۸ «اسہ شیمی اورشلیم، و اویہ اینسان پسر ایسپازدہ، پیلہ کاهینان و دین عالیمان دَس۔ اوشان اون محکوم کونڈہ کی و بیمیرہ۔ ۱۹ و رومیان دَس فادد کی اون رخشن گیرد و شلاق بزند و صلیب سَر فاگشت۔ ولی سیومی روج اون زندہ بہ۔»

عیسا اموختن مردوم خدمت کودن و اسی

۲۰ بازون یعقوب و یوحنا مار، زبدی پسران، خو دوتا پسر عیسا ورجا باوردہ، اون ور زانو بزہ و خاہیش بوکود کی اونی خاہیش انجام بدأ۔

۲۱ عیسا واورسہ: «چی خایی؟»

او زنای جواب بدأ: «او وخت کی تی پادیشایی دورون، سلطنت تخت رو بینیشتی، ایجازہ

٢٢ بڏن ايتا جھ مي پسران تي راست ور و اويتا تي چپ ور بينيشيند. «عيسا جواب ٻڌا: «شومان نانیدی کی چي خايدی! يني تائیدی او رنج و عذاب زرخ پيالھ جا کی من و آستی و آخورم، شومانم و آخوريد؟» جواب ٻڌا: «آهان، تانيم.»

٢٣ عيسا اوشان بفرماسته: «البت جھ مي پيالھ و آخوريدی، ولي من ايتياردار نييم کی شمڙه مي رأس و چپ ور بينيشانم. آ جائجا اوشانی شين ايسه کی مي پئر اوشان ره جھ پيشتر ايتخاب بوکوده.»

٢٤ او وخت کی شاگردان الباقي بفامستد کی يعقوب و يوحنا چي بخاستده، او دوتا ره زرخ بوستد.

٢٥ ولي عيسا، شاگردان همھ دؤخاد و بوگفته: «آ دونيا دورون، حاكيمان مردوم رو رياست کوئد و اربابان خوشان خاديمان دستور ڏهده. ٢٦ ولي شيمي میان نوآستی اطو ٻه. بلکی برعکس، هر کی خايه شيمي میان پيله تر ٻه، و آستی همتان خاديم ٻه، ٢٧ و هرکی خايه شيمي میان اول ٻه، و آستی شيمي غولام ٻه. ٢٨ چونکی اينسان پسر نامو کی اينفر اون خيدمت بوکوئنه، بلکی بامو کی بقيهان ياور ٻڌا و خو جان ديگران آزادی را دورون فدا بوکوئنه.»

عيسا دوتا کور شفا ڏهه

٢٩ او وخت کی عيسا و اون شاگردان اريحا شهر جا بيرون بوشوده، خيليان اون دونبالسر را دکفتد.

٣٠ هو زمات دورون، دو تا کور کی جاده کنار نيسته بود، جھ آ خاطر کی بشتاوستد عيسا جھ اويھ دوارستندره، ايجگره فاکشهده، فرياد بڙد: «آ آقا جان، آي داوود پسر، آمره رحم بوکون!»

٣١ چمنيت اوشان سر ايجگره بڙده: «دؤديد شيمي صدای!» ولي اوشان خوشانی صدای بوجورتر ببردد کی: «آ آقا جان، آي داوود پسر، آمره رحم بوکون!»

٣٢ آخریسی او وخت کی عيسا اويھ فارسيه، بئيسا و اوشانی جا واورسيه: «چی خاييد شمڙه بوکونم؟»

٣٣ جواب ٻڌا: «آقا جان، خاييم امي چومان واز به!»

٣٤ عيسا ڊيل اوشان ره بوسوخته و اوشان چومان رو دس بنا. دفاتن بتانستد بيديد و عيسا دونبال را دکفتد.

بخش ۲۱

مسیح آخری وارِ رہِ شہ اورشليم

۱ ھو وخت کی فارسيده بيت فاجی، کی زيتون کوه میان، اورشليم نيزديکی تها بو، عيسا دوتا خو شاگردان پيش پيش اوسه كوده ۲ و بفرماسته: «بیشيد او ديهاتی کی شیمی جولو تها. هو زمات کی بوشوييد بودورون، ايتا اولاغ اونی زاک امرأ دينیدی کی دوسته دارده. اوشان واکونيد و باوريد می ورجا. ۳ اگه کسی واورسيه چی کوداندريد، بيگيد: "خوداوند اشان لازيم داره،" و اونم دفائن وئاله اوشان باوريد.»

۴ اكار امرأ، ايتا جه قديم پيغمبران پيشگویی، انجام بوبو کی بوگفته بو: ۵ «اورشليم بيگيد: "تی پاديشا آيه تی ورجا. اون فروتن و اولاغ سر نيشينه، کره اولاغ سر.»*

۶ او دوتا شاگردان بوشوده و هر چی عيسا بوگفته بو، انجام بداده. ۷ اوشان اولاغ و اونی زاک باورد و خوشان ليواسان اوشان پوست تاوداده و عيسا سوار بو. ۸ چميت میان، خيليان خوشانی ليواسان اونی را سر، جاده دورون و اشاداندوبود و بعضيتانم دار خالان ووده، اونی را سر جاده دورون و اشاداندوبود.

۹ مردوم جه پس و پيش، دواړستاندوبود و ايجگره زييد: «هوشيعانا *داوود پسر ره! مووارک اون کی خوداوند نام امرأ آيه. بوجورترين آسمانان دورون!»* ۱۰ او وخت کی اون بوشو اورشليم دورون، تومام شهر بذوق باموده. مردوم واورسييد: «ا مردای کيسه؟»

۱۱ جواب ايشتاوستيد: «اون عيسای پيغمبره، جليل ناصره جا بامو.»

عيسا خو دس امرأ معبد پاک کونه

۱۲ بازون عيسا بوشو معبد دورون و اوشانی کی اويہ بيهين بوفروش کوداندوبود، تاودا بيرون و صرافان تختان و کوثر فوروشان بساط فوگوردانه.

۱۳ عيسا اوشان بوگفته: «موقدس کيتابان فرمايده کی "می خانه، دوعا خانه، دؤخاده به"، ولی شومان اون دوزدان لانه چاکودیدی.»

۱۴ هو زمات میان، کوران و ايفليجان باموده اونی ورجا معبد دورون و اون همتان شفا بدا. ۱۵ پيله کاهينان و دين عاليمانم ا موجيزهيان فاندريستاندوبود، و ايشتاوستيد کی کوجي زاکان ايجگره زنده، گده: «خوش بامویی، آی داوود پاديشا پسر!» ۱۶ هن و اسی زرخ بوستد، عيسای بوگفتد: «نشتاوی ا زاکان چی گده؟»

عيسا جواب بدا: «چره، ايشتاوم! شومان مگه هيوخت موقدس کيتابان نخواندیدی؟ اويہ

* ۲۱:۵ زکریا ۹:۹

* ۲۱:۹ «هوشيعانا» و اژه يني «خاهيش کونيم نجات بدن». ولی بازون جه ا و اژه، حمد و ستايش و اسی ايستفاده بوکودد؛ اطویی هم آيه ۱۵ دورون.

* ۲۱:۹ مزمور ۲۶-۲۵:۱۱۸:۱۴۸

بینیویشتہ بوبوستہ کی "زاکان و شیرخوره زاکان، تی ستائیش ره زوان واز کوند!" *
 ۱۷ بازون شهر جا بوشو بیرون، بوشو بیت عنیا و شب هویہ بیسأ.

ایمان قوت

۱۸ فردایی صُب دَم ره، او وخت کی عیسا وَاگردستاندوبو اورشلیم، اون ویشتا کوده. ۱۹
 جاده کنار ایتا آنجیل دَار بیده؛ بوشو اونی ور کی ایتا میوه بیچینه. ولی دَار سِر جگرز ولگ
 دِه هیچی نیافته. پس بوگفته: «بِه کی دِه هیذره تی جا میوه بیرون نایه!» دفتن دَار خوشک
 بوسته.

۲۰ او وخت کی شاگردان اَماجیرای بیده قاق بوستد، بوگفتد: «چی زود آنجیل دَار خوشک
 بو!»

۲۱ عیسا اوشان بوگفته: «رأسِ راسی شمره گم اگه ایمان بدآرید و شک نوکونید، نه فقد اَ
 کار، بلکی جِه اَن پیلہترم انجام دیهیدی. حتّا تائید اَ کوہ بیگید، "جِه آیہ بکنده بوبو و دریا
 دورون تاودا بوبو"، و هطویی به. ۲۲ اگه ایمان بدآرید، دوعا دورون هر چی بخایید،
 یافیدی.»

عیسا ایتا سوال، سوال امرأ جواب دِه

۲۳ عیسا ایوارده بامو معبد دورون و مردوم مؤختن سِر بیگفت. پیلہ کاهینان و قوم پیلہ
 کسان باموده و اونی جا واورسئده: «کو ایقتدار امرأ اَ کاران انجام دیهی؟ کی تره اَ ایقتدار
 فادأ؟»

۲۴ عیسا بفرمأست: «بشرطی شیمی جواب دهم کی اول می جواب بدید. ۲۵ یوحنا ایقتدار،
 مردوم تعمید دن ره آسمان جا بو یا اینسان جا؟»

آشان اَ موضو و اسی کس کس امرأ مشورت بوکودد و بوگفتد: «اگه بیگیم خودا اون اوسه
 کوده، خودمان بدام تاودا داریم، چونکی واورسئده: پس چره اون ایمان ناوردیدی؟ ۲۶ و اگه
 بیگیم اینسان جا بو، اَ مردوم امره فوتورگده، چونکی همتان یوحنا پیغمبر داندہ.»
 ۲۷ آخریسی بوگفتد: «آمان نائیم!»

عیسا بفرمأسته: «پس اَن و اسی منم شمره نگم کی کو ایقتدار امرأ اَ کاران کونم.

دو تا ریک داستان

۲۸ «ولی شیمی نظر اَ مورد ره چیسه؟

«ایتا مردای دوتا پسر داشتی. پیلہ پسر بوگفته: پسر جان، ایمر و بوشو زمین سِر کار
 بوکون. ۲۹ جواب بدأ: "نشم!" ولی بازین پشیمان بو و بوشو. ۳۰ بازون، خو کوجه پسر
 هه گب بزه. اون جواب بدأ: "چوم آقا جان شم." ولی نوشو. ۳۱ شیمی فیکر امرأ، کویتا پسر
 خو پتر فرمان انجام بدأ؟»

جواب بدأده: «البت کی پیلہ پسر.»

بازون عیسا خو منظور اَ داستان جا بفرمأسته: «موظمین بیبید فاسید باجفاگیران و
 فایشهیان، شیمی جا پیشتر شده خودا پادیشایی دورون، ۳۲ چونکی یوحنا شمره دعوت بوکوده

کی خودا ور واگردید و توبه بوکونید، ولی شومان اونی دعوت توجه نوکودید، ولی خیلی جہ باجفاگیران و فایشهیان اونی ایمان باوردد. حتا ا موضوع دین امرأ، بازم شومان توبه نوکودید و ایمان ناوردید.

ظالیم باغبانان داستان

۳۳ «ایتا ده نقل بشتاؤید: اینفر کی ایتا ملک صاب بو، اویہ انگور باغ چاکود و اونی دور تا دور زمش بوکوده، انگوران دمختن و اسی ایتا چاچه چاکوده، و ایتا نیگهبانی برجم اویہ بیا بداشت و او باغ، چنتا باغبان ایجاره بدا، و بوشو موسافیرت. ۳۴ انگور چئن فصل ره، خو آدمان اوسه کوده کی باغ ماصول جا خو سام فاگیره. ۳۵ ولی باغبانان اوشان بیگفتد، ایتای بزنده، ایتای بوکوشد و ایتای سنگسار بوکودد. ۳۶ صاب باغ چنتا ده جہ خو غولامان اوسه کوده کی خو سام فاگیره؛ ولی بازم هوطو بوبو. ۳۷ آخریسی خو پسر اوسه کوده، ا خیال امرأ کی اونی حورمت نهده. ۳۸ ولی او وخت کی باغبانان چوم دکفته، صاب باغ پسر، کسکس بوگفتد: "اون وارته؛ پس بایید اونی بوکوشیم کی باغ امی شین بیه." ۳۹ پس اونی باغ جا بیرون بیردد و بوکوشد.

۴۰ «اسه چی فیکر کونیدی؟ او وخت کی صاب باغ واگرده، باغبانان امرأ چی کونه؟»
۴۱ قوم پيله کسان جواب بداده: «حتمن بدجوری اشان جا اینتقام فاگیره و باغ، باغبانانی ایجاره دهه کی بتانه خو سام موقع سر اشان جا فاگیره.»
۴۲ بازون عیسا اشان جا واورسه: «ینی تا اسه موقدس کیتابان دورون نخواندیدی کی: "او سنگی کی معماران فیشادد، ساختمان اصلی سنگ بوبوسته. آن خوداوند کاره، و امره عجیب بنظر آیه "؟»

۴۳ «می منظور انه کی خودا پادیشایی شیمی جا فاگیرته به و قومی فادأ به کی اونی میوهی فادد. ۴۴ اگه کسی ا سنگ رو بکفه، تیکه پاره به؛ و اگه ا سنگ اینفر سر بکفه، اونی پاخت کونه.»

۴۵ او وخت کی پيله کاهینان و فریسیان بفامستد کی عیسا اوشان جا گب زن دزه و اونی منظور ظالیم باغبانان جا ا نقل دورون، خودشاند، ۴۶ تصمیم بیگفتد اونی بوکوشد، ولی مردوم جا بترسند چونکی همه عیسای پیغمبر دانستیدی.

عروسی جشن حیکایت

۱ عیسا آسمان پادیشایی و آشکافتن ره، ایتا ده حیکایت و آگویا بوکوده و بوگفته: ۲ «ایتا پادیشا خو پسر عروسی ره ایتا پيله جشن بیگفته ۳ و خلیانم جشن ره دعوت بوکوده. او وخت کی همه چی آماده بوسته، خو آدما اوسه کوده دعوت بوبوستهیان دونهال، کی اوشان جشن ره باورد. ولی هیتان ناموده! ۴ بازین ایوارده چن نفر اوسه کوده کی بگد: "چی کوداندريد؟ نخائید بایید عروسی! چونکی می پيله گابان سرايم و همه چی آماده!» ۵ «ولی میهمانان محل ناده، رخشن گيفند و هرتا بوشوده خوشان کار سر، ایتا بوشو خو کیشاورزی زمین سر و ایتا خو کاسیبي سر! ۶ حتا بعضیتانم، پادیشا آدما بَرده و چنتايم بوکوشته.

۷ «او وخت کی پادیشا آخور بشتاوسته، برزخ بوسته و فوری خو سروازان اوسه کوده، اوشان همتای بوکوشته و اوشانی شهر آتش بَره. ۸ بازین خو آدما بوگفته: "عروسی جشن خو جا سر نها، ولی او میهمانان کی دعوت بوکوده بوم، لیاقت ناشتید. ۹ آسه، بیشید کوچه بازار دورون و هر کی بیید عروسی ره دعوت بوکونید."

۱۰ «بازین اوشان بوشوده، هر چی خوروم آدم یا ناجور کی بیافتد، خوشانی امرأ باورد، جوری کی عروسی تالار، میهمانان جا پور بوسته. ۱۱ ولی او وخت کی پادیشا بامو بدورون کی خو میهمانان خوشامد بگه، بیده ایتا جه اوشان، او لیواس کی عروسی و اسی اون ره آماده کوده بود، دونکونه.

۱۲ «پادیشا اونی جا واورسه: "ای ریفق، چره عروسی لیواس امرأ نامویی؟" ولی اون جوابی ناشتی کی بدا.

۱۳ «پس پادیشا دستور بدا: اونی دس و پای دودید و بیرون طولومات دورون سرا دید کی اویه خوره زهار بَرنه.

۱۴ «پس دینیدی کی دعوت بوبوستهیان زیادد، ولی دوجین بوبوستهیان گمده.»

زرخ جواب

۱۵ فریسیان خوشانی امرأ جوفت و کلک بوکودد کی ایتا را بیافتد کی عیسا، بوگو بشتاو میان بدام تاودد و اون دسگیر کودن ره خودش گبان جا ایتا مدرک اونی ضد بدس باورد. ۱۶ بازین تصمیم بیگفتد چنتا خوشان شاگردان چنتا هیرودیان امرأ اوسه کوند عیسا ورجا و اونی جا واورسد: «اوستاد، دانیم کی ایتا صافت صادق مرداکی و خودا را و روشن دوروست آموجانی و هیکس جا نترسی، چونکی آدما موقام و ظاهیر تی رو اثر ننه. ۱۷ آسه امره بوگو و استی روم دولت مالیات فادان یا نه؟»

۱۸ عیسا کی دانستی اوشان چی جوفت و کلک دیچی دارده، جواب بدا: «ای ریاکاران، آ گبان امرأ خایید مره غافلگیر کونید؟ ۱۹ ایتا جه او سکهایان کی اونی امرأ مالیات فایدی، مره نیشان بدید.» ایتا سکه اون فاداده.

۲۰ اوشانی جا واورسه: «کی نام و نیگار آ سکه رو نها؟»

۲۱ جواب بداده: «روم قیصر.»

بفرماسته: «باشد، قیصر مال قیصر فایدید، خودا مال خودای.»

۲۲ عيسا جواب اَشانَ قاقَ كوده؛ بازين اونَ ولَ كودد و بوشوده.

يني قيامتي وجود داره؟

۲۳ هو روچ ميان، بعضي جِه صدوقيانَ كي قيامتَ قوبيل نازده، باموده اوني ورجا و اورسنده: ۲۴ «اوستاد، موسا بفرماسته كي اگه ايتا مرداي بي زاي بيميره، اوني برار و اُستي اوني ويوه زناك امرا عروسي بوكونه، و خو برار ره ايتا نسل بنه. ۲۵ امان ايتا خانوار شناختيم كي هفتا برار بود. اولي، ايتا زن بيرده و بي زاي بمرد. بازون اوني زنای، دويمي برار ره بوبوسته. ۲۶ ايتايم بي زاي بمرد، و او زنای سيومي برار ره عقد بوبوسته؛ و آن هطو درازه بدا و اون هر هفتا براران ره بوبوسته. ۲۷ آخريسي، او زناكم بمرد. ۲۸ آسه قيامت روچ ميان، او زنای، كويتا براران زن به؟ چونكي اون اوشان همتا دانه ره بوبوسته.» ۲۹ عيسا جواب بدا: «شومان چندر گومراييدي، چونكي نه خدا كلام جا ايجي دانيدی و نه خدا قودرت جا. ۳۰ چونكي قيامت روچ ميان، اينسانان ده وصلت نوكونده بلكي آسمان فرشتهيان مانده. ۳۱ ولي در مورد قيامت روچ، مگر موقدس كيتابان دورون نخوانديدي كي خدا فرمايه: ۳۲ من ابراهيم خودايم، ايسحاق خودا و يعقوب خودا؟ پس خودا، بمردهيان خودا نييه، بلكي زندهيان خودايه.» ۳۳ مردم او وخت كي عيسا جواب بشتاوستد اوني آموختن جا قاق بوسنده.

خودا پيله ترين فرمان

۳۴ ولي او وخت كي فريسيان بشتاوستد كي عيسا چي زرخ جوابي صدوقيان بدا، تصميم بيگفتد خودشان، اون بوگو بشتاو امرا گريفتار كوند. ۳۵ بازون، ايتا جِه فريسيان كي پيله عاليم بو، واورسبه: ۳۶ «اوستاد، مذهب فرمانان دورون، كويتا، همتان جا پيله تره؟» ۳۷ عيسا جواب بدا: «تي خوداوند خوداي، تومام ديل و تومام جان و تومام فيكر امرا دوس بدار. ۳۸ آن، خودا، اولي و موهيم ترين دستوره ۳۹ دويمي موهيم دستورم اولي مانه: تي همسادهي تي جان مانستن دوس بدار. ۴۰ تومام خودا حوكمان و پيغمبران گبان ا دوتا حوكم دورون خولاصه به و اگه شومان ا دوتاي انجام بديد، آن مانه كي همهي انجام بداييدي.»

مسيح كي پسره؟

۴۱ هو زمات كي فريسيان عيساي دور كوده بود، اشان جا واورسبه: ۴۲ «در مورد مسيح چي فيكر كونيدي؟ اون كي پسره؟» جواب بداده: «داوود پيغمبر پسر.» ۴۳ عيسا واورسبه: «پس چره داوود خودا ايله امرا، مسيح خوداوند دؤخانه؟ چونكي گه: ۴۴ -"خوداوند مي خوداوند بوگفته: مي راست دس بينيش كي تي دشمنان تي پا جير بنگانم."* ۴۵ اگه داوود مسيح "مي خوداوند" دؤخانه، پس چوطو به كي مسيح اوني پسر ببه؟» ۴۶ اوشان جوابي ناشندد؛ بازون ده كسي نيارسته اوني جا آجور گبان واورسبه.

ظاہر چاکودن و اسی دین داشتن

۱ بازین عیسا خو شاگردان و مردوم؎ بوگفته: ۲ «دین عالیمان و فریسیان، موسا شریعت تفسیر کوئده. ۳ پس اونچی کی شمّره آموجده، انجام بدید، ولی هیوخت اوشانی کاران مأنستن انجام ندید، چونکی هیوخت آموجهیانی کی دّده، خودشان انجام ندد. ۴ اشان دین سینگین تکلیفان، مردوم بچان دّده، ولی هیوخت حاضیر نییده اشان یاور دن ر، حتّا ایتا دس پنجه تکان بدد.

۵ «هر تا کار کی بوکوند، خوشانی ظاهیر چاکودن و اسی ایسه. موقدس کیتابان آیهیان و دو عایان نیویسد و خوشانی بال دّود، و خوشان لیوأسان دأمان درآزتر دوجده کی بیتر بیده ببد و مردوم اوشان دیندار آدم بداند. ۶ چنقذر دوس دآزده کی میهمانیان دورون مجلس سرجاکش بینیشیند، و کنیسهیان دورون بیترین جاجیگای دآزد، ۷ و کوچه و بازار دوارستن موقع، مردوم اشان دس بسینه بیسند و اوشان "اوستاد" دؤخاند. ۸ ولی شومان آجور لقبان مردوم جا قوبیل نوکونید، چونکی شومان ایتا اوستاد دآرید و همهئ شومان کس کس امرأ ایتایید و برآریدی. ۹ اطوی، هیکس زمین سر "پئر" نوآگفتید، چونکی شومان ایتا "آسمانی پئر" دآریدی کی خودا ایسه. ۱۰ و ولانید کسی شمّره "اوستاد" دؤخانه، چونکی ایتا اوستاد دآریدی کی مسیح ایسه.

۱۱ «هرچی ویشتر الباقیان خدمت بوکونید، پیلتر بیدی، چونکی پبله کس بوستن، خدمت کودن میان نھا. ۱۲ چونکی هرکی حق سعی بزّنه خوَره پبله کس نیشان بدا، کوچیک به، ولی کسی کی خوَره فروتن چاکونه، سربولند به.

۱۳ «وای بحال شومان، ای دین عالیمان و فریسیان! چندر ریاکآریدی! نه وئالیدی الباقیان آسمان پادیشایی دورون بشد و نه خودتان بودورون شیدی.

۱۴ «وای شمّره ای دین عالیمان و ریاکآر فریسیان! شومان او وخت کی شیمی دو عایان درآزه دیهیدی و دین داشتن ره تظاهر کونید، توما شیمی هوش و حواس آن کی چوطو و یوه زناکان مال و مینال صائب ببید. هن و اسی شیمی موجازات خلی سینگین به. ۱۵ وای به شیمی حال ای دین عالیمان و فریسیان! شومان همه جائ و اموجیدی کی اینفر بیافید کی شیمی شاگرد ببه؛ و او وخت کی موفق بوبوستید، اون خودتان جا دو برابر بدتر جهندم سیزوار چاکونیدی.

۱۶ «وای به شیمی حال کی کوریدی و دس چو گیریدی! چونکی گیدی: "عایب ناره کی اینفر معبد سر قسم بوخوره چونکی تانه خو قسم بشکنه؛ ولی اینفر کی طلایی ظرفان کی معبد دورون نھا، قسم بوخوره و استی حتمن اون وفا بوکونه." ۱۷ ای جا هیلان! ای کوران! کویتا موهیمتره، طلا یا معبد کی طلای تقدیس کونه؟

۱۸ «اطویم گیدی: "مذبح رو قسم خوردن شا ایشکنن، ولی مذبح سر پیشکش رو قسم خوردن و استی حتمن وفا کودن." ۱۹ ای کور آحمقان! کویتا موهیمتره، پیشکشی پی کی مذبح

* ۲:۲۳ یونانی: دین عالیمان و فریسیان موسا مسند (تخت) رو نیشته.

* ۲:۲۳ آیهئ ۱۴ بعضی قدیمی دس نیویس بینویشتهیان میان نامو.

رو نہا یا خود مذبح کی پیشکشی تقدیس کونہ؟^{۲۰} او وخت کی مذبح رو قسم خوریدی، اٹوئی خود مذبح سر و ہر چی کی اون رو نہائی قسم خوریدی؛^{۲۱} و او وخت کی معبد سر قسم خوریدی، اٹوئی خود خانہ سر و خودایی کی او خانہ دورون ایسا سر قسم خوریدی؛^{۲۲} و او وخت کی آسمان سر قسم خوریدی، اٹوئی خود تخت سر و خود خدا کی تخت رو نیشتہ سر قسم خوریدی۔

۲۳ «وای به شیمی حال ای دین عالیمان و ریاکار فریسیان! شومان حنا شیمی باغچه نعناع و شیوید و زیرہ رہ ده یک پیشکش کونید، ولی شریعت موہیترہ حوکمآن کی عیدالت و رحمت و امانت ایسہ، محل ننیدی۔ شومان وستی ده یک فادید، ولی موہیمہ حوکمائم جہ خاطر ندید۔^{۲۴} ای کی کوریدی و دس چو گیریدی، شوکوڑ صافی سولاخ جا رد کونید ولی شوتور فوریدی!

۲۵ «وای به شیمی حال ای دین عالیمان و ریاکار فریسیان! چونکی شومان کاسہ بوشقاب بیرون، اندر تیمیز کونید کی پرکالہ بہ، ولی اوشان دورون طمع و ناپرہیزی جا پورہ۔^{۲۶} ای کور فریسیان، اول کاسہ بوشقاب دورون تیمیز کونید کی اوشان بیرونم پاک بہ۔^{۲۷} «وای به شیمی حال ای دین عالیمان و ریاکار فریسیان! شومان سیفیڈ بوستہ قبران مأنیدی کی اوشانی ظاہیر قشنگہ ولی اوشان دورون کثافت و موردال خاشان جا پورہ۔^{۲۸} شومان حق سعی زیندی شیمی ظاہیر دیندار نشان بدید، ولی شیمی او موقدس عبأ جیر، دیلانی دارید پور جہ ریا و گونا۔

۲۹ «وای به شیمی حال ای دین عالیمان و ریاکار فریسیان! شومان پیغمبران رہ بوقعہ چاکونید و موقدسان قبر چاکون و اکون کونیدی^{۳۰} و گیدی: "اگہ امان امی پیلہ بابایان جا ایسایم، پیغمبران کوشتن دورون اوشانی امرأ ہمدس نوبوستیم۔"

۳۱ «ولی اگب جا، شیمی زوان امرأ گیدی کی پیغمبران قاتیلان زاکانیدی۔^{۳۲} شومان اوشانی رأ مالہ جا پیروی کونیدی؛ شومان ناجور کاران دورون، اوشان جا پیش دکفتید۔^{۳۳} ای خوش خط و خال لنتی یان! چوطو تانیدی جہندم موجازات جا جیویزید؟

۳۴ «من، پیغمبران و حکیم مرداکان و عالیمانی شیمی ور اوسہ کونم، و شومان بعضیتان دار زنید و بعضیتان شیمی کنیسیہیان دورون شلاق جیر گیریدی، ا شہر او شہر اوار کونید۔^{۳۵} پس او بی گونا آدمان خون کی زمین سر فوؤستہ دارہ، شیمی گردنہ، جہ معصوم ہابیل خون بیگفتہ تا زکریا، برخیا پسر کی اون معبد دورون، محراب جیگا و مذبح بین، بوکوشتید۔^{۳۶} رأس راسی شمرہ گم کی ا نسل ہمہی اوشانی تاوان دہہ۔

عیسا اورشلیم ویران بوستن پیشگوی کونہ

۳۷ «ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای شہری کی پیغمبران قاتلی و خودا اوسہ کودہیان سنگسار کونی! چن وار خاستیم تی زاکان جم کونم هوٹو کی کولوشکن خو کیشکایان خو بال جیر گیرہ، ولی تو خاستی۔^{۳۸} پس اسہ تی خانہ ویران مانہ۔^{۳۹} چونکی شمرہ گم کی دہ مرہ نیدینیدی تا هو زما ت کی بیگید "مووارکہ اونی کی خوداوند نام امرأ ایہ۔"

آخر زماتان

۱ او وخت کی عیسا معبد جا شوئوندوبو بیرون، اونی شاگردان باموده، بخاستد اون ببرد معبد ساختمنان دین ره. ۲ ولی عیسا اوشان بوگفته: «ا ساختمنان دینیدی؟ رأسر اسی شمّره گم کی سنگ سنگ سر نمائه، بلکی همه فوگوردان دگردان بدا.»

۳ چن ساعت بعد، او وخت کی اون زیتون کوه دامنه دورون نیشته بو، اونی شاگردان باموده، اونی جا واورسئده: «آمره بوگو ا ایتفاقان چی زماتی دکفه؟ تی آمون و دونیا آخر نیشانه چیه؟»

۴ عیسا اشان بوگفته: «بپائید کسی شمّره گومرا نوکونه. ۵ چونکی خلیان می نام امرآ ایده، گده، "من مسیح" و خلیان گومرا کونده. ۶ جنگان خور جه دور و نیزدیک شیمی گوش فارسه. ولی پریشان نیبید چونکی جنگان ایتفاق دکفیدی، ولی آ زودیان دونیا تومان نیبه. ۷ قومان و کیشوران کسکس جنگ ره دؤخانده، و دونیا جاجیگایان دورون، قحطی و زمین لرزه پیش آیه. ۸ ولی اشان تازه زاستن درد شور و بوستته.

۹ «بازین شمّره تسلیم کونده کی شکنجه ببید، و شمّره کوشده. تومام دونیا آدمان می نام و اسی شیمی جا نیفرت گیرده. ۱۰ خلیان خوشانی ایمان جا و اگر دد و کسکس تسلیم کونده و کسکس جا نیفرت اوسانده ۱۱ خلیان ویریزد، خوشان نبی دؤخانده و خلیان گومرا کونده. ۱۲ گونا آندر پخش به کی خلیان محبت جا سرد بده. ۱۳ ولی هرکی تا آخر، زحمتان تحمل بوکونه، نیجات یافه.

۱۴ «آخریسی او وخت کی اینجیل خوروم خور تومام دونیا آدمان گوش فارسه و همه اونی جا و آخور بوستد، بازین دونیا تومان به.

۱۵ «پس او وخت کی "ویرانگر مکروه" فاندريد بیدینید کی موقدس جیگا دورون بپا بدأشته بوبوسته (اونی کی خانه توجه بوکونه) ۱۶ بازین اوشانی کی یوهودیه دورون ایساده، او دؤرور تپهیان ور فرار بوکوند، ۱۷ و اوشانی کی پوست بام جور ایساده، فرار موقع حتا نشد خانه دورون کی ایچی اوساند؛ ۱۸ و هطویی اوشانی کی کیشاورزی زمین دورون ایساده، لیواس اوسادن ره وانگر دد بخانه.

۱۹ «وای بحال او زنآکائی کی او زمات دورون شکم بدآرد یا شیرخوره زای بدآرد. ۲۰ دوعا بوکونید کی شیمی فرار کودن زمستان دورون یا شبآت روج دورون کی شهر دروآزمیان دؤستیه، نیبه. ۲۱ چونکی او روجان دورون مردوم چنان موصییتی ره گریفتار بده کی دونیا سرگیفتن زمات تا آسه ایتفاق دنکفته و هیوختم دنکفه.

۲۲ «رأسر اسی، اگه او سخت روجان کوتا نوبوسته بی، هیچ اینسانی جان بدر نبردی؛ ولی خودا اینتخاب بوکودهیان خاطر و اسی، او روجان کوتا و ایه.

۲۳ «او روجان دورون اگه کسی شمّره بگه، "بیدین، مسیح آیه ایسا!" یا "بیدین، اویه ایسا!" باور نوکونید. ۲۴ چونکی جه آجور مسیحیان و دورغی پیغمبران خلی ایده و حتا

* ۳:۲۴ یا «آ زمات آخر»

* ۱۵:۲۴ دانیال ۹:۲۷، ۱۱:۳۱ و ۱۱:۱۲

عجیب و غریب موجبہ یاتم انجام دھدہ، جوری کی اگہ بوبوستی بی حٹا خدا اینتخاب بوکودہ یاتم جہ را بذر کودیدی.^{۲۵} بیدینید، من اشان جہ پیش شمرہ بوگفتم.^{۲۶} «پس اگہ باید و شمرہ بگد کی مسیح بیابان دورون دووآرہ ظوہور بوکودہ، اوشان گبان محل نوکونید؛ و اگہ بگد امی ورجا جیگا بوخوردہ، باور نوکونید.^{۲۷} چونکی هوطوی کی گورخانہ اینا لحظہ دورون جہ شرق تا غرب روشن کونہ، اینسان پسر امونم هطوی بہ.^{۲۸} هر جا کی لاشہ بمائہ، لاشخوران اویہ جم بدا!

مسیح و اگر دستن آخر زما ت دورون

^{۲۹} «دفاتن، او موصیتان پسی، خورشید تاریک بہ، ماہ دہ هیذرہ سو نزنہ. ستارہ یان فودہ و نیرویانی کی زمین خو جا سر داردہ، پیرکش دکفدہ.^{۳۰} «و آخر پسی اینسان پسر امون، آسمان دورون ظاہیر بہ. بازین مردوم دونیا دورون آ سر تا او سر عزأ گیردہ و اینسان پسر دیندہ کی آسمان ابران رو، پیلہ شوکو و قودرت امرأ امون درہ.^{۳۱} اون خو فرشتہ یان شیپور بولند صدا امرأ اوسہ کونہ کی خو اینتخاب بوکودہ یان، زمین و آسمان کنار گوشہ جا جم کوند.^{۳۲} «آسہ انجیل دار جا درس بیگیرید. هر وخت اونی خالان سر زپہ زنہ و ولگ آورہ، فامیدی تاوستان فارسین درہ.^{۳۳} هطویم او وخت کی تومام انیشانہ یان بیدینید، بدانید کی کار تومان بوستن، فارسین درہ.

^{۳۴} «راسر اسی شمرہ گم کی تا آ چیان ایتفاق دنکفہ، آ نسل جہ بین نیشہ.^{۳۵} «آسمان و زمین جہ بین شدہ، ولی می کلام هیوخت جہ بین نیشہ.^{۳۶} ولی هیکس نانہ کو روج و چی ساعتی دونیا تومان بہ، حٹا فرشتہ یاتم ناندہ، خدا پسر اونی جا خور نارہ. فقد می پتر خدا اون دانہ.^{۳۷} اینسان پسر امون وخت نوح روجان مانستن بہ.^{۳۸} قبل توفان روجان، پیشتر جہ انکی نوح بشہ کشتی دورون، مردوم عیش و نوش و میهمانی و عروسی امرأ موشغول بود.^{۳۹} او زما ت هیکس باور نوکودی کی راسر اسی توفان آیہ، ولی بیلاخرہ توفان بامو و اوشان همہ خو امرأ بیرد. اینسان پسر امونم هطو بہ.^{۴۰} بازون او دوتا مرداک جا کی کیشاورزی زمین سر کس کس امرأ کار کون درد، ایتائی بزدہ و اویتا مانہ؛^{۴۱} دو تا زنای کی کس کس ورجا گندم سابستن رہ موشغول، ایتائی بزدہ و اویتا مانہ.^{۴۲} پس شومائم آمادہ بیبید چونکی نانیدی شیمی خوداوند کو روج رہ دووآرہ و اگر دہ.

^{۴۳} «اگہ صاب خانہ بدانستی بی کی چی زماتی دوزد آیہ، بیدار ایسای و ولأشتی دوزد بشہ اونی خانہ دورون.^{۴۴} پس شومائم آمادہ بیبید، چونکی اینسان پسر او زما ت و اگر دہ کی کمتر اونی رافا ایساییدی.

^{۴۵} «او وفادار و دانا غولام کسی ایسہ کی اونی ارباب بتانہ اون خو خانہ الباقی غولامان سرپرست چاکونہ کی اوشانی غذای بموقع فادہ.^{۴۶} خوشحال آجور غولام کی او وخت کی اونی ارباب و اگر دہ، اون خو وظیفہ انجام دنن سر بیدینہ.^{۴۷} یقین بدارید کی تومام خو مال و مینال سرپرستی اون ایسپارہ.

^{۴۸} «ولی اگہ او غولام شرور ببہ و خو امرأ گومان بوکونہ کی "می ارباب هہ زودیان رہ و اگر دہ،"^{۴۹} و خو همکاران ایت آزار بوکونہ و شراب خوران امرأ عیاشی رہ موشغول ببہ،^{۵۰} بازون او روج دورون کی رافا نیسأ، اونی ارباب و اگر دہ.^{۵۱} و اون سینگین موجازات کونہ، ریاکاران سرنیوشت گریفتار کونہ و تاودہ او جیگا کی گریہ و نالہ و گاز

گاز سائپسٹن نہا.

آماده و آگاه بید

۱ «او ز مأت دورون، آسمان پادیشایی دها ندیمهئ * مانه کی خوشان چراغان روشن کودد کی بشد زامأ پیشواز. ۲ پنج تا جه اندیمهئان عاقیل و پنج تا بی عقل بود. ۳ بی عقل ندیمهئان خوشان چراغان اوسادد، ولی خوشان امرأ روغن نبرد. ۴ ولی ندیمهئانی کی عاقیل بود خوشان چراغان امرأ پور روغن جیگایم ببردد. ۵ جه خاطر کی زامأ امون درازه بگشه، ندیمهئان خاب بستر شو. ۶ ولی نیصف شب ره، ایتا صدا بامو کی: "زامأ اموندره! ویریزید و بیشید اونی پیشواز!" ۷ ندیمهئان همتان ویریشدد و خوشانی چراغان آماده کودد. ۸ او پنج تا کور کی بافایده خوشان امرأ روغن ناوردده بود، او وخت کی بیدده خوشانی چراغان خاموش بوستن دره، او پنج تا ده کور جا روغن بخاستد. ۹ ولی اوشان جواب بداده: "اگه امی روغن جا شمیره فادیم، خودمان ره وست نییه. بتره بیشید روغن فروشان جا شمیره روغن بیهنید." ۱۰ ولی او وخت کی اوشان روغن هئنه ره بوشو بود، زامأ جه را فارسیه و اوشانی کی آماده ایسا بود، اونی امرأ بوشوده عروسی جشن دورون و در دوسته بوبوسته. ۱۱ ایچه کی بوگذشت، او پنج تا کور فارسیده و دروازه پوشت جا ایجگره بزده: "اقا جان، اقا جان، دروازهئ و ا کونید!" ۱۲ ولی اون جواب بدا: "رأسرأسی شمیره گم، من شمیره نشناسم!" ۱۳ پس نوخوسید و شیمی حواس بمانه چونکی نانیدی چی روح و چی زماتی واگردم.

خودا کار ره وفادار بید و حق سعی بوکونید

۱۴ «آسمان پادیشایی شأ نقل امرأ واشکافتن: ایتا مردای خاستی بشه موسافیرت. پس خو آدمان دوخاد و اوشان پولی فادأ کی اون نیسأبو ز مأت ره، اون بکار گیرد. ۱۵ هرتای هونی توان اندر فادأ: اولی پنج تا کیسه طلا، دویمی دوتا کیسه طلا و سیومی ایتا کیسه طلا. بازین را دگفته بوشو سفر. ۱۶ اولی کی پنجتا کیسه طلا فاکیفته بو، بی معطلی بیهین بوفروش جا موشغول بوسته و پور ز مأت نوبوسته کی پنجتا ده کیسه طلا هم اونی مال و مینال ایضافه بو. ۱۷ دویمی هم کی دوتا کیسه طلا داشتی، هه کار بوکوده و دوتا ده کیسه طلا هم سود بوکود. ۱۸ ولی سیومی کی ایتا کیسه طلا داشتی، زیمین چال کوده و خو پول سنگ جیر جیگا بدا.

۱۹ «ایتا پیله ز مأت کی بوبوسته، ارباب سفر جا واگردسته و خو آدمان تسویه حیساب ره دوخاد. ۲۰ اونی کی پنجتا کیسه طلا فاکیفته بو، پنجتا ده کیسهیم تحویل بدا و بوگفته: "اقا جان، مَره پنجتا کیسه فادایی، اتم پنجتا ده کیسه کی سود بوکودم." ۲۱ ارباب اون بوگفته: "آفرین، ای امین و خوروم غولام! آسه کی کوجه کاران دورون امین و دورستکار بی، ویشتر تره مسئولیت ایسپارم. بیا می شادی دورون شیریک بوبو!"

* ۲۵:۱ یونانی: «باکره»؛ هطویم الباقی هم ا باب دورون.

* ۲۵:۱۵ یونانی: «تَلَنْت» (قنطار). ای «تَلَنْت» ۶۰۰۰ دینار مأنستن آرستی کی ۲۰ سال ایتا ساده کارگر دسمزد فارسی؛ هطویی هم ا باب الباقی دورون.

۲۲ «بازین اونی کی دوتا کیسه فآگفته بو بامو جولو بوگفت: "مَرّه دوتا کیسه طلا فآدایی، اَنم دوتا دِه کیسه کی سود بوکودم."»

۲۳ «اربَاب اَوَن بوگفته: "آفرین، آی آمین و خوروم غولام! آسه کی کوجه کاران دورون آمین و دورستکار بی، ویشتر تَرّه مسئولیت ایسپارم. بیا می شادی دورون شیریک بوبو!"»

۲۴ «بازون او غولامی کی ایتا کیسه طلا فآگفته بو، بامو و بوگفته: "آقا جان، دانستیم کی آندر سختگیر مردای ایسی کی زیمینی جا کی اونی دورون هیچی نیشآسته بی، مآصول و آوینی، و زیمینی جا کی دانه نیشآنه بی حاصیل جم کونی. ۲۵ پس، می ترس جا تی پول سنگ جیر جیگا بَدَام کی نوکونه جِه دَس بشه. بفرما، اَنم تی پول!"»

۲۶ «ولی اربَاب جواب بَدَا: "آی تنبل و ناجور غولام! تو کی دانستی من آندر سختگیرم کی او زیمین جا کی اَوَن دورون ایچی نکآشته بیم، مآصول و آوینم، و او زیمین جا کی دانه نیشآنم حاصیل جم کونم، ۲۷ پس چَرّه می پول صرّافان فآندایی کی او وخت کی سَفَر جا وَاگردم اَوَن سود فآگیرم؟" ۲۸ هطویم بوگفته: "آ مرداک پول فآگیرد و فآدید اونی کی دَها کیسه طلا دَاره. ۲۹ چونکی کسی کی بتانه اونچی کی دَاره ی خُب بکار گیره، اَوَن وَاژم ویشتر فآدأ به. ولی اونی کی خو کار دوروست انجام نده، هر چندر کوجه دانه بیم ببه جِه دَس دِهه. ۳۰ آسه آ غولام کی هی کاری ره بَدرد نوخوره، بیگیرد و طولومات دورون تآوید، کی اویّه گریه فیشار جا، خو گازان سَر به سَر بسآبانه."»

داوری روج

۳۱ «او زَمَات کی من، ینی او مسیحی کی وَاستی بآیه، می شوکو و جلال آمرأ و تومأم می فَرشتهیان آمرأ بآیم، بازون می پور شوکو تخت رو نیشینم. ۳۲ بازین تومأم زیمین سَر قومآن می جولو بپا ایسد و من اوشان کس کس جا سیوا وَاکونم، هوطو کی ایتا چوپان، گوسوندان بوزان جا سیوا وَاکونه؛ ۳۳ گوسوندان می رَست و رَنهم و بوزان می چپ ور.»

۳۴ «بازون من کی پادیشا ایسم، اوشانی کی می رَست ور ایساده گم: "آی می پَنَر جان دیلان بآید! بآید کی شَمَره خودا پادیشایی برکتان دورون شیریک بوکونم، او برکتان کی دونیا آفرینش سرگفتن جا شَمَره آماده بوسته بو. ۳۵ چونکی او وخت کی مَرّه ویشتا بو، شومان مَرّه غذا بَدآید؛ تشنه بوم، مَرّه آب فآدآید؛ بی کس بوم، مَرّه جا فآدآیدی؛ ۳۶ برآنده بوم، مَرّه لیواس فآدآیدی؛ ناخوش احوال و زندانی بوم، می عیادت بامویدی."»

۳۷ «خوروم آدمآن جواب دَده: "خوداوندا، چی موقع ویشتا بوستید کی شَمَره غذا فآدیم؟ چی موقع تشنه بوستید کی شَمَره آب فآدیم؟ ۳۸ چی موقع بی کس بوستید کی شَمَره بَخانه ببریم یا برآنده بوستید کی لیواس دوکونیم؟ ۳۹ چی موقع ناخوش احوال و زندانی بو بوستید کی شیمی مولا قات بآیم؟"»

۴۰ «بازون اوشان گم: "او وخت کی آ خیدمتان می کوجهترین برآران ره کودن دیبید، هچین مَرّه انجام دن دیبید."»

۴۱ «بازین اوشانی کی می چپ ور ایساده، گم: "آی لعنت بو بوستهیان جِه آیه بیشید و بیشید او آتش دورون کی هیوخت خاموش نیبه کی شیطان و اونی فَرشتهیان ره آماده بوسته. ۴۲ چونکی ویشتا بوم و شومان مَرّه غذا فآدآید؛ تشنه بوم و مَرّه آب فآدآید، ۴۳ بی کس بوم مَرّه جا فآدآید؛ برآنده بوم مَرّه لیواس دونکودید؛ ناخوش احوال و زندانی بوم و شومان می مولا قات ناموید."»

۴۴ «اوشان جواب ڏهه: "خوداوند، چي موقع شومان ويشتا و تشنه يا بي کس و برانده يا ناخوش احوال يا زنداني بيد و امان خيدمتي شيمره نوکوديم؟"

۴۵ «جواب ڏهم: "او وخت کي مي کوجھترين براران ياور نداييدي، هچين مڙه ياور نداييد."

۴۶ «هميشکي موجازات آجور کسان شينه، ولي هميشکي زندیگی خوروم آدماڻ شين به.»

عیسا کوشتن ره جوفت و کلک دیچن

۱ چونکی عیسا همه ئ ا گبانَ تومانَ کوده، خو شاگردانَ بوگفته: ۲ «هوٹوئی کی دانیدی، دو روج ده پسخَ عید شور و به. ا عید میانَ مَره گیرده، صلیب سَر کوشده.»
 ۳ هو موقع، پیله کاهینان و قوم پیله کسان، قیافا، پیله کاهین خانہ دورون، جم بوسند، ۴ و کس کس امرأ مشورت بوکود کی چی جوفت و کلک امرأ عیسای بیگیرد، بوکوشد؛ ۵ ولی تصمیم بیگفتد ا کارَ عید موقع نوکوند کی آشوب برأ دنکفه.

عیسا تدهین کودن بیت عنیا دورون

۶ او زمات میانَ عیسا بیت عنیا دورون جوذامی شمعون خانہ دورون ایسا بو. ۷ سفره سَر، ایتا زنای ایتا گیران شیشه عطرَ امرأ بامو بودورون و عطرَ فوکوده عیسا سَر.
 ۸ اونی شاگردان او وخت کی آن بیده، اشان اوقات زرخ بو و بوگفتد: ۹ «او عطر جیف نوبو کی هدر بوشو. اون شاستی سیصد تا نوقره سکه جا بوفروشیم و اونی پول فقران فادیم.»

۱۰ عیسا کی دانستی کس کس چی گفتاندرده، بوگفته: «چره ا زناک اذت آزار کوداندریدی؟ اون خوروم کار مَره بوکوده. ۱۱ فقران همیشه شیمی امرأ داریدی، ولی مَره همیشه شیمی امرأ ناریدی. ۱۲ ا زنای راس راسی ا عطر می سَر فوکودن امرأ، می جان دفن کودن ره آماده کوده. ۱۳ راس راسی گم، دونیا دورون هر تا جا کی اینجیل موعیظه ببه، خیدمتی هم کی ا زنای مَره بوکود، بیاد باورده به.»

یوهودا خیانت عیسا جا

۱۴ بازون یوهودای اسخریوطی کی ایتا جِه او دوازدهتا شاگرد بو، بوشو پیله کاهینان ورجا ۱۵ و بوگفته: «چندر مَره فادید کی عیسای شیمی دس فادم؟» اوشان سی تا نوقره سکه اون فاداده. ۱۶ جِه او موقع، اون ایتا فرصت دونبال بو کی عیسای اوشان دس فاده.

عیسا آخری شام شاگردان امرأ

۱۷ فطیر عید اولی روج فارسه. شاگردان باموده عیسا ورجا، واورسند: «کویه خایی تره تدارک بیدینیم کی پسخ شام بوخوری؟»
 ۱۸ اون جواب ره بوگفته کی بیشید شهر فلان کس ورجا، بیگید: «امی اوستاد گه: "می زمات فارسه. می شاگردان امرأ خایم شیمی خانه دورون پسخ شام بوخوریم."» ۱۹ شاگردان عیسا گب مانستن انجام بداده، پسخ شام اویه تدارک بیدد.
 ۲۰ شب، عیسا خو دوازدهتا شاگرد امرأ سفره سَر بینشت. ۲۱ شام خوردن موقع اون اوشان بوگفته: «راس راسی شمره گم کی ایتا جِه شومان مَره خیانت کونه.»
 ۲۲ همتان ا گب جا غورصه بوخورد و ایتا ایتا پس اونی جا واورسند: «آقا جان، اون من نییم کی؟»
 ۲۳ اون جواب میان بفرماسته: «اونی کی خو دس می دس امرأ بوشقاب ور راست کوده،

هونی ایسه کی مَره خیانت کونه. ^{۲۴} اینسان پسر * وستی بیمیره، هوطو کی موقدس کیتابان دورون اونی ره بینویشته بوبوسته. ولی وای بحال اونی کی اون دوشمن دس تحویل بدا. اون ره بیتر بو کی هیوخت بودونیا نامو بی.»

^{۲۵} یوهودایم کی بازون اون خیانت بوکوده، اونی جا واورسه: «اوستاد، آیا اون منم؟» عیسا جواب بدا: «هطویه، خودت بوگفتی!»

^{۲۶} او وخت کی شام خورداندوبود، عیسا نان اوساد و شوکر بوکوده؛ بازین تیکه تیکه کود و شاگردان فادأ و بفرمأسته: «فاگیرید بوخورید، آن می جائه.» ^{۲۷} بازون، شراب جام اوساد، شوکر بوکوده و فادأ اوشان و بوگفته: «شوما همه آ جام جا وخورید. ^{۲۸} آن می خونه کی اونی امرأ، تازه عهد و پیمان، خدا و اونی قوم میان مهر کونم. می خون خلیان گونایان بخشه بوستن و اسی فیوه. ^{۲۹} شمَره گم کی من آ انگور حاصیل جا ده و انخورم تا هو روح کی اون شیمی امرأ می پئر پادیشایی دورون، تازه و اخورم.» ^{۳۰} بازین ایتا سورود بخاند و زیتون کوه ور را دکفتد.

عیسا پطرس اینکار کودن پیشگویی کونه

^{۳۱} بازون عیسا اوشان بفرمأسته: «ایمشب شومان همتان مَره تنأ نیهیدی. چونکی موقدس کیتابان دورون بینویشته بوبوسته کی خدا چوپان زنه و گله گوسوندان هر کودام ای را شده. ^{۳۲} ولی می زنده بوستن پیسی، شم جلیل و شمَره اویه دینم.»

^{۳۳} پطرس بوگفته: «حتا اگه همه تره تنأ بند، من تی جا دور نبم.» ^{۳۴} عیسا اون بوگفته: «باور بوکون کی هه ایمشب، جه قبل آنکی خوروس بخانه، تو سه وار مَره اینکار کونی و گی مَره نشناسی!»

^{۳۵} ولی پطرس بوگفته: «حتا اگه لازیم ببه، تی امرأ میرم، ولی هیوخت تره اینکار نوکونم!» الباقی شاگردانم هطو بوگفتد.

آخر دوعا جتسیمانی باغ دورون

^{۳۶} بازین عیسا خو شاگردان امرأ فارسیده ایتا زیتون باغ، کی جتسیمانی باغ معروف بو. اون اوشان بوگفته: «شومان آیه بینیشینید کی من بشم ایچه اوشر، دوعا بوکونم.» ^{۳۷} بازین پطرس و زبدی دوتا پسر زینی یعقوب و یوحنایم خو امرأ ببرد و او حال دورون کی غورصه و پریشانی تومأم اونی جان بیگفته بو، ^{۳۸} اوشان بوگفته: «غم و غورصه شیدت جا، مرداندرم. شومان هیه و می امرأ بیدار بیسید.»

^{۳۹} بازین بوشو ایچه اوشر زیمین سر بگفت و اطو دوعا بوکود: «پئر، اگه ایمکان داره، آ رنج و عذاب جام می جا اوسان؛ ولی نه می خاهیش و اسی، بلکی تی خاست امرأ.»

^{۴۰} بازین و اگردهسته او سها شاگرد ورجا و بیده کی خوفنده. بازون پطرس بوگفته: «نتانستیدی ای ساعت می امرأ بیدار بیسید؟ ^{۴۱} بیدار بیسید و دوعا بوکونید کی وسوسه شمَره غلبه نوکونه. روح خایه، ولی جان ضعیفه.»

^{۴۲} دوواره اوشان بنا و بوشو و اطو دوعا بوکود: «پئر، اگه ایمکان ناره کی آ جام جه می

* ۲۴:۲۶ «اینسان پسر» ایصطلاح ایتا جه عونوانانی ایسه کی عیسا خوره بکار بره.

* ۳۱:۲۶ زکریا ۷:۱۳

جَا اوساڊه ٻيه، پس اونَ وَاخوَرَم. اونچي کي تي خاست ايسه انجام ٻيه.»
 ۴۳ او وخت کي وَاگردسته، بيده کي هِنو خوفِده، چونکي نتاڻستيدي خوشاني چوم پيلهئ
 وَاَز بڏاَرڊ. ۴۴ پس سيومي وَاَر ره بوشو و هوطو دوعا بوکود.
 ۴۵ بازين وَاگردسته شاگردانَ ورجا و بوگفته: «يني هِنو خوفِدي و ايستراحت کوندي؟
 آسه او زمات کي تعيين بوبسته بو فارسيه و اينسان پسر، گوناڪارانَ چنگ دورون گريفتار
 به. ۴۶ ويريزيد، و آستي بيشيم. فاندريد، اَنم اوني کي مَره تسليم کونه!»

عيسا دسگير کودن و موحاڪمه

۴۷ عيسا گب هِنو تومانَ نوبسته بو کي يوهودا، جِه را فارسيه. ۴۸ اوني کي اون تسليم کونه
 يني يوهودا، اوشان کي اونَ امرأ بوڊ بوگفته بو: «هرکي مآچي بڏام، هونه، اون بيگيريد.»
 ۴۹ بازين يوهودا صاف بوشو عيسا و ر و بوگفته: «اوستاد سلام!» و اون مآچي بڏا.
 ۵۰ عيسا بوگفته: «آي ريفق، تي کارَ بوکون!» پس او چن نفر بوشوده جولو و عيسا
 بيگيڻده.

۵۱ هو دَقه ايتا جِه عيسا همرايانَ خو شمشيرَ فاکشه و ايتا ضربه امرأ، پيله کاهينَ غولامَ
 گوشَ بَره بيگاده.

۵۲ عيسا اونَ بفرمآسته: «تي شمشيرَ غلاف کون. هر کي شمشيرَ فاکشه، شمشيرَ امرأيم
 بوکوشته به. ۵۳ مگه ناني کي من تانم مي پئرَ جَا بخايم کي هيزارَ هيزارَ* فرشته اوسه کونه
 کي مَره ياور بڏد؟ ۵۴ ولي اگه اَطو بوکونم، چوطو موقدسَ کيتابانَ پيشگويي انجام به کي
 فرمايده ا ايتفاقانَ و آستي دکفه؟»

۵۵ بازون اون وَاگردسته او چن نفر و ر و بوگفته: «مگه من فرارَ بوکوده دوزدم کي چو
 و چوماق و شمشيرَ امرأ مي دونبالَ بامؤيدي؟ من هر روج شيمي چومانَ ورجا معبد دورون
 ايسابوم و مردومَ امؤختاندوبوم؛ چَره هويه مَره نيگيڻدي؟ ۵۶ اَطوي، و آستي بوبستي بي،
 چونکي تومامَ ا ايتفاقانَ، پيغمبرانَ، موقدسَ کيتابانَ دورون پيشگويي بوکوده بود.»
 ا گير وَاگيرَ ميانَ، تومامَ شاگردانَ، اون تنأ بڏاد و بوگروختد.

عيسا يوهودا شورا ورجا

۵۷ پس او گورو، عيسا ببرڊ قيافا خانه کي پيله کاهين بو. اويه تومامَ دين عاليمانَ و
 يوهودا پيله کسانَ جم بoste بود. ۵۸ پترسم جِه دور عيسا دونبالَ سر را دکفته و تا پيله کاهينَ
 خانه صارأ دورون بوشو و سروازانَ ورجا بينيسته کي بيدينه عيسا سر چي آيه.
 ۵۹ پيله کاهينانَ کي هو تومامَ يوهودا پيله شورا آدمانَ بود، جم بوسته بود و شاهيدَ دونبالَ
 گردستيدي کي دورغ امرأ عيسا بد نامَ کوند، کي بتاند اونَ بوکوشد. ۶۰ چن نفر بيافتد،
 اوشانم دورغ شهادت بڏاده، ولي اوشاني گبانَ کس کس امرأ ايتا نوبو. آخريسي دو نفر بيافتد
 کي ۶۱ بوگفته: «ا مرداي گفتي من تانم ا معبدَ فوگوردانم، و اون سه روج ميان دووآره
 چاکونم.»

۶۲ بازون پيله کاهين ويريشته و عيسا بوگفته: «خا، چي گي؟ اونچي کي گده حنقت دآره
 يا نه؟» ۶۳ ولي عيسا ساکيت بنيسا.

* ۵۳:۲۶ يوناني: دوازدهتا پيش دکف

پيله ڪاهين اونَ ٻوڳفته: «ڙنده خودا ناڻم وُسي تي جا خايم ڪي جواب ٻڌي. تو مسيح، خودا پسر ايسي يا نه؟»

۶۴ عيسا جواب ٻڌا: «تو خودت گي! و منم شمره گم ڪي بازين اينسان پسر دينيدي ڪي خودا رُست دس نيشته و آسمان اُبران سَر آيه.»

۶۵ بازون پيله ڪاهين خو ليواس يقه پاره ڪوده و ايجگره ٻڙه: «ڪوفر ٻوڳفته! ده شاهيد چي خايم ٻوڪونيم؟ خودتان بشتاوستيد ڪي ڪوفر ٻوڳفته. ۶۶ چي راي ديهيدي؟» همه فرياد ٻڙه: «واستي بيميره!»

۶۷ بازون اوني ديم فيلي فوڪوڊ و اونَ ٻڙه. بعضيتائيم اونَ چڪ ٻڙه، ۶۸ رخشن امرا ٻوڳفت: «اي مسيح، نوبت ٻوڪون! ٻوگو بيدينيم ڪي تره ٻڙه؟»

پطرس عيسا اينڪار ڪونه

۶۹ ولي پطرس هڻو خانه بيرون، صاراً دورون نيشته ٻو ڪي پيله ڪاهين ايتا ڪلفت بامو اوني ورجا و ٻوڳفته: «گومان ڪونم تونم عيسا جليلي امرا بي!»

۷۰ ولي پطرس همه ڪس ورجا اينڪار ٻوڪوده ٻوڳفته: «نائم چي گي!»

۷۱ ايڇه ڪي ٻوڳوڏشت، دروازه ڪنار، ايتا ده ڪلفت اوني امرا ڪس ڪس ٻوڇورد و اوشاني ڪي اويه ايسا ٻوڊ ٻوڳفته: «ا مرداگم عيسا ناصري امرا ٻو.»

۷۲ پطرس دوواره اينڪار ٻوڪوده، و ايدفاره قسم ٻوڇورده، ٻوڳفته: «من هيذره ا مرداڪ نشناسم.»

۷۳ ولي ايڇه بعد، اوشاني ڪي اويه ايسا ٻوڊ باموده پطرس ورجا، اونَ ٻوڳفت: «تو حتمن ايتا جه اوني شاگرداني، چونڪي تي لهجه جليلي يه!»

۷۴ پطرس ايدفاره بينا ڪوده لعنت ڪودن و قسم خوردن و ٻوڳفته: «من هيذره ا مرداڪ نشناسم.»

دوروست هو زمات خوروس بخانده، ۷۵ و پطرس عيسا گب ياد باورده ڪي ٻوڳفته ٻو: «قبل انڪي خوروس بخانه، تو سه وار مره اينڪار ڪوني.» پس بيرون بوشو زرخ گريه ٻوڪوده.

عیسا خو جان مردوم نیجات و اسی فدا کونه

^۱ صُب دَم، پیلہ کاهینان و پیلہ کسان، کس کس امرأ مشورت بوکودد کی ایتا را بیافد کی عیسای بوکوشد. ^۲ پس اونی دَس دُوسد و پیلانَس تحویل بداده، کی روم فرمأندار بو. ^۳ ولی یو هوذا، اونی کی عیسای تسلیم بوکوده بو، او وخت کی بیدہ کی عیسای مردن ره حوکم فاداده، خو بوکوده کار جا پشیمان بو و سی تا نوقره سکھی کی فاکگفته بو، پیلہ کاهینان و قوم پیلہ کسان ورجا باؤرد کی اوشان پَس ده. ^۴ اون اوشان بوگفته: «من گونا بوکودم چونکی ایتا بی گونا مرداک محکوم بوستن باعیت بوبوستم.»

اوشان جواب بداده: «امان چی بوکونیم؟ خودت بخاستی!» ^۵ بازین اون سکھیان معبد دورون فوکود و بوشو بیرون و خورہ لافند امرأ خفہ کود. ^۶ پیلہ کاهینان او سکھیان زمین ستر جم کوڈد و بوگفتد: ^۷ بازون، بوگو بشتاو پسی، قرار بوبوستہ کی او پول امرأ ایتا زمین بیهید کی کوزہگران اونی خاک جا ایستفاده کودید، و او زمین جا غریبیان قبرستانی ره ایستفاده بوکوند کی اورشلیم دورون مردیدی. ^۸ آن و اسی، او قبرستان تا ایمر و هم «خون زمین» معروفہ. ^۹ ایتفاق امرأ، ارمیای نبی پیشگویی انجام بوبو کی بفرمأستہ بو: «اوشان سی تا نوقره سکہ، ینی قیمتی کی ایسرائیل آدمان اون و اسی تعیین بوکوده بود اوساڈد، ^{۱۰} و کوزہگران جا زمین بیهده، هوٹویی کی خوداوند آمرہ بفرمأستہ بو.»

عیسا مو حاکمہ پیلانَس ورجا

^{۱۱} ا زماٹ میان، عیسای باؤردد پیلانَس ورجا، کی روم فرمأندار بو. فرمأندار اون واورسہ: «آیا تو یو هوڈ پادیشایی؟» عیسا جواب بدا: «هٹویہ کی تو گی.» ^{۱۲} بازون پیلہ کاهینان و یو هوڈ قوم پیلہ کسان اون بھتان بزده، ولی اون هیذرہ جواب ندا. ^{۱۳} پس پیلانَس اون بوگفته: «نشتاوی چی گده؟» ^{۱۴} ولی عیسا هوٹو ساکیت ایسا بو، جوری کی فرمأندار اونی ساکیت ایسان و اسی تعجب بوکوده.

^{۱۵} و فرمأندار رسم رسوم اطو بو کی هر سال پسخ عید موقع، ایتا زندانی مردوم خاستن امرأ آزاد کونه. ^{۱۶} او سال میان، ایتا معروف زندانی باراباس نام، زندان دورون ایسا بو. ^{۱۷} او روج صُب، او وخت کی مردوم جم بوستد، پیلانَس اوشان بوگفته: «ا دوتا میان کویتای خایید شمرہ آزاده کونم: باراباس یا عیسای کی شیمی مسیحہ؟» ^{۱۸} چونکی خُب دانستی کی قوم پیلہ کسان حیسادت و اسی عیسای دسگیر بوکودد.

^{۱۹} هو موقع کی دادگا جلسہ مسئولیت پیلانَس امرأ بو، اونی زن پیغام اوسہ کود، بوگفته: «ا بی گونا مرداک امرأ کاری نواداشتن، چونکی دیشب اونی و اسی ناجور خابان بیدم.» ^{۲۰} پیلہ کاهینان و یو هوڈ قوم پیلہ کسان ا فورصت جا ایستفاده بوکودد و مردوم انتیریک بوکودد کی باراباس آزاده کون و عیسا اعدام کون پیلانَس جا بخاید. ^{۲۱} بازین فرمأندار دووآره واورسہ: «ا دوتا میان کویتای خایید شمرہ آزاده کونم؟» مردوم فریاد بزده:

«باراباس!»

^{۲۲} پيلاٽس واورسيه: «پس عيسا امرا کی شيمي مسيحه، چي بوکونم؟»

مردوم ايتا صدا امرا ايجگره بزده: «به صليب فاکش!»

^{۲۳} پيلاٽس واورسيه: «چره؟ مگه چي گونايي بوکوده؟» ولي باز فریاد بزده: «به صليب

فاکش!»

^{۲۴} او وخت کی پيلاٽس بيده اونی ایصرار کون فایده ناره، و حتا ایمکان داره شورش را دکفه، دستور بدا ايتا کاسه آب باورد، و مردوم چومان ورجا خو دس بوشوست و بوگفته: «من ا مرداک خون جا، می دس بوشوستم؛ ده خودتان دانیدی!»

^{۲۵} چمئیت فریاد بزده: «اونی خون امی گردن و امی زاکان گردن بيه!»

^{۲۶} بازين پيلاٽس، باراباس اشان ره آزاده کود و دستور بدا عيسای شلاق زن پسي، بيرد و به صليب فاکشد.

سروازان عيسای رخشن گيرده

^{۲۷} سروازان اول عيسای فرمندانر کاخ صارا دورون بيرد و تومام سروازان اونی دور جم کوود. ^{۲۸} بازين، اونی ليواس بکندد و ايتا ارغوانی ردای اون دوکوود، ^{۲۹} و ايتا تاج تمشه جا چاکوود و اونی سر بناده، و ايتا چو، سلطنت دس چو مانستن، اون راست دس فاداده و اونی ور زانو بزده، رخشن گيفتن امرا بوگفتد: «دورود بر يوهوديان پاديشا!» ^{۳۰} بازون، اون ديم فيلی فوکوود و چوی اونی دس جا فاکيفتن، اونی سر بزده.

^{۳۱} بازون کی اون دس پر گيفتن جا خسته بوستد، ردای اونی چان سر اوسادد، خودش ليواس اون دوکوود، و اون بيرد کی به صليب فاکشد.

عيسای به صليب فاکشده

^{۳۲} را دورون، ايتا مرداک امرا کس بکس بوخوردد، شمعون نام کی قبروان شين بو. اون واداشتد عيسا صليب خو چان فاکشه و بيره. ^{۳۳} او وخت کی او محل فارسيده کی اونی نام جلجتا يني جومجومه، بو، ^{۳۴} سروازان اون ايتا شراب کی زرداب امرا مخلوط بو* فاداده؛ ولي او وخت کی اون واپيشته، وآنخورده.

^{۳۵} سروازان، جه بعد اون به صليب فاکشن، اونی ليواسان سام کون سر قرعه تاوداده. ^{۳۶} بازين هويه اونی صليب دور بينيشتد و اونی جان دن فاندريستد. ^{۳۷} اونی تقصير نامچهی اونی سر جور بزده صليب سر: «ان عيسايه، يوهود پاديشا.»

^{۳۸} دوتا شورشييم اونی امرا صليب سر فاکشده، ايتای اونی راست ور اويتای اونی چپ ور. ^{۳۹} اوشانی کی او را دواړستاندوبود، خوشانی سر، رخشن گيفتن امرا تکان بداده ^{۴۰} بوگفتد: «تو کی خاستی معبد فوگوردانی و سه روخ میان اون دوواره چاکونی، خودت نيجات بدن! اگه رأسرأسي خودا پسری، صليب جا بيا بيجير!»

^{۴۱} پيله کاهينان و دين عاليمان و پيله کسان هم اون رخشن گيفتن و بوگفتد: ^{۴۲} «الباقیان نيجات دي ولي نتانه خوره نيجات بدا! اگه ايسراييل پاديشايه آسه صليب جا بيجير بايه کی

* ۲۷:۳۴ زرداب ايتا زرخ مايهه کی ايتمالن درد آرام کون و اسی اونی جا ايستفاده

بوستی. مزمور ۶۹:۲۱

اونَ ایمان بأوریم! ۴۳ اون خودای تۆكول بوكوده، پس اگه خودا اون دوس داره، وئال اون نیجأت بڊا، چونکی ایدعا کودی کی خودا پسره! ۴۴ حتا او دو تا شورشییم کی اونی امرأ صلیب سَر بوشو بود، اون فاش دئید.

عیسا جان ایسپاره

۴۵ او روج، جِه ظهر تا بعد ظهر ساعت سه، طولومات تومام او سرزمین پور کود. ۴۶ ساعت سه فأن سَندوبو، عیسا ایتا بولند صدا امرأ ایجگره بزه: «ایلی، ایلی، لَمَّا سَبَقْتَنی»، ینی «می خودا، می خودا، چَره مَرّه تنّا بنایی؟»* ۴۷ بعضیتان کی اویه ایسابود، گومان کودید کی ایلیا نبی دُخاداندَره. ۴۸ ایتا جِه اوشان بودووسته و ایتا ایسفنَج تورش شراب جَا ایتا چو سَر بزه و اونی دَهَن ور بیرده کی وَاخوره. ۴۹ ولی الباقیان بوگفتند: «کأر نوأدشتن! وئال بیدینیم آیا ایلیا ایه اون نیجأت بڊا یا نه؟» ۵۰ بازون عیسا ایتا ده ایجگره بزه و خو روج تسلیم کود. ۵۱ هو دَقّه، ایوارکی معبد پرده جِه بوجور تا بیجیر دو پاره بو و چنان زمین لرزه بامو کی سنگان و آشکافته، ۵۲ و قبران وَاَز بوسنده و خیلی جِه خودا موقدسان کی بمرده بود، زنده بوسند؛ ۵۳ و عیسا زنده بوستن پسی، قبرستان جَا بوشوده اورشلیم و خلیان آشان بیدده. ۵۴ او رومی افسر و اونی سروازان کی عیسا جَا نیگهبانی کودن عهده داشتید، ا زمین لرزه و ایتفاقان جَا وَاَشْت بکوود و بوگفتند: «رأس راسی ا مردای خودا پسر بو.» ۵۵ چن نفر جِه زناکان کی عیسای خیدمت کودید و اونی دونبال جلیل جَا بامو بود، اویه ایسابود و جِه دُور ا ایتفاقان فاندِرسْتیدی. ۵۶ اوشان میان مریم مجدلیه، مریم یعقوب و یوسف مار، هطویم زبدی پسران ینی یعقوب و یوحنا، مار بیده بوستید.

عیسا جان بیگیل کودن

۵۷ غروب دَم ره، ایتا پولدار مردای یوسف نام کی رامه شین بو و ایتا جِه عیسا پیروان بو، ۵۸ بوشو پیلأُس ورجا و اون جَا عیسا جسد بخاسته. پیلأُس دستور بڊا جسد اون فادد. ۵۹ یوسف جسد فاگیفِت و ایتا تیمیز کتان دورون وَاِخته، ۶۰ و ایتا مقبره دورون کی تازگی خوره صخره دورون بتاشته بو، بنه. بازین ایتا پيله سنگ بنه قبر جولو و بوشو. ۶۱ مریم مجدلیه و اویتا مریم اویه قبر روبرو نیشته بود.

عیسا قبر نیگهبانان

۶۲ فردایی، پَسَخ اولین روج مرأسیم پسی، پيله کاهینان و فریسیان بوشوده پیلأُس ورجا. ۶۳ و بوگفتند: «قوربان، آمره خاطر ایه کی او فریکار او وخت کی زنده بو، گفتی: "من سه روج پسی زنده بَم." ۶۴ پس خاهیش کونیم دستور بفرمائید قبر تا سه روج نیگهبانی بڊد، کی اونی شاگردان نَتاند بآید و اونی جسد بودوزداند و ایدعا بوکوند کی اون زنده بوسته! اگه موفق بڊد آ کار بوکوند، اوضاع جِه اول بدتر به.» ۶۵ پیلأُس بوگفته: «چَره معبد نیگهبانان جَا ایستفاده نوکونیدی؟ اوشان خُب تاند قبر جَا حیفاظت بوکوند.»

۶۶ بازین بوشوئده و قبر دَر جولو سنگ مَهر و موم بوکوئد و نیگهبان بَناده کی کسی قبر
نیزدیک نَبه.

عیسا مورده یان جا ویریزه

^۱ شَبَّات پَسی، یکشنبه روح ره صُب دَم، مریم مجدلیه و اویتا مریم، بوشوده قبر سَر.
^۲ ناخوَرکی ایتا توندَ زیمین لرزه بوبوسته، چونکی خوداوند ایتا جِه فرشته یان، آسمان جا بامو بیجیر، مقبره ور بوشو و سنگی کی اونه دهانه سَر نهابوی گرا دأ ایتا کناره و اونی سَر بینیش.
^۳ فرشته دیم توخ توخ زی و اونی لیوأس ورف مأنسَن سیفید بو. ^۴ نیگهبانان اونی دنن امرأ زهله بوکودده، بپرگسند و مَیت مأنسَن، بی حرکت زیمین سَر بکفتند.
^۵ فرشته زناکان بوگفته: «نوا ترسَنید! دأنم عیسا دونبال گردیدی کی بوشو صلیب سَر؛ ^۶ اون آیه نیسا! هوطو کی خودش بوگفته بو، زنده بوسته. بآئید او جیگا کی اونی جسد بنا بود، شیمی چوم امرأ بیدینید. ^۷ و آسه توندأ توند بیشید، اونی شاگردان بیگید کی اون زنده بوسته و جلیل ور شه کی اوشان اویه بیدینه. جِه خاطر ندید ا پیغام اوشان فارسَید.»
^۸ زناکان ترس و ایتا پيله شادی امرأ قبر جا بوشوده بیرون و توندأ توند بوشوده شاگردان ورجا کی فرشته پیغام اوشان فادد. ^۹ هوطویی کی دووستندوبود، ایوارکی عیسا خوشان ور بیدد!
اون بوگفته: «سلام!» زناکان اونی پا دکفتد و شورو بوکودد پرستش کودن.
^{۱۰} عیسا اوشان بفرمأسته: «نوا ترسَنید! بیشید و می برأ ران بیگید کی هر چی توندتر بشد جلیل کی مَره اویه بیدیند.»

نیگهبانان گوزارش

^{۱۱} زناکان هنو فأنرسِه بود شهر، کی چنتا نیگهبان جِه قبر سَر، خوشان فارسَید شهر و ا موضوعی پيله کاهینان ره واگویا بوکودده. ^{۱۲} اوشانم، پيله کسان دنن پسی و مشورت امرأ، نیگهبانان خیلی پول فاداده، ^{۱۳} بوگفته: «کی بیگید، عیسا شاگردان شب ره باموده و او وخت کی آمره خاب بَسَر شو، اونی جسد بودوزدأنده.» ^{۱۴} اگه ا موضوع فرمأندار گوش فارسَه، امان اونی جواب دیهیم کی شمره موشکیل پیش نأیه.»
^{۱۵} نیگهبانان رشوهی فاگفتد و ا دورغ خوَر پخش کودده، جوری کی جِه او زمات تا آسه، یوهودیان ا نقل باور کونده.

عیسا پيله فرمان

^{۱۶} بازین عیسا یازدهتا شاگرد بوشوده جلیل و ایتا کو جور کی عیسا بوگفته بو، جم بوستد.
^{۱۷} او وخت کی عیسا اویه بیدده، اون پرستش بوکودد، ولی بعضی جِه اوشان شک داشتیدی کی اون هو عیسا بیه.
^{۱۸} بازون عیسا بامو جولو و اوشان بفرمأسته: «تومأم اخیتران آسمان و زیمین دورون مَره فادأ بوبوسته. ^{۱۹} پس بیشید تومأم قومأن می شاگرد چاکونید و اوشان، پتر و پسر و روح القدس ایسم امرأ اب جا تعمید بدید؛ ^{۲۰} و اوشان باموجید کی تومأم دستورانی کی شمره بدأم، ایطاعت بوکوند. موطمین ببید هر جا کی بیشید، حتا اگه دنیا دورترین جیگایم بیه، من همیشه شیمی امرأ ایسام!»

تازہ عہد

رشت گیلکی

مَرْقُسْ خوروم خور

صورتنامه

۱	بخش ۱
۴	بخش ۲
۶	بخش ۳
۸	بخش ۴
۱۱	بخش ۵
۱۳	بخش ۶
۱۵	بخش ۷
۱۸	بخش ۸
۲۱	بخش ۹
۲۴	بخش ۱۰
۲۷	بخش ۱۱
۲۹	بخش ۱۲
۳۲	بخش ۱۳
۳۴	بخش ۱۴
۳۸	بخش ۱۵
۴۱	بخش ۱۶

عیسا مسیح سرگودشت

مرقس بنیویشته

بخش ۱

نیجات دهنده ظهور کورن

۱ خدا پسر، عیسیٰ مسیح اینجیل شور و بوستن:
۲ هوطو کی اشعیای نبی کیتاب دورون بنیویشته بوبسته:
«من می پیغمبر تی پیشتر اوسه کونم و اون تی رائ هموار کونه. ۳ اون هو صدایی ایسه کی صاراً دورون ایجگره زنه و گه: "رائ خوداوند آمون ره آماده کونید! جادهی اونی ره صاف کونید!"»*

۴ آن هو یوحنایه کی تعمید دئی کی صاراً دورون ظاهیر بوسته، مردوم ره موعیظه کودی کی تعمید بیگیرد کی نیشان بد خوشانی گونایان جا دس فاکشیده و خودا ور و اگر دستد کی آشانی گونایان ببخشه بیه. ۵ مردوم جه اورشلیم و تومام یهودیه سرزمین جا آمویدی هو صاراً کی اونی گبان بشتاود و خوشان ناجور کردکاران جا ایعتراف کودید و اردن روخان میان یوحنا جا تعمید گفیدی. ۶ یوحنا لیواس جه شوتور پشم و اونی قش چرم جا و اونی خوراکم ملخ و صارایی عسل بو. ۷ اون مردوم اطو گفتی: «پور زما ت دنکشه کی اینفر آیه کی خیلی می جا پیله تره، ایجور کی من لیاقت نازم کی فوچم و اونی پافزار بند و از کونم. ۸ من شمزه آب امرأ تعمید دنم، اما اون شمزه روح القدس امرأ تعمید دهه.»

عیسا تعمید گیفتن

۹ ایتا جه هو روجان، عیسا جه ناصره شهر کی جلیل اوستان میان نها بو، بوشو یوحنا ورجا و اردن روخان میان اونی جا تعمید بیگفت. ۱۰ او وخت کی عیسا آب جا بیرون بامو، بیده کی آسمان و از بوسته و روح القدس کوثر مانستن بامو و اونی رو بینشت، ۱۱ ایتا صدا آسمان جا فارسیه و بوگفته: «تو می جان دیل پسری کی تی جا خیلی راضی یم.»

عیسا ایمتحان بوستن

۱۲ فوری بعد آ واقعه، خودا روح عیسیٰ صاراً میان ببرده. ۱۳ اون اویه چهل روج تنأ بنیسا. فقد و اشی حیوانان اونی امرأ ایسا بود. آزمات میان شیطان اون وسوسه کودی، ولی فرشتهیان اون پاستیدی.

عیسا خو خدمت سرا گیره

۱۴ ایتا زما ت پسی، بازون کی یوحنا هیرو دیسن پادیشا فرمان امرأ زندانی بوبسته، عیسا بامو جلیل کی خودا پیغام مردوم فارسانه. ۱۵ اون بفرمأسته: «او زما ت کی تعیین بوبسته

* ۳:۱ اشعیاء ۴۰:۳ (یونانی دسخط).

بو فآرسيه و خودا پاديشايي نيزديك بوستاندره. پس، شيمي گونايان جا توبه بوكونيد و آ خوروم خور ايمان باوريد.»

۱۶ ايتا روج عيسا جليل درياچه كنار دواړستاندوبو كي شمعون و اوني برار اندرياس فآندرسته كي دريا ميان ماشك تاودان ديبيد، چونكي هر دوتان كار مائيگيري بو. ۱۷ عيسا اوشان دواړه و بوگفته: «مي دونبالسر باييد و من شمږه نيشان بدم كي چوطو اينسانان خودا ره صيد بوكونيد.» ۱۸ اوشانم فوري خوشاني ماشكان تاوداده زمين سر و اوني دونبالسر را دكفته. ۱۹ ايپچه جه اويه جولوتر زبدي پسران، يعقوب و يوحنا فآندرست كي لوتكا ميان خوشاني ماشكان چاكون و اكون كودن ديبيد. ۲۰ اوشانم دعوت بوكوده كي اوني جا ايپاعت بوكوند و اوشان دفاتن خوشاني پير، زبدي كاږگران امرأ بناده و اوني دونبالسر را دكفته.

عيسا پليد روح بيرون كونه

۲۱ بازين همتان بوشوده كفرناحوم شهر، شبآت روج صب ره بوشوده كنيسه. اويه عيسا خودا پيغام مردوم ره و اگويو بوكود. ۲۲ مردوم اوني اموجهيان جا قاق بوستد، چونكي قودرت و ايقتدار امرأ اشان اموختي، نه دين عاليمان مانستن.

۲۳ او كنيسه دورون ايتا مرداي ايسابو كي پليد روح داشت. اون او وخت كي عيساي بيده ايواركي ايجگره بزه: ۲۴ «آي عيساي ناصري، چره امره راحت نني؟ آيا بامويي امره جه بين بيري؟ تره شناسم. تو خودا قودوس ايسي!»

۲۵ عيسا او پليد روح ولاشته كي ويستر جه ان ايچي بگه و اون فرمان بدا، بوگفته: «ساكيت بو! امرداك جا بيرون بيا!» ۲۶ هو وخت، پليد روح اون زمين بزه، ايجگره امرأ اوني جان جا بيرون بامو. ۲۷ همهئ اوشاني كي اويه ايسابود قاق بوستد، هيجان امرأ كس كس بوگفتد: «ان ده چوجور تازه اموجهيي ايسه؟ اوني كلام آنقدر قودرت داره كي حقا پليد روحانم اوني جا حيساب برده!» ۲۸ پور زما توبوسته كي عيسا كاران خور جليل اوستان همه جا بيپيچسته.

عيسا خيلي ناخوشان شفا دهه

۲۹ عيسا كنيسه جا بامو بيرون و دفاتن يعقوب و يوحنا امرأ بوشو شمعون و اندرياس خانه. ۳۰ او وخت كي فآرسيد بخانه، بيده كي شمعون زن مار تب بوكوده و خوفته دفاتن عيساي واخوړ كودد. ۳۱ عيسا بوشو اوني سر جور، اوني بال بيگفته و اون ويريزانه. هو زما ت اوني تب بكفته و ويريشته و پذيرايي ره موشغول بوسته.

۳۲ مغرب ره، آفتاب نيشتن پسي، مردوم ناخوشان و آزاريان باوردد عيسا ورجا. ۳۳ تومام او شهر آدمان فآندرستن و اسي او خانه در ورجا جم بوسته بود. ۳۴ عيسا خيليان كي جورواجوړ ناخوشيان جا گريفتار بود، شفا بدا و خيلي پليد روحان جه آزاريان بيرون كوده ولي هو پليد روحان ولاشته ايچي بگد چونكي اون شناختيد.

عيسا جليل ميان موعظه كونه

۳۵ فردايي صب ره، او وخت كي هوا هنو روشن توبوسته بو عيسا ويريشته و تنايي بوشو ايتا خلوت جاجيگا كي اويه دوعا بوكونه. ۳۶ ايپچه كي بوبوست، شمعون الباقيان امرأ اوني

یافتن ره بوشوده. ^{۳۷} او وخت کی اون بیافتد، بوگفتد: «همتان شیمی دونبال گردستاندرده.» ^{۳۸} ولی عیسا اوشان بفرماسته: «الباقی شهران جائیم وأستی بشم تا کی می پیغام هو آدمان فارسانم چونکی هن و اسی باموم.» ^{۳۹} پس تومام جلیل اوستان سفر بوکوده و کنیسهیان میان موختن و مردوم رانمایی کودن ره موشغول بوسته و پلید روحان آزاریان جا بیرون کوده.

عیسا ایتا جوذامی ی شفا دهه

^{۴۰} ابروج ایتا جوذامی بامو عیسا ورجا زانو بزّه و مینت امرأ بوگفته: «اگه بخایی، تانی مرّه شفا بدی و پاک کونی.» ^{۴۱} عیسا دیل اونی ره بوسوخته، پس اونی رو دس بنا، بفرماسته: «بس چی کی خایم؛ شفا بیگیر!» ^{۴۲} هو وخت اونی جوذام جه بین بوشو و شفا بیافته. ^{۴۳} او وخت کی عیسا اون اوسه کوداندوبو خیلی تاکید امرأ اون بفرماسته: ^{۴۴} «تی حواس بمانه ا موضوعی هیکس ره و اگویا نوکونی بلکی کاهین ورجا بوشو کی ترّه موعاینه بوکونه. اوچی هم کی موسا شفا بیافته جوذامیان ره تعیین بوکوده، تی امرأ ببر کی همه کس ره گووا بیه کی شفا بیافتی.» ^{۴۵} ولی اون هوطو کی شوئوندوبو، فریاد زیی کی شفا بیافته. هن و اسی مردوم عیسا دور جم بوستد جوری کی اونی پسی ده هیذره نتانسته راحت، شهران میان بشه. بازون اون مجبور بو شهر بیرون دور دکفته جاجیگایان میان بنیسه ولی مردوم جه همه جیگا شویدد اونی ورجا.

چولاق مرداک شفا

۱ چن روچ پسی، عیسا و اگر دسته کفر ناحوم و مردوم و اخور بوستد کی اون بخانه ایسا. ۲ خلی زما ت نوبو کی خانه مردوم جا پور بوسته جوری کی خانه بیرونم بیا ایسان ره جا نئابو. هوطوی اون خودا پیغام مردوم ره و آگویا کودی.

۳ هه زما ت میان، چار نفر بامود و ایتا چولاق مرداک تخت رو باورد، ۴ ولی نتانستد جه جمیئت میان خوشان عیسیا فارساند. بازین بوشوده پوشت بام سر و عیسا سر جور سقف اوسادد و او چولاق اونی دوشک امرأ عیسا پا ورجا اوسه کودد بیجیر.

۵ او وخت کی عیسا بیده کی چندر اوشانی ایمان قویه، او چولاق بفرمأسته: «آی زای، تی گونایان ببخشه بوبوسته!»

۶ چنتا جه دینی عالیمان کی اویه نیشته بود، خوشانی امرأ فیکر بوکودد: ۷ «مگه اون خودایه کی آجور گب زنه؟ آن کوفره! جگرز خودا کی تانه اینسان گونایان ببخشه.»

۸ عیسا هو دقه بفرمأسته کی اوشان چی فیکری کوداندرد، بازین خو دیم و اگر دانه اوشانی ور و بفرمأسته: «چره شیمی دیل دورون اطو فیکر کونیدی؟ ۹ کویتا گب ا چولاق گفتن راحتتره، آنکی بگم "تی گونایان ببخشه بوبوسته" یا آنکی بگم "ویریز تی دوشک اوسان و را بوشو؟" ۱۰ آسه شمیره نیشان دهم کی اینسان پسر* ا دونیا دورون ا ایختیار داره کی گونایان ببخشه.» بازین و اگر دسته و هو چولاق مرداک بوگفته: ۱۱ «ویریز و تی جای جم کون و بوشو بخانه!»

۱۲ او چولاق مردای جه خو جا سر واز بوکوده و دفاتن خو جای جم کوده و مردوم قاق بزّه چومان ورجا او خانه جا بوشو بیرون. همتان خودای شوکر کودیدی و کس کس گفتیدی: «تا هسا اطوچی نیدبیم!»

ایتا گوناکار، عیسا شاگرد به

۱۳ عیسا ایوارده بوشو دریاً کنار و مردوم اونی دور جم بوستد. عیسایم اشان آموختی. ۱۴ بازین هوطو کی شونوندوبو، حلفی پسر، لاوی بیده؛ اون مأمور بو کی مالیات جم کونه و خو کار کودن جا میان نیشته بو. عیسا اون بفرمأسته: «بیأ و می جا ایطاعت بوکون.» لاویم دفاتن عیسا دونبالسر را دکفته.

۱۵ ایروج کی لاوی خانه جشن بو، عیسا و اونی شاگردان سفره سر نیشته بود. خلی جه باج فاکیران و شهر ناجور آدمائم اونی میهمان بود. (عیسا پیروان میان ا جور آدمان جا فوج بو.) ۱۶ ولی بعضیتا جه دینی عالیمان کی فریسی بود، او وخت کی بیده کی عیسا باج فاکیران و الباقی گوناکاران امرأ ایتا سفره سر نیشته، اونی شاگردان بوگفته: «چره اون ا یونانی پست آدمان* امرأ غذا خوره؟»

۱۷ او وخت کی عیسا اوشانی گبان بشتاوسته، اشان بفرمأسته: «ناخوش آدمان، دوکتور

* ۱۰:۲ «اینسان پسر» لقبی ایسه کی عیسا خوره ایستفاده کونه.

* ۱۶:۲ باج فاکیران و گوناکاران

اڃتياڄ ڌاريدي، نه اوشاني ڪي ساليمنيدي! من باموم ڪي گوناڪاران جا دعوت بوکونم ڪي توبه بوکونڊ، نه اوشاني ڪي خوشان عاڊيل ڏانڊه!»

روزه جا واورسنن

^{۱۸} يوحنا شاگردان و فريسيائيم عادت ڏاشتيني ڪي هميشڪ روزه ٻڌارڊ، بازين چن نفر باموده عيسا ورجا و اوني جا واورسنڊه: «چره يوحنا شاگردان و فريسيائ شاگردان روزه ڏارڊه، اما تي شاگردان روزه نڌارڊه؟»

^{۱۹} عيسا اشان بفرماسته: «مگه ايمڪان ڌاره تا او زماتي ڪي زاما، جشن عروسي ميهمانان امر ايسا، اوشان روزه ٻڌارڊ؟ تا او وخت ڪي زاما اوشاني امر ايسا، نٿانڊه روزه ٻڌارڊ. ^{۲۰} اما ايروج ايه ڪي زاماي اوشاني جا فاگيرڊه و او زمات تانڊه روزه ٻڌارڊ.

^{۲۱} «هيكس خو بوپوخوسته ليواس، تازه پارچه امر ا ڪي هنو بشور نوشو، پينيك نزنه، چونڪي او وخت ڪي او پينيك بشور بشه جه او گنه ليواس سيوا و ايه و اوني پارگي بڌتر به. ^{۲۲} هطويم، هيكس تازه شراب گنه مشڪ ميان دوئونكونه، چونڪي شراب مشڪان پاره ڪونه، بازين شراب و مشڪانم جه بين شده. تازه شرابان و استي تازه مشڪان دوروني دوکودن.»

دين اينسان ره يا اينسان دين ره

^{۲۳} ايتا جه شبات روجان*. عيسا و اوني شاگردان جه ايتا گندم زمين ميان دوارستاندوبود. هطو ڪي شوئوندوبود، شاگردان گندم خوشهيان چنيدي ڪي بوخورد. ^{۲۴} فريسيائ عيساي بوگفتڊه: «چره تي شاگردان شبات روج ميان خوشه چيني امر، مذهبي حوڪمان لڌ دمچ ڪونڊه.»

^{۲۵} اما عيسا جواب ٻڌا: «مگه تا هسا موقدس ڪيتابان ميان نخانديدي او وخت ڪي داوود پاديشا و اوني سروازان و يشتا و محتاج بود، چي بوکوڊڊ؟ ^{۲۶} او وخت ڪي ابياتار، پيله ڪاهين بو، بوشو معبد ميان و نان حوضور خوردن امر ديني حوڪمان لڌ دمچ بوکوده، چونڪي فق ڪاهينان ايجازه ڏاشتيني ڪي او نان بوخورد. اون جه او نان خو سروازانم فادا.» ^{۲۷} بازين ايضافه ڪوده: «شبات روج اينسان ره بوجود بامو، نه اينسان شبات روج ره. ^{۲۸} پس، حنا اينسان پسر شبات صاب ايختيارم ايسه.»

* ۲۳:۲ (شبات) يا (سبت) (هو شنبه ايسه) يهوديان تقويم ميان، هفته هفتومي روج بو ڪي خودا فرمان و اسي موقدس روج بوگفته بوستي و يهوديان نوآستي هيكاري بوکوده بيد، بلڪي و استي ايستراحت و عبادت بوکوده بيد

شفأ شَبَات روج میاں

۱ عیسا ایوارِدہ کفرناحوم میاں بوشو کنیسہ و اویہ ایتا مرداک بیدہ کی اونی دس جہ کار دکتہ بو. ۲ او روج شَبَات، هُنْ و اسی اونی موخالفان اون پاستاندوبود کی اگہ او مرداک هو روج میاں شفأ ببخشہ، ایچی بدآرد کی اون محکوم کوئد کی شَبَات میاں کار کونہ. ۳ عیسا او مرداک بفرمأسته: «بیأ آیہ بیس کی همتان بتاند ترہ بیدیند!» ۴ بازین خو دیم و اگر دانیہ و خو موخالفان بفرمأسته: «ایتا سوال شیمی جا دارم، هوطو کی شریعت گہ شَبَات روج میاں و استی خبی کودن یا بدی؟ اینسان جان و استی نیجات دنن یا آنکی اون هلاک کودن؟» هیکس گبی نزہ. ۵ عیسا غیظ آمرأ اوشانی کی اونی دورور ایسأبود فاندريسته و اوشانی سنگ دیل جا ديلخور بوسته و او مرداک بفرمأسته: «تی بال رأست گیر!» مرداکم خو بال رأست کودہ و اونی دس سألیم بوسته.

۶ فریسیان دفاتن کنیسہ جا بوشوہ بیرون و بوشوہ (هیرودیآن) کسان ورجا کی کسکس آمرأ صلاح مصلحت بوکوئد کی عیسا کوشتن ره ایتا را بیأفد.

مردوم عیسا جا ایطاعت کوئدہ

۷ هو وخت، عیسا خو شاگردان آمرأ بوشو دریاچہ کنار و خلیان جہ جلیل مردومانم اونی دونبالسر را دکتد. ۸ هطویم خلی جہ یوہودیہ و اورشلیم و ادومیہ مردومان و اردن روخان او طرف، حتا صور و صیدون جا بوشوہ اونی دونبالسر چونکی اونی موجیزہیان خور بشتاوستدہ. ۹ جمئیت انقدر زیاد بو کی خو شاگردان بفرمأسته ایتا لوتکا اونی ره حاضیر کوئد کی مردوم اونی سر فونتورکد. ۱۰ چونکی هو روج، خلیان شفأ بخشہیی، اوجوری کی تومأم ناخوشان اونی ور فوتورکستد کی اون دس بزئد و شفأ بیأفد. ۱۱ اوشانی یم کی ناپاک روحان اسیر بود، او وخت کی اوشانی چومان اون دکتی، اونی ورجا کفتید خاک سر و ایجگرہ آمرأ کفتید: «تو خودا پسری!» ۱۲ ولی عیسا خلی تاکید آمرأ اوشان فرمأستی کی مردوم ورجا نگد اون کیسہ.

عیسا دوازدهتا شاگرد

۱۳ بازین، عیسا بوشو ایتا کوه جور و اوشانی جا کی اینتخاب بوکودہ بو، دعوت بوکودہ کی بآید اونی ورجا.

۱۴ بازین، اوشانی جا دوازده نفر اینتخاب بوکودہ و اوشان رسول نام بنا کی همیشک اونی آمرأ بید و اشان اوسہ کونہ کی خودا پیغام مردوم گوش فآرسأند ۱۵ و آ ایتقدار بدآرد کی پلید روحان بیرون کوئد.

۱۶ او دوازده نفر کی اینتخاب بوکودہ، آشأند: شمعون (کی عیسا اون "پطرس" لقب بدأ)؛ ۱۷ یعقوب و یوحنا (کی زبدی پسران بود و عیسا اوشان "رعد پسران" لقب بدأ)؛ ۱۸ آندریاس، فیلیپس، برتولما، متا، توما، یعقوب (حلفی پسر)، تدای، شمعون (فداییان حیزب شین) ۱۹ و یوہودای اسخریوطی (هون کی بازین عیسا خیانت بوکودہ)

عیسای ناجور بهتان زنده

۲۰ او وخت کی عیسا و اگردسته او خانہی کی زندگی کودی بآزم خلیان اویہ جم بوسندہ، او جوری کی غذا خوردن ره فورست نوکودد. ۲۱ او وخت کی اونی فک فامیلان آ خور بشتاوسندہ بامؤده کی اون ببرد خودش خانه چونکی فیکر بوکودد خو عقل جہ دس بدا. ۲۲ چنتا جہ دینی عالیمائم کی اورشليم جا بامؤ بود، بوگفتد: «شیطان بوشو اونی جلد دورون! *اون پلید روحان، پلید روحان رییس قودرت امرأ بیرون کونه.» ۲۳ عیسا آشان دؤخاده خو ورجا و آشان ره مثلاًنی بزه، آسانی جا واورسبه: «چوطو به کی شیطان خور بیرون کونه؟ ۲۴ ایتا مملکت میان کی داخلی جنگ ببه، اونی جہ بین شوئون حتمیه. ۲۵ هطویم، ایتا خانه کی اونی میان دوشمنی و اسی سیوا بوستن ایتفاق دکفه، فوگورده ۲۶ و اگه شیطان خو ضد باج باج بوبوسته بی و خو امرأ بجنگسته بی، هیکاری ای انجام دن نتانستی و تا هسا جہ بین بوشو بو. ۲۷ بازین، چوطو به کی اینفر بشه ایتا قوی مردای، شیطان مانستن اونی مال و مینال چاپو بوکونه؟ فقد اینفر اونی جا پور زورتر تانه آ کار بوکونه، اینفر کی بتانه اون دوده و اونی خانه ای چاپو بوکونه. ۲۸ آنکی شمّره گفتاندرم راس راسی ایسه کی هرتا گونا و کوفر ببخشه به، ۲۹ اما اونی کی روح القدس کوفر بگه، هیوخت ببخشه نبیه و همیشک آ گونا سینگینی بار اونی چان سر مانه.» ۳۰ عیسا هن و اسی آ چیان بوگفته کی مردوم آن جا کی اونی موجیزه یان روح القدس قودرت جا بداند، گفتیدی کی اون شیطان قودرت امرأ موجیزه کونه.

عیسا راس راسی خانوار

۳۱ بازین عیسا مار و براران بامؤده و هو بیرون بنیساوده، اینفر اوسه کودد کی اون و اخور کونه. ۳۲ هطو کی عیسا ایتا عیده میان نیشته بو، اون پیغام بداده، بوگفتد: «تی مار و براران بیرون تی رافا ایساوده.» ۳۳ آشان جواب میان بفرماسته: «می مار کیسه؟ می براران کیان ایسد؟» ۳۴ و اوشانی کی اونی دورور نیشته بود، فاندسته و بفرماسته: «آشان می مار و براران. ۳۵ اونکی خودا خاسته بجأ باوره، می برار و خاور و مار ایسه.»

* ۲۲:۳ یونانی: اون بعزبول داره.

کیشاورز نقل

۱ ایوارده عیسا دریآچه ورجا مردوم آموختن سر بیگیت ایتا عیدهیم اونی دور جم بوسند، جوری کی مجبور بوبوسته ایتا لوتکا بینیشینه و ایپچه ساحیل جا دور به و جه هویه مردوم ره گب بزنه. ۲ اون خیلی چیان نقل مانستن مردوم آموختی، ا نقل مانستن:

۳ «گوش بدید! ایروج ایتا کیشاورز بوشو خو زمین سر کی دانه پاشانه. ۴ او وخت کی دانه پاشاندوبو، ایپچه جه او دانهیان بکفتده رآ سر و پرندهیان باموده اوشان خوشک زمین جا اوسادد و بوخورد. ۵ بعضیتان فووستده ایجور خاک سر کی اونی حیر سنگلاخ زمین بو. خیلی زود او زمین رو کی جولف نوبو زپه بز. ۶ ولی او وخت کی خورشید بوجور بامو، همتان بوسوختد و جه بین بوشوده. چونکی جولف ریشه ناشتیدی. ۷ ایپچه جه او دانهیان تمشان میان دکفتده و تمشان پیله بوسند، او نازک گیایان خفه کودد و ولاشتد کی مآصول بد. ۸ ولی ایپچه جه او دانهیان خوروم زمین سر بکفتد و زپه بز و مآصول باورد، سی یا شصت یا صد برابر اوچی کی بکاشته بوبوسته مآصول باورد. ۹ بازین بوگفته: «هر کی گوش ایشتاوه، گوش بوکونه!»

۱۰ بازون، او وخت کی او دوازده نفر و الباقی اونی شاگردان اونی امرآ تنأ بوبوسند، اونی جا واورسده: «ا نقل مأجیرا چیسه؟»

۱۱ عیسا جواب بد: «خودا پادیشایی رآزان فامستن شمره فادأ بوبوسته، ولی اوشانی ره کی می جا ایطاعت نوکونده همه چیی و آستی نقلان امرآ گفتن، ۱۲ کی ا موقدس کیتابان بینویشته ایفاق دکفه کی "او وخت کی اونچی کی انجام دهم فاندرد، اون نفامده. او وخت کی اونچی کی گم ایشتاوده، اون درک نوکونده. اگه نه، می ورجا و اگرده و ببخشه بد."»^{*} ۱۳ بازین اشان ره بوگفته: «اگه ا نقل منظور نفامستیدی، الباقی نقلان کی بگم، چوطو خایید بفامید؟ ۱۴ منظور جه کیشاورز اونی ایسه کی خودا پیغام دانه مانستن مردوم دیل میان کاره. ۱۵ او خوشک جاده کی بعضی دانهیان اونی میان بکفته، اوشانی مآنده کی خودا پیغام ایشتاوده، چونکی اشان دیل سخت ایسه، شیطان آیه و اونچی کی بکاشته بوبوسته دوزدانه و بره. ۱۶ او خاکی کی اونی حیر سنگ بو، آدمائی نیشان دهه کی خودا پیغام ایشتاوده و دفاتن ذوق امرآ قوبیل کوئده. ۱۷ ولی جه ا خاطر کی ریشه نآزده، خیلی دوام ناورد. هرچن اشان اول خب پیش شده ولی هطو کی کلام و آسی اذت و آزار بیدیند، فوری خوشان ایمان جه دس دده. ۱۸ او زمینی کی تمش دبو، او آدمی نیشان دهه کی کلام ایشتاوه، ۱۹ ولی زندگی دیلوآپسیان، مال و مینال زرق و برق و الباقی چیانی کی اون به تنب تاوده، خودا کلام اونی دورونی خفه کونه و هیذره اونی جا مآصول ناوره ۲۰ و اما خوروم زمین اوشانی نیشان دهه کی خودا کلام قوبیل کوئده کی سی یا شصت یا صد برابر جه اوچی کی بکاشته مآصول دده.»

چراغ نقل

* ۱۲:۴ اشعیا ۹:۶-۱۰ (یونانی دسخط).

۲۱ بازین اَشانی جَا وَاورسِه: «ایتا چراغ کی روشن کوئده، آیا اون پیا له یا تخت جیر نَهده؟ نه، بلکی اون ایتا چار پایه رو نَهده کی اونی نور همتا جاجیگیان دتاوه. ۲۲ هطویم اونچی کی لا بداک ایتا روح نمایان به و اونچی کی قائم بوسیتیه آشیکار به. ۲۳ هر کی گوش ایشتاوه، گوش بوکونه.»

۲۴ بازین ایدامه بدا: «اونچی کی ایشتاویدی، خُب دیقت بوکونید! چونکی هرچی ویشتر دیقت امرأ بشتاوید، شمره ویشتر درک فادأ به یا آنکی * و ویشترم فآگیریدی. ۲۵ اونی کی اوچی کی دأره بتانه خُب بکار گیره بازم اون ویشتر فادأ به، ولی اونی کی خو کار خُب انجام نده، اوچی یم کی پیسخاله بیه جِه دس دهه.»

ایتا دانه نقل کی روشد کونه

۲۶ «هسا ایتا ده داستان نقل کونم کی بدانید خودا پادیشایی چوطو ایسه؛ ایتا کیشاورز خو زیمین سر دانه پیاشانه و بوشو. ۲۷ روجان بوشوده و بی آنکی کیشاورز بفامه چی ایتفائی دکفته، او دانه آرام آرامی زپه بزّه و پیله بوسته. ۲۸ چونکی زیمین بی آنکی کسی یاور بدا خودش دانهی بوجور آورّه. ینی اول اونی ساقه بوجور آیه، بازون خوشه چاکوده به و آخرپسی دانه، خوشه میان ظاهیر به ۲۹ و او وخت کی مآصول برسه، کیشاورز خو دأرهی اوسانه کی مآصول و آوینه.»

خردل دانه نقل

۳۰ بازین بوگفته: «خودا پادیشایی چوطو تاتم شمره و آشکافاتم؟ اون چی نقل امرأ شمره و آشکافاتم؟ ۳۱ خردل دانه مانستن ایسه کی هرچن ایتا جِه کوجه، دانهیانی ایسه کی زیمین میان کارده. ۳۲ ولی او وخت کی بکاشته بو بوسته، جِه تومام گیایان پیله تر به و اونی شاخهیان پیله به، اوجوری کی پرندهیان بتاند اونی سایه جیر لانه چاکوند.»

۳۳ اون، خودا پیغام تا اویه کی مردوم بتانستد بفامد، خیلی داستانان و نقلان امرأ اشان ره گفتی. ۳۴ همیشک عیسا اطو مردوم داستان و نقل امرأ اموختی. اما او وخت کی خو شاگردان امرأ تنأ بوستی، تومام نقلان معنای اوشانی ره و آشکافتی.

عیسا دریا توفان آرام کونه

۳۵ او روح غروب دم ره، عیسا خو شاگردان بفرماسته: «بیشیم دریایچه اوطرف.» ۳۶ پس اوشانی کی ساحیل میان جم بوسته بود، اوسه کو دد و هو لوتکا امرأ کی عیسا اونی دورونی نیشته بو را دکفته. ایتا عیدهیم الباقی لوتکایان امرأ اوشانی دونبالسر بوشوده. ۳۷ اندر زمائی نوبوسته کی ایتا توند توفان را دکفته. و اشتناک موجان، لوتکای ایجوری کوبستی کی پور ده باقی نوبو آب جا پور به، غرق به. ۳۸ اما عیسا لوتکا سر جاکش، خو سر ایتا موتگا رو بنا و خوره راحت خوفته بو. اونی شاگردان هول گیفته و اون ویریزانده و بوگفتد: «اوستاد، آمی فیکر نییی؟ غرق بوستاندریم!» ۳۹ اون ویریشته باد سر داد بزّه و دریای دستور بدا: «ساکیت بو! آرام بییس!» هو زما ت باد جِه حرکت بیسا و تومام جایان آرام بوسته. ۴۰ عیسا خو شاگردان بفرماسته: «چره اندر بترسه بید؟ هنویم مَرّه ایعتما ناریدی؟» ۴۱ هطویی کی

* ۲۴:۴ «هرتا پیماننه جا کی فادید، هو پیماننه امرأ فآگیریدی.»

توماڻ اوشاڻی جاڻ ترس دڪفته بو، كس كس بوگفته: «اڻ ده كيسه كي حٽا باد و درياءِ اونی
جا حيساب بَرده!»

بخش ۵

عیسا ایتا دیو بزنک شفا دِهه

^۱ بازین فارسیده دریآچه او ور، جراسیان سرزمین. ^۲ او وخت کی عیسا خو پائی بنا سآحیل رو، اینفر کی پلید روح جا اسیر بو قبرستان جا بیرون بامو و اون بیده. ^۳ ا مردای همیشک قبرستان میان زندگی کودی و هیکس حنا نتانستی زینجیل امرایم اون دوده، ^۴ چونکی خیلی وختان اون زینجیل امرأ و اونی دس و پائی آهینی پابندان امرأ دوسته بود، ولی زینجیلان پاره کوده و پابندانم بشکنه بو. اندر پور زور بو کی هیکس نتانستی اون رام کونه. ^۵ شبندروج کوهستان و قبرستان میان ایجره زئی و خوره تیج سنگان سر زئی و زخم کودی. ^۶ او وخت کی عیسای جِه دور بیده، بودووسته اونی ور و اونی جولو بگفته خاک سر، ^۷ ایجره بزه: «آی عیسا، ای موعال خودا پسر، می امرأ چیکار داری؟ تره بوخودا مره ایت نوآکودن!» ^۸ چونکی عیسا او پلید روح فرمان بدا بو کی: «آی پلید روح ا مرداک جا بوشو بیرون!» ^۹ عیسا اونی جا واورسه: «تی ایسم چیه؟» جواب بدا: «می ایسم قوشونه* چونکی امان خیلی زیادیم کی بوشویم ا مرداک دورون.» ^{۱۰} پلید روحان بنا بوکودد اونی جا خاهش میئت کودن کی اوشان او سرزمین جا بیرون نوکونه. ^{۱۱} هو زما ت ره، او سامان شرا ایتا گله خوک چرسندوبو. ^{۱۲} پس پلید روحان اونی جا میئت امرأ بخاستد و بوگفتد: «امرأ اوسه کون خوکان میان؛ بدا بیشیم اوشان دورونی.» ^{۱۳} عیسا وناشته. پس تومام پلید روحان او مرداک جا بیرون باموده و بوشوده خوکان دورون و تومام او خوک گله کی شا گفتن دو هیزار تا خوک بو، او تپه سرآجیری جا دکفده دریآچه میان و خفه بوستد. ^{۱۴} خوک بانان بوگروخته، تومام او شهر و دیهات مردوم ا ماجیرا جا وخور کودد و او جمیئت فوری باموده کی ا ایتفاقی کی دکفتهی فاندرد. ^{۱۵} پور زما ت دنکشه کی خیلی جِه آدمان عیسا دور جم بوستد و بترسیده او وخت کی فاندرسند کی او دیو بزه کی پیشتر ایتا قشون پلید روح جا گریفتار بو، آسه عقیلان مانستن لیواس دوکوده داره و اویه نیشته. ^{۱۶} اوشانی کی ا ماجیرای خوشانی چوم امرأ فاندسته بود، اونچی کی او دیو بزه مرداک و خوکان سر بامو بوی مردوم ره و آگویا بوکودد. ^{۱۷} اوجوری کی اندر زما ت دنکشه، کی ایتا پیله جمیئت جم بوستد و عیسا جا خاهش بوکودد کی جِه اوشانی شرا بشه و ده اوشانی امرأ کاری نداره.

^{۱۸} او وخت کی عیسا نیشتاندوبو لوتکا دورون، او دیو بزه مردای اونی جا خاهش بوکوده کی اونم خو امرأ ببره. ^{۱۹} ولی عیسا ولاشته و بوگفته: «واگرد تی خانه و تی خانه آدمان و فک فامیلان ره و آگو بوکون کی خودا تره چی بوکوده و چوطو اونی لوطف تی سر بامو.» ^{۲۰} اونم بوشو دکاپولیس سرزمین میان و همتان ره و آگویا بوکوده کی عیسا اونی ره چی پیله کاری بوکوده و همتان اونی ایشتاوستن و اسی قاق بوستد.

عیسا ایتا دوخترنک زنده کونه و ایتا زناک شفا دِهه

^{۲۱} عیسا لوتکای بینیشته و بوشو دریآچه اوطرف. او وخت کی فارسه سآحیل، خیلی جِه

* ۹:۵ کی به ایتا لشکر جِه روم ارتش کی پنج، شیش هیزار تا سرواز امرأ،

آدمان اونی ورجا جَم بوسنده. ۲۲ هو وخت ايتا مردای يايروس نام کی او شهر يوهودیان کنیسه رییس بو، خوره فارسانه عیسا ورجا و اونی پا جیر بکفته خاک سر. ۲۳ اون ایلتماسن امرأ بوگفته: «می کوجهدانه دؤختر مرداندره؛ شیمی جا خاهش کونم کی بایید و شیمی دسان اونی رو بنید کی شفا بیافه و نیمیره.»

۲۴ عیسا اونی امرأ را دکفته. هو زمات میان، خیلیانم اونی دونبالسر را دکفتد. آدمان اندر زیاد بود کی جِه هر ور اونی سر فیشار آوردید.

۲۵ او چمئیت میان ایتا زنای ایسا بو کی دوازده سال خونریزی داشتی. ۲۶ با آنکی موعالجه و اسی، خیلی دوکتران ورجا بوشو بو و تومام خو مال و مینال جِه دس بدا بو ولی خُب نبوسته بو، بلکه هی بدترم بوبوسته بو. ۲۷ اما اون بشتاوسته بو کی عیسا ناخوشان شفا بخشه، هن و اسی خوره جِه مردوم میان فارسانه عیسا پوشت سر و اونی ردای دس بزه، ۲۸ چونکی خو امرأ گومان کودی کی: «اگه فقد اونی ردای دس بزنم، شفا یافم.» ۲۹ پس هه کار بوکوده و اونی خونریزی دفاتن بیسا و خودشم حالی بوبوسته کی شفا بیافته.

۳۰ هو وخت عیسايم بفامسته کی ایتا نیرو اونی جا خارج بوسته کی شفا دهه. پس دؤرور فاندريسته و واورسه: «کی می لیواس دس بزه؟»

۳۱ اونی شاگردان تعجب امرأ اون بوگفته: «دندری کی جِه هر ور تره فیشار آورداندرد، بازین واورسی تره کی دس بزه؟»

۳۲ اما عیسا هطو خو دؤرور فاندريستی تا اونی کی اونی لیواس دس بزه بو بیافه. ۳۳ او زنای کی دانستی خوره چی ایتفاقی دکفته، ترس و لرز امرأ بامو عیسا پا جولو بکفته زمین سر و بوگفته کی چی بوکوده.

۳۴ عیسا اون بوگفته: «می جان دؤختر، تی ایمان تره شفا بدا! سلامتی امرأ بوشو و جِه ا بلا آزاد بوبو!»

۳۵ هنو عیسا او زناک امرأ گب زندوبو کی ایتا عیده یایروس خانه جا باموده و اون و اخور کوډد و بوگفتد: «تی دؤختر بمرده. ده چره اوستاد ره موز احیم بی؟»

۳۶ او وخت کی عیسا ا گب بشتاوسته، یایروس بوگفته: «نوا ترسن! فقد ایمان بدا!» ۳۷ ا گب بزه و ولاشته جگرز پطرس، یعقوب و یوحنا ده هیکس اونی امرأ بشه یایروس خانه. ۳۸ او وخت کی فارسیده یایروس خانه، بیده ایتا عیده پریشان، ایجگره امرأ ز هار کوداندرد. ۳۹ عیسا بوشو بودورون و اوشان بفرماسته: «چره ز هار زندریدی؟ دوختری نمرده، فقد خوفته.»

۴۰ اما اوشان اون ره خنده بوکوډد، ولی عیسا همتان تاودا بیرون و پتر و مار و او سهتا شاگرد امرأ، بوشو او اوتاقی دورون کی دوختری دراز گشه بو.

۴۱ عیسا اونی بال بیگفته و بفرماسته: «تالیتا، کوم!»، (ینی آی کوجهدانه کور، تره گم ویریز!) ۴۲ او دؤختر کی دوازده سال ویشتر ناشتی، دفاتن ویریشته و را بوشو. اونی پتر و مار ا موجیزه دنن و اسی قاق بوسند. ۴۳ عیسا خیلی تاکید امرأ اوشان بفرماسته کی ا ماجرایی هیکس ره نگد و بوگفت کی دؤختر تک خوردنی فادد.

بخش ۶

پیغمبرِ خو شهرِ میانِ حورمتی ناره

^۱ بازین عیسا خو شاگردانِ امرأ او شهر جَا بوشو و واگردسته ناصره هو شهری کی اویہ پیلہ بوسته بو. ^۲ شَبَات روج رِه بوشو کنیسه و بینا کوده امُوختن. خیلی جِه او مردوم اونی گبان بشتاوستند قاق بوستد، بوگفتد: «أ مردای آن همه حکمت و موجیزه‌یانِ قودرت جِه کوئیہ باوردہ؟» ^۳ اون کی هو نجاره و اونی مارِ مریم و اونی برارِ اَنم یعقوب و یوشا و یوہودا ایسند، اونی خاخورِ اَنم کی امی ور زندگی کونده. «اَطویی اونی امرأ بوخل اوسادد، و بی‌ایحترامی بوکودد.

^۴ عیسا اوشان بفرمأسته: «پیغمبر همه جیگا ایحترام داره، جغرز خو وطن و خو خانوار و فک و فامیلانِ میان.» ^۵ و اون نتأستہ پیلہ موجیزہ‌ای او شهر میان بوکونه چونکی مردوم اون ایمان نأشتیدی، فقد خو دَس چنتا ناخوش رو بنا و اوشان شفا ببخشه. ^۶ عیسا نتأستی قوبیل بوکونه کی اونی همشهریانِ اندر بی‌ایمان بید.

عیسا دوازده‌تا شاگردِ خیدمت

بازین عیسا بوشو موختلف دیهاتان و مردوم تعلیم بدأ. ^۷ اون خو دوازده‌تا شاگرد دُوخاده و دو نفر دو نفر اوسه کوده و اشانِ ایقتدار فادأ کی پلیدِ روحانِ مردوم جَا بیرون کوند. ^۸ بازین اشان بفرمأسته: «جغرز دَس چو هیچی شیمی امرأ نبرید. نه خوردن رِه، نه بوغچه، نه پول شیمی کمر قنش دورون ^۹ و نه حتا زیادی پافزار و لیواس. ^{۱۰} هرتا خانہ کی بودورون بوشوید، او جیگا ترک کون زمات رِه، هو خانه دورون بنیسید. ^{۱۱} اگہ شمره جایی قوبیل نوکودد و ناخاستد شیمی گبان بشتاود، جِه اویہ بیشید بیرون و او دیهات گرد و خاکِ ی کی شیمی پا رو نیسته پاک کونید کی نشان بدید اوشان چی خوروم زمات جِه دَس بداده.»

^{۱۲} اوشانم بوشوده، تومأم مردوم دعوت بوکودد کی خوشان گونایان جَا توبه بوکوند. ^{۱۳} اشان خیلی پلیدِ روحانِ بیرون کودد و خیلی ناخوشان روغنِ امرأ مسح بوکودد و شفا بداده.

یوحنا مرگ

^{۱۴} پور زمات دنکشه کی عیسا کارانِ خورِ هیرودیس پادیشا گوش فازسه چونکی دروآره‌ی اونی موجیزه‌یان همه جا گب زیدی. بعضیتانم گفتیدی: «حتم، آن هو یوحنا ایسه کی تعمد دئی کی زنده بوسته و جِه آن و اسی ایسه کی تانه آجور موجیزه‌یان بوکونه.» ^{۱۵} ایتا عیدہیم آ فیکر و خیال میان دوبرود کی اون هو ایلای پیغمبر ایسه کی دوآره و اگردسته الباقیانم گفتید کی اون ایتا پیغمبر، قدیمی پیلہ پیغمبرانِ مانستن ایسه. ^{۱۶} اما هیرودیس گفتی: «نه، آن و استی هو یوحنا بیه کی اون سَر بئم کی آسه دوآره زنده بوسته.»

^{۱۷} جریانِ اَطو بو کی هیرودیس چنتا سرواز اوسه کوده، یوحنا بیگفتده و تاودا بو زندان میان، هیرودیا و اسی، کی هیرودیس برار، فیلیپس زن بو و هسا هیرودیس اونی امرأ عروسی بوکوده بو. ^{۱۸} یوحنا، هیرودیس بوگفته بو: «خوروم کار نییه کی تو هیرودیا، تی برار فیلیپس زن امرأ، عروسی بوکودی.» ^{۱۹} هیرودیا خو دیل میان یوحنا جَا کینه داشتی و خاستی اون بوکوشه، ولی اگہ هیرودیس ایجازه ندابی آ کار انجام نوبوستی. ^{۲۰} هیرودیس،

یوحنا ایحترام نئی چونکی دانستی اونی ایتا خوروم و موقدس مردآکه؛ بازین، اونی هوای داشتی و او وخت کی یوحنا امرأ گب زئی، اونی ویجدان ناراحت بوستی. ولی بازم دوس داشتی کی اونی گبان بشتاوه.

۲۱ اما آخریسی هیرو دیا ره ایتا خوروم زما ت پیش بامو. اطو بوبوسته کی هیرو دیس خو تولد روح ره ایتا میهمانی بدأ و تومام قصر آدمان و فرماندهیان و جلیل اوستان پبله کسان دعوت بوکوده. ۲۲ بازین هیرو دیا دوختر بامو جشن میان و رقص بوکوده و هیرو دیس و اونی میهمانان شاد کوده. پس هیرو دیس پادیشا اونی ره قسم بوخورده و بوگفته: «هرچی بخایی بوگو کی تره فادم.» ۲۳ و هطویم قسم بوخورده و بوگفته: «هرچی می جا بخایی حتما می مملکت نصفم تره بخشم.» ۲۴ دوختری دفاتن بوشو خو مار ورجا کی اونی امرأ مشورت بوکونه. اونی مارم، اون بوگفت: «یوحنا سر بخا!» ۲۵ او کور توند تأکید و اگر دسته و پادیشا جا بخاسته و بوگفت: «تی جا خایم کی هسا یوحنا کی تعمد دهه، سر ایتا موجما دورونی مره فادی.»

۲۶ پادیشا خو گب جا خیلی پشیمان بوسته، ولی جه خاطر کی خو میهمانان ورجا قسم بوخورده بو نتانسته اونی خاسته ری د کونه. ۲۷ ایتا جه جلا دان اوسه کوده زندان دورون کی یوحنا سر بینه و باوره اونی ره. ۲۸ جلا دم بوشو زندان و یوحنا سر و او و اون ایتا موجما دورون باورده او کور ره. اونم او و او و سر ببرده خو مار ورجا. ۲۹ او وخت کی یوحنا شاگردان جه ا ماجیرا و اخور بوستد، باموده و اونی جان بررد و بیگیل کودد.

پنج هزار نفر خوراک فادان

۳۰ چن وخت پسی، روسولان و اگر دست عیسا ورجا و اون، او کارانی کی بوکوده بود و آموجهانی کی بدأ بو جا و اخور کودد. ۳۱ عیسا اشان بوگفته: «بایید ایچه ا جمیئت شولوغی جا دور بیم و ایستراحت بوکونیم.» مردوم شوئون امون اندر زیاد بو کی فرصت نوکودیدی ایچی بوخورد. ۳۲ پس ایتا لوتکا بینیشد کی بشد ایتا خلوت جیگا. ۳۳ او وخت کی مردوم بیده کی اشان شوئندرده، اندر دریا کنار بودو و سته کی فاز سیده اوشانی جاجیگا و قبل انکی عیسا و اونی شاگردان لوتکا جا باید بیجیر، او جیگا میان ایسا بود. ۳۴ او وخت کی عیسا لوتکا جا بیجیر بامو، اویه ایتا عالمه جمیئت فاندسته و اونی دیل اشان ره بوسوخته چونکی بیچوپان گوسوندان مانستن بود، پس خیلی چیان اوشان باموخته.

۳۵ غروب دم ره، شاگردان باموده اونی ورجا و بوگفتد: «ا دور جا میان، خوردن و اسی نشا هیچی یافتن. هوایم تاریک بوستاندره. ۳۶ پس مردوم بوگو کی بشد ا دور و دیهات و کیشاورزی زمینان میان و خوشان ره خوردنی بیافد.»

۳۷ ولی عیسا بفرمأسته: «شومان خودتان، اشان خوردنی فاید.» و اورسئده: «خالی دس امرأ؟ امان دویست دینار * ایحتیاج داریم کی بتانیم خوراک بیهینیم و اشان سر کونیم!»

۳۸ عیسا بفرمأسته: «بیشید بیدینید چندر نان داریم.»

* ۳۷:۶ ای دینار ایتا کارگر روح دسموزد بو.

و اُورس وُورس کودن پُسی، بامُوده و بوگفتد کی پنجتا نان و دونه مائی دَاریم.
^{۳۹} بازین عیسا خو شاگردان بفرماسته مردوم کُله کُله سبزهایان سَر بینیشاند. ^{۴۰} پور زماَت دننکشه کی مردوم پنجاه نفری، صد نفری دسته‌هایان میان زیمین رو بینیشند.
^{۴۱} عیسا پنجتا نان و دونه مائی اوساده و آسمان فاندسته، برکت بدأ. بازین نانان تیکه تیکه کوده و فاداً خو شاگردان کی بند مردوم ورجا، دونه مائی همَتان میان سام بوکوده.
^{۴۲} همَتان بوخوردد و ستر بوسند ^{۴۳} و شاگردان جِه او نان و مائی خوردیان، دوازدهتا زبیل پور کوده، اوسادد. ^{۴۴} پنج هیزارتا مردای، خوشان خانوار امرأ نان بوخوردد.

عیسا آب سَر را شه

^{۴۵} بازون دفاتن، عیسا ایصران امرأ خو شاگردان جا بخاسته کی لوتکای بینیشند و بشد بیت صیدا، دریچه او و و خودش مردوم اوسه کوده.
^{۴۶} پس عیسا مردوم اوسه کوده و خودش دوعا کودن و اسی بوشو کوه جور. ^{۴۷} غروب دم ره، شاگردان لوتکا فارسه دریچه میانه و عیسا هنو تنایی میان دوعا کوداندوبو. ^{۴۸} ازماَت میان، اون فاندسته کی اشان دوشواری میان دکفتده، چونکی توند باد دوبو.
ولی نیزدیک ساعت سه صب، عیسا هوطو کی آب سَر را شوئوندوبو، اوشان نیزدیک بوسته و خاستی اشان جا دواره ^{۴۹} کی شاگردان اون آب سَر را شوئون بیده، و زهله جا ایجگره بزد چونکی خیال بوکودد ایتا روح دیندرد، ^{۵۰} جِه ا خاطر کی همَتان اون دیبیدی هول کوده بود. ولی عیسا دفاتن اشان امرأ گب بزه، بوگفته: «قوی بیبید! نوآترسینید! منم!»
^{۵۱} بازون لوتکا بینیشته و باد بیسا.
شاگردان عجیب قاق بوسند. ^{۵۲} چونکی هنو نانان موجیزه اهمیت نفامسته بود و اوشانی دیلان سخت بوسته بو.
^{۵۳} او وخت کی فارسده دریچه او و و، جنیسارت ساحیل میان لوتکا جا بیجیر بامُود و اویه لنگر تاوداد. ^{۵۴} لوتکا جا کی بیرون بامُوده، مردوم دفاتن اون بشناختد ^{۵۵} و او سرتاسر شرا میان اونی امون خور پخش کودد. پور دننکشه کی جِه هر ور ناخوشان تختان سَر باوردد اونی ورجا. ^{۵۶} هر جاجیگایی کی عیسا پائی، چی دیهات دورون و چی شهران دورون و چی کیشاورزی زیمینان دورون، مردوم ناخوشان اونی را سَر نائید و میت کودید کی اقلکن وئاله اونی لیواس پرهی دس بزند و هرکی اون دس زئی، شفا گیتی.

بخش ۷

خودا حوکان یا اینسان رسم و رسوم

^۱ ایروج چن نفر جِه فریسیان و یوهود دین عالیمان، اورشلیم جا بامُوده کی عیسا بییدد.
^۲ اوشان او وخت کی بیده کی بعضی جِه اونی شاگردان نجست دس امرأ ینی نوشوسته، خوردنی خوردد، اوشان سرنش بوکودد. ^۳ چونکی یوهودیان، بخصوص فریسیان فرقه ورجا داب بو کی تا خوشانی دسان تا ارنج نوشورد، هیذره خوردنی چی دس نرنده. ^۴ جِه ا خاطر هر وار کی بازار جا ایده بخانه، پیشتر جِه خوراک خوردن و استی اطویی بوشور و آشور بوکوند. آن فقد ایتا جِه او خیلی قانونانی ایسه کی اولارسالان ره تا اسه انجام بداده و هنوزم اونی سَر قایم ایساده. ایتا ده نومونه، کاسه بوشقاب و تیان و پیاله شوسته.
^۵ پس فریسیان و دین عالیمان عیسا جا واورسند: «چره تی شاگردان امی قدیمی رسمان

رعایت نوکونده و قبل خوردن، خوشانی دسان نوشورده؟ اوشان نجست دسان امرأ خورأکی خورده.»^{۶-۷} اوشانی جواب دنن ره عیسا بفرماسته: «آی جوفت کلک بازان، اشعیای پیغمبر دروآرهی شومان چی خُب گب بزه کی: "آ قوم خو زوان امرأ، مَره عیبادت کونده، ولی آسانی دیل می جا دوزه. اوشانی عیبادت باطیله چونکی اینسانی رسمان، ایلاهی حوکمان عوض مردوم آموختن دَرده."*^۸ چونکی شومان خودا موهم فرمآنان کنار بنایید و او رسم کی شیمی ورجا داب بوی اونی جا سر بینیشانیید.^۹ حنا حاضریدی کی خودا حوکمان لَقْد دَمَج بوکونید کی خودتان رسمان قایم بدآرید.^{۱۰} مثال ره، موسا جه خودا ور شمَره آ دستور بدآ "شیمی پئر و مارَ ایحترام بدآرید،" و هر کی خو پئر و مارَ ناسزا بگه و آستی بوکوشته بیه.^{۱۱} اما شومان گیدی کی عایی ناره اگه اینفر خو پئر و مارَ بگه: "ببخشید نتائم شمَره یاور بدم، اونچی کی و آستی شمَره فاداییم خودا ره وقف بوکودم" ^{۱۲} و آطویی، اون وئالیدی خو محتاج پئر و مارَ اهمیت نده.^{۱۳} شومان، شیمی آ کاران امرأ خودا فرمآنان پا جیر لَقْد دَمَج کونیدی کی شیمی رسمان الباقيان اینتقال بدید و خیلی آطوچی کاران انجام دیهیدی.»

^{۱۴} بازون عیسا مردوم دُوخاده خو ورجا و بفرماسته: «شومان همتان خُب گوش بدید و سعی بوکونید کی بفامید.^{۱۵} اوچی کی اینسان نجست کونه، چیانی نییه کی اونی بدن میان شه. بلکی اونچی کی جه اونی دیل بیرون آیه هونی ایسه کی اون نجست کونه.^{۱۶} هرکی گوش ایشتاوه گوش بوکونه!»

^{۱۷} او وخت کی عیسا بوشو ایتا خانه دورون جه آ خاطر کی جمیئت جا دور به، شاگردان اونی منظور جه آ گبان واورسئده.

^{۱۸} عیسا اوشان بفرماسته: «آیا شومانم نفامیدی؟ مگه نانیدی کی اوچی کی خوریدی، شیمی روح صدمه نزنه و اون نجست نوکونه؟^{۱۹} چونکی خوردنی شیمی روح و دیل کاری ناره، بلکی شیمی ماده جا دواره و دفع به.» (آ گبان امرأ، عیسا نیشان بدآ کی همتا خوردنی حلال و پاک ایسه.)

^{۲۰} هطویم بوگفته: «اونچی کی اینسان دورون جا بیرون آیه، اونی ایسه کی اون نجست کونه.^{۲۱} چونکی آسانده کی اینسان دیل و فیکر جا بیرون آیه، پلید فیکران، ناجور رأبیطهیان، دوزدی، آدم کوشی، زنا،^{۲۲} حرص، بدخایی، مکر و ریا، هرزگی، حسودی، پوشت سرگب زن، خودخایی و هر جور ده نادانی^{۲۳} تومام جور خجالت آورده چیان اینسان دیل و جان جا بیرون آیه و اینسان نجست کونه و اون خودا جا سیوا کونه.»

ایتا غیریوهودی زناک ایمان

^{۲۴} بازون عیسا جلیل اوستان بنا، بوشو صور شران جا. اون بوشو ایتا خانه دورون و نخاستی کی هیکس اونی آمون جا و آخور به، ولی نوبوسته، چونکی همیشک مانستن اونی آمون خور دفاتن همه جیگا بیپیچسته.

^{۲۵} هو وخت، ایتا زنا بامو اونی ورجا کی انی کوجه دُوختر پلید روح جا گریفتار بو. اون عیسا موجیزهیان خور بشتاوسته بو. هن و آسی بامو و بگفته عیسا پا سر^{۲۶} و میئت

* ۷:۶-۷ اشعیا ۱۳:۲۹ (یونانی بینویشته)

بوکوده کی می زاک آ پلید روح جا نیجأت بدأ. او زنای یوهودی نوبو و سوریہ فینیقیہ شین بو.

^{۲۷} عیسا اون بوگفته: «من اول وأستی می قوم، ینی یوہودیآن یاور بدم. دوروست نییہ کی نان می زاکان دس جا فآگیریم و سکآن رہ تآؤدیم.»

^{۲۸} زنای جواب بدأ: «دوروستہ، آقأجان. ولی زاکان نان خوردہیآن جا، سکآنم خوردہ.»
^{۲۹} عیسا بوگفته: «آفرین، خوروم جواب بدایی. آ جواب وأسی، تی دوختر شفا دھم. و اگر د تی خانہ! پلید روح تی دوختر جا بوشو بیرون.»

^{۳۰} او وخت کی زنای فآرسہ خو خانہ، بیہ اونی دوختر تخت سر آرام دراز کشہ و او پلید روح اونی جا بوشو بیرون.

کر و لال شفا

^{۳۱} بازین عیسا جہ صور بوشو صیدون و جہ دکاپولیس را و اگر دستہ جلیل دریآچہ ور.
اویہ ایتا مرداک باورد اونی ورجا کی ہم کر بو، ہم جود. اوشان میئت بوکود کی عیسا خو دس اونی سر بنہ و اون شفا بدأ.

^{۳۲} عیسا اون جہ او جمیئت میان ببردہ ایتا کنارہ و خو انگوشت فوخواستہ اونی گوش دورونی و فیلی فوکودہ و واسہ مرداک زوان.
^{۳۴} بازین آسمان فآندرستہ و ایتا آہ بکشہ و بوگفت: «وآز بو!»
^{۳۵} دفائن او مردای شفا بیآفتہ و بنآستہ خب بشتاؤہ و گب بز نہ.

^{۳۶} عیسا مردوم بفرمآستہ کی هیکس رہ هیچی نگد، ولی هر چی ویشتر اوشان تأکید کودی، ویشتر خور پخش کودید.
^{۳۷} چونکی آ موجیزہ اوشانی سر خیلی اثر بنا بو. اوشان کس کس گفتیدی: «آ مرداک کاران چی خبہ، حنا کر و لال شفا دھہ.»

بخش ۸

چار ہیزار نفر خوراکِ دین

۱ ایتا جہ هو روجان، ایوارده ایتا عالمہ مردوم بامؤده اونی ورجا جم بوسند و ایوارده اوشانی خوردنی تومان بوسنه. عیسا خو شاگردان دؤخاده و اوشان بفرماسته: ۲ «می دیل ا مردوم ره سوجه، هسا سه روج ایسه کی می امرأ ایساده و ده هیچی اشان ره نمائسته کی بوخورد. ۳ اگه اشان ویشتا اوسه کونم بخانه، حتم دانم کی را میان ضعف کونده، چونکی بعضیتان جہ دور را بامؤده.»

۴ اونی شاگردان تعجب امرأ بوگفتد: «ا صارأ دورونی جہ کوئه تانیم اشان شکم سئر کونن و اسی نان بیافیم؟»

۵ عیسا واورسه: «چندر نان داریدی؟» جواب بداده: «هفتا نان» ۶ پس مردوم بفرماسته کی زیمین سر بینیشیند. بآزین هفتا نان فاکگفت و خودای شوکر بوکود و تیکه تیکه کوده، فاداد خو شاگردان. اوشانم نانان فاداده مردوم. ۷ چنتا کوجهدانه مائی یم بیافتد. مائیانم برکت بدأ و خو شاگردان بفرماسته کی مردوم میان سام بوکوند.

۸ مردوم همتان بوخورد و سئر بوسند. بآزین شاگردان هفتا زییل الباقی خوردیان جا جم کودد. ۹ اوشانی کی اوئه ایسابود چار هیزار نفر فازسده. بآزین عیسا اوشان اوسه کوده ۱۰ و دفاتن خو شاگردان امرأ لوتکا بینیشته و بوشو دلمانوته سرا.

فریسیان موجیزه خاستن

۱۱ او وخت کی فریسیان عیسا امون جا و اخور بوسند، جم بوسند کی اونی امرأ بوگو موگو را تاودد. اوشان اونی ایتحان کونن و اسی، ایتا آسمانی نیشانه اونی جا بخاستده کی خو ایقتدار ثابت بوکونه. ۱۲ عیسا ایتا آه خو دیل جا بگشه و بوگفته: «چره ا نسل همش ایتا نیشانه دونبال گرده؟ راسر اسی شممره گم، اوشان هیچ نیشانه فاندن!» ۱۳ پس اوشان بنا و لوتکا بینیشته و بوشو دریآچه او طرف.

هیرودیس و فریسیان تورشن خمیر

۱۴ ولی شاگردان جہ قبل شئونون، جہ خاطر دا بود کی بقاعیده نان اوساند و لوتکا دورونی فقد ایتا نان داشتیدی.

۱۵ هوطو کی دریآچه میان پیش شئونونبود، عیسا اوشان و اخور کوده و بوگفته: «بیائید و شممره جہ فریسیان و هیرودیس تورشن خمیر دور بدارید.»

۱۶ پس شاگردان نان ناوردن و اسی بینا بوکودد کس کس امرأ بوگو موگو کونن. ۱۷ عیسا بفرماسته کی اوشان کس کس امرأ چی و اسی بوگو موگو کوداندزده. پس بوگفته: «چره جہ ا خاطر کی نان ناریدی بوگو موگو کوداندزیدی؟ آیا هنویم نیدینیدی و نفامیدی؟ آیا شیمی دیل اندر سخته کی نتانیدی بفامید؟ ۱۸ شومان کی چوم داریدی، چره پس نیدینیدی؟ چره شیمی گوشان و از نوکونیدی کی بشتاؤید؟ ۱۹ خاطر دئید کی چوطو پنج هیزار نفر پنجتا نان امرأ سئر کودم؟ او بمانستهیان جا چنتا زییل پور کودیدی؟» جواب بداده: «دوازدهتا زییل»

۲۰ بوگفته: «او وخت کی هفتا نان امرأ، چار هیزار نفر سئر کودم، چندر زییل خوردیهیان

جا جم کودي؟
 بوگفته: «هفتا زييل!»
 ۲۱ بوگفته: «هنويم نفاميدي؟»

عيسا ايتا کور مرداک شفا دهه

۲۲ او وخت کي فازسده بيت صيدا، ايتا کور مرداک باورد اوڻي ورجا و اوڻي جا خاهيش بوکودد کي اوڻي رو دس ټنه و شفا بدا. ۲۳ عيسا او مرداک دس بيگيفته و جه او ديهات ببرده بيرون، اوڻي چومان فيلي واسيه و خو دسان اوڻي چومان رو بنا و اوڻي جا واورسبه: «هيچي ديني؟»

۲۴ مرداي خو دورور فاندريسته و بوگفته: «دينم ولي نه خيلي خب. مردوم داران تنه مانستن دينم کي را شوئون درده.»

۲۵ عيسا ايوارده خو دسان او مرداک چومان رو بنا. بازين اوڻي چومان واز بوسته و بتانسته بيدينه و همه چي خب دي. ۲۶ عيسا اون اوسه كوده بخانه و خانوار ورجا و بفرماسته کي ديهات دوروني نشه.

پطرس عيسا ره چي فيکر كونه

۲۷ عيسا خو شاگردان امرأ، جليل اوستان بنا و بوشو قيصریه فيليبي ديهات ميان. را دورون آشاني جا واورسبه: «مردوم نظر درواړه ي من چيه؟ اوشان فيکر کونده من کيسم؟»

۲۸ شاگردان جواب بداده: «بعضيان گده هو يوحنا کي تعميد دهه ايسي، بعضيانم گده ايليا يا ايتا جه پيغمبران ايسي کي ايوارده ظهور بوکوده.»

۲۹ واورسبه: «شومان چي گيدي؟ شومان فيکر کونيد من کيسم؟» پطرس جواب بدا: «تو مسيح ايسي.» ۳۰ ولي عيسا آشان دستور بدا، تاکيد بوکوده درواړه ي اون هيكس هيچي نگد.

عيسا پيشترو درواړه ي خو مرگ گه

۳۱ بازين عيسا اوشان بوگفته لازيمه کي اينسان پسر خيلي اذت و آزار بيدينه و شيخان و پيله كاهينان و دين عاليمان جا محكوم ببه، بوکوشته ببه، ولي سه روح پسي زنده به. ۳۲ عيسا او وخت کي ا ماجيراي آشيكارأ بوگفته، پطرس اون فاكشه ايتا كناره و اون بوگفته کي نوآستي آجور گبان خو زوان سر باوره.

۳۳ عيسا و اگر دسته و شاگردان فاندريسته؛ بازين ايتا توند گب امرأ پطرس بفرماسته: «مي جا دور بو اي شيطان! تو اينساني چومان امرأ ا ماجيراي فاندري، نه خودا چوم امرأ.»

۳۴ بازون شاگردان و مردوم دؤخاده و بفرماسته: «اگه اينفر جه شومان بخايه مي جا ايطاعت بوكونه. ۳۵ هرکي بخايه خو جان نيجات بدا، اون جه دس دهه ولي هرکي خو جان مي و اسي و اينجيل و اسي جه دس بدا، اون نيجات دهه.»

۳۶ «چي فايده داره کي اينسان تومام دونياي ببره، اما خو جان جه دس بدا. ۳۷ مگه جان جا ارزشدارتر ايچي شا يافتن؟ ۳۸ و اگه کسی ا فاسيد زمات ميان کي پور جه گونا ايسه، مي جا و مي گبان جا عارناموس بداره، اينسان پسر م او وخت کي خو پئر جلال ميان، موقدس فرشتهيان امرأ و اگرده، اوڻي جا عارناموس داره.»

بخش ۹

عیسا دیم عوض به

^۱ عیسا خو شاگردان بفرمأسته: «أَحَقَّتْ بَدَأْنِيدَ كِي آيَه كَسَائِي ايسأده كِي تَأْ خُودَا پَادِشَائِي قُودِرْتِ آمُونِ نِيدِينْدَ، نِيمِيرْدَه.»

^۲ شيش رُوج پِسي، عيسا پطرس و يعقوب و يوحناي اوسأده و اوشان ببرده ايتا خلوت جأجيگأ كوه جُور.

اويَه، عيسا شمائل اوشاني چومان جولو و اگردسته ^۳ و آني ليواس سيفيد بوسسته و سوسو زئي، جوري كِي هيكس نتأنستي زيمين رو ايتا ليواس آندر سيفيد بوشُورَه.

^۴ بازين ايليا و موسا ظاهير بوسند و عيسا امرأ گب بَرْدَه.

^۵ پطرس فاق بوسسته و بوگفته: «اوستأد، چي خُبه كِي آمأتم آيَه ايسأيم! وئال سهتأ سايبان چأكونيم، ايتا تره، ايتا موسا ره، ايتايم ايليا ره.»

^۶ پطرس ا گب بَرّه كِي ايجي بوگفته بي، چونكي نأنستي چي بگه و همتان ترس جا پرکستاندوبود.

^۷ اما هو وخت ميان، ايتا ابر آشاني سَر جُور سايه تَأودأ و ايتا صدا اوني جا فآرسِه كِي: «آن مي جان ديل پسرَه؛ اوني گب گوش بوكونيد.»

^۸ اوشان دفاتن خوشاني دُورُور فآندرستند، ولي جغر ز عيسا هيكس نِيدَه.

^۹ او وخت كِي كوه جا آمُوندوبود بيجير، عيسا اوشان فرمان بَدأ دروارَهئ اونچي كِي بيدده هيكس هيچي نكد تا او زمات كِي اينسان پسر مرگ جا زنده به. ^{۱۰} اوشانم ايطاعت بوکودد، ولي بعضي وختان ا مَاجيرأ و اسي كس كس امرأ بوگو بشتاو كوديد و فيكر كوديدي كِي عيسا منظور جَه «زنده بوستن» چي بو.

^{۱۱} بازين عيسا جا واورسئده: «چَره يوهود دين عاليمان سعي دأرده كِي جَه قبل مسيح آمُون، ايلياي پيغمبر دوواره و اُستي ظوهور بوكونه؟»

^{۱۲} عيسا جواب بَدأ: «هطويه كِي اول ايليا آيَه كِي هَمه چي آمأده كونه، ولي دروارَهئ اينسان پسر، موقدس كيتأبان دورون چي بينيويشته بوبوسسته؟ بينيويشته بوبوسسته كِي اون عذاب كُشه و خفت و خاري امرأ اوني امرأ رفتار كُنده. ^{۱۳} اما من شمره گم هوطويي كِي بينيويشته بوبوسسته ايليا بامو و اوني امرأ خيلي بد رفتاري بوکودد.»

ايتا غشي پسر ك شفا گيفتن

^{۱۴} او وخت كِي فآرسِده الباقي شاگردان ورجأ، بيدده خيليان اوشاني دُور جم بوسند و چن نفر جَه دين عاليمانم اوشاني امرأ بوگو موگو كودأندرد. ^{۱۵} مردوم هطو تا عيساي بيدده، قاقان مانستن بودووستد كِي اون خوش آمد بگد. ^{۱۶} عيسا واورسِه: «چي و اسي بوگو موگو كودأندريدي؟»

^{۱۷} ايتا مرداي جَه او ميان جواب بَدأ: «اوستأد، مي پسر باوردم آيَه كِي اون شفا بدی. اون نتانه گب بَرّه چونكي ايتا پليد رُوح جا گريفتاره. ^{۱۸} هر وخت ا پليد رُوح مي پسر گيره و اون بيگيل فوكوبانه و اني دهن كخ كونه و اني گازانم سَر به سَر بسأبسته به و اني جان هطو خوشك چو مانستن به. تي شاگردان جا خاهش بوكودم كِي ا پليد رُوح اوني جا بيرون كُند، ولي نتأنستد.»

۱۹ عیسا بفرمأسته: «آی بی ایمان آدماں! چی زمأت ره وأستی شیمی آ کردکار تحمل بوکونم؟ اون باؤرید می ورجا.»

۲۰ بازین اون باؤردد، ولی هطو تا اونی چومان دگفته عیسای، او پلید روح اون قائم فلاکانه و بیگیل بزه. پسری غل و بیل زئی و اونی دهن کخ کودی.

۲۱ عیسا اونی پئر جا واورسبه: «جه آکی اطو بوبوسته؟»

جواب بدا: «جه زاکي. ۲۲ خیلی وختان پلید روح اون تاودایی آب و آتش دورون کی اون جه بین ببره. آمره رحم بوکون و اگه تانی اون شفا بدن.»

۲۳ عیسا بفرمأسته: «اگه تانم؟ اگه ایمان بداری همه چی تره جور به.»

۲۴ دفاتن پئر ایجگره امرأ جواب بدا: «پس چی کی ایمان دارم، مَره یاور بدن کی می ایمان ویشتر به.»

۲۵ عیسا بیده کی مردوم ویشتر بوستاندره، پلید روح فرمان بدا، بوگفت: «آی کر و لال روح، آ پسر جا بیرون بوشو و ده اونی دورونی و انگرد!»

۲۶ پلید روح ایتا نعره بزه و ایوارده پسرک فلاکانه و اونی جا بوشو بیرون. پسری غش بوکوده و ایتا بمرده مانستن لأم بوسته زمین رو بگفت. مردوم کس کس بوگفتند: «بمرده!»

۲۷ اما عیسا اونی دس بیگفته و راست کوده. پسری، ساق و سألیم خو پا سر بیسأ.

۲۸ بازین او وخت کی عیسا خانه میان تنأ بو، اونی شاگردان خلوت خلوتی اونی جا واورسده: «چره امان نتانستیم پلید روح او پسرک جان جا بیرون کونیم؟»

۲۹ عیسا بفرمأسته: «آجور پلید روح جگرز دوعا امرأ بیرون نیشه.»

عیسا ایوارده خو مردن و آگویا کونه

۳۰ عیسا جه اویه بوشو جلیل و سعی بوکوده مردوم چومان جا دؤر بیسه، ۳۱ کی بتانه ویشتر خو شاگردان امرأ وخت بنه و اشان باموجه. اون اشان گفتی: «اینسان پسر مردوم جا تسلیم کونده و اون کوشده. ولی سه روج پسی زنده به.» ۳۲ ولی اونی منظور نفامسند و ترسید واورسند.

بوزورگی چیه؟

۳۳ بازین فازسده کفر ناحوم، او وخت کی بوشوده ایتا خانه دورون کی خاستید اویه بیسند، عیسا اشان جا واورسبه: «کس کس امرأ را میان چی گفتاندیید؟»

۳۴ اوشان خجالت کشیدی کی جواب بدد، چونکی را میان بوگو موگو کوداندوبود کی کویتا جه اشان همتان جا پیلتره.

۳۵ بازین عیسا بینشته و اوشان خو دؤر جم کوده و بوگفته: «اونی کی خایه اول بیه، وأستی جه همتا آخرتر بیه و همتان خیدمت بوکونه.»

۳۶ بازین ایتا زاک باؤرده بودورون و اون گش گیفته و بوگفته: ۳۷ «اونی کی می وأسی آ جور زاک قوبیل بوکونه، آن مانه کی مَره قوبیل بوکوده، اونی کی مَره قوبیل بداره، نه فقد مَره، بلکی اونی کی مَره اوسه کودهیم قوبیل داره.»

عیسا نام قدرت

۳۸ یوحنا، اون بوگفت: «اوستاد، ایتا مرداک بییدیم کی پلید روحان تی نام امرأ مردوم جا

بیرون کودی ولی امان اون بوگفتیم ا کار نوکونه چونکی جہ امان نوبو.»

^{۳۹} عیسا بفرمأسته: «اونی مانع نیبید، چونکی اونی کی می ایسم جا موجیزه کونه، می ضد نییه. ^{۴۰} اونی کی امی ضد نییه، امی امرایه. ^{۴۱} اگه اینفر شمره ایتا پیاله آب فاده، شک نوکونید کی بی اجر نمأنه، فقد جہ ا خاطر کی شومان مسیح شین ایسیدی. ^{۴۲} ولی اگه اینفر بأعیث بیه ایتا جہ ا زاکان کی مره ایمان دارده، خو ایمان جہ دس بدا، اونی ره بپتره کی ایتا پیله سنگ اونی گردن وارگاند و اون تاودد دریا میان.»

^{۴۳} «اگه تی دس بأعیث بیه کی تو لغزش بوخوری، اون و اوین چونکی بپتره ایتا دس امرأ ابدی زندگی دورونی بیشی تا آنکی دو تا دس امرأ بیشی جهندم، او جایی کی هیوخت اونی آتش خاموش نییه. ^{۴۴} اویہ کی اوشانی کلم نیمیره و آتش خاموش بوستنی نییه. ^{۴۵} اگه تی پا بأعیث بیه کی تو لغزش بوخوری اون و اوین و فیشان چونکی بپتره ایتا پا امرأ ابدی زندگی دورونی بیشی تا آنکی دونه پا امرأ بیشی جهندم. ^{۴۶} اویہ کی اوشانی کلم نیمیره و آتش خاموش بوستنی نییه.»

^{۴۷} «اگه تی چوم بأعیث بیه کی تو لغزش بوخوری، اون کاسه جا بیرون باور، چونکی بپتره کی ایتا چوم امرأ خودا پادیشایی دورونی بیشی تا آنکی دونه چوم امرأ جهندم دورونی دکفی. ^{۴۸} اویہ کی او کلمان کی جان خورده هیوخت نیمیرده و آتش، هیوخت خاموش نییه. ^{۴۹} «چونکی هرکی آتش امرأ نمکی و ایمتحان بوکوده به.

^{۵۰} «نمک خبه، ولی اگه خو مزه و خالصیت جہ دس بدا، چوطو شا اونی مزه و خالصیت و اگرداین؟ بازین شومانم نمک خالصیت شیمی میان بدارید و صولح و صفا امرأ زندگی بوکونید.»

بخش ۱۰

عروسی کودن ایتا ایلاهی فرمان ایسه

^۱ عیسا کفر ناحوم جا بوشو یو هودیہ سرزمین ور، اُردن روخان شرق ور. بازم ایتا عالمہ مردوم اونی دُور جم بوسند و اونم ہمیشکی عادت مأنستن، اوشانی آمُختن جا موشغول بوسته.

^۲ بازین بعضی جہ فریسیان بامُوده کی بوگو موگو امرأ اونی موچ بیگیرد. پس عیسای بوگفتند: «آیا مردای ایجازہ دأره خو زن طلاق ده؟»

^۳ عیسایم اوشانی جا واورسہ: «موسا دروارہی طلاق دنن چی فرمان بدأ؟»

^۴ جواب بدأده: «موسا وناشته کی مرد ایتا طلاق نامہ بینویسہ و خو زناک ول کونہ.»

^۵ عیسا بفرمأسته: «موسا شیمی سنگ دلی و اسی ا فرمان بدأ. ^۶ ولی خلقت اول، خودا "آشان مرداک و زنای خلق بوکودہ." ^۷ و "هن و اسی ایسہ کی مرد خو پئر و مار جا سیوا و اہ و دوچوکہ خو زناک ^۸ و او دونه ایتا بدأ." بازین، اونی پسی اوشان دہ دونه جان نییدہ بلکی ایتا جان ایسد. ^۹ بازین اونچی کی خودا دوچوکأنہ، اینسان نوأ سیوا و اکونہ.»

^{۱۰} بازین او وخت کی عیسا خانہ میان تنأ بو، اونی شاگردان ایواردہ ا مآجیرأ رہ گب سز گیفتند.

^{۱۱} عیسا اوشان بفرمأسته: «اونی کی خو زناک طلاق دہہ و ایتا دہ زناک امرأ عروسی کونہ، نسبت بہ خو زنای زنا بوکودہ. ^{۱۲} هطو اگہ ایتا زنای خو مرداک جا سیوا و اہ و ایتا دہ مرداک امرأ عروسی بوکونہ، اونم زنا بوکودہ.»

عیسا و کوجہ زاکان

^{۱۳} مردوم خوشانی زاکان باورد عیسا ورجا کی اوشانی سز رو دس بنہ و اوشان برکت بدأ. اما عیسا شاگردان هن و اسی اوشان ملامت بوکودد. ^{۱۴} اما او وخت کی عیسا، شاگردان کردکار ببیدہ، ناراحت بوسته و آشان بوگفتہ: «وئالید زاکان باید می ورجا اوشانی مانع نیبید. چونکی خودا پادیشایی اوشانی شینہ کی ا زاکان مأنستن ایسد. ^{۱۵} رأسرأسی شمَرہ گم کی اونی کی خودا پادیشایی ایتا زاک مأنستن قوبیل نوکونہ، هیوخت نتانہ بشہ اونی دورون.»

^{۱۶} بازین زاکان کش گیفتہ و آسانی سز رو دس بنا و اوشان برکت بدأ.

زیادی ثروت خطر

^{۱۷} او وخت کی عیسا خاستی بشہ سفر، اینفر توند تأکید ی بامو، اونی جولو زانو بزہ و واورسہ: «آی خوروم اوستاد، چی وأ بوکونم کی ابدی زندگی ی بدس باورم؟»

^{۱۸} عیسا اونی جا واورسہ: «چرہ مَرہ خوروم دُوخانی؟ جگرز خودا هیکس نیکو نییہ! ^{۱۹} اما تی سوال و اسی، تو کی حوکمان دانی قتل نوکون، زنا نوکون، دوزدی نوکون، دورغ شہادت ندن، هیکس گول نزن و تی پئر و مار ایحترام بدأر.»

^{۲۰} مردای جواب بدأ: «تومأم ا حوکمان جہ او وخت کی زای بوم، انجام بدأم.»

^{۲۱} عیسا اون محبت و گرمی امرأ فأندرستہ و بفرمأسته: «تو فقد ایچی کم داری؛ بوشو

هرچی داری بوفروش و اونی پول فادن فِقران کی آسمان میان تره گنج ببه نه زمين سر!
بازين بيا و مي جا ايطاعت بوکون!»

۲۲ مردای ايتا بهم بوخورده و نااوميد ديخ امرأ، جه اويّه بوشو، چونکی خيلي مال و مينال داشتی.

۲۳ عيسا ايچه خو دورور فاندريسته و بازين خو شاگردان بفرمأسته: «چندر دوشواره اينفر کی خيلي مال و مينال داره بشه خودا پاديشايی میان.»

۲۴ شاگردان، عيسا ا گب جا مات بوستد. پس عيسا ايوارده بوگفته: «آی زاکان، خودا پاديشايی دورون شوئون خيلي دوشواره. ۲۵ ايتا شوتور دواستن سوزن سولاخ جا راحتتره تا آنکی ايتا مال و مينالدار آدم، بشه خودا پاديشايی دورون!»

۲۶ شاگردان ا گب جا مات بوستد و اورسئده: «پس کی تانه نيجات بيافه؟»
۲۷ عيسا اوشان فاندريسته و بفرمأسته: «اينسانی فيکر امرأ ا کار بوستنی نييه، ولی خودا فيکر امرأ ا طو نييه، چونکی خودا ره همه چی ايماکان داره.»

۲۸ بازين پطرس بوگفته: «آمان جه همه چی دس بکشيم کی تی جا ايطاعت بوکونيم.»
۲۹ عيسا جواب بدا: «خاطر جم ببويد، اگه اينفر ايچی می و اسی و اينجيل و اسی جه دس بدا، خو خانه، برار، خاخور، پئر، مار، زای و مال و مينال مانستن، ۳۰ خودا اون صد برابر ويستر خانه، برار، خاخور، پئر، مار و زای و زمين فاده، رنج و زحمت امرأ و اينده دونيا ميانم، ابدی زندیگی اونی سام به. ۳۱ ولی خيليان کی آسه اولده، آخر بدا و اوشانی کی آخرده، اول بدا.»

عيسا آخری وار شه اورشليم

۳۲ بازين اوشان را دکفتد اورشليم ور. عيسا پيستر شویی و شاگردان اونی دونبالسر. ناخورکی شاگردان مات بوستد و اوشانی جان ترس دکفته. عيسا دوازه شاگرد فاکشه ايتا گوشه و ايوارده اوشان بوگفته چی سرنويشتی اورشليم میان اون ره پيش آيه. اون بفرمأسته: ۳۳ «آسه شيم اورشليم و اويّه اينسان پسر، پيله کاهينان و دين عاليمان دس ايسپارده. اوشان اون مرگ ره محکوم کونده. بازون اون ايسپارده روميان دس. ۳۴ اشان اون رخشن گيرده و اونی ديم فيلی فوکونده، اون شلاق زنده و آخرپسی اون کوشده، ولی سه روح پسی زنده به.»

ايتا بيخودی خاهش

۳۵ يعقوب و يوحنا (زبدی پسران) بأموده اونی ورجا و بوگفتد: «اوستاد، ايماکان داره کی امره ايتا لوطی بوکونيد؟»

۳۶ عيسا و اؤرسه: «چی لوطی؟»

۳۷ بوگفتد: «او وخت کی تی باشکوه تخت رو بينيشتی، وئال کی ايتا جه آمان تی راست ور و اويتا تی چپ ور بينيشينيم.»

۳۸ عيسا جواب بدا: «شومان نانیدی چی خاستاندریدی! آيا او رنج و عذاب زرخ پياله جا کی من و اُستی و اخورم، شومانم تانیدی و اخوريد؟ يا کی او رنج و عذابی کی من و اُستی اونی میان تعميد بيگيرم، شومانم تعميد بيگيريد؟»

۳۹ جواب بداده: «آها، تانيم.»

عیسا بفرمأسته: «البت کی می جآ و آخوریدی و او تعمیدی کی من گیرم، شومأنم گیریدی، ٤٠ ولی من آ اختیار نأرم کی شمَره می رآست و چپ ور بینیشأنم. آ جأجیگأ اوشأنی ره بدأشته بوبوسته کی پیشتر اینتخاب بوبوسته.»

٤١ او وخت کی الباقی شاگردآن بفأمستده کی یعقوب و یوحنا چی بآاستده، او دو نفر ره توند بوسند. ٤٢ بآزین عیسا خو شاگردآن دؤخأده بوگفته: «آ دونیا میان، حأكیمان مردوم رو ریاست كونده و اربأبان خوشآن جیردسان فرمان دده. ٤٣ ولی شیمی میان نوأستی آطو ببه، بلکی برعكس اونی کی خأیه شیمی میان پيلهتر ببه. و أستی همتآن خیدمتگوز آر ببه. ٤٤ اونی کی خأیه شیمی میان اول ببه، و أستی همتآن غولأم ببه. ٤٥ چونکی اینسان پسر نامو کی کسی اون خیدمت بوكونه، بلکی بامو کی مردوم یاور بدأ و خو جان مردوم و أسی فدأ بوكونه.»

كور مرداك شفا

٤٦ بآزین فآرسیده أریحا. او وخت کی شهر جآ شوئوندوبود بیرون، خیلی مردوم اونی دونبالسر رأ دكفته. رأ كناره، ایتأ كور نیشته بو و گدأیی كودی، اونی ایسم بارتیمائوس بو. ٤٧ او وخت کی بارتیمائوس بشتأوسته کی عیسای ناصری او رأ جآ دؤأرستاندره، بینأ كوده ایجگره زن و بوگفته: «آی عیسا، آی داوود پسر، مَره رحم بوكون!» ٤٨ خیلی جَه آدمآن اونی سر فریاد بزده: «سأكیت بو» اما اون قأیمتر داد زئی: «آی داوود پسر مَره رحم بوكون!» ٤٩ او وخت کی عیسا اونی سر و صدأ بشتأوسته هویه بئیسأ و بفرمأسته: «بیگید بأیه آیه»

پس مردوم اون دؤخأدد، بوگفتد: «تی بخت ویریشته؛ ویریز کی تره دؤخأدأندر.» ٥٠ بارتیمائوس خو كُنه لیوأس تآودأ ایتأ كناره و جَه خو جأ سر و آز بوكوده و بوشو عیسا ورجأ.

٥١ عیسا و آورسبه: «چی خأیی تره بوكونم؟»

بوگفته: «اوستأد خأیم بیدینم.»

٥٢ عیسا اون بفرمأسته: «بوشو کی تی ایمآن تره شفا بدأ.»

او مردأی فوری بتأسته بیدینه و عیسا دونبالسر رأ دكفته.

مسیح شبہ اور شلیم

۱ او وخت کی فارسیده اور شلیم بیت فاجی و بیت عنیا نیزدیکی کی کوه زیتون سر تھا بو، عیسا دوتا جہ خو شاگردان پیشتتر اوسه کوده ۲ و اشان بفرمأسته: «بیشید او دیهاتی کی شیمی جولو تھا. او وخت کی بوشوید بودورون، ایتا گرہ اولاع دینیدی کی دوسته تھا و تا هسا هیکس اون سوار نوبوسته. اون واز کونید و باورید آیه ۳ و اگه اینفر شیمی جا واورسبه: "چی کوداندیدی؟" بیگید: "خوداوند اون احتیاج دأره و دفائن اون پس ده."»
 ۴ او دوتا شاگرد بوشوده گرہ اولاع بیافتده کی کوچه میان، ایتا خانه در سر دوسته بو. هوطو کی گرہی واز کوداندوبود، ۵ ایتا عیده کی اویه ایسا بود، واورسئده: «چی کوداندیدی؟ چره او گرہی واز کوداندیدی؟»
 ۶ بازین اونچی کی عیسا بفرمأسته بو، بوگفتده. اوشانم ایجازه بدأده کی گرہی ببرد.
 ۷ گرہی باورد عیسا ورجا و شاگردان خوشانی لیواسان تآوداد اونی سر کی اون سوار به. ۸ خیلی جہ مردوم خوشانی لیواسان اونی جولو، جاده سر و اشداد و ایتا عیده دار خالان کی کیشاورزی زیمینان دورون و اوه بود، اونی جولو جاده سر و اشداد.
 ۹ مردوم جہ هر ور اون دور کوده بود و فریاد زیدی: «هوشیعانا!»*

«مووآرک ایسه اون کی خوداوند ایسم جا آیه!»*
 ۱۰ «مووآرک ایسه امی پئر داوود پادیشایی کی فارسندره!»
 «هوشیعانا آسمانان میان!»

۱۱ اطوی، عیسا بامو اورشلیم میان و بوشو معبد. اون دیقت امرأ همه چی فاندسته و بامو بیرون. غروب دم ره، شهر جا بنا بوشو و خو دوازدهتا شاگرد امرأ بوشو بیت عنیا.

عیسا انجیل دار لغت کونه

۱۲ فردایی صُب، او وخت کی بیت عنیا جا و اگر دستاندوبود، عیسا ویشتا کوده. ۱۳ ایچه دورتر ایتا انجیل دار بیده کی ولگ داشتی؛ پس بوشو اونی ور کی شاید ایتا انجیل بیافه. اما جگرز ولگ ده هیچی دار رو نیافته، چونکی هنو میوه فصل فأنرسه بو. ۱۴ عیسا دار بفرمأسته: «ببه کی ده هیوخت، هیکس تی جا میوه نوخوره!» و اونی شاگردان آن بشتاوستده.

عیسا خو دس امرأ معبد پاک کونه

۱۵ او وخت کی ابواریه بوشوده اورشلیم، عیسا بوشو معبد دورون و اوشانی کی بیهین بوفروش جا موشغول بود، بیرون کوده و صرافان و کوثر فروشان بیساط فوگوردانه ۱۶ و ولأشته هیکس اسبابی امرأ بایه معبد دورون.

* ۹:۱۱ آرمی کلمه یان میان «هوشیعانا» ینی «خاهش کونیم نیجات بدن». اما بازون آ کلمه جا تعریف تمجید و عیادت ره ایستفاده کودیدی؛ هطویم آیه ۱۰ میان.

* ۹:۱۱ مزمور ۱۱۸:۲۵ و ۲۶

۱۷ بازین مردوم بوگفته: «موقدس کیتأبأن میان بینویشته بوبوسته کی "می خانه تومأم قومأن و اسی دوعا خانه دوخاده به" اما شومان اون چاکودیدی دوزدان لانه.»

۱۸ او وخت کی پيله کاهینان و دین عالیمان عیسا کار جا و اخور بوسند، ایتا فرصت دونبال دوبرود کی اون بوکوشد. اما اونی جا ترسیدی چونکی همتان اونی اموجهیان جا قاق بوسته بود.

۱۹ هو روج ظهر پسی، الباقي روجان مانستن شهر جا بوشوده بیرون. ۲۰ فردایی صُب ره، او وخت کی و اگر دستا ندوبرود اورشليم، شاگردان انجيل دار بیده کی جِه ریشه خوشک بوسته بو. ۲۱ پطرس یاد باورده کی دیروج عیسا او دار نیفرین بوکوده بو. پس تعجب امرأ بوگفته: «اوستاد فاندَر! انجيل داری کی نیفرین بوکودی، خوشک بوسته!»

۲۲ عیسا بوگفته: «خودای ایمان بدآرید. ۲۳ راس راسی شمره گم اگه اینفر ا کوه بگه: "تی جا سر بکنده بوبو و دریاً دورون دگف" و خو دیل دورونی شک نوکونه بلکی ایمان بدآره کی اونچی کی گه ایتفاق دکفه، اونی ره انجام به. ۲۴ خُب گوش بدید، اونچی کی دوعا میان بخایید، ایمان بدآرید اون بدس اوری دی و شیمی شین به.»

۲۵ «ولی او وخت کی دوعا کوداندیدی، اگه اینفر جا کینه شیمی دیل میان دآریدی، اون ببخشید کی آسمانی پُرم شیمی گونایان ببخشه. ۲۶ اما اگه شومان نبخشید، شیمی آسمانی پُرم شیمی گونایان نبخشه.»

عیسا ایتقدار و ایتخیاران

۲۷ اوشان ایوارده بوشوده اورشليم دورون. هطو کی عیسا خو پای بنا معبد دورون، پيله کاهینان و دین عالیمان و پيله کسان اون دور کودد ۲۸ و اورسند: «کو ایتخیار امرأ همتا ا کاران انجام دیهی؟ کی تره وناشته کی اوشان انجام بدی؟»

۲۹ عیسا بفرمأسته: «من ایتا شرط امرأ شمره جواب دهم کی شومان اول می سوال جواب بدید. ۳۰ یوحنا ایتقدار مردوم تعمید دن ره آسمان جا بو یا اینسان جا؟ می جواب بدید.» ۳۱ اوشان ا ماجیرا ره کس کس امرأ بوگو بشتا و بوکودد، بوگفتد: «اگه بیگیم خودا ور اوسه کوده بوبوسته، خودمان بدام تاوداییم، چونکی واورسه پس چره اون ایمان ناوردیدی؟ ۳۲ و اگه بیگیم اینسان جا بو، ایمکان داره کی مردوم امی ضد قیام بوکوند.» چونکی مردوم همتان یوحنا راس راسی پیغمبر دانستید.

۳۳ بیلاخره بوگفتد: «امان نانیم!»

عیسا بفرمأسته: «هسا کی اطویه منم شیمی سوال جواب ندم.»

ظالمیم باغبانان حیکایت

۱ عیسا مردوم آموختن و اسی، خیلی حیکایتان و مثلاًن و اگویا کودی. اون ایوار بفرمأسته: «اینفر ایتا انگور باغ چاکوده و اونی دور تا دور رَمش بوکوده. اونی دورونی ایتا کوجه دانه چاچه انگور آب گیفتن و اسی بکنده و ایتا نیگهبانی بُرجم اویہ بپا بدأشته. بازون باغ چنتا باغبان ایجاره بدأ و بوشو موسافیرت. ۲ انگور چئن زما ت ره، خو خیدمتکار اوسه کوده کی جہ باغ مأصول خو سام فآگیره. ۳ اما باغبانان اون بیگیفته، بزده و دس خالی و اگر دأنده. ۴ «صأب باغ اینفر دیم اوسه کوده؛ آیدفا ره اون فاش بدأده و اون بزده و اونی سر کلیم بشکنده. ۵ اویتایم بوکوشتن. الباقی یا بزده و یا بوکوشتن. ۶ تا آنکی صأب باغ ره اینفر باقی بمأسته، ینی اونی ایتا دانه پسر. آخریسی اون اوسه کوده، آ خیال امرأ کی اون ایحترام نهده. ۷ «ولی باغبانان کس کس بوگفته: "اون و ارته؛ بائید اون بوکوشیم کی باغ امی شین بیہ." ۸ بازین اون بیگیفته و بوکوشتن و اونی جنازه باغ جا تاوداده بیرون. ۹ «اسه فیکر کونیدی، صأب باغ چی کونه؟ اون آیه و همتا باغبانان کوشه و باغ ایتا ده عیده ایجاره ده. ۱۰ مگه موقدس کیتابان میان نخاندیدی کی "معمار ان سنگی کی فیشأدد، هون سآختمان اصلی سنگ بوبوسته. ۱۱ ان خودا کار ایسه و امی نظر جا عجیب نمایه."* ۱۲ یوهود قوم پيله کسان بخاستند هویه اون بیگیرد، چونکی بفأمستده کی عیسا منظور جہ ظالمیم باغبانان، اوشان ایشاره کودأندره. اما مردوم جا بترسیده، پس اون بخودش حال ول کودد و بوشوده.

روم قیصر مالیات فادان

۱۳ اما بازون، چنتا جہ فریسیان و هیرودیان جأسوسان مأستن اوسه کودد کی عیسا گبان جا ایچی بیآد و اون بیگیرد. ۱۴ پس جأسوسان بأموده و بوگفتند: «اوستاد، دانیمی کی ایتا صادق مردای ایسی و هیکس جا ترس ناری چونکی شومان هیکس ظأهیر و موقام نیدینی بلکی خودا رای دوروست حیسابی اموجی. آیا و استی روم دولت مالیات فادن یا نه؟» ۱۵ عیسا اوشانی جوفت کلک بفأمسته و بفرمأسته: «چره خاییدی مَره ایمتحان بوکونید. ایتا سکه مَره نیشان بدید کی شمَره بگم.» ۱۶ او وخت کی سکه فاداده اون، واورسبه: «کی ایسم و نیشان آ سکه رو نه؟» جواب بداده: «روم قیصر» ۱۷ بفرمأسته: «قیصر شین فادید قیصر و خودا شین فادید خودای عیسا جواب اشان قاق کوده!»

ینی قیامتی نه؟

۱۸ بازین ایتا عیده جہ صدوقیان کی قیامت قوبیل نأستیدی، بأموده اونی ورجا و واورسئده:

۱۹ «اوستاد، موسا تورأت میان بامو کی اگه ایتا مردای زای ندره و بیمیره، او مرداک برار و آستی او ویوه زناک ببره و خو برار ره ایتا نسل بجا بئه. ۲۰ آسه، هفتا برار بود؛ اولی ایتا زن ببرده و بی زای بمرده. ۲۱ بازین دویمی اونی زناک امرأ عروسی بوکوده، ولی اونم بی زای بمرده. سیومی یم اونی امرأ عروسی بوکوده و بی زای بمرده. ۲۲ و هطویی، براران همتا بمرده و زاک صاب نوبسته بود. بازون او زناکم بمرده. ۲۳ هسا قیامت روج ره، او زنای، کویتا جه ا براران زن به؟ چونکی اون اوشانی همتان زن بوبسته.»

۲۴ عیسا جواب بدا: «چندر شومان گومراییدی، چونکی نه جه خدا کلام ایچی دانیدی و نه جه خدا قودرت. ۲۵ چونکی قیامت روج ره، ده اینسانان عروسی نوکونده بلکی آسمانی فرشتهیان مأنستن بدا.»

۲۶ «اما دروآرهی بمردهیان زنده بوستن، مگه تورأت کیتاب دورون موسا سرگذشت و ول بیگفته بوتهی نخاندیدی؟ اویه خدا موسای بفرماسته: "منم ایبراهیم خدا، ایسحاق خدا و یعقوب خدا." ۲۷ پس خدا، بمردهیان خدا نییه، بلکی زندهیان خدایه. آسه دینیدی کی چندر ایشتیوا کوداندیدی!»

خودا پيله‌ترین حوكم

۲۸ ایتا جه دینی عالیمان کی اویه ایسابو و آسانی بوگو موگوی ایشتاوستاندوبو، او وخت کی بیده کی عیسا چی گاز ایشکن جوابی اوشان بدا، و آورسه: «خودا تومام حوكمان دورون، کویتا همتان جا موهمتره؟»

۲۹ عیسا جواب بدا: «موهمترین حوكم انه "گوش بوکون، آی ایسرائیل، آمی خداوند خدا، هو ایتا خداوند ایسه. ۳۰ خداوند، تی خدای تومام دیل و تومام جان و تومام فیکر و تی تومام قوت امرأ دوس بدار.»*

۳۱ «و دویمین موهم حوكم آن ایسه: "تی همسادهی تی جان مأنستن دوس بدار." "جه آ دونه هیچ امری موهمتر نییه.»*

۳۲ ایتا دینی عالیم عیسا جواب دن ره بوگفته: «اوستاد، شومان دوروست فرمایدی. ایتا خدا فقد وجود داره و جگرز اون خودایی نییسا ۳۳ و قوبیل دارم کی من و آستی خدای تومام دیل و تومام عقل و تومام امرأ دوس بدارم و می همسادهی می جان مأنستن دوس داشتن جه همتا هدایان و قوربانیان موهمتره.»

۳۴ عیسا کی بیده ا مردای حنقت بفرماسته، بفرماسته: «تو خدا پادیشایی جا دور نیی.» بازین ده هیکس جورأت نوکوده کی اونی جا سوال و آورسه.

مسیح کی پسر ایسه؟

۳۵ ایتا روج کی عیسا مردوم معبد میان آموختاندوبو، و آورسه: «چره دین عالیمان گده کی مسیح موعود، داوود پسر ایسه؟ ۳۶ چونکی خود داوود، او وخت کی خدا روح جا اون ایلهم بوبسته، اطو بوگفته: "خداوند، می خداوند بوگفته: می راست دس ور بینیشین کی تی دشمنان تی پا جیر تاوادم." ۳۷ اگه خود داوود، مسیح "می خداوند" دوخانه، چوطو به

* ۱۲: ۳۰ تثنیه ۶: ۵.

* ۱۲: ۳۱ لاویان ۱۹: ۱۸

کی مسیح اونی پسر بیه؟»
مردوم جہ آجور سوألان خیلی خوش آمویی و خیلی خوشالی امرأ اونی گبان ایشتاوستیدی.

دینداری و تظاہور کودن

۳۸ ایواریدہ مردوم بفرمأسته:

«أ ظاہیر چاکون دین عالیمان جا سیوا و ابید کی دوس دأرده درأز لیواسن امرأ، خوشان نیشان بدد و کوچہ بازأز جا دأزستن زمأت، مردوم آشان جولو فوچومد ۳۹ و چندرم دوس دأرده کی کنیسہیان میان بیتترین جاجیگای بدأرد و میهمانیان میان مجلسن سرجاکش بینیشیند. ۴۰ اما حتا او وخت کی دوعا کودن درآزه دھده و خوشان دیندار نیشان دھده، تومأم آشان هوش و حواس اویہ نہا کی چوطو ویوہ زناکان مال و مینال چاپو بوکوند. جہ أ خاطر آشان موجازات خیلی سخت بہ.»

ویوہ زناک پیشکشی

۴۱ بازین عیسا بوشو معبد ایتا جیگا کی پیشکشیان صندوق اویہ نہا بو. اون مردومی کی خوشانی پول صندوق میان تآوداندوبود، فآندرستی. بعضیان کی مآلدأر بود، پیلہ مبلغ تقدیم کودیدی. ۴۲ أ میانی، ایتا فقر ویوہ زنای بأمؤ و دوتا ناچیز سکہ تآودا صندوق میان. ۴۳ عیسا خو شاگردان دؤخاده و اوشان بفرمأسته: «اوچی کی أ فقر ویوہ زنای تآودا صندوق میان، ویشتر جہ اوچی ایسہ کی تومأم أ مآلدأران، پیشکش بوکودد. ۴۴ چونکی اوشان ایچہ جہ اوچی کی احتیاج ناشتیدی فآداده، ولی أ فقر زنای هر چی کی داشتی، ینی تومأم خو روزی فآدا.»

عیسا معبد فوگوردستن و اگویا کونه

^۱ هو روچ ره کی معبد جا شوئوندوبود بیرون، ایتا جه شاگردان بینا بوکود معبد ساختمان جا تعریف کون و بوگفته: «اوستاد فاندريد ا ساختمانان چندر قشنگده! چی ظریف بتاشته سنگانی دآرد!»

^۲ عیسا جواب بدا «هطویه، اقشنگ ساختمانان فاندريدی؟ بدان کی ده هیتا سنگ سنگ سر نمأنه، بلکی همه چی فوگورده.»

^۳ او وخت کی عیسا زیتون کوه میان، معبد روبرو نیشته بو، پطرس و یعقوب و یوحنا و اندریاس خلوت خلوتی بأموده اونی ورجا و واورسند ^۴ «آمره بوگو ا ماجیرایان اکی ایتفاق دکفه؟ اوشان فارسین نشاننه چیه؟»

^۵ عیسا جواب بدا «بیایید کسی شمیره گول نزنه. ^۶ خلیان می نام امرأ آیده، گده: "من مسیح" و خلیان گول زنده. ^۷ جه دور و نیزدیک جنگان خور شیمی گوش فارسه. اما هل نوکونید چونکی ا جنگان ایتفاق دکفه، اما ا زودیان ره دنیا تومان نیبه.

^۸ «قومان و مملکتان جنگستن و اسی کس کس امرأ بوگو موگو کونده، دنیا جور و اجور جاجیگایان میان زمین لرزه و قحطی ایتفاق دکفه. ولی اشان تازه زایمان درد شور و بوستنه.

^۹ او وخت کی ا ماجیرایان فاندريستید، شمیره بیایید، چونکی مردوم شمیره گیرده و حاکیمان دس ایسپارده و کنیسهیان میان شلاق زنده. هطویه، شمیره می و اسی برده فرمانداران و پادیشایان ورجا. ولی ا کار ایتا خوروم فورصت به کی، اوشان ره دروآرهی من و اگویا بوکونید. ^{۱۰} اینجیل پیغام و استی اول تومام قومان فارسه و بازون آخر زما ت فارسه. ^{۱۱} اما او وخت کی شمیره گیرده و برده محکمه، پیشتر غورصه نوخوید کی چی بیگید. اونچی کی خدا شمیره گه هون بیگید، چونکی او وخت روح القدس گب زنه، نه شومان.

^{۱۲} «برار، خو برار و پئر، خو زاک مردن ره تسلیم کونه. زاکان خوشانی پئر و مار ضد ویریزده، اوشانی مردن باعیت بدا. ^{۱۳} همتان می و اسی شیمی جا نیفرت اوسانده. ولی هر کی تا آخر، زحمتان خو جان بیگیره، نیجات یافه.

^{۱۴} «بازین او وخت کی "مکروه ویرانگر" * او جا میان کی نو استی بیسه، بیدینید (اونی کی خانداندره خب بیدینه)، بازون اوشانی کی یهودیه میان ایساده، جیویزده شده تپهیان ور. ^{۱۵} و اوشانی کی خانه بام جور ایساده، گورختن زما ت ره حتا ایچی اوسادن و اسی خانه میان و انگرده؛ ^{۱۶} هطو اوشانی کی کیشاورزی زمینان سر ایساده، لیوأس اوسادن و اسی و انگرده بخانه.

^{۱۷} «بدا بحال او زناکانی کی او زما ت میان شکم یا شیرخوره زای دآرد. ^{۱۸} دوعا بوکونید شیمی گورختن زمستان میان نبه. ^{۱۹} چونکی مردوم او روجان میان ایجور بلا جا گریفتار بدا کی خدا چاکوده دنیا اول، تا هسا، ایتفاق دنکفته بو و هیوختم ایتفاق دنکفه. ^{۲۰} و اگه خدا او سخت روجان کوتا نوکوده بی، هیتا اینسان جینویشتی اما خو اینتخاب بو بوستهیان و اسی او روجان کوتا بوکوده.

* ۱۴:۱۳ فاندريد دانیال ۲۷:۹ و ۳۱:۱۱ و ۱۱:۱۲

۲۱ «اڳه هو روجان ره اينفر شمره بڳه، "فاندر، مسيح آيه ايسا!" يا "فاندر، اويه ايسا!"
 باور نوكونيد. ۲۲ چونكي خيلي آجور الڪي مسيحيان و پيغمبران آيده و حقا موجيزه يانم
 ڪونده، جوري ڪي اڳه ايمڪان بدآشته بي خدا اينتخاب بوبوسته يانم گول زئيدي. ۲۳ پس شمره
 بپاييد، من ڄه پيشتر آشان شمره و آگويا بوڪودم.
 ۲۴ «اما او روجان ميان، هو موصيتان پسي، خورشيد تاريڪ به، ماه خو نور ڄه دس
 ڏيهه. ۲۵ ستارهيان فوده و نيرويان ڪي زمين دشتاندر ڏيرگش ڊڪفده.
 ۲۶ «بازون مردوم همتان، اينسان پسر فاندر ڪي ابران ميان ايتا قودرت و پيله شوڪو امرأ
 آيه. ۲۷ اون خو فرشته يان اوسه ڪونه ڪي اوني اينتخاب بوبوسته يان ڄه زمين و آسمان گوشه
 ڪناران ڄم ڪونده.
 ۲۸ «اسه انجيل دار جا درس باموجيد. او وخت ڪي اوني خالان زپه زنه و ولگ اوره،
 فاميدي ڪي تاوستان فارسندر. ۲۹ هطويم او وخت ڪي تومام ا نيشانه يان فاندريدي بدانيد ڪي
 آخريسي ڪار خيلي نيزديڪ بوسته.
 ۳۰ «راسر اسي شمره گم تا او وخت ڪي ا چيان ايتفاق دنڪفه، ا نتاج ڄه بين نيشه. ۳۱
 زمين و آسمان ڄه بين شده، اما هيوخت مي ڪلام ڄه بين نيشه.
 ۳۲ «اما هيڪس نانه ڪي ڪو روج و ساعت دونيا آخر فارسه، فرشته يانم حقا نانده، خودا
 پسر م اوني جا خور ناره، فقد اون مي پئر، خودا دانه. ۳۳ پس نوخوسيد و حاضير بيبيد،
 چونكي ناندي اڪي او وخت فارسه.
 ۳۴ «مي و اگر دستن ايتا مرداڪ و اگر دستن مانه ڪي ايتا ده مملڪت جا سفر بوڪوده، و خو
 خيدمتڪاران هرتاي ايتا ڪار بيسپارده و دربانم بفرماسته ڪي اوني و اگر دستن رافا بئيس.
 ۳۵-۳۷ «پس شومانم حاضير بيبيد چونكي ناندي صاب خانه ڪو روج و اگرده، شب، نيسف
 شب، خوروس خان، صب دم. شيمي حواس بمانه او وخت ڪي ايم، غيفلت خاب ميان نئيسيد.
 و ازم گم ڪي مي رافا بئيسيد. ان مي پيغامه شمره و همتان ره.»

عیسا تدهین بیت عنیا میان

۱ دو روج بمأنسته بو کی عید پَسَح فَاَرْسِه. اَ عید روجان دورون، یوهودیان فقد فطیر نان خوردیدی. پیلہ کاهینان و دین عالیمان ایتا فورست دونبال گردستید کی ناخوَر کی عیسای بیگیرد و بوکوشد. ۲ ولی گفتیدی: «عید روجان میان نشا اَ کار کُودن، نوکونه مردوم شورش بوکوند.»

۳ هو وخت، بیت عنیا میان عیسا شمعون جودامی خانه میهمان بو. شام موقع، ایتا زنای ایتا سونبل اصل عطر شیشه امرأ کی خلی آرستی، بامو بودورون و عطر شیشه و از کُوده و عطر فوکود عیسا سَر رو. ۴ بعضی جِه میهمانان اَ کار و اسی دیلگیر بوستد، کس کس بوگفتد: «جیف! چَره اَ گیران عطر حرام کُوده؟ ۵ تأنستیم اون سیصدتا نوقره سکه بوفروشیم و اونی پول فقران فادیم.» هطو، خلی او زناک ملامت بوکودد.

۶ اما عیسا بوگفته: «اونی امرأ کار نوأدأشتید! چَره اون ایت کونیدی؟ اون مَره ایتا خوروم کار بوکوده. ۷ فقران شیمی دوزور همیشه ایساده، هر زمات کی بخایید تأنیدی اوشان یاور بدید. ولی من پور زمات شیمی امرأ نئیسام. ۸ اوچی کی اَ زناک دَس جا بیرون امویی، می و اسی بوکوده، اون راس راسی پیشتر می جان دفن کُودن و اسی تدهین بوکوده. ۹ شمره گم راس راسی کی دنیا هرتا جاجیگا دورون کی اینجیل مو عیظه ببه، خیدمتی کی اَ زنای مَره بوکوده، و اگویا به.»

یوهودا عیسای نارو زنه

۱۰ بازین یوهودای اسخریوطی کی ایتا جِه دوازدهتا شاگرد بو، بوشو پیلہ کاهینان ورجا کی عیسای اوشانی جا تسلیم کونه. ۱۱ کاهینان او وخت کی بفامستده کی چی و اسی بامو، خلی خوشال بوستد و اون پول و عده بداده. اونم ایتا وخت دونبال گردستی کی عیسای اوشان تسلیم بوکونه.

عیسا آخری شام شاگردان امرأ

۱۲ فطیر عید اولی روج میان کی اونی میان پَسَح بَره قوربانی کودیدی، عیسا شاگردان واورسند: «کوئیہ خایی پَسَح شام بوخوری کی تره آماده کونیم؟» ۱۳ عیسا دوتا جِه اوشان اوسه کُوده اورشلیم کی شام آماده کوند و بوگفته: «او وخت کی بوشوئیدی شهر میان، ایتا مرداک دینیدی کی ایتا کوزه آب اونی دَس دَره. اونی دونبالسر بیشید. ۱۴ هر تا خانه کی بوشو بودورون، هو صاب خانه بیگید، "امرہ امی اوستاد اوسه کُوده کی اوتاقی کی امرہ آماده کودی کی پَسَح شام اویہ بوخوریم، امرہ نیشان بدی." ۱۵ اون شمره بره تَلَر جور، ایتا پیلہ اوتاق میان کی آماده و فرش و اشاده داره. هویہ شام آماده کونید.»

۱۶ بازون او دوتا شاگرد بوشوده شهر و همہ چی هوطو کی عیسا بوگفته بو بیافتد و پَسَح شام هویہ آماده کُودد.

۱۷ شب ره، عیسا و الباقی شاگردان فَاَرْسِدِه. ۱۸ او وخت کی سفره دور بینیشند، عیسا بوگفته: «راس راسی شمره گم ایتا جِه شومان مَره نارو زنه. هطویه، ایتا جِه شومان کی می امرأ شام بوخوره.»

۱۹ همتان آ گب جا ناراحت بوستد و ايتا ايتا اونی جا واورسئده: «او کس کی من نییم؟»
 ۲۰ عیسا جواب ڊا: «ايتا جه شومان دوازه نفره، هونی کی می امرأ خو نان تاوده کاسه دورون. ۲۱ اینسان پسر،* واستی بیمیره، هو طویی کی درواړه اونی موقدس کیتابان دورون بینویشته بوبوسته. اما ډا بحال اونی کی اونی دشمن دس ایسپاره. اونی ره بیتر بو کی هیوخت بودونیا نامویی.»

۲۲ او وخت کی شام خور داندوبود، عیسا نان اوساده و شوکر بوکوده؛ بازین اونی تیکه تیکه کوده و فادا شاگردان و بفرماسته: «فاگیرید، آن می جان ایسه.» ۲۳ بازون شراب جام اوساده، شوکر بوکوده و فادا اوشان و همتان اونی جا وخوردد ۲۴ بازون اوشان بفرماسته: «آن می خون کی اونی امرأ، تازه عهد، خدا و اونی قوم میان مهر کونم. خلیان اوسی می خون فوکوده به. ۲۵ رأسی شمیره گم کی انکور ماصول جا ده و انخورم تا او روجی کی خدا پادیشایی میان، تازه تازه وخورم.»
 ۲۶ بازین ايتا سورود بخاند و را دکفتد زیتون کوه ور.

عیسا، پطرس اینکارکودن جه پیشتر گه

۲۷ بازین عیسا اوشان بفرماسته: «شومان همتان مَره تنأ نیهیدی. چونکی موقدس کیتابان دورونی بینویشته بوبوسته کی شبان خدا زنه و گوسوندان آواره ډا. ۲۸ ولی می زنده بوستن پسی، شم جلیل و شمیره اویه دینم.»
 ۲۹ پطرس بوگفته: «اگه حنا همتان تره تنأ ښد، من جه تی ورجا دور ښم.»
 ۳۰ عیسا اونی بوگفته: «آن بدان کی هه ایمشب، قبل آنکی خوروس دو وار بخانه، سه وار تو مَره اینکار کونی، گی کی مَره نشناسی!»
 ۳۱ ولی پطرس بوگفته: «اگه حنا لازیم ببه، تی امرأ میرم، ولی هیوخت تره اینکار نوکونم!» الباقی شاگردانم هطو بوگفتده.

آخری دوعا جتسیمانی میان

۳۲ بازین ايتا زیتون باغ فارسیده، کی جتسیمانی باغ معروف بو. عیسا خو شاگردان بوگفته: «شومان آیه بینیشینید من بشم دوعا بوکونم.» ۳۳ اونی پطرس، یعقوب و یوحنایم خو امرأ بیرده. ډیل نیگرانی و ایضطراب تومام اونی جان بیگفته بو، ۳۴ اوشان بوگفته: «جه درد و رنج زیاد مرداندرم. شومان هیه بیسید و می امرأ بیدار بیبید.» ۳۵ بازین بوشو ایچه اوشر و بگفته زیمین سر دوعا بوکوده کی اگه ایمکان ډاره آ درد و رنج جا کی اونی ره نها، دور بیسه ۳۶ اونی دوعا بوکوده، بوگفته: «آبا، آی پتر، هرتا کار کی ببه تی ورجا ایمکان داره. پس آ درد و رنج پیاله جه می ور اوسان. اما تی ایرادهی خایم، نه می ایرادهی.» ۳۷ بازون و اگر دسه او سهتا شاگرد ورجا و فاندسته کی خوفنده. بازین پطرس بوگفته: «شمعون! خوفتهی؟ حنا نتانستی ای ساعت می امرأ بیدار بیسی؟ ۳۸ بیدار بیسید و دوعا بوکونید کی وسوسه جا گریفتار نیبید. روح، ایشتیاق داره اما جیسم توان ناره.»
 ۳۹ ایوارده بوشو و هو دوعای بوکوده. ۴۰ او وخت کی و اگر دسه، فاندسته کی هنو

* ۲۱:۱۴ «اینسان پسر» کلمه، ايتا جه لقبانی ایسه کی عیسا خوره بکار بردی.
 * ۲۷:۱۴ زکریا ۱۳:۷.

خوفتده، چونکی نتانستد خوشانی چوم پيله واز بدآرد و ناستيد چي بگد. ^{۴۱} او وخت کي سيومي واز ره و اگر دسته، بوگفته: «هنو خوفتيدي و ايستراحت کوداندريدي؟ ده وسته! هسا او زمات کي و آستي باموي، فارسه، و اينسان پسر بدهکاران چنگ ميان گريفتار به. ^{۴۲} ويريزيد، و آستي بيشيم. فاندريد، اتم اوني ايسه کي مَره اوشاني دس ايسپاره!»

عيسا دسگيري

^{۴۳} هنو عيسا گب تومان نوبوسته بو کي يوهودا، يني ايتا جه عيسا دوازه تا شاگرد، جه را فارسه؛ خيليانم شمشير و چو و چوماق امرأ اوني امرأ باموده. اوشان جه پيله کاهينان و يوهود قوم پيله کسان ور بامو بود. ^{۴۴} يوهودا کي خاستي اون تسليم بوکونه، اوشاني کي اوني امرأ بامو بود بوگفته بو: «هر کي مآچي بدام، هونه؛ اون بيگيريد.» ^{۴۵} بازين هطو کي يوهودا فارسه، بامو عيسا ورجا و بوگفته: «اوستاد!» و اون مآچي بدا. ^{۴۶} اوشانم عيساي بيگيفتد و قايم دوستده کي ببرد. ^{۴۷} ولي ايتا جه اوشان کي عيسا امرأ بو، خو شمشير فاکشه و ايتا ضربه امرأ، پيله کاهين غولام گوش بگاد. ^{۴۸} عيسا بوگفته: «مگه من فراري دوزدم کي چو و چوماق و شمشير امرأ بامويدي مي دونبال؟ ^{۴۹} چره مَره معبد دورون نيگيفتيدي؟ من کي هر روج آموختن و آسي اويه ايسابوم. ولي و آستي تومام آيتفاقان دکفه کي خودا کلام کي جه قبل بوگفته بوبوسته انجام بيه.» ^{۵۰} آ گيرواگير ميان تومام شاگردان اون تنأ بناده و بوگروختد. ^{۵۱} ايتا جوانم اوشاني دونبالسر آموندوبو کي خوره فقد ايتا پارچه امرأ واپخته بو. چونکي سعي بوکودد اون بيگيرد، ^{۵۲} پارچه اوشاني دس ميان ول کوده و جان برانده بوگروخته.

عيسا موحاکمه يوهود شورأ محکمه ميان

^{۵۳} پس عيساي ببرد پيله کاهين خانه. دفائن، تومام پيله کاهينان و شيخان و دين عاليمان اويه جم بوسند. ^{۵۴} پترسم جه دور عيسا دونبالسر اموي کي بوشو پيله کاهين خانه و سروازان ميان، آتش ور بينيسته. ^{۵۵} خانه ميان، پيله کاهينان و يوهود شورأ پيله کسان حق سعي زئيدي ايتا مدرک عيسا ضد بيافد کي بتاند اون مردن ره محکوم بوکوند، اما موفق نوبوستده کي اوني ضد مدرکي بيافد. ^{۵۶} چن نفرم الکی گووآ بداده ولي اوشاني گبانم ايتا نوبو. ^{۵۷} آخريسي، بعضيان ويريشته، اوني ضد الکی گووآ بداده، بوگفتد: ^{۵۸} «امان بشتاوستيم کي گفتي من آ معبد کي اينساني دس امرأ چاکوده بوبوسته، فوگوردانم و بي انکي اينسان دس ياور بيه، سه روج ميان، ايتا ده معبد چاکونم.» ^{۵۹} ولي آ بوهتاتم هيذره فايده نوکوده. ^{۶۰} بازون پيله کاهين، شورأ حوزور جا ويريشته و عيسا جا واورسه: «خب، چي گي؟ اونچي کي گده راسته؟» ^{۶۱} عيسا ساکيت بئيسا و جواب ندا. بازين پيله کاهين واورسه: «آيا تو مسيح، موثوارک خودا پسر ايسي؟» ^{۶۲} عيسا بوگفته: «ايسم، و اينسان پسر فاندريد کي خودا راست دس نيسته، اسمان ابران رو آيه.» ^{۶۳} پيله کاهين خو ليواس يقه ي پاره کوده و ايجگره بزه «ده گووآ دنن کس چي خاييم

بوکونیم؟^{۶۴} شومان بشتاؤستید کی کوفر بوگفته. شیمی رای چیسه؟» همتان فتوا بداده کی وأستی بیمیره.

^{۶۵} بازون بعضیان اونی دیم رو فیلی فوکودد و اونی چومان دؤستد و اونی دیم چک زبیدی و رخشن گیفتن امرأ گفتید: «نوبوت بوکون!» نیگهبانانم اون بردن موقع، اون زبیدی.

پطرس عیسای اینکار کونه

^{۶۶} اما هنو پطرس بیجیر، صارأ میان ایسابو. هو وخت، پبله کاهین ایتا جه کنیزانم بامؤ اویه^{۶۷} و اون بیده کی خوره آتش ور گرم کوداندوبو بازین اون فاندروسته و بوگفته: «تویم عیسای ناصری امرأ بی!»

^{۶۸} پطرس اینکار بوکوده و بوگفته: «ناتم چی گی!» و بوشو صارأ او ور. هو وخت خوروس بخانده.

^{۶۹} او کنیز دووآره پطرس فاندروسته و اوشان بوگفته: «اون دینیدی؟ اونم ایتا جه اوشانه!»
^{۷۰} پطرس ایوآرده اینکار بوکوده.

ایچه کی بوبوسته، اوشانی کی آتش دور جم بوسته بود، اون بوگفتده: «تو وأستی ایتا جه اوشان بیبی، چونکی تی لهجه جلیلی ایسه!»

^{۷۱} پطرس لعنت بوکوده و قسم بوخورده کی من اون نشناسم.

^{۷۲} دویمی وار خوروس بخانده و پطرس عیسا گبان بخاطر باورده کی اون بوگفته بو: «قبل آنکی خوروس بخانه، تو سه وار مَره اینکار کونی.» بازین خیلی ناراحت بوسته و گریه بوکوده.

بخش ۱۵

عیسا مو حاکمه پیلانٹس محکمه میان

۱ صُب دَم، پیله کاهینان، شیخان و دین عالیمان ینی تومام شورا پیله کسان، مشورت کودن و تصمیم گیفتن پسی، عیسای دس دوسته، پیلانٹس، رومی فرماندار دس بیسپارد.

۲ پیلانٹس عیسا جا واورسیه: «تو یو هوڊ پادیشا ایسی؟»
عیسا جواب بدأ: «هطویه کی گی.»

۳ پیله کاهینان، خیلی بو هتئان عیسا ضد بزده. ۴ بازین پیلانٹس ایوارده اونی جا واورسیه: «چره هیچی نیگی؟ فاندِر چی بو هتئان تره زنده زنده.»

۵ ولی عیسا وازم هیچی نوگفت، جوری کی پیلانٹس قاق بوسته

۶ و فرماندار ورجا اطو داب بو کی هر سال پسخ عید ره، مردوم خاسته امرأ ایتا زندانی آزاد کونه. ۷ باراباس، او سال ره ایتا جه هو زندانیان بو کی شهر ایتا شلوغیان میان الباقی شورشیان امرأ، کوشت کوشتار بوکوده بو. ۸ هن و اسی، ایتا عیده جه او جمئیت بوشوده پیلانٹس ورجا، اونی جا خاهش بوکودد هر سال مانستن ایتا زندانی اوشانی و اسی آزاد کونه.

۹ پیلانٹس واورسیه: «خاییدی یو هوڊ پادیشای شمره آزاد کونم؟» ۱۰ چونکی بفامسته بو پیله کاهینان حسودی و اسی عیسای دسگیر کوڊد.

۱۱ ولی پیله کاهینان مردوم انتیریک بوکودد کی عیسا عوض، باراباس آزادی بخاید.

۱۲ پیلانٹس واورسیه: «اگه باراباس آزاد کونم، ا مرداک امرأ کی گیدی یو هوڊ پادیشا ایسه، چی و ا بوکونم؟»

۱۳ فریاد بزده: «اون به صلیب فاکش!»

۱۴ پیلانٹس واورسیه: «چره؟ مگه چی گونایی بوکوده؟» ولی ایوارده فریاد بزده «اون به صلیب فاکش!»

۱۵ پیلانٹس کی مردوم شورش جا زهله کودی و آنکی خاستی اوشان راضی بداره، باراباس اوشان ره آزاد کوده و فرمان بدأ عیسای شلاق زین پسی ببرد و صلیب سر فاکشد.

سروازان عیسای رخشن گیرده

۱۶ بازون رومی سروازان عیسای ببرد فرمانداری قصر صارأ میان و تومام سروازان جم کوڊد. ۱۷ بازین ایتا سورخ ردا اون دوکودد و تمشن جا ایتا تاج چاکودد، بناده اونی سر.

۱۸ اوشان اونی جولو فوچومستده، گفتید: «سلام بر یو هوڊ پادیشا!» ۱۹ بازین چو امرأ اونی سر رو کوبستید و اونی دیم رو فیلی فوکودیدی و اونی جولو زانو بزده، رخشن امرأ اون سوجه کودیدی. ۲۰ اونی رخشن گیفتن پسی کی خسته بوستد، ردای اونی چان جا اوسادد، خودش لیواس اون دوکودد و اون ببرد کی به صلیب فاکشد.

عیسا مصلوب بوستن

۲۱ را میان اینفر فاندِرستده کی صارأ جا و اگر دستاندوبو شهر. اونی نام شمعون و قیروان شین بو، ایسکندر و روفس پئر بو. سروازان اون واداشته کی عیسا صلیب بچان گیره و بره.

۲۲ سروازان عیسیٰ ببردد ایتا جا کی اونی نام جُلجتا بو کی اونی مانی بوستی جومجمومه.
 ۲۳ اوشان اونی ایتا شراب کی مَر اَمراً قاطی بو *بداده کی وَاخوره، اَمّا اونی قوبیل نوکوده.
 ۲۴ بازون اونی صلیب سَر مَخ اَمراً بوکوئستد و اونی لیواسان سام کون و اسی قرعه تاوداده کی فاندرد هرکی قسمت کو سام به.

۲۵ سه ساعت، کم و زیاد ظهر موقع ره بمأنسته بو کی اونی صلیب سَر فاکشیده. ۲۶ اونی تقصیرنامه رو بینویشته: «یوهوڈ پادیشا»

۲۷ دوتا شورشییم اونی اَمراً صلیب سَر فاکشیده، ایتا رَست ور اویتایم چپ ور. ۲۸ اَطوی، اَماجیرایانی کی جِه قبل موقدس کیتابان میان بامو انجام بوبوسته کی فرمایه: «اون جِه گوناکاران بحیساب بامو.»

۲۹ اوشانی کی جِه اویه دوا رستاندوبود، خوشانی سَر تکان داییدی و رخشن اَمراً گفتید: «تو کی خاستی معبد فوگوردانی و سه روج پسی اونی ایوارده چاکونی، ۳۰ تره نیجات بدن و صلیب جا بیا بیجیر!»

۳۱ پيله کاهینان و دین عالیمان کی اویه ایسابود، رخشن گيفتن اَمراً گفتید: «همتان نیجات دی، اَمّا خوره نتانه نیجات بدا! ۳۲ وئال مسیح، ایسرائیل پادیشا، هسا صلیب جا بایه بیجیر کی فاندريم و اونی ایمان باوریم!»
 هو دوتا مرداکم کی اونی ور صلیب سَر فاکشه بوبوسته بود، اونی فاش دئیدی.

عیسا مردن

۳۳ او روج، جِه ظهر وخت تا بعدظهر موقع ساعت سه، تومام او سرزمین شرأ طولومات بیگفته بو.

۳۴ ساعت سه بو، عیسا ایتا بولند صدا اَمراً فریاد بزه: «ایلوئی، ایلوئی، لَمّا سَبَقْتَنی؟» ینی «می خودا، می خودا، چره مَره جا بنایی؟» ۳۵ بعضیان کی اویه ایسا بود، فیکر بوکودده کی ایلای پیغمبر دوا داندرد. ۳۶ ایتا جِه اوشان بودووسته و ایتا کاسه تورش شراب بنا ایتا چو سَر و ببرده اونی دهن نیزدیکی کی وَاخوره و بوگفته: «اون هطو ول کونیم و فاندريم کی ایلایا ایه کی اونی باوره بیجیر!»

۳۷ بازین ایوارده عیسا فریاد بزه و بمرده.

۳۸ هووخت، معبد پرده جِه بوجور تا بیجیر دو پاره بوسته.

۳۹ او وخت کی رومی افسر صلیب جیر، فاندريسته کی عیسا چوطو بمرده، بوگفته: «رأس راسی اَ مرد خودا پسر بو!»

۴۰ چنتا زناگم اویه ایسا بود کی جِه دور اَ جریان فاندريستیدی. اوشانی میان مریم مجدلیه، مریم (کوجه یعقوب و یوشا مار) و سالومه ایسابود. ۴۱ او وخت کی عیسا جلیل میان ایسابو اَ زناکان، اونی خدمت و ایطاعت کودیدی. خلی ده زناکانم کی اونی اَمراً بامو بود اورشليم، اویه ایسابود.

عیسا تیمیز جان بیگیل کون

۴۲ او روج، تهیه روج، ینی ایتا روج پیشتر جِه شبآت بو. غروب دم نیزدیکی، ۴۳ اینفر

* ۲۳:۱۵ «مَر» ایتا زرخ چی ایسه کی ایتا کوجه دانه دار جا بیگفته به کی هه نام داره.

یوسف نام کی رامہ شین بو و ایتا جہ یوہود شوراً موحرتم کارکونان بو و ایشتیاق امرأ خودا پادیشایی فارسین رافا ایسابو، شوجاعت امرأ بوشو پیلانٹس ورجا و عیسا بمردہ جان بخاستہ.

^{۴۴} پیلانٹس کی عیسا اندر زود مردن جا قاق بوستہ بو، او افسر کی مسئلہ بوی دؤخادہ و ماجیرائی اونی جا واورسہ. ^{۴۵} او وخت کی او افسر عیسا مردن تأیید بوکودہ، پیلانٹس یوسف وئاستہ کی عیسا بمردہ جان بیرہ.

^{۴۶} یوسف ایچہ کتان پارچہ بیہہ و بمردہ جان جہ صلیب جور باوردہ بیجیر و وایختہ اونی دورون و بنا ایتا مقبرہ دورون کی صخرہ میان بتاستہ بوبوستہ بو، بازین ایتا سنگم گرا دا مقبرہ در جولو کی غار مانستی.

^{۴۷} مریم مجدلیہ و مریم یوشا مارم اویہ ایسا بود و فاندستہ کی عیسا جسد کویہ بنادہ.

عیسا زنده بوستن

^۱ شبّات روح عصر ره، آخری روح ایستراحت میان، مریم مجدلیه، سالومه و مریم یعقوب مار خوشبو دویان بیهده کی یوهوډ رسمان مانستن، عیسا بمرده جان اونی امرأ خوشبو بوکوند. ^۲ فردایی ره کی یکشنبه بو، صُب دم قبل آنکی آفتاب دتاوه بوشوده مقبره ور. ^۳ را میان کس کس واورسئده: «کی مقبره جولو سنگ امره گرا ده؟»

^۴ او وخت کی فارسیده مقبره ی، فاندرسنده کی او پيله سنگ، جه مقبره ور ایتا کناره گرا دا بوبوسته. ^۵ بازین بوشوده مقبره دورون کی ایتا غار مانستی و بیدده ایتا جوان مردای سیفیذ لیواس دوکوده داره قبر راسست ور نیشته. قاق و مات بوبوستد.

^۶ ولی فرشته اوشان بوگفته: «نوا ترسینید. مگه عیسای ناصری دونبال نگریدی کی صلیب جور بوکوشته بوبوسته؟ اون آیه نیسأ. اون ویریشته و زنده بوسته! فاندريد! آیه هویه ایسه کی اونی بمرده جان بنا بود. ^۷ آسه بیشید اونی شاگردان و پطرس بیگید کی اون جه قبل شومان شه جلیل کی شمّره اویه بیدینه، هوطویی کی قبل مردن شمّره بوگفته بو.» ^۸ زناکان ترسان و مات بوسته، مقبره جا بوشوده بیرون و بوگروخته. اوشان جوری زهله بوکوده بود کی نتانستد هیکس ایچی بگد.

^۹ صُب دم یکشنبه روح عیسا، بمرده یان جا ویریشته. اونی کی اول اون بیده، مریم مجدلیه بو، کی هفتا پلید روح عیسا اونی جا بیرون کوده بو. ^{۱۰} اونم بوشو و عیسا شاگردان کی گریه دبود و آسانی حال پریشان بو خوَر بدا. ^{۱۱} اما او وخت کی اوشان بشتاوستده کی عیسا زنده بوسته و مریم اون بیده باور نوکودد ^{۱۲} تا آنکی هو روح بعدظهر موقع عیسا، ایتا ده شمایل امرأ، خوَره دوتا جه اوشان نیشان بدا. اوشان اورشلیم شهر جا شوئوندوبود ایتا جه او را دیهاتان ور. ^{۱۳} اوشان دفاتن و اگر دستده اورشلیم و الباقیان و اخور کوډد، ولی ایوارده هیکس اوشانی گبان باور نوکوده بو.

^{۱۴} آخریسی عیسا او یازدهتا شاگرد ره، خوردن زماظاهیر بوسته و اوشان بی ایمانی و قوبیل نوکودن و سماجت و اسی ملامت بوکوده. چونکی اوشانی گبان کی اون جه اون قیام کودن پسی بیده بود، قوبیل نوکوده بود.

^{۱۵} بازین اوشان بوگفته: «هسا وستی بیشید دنیا سر تا سر اینجیل پیغام مردوم ره فارسائید. ^{۱۶} اوشانی کی ایمان باورد تعمید بیگیرد، نیجات یافده اما اوشانی کی ایمان ناورد، داوری بدا.

^{۱۷} «اوشانی کی ایمان اورد، می قودرت امرأ، پلید روحان مردوم جا بیرون کوئده و تازه زوانان امرأ گب زنده. ^{۱۸} لانتیان اوسائده و امنیت دارده و اگه او زهر کی کوشه ی و اخورد، آسان هیچی نیبه ناخوشان رو دس نهده و اوشان شفا بخشده.»

^{۱۹} او وخت کی خوداوند عیسا خو گبان تومان کوده آسمان ور بوجور برده بوبوسته و خودا راسست دس بینیشه. ^{۲۰} بازین شاگردان بوشوده همه جیگا، اینجیل پیغام همتان فارسائده. خوداوند اوشانی امرأ کار کودی و موجیزه یانی امرأ کی بخشه یی، آسانی پیغام تأبیت کودی.

تازہ عہد

رشت گیلکی

لوقا خوروم خور

صورتنامه

۱	بخش ۱
۵	بخش ۲
۸	بخش ۳
۱۲	بخش ۴
۱۵	بخش ۵
۱۸	بخش ۶
۲۱	بخش ۷
۲۴	بخش ۸
۲۸	بخش ۹
۳۲	بخش ۱۰
۳۵	بخش ۱۱
۳۸	بخش ۱۲
۴۱	بخش ۱۳
۴۴	بخش ۱۴
۴۶	بخش ۱۵
۴۸	بخش ۱۶
۵۰	بخش ۱۷
۵۲	بخش ۱۸
۵۵	بخش ۱۹
۵۸	بخش ۲۰
۶۱	بخش ۲۱
۶۳	بخش ۲۲
۶۳	بخش ۲۳
۶۳	بخش ۲۴

عیسا مسیح سرگوذشت

لوقا بینویشته

بخش ۱

۱ خلیان دأستانائی بینویشته کی امی ورجا انجام بوبوسته. ۲ ا کاران سرانجام دنن و اسی، اوشان جه گبانی ایستفاده بوکودد کی شأهیدانی کی ایسأید و اولی شاگردان، امره بجا بنأید. ۳ جه او خاطر کی من ا نیویشتهیانن جه اول تا آخر دیقت امرأ بخاندم، عالیجناب تنوفیلوس، صلاح بدأنستم کی ا مأجیرائی به شیکل کامیل و مورتب شمیره بینویشتم، ۴ تا کی هو اموجهیانی کی بیأفتید دوروست بوستنن جا ایطمینان بیأفید.

یوحنا کی تعمید دئی بودونیا امون خوروم خور

۵ مأجیرائی جه ایتا یهودی کاهین شورو کونم کی اون زکریا نام داشتی و او زمات کی هیرودیس یهودیه پادشأ بو، زندگی کودی. اون ایتا جه معبد کاهینان گورو بو کی ابیا نام داشتی. اونی زناکم ایلزأبت خودش مأنستنن جه یهوؤ کاهینان تیر و طأیفه و جه هارون ینی موسا برار نسل بو. ۶ زکریا و ایلزأبت هر دوتان خدا چومان میان خیلی دورستکار بود و جان و دیل امرأ تومامی خدا را روش رعایت کودید. ۷ اوشان زای نأشتید، چونکی ایلزأبت ره زای نوبوستی؛ جه آن بوگذریم هر دوتان خیلی پیر بود.

۸ ایوار کی زکریا دسته نوبت بو کی معبد میان خیدمت بوکوند و اونم خو کاهینی وظیفهیانن امرأ سرگرم بو، ۹ قرعه اونی نام دکفته کی بشه موقدس جأجیگا میان و اویه بوخور بوسوجأیه. ۱۰ بوخور سوجأئنن وخت پيله جمئیت معبد صحن میان سرگرم عیبأدت کودن بود. ۱۱ یوهو ایتا فرشته، زکریائی ظأهیر بوسته و بوخور مذبح رأست ور بپأ بنیسأ. ۱۲ زکریا جه فرشته دنن جا قاق بوسته و بترسه.

۱۳ فرشته اون بوگفت: «ای زکریا نوأترسنن! چونکی بأموم تره خور بدم کی خدا تی دوعائی بشتأوسته و تی زناى ایلزأبت ایتا پسر تره بودونیا آورده کی اونی ایسم یوحنا نیهی. ۱۴ ا پسر زای بأعیت به کی شومان شأد بید و خلیانم جه اونی بودونیا امون شأدی کوئده. ۱۵ چونکی اون خوداونؤ چومان میان پيله کس به. نوأستی شرأب و مشروبأنی کی مست کونه و آخوره چونکی حنا پیشتر جه بودونیا امون، روح القدس جا پوره! ۱۶ خیلی جه ایسرائیلیان، اونی و اسی خوشأنی خدا ور و اگرده. ۱۷ اون خو خیدمت ایلای پیغمبر قدرت و روح امرأ انجام دهه. اون مسیح جا پیشتر آیه کی مردوم اونی امون ره آمأده کونه و پئران دیل خو زاکان ور و اگرده. اون بأعیت به سرکش آدمأن، اوشانی کی خدا جا حیسأب برده، حکمت قوبیل بوکوند.»

۱۸ زکریا فرشتهی بوگفت: «آن ایمکان نأره چونکی من پیر بوستم و می زناکم هطو!» ۱۹ فرشته اون جواب بدأ و بوگفت: «من جبرأیلیم کی خدا حوزور میان ایسام و اونه کی مره اوسه کوده کی ا خورم خور تره بدم. ۲۰ هسأ کی می گبان قوبیل نوکودی، لال بی و تا هو زمات کی زای بودونیا بآیه نتانی گب زنن؛ چونکی او چی کی بوگفتم جه هو زمات کی موشخص بوبوسته، ایئتاق دکفه.»

۲۱ مردوم معبدّ صحنّ دورونی زکریا رافا ایسأبید و جِه اَ خاطر کی اون موقدسّ جأجیگأ جَا دِنرّ کوده قاقّ بوسْتید. ۲۲ بازون، او وخت کی بأمؤ بیرون و نتأسته اوشأنی آمرأ گب بَرَنه، اونی آدا ایشأره آمرأ بَفَأْمَسْتد کی هو معبدّ موقدسّ جأجیگأ میان ایتأ رویأ بیده. ۲۳ زکریا خیدمت کودنّ زَمَات تومأن بوسْته، وَاگَرْدَسْت خو خأنه. ۲۴ پور زَمَات دِننكشه کی اونی زنأی ایلیزأبت شکم اوسأده. اون پنج مَاه هيجأ نوشؤ و خأنه میان قَائِم بوسْته و گفتی: ۲۵ «آخِرِپْسِی خودا مَرَه لوطف بوکوده و ایتأ کأری بوکود کی دیگرأن ورجأ خجألت نکشم!»

عیسا بودونیا آمون خورم خور

۲۶ ایلیزأبت شیش مَاه شکم دأشتی کی خودا خو فَرَشْتَه جبرئیل اوسه کوده ناصره ایتأ جِه جلیل شهرأن ۲۷ کی بشه ایتأ دُؤخترئک* ور کی مریم نام دأشتی. مریم ایتأ نامزود دأشتی کی اونی ایسم یوسف و جِه داوود پَادِیشْأ نتأج بو. ۲۸ جبرأیل مریم ظَاهِر بوسْته و بوگفت: «تَرَه سَلَام گم کی خودا تی آمرأیه! و تَرَه خِلی لوطف دأره!»

۲۹ مریم آ گَبَان جَا بَتْرَسَه و قاقّ بوسْت و نَأَسْتی آن چو جور حَال وَاوْرَسِن ايسه. ۳۰ فَرَشْتَه اون بوگفت: «آی مریم نوأترسئن! چونکی خودا تَرَه لوطف بوکوده! ۳۱ بوزودی شکم اوسأنی، ایتأ پَسَر زای بودونیا أوری و اونی ایسم عیسا نیه. ۳۲ اون خِلی پيله کس ايسه و موعَال خودا پَسَر دُؤخأده به و خودا، اونی پيله پَنَر داوود پَادِیشْأیِ اون ايسأره ۳۳ کی همیشک خودا یعقوب نسل* جَا، حوکومت بوکونه، حوکومتی کی هیوخت تومأن نیه!»

۳۴ مریم فَرَشْتَه جَا وَاوْرَسِه: «أَمَّا چوطؤ ایمکأن دأره؟ هیچ مردأك دسی مَرَه فأنرسه!» ۳۵ فَرَشْتَه جواب بَدَأ: «روح القدس تی رو آیه و موعَال خودا قودرت تی رو سَأیه دتأوه، جِه اَ خاطر هو قوندأقه زای موقدس به و خودا پَسَر دُؤخأده به. ۳۶ وَاخْبَدَار بو کی تی فأمیل، ایلیزأبت شیش مَاه پیش پیری سن میان شکم اوسأده و بوزودی ایتأ پَسَر بودونیا أوره؛ دوروسته، هو کسی کی اون گفتید زای دَار نیه. ۳۷ چونکی خودا ره هیکأری غیر مومکین نیه!»

۳۸ مریم بوگفت: «من خوداوند خیدمتکأرم. هر چی کی می جَا بوگفتی، هوطؤ بیه.» بازون، فَرَشْتَه جِه اونی ورجأ بوشؤ.

مریم ایلیزأبت دِن رِه شه

۳۹ چن روج کی بوگوذشت، مریم سَفَر رِه آمأده بوسْته و عجله آمرأ بوشؤ یوهودیه کوهستان ور. ۴۰ اویَه کی زکریا زَنَدِیگی کودی. مریم بوشؤ خأنه دورون، ایلیزأبت سَلَام بوگفت. ۴۱ او وخت کی مریم سَلَام گفتن ایلیزأبت گوش برسه او زای اونی رَحْم جَا تكَأَن بوخورد. بازون، ایلیزأبت روح القدس جَا پور بوسْت ۴۲ و ایجگره آمرأ مریم بوگفت: «تو زَنَأَكْن میان مووَرکی و تی زَاگم هَطؤ مووَرک ايسه. ۴۳ چی پيله سعادتِی ايسه مَرَه کی

* ۲۷:۱ یا «ایتأ باکره»

* ۳۳:۱ خودا، یعقوب ایسم، ایبرَاهیم نوّهی، عوض کوده «ایسرأیل» بنا.

می خوداوند مار می دین و اسی بامو! ۴۴ او وخت کی بودورون بامویی و مَره سلام بوگفتی، تی صدای کی بشتاوستم، زای جِه خوشالی می رَحَم دورونی تکاَن بوخورد! ۴۵ خوشبحال تو، چونکی ایمان باوردی کی هرچی خودا تَره بوگفت، انجام به!»

مریم شوکرگوزاری سورود

۴۶ مریم بوگفت: «می تومام جان امرأ خودای ستایش کونم ۴۷ و می جان، می نیجات دهنده خودا و اسی شاد و خوشال ایسه! ۴۸ چونکی اون من بی‌مقدار لطف بوکوده. بازون، همتا نسلان مَره خوشبخت دُوخاند، ۴۹ چونکی قودوس خودای توانا، مَره پيلهدانه کاران بوکوده.

۵۰ «اون لطف و بخشش، پوشت بپوشت هوشان امرأ ایسه کی اون جا حیساب برده. ۵۱ اون خو دس دراز کونه و اوشانی کی خوشان گولاز کونده خوشانی نقشه‌یان امرأ پخن پلا بوکوده. ۵۲ پادشایان جِه تخت بیجیر فاکشه و سربجیران، سربولند کوده. ۵۳ ویشتایان خو بخششان و اسی ستر کونه اما مال و مینالدار آلمان دس خالی روانه کونه. ۵۴ اون خو بخشش خاطر باورده و خو غولام ایسرائیل یاور بدا. ۵۵ دوروسته، اون خو ابدی وعده کی ایبراهیم و اون زاکان بدا بو، خاطر باورده.» ۵۶ مریم تقریب سِه ماه ایلزابت ورجا بیسا. بازون، وَاگر دَسَت خو خانه.

یوحنا کی تعمد دئی بودونیا امون

۵۷ آخرپسی، ایلزابت اینتظار تومان بوسته و اونی زاستن وخت فارسه و ایتا پسر بزأ. ۵۸ او وخت کی اونی همسادهیان و فک فامیل جِه آ خور، وَاخبدار بوستده و بیده کی خوداوند چی پيلهدانه لطفی اون بوکوده باموده اونی ورجا و جِه اونی خوشالی سام ببردد. ۵۹ بازون کی جاغاله هشت روج داشتی، تومام اونی فک فامیل و ریفقان اونی ختنه بوستن رسم و روسامات و اسی جم بوستد و خاستید اونی پتر ایسم، زکریای اونی سربند. ۶۰ بازین، ایلزابت قوبیل نوکوده و بوگفت: «اونی ایسم یوحنا ایسه.»

۶۱ جواب بداده: «تی قوم و خویش میان، هیکس آ ایسم ناشتی.» ۶۲ بازون، ایشاره امرأ جِه هو جاغاله پتر واورسند کی اونی ایسم چی خایه بنه. ۶۳ زکریا ایشاره امرأ ایتا چو تیکه بخاسته و همتان قاق بوسته چوم جولو بینوشت «اونی ایسم یوحنا ایسه!» ۶۴ هو وخت اونی زوان واز بوست و بتانسته گب بزنه و خودای شوکر بوکود. ۶۵ همسادهیان آ ماجیرای دین و اسی خیلی مات بوستید، و آ ماجیرا خور تومام یوهودیه کوهستان دورون بیپیچسته. ۶۶ هر کی آ خور ایشتاوستی، فیکر کودی و خودش جا واورسیمی «آ زاک آینده چی و استی به؟» چونکی دیدی کی اونی خودا دیقت امرأ اون فاندره.

زکریا نوبوت

۶۷ بازین، اونی پتر زکریا نوبوت کون و اسی جِه روح القدس پور بوسته، اطو بوگفته: ۶۸ «خوداوند، ایسرائیل خودای شوکر کونم چونکی خو قوم یاور بامو و اوشان نیجات بدا. ۶۹ اون بوزودی جِه داوود نتاج ایتا پور جِه زور و قوت نیجات دهنده اوسه کونه؛ ۷۰ هطو کی جِه قدیمان، موقدس پیغمبران زوان جا وعده دئی. ۷۱ کی اینفر اوسه کونه کی

آمره جِه دوشمنان دَس و جِه تومأم اوشان دَس کی آمی جَا نیفرت دأرده خلأصَ کونه.
^{۷۲} «اون جِه آمی پئران جَا مهر و آنتَر و دَس و دیلوازتر ایسه. دوروسته، اون خو موقدسَ قول و پیمان خاطر بأورده. ^{۷۳} هو قولي کی آمی پيله پئر ایبراهیم آمرأ دُوسته، ^{۷۴} کی آمره دوشمنان دَس جَا خلأصَ کوده کی بتأنیم بودون ترس و ایضطراب اون عیبأدت بوکونیم ^{۷۵} و تومأم آمی زندگی روجان تیمیزی و عیدألت آمرأ اونی ورجأ موشغول بیبیم.

^{۷۶} «و تو آی می زای، خودا موعأل پیغمبر دؤخأده بی چونکی خوداوند پیشتر حرکت کونی کی اونی رای آمأده کونی ^{۷۷} و اونی قوم و آخبدأر کونی کی اوشان، گونأیان بخشش آمرأ نیجأت یأفده. ^{۷۸} آشان، همه تومأم نوبوستنی بخشش و مهر و آنی جِه آمی خودایه. کی بوزودی صُب دَم جِه آسمان لچه آمره دتأوه ^{۷۹} تا اوشان کی تول جَا و مرگ سآیه جیر ایسأید، دتأوه و همهی آمان آرامش و صلح و صفأ و ر هیدأیت بوکونه.»
^{۸۰} او زای پيلهتر بوستی و پور جِه زور و قوَت روح بوستی. اون صأرا میان زندگی کودی تا کی او روج برسه کی و آستی خو خیدمت آشیکأرا ایسرأیل قوم میان شور و بوکونه.

بخش ۲

عیسا مسیح بودونیا آمون

^۱ او وختان، اوگوستوس، روم فرمائروا، دستور بدا کی مردوم تومام سرزیمینان دورون کی اونی فرمائروایی جیر نها بو سرشوماری بوکوند. ^۲ اولی سرشوماری او وخت کی ایتفاق دکفته کی کورینیوس سوریہ فرمائروا بو. ^۳ سرشوماری شرکت کودن و اسی، هر کس و استی بوشویی هو شهرانی کی بودونیا بامو بو. ^۴ جه ا خاطر، یوسف هم ناصرہ شهر جا کی اوستان جلیل میان نها بو، بوشو بیت لحم یوہودیه سرا کی داوود پادیشا اویہ بودونیا بامو بو، چونکی اون جه داوود پادیشا نتاج بو. ^۵ مریم کی یوسف نامزود بو و خو شکم داشتن آخری روجان گوزر اندوبو، اونی امرأ بوشو کی ایسم نیویسی بوکونه. ^۶ هو وخت کی بیت لحم میان ایسابود، مریم زایمان وخت فارسیہ ^۷ و خو اولی زاک کی پسر بو، بودونیا باورده و اون قونداق دورون و اچخته و ایتا تیلنبار دورونی بوخوسانه، چونکی اوشان ره اویہ موسافر خانه دورون جا نوبو.

فرشتهیان و چوپانان

^۸ او شهر دورور صارایی میان، چوپانانی ایسابید کی شب ره خوشان گلہیان جا موحافیطت کودید. ^۹ او شب، ناخورکی ایتا فرشته اوشانی میان ظاہیر بوسته و خوداوند جلال روشنایی اوشانی دورور دتاوسته و همتان بترسید. ^{۱۰} اما فرشته اوشان ایطمینان بدا و بوگفت: «نوا ترسینید! من ایتا خوروم خور شمرہ دارم، ایتا خوروم خور همتا مردوم خوشالی و اسی! ^{۱۱} و اون آن ایسہ کی هہ ایمر و داوود شهر دورون، ایتا نیجات بدا کس شمرہ بودونیا بامو، هونی کی مسیح و خوداونده. ^{۱۲} می گبان دوروستی نیشانهیان آن ایسہ کی ایتا قونداقہ زاک دینید کی قونداق دورونی و اچخته و تیلنبار دورونی بوخوسانده.» ^{۱۳} ایوارکی ایتا دسته پور جه آسمانان فرشتهیان هو فرشتهی دوچوکستده. اوشان خودا عیبادت و اسی، آواز خاندید و گفتید:

^{۱۴} «خودای آسمانان دورونی جلال ببه و زیمین رو، او مردوم میان کی خودای خوشال کونده، صفا و آرامش ببه!»

^{۱۵} هطو کی فرشتهیان آسمان جا و اگر دستده، هو چوپانان کس کس بوگفتده: «بائید بیشیم بیت لحم و ا عجیب کار کی خودا اونی خور آمرہ بدا، امی چومان امرأ ببینیم.» ^{۱۶} پس توندا تاکید امرأ بوشوده بیت لحم و مریم و یوسف بیافتد. بازون ایتا قونداقہ زاک ببیده کی ایتا تیلنبار دورون خوفته بو. ^{۱۷} ا ماجیرای چوپانان دفاتن همتان گوش فارساند و او گبانای کی فرشته درواری قونداقہ زای بوگفته بو و اگویا بوکودد. ^{۱۸} هرکی اوشانی گبان ایشتاوستی، قاق بوستی. ^{۱۹} اما مریم، تومام ا ماجرایان خو دیل دورونی داشتی و ویشتر وختان درواری اون فیکر کودی.

^{۲۰} بازین چوپانان و اگر دستده صارایی خوشان گلہیان ورجا و جه ا خاطر کی هوطو فرشتهیان گبان مانستن ببیده و بشتاوستده، خودای شوکر بوکودد.

عیسای تقدیم کودن مراسیم، خودا خانه میان

^{۲۱} او زاک هشتمی روج کی فارسیہ، اونی ختنه کودن مراسیم ره اونی ایسم عیسا بناد،

ینی ہو ایسمی کی فرشته جہ قبل آنکی مریم شکم اوسانہ، اونی رہ اینتخاب بوکودہ بو۔
 ۲۲ ایتا روج کی قرار بو عیسا پئر و مار خوشان طہارت مرآسیم و اسی کی موسا شریعت
 میان نہا بو بشد اورشلیم خودا خانہ، عیسا پئر خوشانی امرأ ببردد کی خودای تقدیم بوکوند؛
 ۲۳ چونکی شریعت میان بامو بو کی ہرتا خانوار اولی پسر زای و استی خوداونڈ رہ تقدیم
 ببہ۔ ۲۴ پس عیسا پئر و مار خوشانی طہارت و اسی، او قوربانی کی لازیم بوی تقدیم بوکودد
 کی هوطو شریعت قانون مأنستن دونه فمري یا دونه کوثر زای بو۔

شمعون نوبوت کودن

۲۵ او وختان ایتا خوروم مردای کی خودا جہا حیساب بردی و روح القدس جہا پور بو، اونی
 ایسم شمعون بو، اورشلیم دورونی زندگی کودی۔ اون مسیح رافا ایسابو کی بایہ و ایسرائیل
 نیجات بدا۔ ۲۶ روح القدس اونی رہ آشیکار کودہ بو تا او مسیح کی و استی بامو بی، نیدینہ،
 نیمیرہ۔ ۲۷ او روج، روح القدس اون ہیدایت بوکود کی بشہ خودا خانہ و هو او وخت کی
 یوسف و مریم، کوجہدانہ عیسا باوردد کی هوطو شریعت مأنستن خودای تقدیم بوکوند،
 ۲۸ شمعون، اون گشنہ گیفٹ و خودای شوکر بوکودہ و بوگفتہ:
 ۲۹ «خودایا، اسہ دہ تانم خیال راحتی امرأ می چومان دونیا جہا دوڈم، هوطو کی قول بدا
 بی۔ ۳۰ می چومان امرأ، تی نیجات ببیدم، ۳۱ هو نیجاتی کی تومأم اومتان رہ فرأهم بوکودی۔
 ۳۲ اون ایتا نور مأنستن الباقي اومتان دتاوہ و تی قوم، ایسرائیل نتاچ سربولند کونہ!»
 ۳۳ یوسف و مریم مات و قاق ایسا بود و جہ اونچی کی عیسا جہا بوگفتہ بوستی قاق بوستہ
 بود۔ ۳۴ اما شمعون اوشانی رہ دوعای خیر بوکودہ۔ بازین، او زاک مار، مریم بوگفتہ: «أ
 زای اینتخاب بوبوستہ کی خیلی جہ ایسرائیل نتاچ کفتن و ویریشن باعیت ببہ، و ایتا نیشانہ
 ببہ کی اونی ضد گب بزند۔ ۳۵ و اطوی خلیان دیلان میان، فیکری کی درہ آشیکار بہ۔ ایتا
 شمشیرم ایسہ کی تی قلب میان فوخاصتہ بہ!»

آنا نوبوت کودن

۳۶ معبد دورون ایتا زنا کی خیلی پیر بو زندگی کودی کی اونی ایسم آنا بو، اون
 فونوئل دوختر، جہ اشیر قبیلہ بو۔ اون خو مرداک ہفت سال ایزدواج پسی جہ دس بدا بو۔
 ۳۷ و ہشتاد و چار سال داشتی کی ویوہ بو۔ آنا ہیوخت معبد ترک نوکودی، بلکی شبندروج،
 دوعا و روزہ امرأ خودای عیادت کودی۔
 ۳۸ او وخت کی شمعون، یوسف و مریم امرأ گب زیندوبو، آنا پئر بامو بودورون، خودای
 شوکر بوکودہ و تومأم اوشان کی رافا ایسابود اونی کی اورشلیم نیجات دہی ببیدند امرأ،
 جہ او زای گب بڑہ۔
 ۳۹ یوسف و مریم دینی مرآسیم انجام دنن پسی، و اگر دست خوشانی شہر ناصرہ کی جلیل
 اوستان میان نہا بو۔ ۴۰ عیسا اوہ پیلہ بوستہ۔ اون حکمت جہا پور بو و خودا فیض اونی
 رو نہا بو۔

دوازده سالہ عیسا اورشلیم میان

۴۱ عیسا پئر و مار ہرتا سال، پسح عید مرآسیم و اسی شوئید اورشلیم۔ ۴۲ او وخت کی
 عیسا دوازده سال داشتی، هوطوی یوہود رسم مأنستن، اونم خوشانی امرأ ببردد۔ ۴۳ عید

روحان کی تومان بوسه، و اگر دستہ ناصرہ. اما عیسا بودون آنکی یوسف و خو مار بگه، اورشليم میان بنیسا. ۴۴ اوشان اولی روح، و اخبدار نوبوستده کی اون نیسا چونکی فیکر کودید کی اون کاروان میان ایسا. اما او وخت کی شب دکفته و بیدده کی عیسا هنو اشان ورجا نامو، خوشانی فک و فامیل و ریفقان میان اونی دونبال بگردستد، ۴۵ اما اون نیافتد. بازین مجبور بوبوستد و اگر دد اورشليم کی اون بیافتد.

۴۶ آخریسی، سه روح و اموج و اموج پسی، اون معبد صحن دورون بیافتد کی دین عالیمان میان نیشته بو و اوشانی گبان ایشتاوستی و اوشانی جا و اورس و ورس کودی. ۴۷ هرکی اونی گبان ایشتاوستی، اونی فام و جواب دنن جا قاق بوستی.

۴۸ اونی پتر و مار او وخت کی اون فاندراستد قاق بوستد! اونی مار، اون بوگفت: «می جان دیل پسر چره ا کار امی امرأ بوکودی؟ من و تی پتر دیلواپس بیم و تومام جاجیگایان تی دونبال بگردستیم!»

۴۹ عیسا جواب دد: «چی نیازی بو می دونبال بگردید؟ مگه ناستید می پتر خانه دورون و استی بنیسم؟» ۵۰ اما اوشان عیسا گب نفامستده.

۵۱ بازین عیسا، یوسف و مریم امرأ و اگر دسته ناصرہ و همیشک اوشانی جا فرمان بردی. اونی مارم تومام ایتفاقان خو خاطر میان داشتی. ۵۲ بازون عیسا دانستن و حکمت قد و قواره میان پیله بوستی و خودا و مردوم اون خوش داشتیدی.

یوحنا، رائی مسیح ره آماده كونه

^۱ تیبیریوس، روم قيصر پاديشايي، پونزدهومي سال دورون، هو او وخت كي پنتيوس پيلاطس يهوديه فرماندار بو، هيروديس جليل حاكم، فيليپس هيروديس برار ايتوريه و تراخونيتس حاكم، و ليسانيوس آبله حاكم، ^۲ و حتا و قيافا پيله كاهينان بيد. خدا پيغام، صارأ ميان يوحنا، زكريا پسر رو بيجير بامو. ^۳ بازين يوحنا خو رسالت شورو بوكوده، اردن روخان شرا گردستي و مردوم ره موعظه كودي كي تعميد بيگيرد، كي نشان بدد، خوشاني گونايان جا دس بكشيدي، و خدا ور واگردسته كي اوشاني گونايان ببخشه بيه.

^۴ يوحنا اوني بو كي اشعياي پيغمبر اوني جا بو گفته بو: «اون صدايي ايسه صارأ دورون كي ايجگه زنه رائی خداوند امون ره آماده كونيد! مسيران اوني ره هموار كونيد! ^۵ درهيان پور بدا؛ كوهان و تپهيان هموار بدا! كج رايان راست و ناهموار مسيران هموار بدا. ^۶ هو وخت تومام مردوم خدا نيجات ديد.»*

^۷ خيلي جه مردومان، تعميد گيفتن و اسي يوحنا ورجا امويدي. ايوار اون ايتا عيده جه اوشان بو گفته: «اي لانتی زاکان، كي شمّره خدا عذاب اينده جا و اخبداژ كوده كي بوگروزيدي؟ ^۸ شيمي كردكاران و استي نشان بدا كي راس راسي توبه بوكوديد يا نه. ا فيكر شيمي مغز جا بيرون تاويد كي خدا عذاب جا جيويزيدي چونكي ايبراهيم شيمي پيله پئر ايسه، خدا تانه ا صارأ سنگان جا ايبراهيم ره زاکان چاكونه! ^۹ آسه دار و درختان ريشه رو تيشه نها. او دار كي خوروم بار ناوردده، و اوه به، آتش دورون تاودا به.»

^{۱۰} اوني جا واورسئده: «چی و ا بوكونيم؟» ^{۱۱} جواب بدا: «اگه دونه پيراهن داريد، ايتاي فاديد اوني كي ناره. اگه خوراكيم داريد، اون و يشتاين امرأ سام بوكونيد.» ^{۱۲} حتا باجفاگيران كي بدنم بيد، تعميد و اسي اوني ورجا باموده و واورسئده: «اوستاد، امان چي و ا بوكونيم؟» ^{۱۳} جواب بدا: «ويشتر جه اونچي كي روم دولت تعين بوكوده، هيكس جا ماليات فانگيريد.»

^{۱۴} ايتا عيده جه سروازان، اوني جا واورسئده: «امان چي بوكونيم؟» يوحنا جواب بدا: «زور و تهديد امرأ مردوم جا پول فانگيريد. هيكس اكي بهتان نزنيد و شيمي حق و حقوق جا راضي بيبيد.»

^{۱۵} او روجان دوروني، مردوم اوميد مسيح امون ره قوت بيگفته بو و همتان خوشان جا واورسئد كي يوحنا هو مسيح ايسه يا نه؟ ^{۱۶} يوحنا جه ا موضوع مردوم امرأ گب بزه: «من شمّره آب امرأ تعميد دهم. اما دئر نييه كي اينفر آيه و شمّره روح القدس و آتش امرأ تعميد دهه. اوني مقام مي جا بوجورتره و من حتا لياقت نازم اوني پافزار بند و اكونم. ^{۱۷} اون آماده ايسه كي خو خرمنكو چنگك امرأ گندم جه كولوش سيوا و اكونه. بازين خو خرمن جيگاي پاك كونه، گندم تيلنبار دوروني جم كونه اما كولوش ايتا آتش دوروني كي خاموش نييه سوجانه.» ^{۱۸} و اطويي بو كي يوحنا نصيحتان امرأ، خدا كلام مردوم ره واگويا كودي و خوروم خور دئي كي خدا پاديشايي فارسندره.

۱۹ اَمّا اَنّ پَسی کی یوحنا همه کسّ ورجا، هیرودیس آنتیپاس، ایتا عالمه خطایان و خو برار زن، هیرودیا امرأ ایزدواج کودنّ و اسی شمائت بوکوده، ۲۰ هیرودیس اون تآودا زندان و اَطویی ایتا گونا خو گونایان سَر ایضافه کوده.

عیسا تعمید گِیفتن و اونی شجره نامچه

۲۱ ایتا روج، او وخت کی همتان تعمید گِیفتن ره موشغول بود، عیسایم تعمید بیگِیفته. هوطو کی دوعا کوداندوبو، آسمان و آشکافته بوبوسته، ۲۲ روح القدس ایتا کوثر مأنستن بامو و اونی رو بینیشته؛ ایتا صدا هم آسمان جا بامو کی گفتی: «تو می خوروم پَسی، کی تی جا راضی یم!»

۲۳ عیسا سن و سأل سی سأل فارسی کی خو خیدمت شورو بوکود. مردوم اون یوسف پسر دانستیدی.

یوسف پسر، هالی بو.

۲۴ هالی پسر، متات بو.

متات پسر، لاوی بو.

لاوی پسر، ملکی بو.

ملکی پسر، ینا بو.

ینا پسر، یوسف بو.

۲۵ یوسف پسر، متات بو.

متات پسر، آموس بو.

آموس پسر، ناحوم بو.

ناحوم پسر، حسلی بو.

حسلی پسر، نجی بو.

۲۶ نجی پسر، مانت بو.

مانت پسر، متاتیا بو.

متاتیا پسر، شمعی بو.

شمعی پسر، یوسف بو.

یوسف پسر، یوهودا بو.

یوهودا پسر، یوحنا بو.

۲۷ یوحنا پسر، ریسا بو.

ریسا پسر، زروبابل بو.

زروبابل پسر، سالتیئیل بو.

سالتیئیل پسر، نیری بو.

۲۸ نیری پسر، ملکی بو.

ملکی پسر، ادی بو.

ادی پسر، قوسام بو.

قوسام پسر، ایلمودام بو.

ایلمودام پسر، عیر بو.

۲۹ عیر پسر، یوسی بو.

یوسی پئر، العازار بو.
 العازار پئر، یوریم بو.
 یوریم پئر، متات بو.
 متات پئر، لاوی بو.
 ۳۰ لاوی پئر، شمعون بو.
 شمعون پئر، یوھودا بو.
 یوھودا پئر، یوسف بو.
 یوسف، پئر یونان بو.
 یونان پئر ایلیاقیم بو.
 ۳۱ ایلیاقیم پئر ملیا بو.
 ملیا پئر، مینان بو.
 مینان پئر، متاتا بو.
 متاتا پئر، ناتان بو.
 ناتان پئر، داوود بو.
 ۳۲ داوود پئر، یسا بو.
 یسا پئر عوبید بو.
 عوبید پئر، بو عز بو.
 بو عز پئر، شلمون بو.
 شلمون پئر، نحشون بو.
 ۳۳ نحشون پئر، عمیناداب بو.
 عمیناداب پئر، آرام بو.
 آرام پئر، حصرون بو.
 حصرون پئر فارص بو.
 فارص پئر، یوھودا بو.
 ۳۴ یوھودا پئر، یعقوب بو.
 یعقوب پئر، ایسحاق بو.
 ایسحاق پئر، ایبراهیم بو.
 ایبراهیم پئر، تارح بو.
 تارح پئر، ناحور بو.
 ۳۵ ناحور پئر، سروج بو.
 سروج پئر، رعو بو.
 رعو پئر، فلج بو.
 فلج پئر، عابر بو.
 عابر پئر، صالح بو.
 ۳۶ صالح پئر، قینان بو.
 قینان پئر، ارفکشداد بو.
 ارفکشداد پئر، سام بو.

سام پئر نوح بو.
نوح پئر، لمک بو.
۳۷ لمک پئر متوشالچ بو.
متوشالچ پئر، خنوخ بو.
خنوخ پئر، یارد بو.
یارد پئر، مهللئیل بو.
مهللئیل پئر، قینان بو.
۳۸ قینان پئر، انوش بو.
انوش پئر، شیث بو.
شیث پئر، آدم بو.
آدم پئر، خودا اون خلق بوکوده بو.

بخش ۴

عیسا، شیطان و سوسه‌یان جَا پیروز به

۱ عیسا روح القدس جَا پور بوسه، اُردن روخان جَا و اُگردسته و خودا روح، بیابان میان اُون هیدایت بوکوده. ۲ اویہ شیطان اُون چهل روح و سوسه کودی. تومأم ا وختان میان عیسا هیچی نوخورده؛ اَن و اسی، آخریسی اُون خلی ویشتا کود. ۳ شیطان اُون بوگفته: «اگه تو خودا پسر ایسی، ا سنگ بوگو کی نان ببه!» ۴ عیسا جواب بدا: «موقدس کیتابان میان بینویشته بوبوسه کی "اینسان فقد نان امرأ زنده نیبه."»*

۵ بازون شیطان اُون ببرده ایتا بولند جیگا جور و ایتا چوم سربسر نهن اندر تومأم دنیا سرزیمینان اُون نیشان بدا ۶ و بوگفته: «تومأم اوشانی اخیثار تره فادَم چونکی مَره فادأ بوبوسده و منم تائم اوشان هرکی ی کی بخایم بیخشم. ۷ کافیه کی مَره عیبادت بوکونی کی همه ی اوشان تره بیخسه ببه.»

۸ عیسا جواب بدا: «موقدس کیتابان میان بامو:

"خوداوند، تی خودای پرستش بوکون و فقد اُون عیبادت بوکون."»*

۹ بازون شیطان اُون جِه اویہ ببرده و بنا اورشلیم معبد پوشتبام جور و بوگفته: «اگه خودا پسر ایسی، تره جِه آیه بیجیر تاود ۱۰ چونکی بینویشته بوبوسه "خو فرشته‌یان دستور دهه کی تی جَا موراقبت بوکوند. ۱۱ اوشان تره خوشانی دسان رو راست گیرد کی حتا تی پایان سنگ نوخوره."»*

۱۲ عیسا جواب بدا: «هطویه، ولی اتم بینویشته بوبوسه کی "تی خوداوند، خودای ایمتحان نو اکودن."»*

۱۳ او وخت کی شیطان تومأم خو و سوسه‌یان تومأم کود، چن او وخت کی عیسای ول کود.

عیسا خو خیدمت شورو کونه

۱۴ بازون عیسا، روح القدس قودرت جَا پور بوسه، و اُگردسته جلیل. همتا جَا، اونی جَا بوگو بشتا و کودیدی. ۱۵ اُون مورتب کنیسه‌یان دورونی اوشان آموختی و همتان اُون تشویق کودید.

۱۶ او وخت کی بامو ناصره، او شهری کی اویہ پیله بوسه بو، خو همیشکی عادت مأنستن، شبأت روح بوشو شهر کنیسه میان. هو وخت میان کی مراسیم انجام بوستاندوبو، اُون ویریشته کی ایتا قیسمت جِه خودا کلام او چمئیت ره بخانه. ۱۷ بازون، اشعیای نبی طومار اُون فادأده. اُون طومار واز کود و او سامان بخانده کی فرمایه:

* ۴:۴ تثنیه ۸:۳

* ۸:۴ تثنیه ۶:۱۳

* ۱۱:۴ مزمور ۹۱:۱۱ و ۱۲

* ۱۲:۴ تثنیه ۶:۱۶

۱۸ «خودا روح می رو نھا، چونکی مَرَه مَسَح بوکوده کی بینوایان خوروم خَوَر بدم، اون مَرَه اوسه کوده کی آزادی خَوَر اسیران فَاَدَم و دِنَن کوران ره وَاگویا بوکونم و ستم بیدکان آزاد کونم ۱۹ و وَاگویا بوکونم او زماتی کی خوداوند لوطف کونه، فَاَرَسِه.»*

۲۰ بازون او طومار واپخته و کنیسه خادیم بیسپارده و بینشته و هوطو کی همتان کنیسه دورون اونی رو چوم اونساده بود، ۲۱ شورو بوکوده اوشانی امرأ گب زن و بفرمأسته: «او آیهانی کی آسه بشتاوستیدی، هه ایمر و انجام بو بوسته!»

۲۲ همه اوشانی کی او یه ایسا بود، اون تشویق بوکودد. اونی گبان کی فیض جا پور بو اوشانی ره نمود بوکوده، کس کس جا واورسئید: «چوطو آ چیان ایمکان داره؟ مگه آدم، هو یوسف پسر نییه؟»

۲۳ عیسا اوشان بفرمأسته: «شک نازم کی خایید آ مثل مَرَه باورید کی "آی طیب، خودت شفا بدن!" و مَرَه بیگید "او موجیزه یان کی بشتاوستیم کفرناحوم میان انجام بدایی، آیه تی شهر دورونم انجام بدن!" ۲۴ اما آن بدانید هیتا پیغمبر خو سرزمین دورونی قوبیل نوکونده! ۲۵ ایلای پیغمبر زماٹ میان، سه سال و نیم ایسرائیل میان وارش نوارسته و قحطی سال بو بوسته. هطو کی او زماٹ میان، خیلی جه ایسرائیلی ویوه زناکان ایسابود کی یاور ایحتیاج داشتد، ۲۶ خودا ایلای هیکس یاور دنن ره اوسه نوکوده بلکی اون اوسه کوده ایتا ویوه زناک ورجا کی یوهودی نوبو و صرفه صیدون شین بو. ۲۷ یا الیشع پیغمبر خاطر باورید کی نعمان سوری چوطو جه جودام شفا بدا، آن امرأ کی ایسرائیل میان خیلی جودامیان ایسابود کی شفا گیفتن ایحتیاج داشتد.»

۲۸ او جمئیت آ گبان جا غیظ گیفته ۲۹ و ویریشته اون شهر جا بیرون کودد و ایتا سراجیری تپه سر کی شهر اونی رو نھا بو، ببردد کی اون جه او یه تاودد بیجیر. ۳۰ اما عیسا جه اوشانی میان دوارسته و بوشو.

عیسا ایتا پلید روح بیرون کونه

۳۱ بازون، عیسا بوشو کفرناحوم، کی ایتا جه جلیل اوستان شهران بو و شبآت روجان میان خودا کلام مردوم ره وَاگویا کودی. ۳۲ هوطویم او یه، مردوم اونی آموجهیان جا قاق بوستد چونکی قودرت و ایقتدار امرأ گب زئی.

۳۳ هو کنیسه میان ایتا مردای ایسا بو کی پلید روح داشتی. اون او وخت کی عیسای بیده ایجگره بزه: ۳۴ «آی عیسای ناصری، چره آمره ول نوکونی؟ آیا بامویی کی آمره هلاک کونی؟ تره شناسم. تو هو خودا قودوس ایسی!»

۳۵ عیسا ولاشته کی او پلید روح ویشتر جه آن ایچی بگه و اون فرمان بدا، بوگفته: «ساکیت بو! آ مرداک جا بیرون بیا!» پلید روح همتان قاق بوسته چومان ورجا، او مرداک زمین بزه و بودون آنکی ویشتر اون آذت بوکونه، اونی جان جا بوشو بیرون. ۳۶ مردوم قاق بوسته، کس کس جا واورسئید: «چی قودرتی آ مرداک گبان میان نھا کی حتا پلید روحانم اونی جا فرمان برده؟» ۳۷ هطویی عیسا کاران خور تومام او شرأ ببیچسته.

عیسا خلیان شفا دهه

۳۸ بازون، عیسا کنیسه جا بیرون بامو و بوشو شمعون خانه. اویہ شمعون زن مار، تب جا سوختاندوبو؛ اوشان عیسای ایلتماس بوکود کی اون شفا بدا. ۳۹ عیسا اونی جیگا سر فوچومسته و او تب فرمان بدا و اونی تب بیسا. اونم دفاتن ویریشه و اوشانی جا پذیرایی بوکود.

۴۰ غروب دم، مردوم تومام آلمان کی جور و اجور ناخوشیان داشتید، عیسا ورجا باورد. اونم ایتا ایتا اوشانی رو دس نئی و اوشان شفا دئی. ۴۱ پلید روحانم عیسا فرمان امر ایجگره زیدی و او آزاریان جا بیرون شوئید و گفتیدی: «تو خودا پسر ایسی!» اما اون پلید روحان ساکیت کودی و ولأشتی گب بزند چونکی دانستید کی اون مسیح ایسه.

عیسا خو موعیظه کون ایدامه دهه

۴۲ فردایی صب دم، عیسا دوعا کون و اسی بوشو ایتا دور جاجیگا. اما مردوم اونی دونبال گردستیدی و او وخت کی اون بیافتد، اونی جا خلی ایلتماس بوکود کی هویه، کفرناحوم میان بنیسه و جه اوشان ور هیتا جیگا نشه. ۴۳ عیسا اوشان بوگفته: «لأزیم ایسه کی ده الباقی شهرانم بشم و خودا پادیشایی خوروم خور مردوم ره و اگویا بوکونم چونکی آن و اسی باموم.» ۴۴ پس تومام او سرزیمین کنیسهیان دورونی خودا پیغام مردوم فارسائی.

بخش ۵

عیسا اولی شاگردان

^۱ ایتا روح عیسا جنیسارت روخان ورجا ایسا بو و آدماں جہ هر سمتی اونی ورجا هوجوم باؤردد کی خودا کلام بشتاؤد. ^۲ بازون، عیسا دونه خالی لوتکائی روخان ساحیل ورجا بیده کی مالیان اوشانی جا بیرون باموده و خوشانی ماشکان پاک کوؤد. ^۳ پس ایتا لوتکایان دورونی بینیشته و شمعون کی او لوتکا صاب بوی بفرماسته کی اییچه جہ ساحیل دور بو کی اون دورونی بینیشینه، جہ اویہ مردوم باموجه.

^۴ او وخت کی اونی گبان توماں بوسته، شمعون بفرماسته: «آسه لوتکائی ببر دریا جولف جیگا و شیمی ماشکان آب میان تاؤدید کی کلی مائی بیگیرید!»

^۵ شمعون اون جواب بدا و بوگفته: «اوستاد، دیشب خیلی حق سعی بزئیم، اما ایچی نیگیتیم، اما آسه تی فرماں امرأ، ایواریه ماشکان تاؤدم!»

^۶ ایدفا آنقد مائی بیگفتد کی نيزدیک بو ماشکان پارہ بد! ^۷ اون و آسی خو همکاران ایتا لوتکا ده جا بخاسته کی اون یاور بید. اندر نوگذشته بو کی دونه لوتکا مائی جا پور بوسته، او جوری کی نيزدیک بو غرق بد!

^۸ او وخت کی شمعون پطرس و اخبدار بوبوسته و بفامسته کی چی موجیزهیی ایتفاق دکفته، عیسا جولو چار زانو بزہ و بوگفته: «آی می سرور، می جا دور بو، چونکی من خیلی گوناکارم و نتانم تی ورجا بیئسم.» ^۹ اون و اونی همکاران او میقدار مائی گیتن و آسی خیلی بترسید. ^{۱۰} اونی همکاران، یعقوب و یوحنا، زبدی پسرانم هو حال داشتید. عیسا پطرس بفرماسته: «نوا ترسن! بازون، مردوم خودا ره بدام تاؤدی!»

^{۱۱} او وخت کی فارسیید خوشکی، فوری هرچی داشتد، ول کوؤد و عیسا دونبالسر را دکفتد.

عیسا ایتا جوذامی شفا دهه

^{۱۲} ایتا روح، عیسا ایتا شهران میان ایسابو کی ایتا جوذامی اون بیده و اونی پا جیر زمین رو بکفته و بوگفته: «آی می سرور، اگه تو بخایی، تانی مَره شفا بدی و پاک کونی.»

^{۱۳} عیسا خو دس راست کوده و اونی رو بنا و بفرماسته: «پس چی کی خایم؛ خُب بو!» هو وخت، اونی جوذام جہ بین بوشو!

^{۱۴} عیسا اون بفرماسته: «ا ماجیرای هیکن امرأ و اگویا نوکودن، بلکی بوشو کاهین ورجا کی تره موعاینه بوکونه. هو قوربانی کی موسا جوذامیان ره کی خُب بدا موشخص بوکوده، خودت امرأ ببر کی تأبیت بیه شفا بیافتی.»

^{۱۵} عیسا کاران، روح به روح ویشتر مردوم زوانان رو چرخستی و همتان دسته دسته امویدی کی اون پیغام بشتاؤد و خوشانی بیماریان جا شفا بیافد.

^{۱۶} اما عیسا دوعا کودن و آسی ویشتر وختان دور جاجیگا و جہ شهر بیرون شئی.

چولاق مرداک شفا گیتن

^{۱۷} ایتا روح، عیسا ایتا خانه میان موشغول مردوم باموختن بو. ایتا عیده جہ کاهینان و فریسیان جہ اورشليم و جلیل و یهودیه شهران اویہ ایسابید. او وضعیت دورونی عیسا،

خودا قودرت امرأ مريضان شفا دئی.

^{۱۸} هو میانی، چن نفر باموده و ایتا چولاق مرداک ایتا دوشک رو خوشان امرأ باورد. اوشان حق سعی بزد کی خوشان جه هو چمئیتی کی خانه میان ایساید، باورد عیسا ورجا. ^{۱۹} اما چونکی اویه پور جه چمئیت بو ا کار نئانستد انجام بدد، پوست بام جور بوشوئید و بعضی جه سَخف سوافلان اوسا دد و او چولاق اونی دوشک امرأ اوسه کودد بیجیر و چمئیت میان، عیسا جولو بنایید.

^{۲۰} او وخت کی عیسا اوشانی ایمان بیده، او چولاق مرداک بفرماسته: «ای مردای، تی گونایان ببخشه بوبوسته!»

^{۲۱} فریسیان و کاهینان کی اویه ایساید، خوشانی امرأ فیکر بوکودد: «چی کوفری! ا مردای خوره کی دانه؟ جه غیر خدا کی تانه اینسان گونایان ببخشه؟»

^{۲۲} عیسا فوری اوشانی فیکران جا و اخبدار بوسته و بفرماسته: «چره شیمی دیل میان آجور فیکر کونید؟ ^{۲۳} کویتا راحتتر ایسه؟ انکی بگم تی گونایان ببخشه بوبوسته یا کی بگم ویریز و را بوشو؟ ^{۲۴} پس آسه شمره ثابت کونم کی اینسان پسر* ا دنیا دورون، قودرت داره گونایان ببخشه.» بازون و اگر دسته چولاق مرداک ور و بوگفته: «ویریز و تی جای جم کون و بوشو بخانه!»

^{۲۵} او مردای همتان چومان جولو، فوری جه خو جا سر ویریشته، خو رختخاب اوساده و بازین هوطو کی خودای شوکر کودی، بوشو بخانه. ^{۲۶} آدمان همتان قاق بوستد. اوشان ترسی کی ایحترام امرأ بو خودای شوکر بوکودد و بوگفته: «ا ایمر، امان ای سری عجیب غریب ماجیرایان شاهید بیم!»

ایتا باج فاگیر عیسا شاگرد به

^{۲۷} بازون، او وخت کی عیسا شهر جا خارج بوسته، ایتا باج فاگیر بیده کی خو محل کار جا نیسته بو. اونی ایسم، لاوی بو. عیسا اون بفرماسته: «می دونبالسر بیا و می جا ایطاعت بوکون!»

^{۲۸} هو وخت، لاوی همه چی ول کوده و عیسا دونبالسر را دکفته. ^{۲۹} دونبالتر، لاوی خو خانه میان ایتا پيله میهمانی عیسا و اسی را تاودا. چنتا جه او باج فاگیر همکاران و الباقی میهمانانم دعوت بید.

^{۳۰} اما فریسیان و کاهینانی کی اوشانی امرأ بید، عیسا شاگردان ورجا بوشوده، شورو بوکودد گله و شیکایت کودن و بوگفته: «چره شومان ا پست آدمان* امرأ خورداندريد و و خورداندريد؟»

^{۳۱} عیسا اوشانی جواب دئن و اسی بوگفته: «مريضان، طبیب نیاز دارد، نه سالیمان! ^{۳۲} من باموم کی گوناکاران جا بخایم کی توبه بوکوند، نه اوشانی کی خوشان عاویل دانیدی!»

ایتا سوال دروآره ای روزه

^{۳۳} ایوار عیسای بوگفتد: «یوحنا شاگردان ویشتر وختان روزه گیرده و دوعا کونده.

* ۲۴:۵ «اینسان پسر» ایتا لقب ایسه کی عیسا خوره ایستفاده کودی.

* ۳۰:۵ یونانی: نوزول خوران و گوناکاران امرأ.

فریسیان شاگردانم هطو. اما تی شاگردان، همیشک بوخور و آخور جا موشغولده؟»
 ۳۴ عیسا اوشانی جواب دئن و اسی، اوشانی جا و اؤرسه: «آیا ایتا عروسی میهمانی میان
 تا او وخت کی زاما اویه ایسا تانید میهمانان و ادارید روزه بدارد؟ ۳۵ اما او زماتی فارسه
 کی زامای اوشان جا فاگیرده، هو زما ت میان روزه گیرده.»
 ۳۶ بازون، عیسا ایتا مثل اوشانی ره باورده و بوگفته: «هیکس ایتا تازه لیواس، تگس تگس
 نوکونه کی اونی تیکه پارچه ای ایتا گئنه لیواس سر پینیک بزنه، چونکی هم هو تازه لیواس
 جه بین شه و هم هو گئنه لیواس سولاخ، تازه وصله جا خرابتر به. ۳۷ هطویم هیکس تازه
 شراب، گئنه موشک میان دونکونه، چونکی تازه شراب، گئنه موشکان پاره کونه، بازون
 هم شراب فیوه و هم موشکان جه بین شد. ۳۸ تازه شراب و استی تازه موشک میان دوکودن.
 ۳۹ اما گئنه شراب سر اکشنن پسی، هیکس میلی ناره کی تازه شراب سر اکشنه، چونکی گه
 گئنه شراب بیتره.»

بخش ۶

دین اینسان رہ یا اینسان دین رہ؟

۱ ایتا جہ شبّات روجانّ میان*، عیسا و اونی شاگردان گندم زمینانّ دورونی دواړستاندوبود و شاگردان گندم ژگارهیانّ چنید، خوشانی دس تان مألستید و اونی سوبوس و اچنیدی و خوردیدی. ۲ فریسیان ا ایتفاقان کی بیدده، عیسای بوگفتد: «چره دینی حوکمان گندم و اچینی امرأ، شبّات روج دورونی، لقد دمّج کونیدی؟»

۳ عیسا جواب بدا: «مگه موقدس کیتابان میان نخاندیدی کی او وخت کی داوود پادیشا و اونی آدمان ویشتا کوده چی بوکودد؟ ۴ اون بوشو معبد دورونی و نان حوضو خوردن امرأ، او دینی حوکمان لقد دمّج بوکوده، چونکی فقد کاهینان تانستیدی او نان جا بوخورد. اون خو آدمانم ا نان جا فادأ.» ۵ بازین عیسا بفرماسته: «اینسان پسر، شبّات صاب ایختیارم ایسه!»

عیسا شبّات روج دورون مردوم شفا دهه

۶ ایتا روج کی ایوارده شبّات بو، عیسا بوشو کنیسه و امؤختن شورو بوکوده. هو وخت ایتا مردای اویه ایسابو کی اونی راس ت دس، چولاق بو. ۷ کاهینان و فریسیان، عیسای پاستاندوبود کی بیدیند آیا شبّات روج ره کسی شفا دهه یا نه، چونکی بهانه دونبال گردستید کی اون موتهم بوکوند، کی شبّات میان کار کونه.

۸ عیسا کی اوشانی فیکران بفرماسته بو، او مرداک بفرماسته: «بیأ آیہ بیس کی همتان بتاند تره فاندرد!» اونم بوشو و بیسأ. ۹ عیسا فریسیان و کاهینان بفرماسته: «شیمی جا سوال دارم آیا هوطو شریعت قانون مانستن شبّات روج میان، وستی خبی کون یا بدی کون؟ وستی اینسان جان نیجات دن یا اون جہ بین بردن؟»

۱۰ بازین ایتا ایتا اوشان فاندروسته و او مرداک بوگفته: «تی دس راس کون!» اونم ایطاعت بوکوده و اونی دس خب بوبوسته. ۱۱ عیسا دوشمنان اونی کار جا، غیظ گرفته، کس کس امرأ بوگو بشتا و بوکودد کی اون امرأ چی وستی بوکوند.

روسولان اینتخاب کون

۱۲ ایتا جہ هو روجان میان، عیسا دوعا کون و اسی بوشو کوهستانی میان و تومام شبّ خدا عیبادت کون ره موشغول بوبوسته. ۱۳ صب دم، خو شاگردان دواړد و جہ اوشان میان دواړده نفر اینتخاب بوکوده و اوشان روسول دواړد. ۱۴ شمعون (کی اونی ایسم پطرس بناده)، اندریاس (پطرس برار)، یعقوب، یوحنا، فیلیپس، برتولما، ۱۵ متا، توما، یعقوب (حلفی پسر)، شمعون (فدایی معروف بو)، ۱۶ یوهودا (یعقوب پسر) یوهودای اسخریوطی (هونی کی آخرپسی عیسای خیانت بوکوده).

* ۱:۶ «شبّات» یا «سبت» (هو شنبه روج)، یوهودیان تقویم دورونی، هفتومی روج هفته بوستی کی خدا فرمان موطابق، ایتا موقدس روج بو و یوهودیان نواستی هیتا کار او روج میان بوکودبید بلکی ایستراحت و عیبادت کودیدی

ایٲا جمئیت عیسا دونبالسر شءه

۱۷ بازین همتان کو جا بیجیر باموؤد و فارسئد ایتا پهن و صاف جاجیگا. اویہ تومام اونی یاران و خلی جہ مردوم، اونی دور و ر جم بوستد. ا عیده جہ تومام یوہودیہ اوستان، اورشلیم، و حتا صور و صیدون شومالی دریا کناران، سرتاسر شرا بامو بود، کی اونی گبان بشتاؤد و خوشانی ناخوشیان جا شفا بیافد. ۱۸ اوشانم کی پلید روحان جا رنج برداندوبود، باموؤده و شفا بیافند. ۱۹ مردوم همتان حق سعی زئید کی خوشان فارساند اون ورجا، چونکی دفاتن اون دس زنن پسی، ایتا نیرو اونی جا خارج بوستی و اوشان شفا دئی!

عیسا زندگی لیم جا گب زنه

۲۰ ا وخت میان، عیسا خوشاگردان و فاندروسته و بفرماسته:
«خوشبحال شومان کی فقر ایسید، چونکی خودا پادیشایی شیمی شینه!»
۲۱ «خوشبحال شومان کی آسه شمّره ویشتایی، چونکی سئر بید و ایچی ایحتیاج نارید.
خوشبحال شومان کی ماتم بز هئید، چونکی وختانی فارسه کی خوشی جا خنده دشکنید!»
۲۲ «خوشبحال شومان، او وخت کی مردوم اینسان پسر و آسی، شیمی جا بیزار بد و شمّره، خوشان جم میان را ندده و شمّره فاش دده و بهتان زنده!» ۲۳ ا وختان شادی بوکونید و دس و رقص را تاؤدید، چونکی آسمان دورونی ایتا پیلہ خوروم چی شیمی رافا ایسا؛ بدانید کی اوشانی پئرانم هو کار قدیم پیغمبران امرأ بوکودد.

غم و غورصه و آسی جہ پیشتر گفتن

۲۴ «اما وای بحال شومان مال مینالدار آدمان، چونکی شیمی خوشی ا دنیا میان ایسه.»
۲۵ «وای بحال شومان کی آسه سئرید، چونکی ایتا سخت ویشتایی شیمی رافا ایسا!
«وای بحال شومان کی آسه خنده دشکنید، چونکی ماتم و عزأ شیمی رافا ایسا!
۲۶ «وای بر شومان، هو وخت کی مردوم شیمی جا تعریف تمجید کوئده، چونکی آسانی پئران، دور غگو پیغمبران امرأ هم هطویی کردکار بوکودد!

دوश्منان محبت کودن

۲۷ «اما شومان همتانی کی می گبان ایشتاؤید، گم کی شیمی دوश्منان دوس بدارید و اوشان کی شیمی جا نیفرت دارده، خبی بوکونید. ۲۸ اوشانی ره کی شمّره فاش دده، خوروم دوعا بوکونید. اوشانی ره هم کی شمّره اذت کوئده، خودا برکت بخایید.»
۲۹ «اگه اینفر تی دیم ایور چک بزّنه، اویتا ورم بدار کی بزّنه! اگه اینفر بخاسته تی عبائی تی جا فاگیره، تی قبایم فادن. ۳۰ اگه اینفر ایچی تی جا بخاسته، اون فادن، و اگه کسی تی مال و مینال تی جا فاگیره، اونی پس گیفتن فیکر نوکودن. ۳۱ مردوم امرأ اوطویی کردکار بوکونید کی رافا ایسایید شیمی امرأ هوطو کردکار بوکودد.»
۳۲ «اگه اوشانی کی شمّره خبی کوئد، خبی بوکونید، الباقیان سر، چوطویی بوجورتر ایسید؟ حتا گوناکارانم ا کار کوئده! ۳۳ اگه فقد اوشانی کی شمّره خبی کوئد، خبی بوکونید، آیا ایتا پیلهدانه کار بوکودید؟ گوناکارانم ا کار کوئده! ۳۴ و اگه اوشانی پول قرض دید کی تانده شمّره پس دد، چی هونری بوکودید؟ حتا اگه گوناکارانم بداند خوشانی پول پس گیرده،

کس کس قرض ڏھڊ. ۳۵ «اَما شومان، شيمي دوشمنان دوس ٻڌاريد و اوشان خُبي بوکونيد! قرض ڏيد و اوني پس گيفتن و اسي نيگران نيبيد. اَطوي شيمي آسماني جايِزه پيله دانه ايسه، چونکي خوداي موعال پسر مَسنن رفتار بوکوديد، چونکي خودايم ناحقان و بدهکاران امرأ مهر و ان ايسه. ۳۶ پس شيمي آسماني پسر مَسنن ديلسوج بيبيد.

ايراد نيگيريد

۳۷ «ديگران قيضاوت نوکونيد، کي شمره قيضاوت نوکونڊ. هيكس محكوم نوکونيد، کي خودا شمره محكوم نوکونه. ديگران بَخشيد کي شومانم بَخشه بيبيد. ۳۸ فاديد کي شمره فادأ بيه. پيشکشي کي فاديد، کَاميل شمره و اگرد، اونم ايتا پور پيمانه جا امرأ، لبالب، کيپا کيپ و تکان ڏا بوبوسته، کي شيمي دامن ميان فيوه! چونکي هو پيمانهي کي بکار بريد، هون شمره بکار برده.»

۳۹ «بازين عيسا ا مَثل باورده: «ايتا ايتا کور تانه ايتا ده کور دس چو فاکش بيه؟ ايا اينفر دکفه چا ميان اويتايم خو دونبالسر نبره؟» ۴۰ شاگرد خو اوستاد جا پيله تر نييه، اَما او شاگردي کي کَاميل باموجه خو اوستاد مَسنن به.

۴۱ چره او سوبيل تي برار چوم ميان ديني، ولي ايتا دار خال تي چوم ميان نيديني؟ ۴۲ چوطو جوراوت کوني تي برار بيگي برار، وئال سوبيل تي چوم جا بيرون باورم، غافيل جه آنکي دارخال تي چوم ميان داري؟ اي تويي کي ظاهر چا کوني، اول چوي تي چوم جا بيرون باور، بازين تاني بيتر بيديني، کي سوبيل تي برار چوم جا بيرون باوري.

درخت و اوني ميوه

۴۳ «اگه دار خب بيه، اوني ميويم خب به، اگهيم بد بيه، اوني ميويم بد به. ۴۴ دار اوني ميوه جا شناسده. نه تمش کله انجيل دهه و نه ولس کله رز انگور! ۴۵ ايتا خوروم آدم، خو خوروم ديل جا، خوروم چيان بيرون آور، و شرور آدم، خو شرور ديل جا، شرور چيان. چونکي او گباني اينسان، زوان جا بيرون آيه کي اوني ديل اوشاني جا پور بيه.

قايم پا کار سر خانه چا کوڊن

۴۶ «چوطو مَره "خوداوند! خوداوند!" دؤخايد، اَما مي فرمانان جا ايطاعت نوکونيد؟ ۴۷ هر کي بايه مي ورجا و مي گبان بشتاوه و اوشان بجا باوره، ۴۸ اوني مانه کي خو خانهي سنگي قايم پا کار سر چا کونه. او وخت کي سيل بايه و او خانهي فيشار باوره، خو پا سر ايسه، چونکي اون مو حگم پا کار داره. ۴۹ اَما اوني کي مي گبان بشتاوه و ايطاعت نوکونه، اوني مانه کي خو خانهي سوست زمين سر چا کونه. هر زمات سيل او خانهي فيشار باوره، فوگورده و خراب به.»

ایتا افسر رومی عجایب ایمان

۱ بازون عیسا کی آ گبانَ تومآن کوده، و اگر دستہ کفر ناحوم.
 ۲ او شهر دورونی، ایتا رومی افسر، ایتا غولام داشتی کی خیلی اون دوس داشتی، او غولام مریض بوسته و مرداندوبو. ۳ او وخت کی او افسر عیسا جا بشتاوسته، چن نفر جہ یو هوڈ پیلہ کسان اوسہ کوده کی اونی جا ایلتیماس بوکوڈ کی بایہ و اونی غولام شفا بدا. ۴ پس اوشان حق سعی امرأ، ایلتیماس بوکوڈ و عیسا جا بخاستد کی اوشانی امرأ بشہ و او غولام شفا بدا. اوشان بوگفتد: «آ افسر ایتا خوروم مرداک. اگہ اینفر بیافته ببہ کی تی محبت ره لیافت بداره آن هو اینفره. ۵ چونکی یو هو دیان امرأ مهر وانی کونه و ایتا کنیسه امره چاکوده!»

۶ عیسا اوشانی امرأ بوشو. اما جہ قبل آنکی فارسد او خانه، او افسر چن نفر جہ خو ریفقان اوسہ کوده کی عیسا بگد: «آقا جان، ترہ زحمت نو ادن کی می خانه بایی، چونکی من آ محبت لیافت نازم ۷ خودم لایق نانم کی بایم تی ورجا. جہ هو یہ ایچی بوگو کی می غولام خب بہ. ۸ من آن داتم، چونکی من، می بوجور دسی افسران جا فرمان بزم و منم خیلی سرواز می دس جیر دارم کی می جا فرمان بزده. کافیہ اینفر بگم "بوشو"، شہ، یا اینفر بگم "بیآ"، آیہ؛ یا می غولام بگم "او کار بوکون"، انجام دہہ.»

۹ عیسا او وخت کی آ گبان بشتاوسته، مات بوست! بازین او مردومی کی اون دونبالسر را دکفته بود و اگر دستہ و بوگفته: «رأس رأسی شمّره گم کی آجور ایمان حنا ایسرائیل میانی ہم نیدم.» ۱۰ او وخت کی او افسر ریفقان و اگر دستہ بخانه، بیدد کی او غولام خب بوسته.

عیسا ایتا بمردی زنده کونه

۱۱ بازون، عیسا خو شاگردان امرأ بوشو ایتا شهر کی اونی ایسم نائین بو و ہمیشک مانستن ایتا پیلہ دستہ جہ مردوم هم اونی امرأ بود. ۱۲ او وخت کی فارسد شهر دروازه سر، بیدد ایتا جنازہ برداندرد. ایتا جوان کی ایتا ویوہ زن تنأ پسر بو، بمرده بو. خیلی جہ او شهر آدمان او زناک امرأ همدردی کوداندوبود.

۱۳ او وخت کی خوداوند عیسا، او ماتم بزہ مار بیدہ، اونی دیل، اونی ره بوسوخته و بفرمأستہ: «گریہ نو اکوڈن!» ۱۴ بازین بوشو او تابوت ورجا و خو دس بنہ اونی رو. اوشان کی او تابوت برداندوبود، بیساده. عیسا بفرمأستہ: «آی جوان، ترہ گم، ویریز!»

۱۵ دفاتن، او جوان ویریشته و بینیشته و اوشان امرأ کی اونی دور بیگفته بود، بینا کوده گب زنن! آخریسی عیسا اون و اگر دانه خودش مار ورجا.

۱۶ تومأم اوشانی کی آ موجیزہ بیدد، ترس و ایحترام امرأ، خودای شوکر بوکوڈد، گفتاندوبود: «ایتا پیلہ پیغمبر آمی میان ظاہیر بوسته! خوداوند آمی یاور بامو!» ۱۷ بازون آ موجیزہ خور، تومأم یو هو دیہ اوستان میان و او دوزور سرزمینان شرأ پخش بوسته بو.

عیسا پیغام یوحنا ره

۱۸ او وخت کی یوحنا عیسا کاران خور، خو شاگردان زوان جا بشتاوسته، دو نفر جہ اوشان دوخاد. ۱۹ و اوشان اوسہ کوده اونی ورجا کی واورسند: «آیا تو هو مسیح ایسی کی

وَأَسْتِي بِأَمْوِي، يَا اَيْنْفَر دِه رَأْفَا وَأَسْتِي بَنِيْسِيْم؟»

۲۰ او دونه شاگرد فَاَرْسَنَد عيسا ورجا و بوگفتد: «يوحنا كي تعميد دئه، اَمَرَه تي ورجا اوسه كوده كي تي جا واورسيم، آيا تو هو مسيح ايسي كي وَاَسْتِي بِأَمْوِي، يا اَيْنْفَر دِه رَأْفَا وَاَسْتِي بَنِيْسِيْم؟»

۲۱ هو وخت، عيسا خيلي جِه ناخوشيان و مَرَضَان شفا بَدَا و پَلِيدَ رُوحَان اِيخْرَاج كوده، و كُورَان شفا بَدَا. ۲۲ بازون يوحنا شاگردان جواب بَدَا: «يوحنا ورجا وَاُكْرَدِيد و اونچي كي بِيْدِيد و بشتاوستيد، اوني ره وَاُگُويا بوكونيد كي چوطو كوران دينده، چولاقان را شده، جوداميان خُب بَدِه، كران ايشتاوده، موردهيان زنده بَدِه و فِقْرَان خوروم خَوَر ايشتاود ۲۳ و اون بِيگِيد خوشحال اوني كي مَرَه شك نوكونه.»

۲۴ او وخت كي اوشاني كي يوحنا اوسه بوكوده بو، بوشوده، عيسا بينا كودن اوني جا گب زن و مردوم بوگفته: «بوشوبيد بيابان كي چوجور مرداكي فاندريد؟ آيا ايتا لم و لس مرداي كي هچين ني لوله مانستن، كي جِه هرتا باد امرأ پرکش دكفه؟ ۲۵ يا كي رافا ايسابيد ايتا مرداك گيران قيمت ليواس امرأ فاندريد؟ نه، اوشاني كي گيران قيمت ليواس دوكوند و زرق و برق امرأ زنديكي كوند، پاديشايان قصران ميان ايساده. ۲۶ آيا بوشوبيد ايتا پيغمبر فاندريد؟ هطويه، شمره گم كي يوحنا ايتا پيغمبر جاي پيله تره. ۲۷ اون، هوني ايسه كي موقدس كيتابان اوني جا بفرماستده: "من مي پيغمبر پيشتر جِه تو اوسه كونم و اون تي راي تره اَمَدَه كونه." * ۲۸ شمره گم تومام آدماي ميان كي تا هسا زنديكي بوكودد، هيكس يوحنا جا پيله تر نوبو؛ ان امرأ، كوجه دانه ترين آدم خودا پاديشايي ميان اوني جا پيله تره.» ۲۹ «تومام اوشاني كي يوحنا پيغام بشتاوستد، حتا باج فاكيران، خودا خاسته جا تسليم بوبوستده، و اوني دس جا تعميد بيگفتد. ۳۰ اما فريسيان و دين عاليمان، خودا دعوت قوبيل نوكوند، و حاضير نوبوستده كي اوني جا تعميد بيگيرد.

۳۱ «پس ا نتاج شين آدما چي مانستن شباهت بدم؟ اوشان جا چي تانم بگم؟ ۳۲ هچين كوجه زاكان مانستن، كي كوچه بازار ميان بازي كونده و خوشان ريفقان جا گلّه كوند، گده: "شمره عروسي آهنگ بريم، رقاصي نوكونيد؛ عزأ آهنگ بريم، گريه نوكونيد." ۳۳ چونكي يوحنا كي تعميد دهه خو وخت نان خوردن و شراب وَاخوردن و اسي نيگيفتي، گفتيد كي آزاريه! ۳۴ اما اينسان پسر كي مجلسان دورون شركت كونه و بوخور وَاخور كونه، گيدي خيلي خوره و مسته و باج فاكيران و گوناكاران امرأ دم خور ايسه! ۳۵ اما حيكمت دوروستي شا اوني شاگردان زنديكي نتيجه جا ثابت كودن.»

ايتا گوناكار زناي ببخشه به

۳۶ ايتا روج ايتا جِه فريسيان عيساي غذا خوردن و اسي خو خانه دعوت بوكوده. عيسايم اوني دعوت قوبيل بوكوده و بوشو اوني خانه. او وخت كي سفره سر نيشته بود، ۳۷ ايتا گوناكار زناي كي بشتاوسته عيسا او فريسي خانه ايسا، ايتا شيشه، عطر جا پور بوسته كي خيلي آرزستي اوساده ۳۸ و بوشو او خانه دورون عيسا پوشت وُر، اوني پايان جير بينيشت و شورو بوكوده گريه كودن. اوني ارسو توگهيان عيسا پايان رو فووستي و اون، خو گيسان

آمرأ اوشانَ پاك كودى. بازون عيسا پايانَ ماچى بدأ و اوشانى رو عطر فوكود.
^{۳۹} صابخانه ينى او فريسي، او وخت كى ا ماجيرأى بيده و او زناك بشناخته، خو آمرأ
 بوگفته: «اگه ا مردأى خودا ور بامؤ، حتم فامستى كى ا زنأى گوناكار و پليد ايسه!»
^{۴۰} عيسا اونى ديل فيكر بفامسته و اون بوگفته: «شمعون، خايم ايچى تره بگم.»

شمعون بوگفته: «بفرما، اوستاد!»

^{۴۱} بازون عيسا، ماجيرأى اون ره تعريف بوكوده و بوگفته: «اينفر، دو نفر جا طلب داشتى
 ايتا جا، ۵۰۰ تا سكه و جه اويتا، ۵۰ تا سكه ^{۴۲} اما هيكس جه او دو نفر نتانستد خوشانى
 بدهى فادد. پس او مهرؤان مردأى او دو نفر ببخشه و جه خو طلب بوگودشته! هسا، تو
 بوگو جه او دو نفر كويتا ويشتتر اون دوس داره؟»

^{۴۳} شمعون جواب بدأ: «مى نظر بخايم، اونى كى ويشتتر بدهى داشتى.»

عيسا بفرماسته: «دورست بوگفتى!»

^{۴۴} بازين او زناك نيشان بدأ و شمعون بوگفته: «ا زنأى كى ايه ايسا و زانو بزى، خب
 فاندرد! او وخت كى بامؤم تى خانه تره زحمت ندأيمى كى مى پايان شوستن ره آب باورى. اما
 اون مى پايان خو چومان ارسو آمرأ بوشوسته و خو گيسان آمرأ خوشكه كوده. ^{۴۵} هميشكى
 عادت مانستن، مى ديم ماچى ندأيمى؛ اما جه او وخت كى بامؤم تى خانه دورونى، ا زنأى جه
 مى پايان ماچى دنن دس نكشه. ^{۴۶} تره جه خاطر شو كى ايحترام رسم و اسى مى سر روغن
 واسينى، ولى اون مى پايان خوش عطر كوده. ^{۴۷} هن و اسى ايسه كى اون ويشتتر محبت
 نيشان دهه، چونكى ويشتتر اونى گونايان ببخشه بوبوسته. اما هر كى كمتر ببخشه بوبوسته
 بى، كمتر محبت نيشان دهه.»

^{۴۸} بازون او زناك فاندردسته و بفرماسته: «تى گونايان ببخشه بوبوسته!»

^{۴۹} آدمانى كى سفره سر نيشته بود، خوشان آمرأ بوگفتد: «ا مردأى كيسه كى مردوم
 گونايانم بخشه؟»

^{۵۰} عيسا او زناك بفرماسته: «تى ايمان تره نيجأت بدأ! ويريز و خاطر جم بوشو.»

زنائکانی کی عیسا جا ایطاعت کوڈد

^۱ ایپچہ کی بوگوڈشتہ، عیسا ایتا سفر بوشو جلیل اوستان شہران و دیہاتان کی خودا پادیشایی خوروم خوَر و اگویا بوکونہ. او دوازدہتا شاگرد ^۲ و چنتا زنای کی جہ پلید روحان و یا ناخوشیان جا حُب بوبوستہ بود، اونی امرأ بود. مریم مجدلیہ، کی عیسا، ہفتا پلید روح اونی جا بیرون کودہ بو، ^۳ یونا، خوزا زن (ہیرو دیس قصر فرماندہ) و سوسن جہ او دستہ زنائکان بود. اشان و جہ خیلی دہ زنائکان، خوشان مال و مینال امرأ عیسا و اونی شاگردان خدمت کوداندوبود.

خودا کلام مردوم دیلان میان نیشینہ

^۴ مردوم جہ ہمتا شہران آموندوبود عیسا ورجا. ایتا روج، خیلی جہ مردوم اونی ورجا جم بوسند و اون ا مثل اوشان رہ و اگویا بوکود. ^۵ «ایتا روج ایتا کیشاورز دانہ پاشانن و اسی بوشو بیرون. او وخت کی دانہ پاشاندوبو، بعضی جہ او دانہیان فوؤستدہ را سر و لقد دمچ بوبوسند و پرندہیان بامؤدد اوشان خوشک زیمین جا اوسادد و بوخوردد. ^۶ بعضی جہ او دانہیان سنگلاخ میان بکفتد و سبز بوسند، اما چونکی زیمین نم ناشتی زود دوچولکسند و خوشک بوسند. ^۷ بعضیتا جہ ہو دانہیان تمش کلہ میان دکفتد و تمشان دانہیان امرأ پیلہ بوسند، ہو نازک گیاهان خفہ کودد. ^۸ ایپچہ جہ ہو دانہیان خوروم زیمین میان دکفتد و روشد بوکودد و صد برابر ماصول بدأ. بازون خو صدای ببردہ بوجور و بفرماستہ: «ہر کی ایشتاوہ گوش دارہ، بشتاوہ!» ^۹ اونی شاگردان واورسند: «ا حیکایت مانی چیسہ؟»

^{۱۰} بفرماستہ: «خودا پادیشایی اسرار دانستن شمرہ ببخشہ بوبوستہ، اما الباقی مردوم مؤختن و اسی، مثلاًن جا ایستفادہ کونم کی موقدس کیتابان نیویشتہیان انجام بہ کی فرمایہ:» دندرد، اما نیدیند، ایشتاود، اما نفامد. ^{*}

^{۱۱} «ا حیکایت مانی آن، دانہ ہو خودا کلامہ. ^{۱۲} کیشاورزی زیمین را سر کی بعضی جہ دانہیان اویہ دکفتد، او سنگ دیل آدمائی نشان دہہ کی خودا کلام ایشتاود، اما شیطان آیہ، کلام دوزدانہ و برہ و ولانہ ایمان باورد و نیجات بیافد. ^{۱۳} او خاک کی اونی جیر سنگ بو، اوشانی نشان دہہ کی خودا پیغام ایشتاود و اون شادی امرأ قوبیل کوند اما چونکی ریشہ نازدہ چن او وخت کی ایمان آورد، بازون او وخت کی وسوسہیان میان دکفتد خوشانی ایمان جہ دس دہد. ^{۱۴} او زیمینی کی تمش کلہ جا پور بو، اوشانی مأنہ کی خودا کلام ایشتاود، اما دیل نیگرانیان، مال و مینال و زندگی لدتان و اسی، خودا کلام اوشانی میان خفہ بہ و ہیزہ ماصولی ناورہ.

^{۱۵} «اما خوروم زیمین اوشانی مأنہ کی ایتا حاضیر آمادہ قلب امرأ خودا کلام ایشتاود و جدیت امرأ اون جا ایطاعت کوند کی ماصول باورہ.

خودا پیغام جا ایطاعت کودن

* ۸: ۱۰ اشعیا ۹: ۶ (یونانی نیوشتیان)

۱۶ «هیکس چراغ روشن نوکونه کی اون لا بدا یا تخت جیر بڼه! بلکی اون ایتا چراغ پایه سر نه تهر کی بودورون بامو اونی سوسوی بیدینه. ۱۷ هطویم اونچی کی جیگا بوخورده ایسه، بیرون آیه و اونچی کی جوخوفته نها ظاهیر به و همتان اونی جا و اخبدار بد. ۱۸ پس اونچی کی ایشتاوید، خب فاندريد. چونکی هرکی اونچی کی داره، بتانه خب ایستفاده بوکونه، ایوارده اون ویشتر فادأ به. ولی کسی کی خو کار خب انجام نده، هونی کی گومان کونه داره، جِه دس دهه.»

عیسا راس راسی خانوار

۱۹ ایوار، عیسا مار و اونی براران بامود کی اون بیدید، اما چونکی خیلی جمییت بو نتانستد او خانه میان کی مؤختاندوبوی بودورون بشد. ۲۰ عیسای و اخبدار کود کی «تی مار و تی براران بیرون تی رافا ایساده کی تره بیدید.» ۲۱ عیسا جواب بدا: «می مار و می براران اوشانی ایسد کی خودا پیغام ایشتاود و اونی جا ایطاعت کوند.»

عیسا توفانی دریای آرام کونه

۲۲ ایتا روح عیسا خو شاگردان بفرماسته: «بیشیم دریچه او طرف.» پس لوتکای سوار بوستد و بوشوده. ۲۳ را میان، عیسای و اخب شو. ایوار کی ایتا پبله توفان را دکفته، جوری کی لوتکا آب جا پور بوسته و اوشانی جان خطر میان دکفته. ۲۴ عیسا شاگردان دفاتن اون دواحد و ایجگره برزد: «اوستاد، اوستاد، کم باقی نییه کی امان غرق بیم!»

عیسا ویریشته و باد و سینگیان موجان فرمان بدا. بازون توفان بیسای و همه جا آرام بوسته. ۲۵ بازون اوشان جا و اوسیه: «شیمی ایمان کویه نها؟» اوشان زهله امرأ و قاقان مانستن کس کس بوگفتد: «آن ده کیسه کی حتا دریا و باد فرمان دهه و اوشانم فرمان برده؟»

عیسا ایتا آزاری شفا دهه

۲۶ اطوی بو کی فارسندد دریچه او طرف، جراسیان سرزمین کی جلیل اوستان روبرو نها بو. ۲۷ او وخت کی عیسا لوتکا جا بیجیر بامو، ایتا آزاری مردای جِه شهر اونی ورجا بامو. اون نه لیواس دوکودی و نه خانه ایسای بلکی قبرستان دورونی زندیگی کوداندوبو. ۲۸ او وخت کی عیسای بیده، ایتا ایجگره برزه و اونی پا جیر بکفته و ایجگره امرأ، بوگفته: «ای عیسا، خدای موعال پسر، می امرأ چیکار داری؟ تی جا ایلتیماس کونم مره عذاب ندی!» ۲۹ چونکی عیسا پلید روح فرمان دئی کی جِه او مرداک میان بیرون بایه. ا پلید روح خیلی وختان او مرداک فوتورکسته بو و حتا او وختانی کی اونی دس و پای زینجیل امرأ دوسه بود، راحت زینجیلان پاره کودی و شوئی بیابان ور. اون پلید روحان، پنجیان میان کامیل اسیر بو. ۳۰ عیسا اونی جا و اوسیه: «تی نام چیسه؟» جواب بدا: «قوشون»، چونکی خیلی جِه پلید روحان اونی دورونی بوشو بود. ۳۱ بازون هو پلید روحان عیسا جا بخاستد کی اوشان هاویه میان، اوسه نوکونه.*

* ۳۱:۸ «هاویه» ایتا جولف چاه ایسه کی تان ناره یا هو «دونیایی کی خیلی بیجیر بیجیران نها». بعضیان «دوزخ» هم ترجمه کونده.

۳۲ از قضا، هو دوروَران ایتا خوک گلّه، تپّه جوَر چرستاندوبود. پلید روحان عیسای ایلتیماس بوکودد کی وئالّه بَشْد خوکاَن دورونی. عیسایم وئاشته کی بَشْد. ۳۳ بازون پلید روحان جّه او مرداک میان بیرون باموَدد و بوشوَدده خوکاَن دورون. ایوارکی هو گلّه بولوندی سراجیری جا فووستد دریاچه میان و خفه بوستد. ۳۴ او وخت کی خوک چرانان ا مایجیرای فاندرسند، بوگروختد و شهر و دیهاتان میان ا مایجیرای مردوم ره و آگویا بوکودد. ۳۵ پور زماَت نوبوسته کی مردوم دسته دسته باموَدد کی ا مایجیرای خوشان چومان امرأ بیدیند او وخت کی او آزاری مرداک بیدد کی لیواس دوکوده و عیسا پا جیر عاقیل بوسته نیسته، زهله بوکودد. ۳۶ اوشانی کی ا مایجیرای خوشان چومان امرأ ببیدود، دیگران ره و آگویا بوکودد کی او آزاری چوطو خُب بوسته. ۳۷ مردوم کی ا مایجیرا جا زهله بوکودد، عیسا جا ایلتیماس بوکودد کی جّه او یه بشه و اوشان ده کاری ندأشتی بی. پس اونم لوتکای سوار بوسته و و آگردسته دریاچه او طرف.

۳۸ او مردای، کی پلید روحان اون جا بیرون باموَبود عیسا جا ایلتماس بوکوده کی وئالّه اونی امرأ بشه. اما عیسا و لاشته و اون بفرمأسته. ۳۹ «تی خانوار ورجا و آگرد و اوشان ره و آگویا بوکون کی خودا چی پیلهدانه کاری تره بوکوده.» بازون اونم بوشو شهر میان و همتان ره، عیسا پیلّه موجیزه کی اونی ره انجام بدأبوی، و آگویا بوکود.

ایتا مریض زناک شفا گيفتن و یایروس دوختَر زنده کودن

۴۰ هو وخت کی عیسا و آگردسته دریاچه اویتا طرف، مردوم محبت امرأ اونی پیشواز بوشوَدده، چونکی اونی رافا ایسأبود. ۴۱ هو وخت ایتا مردای کی اونی ایسم یایروس بو و هو شهر کنیسه مَسول بو، بامو و عیسا پایان جیر بکفته و اون جا ایلتیماس بوکوده کی اون امرأ بشه اون خانه ۴۲ و اون ای دانه دوختَر کی دوازده سال دأشتی و مرداندوبوی، شفا بدأ. عیسا اونی خاهش قبیل بوکوده و او پیلّه جمئیت میان، اونی امرأ را دکفته. مردوم اون جّه هر ور دور کوَدد و اون فیشار آوردیدی. ۴۳ او جمئیت دورون ایتا زنای ایسا بو کی دوازده سال تومأم خونریزی دأشتی و آن امرأ کی تومأم خو مأل مینال خو درمان و اسی خرَج کوده * اما شفا نیافته. ۴۴ جّه عیسا پوشت ور، خورَه اون فآرسانه و اونی لیواس پرهی دس بزه. هو او وخت کی عیسا لیواس پرهی دس بزه اونی خونریزی بیسأ.

۴۵ عیسا ایوارکی و آگردسته و و آورسِه: «کی مَره دس بزه؟» همتان اینکار بوکودد. پطرس بوگفته: «اوستاد دندری کی مردوم جّه هرطرف فیشار آوردندرد...» ۴۶ اما عیسا بفرمأسته: «اینفر دانسته بو، مَره دس بزه، چونکی کی ایتا شفا دهه نیرو می جا خارَج بوسته.»

۴۷ او زنای کی بیده عیسا همه چی بفرمأسته، ترس لرز امرأ بامو و اونی ور زانو بزه. بازون همه کس ورجا بوگفته کی چره اون دس بزه و چوطو شفا بیافته. ۴۸ عیسا اون بوگفته: «دوختَر جان، تی ایمان تره شفا بدأ. سلامتی امرأ بوشو!»

* ۴۳:۸ «بأ آنکی تومأم خو مأل مینال خو درمان و اسی خرَج کوده» بعضی دسخطان میان بیافته نیبه

۴۹ عیسا ھنو او زناکَ امراً گب زئندوبو کی اینفر یایروسَ خانہ جا بامو و اونَ وأخبداو کوده و بوگفته: «تی کوو بمرده. ده اوستادَ زحمت نوأدن.»

۵۰ اما او وخت کی عیسا بشتاوسته، یایروسَ بوگفته: «نواُترسن! فقد ایمان بدار، و تی دؤختر شفا یافه!»

۵۱ او وخت کی فارسیده بخانه، عیسا ولأشته کی جغرز پطرس، یعقوب، یوحنا و او کوو پئر و مار، کسی اوتاقَ دورونی بایه. ۵۲ هو خانه میان خلیان جم بوستد و گریه امراً زاهار زئندوبود. عیسا اوشان بفرمأسته: «گریه نوأکودنید! دؤختر نمرده؛ فقد خوفته!» ۵۳ همتان اونَ رخشن گیفند، چونکی دانستید دؤختری بمرده.

۵۴ بازون عیسا بوشو اوتاقَ دورون و کوو دس بیگفته و بفرمأسته: «می جان دؤختر، ویریز!» ۵۵ هو وخت، اون زنده بوسته و دفاتن خو جا سر ویریشته! عیسا بفرمأسته: «ایچی اون فادید کی بوخوره.» ۵۶ اونی پئر و مار قاق بوستد، اما عیسا اوشان قدغن بوکود کی کسی نگد چی ایتفاق دکفته.

عیسا دوازدهتا شاگرد مأموریت

۱ ایتا روح، عیسا خو دوازدهتا شاگرد دؤخاد و اوشان قودرت و ایختیار فادأ کی پلید روحان آزاریان جا بیرون کوند و مریضان شفا بدد. ۲ بازون، اوشان اوسه کوده کی خودا پادیشایی فارسین مردوم ره و آگویا بوکوند و مریضان شفا بدد. ۳ قبل آنکی رأ دکفد، عیسا اوشان بفرماسته: «آ سفر میان هیچی شیمی امرأ نبرید، نه دس چو، نه بوغچه، نه خوردنی، نه پول و نه ایضای لیواس. ۴ هرتا خانه میانی کی بوشوئید، تا او زمات کی اویه ایسایید، هو خانه میان بنیسید. ۵ اگه هرتا شهر آدمان شیمی گبان نشتاوستند، او شهر بیرون شوئون زمات، حتا او شهر خاکم شیمی پایان جا فلاکائید کی ایتا شهادت اوشانی ضد ببه.» ۶ بازین شاگردان شهر او شهر و آ دیهات او دیهات گردستاندوبود و اینجیل خور، مردوم فارساندوبود و ناخوشان شفا دندوبود.

یوحنا مرگ

۷ او وخت کی هیرودیس، جلیل فرماندار، عیسا موجیزه یان خور بشتاوسته، بترسه و قاق بوسته چونکی بعضیان عیسا جا گفتاندوبود کی اون هو یوحنایه کی تعمید دئی کی زنده بوسته. ۸ بعضیانم گفتاندوبود کی اون هو ایلیا ایسه کی دووآره بامو یا کی ایتا جه قبل پیغمبران کی زنده بوسته. ۹ اما هیرودیس گفتی: «من یوحنا سر خودم وأوم! پس آن ده کیسه کی آ جوروآجور مأجیرایان اونی جا ایشتاوم؟» و اون حق سعی زئی کی عیسا بیدینه.

پنج هیزارتا مرداک غذا دنن

۱۰ ایچه کی بو بوسته، رسولان و اگر دست و عیسا جه اونچی کی انجام بدا بود، و اخور کودد. بازون عیسا اشان امرأ بی آنکی مردوم اشان بیدیند، بوشو بیت صیدا شهر. ۱۱ اما خلی جه مردوم اونی کویه ایسان جا و اخبدار بوستند و اونی دونبالسر رأ دکفتد. عیسایم اوشان دیم خوش امرأ قوبیل بوکوده و ایوارده خودا پادیشایی اوشان باموخته و ناخوشان شفا بدا.

۱۲ غروب دم ره، عیسا دوازدهتا شاگرد اونی ورجا بامودد و بوگفتد: «مردوم اوسه کون بشد آ دوزور دیهات و مزرعیان میان کی خوردنی و ایتا سرینا بیافد چونکی آ بیابان میان ایچی خوردن ره ننه.»

۱۳ عیسا جواب بدا: «شومان خودتان اشان خوردنی فاید!» شاگردان مات بوستند و بوگفتد: «چو طو؟ امان حتا خودمان ره جگرز پنچتا نان و دونه مائی ایچی ناریم! شایدم خایی بیشیم تومام آ جمئیت ره خوردنی بیهینیم؟» ۱۴ فقد مرداکان او جمئیت میان پنج هیزار نفر بود.

بازون، عیسا بفرماسته: «مردوم بیگید پنجاه نفر پنجاه نفر زمین سر بینیشیند.» ۱۵ شاگردان همتان بینیشاند.

۱۶ عیسا هو پنج تا نان و دونه مائی اوساد و آسمان ور فاندروسته، برکت بدا. بازون

نَآنَن تَکس تَکس کُودِہ و شَاگَرْدَان فَادَا کي مَرْدومِ مِيَان سَام بُوکُونَد. ۱۷ هَمَتَان بُوخوردَد و سِرَ بوسَتَد و شَاگَرْدَان جِه نَان خورده مِيَان دَوَازِدَتَا زِيْبِيل جَم کوَدَد و اوساَدَد.

پطرس ايعتقاد، عيسا درواړه

۱۸ ايتا روج، عيسا تنائي دوعا کوداندوبو، اوني شاگردان اوني ورجا باموَدَد و اوني، اوشاني جا واورسِه: «مردوم فيکر کوَنَد کي من کيسَم؟»
۱۹ جواب دَاَدَه: «بعضيان گده کي يوحنا ايسي کي تعميد دئي؛ اي عيده گده ايليا و يا ايتا جِه قديمي پيغمبران ايسي کي زنده بوسته!»
۲۰ بازون اوشاني جا واورسِه: «شومان چي؟ شومان مَرَه کي دانيد؟»
پطرس جواب دَاَد: «تو خودا مسيح ايسي!»

عيسا خو مَرَدَن جِه پيشتر گه

۲۱ اما عيسا اوشان تاکيد بوکوده کي ا موضوع هیکس ره نَگَد. ۲۲ بازين، اوشان بفرماسته: «لأزيم ايسه اينسان پسر خيلي عذاب بگشه و رهبران و پيله کاهينان و دين عاليمان اون محکوم بوکوده، کوشده، اما اون سيومي روج ره زنده به!»
۲۳ بازون، همتان بفرماسته: «اگه هر کي جِه شومان بخايه مي جا ايطاعت بکونه و استي خودش خاسته يان بنه کنار و هر روج خو صليب خو چان بنه و مي دونبالسر بآيه.»
۲۴ هرکي بخايه خو جان نجات دَاَد، اون جِه دَس دِهه؛ اما هر کي خو جان مي و اسي جِه دَس دَاَد، اون نجات دِهه. ۲۵ چي فايده دَاَره کي اينسان تومام دونياي دَاَره، اما خو جان جِه دَس بده يا کي باطيل کونه؟
۲۶ «و اگه اينفر مي جا و مي گبان جا شرم دَاَره، اينسان پسر او وخت کي خو جلال و پتر جلال ميان موقدس فرشته يان امرا و اکرده، اوني جا شرم اوسانه. ۲۷ اما آن قوبيل دَاَريد آيه ايتا عيده ايساده تا خودا پاديشايي نيديدن، نيميرده.»

شاگردان مسيح جلال دینده

۲۸ ا گبان هشت روج بوستن پسي، عيسا، پطرس و يعقوب و يوحناي اوساده و ايتا کوه جور بوشو کي دوعا بکونه. ۲۹ دوعا وخت، ايوارکي عيسا ديم سوسو بزه و اوني ليواس، سيفيدي جا چوم گيفتي. ۳۰ ناخورکي، دوتا مرداي يني موسا و ايليا ظاهير بوسند و عيسا امرا شورو بوکوَد گب زن. ۳۱ اوشاني ظاهير شوکو جا پور بو. اوشان، عيسا جِه ا دونيا شوئون و اسي بوگو بشتاو کوداندوبود، کاري کي قرار بو اورشليم ميان ايتفاق دکفه.
۳۲ اما هو وخت ره، پطرس و اوشاني کي اوني امرا ايسا بود، خاب بسر شو. او وخت کي خاب جا ويريشتد، عيسا و او دوتا مرداک نور و جلال جا غرق بوسته بيدد. ۳۳ هو وخت کي موسا و ايليا جِه اويه شوئوندوبود، پطرس کي هل کوده بو و ناستي چي گوفتاندره، عيساي بوگفته: «اوستاد، چي خبه کي امان آيه ايساييم! وئال سهتا سايبان چاکونيم، ايتا تره، ايتا موسا ره، ايتايم ايليا ره.»
۳۴ هنو پطرس گبان تومان نوبوسته بو، ايتا ابر کي نور جا شبق زئي بيرون بامو و او وخت کي اوشان رو سايه تاودا، شاگردان ترس گيفته. ۳۵ بازون ابر جا ايتا صدا بامو کي: «آن مي پسر کي اون اينتخاب بوکودم؛ اوني گبان بشتاويد!»

۳۶ او وخت کی صدا تومان بوسه، بفامستد کی عیسا تنایه. اوشان خلی زمات ره ا ماجیرای کسی ره نوگفتد.

ایتا غشی پسرک شفا گیفتن

۳۷ ای روح بعد، او وخت کی جِه تپه جور بیجیر آموندوبود، ایتا پيله چمئیت امرأ رودرو بوبوستد. ۳۸ ناخوړکی ایتا مردای چمئیت میان ایجگره بزه: «اوستاد، ایلتماس کونم می پسر کی می ایدانه زاک لوطف بوکونی، ۳۹ چونکی ایتا پلید روح مودام اونی دورون شه و اون واداره کی ایجگره بزنه. ا پلید روح اونی جان پرکانه، جوری کی اونی دهن کخ کونه. اون همیشک می پسر فوتورکه و خلی سخت اون ول کونه. ۴۰ تی شاگردان جا بخاستم کی ا روح می پسر جا فراند اما نتانستد.»

۴۱ عیسا بفرماسته: «ای بی ایمان و نافرمان مردوم! ا کی وستی شیمی امرأ بیسم و شیمی کردکاران تحمل بوکونم؟ تی پسر می ورجا باور!»

۴۲ هو زمات کی او پسرک آورداندوبود، پلید روح اون قایم پیرکانه فوکوبانه زمین سر. پسری پرکناش زئی و اونی دهن کخ کودی. اما عیسا پلید روح سر، ایجگره بزه و ریک شفا بدا و اونی پیر بیسپارده. ۴۳ مردوم همه خدا قودرت جا قاق بوسه بود.

عیسا ایوارده خو مردن جِه قبل اعلام کونه

هطو کی همه قاقان مانستن عیسا عجایب کاران جا تعریف کوداندوبود، اون خو شاگردان بفرماسته: ۴۴ «اونچی کی گم، خب بشتاؤید، اینسان پسر مردوم دس تسلیم کونده.» ۴۵ اما شاگردان اونی منظور نفاماستد، چونکی اوشان فیکران کور بوسه و ترسید جِه ا ماجیرا ایچی واورسید.

کی همتان جا پيله تره؟

۴۶ بازین، عیسا شاگردان میان ایختلاف دکفته کی جِه اشان میان کویتا پيله تر ایسه! ۴۷ عیسا کی بفامسته اوشانی فیکران میان چی دره، ایتا زاک خو ورجا دوخاد ۴۸ و اوشان بفرماسته: «هرکی می واسی ا زاک قوبیل بوکونه، مَره قوبیل بوکوده و هر کی مَره قوبیل بوکونه، اونی کی مَره اوسه کوده، قوبیل بوکوده. چونکی شیمی میان اونی پيله تر ایسه کی کوجهدانه بیه.»

عیسا ایسم زوان سر آوردن

۴۹ یوحنا، اون بوگفته: «اوستاد، ایتا مرداک بیبیم کی تی نام امرأ پلید روحان مردوم جا بیرون کودی اما امان اون بوگفتیم: ا کار نوکونه چونکی جِه امی دسته شین نوبو.» ۵۰ عیسا بوگفته: «اونی مانع نیبید، چونکی کسی کی شیمی ضد نبه، شیمی امرأ ایسه.»

عیسا بوشو اورشلیم ور

۵۱ هو وخت کی عیسا و اگرستن آسمان ور فارسندوبود، قایم تصمیم بیگفته و بوشو اورشلیم ور. ۵۲ اون چن نفر پیشتر اوسه کوده ایتا او دیهاتان جا کی سامریان اویه نیشته بود، ایتا جاجیگا اوشان ایسان ره آمده کوند. ۵۳ اما او دیهات آدمان، اوشان قوبیل نوکودد

چونکی دأنستيد شوئندرد اورشليم. (سامريان و يوهوديان، ايتا قديمي دشمني کس کس امرأ دأشتيد.)

۵۴ او وخت کی اوشانی کی اوسه کوده بو وأگردسند و آ خور باوردد، يعقوب و يوحنا عيسای بوگفتد: «اوستاد، آيا خایی خودا جا بخایيم کی آسمان جا ايتا آتش اوسه کونه و اوشان جه بين ببره، هوطو کی ايليا بوکود؟» ۵۵ اما عيسا اوشان شماتت بوکود. * ۵۶ اونی و اسی جه اویه بوشوده ايتا ده ديهات میان.

عيسا جا ايطاعت کودن تاوان دئن

۵۷ رأ میان، اينفر عيسای بوگفته: «هرجا بيشی، تی دونبالسر آيم.»
 ۵۸ اما عيسا اون بوگفته: «روباهان خوشان ره لانه دأرد و پرندهيان هم، فک بنا دأرد؛ اما اينسان پسر، * جایی نأره کی حتا خو سر اویه بئه.»
 ۵۹ ايوارم اون اينفر دعوت بوکوده کی اونی دونبالسر بایه. اون بوگفته: «آقا جان، مَره وئال اول وأگردم بخانه و می پئر بیگیل کونم.» ۶۰ عيسا اون بوگفته: «وئال بمردهيان، خوشانی موردهيان بیگیل کوند. تی وظیفه آن کی بائی و خودا پادیشایی خوروم خور همتا جیگا وأگويا بوکونی.»
 ۶۱ اينفر ده عيسای بوگفته: «خودا وندا، من حاضيرم تی دونبالسر بايم. اما وئال اول بشم می خانوار امرأ خودا حافظی بوکونم!»
 ۶۲ عيسا اون بفرماسته: «کسی کی شوخم زنن سر گيفتن پسی، وأگرده خو سر پوشته فأندره، خودا پادیشایی میان خيدمت کودن ره لياقت نأره!»

* ۵۵:۹ بعضی نيويشتهيان آ جوملهی ایضافه کونده «و بوگفته شومان نانيد جه کويتا روح ايسيد چونکی اينسان پسر نامو کی مردوم جان فأكيره بلکی نيجات بده.»
 * ۵۸:۹ «اينسان پسر» ايتا لقب ايسه کی عيسا خوره بکار بردی.

بخش ۱۰

هفتادتا دِه شاگرد مأموریت فادان

^۱ بازون، خوداوند عیسا هفتادتا دِه نفر اینتخاب بوکوده و اوشان دوتا دوتا اوسه کوده او شهران و جاییانی کی خاستی بشه ^۲ و اوشان بفرماسته: «مأصول زیاده، اما کارگر آدم نفر کم. پس، صاب مأصول جا بخایید کی مأصول جم کون و اسی، شمره ویشتر کارگر آدم نفران اوسه کونه. ^۳ بیشید و جه خاطرنبیرید کی من شمره هچین برهیان مأستن گورگان میان اوسه کودم. ^۴ شیمی امرأ نه پولی اوسانید، نه بوغچه و نه حتا ایتا جوفت ایضافه پافزار. رأ میانی یم سلام کون و کس کس جا خور گیفتن و اسی معطل نوکونید.

^۵ «هرتا خانه کی بودورون بوشوئید، پیشتر جه هرچی بیگید کی برکت ا خانه ره ببه. ^۶ اگه اینفر اویه لیاقت هو برکت دأره، برکت اون فآرسه و اگه لیاقت نداره هو برکت شمره و اگرده. ^۷ پس هو خانه میان بیسید و او خانه جا هیتا دِه خانه میان نشید. هر چی شمره فاداد، بوخوید و وخورید چونکی کارگر آدم خو دسمزد ره حق دأره!

^۸ «او وخت کی ایتا شهر میان بوشوئید و شیمی رافا بامؤدد، هر چی شیمی ورجا بنأدد، بوخوید ^۹ و اویه ناخوشان شفا بدید و اوشان بیگید خودا پادیشایی شمره نیزدیک بوسته. ^{۱۰} «اما اگه ایتا شهر شمره قوبیل نوکوده، بیشید اویه کوچهیان میان و بیگید ^{۱۱} "امان حتا شیمی شهر گرد و خاک کی امی پایان دوچوکسته، پاک کونیم. ولی بدانید کی خودا پادیشایی فآرسنדרه." ^{۱۲} شمره گم کی دآوری روح ره او فاسید سدوم شهر وضع، اطوچی شهران وضع جا خیلی بیتره.

^{۱۳} «وای بر شومان ای خورزین و ای بیت صیدا! چونکی اگه موجیزه یانی کی شیمی میان بوکودم، او صور و صیدون فاسید شهران میان انجام بدابوم، اوشان خیلی پیشتر، خوشان گونایان جا توبه بوکوده بود، ژنره لیواس دوکوده بود و خرابهیان میان نیشند کی خوشان نیدامت نشان بدد. ^{۱۴} هطویه دآوری روح میان صور و صیدون وضع، جه شیمی وضع خیلی بیتره ^{۱۵} و تو ای کفرناحوم، آیا آسمان جور شی؟ هیوخت! تو موردهیان دونیای بیجیر شی!»

^{۱۶} «بازین، خو شاگردان بوگفته: «هرکی شیمی پیغام قوبیل بوکوده، ینی مَره قوبیل بوکوده و هرکی شمره پس بزه، آن مانه کی مَره پس بزه و هرکی مَره پس بزنه، اونی کی مَره اوسه کوده ی پس بزه.»

^{۱۷} ایچه بوستن پسی، او هفتادتا شاگرد و اگر دستده و خوشالی امرأ عیسای و اخبدار کودد و بوگفتد: «خوداوند، حتا پلید روحانم تی ایسم امرأ، امی جا ایطاعت کونده!»

^{۱۸} عیسا بفرماسته: «آمین، من شیطان بیدم کی هچین ایتا برق مأستن آسمان جا بیجیر بگفته! ^{۱۹} من شمره ا قودرت فادام کی لانتیان و عقربان لقد دمج بوکونید و شیمی قودرت، تومام شیمی دشمن قودرت سر بچربه و هیچی هیوخت نتانه شمره آزار فآرسانه! ^{۲۰} آن امرأ، فقد جه آنی و اسی خوشالی نوکونید کی پلید روحان شیمی جا ایطاعت کوند، بلکی آن و اسی خوشال ببید کی شیمی ایسم آسمان میان بینویشته بوسته!»

عیسا دوعا شوکر کون و اسی

^{۲۱} بازون، عیسا دیل، خودا روح خوشالی جا پور بوسته و بفرماسته: «ای پئر، آسمان و

زمین صاب، تره شوکر کونم کی اَ مَجرِ اَیَان جَه اوشانی کی خوشان دانستن کس و زرنګ داندۀ، لاپوشان بوکودی و اوشانی نیشان بدایی کی کوجهدانه زاکان مانستندۀ. اَطویه آی پئر، تی خوشالی آن بو کی اَطو انجام بدی.»

۲۲ بازین خو شاگردان بوگفته: «می پئر همه چی می دس بیسپارده. هیکس راس راسی، پسر نشناسه جگرز پئر و هیکس راس راسی پئر نشناسه جگرز پسر و هطویم اوشانی کی پسر بخایه اون اشان بشناسانه.»

۲۳ بازین او وخت کی او دوازده تا شاگرد امرأ تنأ بوبوسته، بفرماسته: «خوشبحال شومان کی اَ چیان دینید! ۲۴ شمره گم خیلی جَه پیغمبران و پادیشایان ره آروزو بو اونچی کی شومان دیندريد، بیدید، اما نیدد؛ و اونچی کی شومان ایشتاوید، بشتاود، اما نشتاوستد!»

خودا پيله دستور

۲۵ ایتا روح ایتا جَه دین عالیمان، کی خاستی عیسا ايعتقاد داشتن ايمتحان بوکونه، اونی جا واورسِه: «اوستاد چی بوکونم کی ابدی زندیگی بیافم؟»

۲۶ عیسا اون بوگفته: «تورات کیتاب میان، آن و اسی چی بینویشته نه؟»

۲۷ جواب بدا: «بینویشته بوبوسته کی تی خوداوند، خودای توماً تی دیل امرأ، توماً تی جان امرأ، توماً تی قوت و فیکر امرأ دوس بدار. و تی همساده تی جان مانستن دوس بدار!»

۲۸ عیسا بفرماسته: «خیلی خُب، تویم هه کار بوکون کی ابدی زندیگی بداری.»

۲۹ اما اونکی خاستی خو سوال موجه نیشان بده ایوارده واورسِه: «خُب، می همساده کیسه؟»

خوړوم سامری ماجیرا

۳۰ عیسا اونی جواب دئن و اسی، ایتا ماجیرای تعریف بوکوده و بفرماسته: «ایتا یوهودی اورشلیم جا شوئوندوبو اریحا. رأ میان دوزدان دس دکفته. اوشان اونی پول و لیواس فاکفتد و اون بز بیگیر بوکودد، زخم زیلی جاده کنار تاودادد و بوشوده. ۳۱ هو زماًم، ایتا یوهودی کاهین جَه او را دوازستاندوبو. او وخت کی اون جاده کنار بکفته بیده، خو رای کج کوده و او ور جاده جا دوازسته. ۳۲ بازین، ایتا جَه خودا خانه خادیمان جَه را فارسه و اون فاندسته، اما اونم خو رای بیگفته و بوشو.»

۳۳ «بازون، ایتا سامری جَه را فارسه. او وخت کی او زخمی بیده اونی دیل، اونی ره بوسوج بامو، ۳۴ نيزديک بوسته و اونی ورجا بینیشته، اونی زخمان بوشوسته و زومات و اسیه و دوسته. بازون اون خو اولاغ سر بینیشانه و ببرده ایتا میهمانخانه میان و اونی جا مورأقت بوکوده. ۳۵ فردا روح ره او وخت کی جَه اویه شوئوندوبو، ایچه پول فادأ صاب میهمانخانه و بوگفته: آدم جا مورأقت بوکون و اگه ویشتر خرج بوکودی، او وخت کی و اگر دستم، تره فادم!»

۳۶ «هسا تی فیکر امرأ جَه اسه نفر کویتا او بیچاره مرداک امرأ همساده بو؟»

۳۷ جواب بدا: «اونکی اون محبت بوکود و اونی یاور بوبوست.»

عیسا بفرماسته: «تویم اَ کار بوکون!»

خودا کلام ایشتاوستن اهمیت

^{۳۸} اورشليم را میآن، عیسا و اونی شاگردان فارسیده ایتا دیهات. اویہ ایتا زنای کی مارتا نام داشتی اشان خو خانه دعوت بوکوده. ^{۳۹} اون ایتا خاخور داشتی کی اونی ایسم مریم بو. او وخت کی عیسا اشان خانه بوشو، مریم خیال راحتی امرأ بینیشته کی عیسا گبان بشتاوه. ^{۴۰} اما مارتا کی او میهمانان پذیرایی کون و اسی دس پاچه بوسته بو و حق سعی زنی، عیسا ورجا بامو و بوگفته: «آقا جان، اینصاف جا دور نییه کی می خاخور آیه بینیشینه و من تنایی همتا کاران انجام بدم؟ لطف بوکون اون بفرما کی مَره یاور بده!»
^{۴۱} خوداوند عیسا، اون بفرماسته: «مارتا، تو هر چی و اسی غورصه دار و دسپاچه بی،
^{۴۲} اما فقد ایچی اهمیت داره. مریم هون اینتخاب بوکوده و من نخایم ا فیض اونی جا فاکیرم!»

عیسا، دوعا کودنِ خو شاگردانِ آموجه

۱ ایتا روح، عیسا دوعا کودنِ ره موشغول بو. او وخت کی اونی دوعا تومان بوسسته، ایتا جِه اونی شاگردانِ اونِ بوگفته: «خوداوند، هطو کی یوحنا خو شاگردانِ دوعا کودنِ باموخته، تویم آمره باموج.»

۲ عیسا اوشانِ بوگفته کی اَطو دوعا بوکوند:
«ای پئر، تی نام موقدس ببه.

تی پادیشایی بایه.

۳ آمی روح نان هر روح آمره فادن.

۴ آمی گونایانِ ببخش، هطو کی امان هم اوشانی کی آمره بدی کونده، بخشیمی.
و ولان وسوسهیانِ میانِ اسیر بیم.»

۵ بازین عیسا دوعا کودنِ و اسی خو اموختنِ ایدامه بدا و بفرمأسته: «فرض بوکونید ایتا ریفق دارید کی نیصف شب اونی خانه دَر زَنید و گیدی ای ریفق، سها گرد نان مَره قرض دن، چونکی ایتا جِه می ریفقانِ هسا جِه سفر بامو می ورجا و خوردنِ ره ایچی نازم کی اونِ فادَم. ۷ اون جِه خو خانه میانِ جواب دهه کی خو زاکانِ امرأ خوفته و نتانه ویریزه کی شمَره نان فاده.

۸ «شمَره گم کی حنا اگه ریفقت و اسییم خو جا سر وینریزه و شمَره نان فاندِه، اما اگه در زنِ درازه بدید، ویریزه و اونچی کی بخایید، شمَره فاده، نوکونه کی اونی آبرو بشه.

۹ «پس شمَره گم، بخایید کی شمَره فادا ببه؛ و اموجید کی بیافید؛ بوکوبید کی در شیمی ور واز به. ۱۰ چونکی هرکی بخایه، به دس آور و هرکی و اموجه، اونِ یافه و هرکی بوکوبه، در اونی رو واز به.»

۱۱ «شومان پئرانِ جا کویتا، اگه اونی زای مائی بخایه اونِ لانتی فاده؟ ۱۲ یا کی مور غانه بخایه، اونِ عقرب فاده؟ ایمکان ناره!»

۱۳ «پس اگه کی شومان، گوناکارِ آدمان، دانید کی و استی خوروم چیانِ شیمی زاکانِ فادید، چنقذر ویشتر شیمی آسمانی پئر اوشانی کی اونی جا بخاید، روح القدس بخشه.»

عیسای بَهتانِ زن

۱۴ ایتا روح عیسا ایتا پلیدِ روحِ ایتا لالِ مرداکِ جا بیرونِ کود و اونی زوان واز بوست. اوشانی کی اِ ماجیرائی بیدد، خیلی قاق بوسد و هیجانِ بامود. ۱۵ اما ای عیده جِه اوشانِ بوگفتد: «اون پلیدِ روحانِ شیطانِ *ایقتدارِ امرأ، کی پلیدِ روحانِ پيله کس ایسه بیرونِ کونه.» ۱۶ ایتا عیده ده اونی جا بخاستد کی ایتا نیشانه آسمانِ جا اوشانِ نیشانِ بدا کی خو ایقتدارِ اثباتِ بوکونه.

۱۷ عیسا اوشانی فیکرِ جا و اخبدارِ بوسسته و بفرمأسته: «هر تا مملکت کی اونی میانِ خانه جنگ ببه، اونِ جِه بین شوئونِ حتمی ایسه و هرتا خانه هم کی اونی میانِ دوشمنیانِ و اسی

کس کس جا سیوا ٻڌ، جڏهن هم فوگورده. ^{۱۸} شومان گیدی شیطان مڙه قودرت فادأ کی پلید روحان بیرون تاوڊم. اما اگه شیطان خو ضد سیوا ٻڌه، خودش امرأ جنگ کونه، آخرپسی اونی حوکومت چوطو تانه ٻیا بیسه؟ ^{۱۹} و اگه می قودرت شیطان جا ٻڌه، شیمی شاگردان تکلیف چی و ٻڌه، چونکی اوشانم پلید روحان بیرون کوڏ؟ جڏهن خاطر، اشان شمره اگب و اسی کی بڙید، محکوم کوڏه! ^{۲۰} اما اگه من خودا قودرت امرأ پلید روحان بیرون تاوڊم، پس بدأنید کی خودا پادیشایی شیمی میان بامو. ^{۲۱} چونکی او وخت کی اینفر شیطان مانستن، نیرومند آدم کی سلاح دأره، خو قصر جا موحافیظت کونه، اونی مال و مینال در امان مانه ^{۲۲} کی اینفر جڏهن اونی جا پور زور و قوتتر اون فوتورکه و اونی جا پیروڙ به و اونی سلاح فاکگیره و اونی مال مینال غارت کونه.

^{۲۳} «هرکی می امرأ ٻڌه، می ضد ایسه و هرکی می امرأ کار نوکونه، می ضد کار کوداندره.»

^{۲۴} «او وخت کی ایتا پلید روح اینفر نهه شه، خوشک و بی آب صارایان میان شه کی ایستراحت بوکونه. اما چونکی خوروم جاجیگا نیافه، خو امرأ گه "واگردم اونی میان کی اونی جا بیرون بامو بوم." ^{۲۵} پس واگرده و دینه کی خوقبلی خانه جارو بوبوسته و مورٻه. ^{۲۶} بازون هفتا ده روح خودش جا پلیدتر یافه و او آدم میان شده و اویه زندگی کوڏه. اٻوئی، او آدم وضع جڏهن قبل بدتر به.»

^{۲۷} آگبان هنو عیسا زوان رو چرخستندوبو کی ایتا زناي او چمیت میان بولند صدا امرأ بوگفته: «خوشبحال او ماری کی تره بودونیا باورده و شیر بدا!»

^{۲۸} عیسا اونی جواب ڏنن و اسی بفرماسته: «اما خوشبختتر اونی ایسه کی خودا کلام ایشتاوه و اون عمل کونه!»

مردوم بی ایمانی عیسا دوزه میان

^{۲۹} او وخت کی چمیت زیاد بوستی، عیسا بفرماسته: «آنتاچ مردوم، چندر شرورده! دایم می جا خایده ایتا نیشانه اوشان نیشان بدم. اما تن نیشانهیی کی اوشان فادم، یونس نیشانه ایسه. ^{۳۰} اونچی کی اونی ره ایتفاق دکفته، نینوا مردوم ره ایتا نیشانه بو کی اون خودا اوسه کوده. هٻویم اونچی کی اینسان پسر ره ایتفاق دکفه، آنتاچ ره ایتا نیشانه ایسه کی مڙه خودا اوسه کوده. ^{۳۱} قیضاوت روح میان، سبا ملکه ویریزه و آدوره زماٽ آدماٽ محکوم کونه چونکی اون کلي مرارت امرأ ایتا طول دراز رای بوشو کی سولیمان دانایی گبان بشتاوه. اما اینفر جڏهن سولیمان دانائتر آیه ایسا، اما چی کم ایسد اوشانی کی اونی گبان ایشتاود. ^{۳۲} قیضاوت روح میان، نینوا مردوم، آنتاچ ضد ویریزد، اون محکوم کوڏ، چونکی اوشان یونس موعیظه ایشتاوستن امرأ توبه بوکوڏ و آسه اینفر پیلتر جڏهن یونس آیه ایسا ولی حاضیر نیید توبه بوکونید.

صداقت امرأ دین داشتن

^{۳۳} «هیکس ایتا چراغ روشن نوکونه کی اون جیگا ٻڌه بلکی اون ایتا چراغ پایه رو نهه تا هر کی بودورون آیه اونی نور ببیدنه. ^{۳۴} تی چوم ایتا چراغی ایسه کی تی جان روشن کونه. اگه تی چوم سألیم ٻڌه، توماٽ تی جان هم روشنایی جا پور به. اما اگه تی چوم سألیم ٻڌه، توماٽ تی جان تاریکی امرأ پور به. ^{۳۵} پس واخبدار ببید، نوکونه کی تاریکی نور

عوض، شیمی جان صاب بیه! ۳۶ اگہ شیمی باطین سوسو بڑہ بوبوستہ بی، ہیزہ تاریکی اونی میان نمائے، بازون تومام شیمی جان نورانی بہ، اٹوئی کی ایتا پور نور چراغ شمہرہ دتاوہ۔»

عیسا، دینی پیلہ کسان جا انتقاد کونہ

۳۷ او وخت کی عیسا گبان تومان بوستہ، ایتا جہ فریسیان اون غذا خوردن و اسی دعوت بوکودہ۔ عیسا بوشو اونی خانہ و اونی سفرہ سر بینشت۔ ۳۸ اما او فریسی او وخت کی بیدہ کی عیسا خو دسان قبل انکی غذا بوخوہ نوشووستہ، قاق بوستہ!

۳۹ خوداوند اون بفرماستہ: «شومان فریسیان کاسہ بوشقاب بیرون اندر تیمیز کونید کی برق بڑنہ، قافیل جہ انکی اونی دورونی پور جہ حرص زن کثافت و ناجور کردکاران ایسہ۔ ۴۰ ای بی عقلان، او خودایی کی ظاہیر چاکودہ، باطینم چانکود؟ ۴۱ پس فقران یاور دن و اسی شیمی باطین پاک کونید، بازون ہمہ چی شمہرہ پاک بہ۔

۴۲ «وای بحال شومان ای فریسیان! شومان حتا شیمی نعان و سداب ماصول و ہرچی دہ جور و اجور سبزی دہ یک پیشکش فادید، اما عیدالت نیدینید و خودا محبت جا غافیل ایسید۔ شومان و استی دہ یک فادید، ولی عیدالت و محبت جہ خاطر نبرید۔

۴۳ «وای بحال شومان ای فریسیان! چونکی دوس دارید کنیسیہیان میان بیتترین جاجیگایان بینیشینید و ہو وختانی کی کوچہ بازار میان دوارستاندرید مردوم شیمی ور فچم راستابو بوکوند۔ ۴۴ چی پیلہ عذابی شیمی رافا ایسا! شومان ہچین او قبران مانستن ایسید کی صار و اش کلہ میان جوخوفتہ داردہ، مردوم جہ شیمی ورجا دواردہ بی انکی بداند چندر فاسید ایسید۔»

۴۵ ایتا جہ کاهینان کی اویہ ایسا بو، عیسا بوگفتہ: «اوستاد، تی ا گبان امرأ، امرہ ہم توہین بوکودی!»

۴۶ عیسا بفرماستہ: «و شومان ای کاهینان وای شیمی رو، چونکی خلی سینگین تکلیفان مردوم چان رو نہید اما ہیوخت حاضیر نیئید حتا ایتا انگوشت اوشان یاور دن رہ تکان بدید۔ ۴۷ وای بر شومان، چونکی شومان او پیغمبرانی رہ کی شیمی پئران دس امرأ بوکوشتہ بوبوستد، مقبرہ چاکونید۔ ۴۸ بازین اٹوئی شہادت دیہید کی شیمی پئران کاران قوبیل دارید۔ پیغمبران اوشان بوکوشتد و اوشانی مقبرہیان شومان چاکونید۔

۴۹ «اونی و اسی خودا خو دانایی امرأ شمہرہ فرمایہ: پیغمبران و رسولان شیمی ورجا اوسہ کودم، اما شومان ای عیدہ جہ اوشان بوکوشتید و بعضیتانم دہ آزار فارسانید۔ ۵۰ پس تومام او پیغمبران خون کی جہ دونیا خلقت اول تا ہسا فووستہ، انتاج گردن سر نہا، ۵۱ جہ ہابیل خون بیگفتہ تا زکریا خون کی معبد دورون مذبح و موقدس جیگا بین بوکوشتہ بوبوستہ۔ اٹوہ، انتاج و استی ہمہ اشان رہ جواب بدہ۔ ۵۲ وای بر شومان ای دین عالیمان، چونکی معرفت کیلید مردوم دس جا بیرون کودید۔ نہ خودتان پادیشایی دورونی شیدی و نہ وئالید الباقیان بودورون بشند۔»

۵۳ او وخت کی عیسا او میہمانی جا بیرون بامو، فریسیان و کاهینان کی اونی گبان جا اوشان غیظ گیفٹہ بو، سخت اونی امرأ موخالفت بوکودد و حق سعی بزد خوشانی سوالان امرأ اونی سر فشار باورد۔ ۵۴ اوشان، اونی پسی قصد بوکودد کی اونی گبان امرأ اون گریفتار کوند و دام میان تاودد۔

هوشدار دنن دورویی و اسی

۱ او وخت کی هیزاران نفر جم بوسته بود، جوری کی کس کس دوسکول زئندوبود و لقد دمچ کوداندوبود، عیسا اول و اگردسته خو شاگردان ور و اشان بفرماسته: «جه فریسیان تورش خمیر، ینی دورویی جا دور بئیسید!» ۲ او زمات فارسیه اوچی کی لا بدای ایسه، بیرون آیه و همتان جه اونچی کی جیگا بوخورده، و اخبدار بد. ۳ اونچی کی تاریکی میان بوگفتید، روشنایی میان ایشتاوسته به و اونچی کی در دوسته اوتاقان میان زیر زیریکی گب بزئید، پوشت بامان جور و اگویا به کی همتان بشتاود!

خودای اعتماد و توکول داشتن

۴ «ای ریفقان جه اوشانی کی فقد تانده شیمی جان فاکیرد، نو اترسینید چونکی بازون نتاند هی کاری بوکوند! ۵ اما شمره گم کی جا و استی ترسین جه خودایی بترسید کی هم ا قدرت داره بوکوشه و هم جهندم تاوده. اطویه، اونی جا و استی ترسین. ۶ «پنج تا چی چی نی پول چندر ایسه؟ دونه سیأ پول. * آن امرأ، خدا حتا ایتا اوشان جه خاطر ندأ! ۷ حتا شیمی سر مویان بیشمارده بوبوسته. پس نیگران نیبید، چونکی شومان هیزارتا چی چی نی جا ویشتر آرزیدی. ۸ «هطویم شمره گم، اونی کی مردوم ورجا مره جه خودش بدان، منم کی اینسان پسر، خدا فرشتهیان ورجا اون جه خودم دانم. ۹ اما اونی کی مره مردوم ورجا اینکار بوکونه، خدا فرشتهیان ورجا اینکار به. ۱۰ آسه آن امرأ هر گبی کی اینسان پسر ضد بوگفته ببه، ببخشه به اما هر کی روح القدس ضد گب بزنه، هیوخت ببخشه نیبه. ۱۱ «هو زمات کی شمره مو حاکمه کودن و اسی، یوهود کنیسهیان میان و پيله کسان و حاکیمان ورجا ببرد، نیگران نیبید کی شیمی دفاع و اسی چی بیگید. ۱۲ چونکی روح القدس هو وخت شمره اموجه کی چی بیگید.»

مال و مینال و طمع جا آزاد بوستن

۱۳ هو زمات میان، اینفر او جمئیت میان اون بوگفته: «اوستاد، می برار بوگو کی می پئر ارث می امرأ سام بوکونه!» ۱۴ عیسا بفرماسته: «ای مردای کی مره اینتخاب بوکوده کی شیمی میان قیضاوت و داوری بوکونم؟» ۱۵ بازون، بفرماسته: «بپایید! جه هرچی زیادی خاستن دور بئیسید چونکی راسر اسی زندگی زیادی مال مینال داشتن امرأ نیبه.» ۱۶ «بازین، اما جیرای اشان ره نقل بوکود: «ایتا پولدار مردای جه خو مزرعه کلی ماصول بوجور باورد. ۱۷ پس خو امرأ فیکر بوکوده و بوگفته: "چی و استی بوکونم؟ می ماصولان انبار کودن و اسی جاجیگا نازم." ۱۸ بازین خو امرأ بوگفته: "دانم چی بوکونم. خودم تیلنباران فوگوردانم، ایتا پيله دانه تیلنبار چاکونم، و تومام ماصولان و می مال و مینال اویه انبار کونم. ۱۹ بازون می امرأ گم ای خوشبخت مردای، تی چن سال ره، خیلی ماصول انبار بوکودی!»

* ۱۲:۶ «سیأ پول» یونانی زوان میان «آسریون» ایسه.

هسأ تی خاطر جم ببه و تره لیڈت ببر و خوش بوبو!"
 ۲۰ «اما خودا اون بفرمأسته: "آی بی عقل! هه ایمشب تی جان فأكیرم، بازون ا مال و مینالی کی جم کودی، کیه فارسه؟"
 ۲۱ «آن او آدم سر نیویشست ایسه کی دنیا میان مال و مینال جم کونه، ولی ایتا جولف رابطہ خودا امرأ نأستی بی.»

مال و ثروت دروآره آموختن

۲۲ بازون خو شاگردان بفرمأسته: «پس شمره اندرز کونم کی نیگران نیبید کی زندگی روجان چی و او بوکونید، کی آیا بافأیده خوردنی و لیواس دأریدی یا نه. ۲۳ چونکی زندگی، خوردنی جا و جان لیواس جا ویشتر آره! ۲۴ کلاچان فاندرد؛ نه کارده، نه وایندہ و نه تیلنبار میان خوردنی انبار کونده، چونکی خودا اوشان هو روچ ره خوردنی فارسانه. اما شومان پرندہیان جا ویشتر آرزیدی! ۲۵ آسه تومأم شیمی ا دیل نیگرانیان تانه، ایچه شیمی عمر ایضافه کونه؟ ۲۶ پس اگه غورصه خوردن امرأ، نتأنید ایتا کوجهدانه کاری انجام بدید، پس چره پبله کاران و اسی دیل نیگران و پریشان بید؟
 ۲۷ «وآشی گولان فاندرد کی چوطو روشد کونده. اوشان نه کار کوند و نه خوشانی ره لیواس دوجده. اٹویی شمره گم کی سولیمائم تومأم خو عظمت و شوکو امرأ، هیوخت ایتا قشنگ لیواس اوشان مانستن دونکوده.» ۲۸ پس خودا کی و آشی گولان فیکر ایسه کی ایمر و ایساده و فردا روچ تنور میان تاودا بده، چندر ویشتر، شیمی فیکر ایسه، آی کم ایمانان. ۲۹ خوردنی و اسی دیل نیگران نیبید کی چی بوخورد و چی و آخورد! غورصه نوخورد، چونکی شیمی رزق روزی، خودا فارسانه. ۳۰ چونکی اوشانی کی ایمان نازده ا چیان و اسی غورصه خورد، اما شیمی آسمانی پئر شیمی نیازان جہ قبل دانه. ۳۱ پس شومان خودا پادیشایی دونبال بگردید و اون شیمی تومأم نیازان فاده.
 ۳۲ «پس آی می کوجهدانه گلہ، نوآتر سینید! چونکی شیمی خودا خاسته آن کی پادیشایی شمره ببخشه. ۳۳ آسه، هرچی دأرید بوفر و شید و فقران فاید و شیمی گنج آسمان دورون جم کونید. آسمان دورون، آبچینان هیوخت بوبو خسته نیبه و دوزد نزنه و بید اون جہ بین نبره. ۳۴ چونکی شیمی گنج هر جا کی بمانه شیمی دیلم هویه نهأ.

آماده ببید

۳۵ «همیشک لیواس دوکوده، خیدمت ره آماده ببید و شیمی چراغ روشن بدأرید! ۳۶ هو خیدمتکارانی مانستن ببید کی خوشانی ارباب رافا ایساده کی جہ عروسی جشن و آگرده و آماده هر وخت کی فارسه و در بزنه، در اونی ره واز کوند. ۳۷ خوشحال او خیدمتکارانی کی او وخت کی اوشانی ارباب آیه، بیدار بنیسد، حتم بدأنید کی اون خودش کارگری لیواس دوکونه اوشان سفره سر نیشانه و اوشانی جا پذیرایی کونه. ۳۸ اٹویه، خوشحال او غولامانی کی او وخت کی اوشانی ارباب آیه بیدار ببید، فرقی نوکونه نیصف شب ببه یا صُب دم! ۳۹ اگه صابخانه دانستی چی زماتی دوزد آیه، و لأشتی دوزد خانه بودورون بآیه. ۴۰ پس شومانم آماده ببید، چونکی اینسان پسر هو او وخت کی و آگرده کی کمتر رافا ایسایید.»

۴۱ پطرس عیسا جا و آورسه: «خودا وندا، آیا آن امره فقد گو فتأندری یا همتان ره؟»

۴۲ عيساي خوداوند اونی جواب دئن و اسی بفرمأسته: «وفا کونه و عاقيل خيدمتکار اونی ايسه کی اونی ارباب بتأنه اون الباقي خانه خيدمتکاران مَسؤل چأکونه کی وخت سَر اوشان خوردنی فاده. ۴۳ خوشبحال آجور خيدمتکاری کی او وخت کی اونی ارباب وَاگرده، اون بيدينه کی کار کودأندر. ۴۴ حتم بدان کی اون تومأم خو اموال ره بپأ چأکونه. ۴۵ «اما اگه او خيدمتکار خو امرأ فيکر بوکونه کی "می ارباب هر ماله نأيه"، و خو همکاران اذت آزار بوکونه و خو وخت ليدت بردن و خوشگوزرانی و مشروب خوردن ره بَنه، ۴۶ بازون او روج کی رافأ نئيسأبو، اونی ارباب آيه و اون سخت تنبيه کونه و خيانتکاران سرنويشت مأنستن گريفتار کونه. ۴۷ «او خيدمتکاری کی خو وظيفه ي بدان اَمَّا اون عمل نوکونه سخت موزأت به. ۴۸ اما اگه کسی نأستوبؤ ايتأ کار ايشتيوأ انجام بده، کمتری موزأت به. هرکس کی ايتأ پيله دانه کار ره وادأشته بيه، ويستر اون جا وَاخاست به و هر کی ورجأ ويشتري امأنت بمأنه، ويستر اونی جا طلب کونده.

ايختلاف عيسا و اسی

۴۹ «من بأمؤم کی زمين سَر دأوری آتش روشن کونم و کأشکی هر چی زوتر آکار انجام بيه! ۵۰ اما پيشتَر جِه اون وَاستی سخت تجروبه يان بيدينم و چندر غورصه دارم کی اوشان تومأم بد! ۵۱ «آيا فيکر کونيد کی بأمؤم، زمين سَر آرامش باؤرم؟ نه! بلکه بأمؤم، مردوم جِه هم سيوأ بوکونم. ۵۲ بازين خانواران جِه هم سيوأ وَابد، دو نفر می امرأ ايسد، و سه نفر می ضد. ۵۳ پئر، پسر ضد و پسر، پئر ضد، مار، خو دوختر ضد و دوختر، خو مار ضد، مرد مار خو پسر زن ضد و عروس خو مرد مار ضد. ۵۴ بازون چمنيت ور وَاگردسته و بفرمأسته: «او وخت کی دينيد ابران مغرب جا امؤن دزد، گيدي و آرش آيه و هطؤيم به. ۵۵ و او وخت کی گرم باد آيه گيدي ايمرو هوا گرم به و هطؤيم به ۵۶ آي دورويان، شومان تانيدی زمين و آسمان هوا، نيشانه يان بفأميد، اما نانيد چوطو، ا زما ت تعبیر بوکونيد! ۵۷ چره نخاييد جنقت قوبيل بوکونيد؟ ۵۸ «او وخت کی اينفر تی جا شيكأيت دأره و تره دادگا بردأندر، حق سعی بزَن جِه قبل آنکی قأضي ورجأ فآرسيد، اونی امرأ آشتي بوکونی، نوکونه کی تره قأضي ورجأ فأكشأنه و قأضي تره پاسبان دس بيسپأره و پاسبأتم تره زندان تاوده ۵۹ و اگه هطو بيه، زندان دورون ايسي تا تومأم تی قرض فأندي، آزاد نيبي!»

۱۸ بازون، عیسا خودا پادیشایی ره ایتا مثل باورده و بفرمأسته: «خودا پادیشایی چی ی مأنه؟ اون چی مأنستن شمره نیشان بدم؟» ۱۹ ایتا کوجه خردل دأنه مأنه کی ایتا باغ میان بکأشته به و چن وخت پسی، ایتا پبلهدانه بوته به کی پرندهیان اونی شاخهیان میان خوشانی ره فک نهد.»

تورش خمیر مثال زن

۲۰ ایوارده بوگفته: «خودا پادیشایی چی مأنستن ایسه؟» ۲۱ ایتا تورش خمیر مأنه کی ایتا زنای اون اوسانه و سه تا کیسه *آرد امرأ قاطی کونه کی تومأم خمیر ور بایه.»

تا وخت نها وستی خودا ورجا و اگر دستن

۲۲ عیسا اورشلیم را میان، جورواجور شهران و دیهاتان شوئی و خودا کلام مردوم أمؤختی.

۲۳ ایتا روح، اینفر اونی جا واورسه: «خوداوند، آیا فقد ایتا عیده کم نیجأت یأفده؟» عیسا بفرمأسته: ۲۴ «خودا پادیشایی در، تنگ توشکه. پس حق سعی بزنید کی بودورون بیشید، چونکی خلیان ایساده کی حق سعی زنده کی بودورون بشد اما نتأنده.» ۲۵ ایتا زمات فارسه کی صابخانه در دوده. بازون، شومان بیرون ایسابو، در زنید و ایلتمأس کونید کی خوداوند، خوداوند، در امره واز کون! اما اون جواب دهه کی من شمره نشناسم! ۲۶ «بازین شومان گیدی امان تی امرأ غذا بوخوردیم! تو امی شهر کوچهیان میان امره بأمؤختی! چوطو امره نشناسی؟»

۲۷ «اما اون ایوارده گه کی من هیذره شمره نشناسم! جِه آیه دور بید ای شومانی کی بد کردکاران دارید!»

۲۸ «هو وخت دینیدی کی ایبراهیم، ایسحاق و یعقوب و همه ای پیغمبران، خودا پادیشایی دورونی ایساده ولی شومان جِه اویه بیرون ایساید، گریه کونید و شیمی گازان سربسر ساید. ۲۹ تومأم مردوم دونیا جِه هر ور، جِه مشرق و مغرب، شومال و جنوب جا، آیده، خودا پادیشایی سفره سر نیشینده. ۳۰ اطویه، حتم بدانید اوشانی کی آسه آخری نفر بحیساب آیده، اول بده و اوشان کی اول ایسند، آخری بحیساب آیده.»

غورصه خوردن اورشلیم و اسی

۳۱ هو وخت چنتا جِه فریسیان بأمؤدد و اون بوگفتد: «اگه خایی زنده بمانی، هرچی زوتر جلیل جا بوشو، چونکی هیرو دیس پادیشا خایه تره بوکوشه!»

۳۲ عیسا جواب بدا: «بیشید او روباه بیگید کی من ایمر و فردا، پلید روحان مردوم جا بیرون کونم و مریضان شفا دهم و سیومی روح ره، می خدمت تومأم به. ۳۳ دوروسته، ایمر و فردا و پس فردا و استی می رای ایدامه بدم، چونکی ایمکان ناره خودا پیغمبر جگرز اورشلیم میان، ایتا جا ده بیمیره!»

۳۴ «ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای پیغمبران قاتیل و اوشانی کی خودا اوسه کودهیان سنگسار بوکودد! چن وار خاستیم تی زاکان جم کونم هطو کی کولوشکن خو کیشکایان خو

* ۱:۲۱ یونانی میان «سه ساتا» کی احتمال داره ۲۲ لیتر اندر بو.

بالّ پَر جیر گیره، امّا تو نخأستی. ^{۳۵} پس هسأ تی خأنه فوگور دَسته مأنه و شَمَره گم کی دِه
مَره نیدینید تَأ هو زمأتی کی بیگید "مووَأَرک ایسه اونی کی خودا ایسمَ امرَأ آیه."»

عیسا ایوارده شبات روج میان شفا دهه

۱ ایتا شبات روج، عیسا ایتا جہ فریسی پیلہ کسان خانہ میهمان بو و اوشان دقت امرأ اون فاندروستاندوبود. ۲ اویہ ایتا ناخوش احوال هم ایسا بو کی اونی جان آب باورده و اونی دس و پا باد بوکوده بو.

۳ عیسا دین عالیمان و فریسیان جا کی اویہ ایسابود، وأورسہ: «آیا تورأت فرمانان موطابق، شبات روج میان شا ایتا ناخوش شفا دئن یا نه؟»

۴ اوشان جواب ندآد! بازین، عیسا او مریض رو دس بنا و شفا بدآ و اوسه کوده بشه بخانه. ۵ بازین و اگر دستہ و اوشانی جا وأورسہ: «کویتا جہ شومان شبات روج دورون کار نوکونه؟ آیا اگہ شیمی اولاغ* یا گاب چا دورونی دکفه، دفاتن نیشید کی اون بیرون باورید؟» ۶ اما اوشان جوابی نآشد کی اون بدد.

فروتنی درس

۷ عیسا چونکی بیدہ میهمانان همتان حق سعی زئندرد کی مجلس سرجاکش بینیشیند اوشان آطو اندرز بوکوده: ۸ «او وخت کی ایتا عروسی جشن ره دعوت بیدی، او مجلس سرجاکش بینیشیند! چونکی ایمکان داره ایتا میهمان شیمی جا پیلہتر بایه و ۹ صابخانه شیمی جا بخایه کی شیمی جائی اون فاید. بازون، خجالتی امرأ وستی ویریزید و مجلس بیجیر بینیشیند! ۱۰ پس اول، مجلس بیجیر بینیشیند کی او وخت کی صابخانه شمّره اویہ بیدینه، بایه و شمّره مجلس جور بیره بینیشانه. بازون، میهمانان ورجا سربولند بیدی. ۱۱ چونکی اونی کی خوره پیلہدانه نیشان بده، کوچیک به، اما او کسی کی خوره فروتن بدآره، سربولند به.»

۱۲ بازون، صابخانه ور و اگر دستہ و بوگفته: «هر وخت میهمانی دیهی، تی ریفقان و براران و فک فامیل و مال و مینالداز همسادان دعوت نوآکودن، چونکی اوشانم تره دعوت کوئد. ۱۳ بلکی او وخت کی میهمانی دیهی، فقران، چولاقان و شلان و کوران دعوت بوکون. ۱۴ بازون، خوداوند اوشانی قیامت روج میان کی خوروم کردکار کوئده، تره خوروم چیان فاید، چونکی اوشانی خیدمت بوکودی کی نتآسند تی محبت تلافی بوکوند.»

خودا پادیشایی میهمانی

۱۵ اینفر جہ اوشانی کی هو سفره سر نیشته بود چونکی آ گبان بشتاوسته، بوگفته: «خوشبحال اونی کی خودا پادیشایی میهمانی دورون شرکت کونه!»

۱۶ عیسا اونی جواب دئن و اسی قصه نقل بوکود: «اینفر ایتا پیلہ میهمانی بر پا بوکوده و خیلان دعوت بوکوده. ۱۷ او وخت کی همه چی آماده بوسته، خو خیدمتکار اوسه کوده کی میهمانان بگه، "تشریف باورید همه چی آمادهی." ۱۸ اما هرتا جہ اوشانی کی دعوت بوسته بود ایتا بهانه باورد. اینفر بوگفته کی ایتا تیکه زمین بیهم وستی بشم اون بیدینم. ۱۹ اویتا بوگفته پنچتا جفت گاب بیهم و وستی بشم اوشان ایمتحان بوکونم. ۲۰ اینفرم ده بوگفته کی تازه عروسی بوکودم و هن و اسی نتانه بایه.

* ۱۴: ۵ بعضی جہ نیویشتهیان میان «پسر».

۲۱ «خیدمتکار و اگر دستہ و اوشانی کی دعوت بوبوستہ بو جواب خو آقائی بوگفته. ارباب غیظ گیفته و اون بوگفته: "دفتن بوشو شہر میدان و کوچیان میان و فیران و چولاقان و شلان و کوران دعوت بوکون!" ۲۲ او وخت کی افرمان انجام بوبوستہ، وازم ہنو خالی جا نہا بو. ۲۳ پس ارباب خو خیدمتکار بوگفته: "ہسا بوشو جادہیان و بیراہیان میان ہرکی بییدی حق سعی امرأ باؤر کی می خانہ پور بہ. ۲۴ چونکی اوشانی کی دعوت بوکودم، ہیکس او خوردنیاں مزہ کی چاکودم، نیچیشدہ!"»

مسیح ایطاعت کون جا تاوان دن

۲۵ ایوار، کی ایتا پیلہ چمئیت عیسا دونبالسر شوئوندوبود، اون و اگر دستہ و اوشان بوگفته: ۲۶ «ہرکی خایہ می جا ایطاعت بوکونہ، و استی مرہ خو پئر و مار، زن و زاک، برار و خاخور جا و حتا جہ خو جان ویشتر دوس بدارہ. ۲۷ ہرکی خو صلیب اونسانہ و می جا ایطاعت نوکونہ، نتانہ می شاگرد ببہ.

۲۸ «اما پیشتر جہ آنکی می جا ایطاعت کون و اسی تصمیم بیگیرید، ہمتا چی خب فیکر بوکونید! کسی کی خایہ ایتا ساختمان چاکونہ، جہ اول اونی خرج و برج فیکر کونہ کی بییدینہ آیا اونی عہدہ جا برآیہ یا نہ. ۲۹ نوکونہ او وخت کی ساختمان پاکار بنا، اونی سرمایہ تومان بہ و نتانہ کار تومان کونہ! بازون ہمتان اون رخشن گیرد و گد: ۳۰ "آ آدم ایتا ساختمان چاکودن سر بیگفت، اما نتانستہ اون تومان کونہ!"

۳۱ «فیکر بوکونید ایتا پادیشا خایہ ایتا دہ پادیشا امرأ جنگستن بوکونہ، اون اول خو موشاویران امرأ شورا نہہ کی بییدینہ آیا ایتا دہ ہیزار نفری نیرو امرأ تانہ ایتا بیست ہیزار نفری لشکر شکست بدہ یا نہ. ۳۲ اگہ بییدہ کی اکار نتانہ بوکونہ، ہنو دوشمن لشکر نیزدیک بوبوستہ، ای عیدہ نمایندہ اوسہ کونہ کی اشتی کون و اسی گب گب بزنند. ۳۳ ہطویی یم، اونی کی خایہ می شاگرد ببہ، اول و استی بینیشینہ و حیساب کیتاب بوکونہ کی آیا تانہ می و اسی خو چوم جہ خو مال و مینال دودہ یا نہ.

۳۴ «نمک خب ایسہ، اما اگہ خو مزہ و خاصیت جہ دس بدہ، چوطو شا اونی مزہ و خاصیت اون رہ و اگر داین؟ ۳۵ بی مزہ و بی خاصیت نمک حتا زمین کود فادان رہ ہم ببرد نوخورہ. فقد و استی اون فیشادن. ہرکی بشتاوستہ گوش دارہ بشتاؤہ!»

بخش ۱۵

اَویر بوسته گوسوند قصه

۱ خلی جِه باج فَاگیران و اوشانی کی مردوم جَا پس بزه بوبسته بود، ویشتر وختان عیسا دُور جم بوسنید کی اونی گبان بشتاؤد. ۲ اما دین عالیمان و فریسیان اونی جَا ایراد بیگفتند کی چره اون آجور آدمان امرأ بینیش ورخاست داره و ایتا سفره سر نیشینه. ۳ پس عیسا اوشانی ره ا مثال باؤرده: ۴ «اگه ایتا جِه شومان صدتا گوسوند بداره و ایتا جِه اوشان گله جَا دور به و اَویر به چی کونه؟ آیا او نود و نه تائی صارأ میان ننه و نیشه او اَویر بوسته گوسوند دونبالسر بگرده کی اون بیافته خوشالی امرأ اون خو کول نِهه ۶ و واگرده بخانه و خو ریفقان و همسادان جم کونه و گه: "می امرأ خوشالی بوکونید، چونکی می اَویر بوسته گوسوند بیافتم." ۷ هطویه کی ایتا گوناکار توبه کون و اسی و اونی واگردستن خدا ورجا آسمان دورون ویشتر خوشالی به تا او نود و نه نفر و اسی کی سرگردان و گومرا نوبوسته.

اَویر بوسته سکه قصه

۸ «یا گومان بوکونید ایتا زناى دمتا سکه داره و ایتا اَویر بوسته بی، آیا ایتا چراغ روشن نوکونه و دیقت امرأ تومام خانه گوشه کناران و انموجه و همتا جاجیگایان نوروفه کی اون بیافه؟ ۹ و او وخت کی اون بیافته، آیا تومام خو ریفقان و همسادان جم نوکونه کی اونی امرأ خوشالی بوکوند؟ ۱۰ هطویم، خدا فرشتهیان خوشالی کونده جِه ا خاطر کی ایتا گوناکار توبه بوکونه و خدا ورجا واگرده.»

اَویر بوسته پسر قصه

۱۱ اونی و اسی کی ا ماجیرایان ویشتر واشکافته ببه، عیسا ایتا نَقلم اوشانی ره واگویا بوکود: «ایتا مردای دوتا پسر داشتی. ۱۲ ایتا روح کوجهدانه پسر خو پتر بوگفته: "پتر، خایم او سامی کی تی اموال جَا و استی تی مردن پسی مَره فارسه، هسا مَره فادی." پس، اونی پتر قوبیل بوکوده و خو مال و مینال خو دوتا پسران میان سام بوکوده.

۱۳ «پور زما توبوسته کی کوجهدانه پسر، هرچی داشتی جم کوده و بوشو ایتا دور شرأ جاجیگایان میان. اویه تومام خو مال و مینال خوشگوزرانی و ناجور کاران و اسی جِه دس بدا. ۱۴ او وخت کی تومام خو مال جِه دس بدا بو، ایتا پيله قحطی او سرزیمین شرأ بیرون بامو، جوری کی اونی ره سخت تنگام بوبسته و نیزدیک بو ویشتایی جَا بیمیره. ۱۵ پس مجبور بوبسته کی بشه ایتا او شهر آدمان خیدمت بوکونه. اونم، اون اوسه کوده خو زیمین سر کی اونی خوکان بچرانه. ۱۶ جوری او پسر یک ره بوبسته بو کی آروزو کودی بتانه خوکان خوراک امرأ خو شکم ستر کونه، هیکسم اون یاور نوبوستی.

۱۷ «آخریسی ایتا روح خوره فاندسته و فیکر بوکوده می پتر خانه، خیدمتکار اتم با قایده خورده حتا ایضافهیم دارده و من آیه ویشتایی جَا مرداندرم! ۱۸ پس ویریزم و شم می پتر ورجا و اون گم: "ای پتر، من خدا حق میان و تی حق میان گونا بوکودم، ۱۹ و ده ا لیاقت نارم کی مَره تی پسر بدانی. ایلتماس کونم کی مَره تی خیدمتکار مانستن قوبیل بوکونی!" ۲۰ «پس دفاتن ویریشه و خو پتر خانه ور را دکفته. اما هنو خو پتر خانه جَا خلی دور

بو کی اونی پئر، اونَ بیده و اونی دیل اونی ره بوسوج بأمؤ و اونی پیشواز بودوؤسته و اونَ گشأ گیفته و مآچی بدأ.

۲۱ «پسری اونَ بوگفته: "پئر، من خودا حق میآن و تی حق میآن گونا بوکودم، و ده آ لیأقت نآزم کی مَره تی پسر بدانی."

۲۲ «اما اونی پئر خو خیدمتکارانَ بوگفته: "دس بوجونبأنید! بیتترین لیوأس، خانه جا باؤرید و اونی بتن دوکونید! ایتا انگوشتر، اونی دس میآن و ایتا پآفزار اونی پا ره دوکونید! ۲۳ و ایتا چلب چاق گوساله باؤرید و سر و اویید تا ایتا جشن بیگیریم و خوشالی بوکونیم! ۲۴ چونکی آ پسر می شین، بمرده بو و زنده بوسته؛ اویر بوسته بو و بیأفته بوبسته!"

«پس ایتا پيله میهمانی را تآوداد.

۲۵ «هو وختان بو کی پيله پسر زمین میآن کار کوداندوبو. او وخت کی و اگردهسته بخانه، ساز و آواز و دس رقص صدای بشتاؤسته. ۲۶ پس ایتا جه خیدمتکارانَ دوخاده و اونی جا واورسه: "چی خور ایسه؟"

۲۷ «خیدمتکار جواب بدأ: "تی برار و اگردهسته و تی پئر چونکی اونَ ساق و سالییم بیأفته، ایتا چلب چاق گوسالهی اونی و اسی سر به و میهمانی بیگیفته!"

۲۸ «پيله برار غیظ گیفته و قوبیل نوکوده خانه دورونی بشه. تا آنکی اونی پئر بیرون بأمؤ و اونی جا ایلتیماس امرأ بخاسته کی بایه بخانه. ۲۹ اما اون خو پئر جواب بدأ: "خیلی سال ایسه کی من هچین ایتا غولام مانستن تره خیدمت بوکودم و حتا ایوآزم تی گب زمین نرم، اما تومام آز ماتان، مَره چی فادایی؟ حتا ایتا کوجهدانه بوزم فاندایی کی سر بینم و می ریفقان امرأ خوشالی بوکونم! ۳۰ اما تی آ پسر کی تومام تی مال و مینال فاسید زناکان امرأ باطیل کوده، هسا کی و اگردهسته، بیتترین چلب چاق گوسالهی کی داشتیم، سر و اویی و اونی ره میهمانی بیگیفتی!"

۳۱ «اونی پئر بوگفته: "می جان دیل پسر، تو همیشک می ورجا ایسابی و هرچی من دارم، راس راسی تی شینه و تی سام ایسه! ۳۲ اما هسا و استی جشن گیفتن و خوشالی کودن، چونکی تی آ برار، بمرده بو زنده بوسته، اویر بوسته بو و هسا بیأفته بوسته!"»

دونیآ مال و مینال دوروست خرج کودن

۱ عیسا ا حیکایت خو شاگردان ره و اگویا بوکوده: «ایتا مال و مینالدار مردای ایتا موباشر داشتی کی تومام اونی مال و مینال حیساب کیتاب فارس فوروس کودی اما اون خور فارسه کی او موباشر اونی اموال جا دوزدی کونه. ۲ پس اون دؤخاده و بوگفته: بشتاوستم می اموال حیف میل کونی! پس هر چی زوتر تی حیساب کیتاب دؤد، چونکی خایم تره بیرون کونم!

۳ «موباشر خو امرأ فیکر بوکوده و بوگفته: "هسا چی و ا بوکونم؟ او وخت کی جه ا کار ایخراچ بم نه بیل زن زور و قوت دارم و نه می غرور مَره وئاله کی گدایی بوکونم. ۴ بفامستم چی و ا بوکونم! واستی ایتا کار بوکونم کی او وخت کی جه آیه بوشوم، دوس و ریفق زیاد بدارم کی مَره بدازد."

۵ «پس خو ارباب بدهکاران ایتا ایتا دؤخاده و اوشانی امرأ بوگو بشتا بوکود. اولی جا واورسه: "چندر می ارباب بدهکاری؟"

۶ «جواب بدا: "صدتا حلبی روغن زیتون."

۷ «موباشر بوگفته: "دوروسته. آن تی عرض حالی ایسه کی ایضا بوکودی. پاره کون و ایتا ده عرض حال میان بینویس، پنجاه حلبی!"

۸ «جه اینفر ده واورسه: "تو چندر بدهکاری؟"

۹ «جواب بدا: "صد خروار گندم."

۱۰ «اون بوگفته: "تی عرض حال بیگیر و اونی عوض بینویس هشتاد خروار!"

۱۱ «او پولدار مردای، متقلب موباشر تشویق بوکوده، چونکی زرنگی بوکوده! رأس راسی آ دونیآ آدماں خوشان دوزور دونیآ امرأ ایرتباط داشتن میان نور زاکان جا زرنکتر ایسد. ۱۲ شمره گم کی شیمی دونیایی مال و مینال جا ایستفاده بوکونید کی ریفقانی شمره بیافید. ۱۳ بازون، او وخت کی شیمی زیمینی مال و مینال جه بین بوشو، ابدی جاجیگایان دورون قوبیل بیدی.

۱۴ «اگه کوجه کاران میان خب کردکار بوکونید، پیلهدانه کاران دورونم خب کردکار کونید و اگه کوجهدانه کاران ره خب کردکار نوکونید، پیلهدانه تکلیفان میان هم خب کردکار نوکونید. ۱۵ پس اگه آ دونیآ مال و مینال ره خب کردکار و امانتدار نیبید، چوطو واستی شمره آسمانی رأس راسی مال و مینالان ره ایعتماد کودن؟ ۱۶ و اگه ایتا ایتا مال میان خیانت بوکونید، کیسه کی شیمی مال شیمی دس بیسپاره؟

۱۷ «هیتا خیدمتکار نتانه دوتا ارباب خیدمت بوکونه، چونکی یا اینفر جا نیفرت اوسانه و اویتای دوس داره و یا اینفر سرسپرده ایسه و جه اویتا بیزار به. هطویم نشأ هم خودا سرسپرده بوستن هم پول.»

۱۸ فریسیان او وخت کی آ گبان بشتاوستده اون رخشن گیفتد، چونکی پولدوس بود. ۱۹ عیسا اوشان بفرماسته: «شومان دوس داریدی کی خودتان مردوم چوم ورجا خوروم کار کونه کس و عادیل نشان بدید، اما خودا شیمی دیل جا و اخبدار ایسه. اونچی کی مردوم ره خیلی آرزو، خودا چومان ورجا زشت ایسه و خب نایه. ۲۰ پیشتر جه یوحنا معیظهیان،

موسا تورأت و پیغمبران نیویشتهیان شیمی رانما بو. اما هسا کی یوحنا، خودا پادیشایی فارسیئن خوروم خور بدا، مردوم زور زوری خایند خوشان او دورونی تاودد. ۱۷ اما آن مانی نیده کی تورأت خو آرستن جِه دس بدا. خیلی راحت ایسه کی آسمان و زمین جِه بین بشه تا آنکی ایتا نقطه تورأت جا بکفه.

۱۸ «هر کی خو زناک جا سیوا بیه و ایتا ده زناک امرأ عروسی بوکونه، زنا بوکوده، و هرتا مرداگم کی ایتا سیوا بوبسته زناک امرأ عروسی بوکونه زنا بوکوده.»

مال و مینالداز مردای و فقر ایلعازر

۱۹ عیسا بفرمأسته: «ایتا مال و مینالداز مردای بو کی گیرانقیمت لیواسان دوکودی و همتا روجان خوشگذرانی و عیش و نوش امرأ سرگرم بو. ۲۰ ایتا گدا کی اونی ایسم ایلعازر بو و اونی جائم زخم و زیلی بوی، او پولدار مرداک خانه دروازه ورجا نائیدی. ۲۱ ایلعازر ره آروزو بو کی اونی ایضافه خوراکي جا خو شکم ستر کونه. حتا سکاتم امویی و اونی زخمان و آلیشتیدی.

۲۲ «آخریسی او فقر مردای بمرده و فرشتهیان اون ایبراهیم ورجا ببردد، او جاجیگا کی خوروم آدما ایسابود. او پولدار مرداگم بمرده و اون بیگیل کودد. ۲۳ اما اونی روح بوشو موردهیان دنیا. اویه، هوطویی کی عذاب کشندوبو، خو ستر جور فاندسته و جِه دور دوران ایبراهیم بیده کی ایلعازر اونی ورجا ایسابو. ۲۴ پس ایجگره بزه: "ای می پتر ایبراهیم، مَره رحم بوکون و ایلعازر آیه اوسه کون کی فقد خو آنگوشت آب دورونی بزنه و می زوان خونک کونه چونکی آشوالهیان میان سوختاندرم!"

۲۵ «اما ایبراهیم اون بوگفته: "زای جان، خاطر باور کی تو زندگی میان هر چی خاستی، داشتی، اما ایلعازر جِه همه چی محروم بو. پس هسا اون آرامش داره و تو عذاب دندری! ۲۶ جِه آن بوگذریم، ایتا جولف دره آمره جِه هم سیوا بوکوده، جوری کی نه ا طرف آدما تاند باید او طرف، و نه او طرف آدما تاند ا طرف باید."

۲۷ «پولدار مردای بوگفته: "ای می پتر ایبراهیم، پس تی جا ایلتیماس کونم کی اون می پتر خانه اوسه کونی ۲۸ تا می پنجتا برار جِه ا جاجیگا کی آدم رنج و عذاب دینه و اخبدار کونه، نوکونه کی اوشانم مردن پسی آیه باید!" ۲۹ ایبراهیم بفرمأسته: "موسا و پیغمبران هر وار اوشان جِه ا مجبرایان و اخبدار کودد. تی براران تاند اوشانی گبان دیقت بوکوند." ۳۰ «او پولدار مردای جواب بدا: "نه، ای می پتر ایبراهیم! می براران اوشانی گبان دیقت نوکوند، اما اگه اینفر موردهیان جا اوشانی ورجا بشه، شکی نازم کی خوشانی گونایان جا توبه کوند."

۳۱ «ایبراهیم بفرمأسته: "اگه موسا و پیغمبران گبان دیقت نوکوند، حتا اگه اینفر جِه موردیان اوشانی ورجا بشه، اونی گبان دیقت نوکونده و راست را جا، دور بده."»

عیسا الباقی گبان

۱ ایتا روج عیسا خو شاگردان بفرمأسته: «گونایان وسوسه همیشک نھا، اما وای به حال او کسی کی مردوم وسوسه بوکونه. ۲ اونی ره پیتره کی ایتا پیلهدانه سنگ خو گردن دوده و دریا میان تاودا ببه کی باعیث ببه ایتا جه ازاکان لغزش بوخورد. ۳ پس شیمی کردکاران بپایید!

«اگه تی برار گونا بوکود، اون تنبیه بوکون و اگه توبه بوکود، اون ببخش. ۴ حتا اگه ایتا روج میان تره هفت وار بدی بوکوده و هر وار تی ورجا و اگر دسته و پشیمان بوسته، اون ببخش!»

۵ رسولان خودای بوگفتد: «امی ایمان زیاد کون.»

۶ عیسا بفرمأسته: «اگه ایتا کوجهدانه ایمان، خردل دانه اندر بدآرید، تائید آتوت دار فرمان بدید کی خو جا سر بکنده ببه، دریا میان بکاشته ببه و آدار شیمی فرمان جا ایطاعت کونه.

۷ «او وخت کی خیدمتکار، شوخم زنن یا گوسوندان چرانئن جا و اگرده بخانه، آیا اونی ارباب گه "بیا بینیشین و ایچی بوخور"؟ ۸ نه، اون گه می شام آماده کون و می جا پذیرایی بوکون و می رافا بنیس تا من بوخورم و اخورم، بازون تو بوخور و اخور بوکون. ۹ خو خیدمتکار جا تشکر نوکونه، چونکی خو وظیفه انجام دهه. ۱۰ اونی وای او وخت کی می فرمانان جا ایطاعت کونید تشویق و تعریف رافا بنیسید، چونکی فقد شیمی وظیفه انجام بدآید.»

قدردان سامری

۱۱ عیسا اورشلیم را دورون، مرز جلیل و سامره میان، ۱۲ ایتا دیهات بودورون بوشو، ناخورکی دهتا جودامی اونی امرأ گس بکس بوخورد. جودامیان جه دور بنیساد، ۱۳ ایجگره بزده: «ای عیسا، آی اوستاد، امره رحم بوکون!»

۱۴ عیسا اوشان فاندروسته و بفرمأسته: «کاهینان ورجا بیشید و شمره نیشان بدید.» هو او وخت کی شئونودوبود، جودام اوشانی جان جا پاک بوسته.

۱۵ ایتا جه اوشان او وخت کی بیده شفا بیافته، هو حال میان ایجگره امرأ خودای شوکر بوکوده، عیسا ورجا و اگر دسته. ۱۶ اونی پا جیر زیمین رو بکفته و او لوطفی ره کی اون بوکوده، اونی جا قدردانی بوکوده. اون ایتا سامری بو.

۱۷ عیسا بفرمأسته: «مگه من ده نفر شفا ندام، پس او نه نفر کوئه ایساده؟ ۱۸ آیا جگرز آ غریبه هیکس ننیسابو کی خودا جا قدردانی بوکونه؟»

۱۹ پس او مرداک بفرمأسته: «ویریز و بوشو! تی ایمان تره شفا بدا!»

خودا پادیشایی امون

۲۰ ایتا روج ای عیده جه فریسیان عیسا جا و اورسئده: «خودا پادیشایی آکی شور و به؟» عیسا اوشان جواب بدا: «خودا پادیشایی، نیشانهانی کی بشا دین امرأ، شور و نیبه. ۲۱ و نگده کی جه زیمین آکناره یا اویتا کناره شور و بوبوسته، چونکی خودا پادیشایی شیمی میان

نہا۔»

۲۲ «بازین، اَماجیرا اُسی خو شاگردان بفرمأسته: «ایتا زمأت فارسیہ کی آروزو دأرید حتأ ایتا روج می امرأ بیبید، اَما شیمی اَ آروزو انجام نیبه. ۲۳ شَمَره خُور فارسیہ کی من و اَگردستم و قَلان جا ایسام. هیوخت قوبیل نوکونید و می دونبالسر نَگردید. ۲۴ هَطو کی ایتا برق آسمان جا دتاؤه و آسمان جِه اَ طرف تا او طرف روشن کونه، اینسان پسر آمونم اَطویی ایسه. ۲۵ اَما پیشتر لَازیم ایسه کی ویشتر زحمت بیدینم و اَ مردوم مَره کنار نَهدہ. ۲۶ «اینسان پسر آمون زمأت هچین نوخ زمأتان مأنه.» ۲۷ مردوم خوشگوذرائی و میهمائی و عروسی جشن رِه موشغول بود کی او روج نوح، کشتی دورون بوشو. بازون سیل را دَکفته همتان جِه بین ببرد.

۲۸ «او وخت، دونیا هچین لوط زمأت مانستن به کی مردوم خوشان روج کاران موشغول بود؛ بوخور و آخور کوداندوبود؛ بیهین بوفروش کوداندوبود؛ کشت و کار و چاکون و اکون کودیدی. ۲۹ تا او صُب روج کی لوط جِه سدوم شهر بیرون بامو و آتش و گوگرد آسمان جا دوارسته و همہ چی جِه بین ببردہ. ۳۰ دوروستہ، اینسان پسر آمونم اَطویی ایسه. ۳۱ «او روج، اونی کی خانہ پوشت بام جور ایسا، خو مال و مینال اوسادن اُسی وانگرده خانہ دورون و اونی کی زیمین سر ایسا وانگرده بخانہ. ۳۲ خاطر باورید کی لوط زن سر چی بامو! ۳۳ هر کی بخایه خو جان بدارہ، جِه دس دِهہ اَما هر کی خو جان جِه دس بده، اون نیجات دِهہ. ۳۴ هو شب، دو نفر ایتا تخت سر بوخوفته ببد، اینفر ببردہ به و اویتا مأنه. ۳۵ دوتا زنای کی کس کس ورجا گندم کوبستن رِه موشغول ببد، ایتا ببردہ به و اویتا مأنه. ۳۶ دوتا مردای کی زیمین سر کار کوداندرد، ایتا ببردہ به و اویتا مأنه.» ۳۷ شاگردان عیسا جا واورسندہ: «خوداوند، اوشان کوئہ ببردہ بده؟» عیسا بفرمأسته: «او جایانی کی لاشہ بمأنه، لاشخوران هوئہ جم بده!»

جدیت امرا و اُستی دوعا کودن

۱ ایتا روج عیسا خو شاگردان ره ایتا مَثَل باورده کی نیشان بده و اُستی همیشک دوعا بوکوند و تا خوشانی دوعا جواب فأنگیفند جِه دوعا کودن دس اونساند.
 ۲ پس اَطو بفرماسته: «ایتا شهر دورونی ایتا قاضی ایسابو کی نه خودا جا ترسینی و نه مردوم محل کودی. ۳ ایتا ویوه زنای هو شهر دورونی ایسابو کی مودام امویی و گفتی: "ا دعوا دورون، می دوشمن جا می حق فآگیر." ۴ او قاضی چن او وخت کی اونی شیکایت محل نوکود. اما آخرپسی خو امرا بوگفته: "با آنکی نه خودا جا ترسم و نه مردوم محل نهم، ۵ اما چونکی ا زنای دم به ساعت مره دردسر چاکونه، پس اونی حق فآگیرم کی ده مره وازده ناوره.»

۶ بازون عیسا خوداوند بفرماسته: «بیدینید کی ا بی اینصاف قاضی چی گه! ۷ اگه ا آدمی کی اینصاف ناره راضی بوبوسته کی مردوم داد فآرسه، آیا خودا خو اینتخاب بوبوسته یان داد کی شبندرج اونی ورجا دوعا و ایلتماس کوئده نرسه؟ ۸ قوبیل بدآرید کی خیلی زود اوشان دوعا جواب دهه. اما ایتا سوال شیمی جا واورسم کی او وخت کی اینسان پسر* واکرده ا دونیا میان، چن نفر یافه کی ایمان بدآرد؟»

فریسی و باج فآگیر

۹ بازون ا ماجیرای اوشانی ره کی خوشانی خُب کردکار کودن و پاکئی گولاز کوداندوبود و الباقی مردوم پست دانستید و آگویا بوکود:
 ۱۰ «دو نفر دوعا کودن و اسی بوشوده معبد، ایتا فریسی کی خوره گولاز کودی و اویتا ایتا باج فآگیر کی بدنام بو. ۱۱ فریسی ایتا گوشه بنیسا و خو امرا آجور دوعا بوکوده ای خودا تره شوکر کونم کی الباقی مردوم مانستن، بخصوص ا باج فآگیر مانستن گوناکار نییم. نه دوزدی کونم، نه کسی ظولم کونم و نه زنا کونم. ۱۲ هفته دو وار روزه گیرم و جِه اونچی کی به دس اورم ایتا قیسمت جِه ده قیسمت تی را میان خرج کونم.
 ۱۳ «اما او گوناکار باج فآگیر دور بنیسا و دوعا وخت حتا خو سر شرمندگی و اسی راست نوکود بلکی غورصه دار خو سینه زئی و گفتی خودایا، من گوناکار رحم بوکون!
 ۱۴ «شمَره گم کی ا گوناکار مردای، ببخشه بوبوسته و بوشو بخانه، اما او فریسی کی خوره قوبیل داشتی، خودا بخشش و محبت جا غافیل دکفته. چونکی هر کی حق سعی بزنه خوره پیله کونه، کوچیک به، اما اونی کی خوره گولاز بوکونه، سربولند به.»

عیسا کوجه زاکان محبت کونه

۱۵ مردوم خوشانی زاکان عیسا ورجا باوردد کی اوشانی رو دس بنه تا اوشان برکت بده. اما عیسا شاگردان او وخت کی ا ماجیرای بیده، اوشان شماتت بوکودد. ۱۶ اما عیسا او کوجه زاکان خو ورجا بخاسته و شاگردان بفرماسته: «وئالید زاکان می ورجا باید و اوشانی جولوی نیگیرید. چونکی خودا پادیشایی اوشان شین ایسه کی ا زاکان مانستن ایسد.

* ۱۸:۸ «اینسان پسر» ایتا لقب ایسه کی عیسا خوره ایستفاده کودی.

۱۷ رَأْسِ رَأْسِي شَمْرَه گم کی اگہ ہر کی خودا پادیشائی ایتا کوجہدانه زاک مَاسْتَن قوبیل نوکونه، هیوخت اون بودورون نیشه.»

زیادی مال و مینال داشتن خطر

۱۸ ایروج ایتا جہ یوہود قوم پیلہ کسان عیسا جا واورسہ: «آی خوروم اوستاد چی واک بوکونم کی ابدی زندگی بیافم؟»

۱۹ عیسا اونی جا واورسہ: «چہ مَرہ خوروم دؤخانی؟ ہیکس خوروم نییہ، جگرز خودا! ۲۰ و اما تی سوال و اسی؛ تو کی حوکمان دانی: زنا نوکون، قتل نوکون، دوزدی نوکون، ایفترا نوازین و دورغ نوگو و تی پئر و مار عزیز بدار.»*

۲۱ او مردای جواب بڈا: «ہمتا، جہ ا حوکمان جہ او وخت کی زای بوم انجام بڈام.» ۲۲ عیسا بفرمأستہ: «ہنو ایچی کم داری. بوشو و ہر چی داری بوفروش و اونی پول فقرآن فادن کی ایتا پیلہ گنج آسمان دورون ترہ بے نہ زمین سر! بازون می دونبالسر بیا!» ۲۳ اما او وخت کی او مردای ا گب بشتاوستہ، غورصہدار بوستہ و جہ اویہ بوشو، چونکی خیلی مال و مینال داشتی. ۲۴ ہو وخت کی شوئوندوبو، عیسا اون فاندستی. بازون خو شاگردان ور بفرمأستہ: «ایتا پولدار رہ چنقدر سختہ کی خودا پادیشائی دورونی بشہ. ۲۵ سوزن سولاخ جا دوارستن، ایتا شوتور رہ راحتترہ تا ایتا مال و مینالدار خودا پادیشائی بودورون بشہ.»

۲۶ اوشانی کی ا گبان بشتاوستد، بوگفتد: «پس ا دونیا دورون کی تانہ نیجات بیافہ؟» ۲۷ عیسا بفرمأستہ: «اونچی اینسان رہ بوستنی نییہ، خودا رہ ایمکان دارہ.» ۲۸ پطرس بوگفتہ: «آمان امی خانہ زندگی سر ا دایم کی تی جا ایطاعت بوکونیم.» ۲۹ عیسا جواب بڈا: «شیمی خاطر جم بے ہر کی خودا پادیشائی و اسی شیمی ماستن خو خانہ، زن، زاکان، براران و خاوران، پئر و مار ترک کونہ، ۳۰ ا دونیا دورونی چندر ویشتر اون فادا بہ و او دونیا میائم ابدی زندگی یافہ.»

عیسا خو مردن و قیام جہ قبل اعلام کونہ

۳۱ بازین، او دوازدهتا شاگرد خو دور جم کود و اوشان بفرمأستہ: «اطو کی دانید، آمان شوئوندیریم اورشلیم. او وخت کی اویہ فارسیبیم، تومام اونچی کی قدیمی پیغمبران اینسان پسر و اسی جہ قبل اعلام بوکودد، انجام بہ. ۳۲ اویہ، اون رومیان دس ایسپارده و اوشان، اون دسپہرہ گیرہ، اون بی ایحترامی کوندہ و اونی دیم رو فیلی فوکوندہ، ۳۳ اون شلاق زندہ و کوشدہ. اما سیومی روح زندہ بہ!» ۳۴ اما شاگردان جہ اونی گبان ہیچی نفامستد و اونی مانیان، اوشانی جا جیگا بڈا بوبوستہ و نفامستد چی رہ گب زندہ رہ.

ایتا کور گدا شفا یافتن

۳۵ اوشان را میان آریحا شہر نیزدیکی فارسد. را کنارہ ایتا کور مردای گدایی کودی. ۳۶ چونکی کی مردوم شوئون و امون ایشتاوستی، واورسہ: «چی خور ایسہ؟» ۳۷ بوگفتد:

* ۱۸:۲۰ خروج ۱۲:۱۶ و تثنیہ ۵:۱۶-۲۰

«عیسای ناصری جہ اویہ دَوَازِ ستاندرہ!»^{۳۸} دفاتن ایجگرہ امرأ بوگفته: «آی عیسا، آی داوود پسر، مَرہ رحم بوکون!»^{۳۹}

اوشانی کی عیسا جَا پیش دکفته بود، اونی سَر ایجگرہ بَزده: «سأکیت بو!» اما اُونِ خو صدای بوجوَرتر بردی کی: «ای داوود پسر، مَرہ رحم بوکون!»^{۴۰}

عیسا بئیساً و فرمان بَدأ کی اُونِ باوَرَد اونی ورجا. او وخت کی او کور مردای نيزدیک بوسته، عیسا اونی جَا وَاوَرسِه: «چی خایی، کی تَره انجَام بدم؟» جواب بَدأ: «آقا جان، خایم کی بیدینم.»^{۴۱}

عیسا بفرمأسته: «خیلی خُب، بیدین! تی ایمان تَره شفا بَدأ!»^{۴۲}

هو وخت او کور مرداک چوم وَاَز بوسته و هطو کی خودای شوکر کودی، عیسا دونبالسر رَا دکفته. او وخت کی مردوم اَماجیرای بیدده، همتان خودای شوکر بوکودد.^{۴۳}

ایتا باج فآگیر عیسای ایمان آورہ

۱ عیسا بوشو آریحا و جہ شہر دورونی دواړستاندوبو. ۲ آریحا دورون ایتا پولدار مردای ایسابو کی اونی نام «زکا» بو، اون باج فآگیران رئیس بو؛ ۳ اون خاستی بدانه عیسا کیسه، اما چونکی خلی جمنیت ایسابو نتانستی، چونکی اون پاچ قد بو. ۴ پس پیشتر بودووسته ایتا چنار دار و اچوکسته کی جہ اویہ عیسای فاندړه. ۵ او وخت کی عیسا او دار فارسیه، بوجور فاندړسته و اونی ایسم دؤخاد و بفرمأسته: «زکا عجله بوکون و بیجیر بیا! چونکی ایمر و اوستی بایم تی خانه و تی میهمان بيم!» ۶ زکا دفاتن بامو بیجیر و ذوق و خوشالی امرأ، عیسای ببرده خو خانه. ۷ تومأم اوشانی کی اماجیرای بیده، غرغر و شیکایت بوکوډد، ناراحتی امرأ گفتاندوبود: «اون ایتا بدنأ و گوناکار خانه، میهمان بوبوسته!» ۸ اما زکا عیسای خوداوند ورجا بپا بیسیا و بوگفته: «آقا جان، هسا تومأم می ثروت نیصف فقرآن فادم و اگه اینفر جا ایضافه مالیات فآگفتیم، اون چار برابر پس دم.» ۹ عیسا بفرمأسته: «آن نشان دهه کی ایمر و نیجات آ خانه آدمان ره بامو چونکی ا مرداگم ایتا جہ ایبراهیم زاکان ایسه. ۱۰ چونکی اینسان پسر بامو تا اونی کی اویر بوسته، بیافه و نیجات بده.»

مئل پادیشا و دہتا غولام

۱۱ هو او وخت کی عیسا اورشلیم فارسندوبود، ایتا داستان نقل بوکوده کی ای عیده فیکر خودا پادیشایی ره عوض کونه، چونکی فیکر کوداندوبود کی خودا پادیشایی هو وخت شورو بوبوسته. ۱۲ پس اطو بفرمأسته: «ایروج ایتا نجیب زاده دؤخاده بوبوسته ایتا سرزیمین ره کی خلی دور بو، کی اون پادیشایی موقام فادد و بازین و اگرده خو سرزیمین میان. ۱۳ اما پیشتر جہ شوئون دهنفر جہ خو موباشران دؤخاد و هر تائی ایتا طلا سکھ فادأ کی او وخت کی اون نیسیا، بشد و تیجارت بوکوډد. ۱۴ اما ای عیده جہ هو اوستان آدمان کی اونی امرأ موخالف بود، چنتا نماینده پادیشا ورجا اوسه کوډد کی بگد دوس نارده کی او نجیب زاده اوشانی حاکیم ببه. ۱۵ «اما او مردای پادیشا بوبوسته و بازین و اگرده خو اوستان و خو موباشران دؤخاد کی بیدینه اوشان، اونی پول امرأ چی بوکوډد و چندر سود بوکوډد. ۱۶ «پس اولی بامو و بوگفته: "آقا جان، تی سکھ امرأ دہتا ده سکھ سود بوکودم." ۱۷ «پادیشا بوگفته: "آفرین گم تره، ای خوروم خیدمتکار! چونکی کوجه کاران و کوجه مسئولیت میان کی تره بیسپاردم آمین بی، پس تره دہتا شہر حاکیم چاکونم!" ۱۸ «دویمی نفر بامو و بوگفته: "آقا جان، تی سکھ امرأ پنجتا سکھ سود بوکودم." ۱۹ «اونم بوگفته: "خلی خب! تویم پنجتا شہر حاکیم بوبو!" ۲۰ «اما سیومی هو مبلغی کی فآگفته بو، بودون انکی کم کونه یا کی زیاد کونه و اگر دانه و بوگفته: "آقا جان، من تی سکھ ایتا پارچه میان و آپختم و جیگا بدم. ۲۱ من تی جا ترسئیم، چونکی ایتا سختگیر مردای ایسی، ایچی کی تی شین نییہ، فآگیری و او جا میانی کی هیچی نکاشته بی، ماصول بوجور اوری."»

۲۲ »پادیشا اَوَنَ شَمَائَت بُوکودِه و بُوگفتِه: "آی نَاجورَ خیدمتکار، تو خودت اَ گَبَانِ اَمراً تَرِه محکوم بُوکودی! تو کی دَآنستی کی من اَندر سَخَتگیر ایسَم کی او چِیزی کی می شین نَبِه فَاگِیرَم و او جَا میانی کی ایچی نکَاشَتَم، مَاصول بوجور اَورَم ۲۳ پس چَرِه می پوَل حَتّا صَرّا فَاَن فَاَندایی کی او وخت کی سَفَر جَا بَاْموم اونی سوَد فَاگِیرَم؟" ۲۴

۲۴ »بازون اوشانی کی اویہ ایسا بود، بفرمَاسْتِه: "کی او سکهی اونی جَا فَاگِیرید و فَادید او خیدمتکار کی دَمتا سکه سود بَاورده بو." ۲۵

۲۵ »بُوگفتند: "قوربان، اَوَن خودش قدر کافی دَاره!" ۲۶

۲۶ »پادیشا بفرمَاسْتِه: "هَطوِیه، اَ جِنَقَت همیشک نَها، اونی کی بَتَانِه جِه اونچی کی دَاره خُب ایستفاده بوکونه، اَوَن ویشتر فَاَدَا به، ولی اونی کی خو کَاَر خُب اَنجَام نَدِه، اَوَن هرچندَم کوجه دَانِه بَبِه، جِه دَس دِهه. ۲۷ و اَمّا اوشانی کی نَخَاسْتَد من اوشانی ره حَاکِیم ببم، اَسِه اوشان آیه بَاورید می ورجا، سَر وَاوینید."»

عیسا اورشلیم بودورون شه

۲۸ اَ حِیکَايَت نَقْل کودن پَسی، عیسا اوشان پِیش دَکفتِه، بوشو اورشلیم ور. ۲۹ او وخت کی بیت فَاچی و بیت عنیا کی هو زیتون کوه میان نَها بو فَاَرَسِده، دونه خو شَاگردَان پِیشتر اوسه کوده ۳۰ و اَشَان بفرمَاسْتِه: »بیشید او دیهَات میان کی شیمی ور نَها. او وخت کی بوشو بید بودورون ایتا گَرِه اولَاغ دینید کی دَوسته بوبوسته و تَا هَسَا هیکس اونی رو نینیشته. اَوَن وَاَز کونید و آیه بَاورید. ۳۱ اگِه اینفر شیمی جَا وَاورسِه چَرِه او گَرِهی وَاَز کونیدی؟ بیگید: اَمی خوداوند اِحتیاج دَاره!»

۳۲ او دونه شَاگرد بوشو و او گَرِه اولَاغ اوجور کی عیسا بفرمَاسْتِه بو، بیافْتَد. ۳۳ او وخت کی اَوَن وَاَز کوداندوبود، اونی صَاَنَابَان وَاورسندِه: »چی کوداندیرید؟ چَرِه گَرِه اولَاغ وَاَز کوداندیرید؟»

۳۴ جَوَاب بَدَاده: »خوداوند اَوَن لَازیم دَاره!»

۳۵ پس گَرِه اولَاغ عیسا ورجا بَاوردَد و خوشانی لیوَأَسَان اونی رو وَاَرگَاِنْدِه کی عیسا اونی رو سَوَاَز بَه.

۳۶ هو او وخت کی عیسا رَا دَکفتِه، مردوم خوشانی لیوَأَسَان اونی پَا جیر جَاده رو وَاَشَادَد.

۳۷ او وخت کی زیتون کوه سرَاجیری فَاَرَسِده، ای عیده اوشانی کی اونی جَا ایطَاعَت کوداندوبود خوشالی اَمراً ایجگره بَزده و هَمَتَا موحیزه یَان و اونی عَجِیب کَاَرَان جَا خودای شوکر بُوکودَد ۳۸ و گَفَتَاوندوبود: »مووَاَرک بَبِه او پَادِیشایی کی خوداوند نَام اَمراً آیه! اَرَامَش و جلال آسمان دورونی بَبِه!»*

۳۹ بازون ای عیده جِه او فریسیان کی او جَمِئیت دورونی ایسا بود، عیسای بُوگفتند: »اوستاد، تی شَاگردَان بُوگو کی سَاکِیت بد!»

۴۰ عیسا بفرمَاسْتِه: »اگِه اوشان سَاکِیت بد، اَ جَاده کَنَاَر سَنگَان خوشالی اَمراً ایجگره زنده!»

اورشلیم ره گریه کودن

* ۱۹:۳۸ مزمور ۱۱۸:۲۶ و ۱۴۸:۱

۴۱ اَمَّا هَطُوْا كِي اورشليمَ فَاَرْسِدْه، عيسا شهرَ جِه دُور دورَان بيده و اونی و اُسی اُرسو فوڪود ۴۲ و بفرمأسته: «كأشكى بتأنسته بى بَقَامى كى ايمرو، چى تَرَه آرأمش و آشتى اُوره اَمَّا آسه تى چومأَن جَا لِأ بَدَأ نَهَا! ۴۳ پور زمأَت نييه كى تى دوشمنأَن هه ديوارأَن پوشت، سنگر چأكونده جِه هر ور تَرَه دُورَ كوئده و تَرَه بَتَنگ اُورده. ۴۴ بازون تَرَه خَأك اَمْرَأ ايتأ كوئده و تى مردومَ خَأكَ خون فأكشده. حَتَّا وَلَأْنْد كى ايتأ سنگ سنگ سَر بمأنه، بلكى همه چى اُورشينَ كوئد، چونكى او فورصتَ كى خودا تَرَه فَادَأ بو، قوبيل نوڪودى!»

معبدَ پاڪ كودن

۴۵ بازون معبدَ بودورون بوشو و اوشأنى كى اويَه بيهين بوفروشن موشغول بود، بيرون كود و اوشأَن دَمَ دَزْگَآيه فوگوردأنه ۴۶ و اوشأَن بوگفته: «موقدسَ كيتأبأَن دورون بينيويشته بوبوسته كى مى خأنه دوعأ خأنه به، اَمَّا شومأَن اَوَن دوزدأَن خأنه چأكوديد.» ۴۷ اونی پسى عيسا هر روج خودا خأنه دورونى مردومَ اَمُوختى. پيله كَاهينأَن، دين عَالِيمَآن و قوم پيله كسأَن ايتأ فورصتَ دونبأل گِردستيدى كى اَوَن بوكوشد. ۴۸ اَمَّا نَتَأْنَسْتَد ايتأ رَأ بِيَأْفَد، چونكى مردوم دَأيم جِه هر ور اَوَن دُورَ كودأندوبود كى اونی گَبَأَن بشتأود.

عیسا قدرت و اختیارات

۱ ایتا روح جہ هو روجان دورونی کی عیسا معبد دورون آموختاندوبو و خودا نیجات پیغام مردوم ره و آگویا کودی، پیلہ کاهینان و دین عالیمان، یوہود پیلہ کسان امرأ اونی ورجا باموده، ۲ و بوگفتد: «چی قدرتی امرأ ا کاران کوداندی؟ کی تره و اناشته؟»
 ۳ عیسا جواب بدا: «پیشتر جہ آنکی شیمی جواب بدم، ایتا سوال شیمی جا دارم ۴ آیا یوحنا قدرت، مردوم تعمد دنن و اسی، آسمان جا بو یا کی اینسان جا؟»
 ۵ اوشان اماجیرا و اسی کس کس امرأ شورا بناده و بوگفتد: «اگہ بیگیم خودا جا اوسه کوده بوبوسته، امره دام میان تاوداییم، چونکی واورسه پس چره ایمان ناوردید؟ ۶ اگہیم بیگیم اینسان جا بو، مردوم امره سنگسار کونده، چونکی یوحنا ایتا پیغمبر داندہ.» ۷ آخریسی بوگفتد: «امان نانیم جہ کوئیه ایسه!»
 ۸ عیسا بفرماسته: «پس اطو بوبوسته منم شیمی سوال جواب ندم.»

ظالم باغبانان حیکایت

۹ بازون عیسا خو دیم مردوم ور و اگر دانه، امثل اوشانی ره نقل بوکوده: «اینفر ایتا انگور باغ چاکوده و اون چنتا باغبان ایجاره بدا و خودش را دکفته بوشو سفر. ۱۰ انگور چینی وخت، خو خیدمتکار اوسه کوده کی خو سام جہ باغ ماصول فاگیره. اما باغبانان اون بزده و خالی دس امرأ و اگر داند. ۱۱ پس صاب باغ اینفر ده اوسه کوده. اما باز فایده ناشتی اونم چو بوخورده، فاش بشتاوسته و خالی دس امرأ و اگر دسته. ۱۲ سیومی اوسه کوده. اونم بزده و زخم زیلی بوکودد و باغ جا بیرون تاوداد.
 ۱۳ «صاب باغ خودش امرأ بوگفته: "چی و او بوکونم؟ بفامستم چی بوکونم! می جان دیل پسر اوسه کونم. شک نارم کی اون ایحترام نهده."
 ۱۴ «اما باغبانان کی اونی پسر فاندراستد، کس کس امرأ شورا بوکودد و بوگفتد: "اون باغ و ارث ایسه، پس بایید اون بوکوشیم کی باغ امی شین ببه."
 ۱۵ «پس اون باغ جا بیرون تاوداد و بوکوشند. هسا شیمی فیکر چیه، صاب باغ چی کونه؟ ۱۶ اون آیه و تومام باغبانان کوشه و باغ ایتا سری دیگه باغبانان ایجاره دهه.»
 اوشانی کی ایشتاوستیدی، ایراد بیگفتد و بوگفتد: «چوطو ایمکان داره باغبانان اطوچی کار بوکوند!»
 ۱۷ عیسا اوشان فاندراسته و بوگفت: «پس خودا کلام منظور چیه کی گه: "هو سنگی کی بنایان فیشادد، بنا اصلی سنگ بوبوسته؟" ۱۸ هر کی او سنگ رو بکفه، تگس تگس به و اگه او سنگ هر کی رو بکفه، اون پخت کونه!»
 ۱۹ او وخت کی پیلہ کاهینان و دین عالیمان ا حیکایت بشتاوستد، حق سعی بزده کی هویه اون بیگیرد، چونکی بفاماستد عیسا منظور جہ ظالم باغبانان امثل جا اوشانید. اما ا کار نوکودد، چونکی مردوم جا بترسه بود.

دندان ایشکن جواب

۲۰ جہ آ خاطر حق سعی زئندوبود اون مجبور بوکوند ایتا گب بزّنه کی جہ اون خودش ضد ایستفاده بوکوند و روم موقامان دس بیسپارزد. جہ آ خاطر چن نفر کی ظاهیر میان خُب کردکار بود و خوروم آدمان مانستن بود، زیر زیریکی اونی ورجا اوسه کوّدد. ۲۱ اوشان عیسای بوگفتند: «اوستاد امان دانیم کی اونچی کی تو گی و امؤختاندری، دورسته و راست ایسه. امان دانیم کی تو بودون آنکی هیکس موقام و منصب نیگا بوکونی، همیشک حنقت گی و خودا را و روش دوروست حیسابی اموجی. ۲۲ آیا وستی امان روم دولت مالیات فادیم یا نه؟»

۲۳ عیسا کی بفاماسته اوشان چی جوفت و کلک دیچندرد، بوگفته: ۲۴ «ایتا سکه مره نیشان بدید. کی صفت نیشان اونی رو نه؟» جواب بداده: «روم قیصر»

۲۵ بفرماسته: «قیصر شین فادید قیصر و خودا شین فادید خودای!» ۲۶ اطوی بو کی اوشانی حق سعی زئن اونی دام تاودان ره فایده ناشتی و جہ اونی جواب دئن مات و قاق بوستد و ده گبی نژده.

ایتا سوال قیامت و اسی

۲۷ بازین ای عیده جہ صدوقیان کی قیامت روجان قوبیل ناشتد اونی ورجا باموده و واورسئده: ۲۸ «اوستاد موسا تورأت دورون بینویشته بوبوسته کی اگه ایتا مردای بیمیره و زای ناشتی بی، وستی اونی برار او ویوه زناک امرأ عروسی بوکونه و ایتا نتاج خو برار ره باوره. ۲۹ هسا، هفتا برار بود؛ اولی زن ببرده و زایدار نوبوسته بمرده. ۳۰ اونی کوجهدانه برار او ویوه امرأ عروسی بوکوده و اونم بی زای بمرده. ۳۱ اطوی بو کی تا هفتومی برار، همتان او زناک امرأ عروسی بوکودد و همتانم بی زای بمردد. ۳۲ آخرپسی، او زناک بمردد. ۳۳ هسا قیامت روج میان، آ زنای کویتا برار زن ایسه؟ چونکی اون راسراسی همتان اشان زن بو.»

۳۴ عیسا جواب بداد: «عروسی کون، آ دونیا مردومان شین ایسه کی ایتا روج جہ بین شده. ۳۵ اما اوشانی کی الیقت بدارد کی موردهیان قیامت و بعدی دونیای فارسد، نه زن برده و نه مرد ره بده ۳۶ و ده نیمیرد، چونکی هچین فرشتهیان مانستن بده. اشان خودا زاکان ایسد چونکی قیامت زاکاند.

۳۷ «اما دروآرهی موردهیان زنده بوستن، موسا نیشان دهه کی قیامت روجان وجود داره. چونکی او وخت کی واکویا کونه کی چوطو خودا او شواله بیگفته گوماژ دورون ظاهیر بوسته جہ خودا، ایبراهیم خودا، ایسحاق خودا و یعقوب خودا نام بره. ۳۸ اطوی خودا، زندهیان خودا ایسه نه موردهیان، چونکی خودا چوم ورجا، همتان زنده ایسد!» ۳۹ چن نفر جہ کاهینان کی اویه ایسابود، بوگفتند: «اوستاد، خیلی خُب جواب بدایی!» ۴۰ اونی پسی هیکس ده نیارستی اونی جا ایچی واورسه.

مسیح کی پسر ایسه؟

۴۱ اما ایوار ده عیسا اوشانی جا ایتا سوال واورسه. اون بفرماسته: «چره گده کی او مسیح کی وستی بایه داوود پسر ایسه؟ ۴۲ او وخت کی داوود خودش زبور کیتاب میان گه:

"خوداوند می خوداوند بوگفته: "می رَاسْت دَس سَر بینیش" ۴۳ کی تی دوشمنان تی پأ جیر تَأوَدَم. ۴۴* اگه داوود مسیح "می خوداوند" دُوخانَه، چوطوُ به کی مسیح اونی پسر ببه؟»

دینداری و انمود کودن

۴۵ بازون هطوُ کی مردوم اونی گبان ایشتاوستاندوبود، خو دیم واگردانه خو شاگردان ور و بوگفته: ۴۶ «أ دو رو کاهینان جا دور بید، کی دوس دأرده ایتا بولند لیواس امرأ فقد خوشان نشو و نما بَدَد و کوچه بازار جا کی دوارده، مردوم اوشانی ره فوجوم راستابو بوکوند و چندر دوس دأرده کی کنیسهیان میان بیتترین جاجیگای بدأرد و میهمانیان میان مجلس سرجاکش بینیشیند. ۴۷ اما هو وختانی کی خوشانی دوعایان طول درازه دَهده و وانمود کونده کی موقدس ایسد، تومام اوشانی هوش و حواس آیه نها کی چوطو و یوه زناکان مال و مینال بوخورد. جِه ا خاطر اوشانی موجازات خیلی سنگین به.»

ویوه زناک خوروم پیشکش

^۱ او وخت کی عیسا معبد دورون ایسابو و دؤرور فاندروستی، پولداران دئی کی خوشانی پیشکشان بیت المال صوندوق میان تآوداندوبود. ^۲ هو وخت ایتا فقر ویوه زناکم بامو و دونه کوجه دانه سکه صوندوق میان تآودا.

^۳ عیسا بفرمأسته: «ا فقر ویوه زناى جِه تومأم آ پولداران ویشتر پیشکش فادأ. ^۴ چونکی اوشان ایتا کوجه سام جِه اونچی کی لآزیم ناشئده فادأده، ولی ا فقر زناى تومأم اونچی کی دأشتی فادأ.

معبد فوگوردستن و آخری زماتان عذابان

^۵ هو وخت ای عیده جِه عیسا شاگردان جِه هو خوشگل سنگان کی خودا خانه ره ایستفاده بوبوسته بو و جِه او خوروم چیانی کی مردوم اویه وقف بوکوده بود، تعریف کوداندوبود. اما عیسا اوشان بفرمأسته: ^۶ «ای روج فآرسه کی تومأم آ چیانی کی دینید ایتا سنگ، سنگ سر بند نیبه، بلکی اورشین وُرشین به.»

^۷ اوشان قاقان مانستن بوگفتده: «اوستاد، ا ماجیرایان چی زماتی ایتفاق دکفه؟ آن نیزدیک بوستن نیشانهیان چیسه؟»

^۸ عیسا جواب بدا و بفرمأسته: «بپایید کی هیکس شمّره گول نزنه. چونکی خلیان می ایسم امرأ آیده و گده کی "من مسیح ایسم" و "هو زماتی کی وأستی باموبی، فآرسه". اما قوبیل نوکونید. ^۹ و او وخت کی جنگان و شورشان خور ایشتاوید هول نیبید چونکی وأستی اول ا ایتفاقان دکفه، اما حالا حالایان دونیا تومأم نیبه.»

^{۱۰} بازون ایدامه بدا: «قومان و مملکتان کسکس جنگ ره پیغام دّده. ^{۱۱} دونیا همّتأ جاجیگیان میان، پيله زمین لرزمیان، قحطی سال و واگیردار مَرْضان ایتفاق دکفه و آسمان دورون عجایب غرایب و اشتناک چیان بیده به.

^{۱۲} «اما پیشتر جِه ا ماجیرایان، اذت و آزار و شکنجهیان ایتفاق دکفه. شمّره می نام و آسی کنیسهیان و زندان ایسپارده و پادیشایان و فرماندهیان ورجا بّرده. ^{۱۳} اما آن ایتا فورصت ایسه کی می درواره شهادت بدید. ^{۱۴} پس جِه پیشتر نیگران نیبید کی چوطو خودتان جا دفاع بوکونید، ^{۱۵} چونکی شمّره آموجم کی چی بیگید، هطویی کی هیکس جِه شیمی دوشمنان، نتأند شیمی جواب دئن و آسی موقبله بوکوند! ^{۱۶} پئر و مار و براران و فک و فامیل و ریفقان شمّره خیانت کوئده و شمّره دوشمن دس ایسپارد و ای عیده جِه شومان بوکوشته بده، ^{۱۷} تومأم آ دونیا مردومان می ایسم و آسی شیمی جا نیفرت گیرده. ^{۱۸} اما ایتا مو شیمی سر جا اویر نیبه! ^{۱۹} اگه آخر سر طاقت باورید، شیمی جان نیجات دیهیدی.

^{۲۰} «اما هر وخت بیدید کی اورشلیم دوشمن دس دکفته، بدانید کی اونی جِه بین شوئون زمات فآرسه.» ^{۲۱} بازون اوشانی کی یوهودییه میان ایساده، تپهیان دؤرور جیویزد و اوشانی کی اورشلیم میان ایساده، شهر جا بیرون بشد و اوشانی کی بیرون شهر ایساده، شهر دورون وآنگردد. ^{۲۲} چونکی او زمات، مोजازات زمات ایسه، هو روجانی کی تومأم پیغمبران اونی جا وَاخبدار کوده بود کی ایتفاق دکفه. ^{۲۳} وای بحال او زناکائی کی او زمات شکم بدآرد یا شیرخوره زای بدآرد. چونکی ا قوم، ایتا سخت بلا جا گریفنار بوسته، خودا خشم و غیظ

اوشانی رو آیه، ۲۴ اوشان شمشیرِ امرأ بوکوشته بده و یا کی اسیر بده، غریب سرزمینان میان تبعید بده. اورشليم بیگانان دس دکفه، لقد دمچ به تا او بیگانان چیره بوستن زما تومان به.

۲۵ «بازون آسمان میان عجایب ایتفاقان پیش آیه و خورشید و مهتاب و ستارهیان میان، و اشتناک نیشانهیان بیده به. زمین سر، قومان دریایان صدا و اونی موجان نعره جا هل کوند و پریشان بدا. ۲۶ خلیان جه ا فیکر کی چی سرنویشتی دونیا رافا ایسا، جه حال شده، چونکی هو قودرتانی کی زمین پیا داره، لرستن کونه. ۲۷ بازون تومام زمین مردومان اینسان پسر فاندرده کی ابران میان ایتا قودرت و پيله عظمت امرأ آیه! ۲۸ پس او وخت کی ا ماجیرایان شورو بوبوسته، بیسید و بوجور فاندرد، چونکی شیمی نیجات فارسندره!» ۲۹ بازون ا مثل اوشانی ره بزه: «انجیل دار یا الباقی داران فاندرد. ۳۰ او وخت کی زپه زنه، بودون انکی کسی شمره بگه، فامیدی تاوستان فارسندره. ۳۱ هطویم او وخت کی تومام ا نیشانهیان فاندرد، بدانید پور زما ت نیبه کی خودا پادیشایی شورو به. ۳۲ «راسر اسی شمره گم کی تا ا ایتفاقان را دنکفه، ا نتاج جه بین نشه. ۳۳ آسمان و زمین جه بین شه، اما می کلام هیوخت جه بین نیشه.

۳۴ «پس بیاید! ولانید پورخوری، مستی و زندگی غم و غورصهیان، شیمی دیلان سینگی کونه و هو روج ایتا دام مانستن شمره غافیل تاوده. ۳۵ چونکی او روج، همتا دونیا مردوم ره آیه. ۳۶ پس هر دقه بیاید و همیشک دوعا بوکونید کی ا و اشتناک ماجیرایان جا حیفظ بوبوسته، اینسان پسر ورجا بیسید.»

۳۷ اطویی، اون همتا روجان معبد دورون مردوم اموختی و بعدظهران شهر جا بیرون شوئی، شب زیتون کوه میان صوب کودی. ۳۸ مردوم اونی گبان ایشتاوستن و اسی معبد دورونی جم بوستید.

بخش ۲۲

بخش ۲۳

بخش ۲۴

عیسا زنده بہ

۱ یکشنبہ روح، صُبّ دَم، زناکان خوشبو زومات و عطران کی حاضیر کودہ بود، خوشانی امرأ اوسادد بوشوودہ قبر ور. ۲ او وخت کی اویہ فآرسیدہ، بییدہ او سنگ کی قبر جولو نہا بو ایتا کنارہ گرادا بوبوستہ. ۳ بازین قبر دورون بوشوودہ اما عیسای خوداوند جنازہی اویہ نیافتد!

۴ آشان مات و قاق بوسستہ بیسآدہ، فیکر کوداندوبود کی جنازہ سر چی بلا بامو. ناخوڑکی دوتا مردای کی اوشان لیواسان جا نور دتاوستی و چوم دگف بو اوشانی ورجا ظاہیر بوسستہ. ۵ او زناکان زہلہ بوکوڈد و اوشان تعظیم بوکوڈد.

او دوتا مردای واورسندہ: «چرہ موردهیان دورونی زنده آدم دونبال گردیدی؟» ۶ اون آیہ نیسا! اون ویریشته! بخاطر باورید ہو گبانی کی جلیل دورون شمّره بوگفتہ کی ۷ اینسان پسر، ینی عیسا اوستی گوناکار مردوم دس تسلیم بہ، صلیب جوڑ بیمیرہ و سیومی روح ویریزہ!»

۸ بازون زناکان عیسا گبان بخاطر باوردد. ۹ پس دفاتن قبر جا واکردستد کی او یازدہتا شاگرد و الباقیان جہ اماجیرا و اخبدار کوند.

۱۰ زناکانی کی قبر سر بوشووبود آشان بود، مریم مجدلیہ، یونا، یعقوب مار مریم و چنتا دہ زناکان. ۱۱ اما شاگردان زناکان گبان ہذیان بدانستد و اوشانی گبان قوبیل نوکوڈد.

۱۲ اما پطرس بودووستہ قبر ور کی بیدینہ چی ایتفاقی دکفتہ. او وخت کی اویہ فآرسہ فوچومستہ و دیقت امرأ قبر دورون فاندورستہ. تنّا ایچی کی بییدہ فقد کتان کفن نوآن بو کی عیسا جنازہ دور واپختہ بود، اما آسہ خالی بود! اون مات و قاق بوسستہ واکردستہ بخانہ.

عمواس را میان

۱۳ ہو یکشنبہ روح، دوتا جہ عیسا شاگردان عمواس دیہات را شوئوندوبود کی اورشلیم امرأ دہ کیلومتر فاصلہ داشتی. ۱۴ را میان او چن روح ماجیرایان جا گب زئندوبود ۱۵ کی ایوارکی عیسا خودش جہ را فآرسہ و اوشانی امرأ را دکفتہ. ۱۶ اما اوشانی چومان دوستہ بدآشتہ بوبوستہ کی اون نشناسد.

۱۷ عیسا واورسہ: «هطو کی نمایہ حیسابی گب گب کوداندورید! شیمی گب ماجیرا چیسہ؟» او دو نفر بیسآدہ. غم و غورصہ اوشانی دیم سر واورستی. ۱۸ ایتا جہ اوشان کی «کلنوپاس» نام داشتی، جواب بدا: «تو اوستی ا شہر دورون تنّا کسی بیبی کی ا چن روح ایتفاقان جا خوڑ ناری»

۱۹ عیسا واورسہ: «کو ماجیرا؟»

بوگفتد: «ہو ماجیرایی کی عیسای ناصری رہ ایتفاق دکفتہ! اون ایتا پیغمبر و ایتا پور قدرت معلم بو؛ کاران و عجایب غرایب موجیزہیان انجام دئی و خودا و اینسان چوم اونی

رو ٺهيا. ۲۰ اما پيله ڪاهينان و امي دين پيله ڪسان اون بيگيڻڻ و فاداده ڪي مرگ ره محڪوم و مصلوب ٿي. ۲۱ اما امان خيلي اوميد داشتيم ڪي اون هو مسيح ايسه ڪي و آستي باموي ڪي ايسر ايل قوم نجات ٻڌه. تومام آشان امرا هسا سه روح ج ه ا مجيرا گودره، ۲۲ چنتا ج ه امي جم زناگان امره خوشان گبان امرا قاق ڪوڏ، چونڪي اوشان صب دم قبر سر بوشوده، ۲۳ اما اوني جنازه نيافتد. اوشان باموده و امره بوگفتد: ڪي فرشتهيان بيدده ڪي اوشان بوگفتد اون زنده بوسته! ۲۴ پس چن نفر ج ه امي مرداڪان قبر سر بوشوده و بيدده ڪي هر چي زناگان بوگفتد راست بو، اما عيساي نيدده.»

۲۵ بازون عيسا آشان بفرماسته: «چندر شومان بي عقليد! چره اندر شمره سخت ايسه ڪي پيغمبران گبان ايمان باوريد؟ ۲۶ آيا اوشان روشن و دقيق ج ه قبل اعلام نوڪوڏ ڪي مسيح پيشتر ج ه انڪي خو جلال و عزت فارسه و آستي تومام ا زحمتان بيدنه؟» ۲۷ بازين تومام گبان ڪي ج ه قبل اوني جا موسا تورات ميان و الباقي پيغمبران ڪيتابان دورون بينويشته بوبوسته، اوشاني ره و اگويا بوڪوده.

۲۸ هو وخت فارسيده عمواس ديهات ڪي اوشاني سفر تومام بوستي و عيسا خاستي ڪي خو راي ايدامه ٻڌه. ۲۹ اما چونڪي هوا ڪم ڪمي تاريڪ دڪتاندوبو، او دوتا مرداي حق سعي امرا ايلتيماس بوڪوڏ ڪي شب اوشاني ورجا بئيه. پس عيسا بوشو اوشاني خانه. ۳۰ او وخت ڪي سفره سر بينيشتد، عيسا نان اوساد و شوڪر بوڪود هر ڪوڏام ايتا تيڪه فادا. ۳۱ ايوارڪي اوشاني چومان واز بوسته و عيساي بشناختد! هو وخت عيسا غيب بوسته.

۳۲ او دو نفر ڪس ڪس بوگفتد: «بيدي او وخت ڪي را ميان آسماني ڪيتاب جا گب زئي، چوطو امي ديلا تاپتاپ دڪفته بو و بذوق بامويم؟»

۳۳ پس دفائن و اگردستد اورشليم و بوشوده عيسا او يازدهتا شاگرد ورجا ڪي اوني الباقي پيرون امرا جم بوسته بود ۳۴ و گفتاندوبود: «راس راسي خوداوند زنده بوسته! پطرسم اون بيده!» ۳۵ بازون او دو نفر خوشاني مجيرا و اگويا بوڪوڏ و بوگفتد ڪي چوطو عيسا را ميان اوشاني ره ظاهير بوسته و چوطو سفره سر نان تڪس تڪس ڪوڏن وخت اون بشناختد.

عيسا شاگردان ره ظاهير به

۳۶ هو وخت ڪي گب زن موشغول بود، ناخورڪي عيسا اوشاني ميان پيا بئيسا و سلام بوڪوده. ۳۷ اما همتان واشت بوڪوڏ، چونڪي فيڪر بوڪوڏ ڪي روح دندرد!

۳۸ عيسا بفرماسته: «چره بترسيد؟ چره شك بوڪوڏيد و نخائيد قوبيل بوكونيد ڪي خودم ايسم! ۳۹ مي دس و پا سر مخان زحمان جاي فاندريد! بيدنيدي ڪي راس راسي خودم ايسم. مره دس بزنيدي و شيمي خاطر جم به ڪي من روح نييم، چونڪي روح، خاش و گوشت ناره، اما هطو ڪي دينيد من دارم.» ۴۰ هطو ڪي گب زندوبو، خو دسان و پايان آشان نيشان ٻڌا. ۴۱ اوشان خوشال و قاق بود و نتانستد اونچي ڪي دندوبود قوبيل بوڪوڏ.

عيسا اوشاني جا واورسيه «آيا آيه ايچي خوردن ره داريدي؟» ۴۲ اوشان ايچه بپخته مائي اون فاداده. ۴۳ اونم آشاني قاق بوسته چومان ورجا اون بوخورد.

۴۴ بازون، اوشان بفرماسته: «آيا بخاطر داريد ڪي پيشتر ج ه مي مردن او وخت ڪي شيمي امرا بوم، بوگفتم هر چي ڪي موسا تورات و پيغمبران ڪيتابان و داوود زبور دوروني مي جا بينويشته بوبوسته همتا و آستي انجام ٿي؟ هسا اونچي ڪي مره ايتفاق دڪفته، همتا انجام بوبوسته!» ۴۵ بازون اوشاني ذهن واز ڪوڏ ڪي همتا آسماني ڪيتابان پيشگويي بفامد.

۴۶ بازون بفرمأسته: «هطویه جه قديمآن، پيغمبرآن كيتأبآن دورونی بينيويشته بوبوسته بو كي او مسيح كي وأستي بأمؤبي وأستي رنج و زحمت بيدينه، خو جان فاده و سيومي روح زنده به ۴۷ و آن ايسه هو نيجأت پيغام كي وأستي جه اورشليم همتأ قومآن فارسيه "همتأ اوشاني كي خوشاني گونايآن جا توبه بوكوند و مي ورجا و اگردد، ببخشه بده." ۴۸ شومان فأندرستیدی و گووا ديهيد كي همتأ آ گبان كي جه قبل اعلام بوبوسته ايتفاق دكفته. ۴۹ «آسه من او روح القدس كي مي پئر شمّره وعده بدأ، شمّره اوسه كونم. جه آ خاطر كي پيشتر آ نيجأت پيغام الباقيان ره و اگويا بوكونيد، اورشليم دورونی بنيسيد كي روح القدس بآيه و شمّره آسمآن جا ايلاهي قودرت آمرأ آماده كونه.»

عيسا آسمآن صعود كونه

۵۰ بازون عيسا اوشآن خو آمرأ تا «بيت عنيا» نيزديكي بيرده. اويه خو دسان آسمآن ور رآست كوده و اشان بركت بدأ ۵۱ و هطويي، اشان هويه بنا و آسمآن بوجور بيرده بوبوسته. ۵۲ شاگردآن اون عيادت بوكوند و خيلي خوشالي آمرأ و اگردستد اورشليم ۵۳ و معبد دورونی بوشود. اوشآن هميشك اويه بنيساد و خوداي شوكر و عيادت بوكوند.

تازہ عہد

رشت گیلکی

یوحنا خوروم خور

صورتنامه

۱	بخش ۱
۴	بخش ۲
۶	بخش ۳
۸	بخش ۴
۱۱	بخش ۵
۱۴	بخش ۶
۱۷	بخش ۷
۲۰	بخش ۸
۲۳	بخش ۹
۲۵	بخش ۱۰
۲۷	بخش ۱۱
۳۰	بخش ۱۲
۳۳	بخش ۱۳
۳۵	بخش ۱۴
۳۷	بخش ۱۵
۳۹	بخش ۱۶
۴۱	بخش ۱۷
۴۳	بخش ۱۸
۴۶	بخش ۱۹
۴۹	بخش ۲۰
۵۱	بخش ۲۱

عیسا مسیح سرگذشت

یوحنا بنیویشته

بخش ۱

مسیح بامو امی دنیا میان

۱ جہ ازل کلمہ بو، کلمہ خودا امرأ بو وکلمہ، خودا بو. ۲ اون جہ ازل خودا امرأ بو. ۳ هر چی کی نہا، اونی دس امرأ خلق بوبوسته و هیچی نہ کی اون خلق نوکوده بی. ۴ زندگی در اون نہا بو و زندگی بی شک تومأم آدماں ره نور بو. ۵ اون هو نوری ایسه کی طولومات میان سو زنه و طولومات هیوخت نتانہ اون خاموش کونه. ۶ خودا یوحنا کی تعمید دئی اوسه کوده. ۷ کی ا نور مردوم بشناسانہ و مردوم اونی و اسی ایمان باورد. ۸ یوحنا او نور نوبو، اون فقد ایتا شاهیید بو کی نور مردوم بشناسانہ. ۹ او راس راسی نور کی هر اینسانی روشنی فاده، ا جهان میان اموندوبو. ۱۰ گرچی کی اون دنیای خلق بوکوده بو، ولی او وخت کی بامو ا دنیا میان، هیکس اون نشناخته بو. ۱۱ اون خو قوم ورجا بامو، ولی حتا اوشانم اون قوبیل نوکودد. ۱۲ ولی تومأم اوشانی کی اون قوبیل بوکودد و اون ایمان باورد، ا ایقتدار فاده کی خودا زاکان ببد. ۱۳ آدماں ایتا تازه تولد بیافتد، نه ا هچین تولدان مانستن کی جہ اینسانی خاسته و میلان شینه، بلکه ا تولد خودا اشان فاده. ۱۴ کلمه، اینسان بوبوسته و ا زیمین رو و امی میان زندگی بوکود. اون لبالب جہ فیض و راستی بو. امان اونی جلال امی چومان امرأ بییدیم امی آسمانی پتر، خودا پسر جلال کی اونی مانستن نہ.

۱۵ یوحنا اون مردوم بشناسانہ و بوگفته: «آن هونی ایسه کی شمره بوگفتم کی می امون پسی آیه، اونی مقام می جا بوجورتر ایسه، چونکی پیشتر جہ آنکی من بایم، اون ایسا بو.» ۱۶ جہ اون پوری و برکتان کی فیض جا ایسه، پوشت پوشت امی همتان سام بوبوسته. ۱۷ چونکی خودا حوکان موسا باورده، ولی فیض و راستی، عیسای مسیح. ۱۸ هیکس هیوخت خودای نیده؛ ولی خودا ایدانه پسر کی خو پتر دیل نیزدیک ایسه اون آمره بشناسانہ.

یوحنا شهادت

۱۹ ایتا روج یوهود قوم پيله کسان جہ اورشليم، چن نفر جہ کاهینان و اوشانی موباشران، یوحنا ورجا اوسه کودد کی بفامد آيا اون ایدعا کونه کی مسیح ایسه یا نه. ۲۰ یوحنا خلی و اضحی اشان بوگفته کی: «نه! من مسیح نییم.» ۲۱ واورسئده: «خب، پس تو کیسی؟ آیا ایلای پیغمبری؟» جواب بدا: «نه!» واورسئده: «آیا او پیغمبر نیی کی امان اون رافا ایساییم؟» ایوارده جواب بدا: «نه.» ۲۲ بوگفته: «پس بوگو تو کی ایسی کی بتانیم قوم پيله کسان ره کی آمره آیه اوسه کودد، ایتا جواب ببریم.»

۲۳ یوحنا بوگفته: «هو طو کی اشعیای نبی جہ پیشتر بوگفته بو، من او ندأ کودن کس صدایم کی بیابان میان ایجره زنه کی: آی مردوم، خوداوند آمون ره رای هموار کونید.»*
 ۲۴ بازون ایتا عیده کی جہ فریسیان فرقه ور بامو بود، ۲۵ اونی جا واورسئده: «خُب، اگه نه مسیح ایسی، نه ایلیا و نه او پیغمبر، پس کی ایجازه و ایختیار امرأ مردوم تعمید دیهی؟»
 ۲۶ یوحنا بوگفته: «من مردوم فقد آب امرأ تعمید دهم؛ اما هیه، ا مردوم میان، اینفر ایسا کی شومان اون نشناسیدی. ۲۷ پور زما ت نیبه کی اون خو خیدمت شیمی میان شور و کونه. اونی مقام اندر پیله ایسه کی من حتا لیافت نازم اونی پافزار بند واز کونم.»
 ۲۸ ا بوگو بشتاو، بیت عنیا میان ایتفاق دکفته. بیت عنیا اردن روخان او ور و جایی ایسه کی یوحنا مردوم تعمید دئی.

عیسا، خودا بره

۲۹ فردایی، یوحنا، عیسای بیده کی اونی ور آموندره. پس مردوم بوگفته: «فاندرید! آن هو برهیی ایسه کی خودا اوسه کوده، کی تومام دونیا مردوم گونایان بخشنن و اسی قوربانی به. ۳۰ آن هونی ایسه کی بوگفتم می آمون پسی آیه، اما اونی مقام می جا بوجورتره، چونکی پیشتر جہ من وجود داشتی. ۳۱ منم اون نشناختیم، اما هن و اسی باموم کی مردوم آب امرأ تعمید بدم کی اطوی اونی ایسرائیل قوم بشناسانم.»
 ۳۲ بازون بوگفته: «من خودا روح بیدم کی کوثر مانستن آسمان جا بامو و عیسا رو قرار بیگفته. ۳۳ هو طو کی بوگفتم، منم اون نشناختیم ولی او وخت کی خودا مره اوسه کوده کی مردوم آب امرأ تعمید بدم، هو وخت مره بفرماسته: "هر وخت بییدی خودا روح آسمان جا بامو و هر کی رو قرار بیگفته، بدان کی اون هونی ایسه کی اونی رافا ایساید. اون کی مردوم روح القدس امرأ تعمید دهه." ۳۴ چونکی من می چومان امرأ آن بیدم، شهادت دهم کی اون خودا پسر ایسه.»

عیسا اولی شاگردان

۳۵ فردایی، او وخت کی یوحنا دوتا جہ خو شاگردان امرأ ایسا بو، ۳۶ عیسای بیده کی جہ او را دواژستندره، یوحنا ذوق امرأ اون فاندسته و بوگفته: «بیدینید! آن هو برهیی ایسه کی خودا اوسه کوده.» ۳۷ بازون یوحنا او دو شاگرد و اگر دستده و عیسا دونبالسر را دکفتد.
 ۳۸ عیسا کی بیده دو نفر اونی دونبالسر آموندرده، و اگر دسته و اشان جا واورسیه: «چی خاییدی؟»

جواب بداده: «آقا، تی جاجیگا کویه ایسه؟»

۳۹ بفرماسته: «بایید و بیدینید.»

پس اوشان عیسا امرأ بوشوده و جہ چار بعد ظهر تا غروب دم ره اونی ورجا بنیساد.

۴۰ ایتا جہ اوشان، اندریاس بو، شمعون پطرس برار.

۴۱ اندریاس بوشو و خو برار بیافته، اون بوگفته: «شمعون، امان مسیح بیافتیم!» ۴۲ و اون باورده کی عیسای بیدینه. عیسا ایچه اون فاندسته و بفرماسته: «تو شمعون، یونا پسری. ولی جہ آن پسی، تره پطرس دواخانیم!» (پطرس ینی «صخره».)

* ۲۳:۱ اشعیا ۴۰:۳

۴۳ فردایی، عیسا بخاسته کی بشه جلیل اوستان میان. را میان فیلیپس بیده و اون بوگفته: «می امرأ بیا.» ۴۴ فیلیپس بیت صیدا شین بو و اندریاس و پطرس هم ولایتی.

۴۵ فیلیپس بوشو و «نتنائیل» بیافته و اون بوگفته: «نتنائیل، امان مسیح بیافتیم، هونی کی موسا و خودا پیغمبران، اونی جا خور بداده. اونی نام عیسیایه، یوسف پسر و ناصره شینه.» ۴۶ نتنائیل قاق بوسته، واورسه: «بوگفتی ناصره شینه؟ مگه به ناصره جا خورم چی بیرون بایه؟»

۴۷ فیلیپس بوگفته: «خودت بیا و اون بیدین.» او وخت کی نیزدیک بوسته، عیسا بفرماسته: «فاندريد، انی کی اموندره اینفر ایسه کی اونی دورون دورغ و کلک ننه و ایتا راس راسی ایسرائیلی ایسه.» ۴۸ نتنائیل واورسه: «جه کویه دانی من کی ایسم؟»

عیسا بفرماسته: «پیشتر جه انکی فیلیپس تره بیافه، من تره انجیل دار جیر بیدم.» ۴۹ نتنائیل قاق بوسته و بوگفته: «اوستاد، تو خودا پسری! تو ایسرائیل پادیشایی!»

۵۰ عیسا بوگفته: «فقد آن و اسی کی بوگفتم تره انجیل دار جیر بیدم، مَره ایمان باوردی؟ آن پسی پيله چیان دینی.» ۵۱ بازون ایضافه کوده: «راس راسی شمره گم کی دینیدی آسمان واز بوسته و خودا فرشتهیان اینسان پسر* ورجا بیجیر آیده و واگردده بوجور، چونکی اون هو سردی ایسه کی آسمان و زمین مابین نه.»

* ۵۱:۱ «اینسان پسر» ایتا لقب ایسه کی عیسا خوره ایستفاده کودی.

بخش ۲

موجیزه عروسی میان

^۱ دو روچ پسی، عیسا مار ایتا عروسی، دیهات قانا، جلیل میان میهمان بو. ^۲ عیسا و اونی شاگردانم هو عروسی میان دعوت بوبوسته بود. ^۳ عروسی میان شراب تومان بوبوسته. عیسا مار تشویش امرأ اونی ورجا بامو و بوگفته: «شراب نازده.»
^۴ عیسا بفرمأسته: «بأنو جان، چره مَره ا کار دورون دخالت دیهی؟ می وخت هنو فأنر سه.»

^۵ ا حال امرأ، عیسا مار خیدمتکاران بوگفته: «هر چی شمَره گه انجام بدید.»
^۶ اویَه شیش تا پیلَه سنگی خوم نها بو کی فقد مذهبی مراسیم دورون اوشانی جا ایستفاده بوستی و هر تا حدود صد لیتر جا داشتی.
^۷ عیسا او خیدمتکاران بفرمأسته: «ا خومان آب جا پور کونید.» ^۸ او وخت کی پور کودد، بفرمأسته: «هسا ایچه جه اون اوسانید و صاب مجلس ره بَیرید!»
^۹ صاب مجلس خور ناشتی او آب کی شراب بوبوسته بو، جه کوَیه باوردده (ولی خیدمتکاران دانستید). پس او وخت کی اون بیچیشته، زامای دُوخاده ^{۱۰} و بوگفته: «صابخانان همیشه خوروم شراب امرأ میهمانان جا پذیرایی کونده بازین کی همتان کله گرم دکفته، ارزان شراب اوردده. اما تو خوروم شراب آخر سر ره بدأشتی.»
^{۱۱} اطو بوبوسته کی عیسا خو اولی پیلَه موجیزه قانای جلیل میان نیشان بدا و خو جلال آشیکار کوده و اونی شاگردان اون ایمان باوردد.

عیسا معبد میان ایسا

^{۱۲} بازون عیسا خو مار، براران و شاگردان امرأ ایتا چن روح بوشو کفرناحوم.
^{۱۳} عید پسخ کی ایتا جه یوهود پیلَه عیدان بو، نیزدیک بوستاندوبو. پس عیسا بوشو اورشلیم شهر. ^{۱۴} اویَه، معبد میان، مردوم بیده کی قوربانی مراسیم انجام دنن و اسی، گاب، گوسوند و کوثر بیهین بوفروش ره موشغولده. صرافان خوشانی پولان میز رو دیچه بود و موشتریان امرأ موعامله کوداندوبود.
^{۱۵} عیسا لافند امرأ، شلاق چاکوده و همتان جه اویَه بیرون کوده. گابان و گوسوندان بیرون فرانه و صرافان سکهایان فوکوده زیمین سر و اوشان میزان فوگوردانه. ^{۱۶} بازون بوشو کوثر فروشان ورجا و بوگفته: «اشان جه آیه بَیرید بیرون و می پئر خانه بازار مانستن چانکونید.»
^{۱۷} بازون عیسا شاگردان، او موقدس کیتابان نوبوت بخاطر باوردد کی فرمایه: «ایشتیاقی کی تی خانه ره دارم، آتش مانستن می دورون ول گیره.»
^{۱۸} یوهود قوم پیلَه کسان عیسا جا واورسده: «تو چی حق امرأ ا کاران کونی؟ اگه خودا ان تره وناشته، ایتا موجیزه امرأ، امره نیشان بدا!»
^{۱۹} عیسا جواب بدا: «خیلی خب، موجیزه کی شمَره کونم انه کی: ا معبد فوگوردانید

کی من سه روڄ میان اونی ایوارده چاکونم!»
 ۲۰ بوگفتده: «چی گی؟ چهل و شیش سال درازه بگشه کی آ خانهی چاکوند. تو خایی اونی
 سه روڄ میان چاکونی؟»
 ۲۱ اما عیسا منظور جه «معبد»، خودش جان بو. ۲۲ جه آن پسی کی عیسا موردهیان جا
 ویریشته و زنده بوسته، اونی شاگردان اونی آ گبان خاطر باوردد. بازون موقدس کیتابان و
 عیسا گبان ایمان باوردد.
 ۲۳ عید روجان میان، اونی نیشانهیان و اسی کی موجیزه مانستن بو، خلیان اورشلیم میان
 اونی ایمان باوردد. ۲۴ ولی عیسا اوشان ايعتماد نوکوده، چونکی مردوم دیل جا و اخور بو،
 ۲۵ و لازم نوبو هیکس اونی بگه کی مردوم چندر زود خوشانی عقیدهی عوض کونده،
 چونکی اونی اینسان خب شناختی.

بخش ۳

عیسا و نيقوديموس مولاقات

۱ اَ میانی، ایتا مردای جہ فریسیان دستہ شین بو کی نيقوديموس نام داشتی، کی ایتا جہ یوہود شوراً اعضاً بو. ۲ ای شب عیسا ورجا بامو و بوگفته: «اوستاد، امان ا شهر دینی رهبران، همتان دانیمی کی شومان جہ خدا ور امی آموختن و اسی بامویی. تی نیشانهیان کی موجیزه مانستنه گووا دهه کی خودا تی امرایه.»

۳ عیسا جواب بدا: «رأس راسی تره گم، اگه تازه تولد نیافی، هیوخت نتانی خودا پادیشایی بی دینی.»

۴ نيقوديموس قاق بوسته و بوگفته: «تی منظور جہ تازه تولد چیسه؟ چوطو به کی ایتا پیر مردای می مانستن، خو مار شکم میان و اگردہ و ایوارده بودونیا بایه؟»

۵ عیسا جواب بدا: «اونچی کی گم راسته. تا اینفر جہ آب و روح بودونیا نایه، نتانه خودا پادیشایی دورون بشه. ۶ جیسمانی زندگی، اینسان بوجود آورہ، ولی روحانی زندگی، خودا روح، جہ بوجور بخشه. ۷ پس قاق نوابستن کی بوگفتم و استی ایوارده بودونیا بایی. ۸ دوروست هوطو کی باد صدای ایشتاوی ولی نتانی بیگی جہ کوئیه آیه و کوئیه شه، در مورد اینسان تازه تولدم، اینسان نتانه بفامه کی خودا روح، چوطو اون عطا کونه.»

۹ نيقوديموس واورسہ: «تی منظور چیسه؟ من تی گبان خب نفام.»

۱۰ عیسا جواب بدا: «تو ایسرائیل دینی عالیمان جا ایسی، چوطو ا چیان نفامی؟ ۱۱ رأس راسی تره گم کی امان اونچی کی دانیم و بی دیم گیمی، ولی شومان نتانید باور بوکونید. ۱۲ من ا دونیا کاران جا شیمی امرأ گب زنم و شومان باور نوکونیدی. پس اگه جہ آسمان کاران شیمی امرأ گب بزمن چوطو خاییدی باور بوکونید؟ ۱۳ چونکی تا هسا هیکس آسمان جور نوشو کی جہ اوئیه و اگردسته، ولی اینسان پسر جہ آسمان بامو ا دونیا دورون. ۱۴ هوطویی کی موسا بیابان میان مفرغی لانتی موجسمه ای ایتا چو جور راست کوده اینسان پسر و استی راست کوده بیه، ۱۵ کی هر کی اون ایمان باوره، همیشکی زندگی بدس باوره. ۱۶ چونکی خودا اندر ا دونیا مردوم دوس داره کی خو ایدانه پسر اوسه کوده، کی هر کی اون ایمان باوره، هلاک بیه بلکی همیشکی زندگی بدس باوره. ۱۷ خودا خو پسر اوسه نوکوده کی مردوم محکوم کونه بلکی اونی دس امرأ دونیا نیجات بدا.»

۱۸ «اوشانی کی اون ایمان باورد، هیتا محکومیت و جہ بین شئون اوشانی رافا نئیس؛ اما اوشانی کی اون ایمان ناورد، جہ هسا محکوم ایسد، چونکی خودا ایدانه پسر ایمان ناورد. ۱۹ بی ایمانان محکومیت آن و اسی ایسه کی نور، جہ آسمان ا دونیا میان بامو اما مردوم ظولومات ویشتر جہ نور دوس بداشتده، چونکی اوشان کردکاران بد ایسه. ۲۰ مردوم آسمانی نور جا بیزارده، چونکی خایده تاریکی میان گونا بوکوند و نور نیزدیک نبد، نوکونه اوشانی گونا آلود کاران بیده بیه و خوشانی کاران سزای بی دیند. ۲۱ اما دوروستکاران شادی امرأ نور ور آیدہ کی همتان بی دیند، کی اونچی کوئده خودای خوش آیه.»

عیسا و یوحنا کی تعمید دهه

۲۲ بازون، عیسا خو شاگردان امرأ جہ اورشلیم بیرون بوشو. ولی چند روح یوہودیه اوستان میان اوئیه آدمان امرأ بنیسا و اوشان تعمید دئی. ۲۳ هه وخت یوحنا، سالییم نیزدیکی

ایتا محلّہ میان کی عینون نام داشتی مردومَ تعمید دئی، چونکی اویہ آب زیاد بو و مردوم تعمید و اسی اونی ورجا اُمؤیدی. ۲۴ آن پیشتر جہ اون بو کی یوحنا ہنو زندان دکفہ.

۲۵ ایتا روج، ایتا جہ یوہودیآن میان و یوحنا شاگردان تطہیر را روشن سر گب گب بوبوستہ. ۲۶ یوحنا شاگردان اونی ورجا بامؤدہ و بوگفتدہ: «اوستاد، اونی کی اُردن روخان او ور ایسابو و گفتی کی مسیح ایسہ، اسہ اونم مردومَ تعمید دہہ و ہمہ اونی ورجا شدہ، اما و اُستی اُمی ورجا باید.»

۲۷ یوحنا جواب بدا: «ہیکس نتانہ چیزئی فاکگیرہ، مگہ آنکی جہ آسمان اون ببخشہ ببہ. ۲۸ می کار آن کی رائی مسیح رہ و از کونم کی مردوم ہمتان اونی ورجا بشد. شومان خودتان شاہید ایسید کی من واضیح بوگفتم؛ کی مسیح نییم، بلکی بامؤم کی رائی اونی رہ و از کونم. ۲۹ ایتا عروسی میان، عروس شہ زاما ورجا و زاما ریفق اونی امرأ شادی کونہ. منم زاما ریفق و اونی خوشی امرأ خوشالی کونم. ۳۰ اون و اُستی ہر روج پیلہترہ بہ و من کوجہ دانہتر.

۳۱ «اون جہ آسمان بامؤ و اون موقام جہ ہمہ بوجورترہ. من ا زیمین شینم و فقد زیمینی کاران فامم. ۳۲ اون، اونچی کی بییدہ و بشتاوستہ گہ، اما فقد ای عیدہ اونی گبان باور کوندہ. ۳۳ اونی کی، اونی گبان باور کونہ، قوبیل دارہ کی خودا حنقت ایسہ. ۳۴ چونکی اون جہ خودا ورجا اوسہ بوبوستہ. اون خودا کلام گہ، چونکی خودا خو روح بی اندازہ اون فادہ. ۳۵ اُمی پئر کی آسمان دورون ایسا اون دوس دارہ و ہمہ چیان اونی دس بیسپارده. ۳۶ ہر کی خودا پسر ایمان باورہ، ہمیشکی زندگی دارہ. ولی ہر کی جہ خودا پسر ایطاعت نوکونہ، ہیوخت ہمیشکی زندگی فانگیرہ، بلکی خودا غضب اونی رو باقی مانہ.»

سامری زناک نیجات

۱ او وخت کی عیسا بفامسته کی فریسیان بشتاوستده کی اون ویشتر جِه یوحنا کی تعمید دِهه مردوم تعمید دندره و ویشتر شاگرد داره. ۲ (البت عیسا شاگردان، مردوم تعمید دئیدی، نه خودش)، ۳ یوہودیہی ترک کوده و واگردسته جلیل.

۴ عیسا جلیل شوئون ره و آستی سامره جا دواړسته بی. ۵ را دورون، سامره میان ایتا دیهات فارسیه کی اونی نام سوخار بو، ایتا زمین نیزدیکی کی یعقوب خو پسر یوسف فاده بو. ۶ یعقوب پیغمبر چاه او زمین دورون نها بو، عیسا جِه سفر خسته بوسته بو و چاه ورجا بینشته.

۷ پور زما ت نوبسته کی ایتا سامری زنای فارسیه، چاه جا آب فاکشه. عیسا اون بوگفته: «ایپچه مَره آب فادن» ۸ اونی شاگردان غذا هئن ره بوشو بود او دیهات ور.

۹ او زنای قاق بوسته، چونکی یوہودیان، سامریان امرأ مو عاشرت نوکونیدی؛ پس عیسای بوگفته: «چوطو به تو کی یوہودی ایسی، می جا کی سامرییم آب خایی؟» ۱۰ عیسا جواب بدا: «اگه بدانسته بی کی خدا چی خوروم پیشکشی خایه تره فاده و اگه بدانسته بی کی من کی ایسم، هو وخت می جا زنده آب خاستی.»

۱۱ او زنای بوگفته: «تو کی بدره و لافند ناری و چایم کی جولفه؛ پس ا زنده آب حیات جِه کوپه اوری؟» ۱۲ مگه تو امی جد یعقوب جا پیلهتری؟ چوطو تانی جِه ا آب بیتر امره فادی، ابی کی یعقوب و اونی پسران و اوشانی گلہیان اونی جا و اخوردیدی؟»

۱۳ عیسا جواب بدا: «مردوم ا آب و اخوردن امرأ، ایوارده تشنه بدا. ۱۴ اما هر کی جِه ا ابی کی من فادم و اخوره، هیوخت اون تشنه نوکونه، بلکی ا آب اونی دورون ایتا چشمه مانستن به کی قل زندره و همیشه زندگی اونی بخشه.»

۱۵ زن بوگفته: «آقا، خاهش کونم ایپچه ا آب مَره فادن کی دِه تشنه نیم و مجبور نیم هر روج ا رای بایم و واگردم.»

۱۶ اما عیسا بفرماسته: «بوشو تی مرد باور.»

۱۷ زن جواب بدا: «مرد نازم.»

عیسا بفرماسته: «راس بوگفتی. ۱۸ تا هسا پنج وار مرد بوستی و ا مرداکی کی آسه اونی امرأ زندگی کونی، تی مرد نییه. تو راس بوگفتی!»

۱۹ او زنای کی قاق بوسته بو، بوگفته: «آقا، دینم کی شومان پیغمبری!» ۲۰ و دفاتن گب بسر کود و بوگفته: «چره شومان یوہودیان ایصرار کونیدی کی فقد اورشلیم خودا عیادت جیگا بدانید؟ ولی انکی امان سامریان، امی پئران مانستن ا کوه عیادت جیگا دانیم؟»

۲۱ عیسا جواب بدا: «ای زنای، می گبان باور بوکون. ای وخت فارسیه کی پئر، نه ا کوه جور عیادت کونیدی، نه اورشلیم میان. ۲۲ شومان سامریان اون کی عیادت کونیدی جا هیچی نانیدی ولی امان یوہودیان اون شناسیمی، چونکی نیجات جِه یوہود ا دونیا ره فراهم به. ۲۳ ولی ایتا زما ت فارسیه و راس راسی کی هسا بامو، کی راس راسی پرستش کون کسان، پئر روح و راستی امرأ پرستش کونده. پئر اطوچی پرستش کون کسان خایه. ۲۴ چونکی خودا روح ایسه و هر کی بخایه اون پرستش بوکونه، و آستی روح و راستی امرأ

پرستش بوکونه.»

۲۵ زنای بوگفته: «من دائم پور زمات نبيه کی مسیح آیه. شومان یو هو دیانم آن قوبیل داریدی و او وخت کی اون بایه همه چی و امره و اشکافانه.»

۲۶ عیسا بفرماسته: «من کی تی امرأ گب زئندرم هو مسیح ایسم!»

۲۷ هه زمات میان، عیسا شاگردان جه را فارسیده و او وخت کی بیده اون ایتا زناک امرأ گب زئندره، قاق بوستد، اما هیکس جه اوشان نیارستد و اؤرسد کی چره اونی امرأ گب زئندره.

۲۸ او زمات او زنای خو خوم چاه ورجا بنا و واکردسته شهر و مردوم بوگفته: ۲۹ «بایید امرأک بیدینید هر چی کی تا هسا بوکوده بوم، مَره و اگویا بوکوده. فیکر نوکونیدی اون هو مسیح بیه؟» ۳۰ پس مردوم، آبادی جا بیرون فوؤستده کی عیسا بیدید.

۳۱ امیانی، شاگردان حق و سعی زئید کی عیسا ایچی بوخوره. ۳۲ اما عیسا اوشان بوگفته: «من ایتا خوراک دارم کی شومان اونی جا و اخور نییدی.»

۳۳ شاگردان کس کس جا و اؤرسده: «مگه کسی اونی ره خوردنی باؤرده؟»

۳۴ عیسا بفرماسته: «می خوردنی آن کی خودا خاسته بجا باؤرم و کاری کی مَره بیسپارده انجام بدم. ۳۵ شومان فیکر کونیدی کی ماصولان چئن زمات چار ماه ده، تاؤستان آخران ایسه؟ شیمی دؤرور فاندريد کی بیدینید آدمان جان جا پيله مزرعیان چئن ره آماده ایسه. ۳۶ اوشانی کی و اوینده، خوروم دسموزد فاگیرده کی ا ماصولان آسمان انباران میان ذخیره بوکوند. چی پيله برکتی فارسه اوشانی کی کارده و اوینده! ۳۷ ا مثال، آیه شینه کی دیگران بکاشند و امان و اویم. ۳۸ من شمَره اوسه کونم ماصولی و اوینید کی اونی کاشتن مرارت الباقی آلمان بکشید. مرارت اوشان بکشیدی ولی شومان ماصول اوچینیدی!»

خیلی جه سامره مردوم ایمان اؤرده

۳۹ او زنای او شهر میان هر کی و فارسی، عیسا گبان اوشانی ره و اگویا کودی: «ا شخص، هر چی کی می عمر میان بوکوده بوم، مَره و اگویا بوکوده!» هن و اسی، خیلی جه سامره مردوم عیسا ایمان باؤرد. ۴۰ او وخت کی اوشان فارسد عیسا ورجا، خاهیش بوکودد کی اوشانی ورجا بیسه. اوم دو روج اشان امرأ بیسا. ۴۱ هو دو روج میان، خلیان اونی گبان بشتاؤستده و اون ایمان باؤرد. ۴۲ او وخت او زناک بوگفته: «امان ده فقد تی گبان و اسی اون ایمان ناوریم، بلکه خودمان اونی گبان بشتاؤستیم و ایمان داریم کی اون دونیا، نیجات بدأ کس ایسه.»

عیسا ایتا افسر پسر شفا دهه

۴۳ دو روج پسی، عیسا جه اویه، بوشو جلیل اوستان، ۴۴ چونکی هوطو کی خودش بوگفته: «پیغمبر، خو شهر میان ایحترام ناره.» ۴۵ او وخت کی فارسه جلیل، مردوم ذوق و شوق امرأ باموده اونی پیشواز، چونکی او عید روجان اورشليم میان اونی موجیزه یان بیده بود.

۴۶ هوطو کی جلیل میان گردستاندوبو، ایوارده بوشو قانا شهر میان، هو جایی کی عروسی جشن دورون آب شراب چاکوده بو. او وخت کی عیسا اویه ایساو، ایتا افسر کی اونی پسر

ناخوش بو، جِه کفرناحوم شهر بامو اونی ورجا. ^{۴۷} اون بشتاوسته بو کی عیسا یهودیه
 اوستان جا را دکفته و فارسِه جلیل. پس بامو قانا میان، عیسای بیافته و اونی جا خاهش
 بوکوده کی بایه و اونی پسر شفا بده، چونکی اونی پسر مرداندوبو.
^{۴۸} عیسا واورسِه: «آیا تا خیلی موجیزه میان نیدینید، ایمان ناوری دی؟»
^{۴۹} او افسر مینت بوکوده و بوگفته: «خاهش کونم تا می پسر نمرده بیا و اون شفا بدن.»
^{۵۰} او وخت عیسا بفرماسته: «واگرد بوشو بخانه؛ تی پسر شفا بیافته.» او مردای عیسا
 گب ایعتما د بوکوده و واگردسته خو شهر. ^{۵۱} هنو را میان ایسابو کی اونی خیدمتکاران
 شادی و خوشالی امرأ باموده و بوگفته: «ارباب شیمی پسر خب بوسته.»
^{۵۲} واورسِه: «ا کی خب بوسته؟» بوگفته: «دیروج ساعت یک بعد ظهر فارسیندوبو،
 ایوارکی اونی تب بگفته.» ^{۵۳} پیر بفرماسته آن هو وخت بو کی عیسا بفرماسته: «تی پسر
 شفا بیافته.» پس تومام خو خانوار امرأ عیسای ایمان باورد.
^{۵۴} آن عیسا دویمی موجیزه بو کی جِه یهودیه بیرون امون پسی، جلیل میان انجام بدا.

بخش ۵

عیسا ایتا چولاق شفا دِهه

۱ چن وخت پسی، عیسا و اگر دستہ اورشلیم کی یوہود ایتا عید مرأسیم دورون شرکت بوکونه. ۲ شہر دورون، ایتا دروازہ نیزدیکی کی گوسوند دروازہ نام داشتی، ایتا حوض تھا بو کی اون بیت حسدا گفتیدی و پنجتا سربوکودہ سوگو اونی دور تھا بو. ۳ اویہ خلیان، جہ کوران، ایفلیجان و چولاقان زمین سر دراز گشہ بود و رافا ایسا بود کی آب تکان بوخوره. ۴ چونکی ہر چن وخت ایوار، ایتا فرشتہ آسمان جا امویی و او حوض آب تکان دئی و ہرکی زوتر بوشوبی حوض دورون شفا گیتی.

۵ او ناخوشان میان ایتا مردای ایسابو، کی سی و ہشت سال زمین گیر بو. ۶ او وخت کی عیسا اون بیدہ و بفامستہ کی خلی وختہ کی ناخوشہ، واورسہ: «خایی شفا بیگیری؟» ۷ او ناخوش جواب بدا: «آقا جان، دہ می جان میان طاقت نمائستہ. ہیکسم نازم کی او وخت کی آب تکان خورہ، مَرہ تاودہ حوض دورون. تا ایم تکان بوخورم، دینم کی اینفر می پیشتر دکفتہ آب دورون.»

۸ عیسا بفرمائستہ: «ویریز، تی جائ جم کون و بوشو بخانہ!» ۹ ہو زمات او ناخوش شفا بیافتہ و خو جائ جم کودہ و را دکفتہ. اما او روجی کی عیسا ا موجیزہی بوکودہ، شبأت ینی یوہودیآن ایستراحت روج بو. ۱۰ پس یوہود قوم پیلہ کسان شیکایت امرأ او مرداک کی شفا بیافتہ بو، بوگفتہ: «چی کوداندری؟ مگہ نائی ایمر و شبأت ایسہ و نوأ کاری بوکونی؟ پس چرہ تی جائ جم کونی؟» ۱۱ جواب بدا: «اونی کی مَرہ شفا بدا، مَرہ بوگفتہ کی ا کار بوکونم.» ۱۲ واورسئدہ: «اون کیہ کی ا دستور ترہ بدا؟» ۱۳ او مردای جوابی ناشتی کی بدہ چونکی عیسا جمئیت میان چومان جا دور بوستہ بو. ۱۴ اما بازین معبد میان عیسا اون بیافتہ و بفرمائستہ: «تو دہ شفا بیافتی، ہسا خایی کی تی احوال، جہ اول بدتر نبہ، دہ گونا نوأکودن.» ۱۵ اون بوشو قوم پیلہ کسان ورجا و بوگفتہ: «اونی کی مَرہ شفا بدا عیساہ.»

عیسا ایدعا کونہ کی خودا پسر ایسہ

۱۶ پس، اوشان عیسای اذت و آزار بوکودد و ایفترا بزده کی تو قانون بشکینی چونکی شبأت روج ا موجیزہی بوکودہ بو. ۱۷ ولی عیسا جواب بدا: «می پئر، خودا ہمیشک خوروم کاران کونہ و منم اونی مانستن ا کاران کونم.» ۱۸ ا جواب ایشتاوستن امرأ، یوہود قوم پیلہ کسان ویشتر جہ قبل اونی کوشتن رہ حق و سعی بزده، چونکی نہ فقہ دینی قانون بشکنہ بو، بلکی بوگفتہ کی خودا می پئر و خورہ خودا امرأ ایتا بدانستہ.

۱۹ عیسا هطویم بوگفتہ: «راس راسی شمہرہ گم کی پسر، خو میل امرأ ہیتا کاری نوکونہ، بلکی اونچی کی خو پئر جا دینہ انجام دہہ. چونکی ہرتا کار کی پئر انجام دہہ، پسرمان انجام دہہ. ۲۰ چونکی پئر، خو پسر دوس دارہ و ہرچی کونہ خو پسر گہ. اون موجیزہیانی پیلہتر جہ ا مرداک شفایم انجام دہہ کی شومان قاق بیدی. ۲۱ هوطو کی پئر موردهیان زندہ

کونه و اَشَان زَنديگي فَاَدِه، پَسَرَم هرکي بَخَايِه، زَنديگي فَاَدِه. ۲۲ پُتر کسي قيصاوت نوکونه، توما مَرَدوَم گونايان قيصاوت، پَسَر بيسپارده، ۲۳ کي همتان، اون ايحترام بَنَد هوپوي کي خوداي ايحترام نَهْدِه. اگه پَسَر ايحترام ننيِد، راس راسي پُتر کي اون اوسه کوده ايحترام نناييدي.»

۲۴ «جَنَقَت شَمَرِه گم: هر کي مي گبان بشتاوه و او خودايي کي مَرِه اوسه کوده ايماَن باوَرِه، هميشکي زَنديگي دَاَرِه و هيوخت خو گونايان و اسي و ازخاست نييه، بلکي جِه هو وخت مرگ جَا نيجات يافِه و هميشکي زَنديگي دوچوکه. ۲۵ ايطمينان بَدَاَرِيْد او زماَت فاَرَسِه و راس راسي اَسِه فاَرَسِه، کي پَسَر صداي موردياَت ايشتاوده و هرکي اون بشتاوه، زنده يِه. ۲۶ پُتر در خودش حياَت دَاَرِه و اون خو پَسَرم بِيخشه کي اونم در خودش حياَت بَدَاَرِه. ۲۷ و اون ايختيار فَاَدِه کي مردومان قيصاوت بوکونه، چونکي اينسان پَسَرِه. ۲۸ مي ا گب جَا قاق نيبيد، چونکي اي وخت فاَرَسِه کي توما مَرَدِه يان خوشاني قبر دورون اوني صداي ايشتاوده ۲۹ و خوشاني قبر جَا بيرون ايده کي اوشاني کي خبي بوکوَدَد، هميشکي زَنديگي فاَرَسَد و اوشاني کي بدی بوکوَدَد، محکوم بَدَد. ۳۰ من نتاَم تنايي کاري بوکونم. من هوپوي کي خدا گه قيصاوت کونم. هَن و اسي، مي محکمه يان عاديلاَنه ايسه چونکي او کسي ايراده دونبال ايسَم کي مَرِه اوسه کوده، نه خودم ايراده دونبال.

شهادت درواړه ي عيسا

۳۱ «او وخت کي خودم جَا ايچي گم، شومان باوَر نوکونيدی. ۳۲ ولي اينفر ده ايسا کي مي نفع گووا دهه و شَمَرِه ايطمينان دَهَم کي هر چي اون جِه من بگه، راست ايسه. ۳۳ شومان چن نفر و اُورس وُورس و اسي يوحن ورجا اوسه کوديد و اوني گووا دَنن مي جَا راست بو. ۳۴ جِه اُنکي دَوَاَرِم، مي راس راسي شاهيد اينسان نييه بلکي خدا ايسه. بوگفتم مي شاهيد يوحن ايسه، کي شومان مَرِه ايمان باوَرِيْد و نيجات بيافيد. ۳۵ يوحن ايتا چراغ مانستن بو کي روشنايي دتاواني و شومان حاضير بيد چن او وخت کي اوني نور ميان شاد بيبيد. ۳۶ ولي من يوحن گبان جَا ايتا شاهيد پيله تر دارم و اون، او موجيزه يان ايسه کي انجام دَهَم. مي پُتر مَرِه بوگفته ا موجيزه يان بوکونم و هه موجيزه يان ايسه کي نيشان دهه خدا مَرِه اوسه کوده. ۳۷ خدا خودش مي شاهيده، خودايي کي هيوخت اون نيديدي و اوني صداي نشتاوستيدي. ۳۸ اون اَن و اسي ايسه کي شومان خدا گبان نشتاويدي، چونکي نخاييدي مَرِه کي خدا پيغام اَمرا شيمي ورجا اوسه بوبوستم، ايمان باوَرِيْد.

۳۹ «شومان موقدس کيتابان خُب و اُسي کونيدی، چونکي فيکر کونيدی شَمَرِه هميشکي زَنديگي فَاَدِه. هوپو کي هو کيتاب مَرِه ايشاره کونه و شَمَرِه نيشان دهه. ۴۰ بازم شومان نخاييدي مي ورجا باييد کي هميشکي زَنديگي فاگيريد.

۴۱ «شيمي قوبيل کون و فيکر مَرِه هيچ ني اَرِه. ۴۲ چونکي شَمَرِه خُب شناسم کي شيمي ديلاَن ميان ايچه يم خدا ره محبت ناريدی. ۴۳ من جِه خدا ور باؤم و شومان مَرِه قوبيل نوکونيدی، اما اوشان قوبيل کونيدی کي خدا اوشان اوسه نوکوده بلکي شومان اوسه کوديد و جِه خودتان جينس ايسد! ۴۴ عجيب نييه کي نتانيدی مَرِه ايمان باوَرِيْد، چونکي دوس داريدی کس کس جَا ايحترام بيدنيد و او حورمتي کي خوداي واحد جَا آيه، محل نوکونيدی. ۴۵ «اَن اَمرا فيکر نوکونيد کسي کي پُتر ورجا شَمَرِه موتهم کونه، من ايسَم. اينفر ايسا کي شَمَرِه موتهم کونه، هو موسا کي اون اوميد دُوسته داريدی. ۴۶ شومان موسايم حَتا ايمان

نأريدی چونکی اگه دأشتید، مَرَمِيم ايمان اوردیدی چونکی موسا تورأت میان می جا بینویشته
۴۷ و چونکی اونی بینویشته یان قوبیل نأریدی، مَرَمِيم ايمان نأریدی.»

بخش ۶

عیسا پنج هیزار نفر سِر کونه

۱ ایتفاق پسی، عیسا بوشو جلیل دریآچه او ور (جلیل دریآچہی، تیریه دریآچہیم گیدی) ۲ و ایتا عالمہ مردوم اونی دونبالسر را دکفتد چونکی او نیشانیان کی موجیزہ مأنستن بو و اون ناخوشان شفا دَنن امرأ انجام بدأ بوی، بیدہ بود. ۳ او وخت عیسا ایتا تپہی بوجور بوشو و خوشاگردان امرأ بینیشته. ۴ یوہودیآن عید پَسَحَم نیزدیک بو. ۵ او وخت کی عیسا بیدہ کی ایتا پیلہ جَمْنِیت اونی ور آموندرَد، فیلیپس بفرمأستہ: «جہ کویہ نان بیہینیم کی ا مردوم سِر کونیم؟» ۶ عیسا ا سوال اونی جا واورسہ کی بیدینہ اون چی گہ، چونکی عیسا خودش دانستی کی چی و بوکونہ.

۷ فیلیپس جواب بدأ: «ای دونیا نان لازیم ایسہ کی ا جَمْنِیت سِر کونیم.» ۸ ایتا دہ جہ عیسا شاگردان، شمعون پطرس برار، اندریاس بوگفتہ: ۹ «ایتا پسرزای آیہ ایسا کی پنجتا نان جو و دونه مائی دارہ. ولی ا جَمْنِیت رہ چی کونہ؟» ۱۰ عیسا بفرمأستہ: «بیگید ہمہ بینیشیند.» پس تومأم جَمْنِیت علفان رو بینیشتد. فقد مرداکانی کی او جَمْنِیت میان ایسا بود، پنج هیزار نفر بود. ۱۱ او وخت عیسا نانان اوسادہ، خودای شوکر بوکودہ و فادہ کی مردوم میان سام بوکوند. مائیآن امرایم ہہ کار بوکودہ. مردوم ہر چقد بخأستدہ، بوخوردد. ۱۲ بازین کی ہمتان سِر بوستد، عیسا، شاگردان بفرمأستہ: «الباقی جَم کونید کی ہیچی حرام نہ.» ۱۳ پس اوشان الباقی نان جوی کی مردوم بوخوردہ بود جَم کوڈد و اونی جا دوازدهتا زیبیل پور بوستہ. ۱۴ مردوم او وخت کی ا پیلہ موجیزہی بیددہ بوگفتد: «شک نوکونید آن ہو پیغمبری ایسہ کی امان اونی رافا ایسابیم.» ۱۵ او وخت کی عیسا بیدہ کی مردوم خایید کی اون بوزور ببرد و پادیشا چاکوند، آسانی جا سیوا بوبوستہ بوشو کوه جور.

عیسا آب سِر را شہ

۱۶ غروب دم رہ، عیسا شاگردان بوشودہ دریآچہ کنار و اونی رافا بینیشتد. ۱۷ اما او وخت کی بیددہ کی هوا تاریک دکفتہ و عیسا کوه جا بیجیر نامو، لوتکا میان بینیشتدہ و بوشودہ کفرناحوم ور کی دریآچہ او ور نہا بو. ۱۸ هوطوی کی پارو زئندوبود و پیش شوئوندوبود، ایتا توند باد بامو و دریآچہ توفانی بوبوستہ. ۱۹ ہنو پنج یا شیش کیلومتر ویشتر ساحیل جا دور نوبوستہ بود کی ایوارکی او طولومات و توفان میان، عیسای بیددہ کی آب رو لوتکا ور آموندرہ. ہمتان زہلہ بوکودد. ۲۰ اما عیسا اشان بفرمأستہ: «زہلہ نوکونید، منم!» ۲۱ او وخت کی بخأستد اون لوتکا میان سوار کوند، بفأستد کی لوتکا فازسہ ساحیل.

عیسا، راس راسی نان

۲۲ فردایی صُب رہ، دریآچہ او ور، ایواردہ مردوم جَم بوستد کی عیسای بیدیند، چونکی بیدہ بود کی عیسا شاگردان، ہو ایتا لوتکا امرأ کی اویہ نہا بو، جہ اویہ بوشو بود و عیسای خوشانی امرأ نبردہ بود. ۲۳ چنتا لوتکایم جہ تیریه، ہو محلی کی خوداوند نانان برکت بدأ بو و مردوم بوخوردہ بود، فازسید. ۲۴ او وخت کی مردوم بفأمستدہ کی عیسا و اونی شاگردان اویہ نیسأدہ، لوتکا میان بینیشتد و خوشان فازسأد کفرناحوم کی اون بیافد.

۲۵ او وخت کی فارسيده اويہ و عيساي بيافتده و اُورسئيد: «اوستاد، چي زمات بامويي آيه؟»
 ۲۶ عيسا جواب بدا: «جنت ان کی شومان خوراک و اُسي مي ورجا بامويدي، نه مَره ايمان داشتَن و اُسي. ۲۷ اندر ا دونيا چيان و اُسي کی زود دواره، فيکر نوکونيد، بلکی شيمي قوت هميشکی زندیگی را میان ايستفاده بوکونيد. ا هميشکی زندیگی ای انسان پسر شمره بخشه، چونکی خودای پتر خو تاييد مَهر اونی رو بَره.»
 ۲۸ بوگفتده: «امان چي و ا بوکونيم کی خدا اُمی جا راضی بيه؟»
 ۲۹ عيسا بفرماسته: «خودا شيمي جا خايه مَره کی اونی اوسه كوده ايسم ايمان باوريد.»
 ۳۰ بوگفتد: «چی نيشانه کی موجيزه مانستن ايسه ای امرأ نيشان ديهی کی بيدينيم و تره ايمان باوريم؟ هسا چي کونی؟ ۳۱ اُمی پيله بابايان بيابان میان، مَنّا، او نان کی موجيزه مانستن بوی بوخوردد، هوطو کی بينويشته بوبسته: "اون آسمان جا آشان نان فادايی کی بوخورد."»
 ۳۲ عيسا بفرماسته: «رأس راسی کی ان می پتر خدا بو کی اوشان نان فادايی، نه موسا. هسایم اون کی خايه رأس راسی نان آسمان جا شمره ببخشه. ۳۳ ا رأس راسی نان خدا جه آسمان اوسه كوده کی دونيا مردوم هميشکی زندیگی ببخشه.»
 ۳۴ بوگفتد: «آقا، جه ا نان هر روج آمره فادن.»
 ۳۵ عيسا جواب بدا: «من نان زندیگانی ايسم. هر کی می ورجا بايه، هيوخت اون و يشتا نوکونه و هرکی يم مَره ايمان باوره، هيوخت اون تشنه نوکونه. ۳۶ هوطو کی جه پيشتر بوگفتم، شومان مَره بيديدی، ولی هنو مَره ايمان ناوردیدی. ۳۷ اما ای عیده می ورجا آیده و آشان، هوشانی ايسد کی می پتر خدا مَره فادا و هيوخت ايمکان ناره آشان جه دس بدم. ۳۸ چونکی من آسمان جا باموم اونچی کی خدا خايه انجام بدم نه اونچی کی خودم خایم ۳۹ و خودا می جا خايه کی حنا اينفرم جه اوشانی کی مَره ببخشه جه دس ندّم، بلکی آشان قيامت روج میان ويريزانم. ۴۰ چونکی ان خدا خاسته ايسه هرکی اون پسر بيدينه و اون ايمان باوره جه هو وخت هميشکی زندیگی فاکيره. من قيامت روج میان اوشان ويريزانم.»
 ۴۱ ايوارده يوهوديان شيكأيت بوکودد، چونکی عيسا ايدعا بوکوده بو نانی ايسه کی آسمان جا بامو. ۴۲ پس بوگفتده: «مگه ان هو عيسا، يوسف پسر نييه؟ امان انی پتر و مار شناسيمي! هسا چوطو به کی ايدعا كونه آسمان جا بامو؟»
 ۴۳ اما عيسا جواب بدا: «اندر شيكأيت نوکونيد.» ۴۴ فقد اونی تانه می ورجا بايه کی می پتر خدا کی مَره اوسه كوده اون مَره دوچوكانه و منم اون قيامت روج ره زنده كونم. ۴۵ هوطو کی پيغمبران كيتابان دورون بامو: "همتان خدا جا اموجده. *پس اوشانی کی می پتر خدا صدای بشتاويد و راستی اونی جا باموجد، می ورجا آیده. ۴۶ اَنم بگم کی می منظور ان نييه کی کسی خودای بيده، نه! چونکی فقد من کی جه اونی ورجا باموم، اون بيدم.»
 ۴۷ «رأس راسی شمره گفتاندرم، هر کی مَره ايمان باوره جه هو وخت، هميشکی زندیگی داره. ۴۸ من نان زندیگی ايسم. ۴۹ شيمي پتران بيابان میان ا نان بوخوردد، ولی آخریسی بمردد. ۵۰ ولی هر کی جه ا آسمانی نان بوخوره، هميشک ره زنده مانه. ۵۱ ان

زندگانی نان کی جہ آسمان نازل بوبوسته، من ایسم. هرکی جہ آن بوخوره، همیشک ره زنده مانه. آن نان می هو جان ایسه کی مردوم ره فدأ کونم کی نیجأت فآگیرد.»
 ۵۲ یوهودیان او وخت کی آ گبان بشتاوستده، ایوارده پيله گب گب بوکودد، کس کس بوگفتده: «چی گبانی زنه! چوطویی خایه خو جان آمره فاده کی بوخوریم؟»

۵۳ پس عیسا ایوارده بفرمأسته: «رأس رأسی شمره گم کی اگه اینسان پسر جان و اونی خون نوخورد، هیوخت نتأیدی همیشکی زندگی بدآرید. ۵۴ اما هر کی می جان و می خون بوخوره همیشکی زندگی دأره، منم قیامت روح میان اون زنده کونم. ۵۵ چونکی می جان رأس رأسی خوراک و می خون رأس رأسی وأخوردنیه. ۵۶ هن وأسی، هرکی می جان و می خون بوخوره، در من مانه و منم در اون. ۵۷ من می پئر خدا قودرت آمرأ زندگی کونم، هونی کی مَره آ دونیا میان اوسه کوده. اونم کی می جا وأخوردنره، می قودرت آمرأ زندگی کونه ۵۸ من رأس رأسی نان ایسم کی جہ آسمان بأموم. نانی کی شیمی پيله بأبیان بیابان میان بوخوردد، نتأسته اشان همیشک ره زنده بدأره. ولی هر کی آن نان جا بوخوره، همیشک زنده مانه.» ۵۹ عیسا آ گبان کفر ناحوم کنیسه میان بزّه.

خیلی جہ عیسا شاگردان اون ترک کودد

۶۰ آ گبان فأمستن آندر سخت بو کی عیسا شاگردانم کس کس بوگفتده: «خیلی سخته کی بفأمیم چی خایه بگه کی تانه اون قوبیل بوکونه؟»

۶۱ عیسا بفأمسته کی اونی شاگردانم شیکایت کوداندرد، پس اشان بفرمأسته: «می گبان شمره نارأحت کوده؟ ۶۲ پس اگه ببیدید کی اینسان پسر ایوارده آسمان، او جایی کی پیشتر بأمو بوجور شه، چی حالی بیدی؟ ۶۳ فقد خدا روح ایسه کی اینسان همیشکی زندگی بخشه. اینسانی حق و سعی زنن فایده نأره. ولی آ گبان کی شمره بوگفتم، روح و زندگی ایسد. ۶۴ آن آمرأ، ای عیده جہ شومان مَره ایمان ناوریدي.» چونکی عیسا جہ هو اول دانستی کی کیان اون ایمان آورده و کی اون نارو زنه.

۶۵ پس بوگفته: «هن وأسی بوگفتم کی فقد اوشانی می ورجا آیده کی می پئر خدا می ور دوچوکانه.»

۶۶ آ گبان ایشتاوستن آمرأ، خیلی جہ اونی شاگردان اونی جا رو وأگردانده و ده اونی جا ایطاعت نوکودد. ۶۷ هو وخت عیسا او دوازدهتا شاگرد فآندرسته و وأورسه: «شومانم خاییدی بیشید؟»

۶۸ شمعون پطرس جواب بدأ: «آقا جان، کی ورجا بیشیم، فقد تویی کی تی گبان آمرأ آدم همیشکی زندگی بخشی. ۶۹ امان ایمان باورديم و دانیمی کی تو، او خدا قودوس ایسی.»
 ۷۰ او وخت عیسا بفرمأسته: «من خودم شومان دوازدهتای دوجین بوکودم، اما ایتا جہ شومان شیطان دس آزار بوبوسته.» ۷۱ عیسا، یوهدا، شمعون اسخریوطی پسر جا گب زندوبو کی ایتا جہ او دوازدهتا شاگرد بو و آخریسی عیسای نارو بزّه.

عیسا اور شلیم میان

۱ پس عیسا بوشو جلیل سامان شرا و اویہ دیہاتان دورون گردستی کی یوہودیہ جا دور ببه چونکی یوہود پیلہ کسان خاستیدی اون بوکوشد. ۲ ولی خیمہیان عید کی ایتا جہ یوہود پیلہ عیدان بو، فارسندوبو. ۳ عیسا براران اون بوگفتدہ: «تو آیهی ببه و بوشو یوہودیہ، کی تی پیروان تی موجبزمیان بیدیند. ۴ چونکی اگہ بخای تیرہ جیگا بدی، هیوخت معروف نیبی. اگہ راسراسی پیلہ کسی، ان دونیائی ثابت بوکون. ۵ حتا اونی برارنم اون ایمان ناستیدی. ۶ عیسا جواب بدا: «من نتانم اسہ بشم، ولی شومان تانیدی. اسہ می امون وخت نیبہ. ولی شمیرہ فرقی نوکونہ چی وخت بیشید، ۷ چونکی دونیا مردوم شیمی جا نیفرت نازدہ ولی می جا نیفرت دازدہ، چونکی من اوشان ناجور کردکاران کی گونا جا پور ایسہی اشان خاطر اورم. ۸ اسہ شومان بیشید و عید جشن دورون شرکت بوکونید، ولی من ای وخت دہ، ایتا خوروم زما ت ایم.» ۹ اشان بوشودہ اما عیسا جلیل میان بیسا.

عیسا خودا خانہ میان آشیکارا اموجہ

۱۰ بازون عیسایم عید رہ بوشو، ولی ایجوری بوشو کی هیکس اونی امون نیدہ. ۱۱ اویہ یوہود پیلہ کسان، اون دونبال گردستیدی و کس کس جا واورسیدی: «پس عیسا کویہ ایسا؟» ۱۲ مردوم میانم ا بوگو بشتاو زیاد بو. ای عیدہ اون قوبیل داشتیدی و گفتیدی: «عیسا ایتا بوزورگوار مرداکہ» و ای عیدہیم اونی ضد بود و گفتیدی: «نہ، عیسا مردوم گومرا کونہ.» ۱۳ اطوی بو کی هیکس نیارستی راحت و آزاد اونی جا نظر بدا، چونکی یوہود پیلہ کسان جا ترسیدی.

۱۴ او وخت کی نیصف عید روجان تومان بوستہ بو، عیسا بامو معبد دورون و مردوم رہ موعیظہ بوکودہ. ۱۵ قوم یوہود پیلہ کسان اونی گبان جا قاق بوستد و کس کس بوگفتدہ: «آدم قاق بہ! چوطو بہ اینفر کی هیوخت امی دینی مدرسہ دورون درس نخاندہ اطوچی بدانہ؟» ۱۶ عیسا بفرماستہ: «اونچی کی شمیرہ گم جہ می فیکر و نظر نیبہ بلکی جہ خودایی ایسہ کی مڑہ اوسہ کودہ. ۱۷ اگہ اینفر بخایہ هوطو خودا خاست مانستن زندگی بوکونہ فامہ کی اونچی من گم، خودا جا ایسہ نہ می جا. ۱۸ اونی کی خودش فیکر بگہ، اونی هدف آنہ کی مردوم اون پیلہ کس بداند ولی ہر کی بخایہ خودا تعریف و ستائش ببه، اون دوروستکار و بیریا ایسہ. ۱۹ مگہ موسا تور ات شمیرہ فاند؟ ولی شومان ہیتا، اونی جا ایطاعت نوکونیدی. چرہ خاییدی مڑہ بوکوشید؟»

۲۰ اشان ا گب و اسی جا بوخوردد و بوگفتدہ: «تو تومام تی عقل جہ دس بدایی، کی خایہ تیرہ بوکوشہ؟»

۲۱ عیسا جواب بدا: «من ایتا ناخوش، شبأت روح میان شفا بدام و ہمتان قاق بوستید. ۲۲ ولی شومان، خودتانم شبأت روح میان کار کونیدی. موسا دستور و اسی شیمی پسران حتا شبأت روح میان ختنہ کونیدی. (البت ختنہ جہ ایبراہیم زما ت رسم بو نہ جہ موسا زما ت.) ۲۳ پس اگہ شیمی پسر زاک ختنہ، شبأت روح میان دکفہ، شومان اون ہو شبأت روح میان ختنہ کونیدی کی موسا شریعت نشکنید، پس چرہ مڑہ محکوم کونیدی کی ایتا ناخوش شبأت روح میان کامیل شفا بدام؟ ۲۴ ظاہیر جا قیضاوت کودن دس بکشید،

رأس رأسی معیار آن امرأ قیضأوت بوکونید.»

آیا اون مسیح ایسه؟

۲۵ ای عیدہ جہ اورشلیم مردوم کس کس گفتیدی: «مگہ آن هونی نییہ کی خاییدہ اون بوکوشد؟» ۲۶ پس چوطو هسا آزاد موعیظہ کونہ و هیکس اون هیچی نیگہ؟ شاید امی قوم پیلہ کسانم آخرپسی ا حنقت بفاستد کی اون هو مسیح ایسه. ۲۷ ولی آن ایمکان ناره، چونکی امان بشتاوستیم کی مسیح او وخت کی بایہ، هیکس نانہ جہ کوئہ بامو. ولی امان دانیمی کی اون کوئہ بودونیا بامو.»

۲۸ پس عیسا او وخت کی معبد دورون موعیظہ کوداندوبو، مردوم بوگفته: «شومان مرہ خب شناسیدی و دانیدی کی کوئہ بودونیا و کوئہ پیلہ بوستم اما من جہ اینفر ور باموم؛ کی شومان اون شناسیدی و اون دوروست هو حنقتہ. ۲۹ من اون شناسم، چونکی من جہ اون ایسم و اون مرہ شیمی ورجا اوسہ کودہ.»

۳۰ او وخت کی قوم پیلہ کسان ا گبان بشتاوستد، بخاستد اون بیگیرد، اما هیکس نیارستی چونکی هنو او وخت کی واستی باموبی فانرسہ بو. ۳۱ آن امرأ هطویی خلیان هو وخت میان ایمان باورد کی اون هو مسیح ایسه و کس کس بوگفته: «ینی خایید مسیح، کی اونی رافا ایساییم ویشتر جہ آن موجیزہ بوکونہ؟»

۳۲ او وخت کی فریسیان و کاهینان پیلہ کسان بشتاوستدہ مردوم عیسا جا چی گده، دفاتن خوشانی ماموران اوسہ کودد کی اون بیگیرد. ۳۳ او وخت عیسا مردوم بفرماستہ: «فقد من ایتا پیسخالہ زما ت شیمی میان ایسام، بازون شم اونی ورجا کی مرہ اوسہ کودہ. ۳۴ او وخت شومان می دونبال گردیدی ولی نتانیدی مرہ بیافید و اویہ کی من شم، شومان نتانیدی بایید.» ۳۵ قوم پیلہ کسان عیسا ا گبان جا قاق بوستد و کس کس جا واورستدہ: «مگہ کوئہ خایہ بشہ؟ شاید خایہ ا ولایت جا بشہ یو هودیان ورجا الباقی ولایتان میان، شایدم خایہ بشہ اوشانی ورجا کی یو هودی نییدہ. ۳۶ اونی منظور چیسہ کی بوگفته: "می دونبال گردیدی ولی مرہ یافتن نتانیدی و او جا کی من شم، شومان نتانیدی بایید؟"»

عیسا زنده آب و عدهی دهہ

۳۷ عید آخری و موهیترین روح بو، عیسا خو صدای بوجور بیگفته و مردوم بفرماستہ: «هر کی تشنہ ایسه، بایہ می ورجا و آب وخورہ. ۳۸ هطو کی موقدس کیتابان میان بینویشته بوبوستہ هر کی مرہ ایمان باوره، "جہ اونی میان، زنده آب، روباز مانستن را دکفہ."»

۳۹ عیسا منظور جہ زنده آب روبار، هو روح القدس بو کی اوشانی فادأ به کی عیسای ایمان باورد. اما روح القدس هنو هیکس عطا نوبوستہ بو، چونکی عیسا هنو جلال، فانرسہ بو.

تفرقه و بی ایمانی

۴۰ او وخت کی مردوم ا گبان عیسا جا بشتاوستد، بوگفته: «آن واستی هو پیغمبری ببه کی اونی رافا ایساییم.» ۴۱ الباقیان بوگفته: «آن هو مسیح ایسه!» ای عیدہیم بوگفته: «أ مردای نتانہ مسیح ببه ینی مسیح جہ جلیل آیہ؟ ۴۲ مگہ موقدس کیتابان میان بینویشته

نوبوسته کی مسیح داوود پادیشا نسل جا ایسه و بیت لحم دیهات دورون بودونیا آیه؟»
^{۴۳} پس مردوم چنتا دسته بوبوسته. ^{۴۴} ای عیدهیم خاستید اون بیگیرد، اما هیکس خو دس اونی ور دراز نوکوده.
^{۴۵} مأمورانی کی بوشو بود عیسای بیگیرد، دس خالی و اگر دستده. فریسیان و کاهینان پيله کسان و اورسنده: «پس چره اون ناوردیدی؟»
^{۴۶} بوگفتده: «هیکس تا هسا اونی مانستن ا جور گبان نزه بو کی ديل میان بینیشینه.»
^{۴۷} فریسیان اشان رخشن گيفته و بوگفتده: «پس شومانم گول بوخوردیدی؟» ^{۴۸} آیا ایتا جه امان، کی قوم پيله کسان و فریسی ایسیم اون ایمان باوردیم؟ ^{۴۹} ا نادان ادمان کی اون ایمان باورد شریعت نأنده خودا اشان لعنت بوکونه.»
^{۵۰} آیه بو کی نیقودیموس، هونی کی پیشتر عیسا ورجا بوشو بو و ایتا جه اوشان بو ویریشته و بوگفته: ^{۵۱} «آیا شریعت آمره وئاله کی اینفر هطو بودون موحاکمه، محکوم بوکونیم؟»
^{۵۲} اون جواب بداده: «مگه تویم جلیل شینی؟ بوشو موقدس کیتابان خب بخان کی بیدینی هیتا پیغمبر جلیل جا ظوهور نوکونه.»
^{۵۳} جه ا گبان پسی، همه ویریشته و بوشوده خوشانی خانه.

بخش ۸

بدکار زناک موحاکمه

۱ عیسا و اگر دستہ زیتون کوه میان. ۲ اما فردایی، صُب دَم، ایوارده بوشو معبد. مردوم اونی دُور جَم بوسند. عیسا بینیشته و اَشان آمُختن رِه موشغول بوسته. ۳ هه وخت میانی، قوم پيله کسان و فریسیان ایتا زناک کی زنا کوداندوبو بیگفتده، فاکش فاکش باوردد جمئیت ورجا. ۴ عیسای بوگفتده: «اوستاد، امان آ زناک کی زنا کوداندوبو، بیگفتیم. ۵ اون هوطو موسا قانون مأنستن و اُستی بوکوشته ببه. اما تو چی گی؟»

۶ اوشان خاستید عیسا ایچی بگه کی اون گیر تاودد و محکوم کوند. اما عیسا خو سَر بیجیر تاودا و خو دس پنجه امرأ زمین رو نیویشتی. ۷ قوم پيله کسان حق و سعی امرأ خاستیدی کی اون جواب بدا، عیسا خو سَر بوجور گیفته و اشان بفرماسته:

«اگه خاییدی اون سنگسار بوکونید، و اُستی اونی کی تا هسا هیچ گونایی نوکوده اولی سنگ بزنه.»

۸ بازون خو سَر بیجیر تاودا و ایدامه بدا زمین سَر نیویشتن. ۹ قوم پيله کسان، جه پیر و جوان ایتا بوشوده بیرون تا اویه کی او جمئیت ورجا فقد عیسا بمأنسته و او زنای. ۱۰ او وخت عیسا ایوارده خو سَر رُست کوده و او زناک بوگفته: «اوشانی کی تره موتهم بوکوده بود، کوئه بوشوده؟ حتا اینفرم آیه نیسیا تره محکوم بوکونه؟» ۱۱ زنای بوگفته: «نه، آقا جان!» عیسا بفرماسته: «منم تره محکوم نوکونم. بوشو و ده گونا نوکودن.»

عیسا، جهان نور

۱۲ عیسا ایتا جه خو آموجهیان میان مردوم بفرماسته: «من جهان ره نورم، هر کی می جا ایطاعت بوکونه، طولومات میان نییسه چونکی نوری کی زندگی بخشه، اونی رای روشن کونه.»

۱۳ فریسیان بوگفتده: «تو خودت تی رو شهادت دئی، پس تی شهادت دئن ایعتبار ناره.»

۱۴ عیسا بفرماسته: «من هر چی گم حنقت مانه، حتا اگه دروآرهی خودم ببه، چونکی دانم جه کوئه باموم و ایوارده کوئه و اگر دم. اما شومان آن نائیدی. ۱۵ شومان اینسانی فیکر امرأ، مَره قیضاوت کونیدی ولی من هیکس قیضاوت نوکونم. ۱۶ اگهیم اطو بوکونم، می قیضاوت کامیلن دورسته چونکی من تنأ نییم، بلکی می پئر کی مَره اوسه کوده، می امرأیه. ۱۷ هطو شیمی شریعت مأنستن، اگه دو نفر دروآرهی ایچی شهادت بدد اشان شهادت قابیل قوبیل ایسه. ۱۸ دروآرهی منم دو نفر ایساده کی شهادت دده، ایتا خودم و اویتا می پئر کی مَره اوسه کوده.»

۱۹ اوشان و اُرسئیدی: «تی پئر کوئه ایسا؟»

عیسا جواب بدا: «شومان کی نائیدی من کی یم، چوطو خاییدی می پئر بشناسید؟ اگه مَره بشناخته بید می پئر شناختیدی.»

۲۰ عیسا آ گبان معبد دورون جایی کی خزانه نها بو، بزه، بازم هیکس اون نیگفته چونکی اونی وخت هنو فائرسه بو.

بی ایمانان هوشدار دئن

۲۱ ایوارِده اَشَان بفرمأسته: «من شَم و شومان می دونبال و اُموجیدی و شیمی گونایان میان میریدی و او جیگا کی من شَم، شومان نتأیدی بآید.»

۲۲ یوهودیآن کس کس جا و اُورسئده: «مگه خایه خورَه بوکوشه؟ اَن منظور چیه کی گه او جایی کی من شَم، شومان نتأیدی بآید؟»

۲۳ او وخت عیسا اَشَان بفرمأسته: «شومان بیجیر شینیدی و من جِه بوجور. شومان اَجهان شینیدی اما من نییم. ۲۴ هَن و اُسی بوگفتم کی شومان، شیمی گونایان میان میریدی. چونکی اگه ایمان نأورید کی من هونی ایسم کی ایدعا کونم، شیمی گونایان میان میریدی.»

۲۵ مردوم اونی جا و اُورسئده: «تو کیسی؟»

عیسا جواب بَدأ: «من هونییم کی جِه اوّل شمره بوگفتم. ۲۶ خلی چیان ره تائم شمره محکوم کونم خلی چیان دارم کی شمره باموجم، ولی اسه اَکار نوکونم. فقد چیزانی گم کی اونی کی مَره اوسه کوده می جا بَخاسته، و اون تومأم حنقته.» ۲۷ اما اَشَان نفامستیدی کی اون دروارهی خو پئرینی خودا گب زئدره.

۲۸ پس عیسا بفرمأسته: «هر وخت اینسان پسر، صلیب رو رَست کودید، او وخت فامیدی کی من ایسم و خودم جا کاری نوکونم، بلکی فقد اونچی گم کی می پئر مَره باموخته و هون و اُگویا کونم. ۲۹ اونی کی مَره اوسه کوده، می امرایه و مَره تنأ ننه، چونکی من همیشک اونی خوروم کاران انجام دهم.»

عیسا و ایبراهیم

۳۰ ا وخت میان، خلیان اَگبان ایشتاؤستن امرأ اون ایمان باورد.

۳۱ عیسا یوهودیانی کی اون ایمان باورده بود، بفرمأسته: «اگه می آوجهیان وفا بوکونید، می راس راسی شاگردان بیدی. ۳۲ او وخت حنقت شناسیدی و حنقت شمره آزاد کونه.»

۳۳ بوگفته: «تی منظور چیه کی گی آزاد بیدی؟ امان کی هیکس دس بَرده نییم کی آزاد بیم. امان ایبراهیم زاکانیم.»

۳۴ عیسا جواب بَدأ: «اَن حنقت مانه کی هر کی گونا کونه، گونا دس جا اسیر و بَرده ایسه. ۳۵ بَرده هیتا جاجیگایی خانواز میان ناره ولی پسر همیشک خانواز شینه. ۳۶ پس، اگه پسر شمره آزاد کونه، راس راسی آزاد ایسید. ۳۷ اَطویی ایسه، دائم کی شومان ایبراهیم زاکان ایسیدی. ولی ای عیده جِه شومان خاییدی مَره بوکوشید چونکی شیمی دیل میانی می آموختن ره جایی ننا.»

۳۸ «من هر چی می پئر جا بیدم، و اُگویا کونم. شومانم هر چی کی شیمی پئر جا باموختیدی، انجام دیهید.»

۳۹ بوگفته: «امی پئر، ایبراهیمه.»

عیسا جواب بَدأ: «نه، اگه اَطو بو، شومانم ایبراهیم خوروم کردکار جا سَرمشق گیتیدی. ۴۰ من او حنقتان کی خودا جا بشتاؤستم شمره بوگفتم، بازم شومان خاییدی مَره بوکوشید. ایبراهیم هیوخت اَکار نوکودی! ۴۱ او وخت کی اَطو کونیدی، شیمی راس راسی پئر جا ایطاعت کونیدی.»

مردوم جواب بَداده: «امان کی حرامزاده نییم. خودا امی راس راسی پئر ایسه.»

۴۲ عیسا بفرمأسته: «اگه اَطو بو، مَره دوس داشتیدی. چونکی من جِه خودا ور شیمی

ورجاً بأمؤم. من هطويي مَرِه نامؤم، بلڪي خودا مَرِه شيمي ورجاً اوسه كوده. ^{۴۳} چَرِه نتانيدى مى گبان بفاؤميد؟ اَنَ وَاَسى ايسه كى نخايدى مى گبان بشتاؤيد. ^{۴۴} شيطان شيمي راسِ راسِي پئر ايسه و دوس داريدى اوني نأجور كردكار اَنَ انجام بديد. شيطان جَه هو اوْلَم قاتيل بو و راستى جَا نيفرت داشتى، اوني وجود ميان ايتا پيچه حنقت پيدا نيبه چونكى اوني ذات دورُ غگويه و اون دورُ غگويان پئر ايسه. ^{۴۵} هَنَ وَاَسى ايسه كى او وخت كى من حنقت شَمَرِه گم نتانيدى باؤر بوكونيد. ^{۴۶} كويتا جَه شومان تانيدى حَتّا مَرِه ايتا گونا وَاَسى موتهم بوكونه؟ پس هسا كى حنقت مى جَا ايشتاؤيدى، چَرِه مَرِه ايمان ناؤريدى؟ ^{۴۷} هر كى اوني پئر خودا بيه، شادى امرأ خودا گبان ايشتاوه و چونكى شومان نشتاؤيدى، ثابت كونيدى كى خودا ز اكان نيئيدى.»

^{۴۸} قوم پيله كسان ايجگره بَرِه و بوگفتده: «اى سامري اجنبى، امان جَه او اوْل دوروست گفتم كى تو ديوانه يى.» ^{۴۹} عيسا بفرماسته: «من ديوانه نييم، من مى پئر خوداى ايحترام نهم، اما شومان مَرِه ايحترام نوكونيدى. ^{۵۰} اَنَ امرأ كى من نخايم مَرِه گولازَ كونم، اما اَن خودا ايسه كى مَرِه پيله كس چاكونه. اون راسِ راسِي داؤر ايسه. ^{۵۱} اَنَ كى گم حنقت مانه: هر كى مى ا حوكمان ايطاعت بوكونه هيوخت نيميره.»

^{۵۲} يوهوؤ قوم پيله كسان بوگفتده: «هسا ده امره ثابت بوبسته كى تو ديوانه يى. ايراهيم و خودا توما پيله پيغمبران بمرّد، هسا تو ايدعا كوني كى هر كى تى جَا ايطاعت بوكونه، هيوخت نيميره؟ ^{۵۳} ينى تو جَه امى پئر ايراهيم كى بمرّد پيله ترى؟ جَه خودا پيغمبرانم كى بمرّد پيله ترى؟ تره كى دانى؟»

^{۵۴} عيسا اشان بفرماسته: «اگه من خودم جلال بدم، اَن ارزشى ناره؛ ولى اَن مى پئر ايسه كى مَرِه جلال بخشه، ينى هو كسى كى ايدعا كونيدى شيمي خودا ايسه. ^{۵۵} شومان اون نشناسيدى ولى من اون شناسم. اگه بگم اون نشناسم، او وخت شيمي مانستن دورُ غگو بم! اما حنقت اَن ايسه كى من خوداى شناسم و پاك اوني جَا ايطاعت كونم. ^{۵۶} شيمي پيله بابا ايراهيم، خوشالى امرأ مى امون وَاَسى رافا ايسابو. اون، اون بيده و خوشال بوسته.»

^{۵۷} قوم پيله كسان ايجگره بَرِه: «تو چى كى؟ تو حَتّا پنجاه سالم نارى، بازين كى ايراهيم بيدي؟»

^{۵۸} عيسا اشان بفرماسته: «اَن پاك حنقت مانه پيشتر جَه اَنكى ايراهيم بودونيا بايه، من ايسا بوم و ايسام.*»

^{۵۹} قوم پيله كسان كى ده تاب ناشتيدى اوني گبان بشتاؤد، سنگ اوساؤد كى اون بوكوشد. اما عيسا جَه اوشان ورجاؤارسته و معبّد جَا بوشو بيرون و چومان جَا جيگا بوخورده.

بخش ۹

عیسا ایتا مار باؤردہ کور شفا دہہ

۱ ای وخت عیسا جہ ایتا جا دواؤرستاندوبو، ایتا مار باؤردہ کور بیدہ. ۲ شاگردان اونی جا واورسئدہ: «اوستاد، چرہ ا مردای کور بودونیا بامو؟ آیا اونی گونایان واسیہ، یا اونی پئر و مار گونایان واسی؟»

۳ عیسا جواب بدأ: «نه اونی گونایان واسی و نه اونی پئر و مار، بلکی اٹو بوبوستہ کی خودا قدرت اونی دورون آشیکار بہ. ۴ هہ موہلت کی باقی نہا من واسی می وظیفہ کی می اوسہ کودہ کس مرہ فادأ انجام بدم. چرہ کی تا شب زیاد نمائستہ و اون دورون نشأ هیتا کار کودن. ۵ تا او زمات کی ا دونیا میان ایسام، اون نور بخشم.»

۶ او وخت خوفیلی زیمین سر فوکودہ و اونی امرأ گیل چاکودہ، او مرداک چومان رو واسیہ ۷ و اون بفرمأستہ: «بوشو سیلوحا حوض تی چومان بوشور.» (کی عبری زوان میان بہ «اوسہ کودہ») او کورم بوشو و خو چومان او حوض دورون بوشوستہ و واز چومان امرأ و اگر دستہ.

۸ همسادان و اوشانی کی پیشتر اون ایتا کور گدا شناختیدی، کس کس جا واورسئدہ: «آن، هو کور گدا نییہ؟» ۹ ای عیدہ بوگفتدہ: ہونہ و ای عیدہ دہ بوگفتدہ: «نہ، آن اون نتانہ ببہ. ولی خیلی اون مانہ.»

گدا مردای بوگفتہ: «من ہونم.»

۱۰ اونی جا واورسئدہ: «پس چی بوبوستہ تی چومان واز بوستید؟»

۱۱ جواب بدأ: «ایتا مردای کی مردوم اون عیسا دؤخادید، گیل چاکودہ و می چومان رو واسیہ و بوگفتہ بشم سیلوحا حوض و می چومان گیل بوشورم. منم بوشورم و بوشورستم و می چومان واز بوستد.»

۱۲ واورسئدہ: «اون ہسا کوئیہ ایسا؟»

جواب بدأ: «نائم.»

۱۳ پس اون فریسیان ورجا ببردد. ۱۴ او روجی کی عیسا گیل چاکودہ و اون شفا بدأ شبأت بو. ۱۵ فریسیان ماجیرای اونی جا واورسئدہ. اونم بوگفتہ: «اون گیل چاکودہ و می چومان واسیہ و او وخت کی می چومان بوشورستم، واز بوستہ.»

۱۶ بعضی جہ فریسیان بوگفتدہ: «اگہ اٹو ببہ، ا مردای جہ خودا ور نییہ، چونکی شبأت روج رہ کار کونہ.» الباقیان بوگفتدہ: «چوطو اینفر کی گونا کونہ، تانہ آجور موجیزہیان بوکونہ؟» پس اوشانی میان اختلاف دکفتہ.

۱۷ او وخت فریسیان و اگر دستدہ او مرداک کی پیشتر کور بو، بوگفتدہ: «تو خودت چی گی؟ اونی کی تی چومان واز کودہ، کیسہ؟»

جواب بدأ: «می نظر انہ کی اون وستی ایتا پیغمبر جہ خودا ور ببہ.»

۱۸ قوم پیلہ کسان کی نخاستیدی باؤر بوکوند کی اون کور بو، اونی پئر و مار بخاستد.

۱۹ و اوشانی جا واورسئدہ: «آن شیمی پسرہ؟ راستہ کی اون کور بودونیا بامو؟ پس چوطو اونی چومان واز بوستد؟»

۲۰ اونی پئر و مار جواب بدأدہ: «هطویہ، آن امی پسر کی کور بودونیا بامو. ۲۱ اما نہ

دائیمی چوطو اونی چومان وأبوسئده و نه دائیمی کی آ کار اونی ره بوکوده. اونی جا وأورسید. چونکی اون ایتا پیلہ مردآکہ و تأنه همہچی بگہ.»

۲۲ اونی پئر و مار، یوہود پیلہ کسان ترس جا اَطو بوگئده چونکی اوشان بوگفته بود هرکی بگہ عیسا هو مسیح ایسه، اون جہ مملکت تومأم ایمتیازان محروم کوئد. ۲۳ هن و اسی بو کی اونی پئر و مار بوگئده: «اون ایتا پیلہ مردآکہ؛ اونی جا وأورسید.»

۲۴ فریسیان ایوارده اونی کی کور بوی بخاستده و بوگئده: «آ شفا و اسی خودای شوکر بوکون نه عیسای چونکی امان خُب دائیم کی عیسا ایتا گوناکار آدمه.»

۲۵ جواب بدا: «من نائم اون گوناکار یا نه. ایچی دائم کی کور بوم ولی هسا تائم بیدیم.»

۲۶ اونی جا وأورسئده: «خُب، عیسا تی امرأ چی بوکوده؟ چوطو تی چومان واز کوده؟»

۲۷ جواب بدا: «من ایوار شمَره بوگفتم، مگہ نشتاوستیدی؟ چره خاییدی ایوارده بگم؟ مگہ شومانم خاییدی اونی شاگرد ببید؟»

۲۸ فریسیان اون فاش و فلاکت بداده و بوگئده: «تویم اونی شاگردی. امان موسا شاگردیم.

۲۹ امان دائیم کی خودا موسا امرأ روبرو گب زئی ولی دروارهی آ آدم، هیچی نایم.»

۳۰ جواب بدا: «آن خیلی عجیبه کی اون تأنه ایتا کور چومان واکونه و شومان اونی جا هیچی نایدی؟» ۳۱ همہ داندہ کی خودا شیدان دو عای نشتاوه بلکی او کسی دوعای ایشتاوه کی خودای پرستش بوکونه و اونی ایرادهی انجام بدا. ۳۲ دونیا سر گیفتن جا تا هسا هیوخت، هیکس بیافته نوبوسته کی بتأنه مار باورده کور چومان واز کونه. ۳۳ اگہ آ مردای جہ خودا ور نوبو، چوطو بتانسته آ کار بوکونه؟» ۳۴ اشان ایجگره بزده: «تو سر تا پا گونا جا بودونیا بامویی، هسا خایي آمره باموجی؟» پس اون بیرون کوئد.

کوری روحانی

۳۵ او وخت کی آ خور عیسا گوش فارسیه، اون بیافته و بفرماسته: «آیا تو اینسان پسر ایمان داری؟»

۳۶ جواب بدا: «آقا جان، بیگید اون کیسه، چونکی خایم اون ایمان باورم.»

۳۷ عیسا بفرماسته: «تو اون بیدی و آسه تی امرأ گب زئدره.»

۳۸ بوگفته: «هطویه، آی خوداوند، ایمان دارم.» و عیسای پرستش بوکوده.

۳۹ عیسا اون بفرماسته: «من آ جهان دورون باموم کی دآوری بوکونم کی کوران چومان واکونم و اوشانی کی فیکر کوئده دیندرد نیشان بدم کی کور ایسد.»

۴۰ ای عیده جہ فریسیان کی او یه ایسابود، بوگئده: «آیا تی منظور آن کی امان کوریمی؟»

۴۱ عیسا جواب بدا: «اگہ کور بید، گونایی ناشتیدی؛ ولی هسا کی ایدعا کونیدی تانیدی بیدیند، گوناکار مانیدی.»

خوروم شبان

۱ «هر کی نخایه گوسوندان طیویله دَر جَا بشه بودورون بلکی جَه دیوار جور وَاز بوکونه بودورون، رَأْسِ رَأْسِی کی دوزد و رازنه. ۲ چونکی گوسوندان شبان همیشک دَر جَا بودورون شِه. ۳ دربانم دَر شبان ره وَاکونِه، گوسوندان اونی صدای ایشتاوده و آیدِه اونی ورجا. شبان خو گوسوندان ایسم ایتا ایتا دُخانه و اوشان بره بیرون. ۴ اون گوسوندان پیش دکفه رَأْسِ شِه و گوسوندانم اونی دونبالسر شده چونکی اونی صدای شناسده. ۵ گوسوندان غریبهیان دونبالسر نشده بلکی اوشانی جَا فرار کوئده چونکی غریبهیان صدای شناسده.»

۶ اوشانی کی اَ مثال بشتاوستده، عیسا منظور نفامستد. ۷ پس اشان ره وَاشکافته و بفرمأسته: «ایطمینان بدارید کی من هو دَر ایسم کی گوسوندان اونی جَا آیدِه بودورون. ۸ اوشانی کی پیشتر جَه من بامؤده، همتان دوزد و رازن بود. هن وَاسی رَأْسِ رَأْسِی گوسوندان اوشانی گبان محل نوکودد. ۹ هطویه، من دَر ایسم. اوشانی کی اَ دَر جَا بآید بودورون، نیجات یافده، بودورون و بیرون گردده و خوروم سبزه رازان یافده. ۱۰ دوزد کار آنه کی دوزدی بوکونه، بوکوشه و جَه بین بیره، ولی من بامؤم کی خیلی زیاد رَأْسِ رَأْسِی زندیگی شمره ببخشم.»

۱۱ «من خوروم شبان ایسم. خوروم شبان خو جان نِهه کی گوسوندان، گورگان چنگ جَا نیجات بده.» ۱۲ ولی اونی کی آجیره و شبان نییه، او وخت کی دینه گرگ آمونده، گوسوندان هویه سرا دهه، جیویزه چونکی گوسوندان اونی شین نیید و اون اوشانی شبان نییه. او وخت گرگ گلهی فوتورکه و گوسوندان فرانه. ۱۳ آجیر بوبوسته فرار کونه چونکی موزد وَاسی کار کونه و اونی دیل گوسوندان ره نوسوجه.

۱۴ «من خوروم شبان ایسم و می گوسوندان شناسم و اوشانم مَره شناسده. ۱۵ هوطویی کی می پئر مَره شناسه و منم اون شناسم. من می جان گوسوندان ره فدأ کوم. ۱۶ من گوسوندانی دارم کی اَ طیویله میان نییسه؛ وَاستی اوشانم باورم. اوشانم می صدای ایشتاوده، همه کس کس امرأ ایتا گله بدا و ایتایم شبان دارده.»

۱۷ «می پئر مَره دوس داره، چونکی من می جان فادَم و ایوارده پَس گیرم. ۱۸ هیکس نتانه زور امرأ می جان فاکگیره. من می میل امرأ می جان فادَم. چونکی اَ ایختیار دارم کی هر وخت بخایم می جان فادَم و ایوارده پَس گیرم. می پئر اَ ایختیار مَره فاده.»

۱۹ قوم پیلِه کسان او وخت کی اَ گبان بشتاوستده، ایوارده اونی وَاسی اشان میان ایختلاف دکفته. ۲۰ ای عیده بوگفته: «اَ مردای دیوانه و خو عقل جَه دَس بدا. چره اونی گبان ایشتاویدی؟» ۲۱ الباقیان بوگفته: «اَن دیوانه نییه. مگه دیوانه تانه کور چومان وَاز کونه؟»

یوهودیان قوبیل نوکونده کی عیسا هو مسیح ایسه

۲۲ جَه اونی پسی، معبد تقدیس سأل فارسنه ره، ایتا جشن کی هر سأل اورشلیم میان کی حنوکا* فارسه. ۲۳ زمستان بو، عیسا سولیمان تالار میان، معبد دورون قدم زئندوبو.

* ۲۲:۱۰ یا «وقف» کی عبری زوان میان «حنوکا» نام داشتی و اون او عیدی بو کی

۲۴ یو هوڊ قوم پيله کسان اون دور کوده و واورسئده: «تا چي زمات ره خايي امره دو به شک بداري؟ اگه تو هو مسيح ايسي، واضيح و آشيكار امره بوگو.»

۲۵ عيسا جواب بدا: «من جه پيشتر شمره بوگفتم ولي شومان باور نوکودیدی. موجيزه يانی کی می پتر قودرت امرأ کونم، نشان دهه کی من مسيح ايسم. ۲۶ ولي شومان مَره ايمان ناوریدي چونکی جه می گوسوندان نییدی. ۲۷ می گوسوندان، می صدای شناسده و منم اشان شناسم و اوشان می دونبالسر آیده. ۲۸ من اشان همیشکی زندگی بخشم کی هیوخت هلاک نبد. هیکسم نتانه اشان می دس جا فاکیره. ۲۹ چونکی می پتر اشان مَره فاده و اون جه همتان قویتر ايسه؛ هیکس نتانه اشان می پتر جا فاکیره. ۳۰ من و پتر، ایتا ايسيم.»

۳۱ ایوارده قوم یو هوڊ پيله کسان سنگ اوسادد کی اون بوکوشد.

۳۲ عيسا بفرماسته: «جه می پتر ور خيلي خورم کاران انجام بدام. کویتا و اسی خاییدی مَره سنگسار بوکونید؟»

۳۳ جواب بدا: «امان او کوفر و اسی کی گه خایمی تره بوکوشيم، نه تی خوروم کاران و اسی. چونکی تو ایتا اینسانی اما ایدعا کونی کی خودایی.»

۳۴ عيسا جواب بدا: «مگه شیمی تورأت میان بینویشته نوبوسته کی "بوگفتم شومان خودایانیدی؟" * ۳۵ هسا اگه موقدس کیتابان کی نتانه ایشتیوا ببه، اوشانی کی خودا پیغام اشان فارسه، فرمایه کی "خودایان" ايساده، ۳۶ آن کوفره کی او کسی کی خودا اون تقدیس بوکوده و اوسه کوده ا دونیا دورون بگه کی "من خودا پسر" ايسم؟ ۳۷ اگه موجيزه نوکونم، مَره ايمان ناوریدي. ۳۸ اما اگه کونم و ایوارده نتانید مَره ايمان باورید، می موجيزه يان و اسی ايمان باورید کی بدانید پتر در من ايسا و من در پتر.»

۳۹ ایوارده بخاستد اون بیگیرد ولي عيسا بوشو و اوشان جا دور بو. ۴۰ بازون بوشو اردن روخان او ور ینی فانرسه هو جایی کی یوحنا جه اول مردوم تعمید دئی. ۴۱ اویه خيلي جه مردوم بامود اونی ورجا، اشان کس کس بوگفتده: «یوحنا موجيزه نوکوده ولي هر چي کی ا آدم جا بوگفته راست بو.» ۴۲ و خلیان کی اویه ايسابود عيسای ايمان باورد.

معبد وقف خاطر داشتن ره یو هوڊای مکابی دس امرأ (سال ۱۶۵ پيشتر جه عيسا بودونیا امون میان) را دکفتی.

* ۳۴:۱۰ مزمور بيدینید ۸۲:۱ عبری متن میان «الوهیم» کلمه ایستفاده بوبوسته. ا کلمه تانه جور و اجور ایستفاده یان بداره، حاکیمان، داوران، ایلاهی آدمان، فرشته یان، خودایان و آخریسی، خودا مانستن کلمه یان.

ایلعازر مردن

۱ ایتا روج، اینفر ایلعازر نام، کی مریم و مارتا برار بو، ناخوش بوسته. اوشان بیت عنیا میان زندگی کودیدی. ۲ مریم هونی بو کی خو گیرانقیمت عطر عیسا پا سر فوکوده و خو مویان امرأ اون خوشک کود. ۳ او دو تا خخور عیسا ره پیغام اوسه کودد، بوگفته: «آی آقا جان، تی ریفق کی تره عزیزه خیلی ناخوشه.»

۴ او وخت کی عیسا آخوَر بشتاوسته بفرمأسته: «آ مریضی ایلعازر نوکوشه، بلکی خودا جلال بأعیت به و خودا پسر، آ ماجیرا جلا جلال یافه.»

۵ عیسا آن امرأ کی مریم و مارتا و ایلعازر خیلی دوس داشتی، ۶ او وخت کی ایلعازر ناخوشی خور بشتاوسته، دو روج ده او جایی کی ایسابو، بنیسا. ۷ بازون، خو شاگردان بفرمأسته: «بایید و اگر دیم یو هودی.»

۸ شاگردان شاکی بو بوستد و بوگفته: «هه چن روج قبل بو کی یو هوڈ پبله کسان خاستیدی تره بوکوشد. هسا خایی ایوارده بیشی اویه؟»

۹ عیسا جواب بدا: «روج دورون، دوازده ساعت هوا روشنه. تا او وخت کی همه جیگا روشنه، مردوم تانده را بشد و نکفد. اوشان تاند رأی بیدید چونکی آ دنیا نور دارد. ۱۰ فقد شب ایسه کی خطر کفتن نها، چونکی هوا طولومأته.» ۱۱ او وخت بفرمأسته: «می ریفق ایلعازر خوفته و من شم کی اون ویریزانم.»

۱۲ شاگردان اون بوگفته: «آی آقا جان، پس آن حال خُب به» ۱۳ ولی عیسا منظور آن بو کی ایلعازر بمرده، اما اونی شاگردان فیکر بوکودد ایلعازر خوفته.

۱۴ او وخت عیسا آشیکاراً بفرمأسته: «ایلعازر بمرده. ۱۵ من خوشالم کی اونی ورجا نیسأبوم، چونکی اونی مردن ایوارده شمره فرصت دهه کی مَره ایمان باورید. هسا بایید بیشیم اونی ورجا.»

۱۶ ایتا جِه اونی شاگردان کی «توما» ینی «دوقولو» نام داشتی. اوشان بوگفته: «بایید امانم بیشیم و اونی امرأ بیمیریم.»

۱۷ او وخت کی فازسده بیت عنیا، بشتاوستده چار روج ایسه کی ایلعازر بیگیل کودد. ۱۸ بیت عنیا فقد چن کیلومتر اورشلم جا دور بو. ۱۹ هن و آسی، یو هوڈ قوم پبله کسان جِه اورشلم باموده کی مریم و مارتا تسلیت بگد.

۲۰ او وخت کی مارتا بوگفته کی عیسا بامو، ویرشته و دفاتن بوشو اونی پیشواز، اما مریم خانه میان بنیسا. ۲۱ مارتا عیسا بوگفته: «آقا جان، اگه آیه بنیسأبید، می برار نمردی.

۲۲ هسأیم دئر نوبوسته، اگه خودا جا بخأبید، می برار ایوارده زنده به.»

۲۳ عیسا بفرمأسته: «مارتا، تی برار زنده به.»

۲۴ مارتا بوگفته: «دانم کی قیامت روج ره زنده به.»

۲۵ عیسا بفرمأسته: «من زندگی و قیامت ایسم. هر کی مَره ایمان بداره، حتا اگه بیمیره، ایوارده زنده به. ۲۶ و چونکی مَره ایمان داره، همیشکی زندگی یافه، هیوخت هلاک نیبه.

مارتا! می آ گبان ایمان داری؟»

۲۷ مارتا بوگفته: «هطویه اوستاد، من ایمان دارم کی تو مسیح، خودا پسر ایسی، هونی

کی اونی رافا ایسایم۔»
 ۲۸ او وخت مارتا و اگر دستہ بخانہ و مریم عزاً خانہ جا ببردہ بیرون و اون بوگفتہ: «عیسا
 آیہ ایسا و خایہ ترہ بیدینہ۔»
 ۲۹ مریم دفاتن بوشو عیسا ورجا۔ ۳۰ عیسا دیہات بیرون ایسابو، ہویہ کی مارتا امرأ
 مولأفات بوکودہ بو۔ ۳۱ یوہودیائی کی خانہ میان سعی کودید مریم دیلداری بدد، او وخت
 کی بیدہ کی اون توندأ توند خانہ جا بوشو بیرون، خیال بوکودد قبر ستر شوئوندہ کی
 ایواریدہ آرسو فوکونہ۔ پس اشائم اونی دونبالسر رأ دکفتد۔
 ۳۲ او وخت کی مریم فآرسہ عیسا ورجا، خورہ بیگادہ اونی پا جیر و بوگفتہ: «آقا جان،
 اگہ آیہ ایسابید، می برار نمردی۔»
 ۳۳ او وخت کی عیسا بیدہ مریم شیون واولا کوداندہ و یوہودیائم اونی امرأ عزأ بیگفتدہ
 خیلی غورصہدار و پریشان بوستہ۔
 ۳۴ اون واورسہ: «اون کوئیہ بیگیل کودیدی؟» بوگفتدہ: «آقا جان، بیا و بیدین۔» ۳۵ عیسا
 گریہ بوکودہ۔
 ۳۶ یوہود پیلہ کسان کسکس بوگفتدہ: «بیدینید چندر اون دوس داشتی۔»
 ۳۷ اما ای عیدہ گفندی: «أ مردای کی کور چومان واز کودہ، چرہ نتانستہ کاری بوکونہ
 کی ایلعازر نیمیرہ؟»

عیسا ایلعازر جہ موردیان زندہ کودہ

۳۸ ایواریدہ عیسا خیلی غورصہ بوخوردہ۔ آخریسی قبر ستر فآرسدہ۔ اونی قبر، ایتا غار
 بو کی ایتا پیلہدانہ سنگ اونی دهنہ جولو گرا دا بود۔
 ۳۹ عیسا بفرمأستہ: «سنگ گرا دید ایتا کنارہ!» ولی مارتا، ایلعازر خأخور بوگفتہ: «آقا
 جان، اسہ دہ بو دکفتہ، چونکی چار روج ایسہ کی اون بیگیل کودیم۔»
 ۴۰ عیسا بفرمأستہ: «مگہ نوگفتم اگہ ایمان بداری، خدا جلال دینی؟»
 ۴۱ پس سنگ کنار کودد۔ او وخت عیسا آسمان فاندہرستہ و بفرمأستہ: «پئر، شوکر کونم
 کی می دوعای بشتاوستی۔ ۴۲ بسیچی کی ہمیشک می دوعای ایشتاوی اما آن ا مردوم و آسی
 کی آیہ ایساده بوگفتم، کی ایمان باورد کی تو مرہ اوسہ کودی۔» ۴۳ بازون داد بزہ و
 بفرمأستہ: «ایلعازر بیا بیرون!»
 ۴۴ ایلعازر قبر جا بامو بیرون، جوری کی تومام اونی جان کفن دورون و آپختہ تھا بو و
 ایتا پارچہیم اونی ستر و دیم دور و آپختہ بو۔
 عیسا بفرمأستہ: «اون واز کونید کی بتانہ رأ بشہ۔»

عیسا کوشتن رہ جوفت و کلک دیچن

۴۵ ای عیدہ جہ یوہودیائ کی مریم امرأ بود و ا موجیزہی بیددہ، عیسای ایمان باوردد۔
 ۴۶ اما ای عیدہیم فریسیان ورجا بوشودہ، هر چی کی عیسا بوکودہ بو و اگویا بوکودد۔
 ۴۷ پیلہ کاهیان و فریسیان دفاتن ا موضو فآرس فوروس کودن و آسی کسکس امرأ بینیشد۔
 اشان کسکس بوگفتد: «چی و ا بوکونیم؟ ا مردای خیلی موجیزہ کونہ۔ ۴۸ اگہ اون هطو ول
 کونیم، تومام ا قوم اونی دونبالسر شدہ۔ او وخت رومیان آیدہ آیہ، امی قوم و معبد جہ بین

بَرْدَه.»

۴۹ ایتا جہ اَشَان کی اَنی ایسم "قیافا" و هو سأل رہ پیلہ کأهین بو، ویریشته و بوگفته:
«شومان هیزره أ مأجیرأی وأخبدأر نیئید. ۵۰ آیا فیکر نوکونیدی کی بیتره اینفر قوم رہ بیمیره
تا آنکی همتان جہ بین بَشَد.»

۵۱ اون، اَن خو جَا نوگفته، بلکی چونکی او سأل میان پیلہ کأهین بو، اون ایلہام بوبوسته.
اون اَ گَبَ اَمْرأ، رَأْسِ رَأْسِی جہ قبل پیشتر بوگفته کی عیسا و اُستی یوہود قوم رہ فدا بَبه،
۵۲ عیسا مَرْدَن فَعْد ايسرأییل قوم و اُسی نوبو، بلکی تومأم خودا ز اُکَان و اُسی کی اَ دونیا میان
ایسأده، کی همتان جَم کونه. ۵۳ جہ او روج پُسی، یوہود قوم پیلہ کسان جوفت و کلک دیچده
کی عیسای بوکوشد.

۵۴ عیسا اونی پُسی، دِه مردوم میان نامویی، بلکی خو شاگردان اَمْرأ جہ اورشليم بوشو
ایتا دیهات کی بیابان نيزديکی بو، کی "افرايم" نام داشتی و هویہ بئیسأ.

۵۵ پَسَح عید کی یوہود ایتا جہ موقدس روجان بو یوَأش فَاَرْسِنْدوبو. مردوم جہ
مملکت اَ سَر تا اَ سَر، اورشليم دورون جَم بوسند کی خوشان عید مرأسیم رہ آمأده کوند.

۵۶ اَ میانی، همتان خاستیدی کی عیسای بیدیند و معبد میان کس کس جَا و اُورسیدی: «چی
فیکر کونیدی؟ عیسا عید مرأسیم رہ آیه اورشليم؟» ۵۷ ولی جہ او ور پیلہ کأهینان و فریسیان
بوگفته کی هر کی عیسای بیده، اوشان خور بدأ کی اون بیگیرد.

بخش ۱۲

مریم پیشکشی کی گیران قیمت بو

^۱ شیش روح پیشتر جہ آنکی پسخ عید شورو ببه، عیسا بوشو «بیت عنیا»، هویہ کی بمرده ایلعازر زنده کوده بو. ^۲ ایتا شب او دیهات میان عیسا و اسی میهمانی بداد. مارتا پذیرایی کودی و ایلعازر عیسا امرأ سفره سر نیشته بو. ^۳ او وخت مریم ایتا شیشہ سونبول عطر کی خیلی گیران قیمت بوی اوساده، اون عیسا پا سر فوکوده و خوش مو امرأ خوشک کوده. خانه او عطر بو جا پور بوسته.

^۴ «یوہودا اسخریوطی» ایتا جہ عیسا شاگردان بو و بازون اون نارو بزہ، بوگفته: ^۵ «چره ا عطر کی سیصدتا نوکرہ سکہ آرزستی، نوفر وختیدی کی اونی پول فقرآن فادیم؟» ^۶ البت اونی دیل فقرآن ورجا نئابو بلکی اون خودش ره فیکر کودی، چونکی شاگردان دخل و خرج پول اونی دس نہا بو و اون ویشتر وختان جہ ا پول دوزدی کودی.

^۷ عیسا جواب بداد: «اونی امرأ کار نواداشتید، اون ا کار امرأ، می جان بیگیل کودن ره آماده کوده. ^۸ فقرآن ہمیشک شیمی دوزور ایساده، ولی من ہمیشک شیمی امرأ نیسام.» ^۹ او وخت کی اورشلیم یوہودیان بشتاوستده کی عیسا اویہ بامو، دستہ دستہ بوشوده کی اون بیدیند. اوشان خاستیدی ایلعازر، کی عیسا زنده کوده بوی، بیدیند. ^{۱۰} پس پیلہ کاهینان تصمیم بیگفتده کی ایلعازر بوکوشد، ^{۱۱} چونکی اونی و اسی ای عیدہ جہ یوہود قوم پیلہ کسان ایمان باورده بود کی عیسا هو مسیح ایسہ.

عیسا بوشو اورشلیم

^{۱۲} فردایی، تومام شهر میان آخور بیپیچسته کی عیسا اموندرہ اورشلیم. پس، خیلیان کی عید مراسیم ره بامو بود. ^{۱۳} نخل شاخہیان امرأ بوشوده اونی پیشواز، اوشان داد زئیدی: «هوشیاعانا»*

«موارک ایسہ اونی کی خوداوند نام امرأ آہ!»

«ایسر اییل پادیشا موارک!»

^{۱۴} عیسا ایتا کرہ اولاع بیافته و اونی سر سوار بوسته، هوطو کی بینویشته بوبوستہ: ^{۱۵} «آی صهیون دؤخر نواترسن، آسہ تی پادیشا آہ، ایتا کرہ اولاع سوار بوسته آہ!» ^{۱۶} اونی شاگردان او زماٹ میان آ، جہ پیشتر گفتن نفامستده، ولی بازین کی عیسا خو جلال، آسمان میان و اگر دستہ، بفامستده کی تومام آچیان پیشتر اونی جا بینویشته بوبوستہ بو و هوطویم اونی رو ایتفاق دکفته بو.

^{۱۷} مردوم میان، اوشانی کی ایلعازر زنده بوستن خوشانی چومان امرأ بیدہ بود، اون مردوم ره واگویا کودیدی. ^{۱۸} راسر اسی هہ نیشانه و اسی کی موجیزہ مانستن بو، کی

* ۱۲:۱۳ ینی خاهش کونیم نیجات بدن بازون آ کلمہ جا حمد و عیادت ره ایستفاده

کودید؛ مزمور ۱۱۸: ۲۵ و ۲۶

* ۱۲:۱۵ آگب اورشلیم مردوم ایشاره دارہ.

* ۱۲:۱۵ زکریا ۹:۹

مردوم آندر ذوق داشتیدی کی بوشوؤده اونی پیشواز.
 ۱۹ فریسیان کس کس بوگفتده: «ده آمان هیچی نتائیم بوکونیم. فاندريد، تومأم دونیا اونی دونبالسر بوشوؤده!»

عیسا خو مردن پیشگویی کونه

۲۰ ای عیده یونانی کی عید مرأسیم ره بامو بود اورشلیم، ۲۱ فیلیپس ورجا کی بیت صیدای جلیل شین بو، بوشوؤد و بوگفتد: «آقا، آمان خاییم عیسای بیدینیم.» ۲۲ فیلیپس آن آندریاس بوگفته و هر دوتان بوشوؤده و عیسای بوگفتد.

۲۳ عیسا جواب بدا: «آسه او وخت فارسه کی اینسان پسر *جلالی کی آسمان میان داشتی و اگرده.» ۲۴ آن کی گم جنت مانه: هوطو کی گندم دانه زمین سر نکفه و نیمیره، تنأ مانه؛ هسا اگه بیمیره ایتا عالمه تازه دانه بوجور آورده. ۲۵ اگه اینفر خو جان دوس بداره، اون جِه دس دهه. اما اینفر کی آ دنیا دورون خو جان جا دس بگشه، اون همیشکی زندگی و آسی قایم داره.

۲۶ «هر کی بخایه مره خیدمت بوکونه، و آستی می جا پیروی بوکونه و هر جا کی من بنیسم، می خیدمتکارم و آستی او یه بنیسه. و پئر، هر کی کی مره خیدمت بوکونه، ایحترام کونه. ۲۷ آسه می جان کلافه ایسه. ینی و آستی دوعا بوکونم کی: "آی پئر، جِه اوچی کی خایه می سر بایه، مره خلاص کون؟" ولی من هن و آسی باموُم آ دنیا میان! ۲۸ پس گم: "آی پئر، تی نام جلال و گولاز بدن".»

ناخور کی ایتا صدا آسمان جا بوگفته: «جلال بدأم و ایوارده جلال دهم.» ۲۹ او وخت کی مردوم آ صدای بشتاوستده، ای عیده گومان بوکودد کی گورخانه صدایه و ای عیدهیم بوگفتد: «ایتا فرشته اونی امرأ گب بزه.»

۳۰ ولی عیسا بفرمأسته: «آ صدا شمره بو، نه مره. ۳۱ چونکی او وخت فارسه کی خودا دونیا مردوم داوری بوکونه و آ دنیا رییس، ینی شیطان جِه قودرت تاؤده. ۳۲ او وخت کی مره زمین جا راست کودید، همتان می ور فاکشأنم.»

۳۳ عیسا ا گب امرأ، خاستی بگه کی چوطو صلیب رو میره.

۳۴ مردوم واورسده: «تو مردن جا گب زنی؟ اونچی کی آمان دانیمی مسیح همیشک زنده مانه و هیوخت نیمیره، چره تو گی کی مسیح و آستی بیمیره؟ کی جا گب زندری؟»

۳۵ عیسا جواب بدا: «می نور، فقد ایتا کوجه زماَت شمره دتاؤه؛ پس آسه کی وخت نها، نور دورون رأ بیشید، و لانیذ طولومات شمره بسر شه. اوشانی کی طولومات میان رأ شده، نتأنده بیدیند کی کویه شوئندرد. ۳۶ تا دئر نوبوسته، نور ایمان باورید کی نورانی ببید.» او وخت عیسا بوشو و مردوم چوم جا خوره جیگا بدا.

مردوم بی ایمانی

۳۷ آن همه موجیزه عیسا بوکوده، ولی خیلی جِه مردوم ایمان ناوردد کی اون هو مسیح ایسه. ۳۸ آن هونی ایسه کی اشعیای نبی جِه پیشتر بوگفته بو کی: «خوداوند، کی آمی پیغام باور بوکوده؟ کی رو خوداوند قودرتمند بازو نمایان بوسته؟» ۳۹ البت آشان نتانستد ایمان

* ۲۳:۱۲ «اینسان پسر» ایتا لقب ایسه کی عیسا خوره ایستفاده کودی.

بأورد، هوطو کی اشعیا بوگفته بو: ۴۰ «خودا اوشانی چومان دۆسته و اوشانی دیلان سخت کوده، کی خوشانی چومان امرأ نیدیند و خوشانی دیلان امرأ نفأمد و خودا ور، وأنگرد کی شفأ بیأفد.»*

۴۱ اشعیا آن و اسی بوگفته کی اونی جلال بیده و اونی جا گب بزہ.

۴۲ اطوی بو کی، ای عیده جہ یوہود قوم پیلہ کسان ایمان بأورد کی راسر اسی اون هو مسیح ایسه، اما هیکس و اگویا نوکوده چونکی ترسنیدی فریسیان اوشان کنیسه جا تاودد بیرون. ۴۳ چیانی کی ا افراد ره موهم بو، مردوم اشان ااحترام بوکوند، نه انکی خودا اشان جا راضی بیه.

۴۴ پس عیسا فریاد امرأ مردوم بفرمأسته: «هر کی مَره ایمان بأوره، نه فقد مَره، بلکی اونی کی مَره اوسه کوده ایمان بأورده. ۴۵ اونی کی مَره بیده، آن مانه کی، اونی کی مَره اوسه کوده بیده. ۴۶ من ایتأ نور مأنستن بأمؤم کی ا تأریک دونیا دورون سوسو بزئم همهئ اوشانی کی مَره ایمان آورده، ظولومات میان آوآره نبد. ۴۷ اگه هر کی می صدای بشتأوه اما ایطأعت نوکونه، من اونی جا وأخاست نوکونم، چونکی من نأمؤم کی وأخاست بوکونم بلکی دونیا نیجات و اسی بأمؤم. ۴۸ اما اوشانی کی مَره و می گبان قوبیل نوکونده، قیأمت روچ ره می کلام امرأ اوشانی جا وأخاست کوئده. ۴۹ ا گبان می جا نییه، بلکی من اونچی کی می پئر خودا بوگفته، شمَره گم. ۵۰ و دانم کی اونی حوکمان، اینسان همیشکی زندگی فآرسانه. پس هر چی کی خودا مَره بفرمأسته، من هون گم.»

عیسا فروتنیِ خو شاگردان آموجه

۱ (پسَح عید) شب فآرِسِه. عیسا دانستی کی او ز مآت فآرِسِه کی آ دونیایِ و آستی بَنه و بشه پئِر ورجا. اون کی آ ز مآت میان خو شاگردان محبت امرأ خیدمت بوکوده بو، آسه خو محبت تومأم و کمال خو شاگردان نیشان بَدأ. ۲ شام ز مآت بو و شیطان یو هودائی اسخریوطی "شمعون پسر" فیت دأ بو کی عیسای نأرو بَزنه. ۳ عیسا دانستی کی پئر همه چی ایختیار اون فاده و جِه خدا ورجا بأمو و آستی ایوارده و اگرده اون ورجا.

۴ پس، جِه شام سَر ویریشته، خو رخت بکنده، ایتا حوله خو کمر دُوسته، ۵ ایتا لگن میان آب دوکوده و بینا کودن شاگردان پائی شوستن و حوله امرأ خوشک کودن. ۶ او وخت کی فآرِسِه شمعون پطرس ورجا، پطرس اون بوگفته: «اوستاد، تو نو آستی آمی پائی بوشوری.» ۷ عیسا جواب بَدأ: «آسه می آ کار منظور نفامی، ولی ایروج فامی.»

۸ پطرس ایوارده حق و سعی امرأ بوگفته: «نه، هیوخت و لَانم می پایان بوشوری.» عیسا بفرماسته: «اگه تی پائی نوشورم تو می شین نیبی.» ۹ پطرس هول بوسته و دفاتن بوگفته: «اوستاد، آسه کی اَطویه، نه فقد می پائی، بلکی می دیم و بآلم بوشور.»

۱۰ عیسا جواب بَدأ: «اونی کی خورِه بوشوسته، فقد آستی خو پائی بوشوره، تا تومأم اونی جان پاک به. شومانم پاک ایسیدی اما نه، همتان.» ۱۱ چونکی عیسا دانستی، کی اون نأرو زنه، هن و آسی بوگفته کی همتان پاک نیبد.

۱۲ خو شاگردان پائی شوستن پسی، خو رخت دوکوده و شام سفره سَر بینیشته و واورسِه: «بفامستیدی کی چره آ کار بوکودم؟» ۱۳ شومان مَره اوستاد و خوداوند دُخانییدی و دوروست گیدی چونکی هطویم ایسه. ۱۴ هسأ، من کی شیمی خوداوند و اوستاد ایسم، شیمی پایان بوشوستم، شومانم آستی کس کس پایان و آشورید. ۱۵ من شمَره ایچی باموختم و شومانم هطو کردکار بوکونید. ۱۶ چونکی کارگر خو ارباب جَا بوجورتر نییه و اونی کی پیغام آورِه جِه خو اوسه کوده کس موهمتر نییه. ۱۷ زندگی میان، خوشبختی آنه کی هر چی کی دانیدی، انجام بدید.»

عیسا یو هودا نأروی جِه قبل خور دهه

۱۸ «آن شومان همتان نگم، چونکی شمَره ایتا ایتا دوجین بوکودم، خُب شناسم. اما اونچی کی موقدس کیتابان میان بأمو و آستی انجام بیه کی فرمایه: "اونی کی می نان و نمک خوره، می دوشمن بوبوسته."* ۱۹ آن شمَره گم کی او وخت کی ایتفاق دکفته، مَره ایمان باورید. ۲۰ آن بدانید هرکی اونی کی مَره اوسه کوده، قوبیل بوکونه، مَره قوبیل بوکوده و اونی کی مَره قوبیل بوکونه می پئر، ینی خودای کی مَره اوسه کوده قوبیل بوکوده.» ۲۱ آ گبان گفتن پسی، عیسا خیلی غورصه دار بوبوسته و خو بشکسته دیل امرأ بوگفته: «رأستش آنه کی ایتا جِه شومان مَره نأرو زنه.»

۲۲ شاگردان قاق بوسنده و کس کس فائدرستده و مات بوسته بود کی عیسا آ گب کی جا گفتن دَره. ۲۳ ایتا جِه او شاگردان، کی عیسا اون دوس داشتی، اونی ورجا لم بدأبو. ۲۴ شمعون پطرس اون ایشاره بزه کی واورسِه اون کیه کی آ واشتناک کار کونه. ۲۵ پس، او شاگرد عیسای نیزدیک بوسته و واورسِه: «خوداوند اون کیسه؟»

۲۶ بفرمأسته: «اونیکی ایتا لوقمه چاکونم و اون فادَم.» او وخت لوقمه بیگفته و فاده یوهودای، شمعون اسخریوطی پسر. ۲۷ هطو کی او لوقمه اونی گولی جا بیجیر بوشو، شیطانم بوشو اونی جلد دورون.

پس عیسا اون بفرمأسته: «او کاری کی خایی بوکونی، زوتر انجام بدن!» ۲۸ هیکس شام سفره سر نفامسته کی عیسا منظور چیه. ۲۹ فقد ای عیده گومان بوکودد چونکی پول، یوهودا ورجا نها بو، عیسا اون فرمان بدا کی بشه خوراک بیهینه و یا آنکی ایچی فاده فقرآن. ۳۰ یوهودا خو لوقمه یوخورده و دفائن شب تاریکی میان ویریشته بوشو بیرون.

عیسا پطرس اینکار جِه قبل خور دهه

۳۱ هطو تا یوهودا اوتاق جا بوشو بیرون، عیسا بفرمأسته: «او وخت فارسِه کی اینسان پسر خو جلال دورون و ارد ببه و خودایم اونی آکار امرأ جلال بیافه. ۳۲ خودایم پور زما ت نیبه کی خو بوزورگی و جلال مَره فاده. ۳۳ ای می جان دیل زاکان، آ لحظه یان چندر کوتایده. آسه ده و استی شمَره هیه بنم و بشم. او وخت هوطویی کی یوهود قوم پيله کسان ره بوگفتم، همه جیگا می دونبال و اموجیدی ولی مَره نیافیدی و نتانیدی او جیگایی کی من شم، بایید.»

۳۴ «پس هسا ایتا تازه دستور شمَره فادَم: کس کس دوس بدارید هوطو کی من شمَره دوس دارم. ۳۵ شیمی آ محبتان کس کس ره، دونیای نیشان دهه کی شومان می شاگردان ایسیدی.» ۳۶ شمعون پطرس واورسِه: «اوستاد، شومان کویه شوئوندیدی؟»

عیسا جواب بدا: «هسا، می امرأ نتانی بایی، اما بازون می دونبالسر آیی.» ۳۷ پطرس واورسِه: «اوستاد، چره نتانم هسا بایم؟ من حتا می جان تی و اسی فادَم.» ۳۸ عیسا جواب بدا: «تو تی جان مَره فادی؟ هه ایمشب پیشتر جِه آنکی خوروس بخانه، تو سه و ار مَره اینکار کونی و گی کی مَره نشناسی.»

عیسا آخری گبان

۱ «شیمی خیال جم ببه، شومان کی خودای ایمان داریدی، مَرهیم ایمان بدارید. ۲ می پئَر خانہ آسمان میان، جاجیگا زیاد نھا. اگہ اٹو نوبو، شمرہ نوگفتیم کی شَم و ایتا خوروم جاجیگا شمرہ آمادہ کونم. ۳ او وخت کی همه چی آمادہ بوسته، ایوارده و اگر دم و شمرہ بَرَم، او جا کی من ایسام شومانم هوپہ بیسید. ۴ شومان دانیدی من کوپہ شوئندرَم و دانیدی کی چوطو و اُستی بایید.»

۵ توما بوگفته: «نه نانیم، کی حتّا تو کوپہ شوئندری چوطو نانیم رای بیافیم؟»
۶ عیسا اون بفرمأسته: «من را و دوروستی و زندگی ایسم؛ هیکس نتانه پئر ورجا بایه مگه می امرأ. ۷ اگه بدأنسته بید کی من کی ایسم، او وخت دانستیدی کی می پئر کیسه. ولی جِه آن پسی، اون شناسیدی و اون بیده دارید.»

۸ فیلیپس بوگفته: «خوداوند، پئر آمره نیشان بَدَن کی، هن آمره وسته.»
۹ عیسا جواب بدأ: «فیلیپس، آن همه زمات کی شیمی امرأ ایسا بوم، هنو نانی من کیسم؟ هر کی مَره بیدینه، می پئر، ینی خودای بیده. ده چره خایی اون بیدینی؟ ۱۰ هنو ایمان ناری کی من در پئر ایسام و اونم در من؟ ا گبانی کی گم، می جا نیپه بلکی می پئر جائی کی در من ایسا و اون کی ا کاران کونه. ۱۱ فقد ایمان بدار کی من در خودای پئر ایسام و اون در من ایسا و گه نه ا پيله موجیزه یان و اسی کی می جا بیدی، مَره ایمان باور. ۱۲ آن کی گم حنقت مانه: هر کی مَره ایمان باوره، تانه هو کارانی بوکونه کی من بوکودم و تانه پيله تر جِه اونم بوکونه، چونکی من و اگر دم می پئر ورجا. ۱۳ شومان تانیدی هرچی می نام امرأ بخایید و من اون شمره انجام دهم. چونکی من کی خودا پسر ایسم، هر چی شمره بوکونم، باعیت به پئر جلال بیافه. ۱۴ هطویه، هر چی کی لازم داریدی می نام امرأ بخایید کی شمره ببخشم.»

عیسا وعده دهه کی روح القدس فاده

۱۵ «اگه مَره دوس داریدی، هر چی شمره گم ایطاعت بوکونید.» ۱۶ من می پئر جا خایم کی ایتا ده حامی و تسلی بخش شمره ببخشه کی همیشک شیمی امرأ بیسه. ۱۷ ا حامی و تسلی بخش هو روح القدس ایسه کی تومام راستیان شمره شناسانه. دونیا آدمان اون نازده، چونکی نه، اون ره و اموجده و نه اون شناسده. اما شومان اون ره و اموجیدی و اون شناسیدی، چونکی اون همیشک شیمی امرأیه و شیمی جان میان ایسا.

۱۸ «شمره یتیم و تتا ننم و شیمی ورجا ایم. ۱۹ ایتا کوتا زمات دونیا مَره نیدینه، ولی شومان مَره دینیدی، چونکی من زنده ایسم شومانم زندگی کونیدی. ۲۰ او وخت کی زندگی ایوارده شور و بوکونم، بازون فامیدی کی من، در خودای پئر ایسام و شومان در من ایساید و منم در شومان ایسام. ۲۱ اونی مَره دوس داره کی، هر چی کی من گم ایطاعت بوکونه؛ و چونکی مَره دوس داره، می پئرَم اون دوس داره و منم اون دوس دارم و مَره اون نیشان دهم.»

۲۲ ایتا جِه اونی شاگردان کی اونی ایسم یوهدا بو "نه، او یوهدای اسخریوطی" واورسه: «اوستاد، چره فقد تره، تی شاگردان نیشان دیهی و دونیا مردوم نیشان ندی؟»

۲۳ عیسا جواب ٻڌا: «مَرَه فقَد اوشانی ئَ نیشان دَهَم کی مَرَه دوس دآرده و هر چی ئَ کی اوشان گم ایطاعت کونده. می پئرم اشان دوس دآره و امان، اشان ورجا اییم، و اشان امرأ زندگی کونیمی. ۲۴ اگه اینفر مَرَه دوس ندآره، می کلام جا ایطاعت نوکونه. ا گبانی کی ایشتاویدی، جِه من نییَه، بلکی جِه او پئری ایسه کی مَرَه اوسه کوده. ۲۵ ا گبان هسا کی شیمی امرأ ایسام، گفتآندرم. ۲۶ اما او وخت کی پئر "تسلی بخش" می جا سر اوسه کوده، می منظور هو روح القدس، اون همه چی ئَ شمره آموجه؛ ا طویی هر چی ئَ کی من شمره بوگفتم، شمره خاطر آوره.

۲۷ «من ایتا پیشکشی شیمی ورجا نهم و شم. ا پیشکشی، دیل و فیکر، آرامش ایسه. او آرامش کی من شمره فادم، دنیا آرامشان مانستن تومان بوستنی نییَه. خاطر جم بیید و نواتر سینید.» ۲۸ شمره جِه خاطر نشه کی چی بوگفتم، بوگفتم کی: من شم و زود و اگر دم. اگه رأس راسی مَرَه دوس بدآرید، ا خور و اسی خوشال بییدی، چونکی می پئر ورجا شم کی می جا پيله تره. ۲۹ من همه چی ئَ پیشتر شمره بوگفتم کی او وخت کی انجام بیه، مَرَه ایمان باورید.

۳۰ «ده او وخت کی ننا کی شیمی امرأ گب بزنم، چره کی ا دنیا رییس شیطان، نیزدیک بوستا ندره. اتم بگم اون می رو هیذره قودرتی ناره. ۳۱ من واز دس امرأ اونچی ئَ کی "پئر" می جا خایه کونم کی دنیا مردوم بدآند من چندر می پئر دوس دارم. «ویریزید جِه آیه بیشیم.»

بخش ۱۵

عیسا راسِ راسی انگور رز ایسه

۱ «من راسِ راسی انگور رز ایسم و می پئرم بأغبانه.» ۲ اون هرتا خال کی میوه نده، و اوینه و خالانی کی میوه دهه، هرس کونه کی ویشتر میوه فاده. ۳ او حوكمأن امرأ کی شمره فادم، خودا شمره پاک کوده کی قویتر و موفیدتر ببید. ۴ می میان بیسید و وئالید منم شیمی میان بیسم، چونکی او وخت کی خال درخت جا بکفه، ده نتانه میوه فاده. شومأنم نتانیدی بودون من خوروم میوه باورید و موفید ببید.

۵ «هطویه، من انگور رز ایسم، شومأنم می خالان. هر کی در من بیسه و منم در اون، ویشتر میوه دهه چونکی بودون من هیتا کاری نتانیدی بوکونید.» ۶ اگه اینفر جه من سیوا بیه، ایتا بیمصرف خال مانه کی اون و اوینده و فیشاند و او خال خوشک به و بازون، اون الباقی خالان امرأ جم کوند کی آتش میان بوسوجاند. ۷ ولی اگه در من بیسید و می کلام جا ایطاعت بوکونید، هرچی بخایید شمره فادأ به. ۸ می راسِ راسی شاگردان خیلی حاصیل دیهیدی و آن می پئر جلال دهه و اون پیله کونه.

۹ «هوٹو کی پئر مَره دوس داره، منم شمره دوس دارم. پس می محبت میان بیسید.» ۱۰ اگه می کلام جا ایطاعت بوکونید، می محبت میان ایساییدی، هوطویی کی من می پئر حوكمأن جا ایطاعت کونم و اونی محبت میان ایسم. ۱۱ آن بوگفتم کی شومأنم پورجه می خوشالی ببید؛ هطویه، تا خوشی جا لبالب پور بید. ۱۲ شیمی جا خایم کی هوند کی من شمره دوس دارم، شومأنم کس کس دوس بدارید. ۱۳ پیلهترین محبتی کی اینفر تانه خو ریفقان ره بوکونه، آن کی خو جان اوشان ره فاده. محبت، و استی اٹوچی ایمتحان کون. ۱۴ و شومان می ریفقانید اگه جه اونچی کی گم ایطاعت بوکونید. ۱۵ ده شمره غولام دونخاتم، چونکی ارباب نتانه خو غولام ایعتما د بوکونه. من شمره "می ریفقان" دانم، چونکی شمره ایعتما د بوکودم و هر چی کی می پئر بوگفته، همه شمره بوگفتم.

عیسا جه دونیا مردوم نیفرت گب زنه

۱۶ «شومان مَره اینتخاب نوکودیدی، من شمره اینتخاب بوکودم و شمره اوسه کودم کی بیشید و میویانی باورید کی بمانه، تا هر چی خاییدی، می نام امرأ بیگید و می پئر جا فاگیرید.» ۱۷ شیمی جا خایم کی کس کس محبت بوکونید، ۱۸ چونکی دونیا مردوم شیمی جا بیزار بدأ. ولی آن بدانید پیشتر جه آنکی شیمی جا بیزار بید، می جا بیزار بود. ۱۹ اگه ا دونیای دیل دوسته بید، دونیا شمره دوس داشتی، ولی شومان اون دیل دنوستیدی، چونکی شمره دونیا مردوم جا سیوا بوکودم. هن و اسی شیمی جا بیزارده. ۲۰ شمره خاطر نها کی چی بوگفتم؟ خیدمتکار مقام جه اونی ارباب بوجورتر نییه. پس اگه مَره اذت و آزار بوکودد، شمرهیم آزار دده و اگه می گبان نشتاوستده، شیمی گبانم نشتاوده. ۲۱ دونیا مردوم شمره آزار دده، جه ا خاطر کی شومان میشینیدی و هطویییم آن و اسی کی اوشان خودای نشناستده، هو خودایی کی مَره اوسه کوده.

۲۲ «اگه من ا دونیا میان نامو بوم و مردوم امرأ گب نزه بوم، تقصیرکار نوبود. ولی هسا کی باموم، ده خوشانی گونایان ره بهانه نارده.» ۲۳ هر کی می جا بیزاره، می پئر جایم بیزاره. ۲۴ اگه من ا مردوم چومان ورجا کاری نوکوده بوم کی جغرز من هیکس تا هسا

نوڪوده بو، تقصيرڪار نوبود، اما آسه تومأم آ موجيزهيان دئن آمرأ، هنو مي جا و مي پئز جا بيزارده؛ ^{۲۵} اٽويي به، اونچي كي آشان تورأت دورون بينيويشته بوبوسته، انجام به كي فرمايه: "بيخودي مي جا بيزار بود."

^{۲۶} «ولي من او روح كي تسلي دهه شيمي ياوړ اوسه كونم. تومأم راستيان اون آمرأ شورو به و مي "پئز" ور بامو، و جه من همه چي شمّره گه. ^{۲۷} شومانم وأستي جه من تومأم مردوم آمرأ گب بزنيډ، چونكي جه اول مي آمرأ ايساييد.»

بخش ۱۶

شناسدہ و نہ مَرہ. ۴ پس او ز مأت خاطر باؤرید کی تومأم آ ایتفاقآن خور جہ پیشتر شمَرہ بدأ بوم. هنّ و اسی آ ماجیرائی او وخت شمَرہ نوگوفتم چونکی شیمی امرأ ایسابوم.

روح القدس کار

۵ «ولی آسہ دہ شمّ اونی ورجا کی مَرہ اوسہ کودہ و هیتا جہ شومان و آنورسیدی: "کی کوئیہ شوئوندی؟" ۶ ولی غم و غورصہ دأریدی. ۷ می شوئون شمَرہ منفعت دأرہ، چونکی اگہ نشم، او روحی کی آرامش دہہ شیمی ورجا بآیہ. اما اگہ بشمّ اون آیہ، چونکی من اون شیمی ورجا اوسہ کونم. ۸ او وخت کی اون بآیہ، دونیائی، گونا، خودا عیدالت و آیندہ دأوریان و اسی محکوم کونہ. ۹ دونیا گونا آن کی نخایہ مَرہ ایمان باؤرہ. ۱۰ خودا عیدالت آشیکار بہ، چونکی می پئر ورجا شمّ، جایی کی دہ نتأیدی مَرہ ببیدینید. ۱۱ ایتا دأور آیہ، چرہ کی آ دونیا رییس آسہ محکوم بوستہ.

۱۲ «دہ خیلی چیان دأرم کی بگم، اما جیف کی آسہ نتأید بفأمید.» ۱۳ اما او وخت کی روح القدس کی همتا راستیان اونی جا جوش کونہ بآیہ، تومأم حنقت شمَرہ و آشکافہ و نیشان دہہ. چونکی جہ خودش گب نزنہ، بلکی ہر چی کی می جا بشتاوستہ، و اگویا کونہ. اون آیندہ جآیم شمَرہ و اخور کونہ. ۱۴ اون می جلال و بوزورگی شمَرہ نیشان دہہ و آ کار امرأ می عزیت و ایحترام بأعیث بہ. ۱۵ می پئر تومأم بوزورگی و جلال، می شینہ. او وخت کی بوگفتم می جلال و بوزورگی شمَرہ نیشان دہہ، می منظور هن بو.

غورصہ؛ شادمانی بہ

۱۶ «پور دہ باقی نییہ کی من شمّ و دہ مَرہ نبیدینیدی. اما ایتا کوجہ ز مأت پسی و اگردم و ایوار دہ مَرہ دینیدی.»

۱۷ ای عیدہ جہ اونی شاگردان کس کس جا و اؤرسئدہ: «اؤستاد چی گہ؟ اونی منظور جہ آ گبان چیسہ کی گہ: "دہ مَرہ نبیدینیدی، اما ایتا کوجہ ز مأت پسی مَرہ دینیدی؟" ۱۸ اونی منظور چیسہ کی گہ "پئر ورجا شمّ؟"»

۱۹ عیسا بفأمستہ کی شاگردان خاییدی ایچی اونی جا و اؤرسد. پس بفرمأستہ: «خاییدی بدانید کی می منظور چیسہ کی بوگفتم: دہ مَرہ نبیدینیدی، ولی ایتا کوجہ ز مأت پسی مَرہ دینیدی؟ ۲۰ آن بدانید کی دونیا مردوم جہ می شوئون شادی کوئدہ، اما شومان غورصہ خوریدی و آرسو فوکونید. اما او وخت کی ایوار دہ مَرہ ببیدینید، شیمی گریہ و اگردہ و شادی بہ. ۲۱ هچین ایتا زائو زناک مأنستن کی درد گشہ، ولی او وخت کی خو زاک زایہ، جہ شادی اونی دردان اون جہ خاطر شہ، چونکی ایتا تازہ اینسان بودونیا باؤردہ. ۲۲ شومانم آسہ غورصہ دأریدی، اما ایوار دہ شمَرہ دینم. او ز مأت شاد بیدی و هیکس نتانہ آ شادی شیمی جا فآگیرہ. ۲۳ او ز مأت میان دہ می جا هیچی نخاییدی. من حنقت شمَرہ گفتن دَرَم، شومان می نام امرأ ہر چی می پئر جا بخایید، شمَرہ فادہ. ۲۴ تا هسا می نام امرأ هیچی

* ۱۶: ۷ آ کلمہ یونانی زوان میان کی (پارا کلیت) ترجمہ بوبوستہ جور و ا جور مانی دأرہ: یاور، مودافع، قوت فادن کس، آرام کونہ و رانما

نخاستیدی. بخایید کی فآگیرید و شآد بیبید و شیمی شآدی کآمیل به۔
^{۲۵} «آ چیآن مآلآن آمرآ شمره بوگفتم۔ امآ ایتآ زمآت فآرسبه کی ده آ کآرآن لآزیم نیبه و همه چی آ به می پئر و آشکافم و شمره گم۔^{۲۶} او وخت می نآم آمرآ خاییدی۔ آن بگم کی لآزیم نیبه کی من شیمی سفارش، پئر بوکونم اونچی آ کی خاییدی شمره فآده؛^{۲۷} چره کی پئر خودش، شمره دوس دآره چونکی شومان مره دوس دآریدی و ایمآن دآرید کی من به می پئر ورجآ بآموم۔^{۲۸} هطویه، من به می پئر خودا ورجآ بآموم آ دونیآ میآن و هسآ دونیآ نهم و اونی ورجآ وآگردم۔»
^{۲۹} شاگردآن بوگفنده: «آسه تی گبان آمی آمرآ و آشکافانی و گب زئندری، نه مآل آمرآ۔
^{۳۰} آسه بفآمستیم کی همه چی آ دانی و حتآ لآزیم نآری هیکس خو سوآل تی آمرآ بوگو بشتآو بوکونه۔ هن آمره وسته کی ایمآن بآوریم کی شوما به خودا ورجآ بآمویید۔»
^{۳۱} عیسا وآورسه: «آخریسی آ موضوی ایمآن بآوردیدی؟^{۳۲} امآ ایتآ زمآت فآرسبه، و یا آنکی بیتر بگم هه الآثم فآرسبه کی شومان کولوش مآنسٹن اورشین آییدی و شومان هرتآ شیمی خانہ وآگردیدی و مره تنآ نیهیدی۔ امآ من تنآ نییم، چونکی می پئر می آمرآ ایسآ۔^{۳۳} آ چیآن بوگفتم کی شیمی خآطر جم به۔ آ دونیآ میآن خیلی موشکلآن و مرآتآن دینیدی؛ ولی شیمی دیل قورص به، چونکی من آ دونیآ پیروژ بوستم۔»

عیسا شاگردان ره دوعا کونه

۱ او وخت کی عیسا خو گبانَ تومانَ کوده، آسمانَ فاندريسته و بوگفته: «"پتر" هو وخت کی و آستی بامو بی فارسه. تی پسر بوزورگی و جلالَ نمایانَ کون کی اونم بتانه او بوزورگی و جلالَ تره و اگر دانه. ۲ چونکی تو تومامَ دونیا مردومَ زندیگی ایختیارَ اونَ فادایی؛ و اونم همتا اوشانی کی اونَ ببخشئی، همیشکی زندیگی بخشه. ۳ و همیشکی زندیگی آن ایسه کی تره، کی او ایتا دانه راسِ راسی خودا ایسی و عیسای مسیح کی اوسه کودی، بشناسد.

۴ «زیمین سَر هر چی کی مَره بیسپارده بی، انجام بدم کی باعیت تی بوزورگی و جلال بيم.» ۵ و هسا، آی پتر، در تی حضور مَره جلال بدن، هو جلال امرأ کی پیشتر جِه ا دونیا خلقت تی ورجا داشتیم.

۶ من اوشان کی مَره ببخشئی، تره بشناسانم. اشان ا دونیا میان ایسابود و اشان تو مَره ببخشئی. اشان همیشک تی شین بید و تو اشان مَره فادایی؛ و هر چی کی اشان بوگفتم، ایطاعت بوکودد. ۷ هسا، دانه کی من هر چی کی دارم، تی پیشکشیانه. ۸ هر چی مَره فرمان بدایی، منم اشان فادام و اشانم قوبیل بوکودد و بدانستد کی من جِه تی ورجا ا دونیا دورون باموم و ایمان دارده کی تو مَره اوسه کودی.

۹ «من ا دونیا مردوم ره دوعا نوکونم بلکی اوشانی ره دوعا کونم کی تو مَره بیسپاردی، چونکی اوشان تی شینیدی.» ۱۰ هر چی کی می شین ببه تی شینم ایسه و هر چی کی تی شین ببه، می شینم ایسه. هن و اسی، اشان می گولاز کون و سربولندیده. ۱۱ پور ده باقی نییه کی ا دونیای نهم و تی ورجا ایم، اما اشان ا دونیا دورون ایساده. پس آی پتر کی موقدس ایسی، اوشانی کی مَره بیسپاردی، تی پتری محبت امرأ اشان قائم بدار کی هوطویی کی تو و من ایتا ایسیم، اوشانم کس کس امرأ ایتا ببد. ۱۲ تا او زماتی کی اشان امرأ ایسابوم، می نام قودرت امرأ کی تو فادا بی، اوشانی جا مورأقت بوکودم. اشان جوری بداشتم کی هیتا جِه بین نوشو، جگرز اونی کی جِه بین شوئون ره اینتخاب بوبسته بو، اونم آن و اسی کی موقدس کیتابان بینویشته میان انجام ببه.

۱۳ «و هسا، تی ورجا ایم. او وخت کی اوشانی امرأ ایسابوم، خیلی چیان اوشان بوگفتم کی می شادی جا لبالب ببد.» ۱۴ تی حوکمان اشان فادم. دونیا اوشانی جا بیزاره، چونکی اوشان ا دونیا شین نییده، هطو کی من نییم. ۱۵ نخایم اشان ا دونیا جا ببری، بلکی خایم کی اوشان شیطان قودرت جا قائم بداری. ۱۶ اشانم می مانستن ا دونیا شین نییده. ۱۷ تی کلام کی راستی ایسه اوشان باموج کی پاک و موقدس بد. ۱۸ هوطو کی تو مَره اوسه کودی ا دونیا میان، منم اوشان اوسه کونم مردوم میان. ۱۹ من همیشک اوشانی امرأ بوم کی راستی و پاکی میان پیله بد.

۲۰ «من فقد ا شاگردان ره دوعا نوکونم، اوشانی و اسییم کی ا زماتان پسی ایمان آورده، دوعا کونم کی اشان شهادتان ایشتاوده و مَره ایمان آورده. ۲۱ دوعا کونم کی همتان ایتا ببد، هوطو کی پتر جان، تو و من کس کس امرأ ایتا ایسیم؛ کی هطویی کی تو در منی و من در تو اشانم امی امرأ ایتا ببد، کی اطویی دونیا مردوم ایمان باورد کی تو مَره اوسه کودی.» ۲۲ «جلالی کی مَره ببخشئی اشان فادم، کی اوشانم امی مانستن ایتا ببد. ۲۳ من در اشان

و تو در من، کی اَطوئی اَشائِمِ تو مأم و کمال کس کس اَمراً ایتا بَبَد و دَونیاَ مردوم بداند کی تو مَرَه اوسه کودی و بفامَد هَندر کی مَرَه دوس داری، اَشائِمِ دوس داری. ^{۲۴} پئر، خاهیش کونم اوشانی کی مَرَه ایمان اَوَرده، اَن پَسی می اَمراً بئیسَد کی جَه نيز دیک می بوزورگی و جلال بیدیند. تو مَرَه جلال فادایی، چونکی جَه اَ دَونیاَ خلقت پِشتر مَرَه دوس داشتی.»

^{۲۵} «ای پئر کی عادیل ایسی، دَونیاَ مردوم تَرَه نشناسَدَه، اَمّا من تَرَه شناسَم و اَ شاگردان داندَه کی تو مَرَه اوسه کودی. ^{۲۶} من تَرَه اَشانَ بَشناسانِم و ایوارِدِه هه کارَ کونم کی او تومانَ نوبوستنی محبتی کی تو مَرَه داری، اَشانَ میانم بوجود بایَه و منم در اَشانَ بئیسَم.»

عیسا دسگیری و موحاکمه

۱ دوعاً تومان بوسه پسی، عیسا خو شاگردان امرأ بوشو "قدرون" درّه او ور ایتا زیتون باغ میان. ۲ یهودايم کی خائين بو او جائی شناختی، چونکی عیسا خو شاگردان امرأ چن وار اویّه جم بوسه بود.

۳ پس یهودا معبد سروازان امرأ کی پيله کاهينان و فريسيان اونی ايختيار میان بنا بود، اسلحه و مشعل و چراغ امرأ بوشوده باغ دورون.

۴ عیسا هوطو دانستی کی چی اونی رافا ایسا، بوشو جولو و اشانی جا واورسه: «کیی خاییدی؟»

۵ جواب بداده: «عیسای ناصریی!»

عیسا بفرماسته: «من خودم!» او وخت کی عیسا آن بوگفته یهودايم اویّه ایسابو. ۶ هطو تا بوگفته من خودم، همتان پسایسی بوشوده و بکفته زيمين سر.

۷ عیسا ایوارده اشانی جا واورسه: «کیی خاییدی؟»

ایوارده جواب بداده: «عیسای ناصریی.»

۸ بفرماسته: «من بوگفتم کی خودم. اگه مَره خاییدی، ونايِد اشان بشد.» ۹ اون ا کار بوکوده کی اونچی کی پیشتر بوگفته بو انجام ببه کی: «هیتا جه اشانیی کی مَره ببخشئی، جه دس ندام»*

۱۰ هه وخت میان، شمعون پطرس خو شمشیر فاکشه و پيله کاهين «ملوک» خیدمتکار راست گوش واره. او خیدمتکار نام مالخوس بو. ۱۱ عیسا پطرس بفرماسته: «تی شمشیر بنه اونی جا سر. ینی او پیاله ای کی می پئر مَره فاده، نوآستی و اخورم؟»

حنا عیسا جا بازجویی کونه

۱۲ او وخت سروازان و فرماندیان و معبد موحافيطان، عیسای بیگفته و اونی دسان دوستده، ۱۳ اون اول بردد قیافا زن پئر، حنا ورجا کی او سال ره پيله کاهين بو. ۱۴ قیافا هونی ایسه کی یهود قوم پيله کسان بوگفته بو بیتره کی اینفر قوم ره بیمیره.

پطرس اولی اینکار کون

۱۵ شمعون پطرس و ایتا ده جه شاگردانم، عیسا دونبالسر بوشوده چونکی او شاگرد، پيله کاهين شناختی، بتانسته عیسا دونبالسر بشه پيله کاهين خانه دورون. ۱۶ اما پطرس در پوشت بیسا، بازین او شاگرد بامو و ایتا کنیز امرأ کی اویّه دربان بو گب بزه و پطرس خو امرأ بیرده خانه دورون. ۱۷ او کنیز پطرس جا واورسه: «تونم عیسا شاگردی؟» جواب بدا: «نه، نییم.»

۱۸ بیرون هوا سرد بو. پس ماموران و خیدمتکاران آتش چاکودد و اونی دور جم بوسند. پطرس بوشو اشانی ورجا کی خوره گرم کونه.

پیلہ کاهین عیسا جا وازخاست کونه

^{۱۹} بودوروئم پیلہ کاهین عیسا جا اونی شاگردان و اونی آموجهیان جا واورسہ. ^{۲۰} عیسا جواب بدا: «همتان داندہ کی من چی آموختندرم. من آشیکار کنیسهیان و معبد میان موعیظہ بوکودم؛ قوم تومام پیلہ کسان می گبان بشتاوستده و هیکس امرأ قایمکی گب نزم. ^{۲۱} چره ا سوالان می جا واورسی؟ بوشو اوشانی جا واورس کی می گبان بشتاوستده. اوشان خُب داندہ کی من چی بوگفتم.»

^{۲۲} او وخت کی آن بوگفته، ایتا جہ او سروازان کی اویہ ایسابو عیسای ایتا چک بزہ و بوگفته: «پیلہ کاهین اطو جواب دیہی؟»

^{۲۳} عیسا جواب بدا: «اگہ می گبان ایشتیویہ اون تابیبت بوکون. اگہ می گبان راست ایسہ، چره مرہ چک بزہی؟»

^{۲۴} بازون حنا عیسای دؤسته دستان امرأ اوسہ کودہ قیافا ورجا کی اونم پیلہ کاهین بو.

پطرس دویمی و سیومی اینکار

^{۲۵} هطو کی شمعون پطرس آتش ورجا ایسابو و خورہ گرم کودی، اینفر ده اونی جا واورسہ: «تو اونی شاگرد نییی؟»

جواب بدا: «بسچی کی نیم.»

^{۲۶} ایتا جہ پیلہ کاهین خیدمتکاران، اونی کی پطرس اونی گوش و اوہ بو امرأ قوم و خویش بو، بوگفته: «مگہ من ترہ باغ میان عیسا امرأ نیدم؟»

^{۲۷} ایوارده پطرس حاشا بوکودہ و هو وخت خوروس بخاندہ.

عیسا موحاکمہ پیلانٹس ورجا

^{۲۸} صُب دَم رَہ، عیسای وازخاست کون تومان بوستہ. پس قیافا اون اوسہ کودہ روّم فرمأندار کاخ ور. یوہودیآن نخاستد نجست بد، هن و اسی کاخ دورون نوشودد، چونکی اگہ بوشوبید بودورون ده نئانستیدی مرأسیم "عید پسح" و قوربانی مرأسیم میان شرکت بوکوند. ^{۲۹} پس روّم فرمأندار کی آنی ایسم "پیلانٹس" بو بیرون بامو و واورسہ: «أ مرد جورم چیسہ؟ چی شیکایتی اونی جا داریدی؟»

^{۳۰} جواب بداده: «اگہ جورمی ناشتی اون تی ورجا ناوردیم.» ^{۳۱} پیلانٹس بوگفته: «هَسأ اون بَیرید و هو طو شیمی دینی قانون مأنستن موحاکمہ بوکونید.»

یوہود پیلہ کسان بوگفتدہ: «أمان یوہودیآن وناشته نییم کسیہی اعدام بوکونیم.»

^{۳۲} آن هو پیشگوی مأنستن بو کی عیسا بفرمأستہ بو چوطو و استی بیمیرہ.*

^{۳۳} پیلانٹس و اگر دستہ کاخ دورون فرمان بدا کی عیسای اونی ورجا باورد، او وخت اونی جا واورسہ: «تو یوہود پادیشا ایسی؟»

^{۳۴} عیسا واورسہ: «آن تو واورسی یا الباقیان می جا ترہ بوگفتدہ؟»

^{۳۵} پیلانٹس بوگفته: «مگہ من یوہودیم کی ا چیان می جا واورسی؟ تی قوم کاهینان ترہ ایہ باورد. چی بوکودی؟»

^{۳۶} عیسا بفرمأستہ: «می پادیشایی ایتا دنیایی پادیشا نیہ. اگہ بو، می شاگردان جنگستیدی

* ۳۲:۱۸ یوحنا ۱۲:۳۲-۳۳ بیدینید

کی یوہود قوم پیلہ کسان پَنجہ میان اسیر نَم۔ می پادیشائی اَ دونیا شین نیہ۔»
۳۷ پیلانُس و اُورسہ: «تی منظور آنہ کی تو پادیشائی؟»

عیسا بفرمأستہ: «تو گی کی من پادیشائیم۔ من ھن و اُسی بودونیا بأمؤم، بأمؤم کی راستی اَ دونیا میان باؤرم؛ اوشانی کی راستی دوس دأردہ، گوو ا دھد کی من حنقت گفتن دَرم۔»
۳۸ پیلانُس بوگفتہ: «حنقت چیسہ؟»

بازون بوشو بیرون و مردوم بوگفتہ: «اون گونائی نأرہ۔ ۳۹ اَمَّا رسم اَن کی اَ "پس عید
"رہ ایتا زندانی شمرہ آزاد کونم۔ خاییدی، اَ "یوہود پادیشائی" شمرہ آزاد کونم؟»
۴۰ اَمَّا مردوم فریاد بزدد: «نہ، اَوَن نخائیم، باراباس خاییم!» باراباس ایتا انقلابی
شورشی بو۔

پیلانٹس حق سعی بڑہ کی عیسای آزادہ کونہ ولی موفق نوبوستہ

- ۱ او وخت پیلانٹس فرمان آمرأ، عیسای شلاق بڑدہ. ۲ بازون سروازان ایتا تاج، خار جا چاکوڈد و اونی سر بنادہ و ایتا ارغوانی رخت اون دوکوڈد ۳ و اون رخشن گیفند و بوگفندہ: «زندہ بمانہ یوہود پادیشا!» و اون چک زئیدی.
- ۴ پیلانٹس ایواریدہ بوشو بیرون و یوہودیآن بوگفندہ: «آسہ اون شیمی ورجا اؤرم اما بدانید کی اون تقصیری نأرہ.»
- ۵ او وخت عیسا تاج خار و او دراز ارغوانی رخت آمرأ بامو بیرون. پیلانٹس مردوم بوگفندہ: «فاندريد، آن هو آدم.»
- ۶ هطوکی پیلہ کاهینان و معبد سروازان، عیسای فاندريستد، فریاد بڑد: «صليب سر ببر! صليب سر ببر!» پیلانٹس بوگفندہ: «شومان خودتان اون صليب سر ببريد. چونکی من گم اون تقصیری نأرہ.»
- ۷ یوہود پیلہ کسان جواب بدادہ: «آمی شریعت قانون مانستن، وستی بوکوشتہ بیه چونکی ایدعا کونہ کی خدا پسرہ.»
- ۸ او وخت کی پیلانٹس آن بشتاوستہ ویشتر زہلہ بوکودہ. ۹ پس ایواریدہ عیسای ببردہ کاخ دورون و اونی جا واورسہ: «تو کوئیہ شینی!» اما عیسا جواب ندأ.
- ۱۰ پیلانٹس بوگفندہ: «چرہ جواب ندی؟ مگہ نائی من قودرت دارم ترہ آزاد کونم یا صليب سر ببرم؟»
- ۱۱ عیسا بفرمأستہ: «اگہ خدا ا قودرت ترہ فاندأبی، تو نتانستی می آمرأ هیکاری بوکونی. ولی اوشانی گونا کی مرہ تی ورجا باؤردد، ویشتر جہ تی گونا ایسہ.»
- ۱۲ پیلانٹس خیلی سعی بوکودہ کی عیسای آزادہ کونہ، اما یوہود پیلہ کسان اون بوگفندہ: «أ مردای سرکشہ چونکی ایدعا کونہ کی پادیشای، اگہ اون آزادہ کونی پادیشا جا ایطاعت نوکودی.»
- ۱۳ او وخت کی ا گب بشتاوستہ، پیلانٹس عیسای باؤردہ بیرون جایی بنام «سنگفرش» کی عبرانیان زوان «جباتا» دؤخادیدی، خودشم بینیشته کی اون قیضاوت بوکونہ. ۱۴ ظہر دم بو و ای روح ویشتر تا عید پسخ نمأنستہ بو.
- پیلانٹس یوہودیآن بوگفندہ: «آنم شیمی پادیشا!»
- ۱۵ مردوم فریاد بڑدہ: «آن جہ بین ببر، آن جہ بین ببر! آن صليب سر ببر!»
- پیلانٹس بوگفندہ: «خاییدی شیمی پادیشای اعدام بوکونم؟»
- پیلہ کاهینان فریاد بڑدہ: «آمان جگرز روم امپراتور دہ پادیشایی ناریمی.»
- ۱۶ پس پیلانٹس عیسای آشان دس بیسپارده کی صليب سر ببرد.

عیسای صليب سر بڑدہ

سروازان عیسای تحویل بیگفتند. ۱۷ و صليب اونی کول رو بنادہ و شہر جا بیرون ببرد کی ایتا جیگا "جومجومہ" نام فارسدہ کی عبری زوان میان بہ "جلجتا". ۱۸ اویہ اون دو نفر آمرأ مصلوب بوکوڈد ایتا اور، ایتا او ور و عیسایم اوشانی میان. ۱۹ پیلانٹس فرمان بدأ صليب جوړ ایتا تخته اویزان کوند کی اونی رو بینویشته بوبوستہ بو: «یوہود پادیشا،

عیسائی ناصری.» ۲۰ خلیان او بینویشتهی بخاند، چونکی او جایی کی عیسائی صلیب سَر
 ببرده بود شهر نیزدیکی بو و آ نیویشتهیانم آرامی، لآتین (ینی روم قدیم) و یونانی زوان بو.
 ۲۱ پس کاهینان پيله کسان پیلانُس بوگفتنه: «آ بینویشتهی عوض کونید و بینویسید اون
 بوگفته کی (پادیشای یو هود) ایسم.» ۲۲ پیلانُس جواب بدا: «هر چی بینویشتم، بینویشتم.»
 ۲۳ او وخت کی سروازان، عیسائی صلیب سَر ببردد، اونی رختان خوشانی میان سام
 بوکودد، او وخت کی اونی ردای فارسیده، بیدده کی ایتا ببافته پارچه ایسه کی درز ناره.
 ۲۴ پس کس کس بوگفتنه: «حیفه آن پار کونیم، بائید قرعه تاویدیم بیدینیم کیه فارسیه.» و آن
 موقدس کیتابان میان پیشتر بامو بو کی بفرماسته: «می رختان خوشانی میان سام بوکودد و
 می ردأ ره قرعه تاوداده.» پس سروازانم هطو بوکودد.
 ۲۵ صلیب جبر، مریم عیسا مار، عیسا خاله، مریم، کلویا زن و مریم مجدلیه ایسابود.
 ۲۶ او وخت کی عیسا خو مار او شاگرد ورجا کی اون دوس داشتی بیده، خو مار بوگفته:
 «آن تی پسر بیه.» ۲۷ و او شاگرد بفرماسته: «اون تی مار بیه.» جِه او روح او شاگرد عیسا
 مار ببرده خو خانه.

عیسا جسد بیگیل کوئد

۲۸ عیسا دانستی کی ده همه چی تومان بوسته. پس جِه آ خاطر کی هوطو موقدس کیتابان
 جِه پیشتر گفتن مانستن کار بوکوده بی، بفرماسته: «مَره تشنهیه.» ۲۹ اویه ایتا خوم تورش
 شراب نها بو. پس ایتا ابر فوخواستده او دورون و چو سَر بناده و ببردد اونی دهن جولو.
 ۳۰ او وخت کی عیسا بیچیشته، بفرماسته: «تومان بوسته!» و خو سَر تاوده بیجیر و خو
 روح تسلیم کوده.

۳۱ فردایی شبأت و اول عید بو و یوهود قوم پيله کسان نخاستیدی کی جنازمیان دار جور
 بماند. بازین، پیلانُس جا بخاستده کی فرمان بدا اشان ساق پایان بشکند کی زوتری بمیرد و
 جنازمیان جِه دار جور باورد بیجیر. ۳۲ پس سروازان باموده و او دو نفر پایان ساق کی
 عیسا امرأ اعدام بوبوسته بود، بشکند. ۳۳ او وخت کی عیسائی فارسیده، بیدده کی بمرده و
 اونی ساقان نشکندد. ۳۴ تومام اشان امرأ، ایتا جِه او سروازان خو نیزه فوخته عیسا
 تک کی آب و خون بیرون بامو. ۳۵ اونی کی همهی اشان بیده، اوشان سَر شهادت بدا و
 اونی شهادت راسته. اون دانه کی چقت گه و آن و اسی شهادت دهه کی شومان ایمان باورید.
 ۳۶ اٹو بوبوسته کی موقدس کیتابان نیویشتهیان انجام بیه کی فرمایه: «هیتا جِه اونی خاشان
 نشکفه.» ۳۷ و ایتا جا ده بامو کی: «اوشان اونی کی نیزه بزدد فاندرده.»

عیسائی بیگیل کودن

۳۸ بازین، یوهود ایتا جِه پيله کسان کی آن ایسم یوسف و "رامه" شین بو و قوم پيله کسان
 ترس جا، خلوتی عیسا شاگرد بوبوسته بو، شوجاعت امرأ بوشو پیلانُس ورجا و بخاسته کی
 عیسا جنازهی جِه صلیب جور باوره بیجیر و ببره بیگیل کونه. پیلانُس وناشته و اونم جسد
 باورده بیجیر و خو امرأ ببرده. ۳۹ اونی امرأ نیقودیموسم کی ایتا شب عیسا ورجا بامو بو،
 سی کیلو خوشبو مواد کی جِه مَر و عود چو چاکوده بوبوسته بو بیگیل کودن مراسیم ره
 باورده. ۴۰ اشان هوطو یوهود رسم مانستن، عیسا جسد کتان پارچه میان کی عطر امرأ
 خوشبو بوبوسته بو واپخته. ۴۱ او اعدام جیگا نیزدیکی ایتا کوجه دانه باغ نها بو و ایتا تازه

قبر کی ہیکس اویہ بیگیل نوبوستہ بو۔^{۴۲} چونکی شبأت روج فآر سِندوبو، عیسا جسدَ هو
قبر میان کی اویہ نہا بو، دفن کوڈد۔

بخش ۲۰

عیسا زنده به!

^۱ یکشنبه روح، صُبّ دَم، هِنو هوا تَارِیک بو، مَرِیمِ مَجْدَلِیَه بوشو قبر سَر و قَاق بوسته چونکی بیدِه سنگ قبر دَر جَا کنار بوشو بو. ^۲ پس بودووسته بامو پطرس و او شاگرد ورجا کی عیسا اون دوس داشتی و بوگفته: «خوداوند جسد اوساَدَد و معلوم نییه کویَه بِناده.» ^۳ پطرس و اویتا شاگرد بوشوده قبر ور. ^۴ هر دوتان دووستاندوبود، ولی اویتا شاگرد پطرس جَا پیش دکفته و فَاَرَسِیَه قبر سَر. ^۵ اون فوچومسته و بودورن فاندِرسته و فقد ایتا خالی کتان کفن اویَه نها بو، ده قبر دورون نوشو. ^۶ بازون شمعون پطرس فَاَرَسِیَه و بوشو قبر دورون. اونم فقد خالی کفن اویَه بیدِه ^۷ و بیدِه کی او پارچهیی کی عیسا سَر و دیم و آپخته بود، هوطو و آپخته و کفن ورجا نها بو. ^۸ او وخت او شاگردم بوشو قبر میان و بیدِه و ایمان باورده کی عیسا زنده بوسته! ^۹ چونکی اوشان هِنو ا حَقَّتْ نَفَامَسْتَه بود کی موقدس کیتابان فرمایه کی اون و اُستی زنده به. ^{۱۰} بازین اوشان بوشوده بخانه.

عیسا مَرِیمِ مَجْدَلِیَه ره ظاهیر به

^{۱۱} ولی مَرِیمِ مَجْدَلِیَه و اگر دسته بو قبر سَر و قَاقان مَانَسْتَن ایسا بو و شیون و اویلا کوداندوبو. هطو کی ارسو فوکودی، فوچومسته و قبر دورون فاندِرسته. ^{۱۲} هو وخت، دوتا فرشتهی بیدِه کی سیفیذ رخت دوکوده بود، اویَه کی عیسا جسد بنا بود نیشه بود، ایتا اونی سَر نیزدیکی و اویتایم اون پا نیزدیکی.

^{۱۳} فرشتهیان مَرِیمِ جَا و اُورسئده: «چره شیون و اویلا کونی؟»

جواب بدأ: «می خوداوند جسد ببرَدَد و نائم کویَه بنادد.»

^{۱۴} ایوارکی مَرِیمِ ایحساس بوکوده کی اینفر اونی پوشت سَر بپا ایسا. و اگر دسته و فاندِرسته. عیسا خودش بو. اما مَرِیمِ اون نشناخته.

^{۱۵} عیسا مَرِیمِ جَا و اُورسِیَه: «چره شیون و اویلا کونی؟ کی دونبال گردی؟»

مَرِیمِ گومان بوکوده کی باغبانه، اون بوگفته: «آقا جان، اگه تو اون ببردی، بوگو کویَه بنایی کی بشم اون اوسانم.»

^{۱۶} عیسا بوگفته: «مَرِیم!»

مَرِیمِ و اگر دسته اونی ور و شادی امرأ ایجگره بزه: "رَبّونی!" کی عبرانیان زوان میان به «اوستاد».

^{۱۷} عیسا بفرمأسته: «مَرّه دَس نوأ زئن، چونکی هِنو می پئر ورجا بوجور نوشوم، ولی بوشو می براران بیاف و اشان بوگو کی من شوئندَرَم بوجور می پئر و شیمی پئر و می خودا و شیمی خودا ورجا.»

^{۱۸} مَرِیمِ شاگردان بیافته و اشان بوگفته: «خوداوند زنده بوسته! من اون بیدم!» و اونی پیغام اشان فاده.

عیسا خو شاگردان ظاهیر به

^{۱۹} هو روح غروب دَم ره شاگردان جم بوسند و جه یوهود قوم پيله کسان ترس و اسی، دران جه پوشت دُوستده. اما ایوارکی بیدد کی عیسا اوشانی میان ایسا. عیسا بفرمأسته:

«آرامش و سلامتی شیمی رو بیه!»^{۲۰} و خو دسان و خو تڪ زخمان اشان نیشان بدا کی اون بشناسد. او وخت کی خوشانی خوداوند بیدده، خیلی خوشال بوستد.
^{۲۱} عیسا ایوارده اشان بفرمأسته: «آرامش و سلامتی شیمی رو بیه. هوطو کی پئر مَره ا دونیا میان اوسه کوده، منم شمَره اوسه کونم مردوخ میان.»^{۲۲} او وخت اشان بدمسته و بفرمأسته: «روح القدس فآگیرید.»^{۲۳} هر زمات اینفر گونایان ببخشید، ببخشه به، هر زمات ببخشید، ببخشه نبیه.»

عیسا تومای ظاهیر به

^{۲۴} «توما» کی اون «دوقولو» گفتید ایتا جه مسیح دوازدهتا شاگرد بو، کی او شب او جم میان نیسابو.^{۲۵} پس، او وخت کی اون بوگفته کی خوداوند بیدده، جواب بدا: «مَره کی باور نایه. اگه صلیب مخان زخم، آن دسان سر نیدیئم و می دس پنجهی اوشانی رو نئم و اونی تڪ زخم دس نزنم، باور نوکونم کی اون زنده بوسته.»
^{۲۶} ای هفته بوبوسته، یکشنبه، ایوارده شاگردان جم بوستد. ایذفاره تومایم اشان امرأ بو. بازم دران دوسته بود، ایوارکی عیсай بیدد کی اشان میان بیسأ و بفرمأسته: «آرامش و سلامتی شیمی رو بیه!»^{۲۷} عیسا تومای فآندرسته و بفرمأسته: «تی دس پنجهی می دسان زخم رو بئه. می تڪ دس بزَن و ویشتر جه آن بی ایمان نوأبوستن. ایمان بدار!»
^{۲۸} توما بوگفته: «آی می خوداوند، آی خودا جان.»
^{۲۹} عیسا اون بفرمأسته: «تو مَره بیدده پسی، ایمان باوردی، خوشحال اوشانی کی مَره نیدبو ایمان اوردده.»

منظور جه ا کیتآب نیویشتن

^{۳۰} عیسا شاگردان خیلی موجیزه یان اونی جا بیدده کی ا کیتآب میان بینویشته نوبوسته.
^{۳۱} اما هَندر بینویشته بوبوسته کی، ایمان باورید کی عیسا، هو مسیح، خودا پسر ایسه و هر کی اون ایمان باوره، همیشکی زندگی یافه.

عیسای زنده خو شاگردان امرأ

۱ چن روح کی بوبوسته، جلیل دریآچه کنار، عیسا خورَه ایوارده خو شاگردان نیشان بَدَا. اَماجیرا اَطوئی بو. ۲ چنتا عیسا شاگردان دریآ کنار ایسا بود: شمعون پطرس، توما کی اونی لقب دوقولو بو، نتنائیل کی قانای جلیل شین بو، زبدی پسران و دو نفر دِه جِه شاگردان. ۳ شمعون پطرس بوگفته: «من شوئندرَم مائی بیگیرم.» همتان بوگفته: «اماتم اییم.» پس، لوتکا بینیشد و بوشوده، اما او شب ره هیچی نیگفته. ۴ صَب دَم ره بیدده اینفر دریآ کنار ایسا، چونکی هوا هنو روشن نوبوسته بو، نتانسد خُب بیدید کیسه.

۵ اون دُخاده: «جاغالان، مائی بیگفتیدی؟» جواب بَداده: «نه.»

۶ بوگفته: «شیمی تور، لوتکا رَست ور تاوید کی بیگیرید.» اوشانم تاو داده و اندر مائی تور میان جم بوسته کی جِه سنگینی نتانسد تور بوجور فاکشد. ۷ او وخت او شاگرد کی عیسا اون دوس داشتی، پطرس بوگفته: «آن خوداوند!» پطرس کی تا کمر برانده بو، دفاتن خو رختان خو دُور و آخته و آز بوکوده آب دورون و شنا امرأ خورَه فارسانه دریآ کنار. ۸ الباکی لوتکا میان بیساده و تور کی مائی جا پور بوسته بوی فاکشده دریآ کنار. قایق صد متر ساحیل جا دُور بو. ۹ او وخت کی فارسده دریآ کنار، بیدده کی آتش روشن و مائییم اونی رو نها و ایچه نانم اویه نها بو. ۱۰ عیسا بفرمأسته: «چنتا جِه او مائیانی کی تازه بیگفتیدی، باورید.» ۱۱ پطرس بوشو و تور فاکشه و باورده ساحیل و مائیان بیشمارده، صد و پنجاه و سه تا دانه پیل مائی تور میان نها بو ولی تور پارَه نوبوسته بو.

۱۲ عیسا بفرمأسته: «بایید و صُبانه بوخورید.» اما هیتان نیارستده اونی جا و اُورسِه کی اون عیسای خوداوند ایسه یا نه، چونکی همتان خاطر جم بود کی اون خودشه. ۱۳ او وخت عیسا مائی و نان فاکشده و شاگردان میان سام بوکوده. ۱۴ اَسیومی وار بو کی عیسا زنده بوستن پسی، خورَه شاگردان نیشان دیی.

عیسا پطرس امرأ گب زنه

۱۵ صُبانه بوخورده پسی، عیسا پطرس جا و اُورسِه: «شمعون، یونا پسر، آیا تو مَرَه الباقیان جا ویشتر دوس داری؟» پطرس جواب بَدَا: «هطویه آقا جان، شومان دانیدی کی من شمره دوس دارم.»

عیسا اون بفرمأسته: «پس می بَره یان خوراک فادن.»

۱۶ عیسا ایوارده و اُورسِه: «شمعون، یونا پسر، آیا راس راسی مَرَه دوس داری؟» پطرس جواب بَدَا: «هطویه خوداوندا، شومان دانیدی کی من شمره دوس دارم.»

عیسا بفرمأسته: «پس می گوسوندان هوا بدار.»

۱۷ سیومی وار ره عیسا اون بفرمأسته: «آی شمعون، آی یونا پسر، آیا مَرَه دوس داری؟» پطرس دیلخوره بوسته چره کی عیسا سه وار اونی جا و اُورسِه کی «آیا مَرَه دوس داری؟» پس بوگفته: «خوداوندا، تو همه چی دانی. خودت دانی کی من تره دوس دارم.»

عیسا اَوَن بَفرمَآستَه: «پس می کوجہ بَرَّه یَان خوراک فادن.»
 ۱۸ «جَنقَت اَن کی او وخت کی جو اُن بی هر چی خَآستی تَآنستی بوکونی و هر جایی کی
 خَآستی تَآنستی بیشی، ولی او وخت کی پیر بی، البَاقیَان تی دَس گَیرده و اَر اورو فَاکَشِئده،
 و تَرَه جایی بَرده کی نخایی بیشی.» ۱۹ اَن بَفرمَآستَه کی پطرس بَدَانَه کی چوطو مَیرَه و
 خودای جلال دِهه. بَازین عیسا اَوَن بَفرمَآستَه: «آسه می دونبَآلسر بیَا.»
 ۲۰ پطرس و اَگردستَه و بیدَه کی او شَاگرد کی عیسا اَوَن دوس دَآستی اوشَانی دونبَآلسر
 اَمُوندَرَه، ینی هونی کی شَام سَر عیسا ورجا لَم بدَابو، اونی جَا وَاُورسِه بو: «اوستَاد، کویتَا
 جِه اَمَان تَرَه نَارو زَنیمی؟»
 ۲۱ پطرس عیسا جَا وَاُورسِه: «خودا وندا، اونی سَر چی آیه؟»
 ۲۲ عیسا جواب بَدَا: «اگه بخَآیم اَوَن بَئیسَه کی مَن وَاگردم، تَرَه چی ربطی دَاره؟ تو می
 دونبَآلسر بیَا.»

۲۳ پس اَخُور بر اَر اَن میَاَن چو دَکفتَه کی او خورو مَ شَاگرد نیمیره. ولی عیسا هیوخت اَطو
 نوگفتَه بو، اَوَن فِقد بَفرمَآستَه: «اگه بخَآیم اَوَن بَئیسَه کی مَن وَاگردم، تَرَه چی ربطی دَاره.»

آخِر سَر

۲۴ او شَاگرد همه چی بیدَه و آیه بینویشته، اَمَان هَمَتَان دَآنیمی کی اَ بینویشته یَان جَنقَت
 مَآنه.
 ۲۵ گوماَن کونم کی اگه توما مَ عیسا زَندیگی ایتفَاقَان کیتَابَان میَاَن بینویشته بوبوسته بی، او
 کیتَابَان دونیا میَاَن جَا نوبوستید.

تازہ عہد

رشت گیلکی

روسولائن کاران

صورتنامه

۱	بخش ۱
۳	بخش ۲
۶	بخش ۳
۸	بخش ۴
۱۰	بخش ۵
۱۳	بخش ۶
۱۴	بخش ۷
۱۷	بخش ۸
۱۹	بخش ۹
۲۲	بخش ۱۰
۲۵	بخش ۱۱
۲۷	بخش ۱۲
۲۹	بخش ۱۳
۳۳	بخش ۱۴
۳۵	بخش ۱۵
۳۸	بخش ۱۶
۴۱	بخش ۱۷
۴۴	بخش ۱۸
۴۶	بخش ۱۹
۴۹	بخش ۲۰
۵۱	بخش ۲۱
۵۴	بخش ۲۲
۵۶	بخش ۲۳
۵۸	بخش ۲۴
۶۰	بخش ۲۵
۶۲	بخش ۲۶
۶۴	بخش ۲۷
۶۷	بخش ۲۸

مسیح روسولان کاران

بخش ۱

۱ ای تئوفیلوس، می اولی کیتاب میان، عیسا زندگی و آموجهیان کامیل و آگویا بوکودم و بینویشتم کی اون چوطو، ۲ خو حوکمان روح القدس امرأ، خو اینتخاب بوبوسته روسولان فاده پسی، آسمان ور بوجور بوشو. ۳ اون چهل روح میان خو مردن پسی، چن وار خوره زنده، روسولان نیشان بدا و آشان جور و اجور رایان امرأ ثابت بوکوده کی راس راسی زنده بوسته. ۴ اوختان میان، اون دروآره خودا پادیشایی آشان امرأ گب بز. ۵ ایتا جه او زماتان کی عیسا خوره خو شاگردان نیشان دئی آشان بوگفته: «اورشليم شهر جا بیرون نیشید بلکی روح القدس رافا بنیسید چونکی اون هو پیشکشی ایسه کی می پئر اونی قول بدا بو و منم جه اون شیمی امرأ گب بزم.» ۶ «یوحنا شمیره آب امرأ تعمید بدا ولی شومان چن روح پسی روح القدس امرأ تعمید گیریدی.»

عیسا شئون، آسمان ور

۶ او وخت کی عیسا شاگردان امرأ بو اوشان اونی جا واورسئده: «خودا وندا، آیا هه زما ت میان ایسه کی ایسرائیل او حوکومت، کی جه دس بوشو، ایوارده و اگر دانی؟» ۷ جواب بدا: «آشان دانستن شیمی کار نییه، می پئر، خودا، ا زماتان موشخص کونه ۸ ولی اونچی کی وستی بدانید آن ایسه کی او وخت کی روح القدس شیمی رو آیه، قدرت یافیدی کی اورشليم میان، توما یهودیه میان، سامره و تا دونیا اوسر می جا شهادت بدید.» ۹ عیسا آ گبان توما بوبوسته پسی، آشان چومان ورجا، آسمان ور بوجور ببرده بوبوسته و ایتا ابر اون جه آشان چومان جیگا بدا. ۱۰ آشان هنو اونی دن و اسی آسمان فاندراستاندوبود کی ناخو رکی بفامستده دوتا سیفی رخت دوکوده مردای اوشانی میان ایساده ۱۱ و بوگفته: «ای جلیلی مرداکان، چره آیه ایسایدی و آسمان فاندراستاندیدی؟ هه عیسا کی شیمی جا فاکگفته و آسمان ور ببرده بوبوسته، هطویی کی بیدیدی بوشو آسمان ور، ایوارده و اگر ده.»

متیاس اینتخاب کودن یهودا عوض

۱۲ ا تاریخی ماجیرا زیتون کوه سر ایتفاق دکفته کی اورشليم امرأ ای کیلومتر رأ داشتی. پس، جه آیه و اگر دسئده شهر ور. ۱۳ او وخت کی فازسیده، بوشوده او خانه تلاز جور کی آیه ایسا بود. آن اوشانی نام ایسه کی آیه ایسابود: پطرس، یوحنا، یعقوب، اندریاس، فیلیپس، توما، برتولما، متا، یعقوب (حلفی پسر)، شمعون (کی فداییان حیزب شین بو)، یهودا (یعقوب پسر). ۱۴ آشان دال بدال کس کس امرأ جم بوستید و عیسا مار مریم، و چنتا ده زناکان، و عیسا براران امرأ دوعا دورون متحد بوستیدی. ۱۵ ایتا جه او روجان میان جمییت کی صد و بیست نفر بوستید ایسابود، پطرس ویریشه و آشان بوگفته: ۱۶ «براران، وستی موقدس کیتابان پیشگویی، کی یهودا ره بوگفته بود انجام بیه، کی

شروڙ آدمآن را نیشان بډا کی عیسای بیگیرد، چونکی خلی زماټ پیشتتر جِه اون، داوود پیغمبر یو هوډا نارو زئن، جِه روح القدس ایلهام فَاگِیفتن امرأ پیشگوی بوکوده بو. ^{۱۷} یو هوډا ایتا جِه امان بو. عیسای مسیح اونم اینتخاب بوکوده بو کی امی مانستن خدا رسول ببه. ^{۱۸} ولی او پول کی نارو زئن و اسی فَاگِیفته بو امرأ، ایتا کیشاورزی زیمین بیهه، و هو زیمین میان خو سَر امرأ بیجیر بکفته، و جِه و سَط و اترکسته و تومأم اونی رودهیان بیرون فووسته. ^{۱۹} اونی مردن خور دفاتن اورشلیم میان بیپچسته و مردوم او زیمین نام "حَقْل دَما"، بناده ینی خون زیمین.»

پطرس ایدامه بډا و بوگفته: ^{۲۰} «أ موضوعو مزأمیر کیتاب میان بینویشته بوبوسته: "آی کاش اونی خانه فوگورده و هیکس اونی میان زندگی نوکونه." و ایوارده فرمایه: "اونی جاجیگای اینفر دیگهی فاداد."*

^{۲۱} «پس آسه، و اُستی اینفر دیگهی اینتخاب بوکونیم کی تومأم او زماټی کی خداوند عیسا امی میان زندگی کودی، امی امرأ بنیسابی، ^{۲۲} ینی جِه او زماټ کی یوحنا مردوم تعمید دئی، تا او زماټ کی عیسا جِه امی میان بوجور ببرده بوبوسته. چونکی ایتا جِه اشان و اُستی امی امرأ اونی جِه موردهیان ویریشن بیدی.»

^{۲۳} اوشانی کی اویه ایسابود دو نفر نام ببردد، ایتا «یوسف برسابا» کی اون یوستوسم گفتیدی، و اویتا «متیاس». ^{۲۴} او وخت دوعا بوکودد، بوگفته: «خوداوند، تو همه کس دیل جَا و اُخوری. آمره نیشان بډن آ دو تا میان کویتای اینتخاب بوکودی ^{۲۵} کی تی رسول ببه و خائن یو هوډا جا سَر بینیشینه کی خو کردکار جواب فَاگِیفته.»

^{۲۶} پس اشان قرعه تاوداده و متیاس اینتخاب بوبوسته و او یازدهتا رسول جم میان بامؤ.

* ۲۰:۱ مزمو ۶۹:۲۵ و ۱۰۹:۸.

بخش ۲

روح القدس آمون

^۱ هو وخت کی پنتیکاست روح فآرسه، همتان کس کس امرأ ایتا جا جم بوستد. ^۲ ایوار کی جِه آسمان ایتا صدا، توند باد صدا مانستن بامو و هو خانه کی اون میان جم بوسته بود پور کوده. ^۳ بازون ایچی آتش شوالهیان مانستن خوره نیشان بدا سیواسیوا بوبسته و آشان هرتان سر رو بینشته. ^۴ او وخت همتان روح القدس جا پور بوستد و اولی وار بو کی اوشان زوانانی گب بزده کی اوشان ره شناس نوبو، چونکی اقودرت خودا روح آشان ببخشه بو. ^۵ او روجان، یوهودیانی کی دین داشتید جِه تومام سرزمینان عید مراسیم ره بامو بود اورشلیم. ^۶ پس او وخت کی او خانه جا صدا بشتاوسته بوبسته، ایتا دسته دفاتن باموده کی بیدیند چی بوبسته. او وخت کی بشتاوستد عیسا شاگردان اوشانی زوان امرأ گب زئندرد، قاق بوستد!

^۷ اوشان قاق بوسته، کس کس گفتیدی: «آن چوطو ایمکان داره؟ آشان جلیل شین ایسد، ^۸ ولی امی ماری زوانان امرأ گب زئندرد، هو سرزمینان زوان کی آمان اویه بودونیا بامویم! ^۹ آمان کی جِه پارتان، مادان، ایلامیان، بین النهرین آدمان، یوهودی، کیدوکیه، پونتوس، آسیا، ^{۱۰} فیریجیه و پمفلیه، مصر، لیبی قیروانی زوان سامان، ^{۱۱} کریت و عربستان ایسیم، و حتا اوشانی کی روم جا باموده چی یهودی و چی اوشانی کی یهودی بوبوستده، همتان ایشتاوستندیریم کی آشان امی زوان امرأ خودا عجایب غرایب کاران جا گب زئندرد!»

^{۱۲} همتان قاق بوسته کس کس جا واورسئید: «آن ده چوطو چی ایسه؟»

^{۱۳} ای عیدیم رخشن گیفند، گفتیدی: «آشان مست ایسد!»

پطرس رسول مو عیظه کودن

^{۱۴} او وخت پطرس او یازدهتا رسول امرأ جِه خو جا سر ویریشته و ایتا بولند صدا امرأ آشان بوگفته: «آی اورشلیم آدمان، آی شومانی کی آشهر میان ایسایید کی زیارت بوکونید، بشتاؤید! ^{۱۵} اوطویی کی شومان فیکر کونید نییه، آشان مست نیید. چونکی آسه ساعت نه صُب ایسه و شرابخوری و مستی زما ت نییه! ^{۱۶} اونچی کی ایمر و صُب دئندرید، یوئیل پیغمبر اٹوچی پیشگوی بوکوده بو:

^{۱۷} «"خودا فرمایه: آخری روجان میان، می روح همتا آدمان رو فوکونم. شیمی دوختران و پسران نوبوت کونده، شیمی جوانان رویا و شیمی پیران خابان دینده. ^{۱۸} او روجان میان می روح حتا غولامان و کنیزان رویم فوکونم و آشان نوبوت کونده. ^{۱۹} بوجور، آسمان میان، عجایب چیان، و بیجیر زیمین سر جِه خون و آتش و بخار، نیشانهانی آشیکار کونم. ^{۲۰} پیشتر جِه آنکی خوداوند پیلهدانه و پور جلال روح فآرسه، آفتاب تاریک به و ماه خون مانستن سورخ به ^{۲۱} ولی هرکی خوداوند نام دوخانه نیجات یافه."*

^{۲۲} «هسا، آی ایسرائیلی مرداکان مَره بشتاؤید! هوطو کی خودتانم دانیدی، خودا عیسی

ناصری امرأ عجائب موجیزہاں نیشانِ بَدَا کی ہمہ کسِ ثابیت بوکونہ کی عیسا جہ اونی ور بامو۔^{۲۳} جہ ایوارِدہ، خدا او ایرادہ و نقشہ مأنسَن کی جہ پیشتر بَنَا بو، شَمَرہ وئاشته کی عیسای او بی دینِ غریبہاں دَس امرأ صلیب سَر بَیرید و بوکوشید۔^{۲۴} ولی خدا اون ایوارِدہ زندہ کودہ و مَرَدَن قودرت جَا آزاد کودہ، چونکی مَرَدَن نتأستی اَطوچی آدم خو پَنجہ میان اسیر بَدَارہ۔

^{۲۵} «چونکی داوود پیغمبر فرمایہ: "خوداوند دایم می دیم ور بیدم۔ اون می ورجا ایسا و ہیچی نتانہ مَرہ بَیرکأنہ۔^{۲۶} پس می دیل خوشالی و می زوان ذوق کونہ؛ می جائم اومید میان زندگی کونہ۔^{۲۷} چونکی تو می جان مَرَدَن پَنجہ میان سرا ندی و ولانی تی قودوس، قبرِ دورون بوپوخہ۔^{۲۸} تو زندگی رائ مَرہ نیشان دیہی۔ تی ایسان مَرہ خوشالی جَا لبالب پور کونہ۔"»

^{۲۹} «جان دیل براران، ایچہ فیکر بوکونید! ا گبان امی پیلہ بابا داوود خورہ نوگفتہ چونکی اون بمرده، بیگیل بوسته و اونی قبر هنو هیہ امی میان نہا۔^{۳۰} ولی چونکی پیغمبر بو، دانستی کی خدا قول بَدَا و قسم بوخورده کی جہ اونی نتاج، مسیح اونی سلطنت تخت رو بینیشانہ۔^{۳۱} داوود دور آیندهی فاندروستی و مسیح زندہ بوستن دئی و گفتی کی خدا اونی جان مَرَدَن پنجهیان میان سرا نده و ولانہ اونی جان قبر میان بوپوخہ۔^{۳۲} داوود راس راسی درواری عیسا پیشگوی کودی و اما همتان امی چومان امرأ بیدیم کی خدا عیسای زندہ کودہ۔

^{۳۳} «اون آسہ آسمان میان، پئر ورجا او جاجیگا کی گولاز دارہ میان بینیشته و او روح القدس کی قرار بو پئر جَا فاکگیرہی فاکگیرہ و اون خو شاگردان فادأ، کی ایمر و شومان اونی نتیجہی دینیدی و ایشتاویدی۔

^{۳۴} «چونکی داوود هیوخت آسمان بوجور نوشو۔ ولی، بوگفتہ: "خوداوند می خوداوند بوگفتہ: می راست دَس ور بینیش^{۳۵} کی تی دوشمنان تی پا جیر تاوادم۔"»

^{۳۶} «آن و آسی، من ایمر و اُضحی و آشیکار شوما همتا می ایسرائیلی قوم گفتن دَرَم کی هه عیسا کی شومان اون صلیب سَر بوکوشتید، خدا اون، خوداوند و مسیح اینتخاب بوکودہ!»*

^{۳۷} پطرس گبان مردوم دیل سَر اثر بَنَا۔ بازین، اون و الباقی روسولان بوگفتدہ: «براران، آسہ چی و اُستی بوکونیم؟»

^{۳۸} پطرس جواب بَدَا: «شومان هرتا و اُستی شیمی گونایان جَا دَس فاکشید، و خدا ور و اُگردید و عیسای مسیح نام امرأ تعمد بیگیرید کی خدا شیمی گونایان ببخشہ۔ او وخت خدا شمرہیم ا پیشکشی، ینی روح القدس بخشہ۔^{۳۹} چونکی مسیح شمرہ کی جہ امی خوداوند، خدا ور دعوت بوبوستید و هطویم شیمی زاکان و هطو اوشانی کی دور جاجیگایان ایساده، وعده بَدَا کی روح القدس اشان فادہ۔»

* ۲۸:۲ مزمور ۱۱-۱۶:۸

* ۳۵:۲ مزمور ۱۱۰:۱۔

* ۳۶:۲ منظور جہ «مسیح»، پادیشا و هونی کی وعده بَدَا بوبوستہ بو ایسرائیل نیجات دہہ ایسہ۔

۴۰ بازون پطرس موفصل دروآره عیسا گب بزه و تومأم اوشانی کی ایشتاؤستندوبود تشویق بوکود کی خوشآن او دؤره زمات شرور آدماں گونایان جا جیویزأند. ۴۱ اوشانی جا کی اونی پیغام قوبیل بوکوده بود، سه هیزار نفر فارسید کی تعمید بیگفتند و آشان جم میان بأموده. ۴۲ آشان خوشآن او آموجهیانی ره بنأده کی روسولأن دأییدی، و الباقی ایمانداران آمرأ دوستی و موشأرکت کودیدی، و کسکس آمرأ خوردنی خوردید، خوداوند شأم رسم انجام دئید، و دالبدال کسکس آمرأ دوعأ کودید. مردوم دسته دسته عیسای ایمان آوریدی.

مردوم دسته دسته عیسای ایمان آورده

۴۳ آنم بگم کی، روسولأن خیلی موجیزهیأ انجام بدأبود، ایتأ ترس خدا ایحترام و آسی همتان دیل میان دکفته بو.

۴۴ اطویی بو کی، تومأم ایمانداران کسکس آمرأ ایسا بود و هر چی کی داشتید، کسکس آمرأ سأم کودید. ۴۵ آشان خوشآن مال و مینالم فوروختیدی و فقرآن میان سأم کودید؛ ۴۶ و هر روج دالبدال کسکس آمرأ معبد میان عیبادت کودید، خانهیان میان خوداوند شأم و آسی جم بوستیدی، و خوشالی و شوکر کودن آمرأ هر چی کی داشتد کسکس آمرأ خوردیدی، ۴۷ و خودای شوکر کودیدی. شهر آدمانم آشان حورمت نأییدی و خودا هر روج چن نفر نیجأت دئی و آشان جم میان ایضافه کودی.

ایتا ماربأوردہ چولاق را شہ

۱ ایتا روح ظہر پسی پطرس و یوحنا ہر روح مأنسنن شؤئوندوبود معبد میان کی ساعت سہ دوعا مرأسیم دورون شرکت بوکوند. ۲ او وخت کی معبد نیزدیک کی فارسیدہ، ایتا ماربأوردہ چولاق مرداک بیدد. ہر روح اون اوردیدی و ایتا جہ معبد دروازہیان ورجا کی «زیبا» نام داشتی نائیدی تا اوشانی کی معبد میان شؤئیدی جا گدایی بوکونہ. ۳ او وخت کی پطرس و یوحنا خاستیدی معبد بودورون بشد، او مردای اشنی جا پول بخاستہ.

۴ اشان اون فاندرسند. بازون پطرس بوگفتہ: «آمرہ فاندرا!»

۵ چولاق گدا آن و اسی کی فیکر کودی ایچی اشان جا فاکگیرہ، ذوق امرأ اشان فاندرسنہ.

۶ پطرس بوگفتہ: «من نوقرہ یا طلاً نازم کی ترہ فادم! ولی اونچی کی دارم، ترہ فادم! عیسای مسیح ناصری نام امرأ ترہ دستور دھم کی ویریزی و را بیشی!»

۷ بازون اونی دس بیگفتہ و جہ زمین سر راست کودہ. ہو زمات میان اونی پایان و پا قوزک، ساق و سالیب بوبوستہ و قوت بیگفتہ، ۸ جوری کی خو جا سر واز بوکود، ایچہ بپا بنیسا و را دکفتہ! او وخت کی بیجیر بوجور واز واز کوداندوبو و خودای شوکر کودی، پطرس و یوحنا امرأ بوشؤ معبد دورون.

۹ اوشانی کی اویہ ایسابود، اون بیددہ کی را شؤئوندردہ و خودای شوکر کونہ، ۱۰ و بفامسند کی اون ہو گدا ایسہ کی فلنگستی و ہر روح معبد «زیبا دروازہ» ورجا نیشتی، خیلی قاق بوسند! ۱۱ پس ہمتان سولیمان ایوان ورجا ہوجوم بیردد و اون بیددہ کی پطرس و یوحنا ورجا ایسابو و اوشانی جا سیوا نوبوستی. او وخت ایحترام امرأ بنیساوہ و قاق بوسنہ ا عجیب ایتفاق فاندرسند.

پطرس معبد میان مو عیظہ کونہ

۱۲ پطرس جہ آ وخت ایستفادہ کونہ و او دستہ آدمان کی اویہ جم بوسنہ بود بوگفتہ: «آی ایسرائیلی مرداکان، چرہ اندر قاق بوسیدی؟ چرہ اطوی آمرہ فاندرسندردید؟ مگہ گومان کونیدی کی امی قودرت و دین داشتن امرأ آدم شفا بداییم؟ ۱۳ امی پیلہ بابایان خدا کی ایبراہیم، ایسحاق و یعقوب خدا بو، اموجیزہ امرأ، خو خیدمتگوزار عیسای سربولند کودہ. می منظور ہو عیسا ایسہ کی شومان اون تسلیم بوکودید و پیلانٹس خاستی اون آزاد کونہ، ولی شومان پیلانٹس ورجا اون زد کودید. ۱۴ ہطویہ، شومان نخاستید کی اون آزاد بہ، بلکی او پاک و مقدس مرداک زد کودید، و تاکید داشتید اونی عوض ایتا قاتیل آزاد بہ. ۱۵ شومان اونی کی زندیگی جہ اون سرگیرہی بوکوشتید، ولی خدا اون زندہ کودہ. من و یوحنا ا ماجیرای شایید ایسیم چونکی اونی پسی کی اون بوکوشتید، امان اون زندہ بیدیم!»

۱۶ «شومان خودتان دانیدی کی ا فقر مردای پیشتر فلنگستی. ولی اسہ، عیسا نام اون شفا بدأ، ینی عیسا نام ایمان داشتن، اون کامیل شفای، باعیث بوبوستہ.»

۱۷ «آی جان دیل براران، اتم بگم کی داتم شومان و شیمی قوم پیلہ کسان کردکار، جہ نادانی بو. ۱۸ جہ او ورجا، خدا دسم آ کار دورون دبو، چونکی تومام پیغمبران پیشگوی موطابق، مسیح و استی امی گونایان آموززن رہ صلیب سر خو جان فدأ بوکودہ بی. ۱۹ پس، توبہ بوکونید، شیمی گونایان جا دس فاکشید و خدا ورجا و اگر دید کی شیمی گونایان پاک بہ

و جہ خدا ور، خورومی و آرمش زماٲ فآرسيہ. ٢٠ و عيساي، كي رآسرآسي شيمي مسيح ايسه، ايوارده اوسه كونه. ٢١ هوطويي كي خدا جہ قديم زماٲآن خو موقدس پيغمبران زوان آمرأ بفرمآسته بو، اون و آستي آسمآن ميان بئيسه، تا او زماٲ كي خدا همه چي زنده كونه و هوطويي اول مانستن و آگردآنه. ٢٢ موسايم بفرمآسته: «شيمي خداوند خدا، جہ شيمي برآرآن ميان، اينأ پيغمبر مي مانستن شمّره اوسه كونه. تومأم اوني گبان و آستي خب بشتاويد؛ ٢٣ هر كي اوني گبان نشتاوه، قوم ميان جہ بين شه.»

٢٤ «سموئيل و تومأم پيغمبران كي اوني پسي بآموده، جہ پيشتر ايمرو مآجيرآي پيشگويي بوكد. ٢٥ شومان هو پيغمبران زآكائيد و خدا شيمي پيله بابايان مانستن شمّره وعده بدأ كي تومأم زمين سر آدمآن ايراهيم نتآج آمرأ بركت بدأ. آن هو وعده ايسه كي خدا ايراهيم فآده. ٢٦ آي ايسراييل نتآج، آن و آسي خدا خو خيدمتگوزار همه كس جا پيشتر شيمي ورجأ اوسه كوده كي شمّره جہ شيمي رآيان كي گونا آمرأ پور بو و آگردآنه و اوني آمرأ شمّره بركت فآده.»

مسیح رسولان یارستن امرأ گب زندہ

۱ اشان ہنو مردوم امرأ بوگو بشتاو کوداندوبود کی ناخوڑکی پیلہ کاهینان، معبد سرنیگہبان و چن نفر جہ صدوقیان فرقه امرأ اشان سر فوتورکستد. ۲ اشان جہ آنکی پطرس و یوحنا عیسا زندہ بوستن جا مردوم امرأ گب زئید، خیلی بترسد و پریشان بوستہ بود. ۳ پس اوشان بیگفتدہ و چونکی غروب دم بو تا فردایی زندانی بوکودد. ۴ ولی خیلی جہ اوشانی کی اشان پیغام بشتاوستہ بود، ایمان باوردد و اٹوی بو کی ایمانداران آدم نفران، نیزدیک پنج ہزار نفر فارسہ!

۵ فردایی، پیلہ کسان و کاهینان و دین عالیمان اورشلیم میان ایتا جلسہ بنادہ. ۶ حنا کی پیلہ کاهین بو، قیافا، یوحنا، ایسکندر امرأ و اونی الباقی قوم خیشانم اویہ ایسابود. ۷ او وخت پطرس و یوحنا باوردد و اشان جا واورسندہ: «أ کار چی قودرت و چی نام امرأ انجام بداید؟»

۸ پطرس کی روح القدس جا پور بو، اشان بوگفتہ: «آی قوم پیلہ کسان و کاهینان، ۹ اگہ شیمی منظور آ خوروم کار ایسہ کی آ چولاق مرداک رہ بوکودیم و واورسیدی کی چوطو شفا بیافتہ، ۱۰ وئالید شومان ہمتان و تومام ایسرائیل قوم رہ واشکافانم کی آ موجیزہی در نام عیسا مسیح ناصری و اونی قودرت امرأ انجام بداییم، ینی ہونی کی شومان اون صلیب سر بوکوشتید ولی خودا اون زندہ کودہ. ہطویہ، اونی قودرت امرأ ایسہ کی آ مردای آسہ ساق و سالیہ آیہ بیا ایسا. ۱۱ چونکی موقدس کینابان بوگفتہ موطابق، عیسا ہو سنگی ایسہ کی شوما معماران رد کودید، ولی ہون ساختمان اصلی سنگ بوبوستہ. ۱۲ جغرز عیسا مسیح ہیکس نیبہ کی بتانہ آمرہ رستگار چاکونہ! چونکی آسمان جیر، دہ نامی ننا کی مردوم بتاند اونی امرأ گونا جا نیجات بیافد.»

۱۳ او وخت کی شورا آدمان پطرس و یوحنا یارستن بییدہ، بخصوص کی دئیید معمولی آدماند و مذہبی درسان نخواند، قاق بیسادیہ. ہطویم بفامستدہ کی اشان جہ عیسا شاگردان بود. ۱۴ جہ او ور، او فقرم کی فلنگستی ساق و سالیہ اشانی ورجا بیا ایسا بو و نتانستیدی اونی شفای اینکار بوکوند! ۱۵ پس اشان شورا تالار جا بیرون اوسہ کودد کی کس کس امرأ مشورت بوکوند.

۱۶ اوشان کس کس جا واورسئید: «اشان امرأ چی بوکونیم؟ امان کی نتانیم آ پیلہ موجیزہی اینکار بوکونیم، چونکی اورشلیم میان ہمتان اونی جا خوڑ داردہ. ۱۷ ولی شاید بتانیم اشانی پیغام بخش کردن جولوی بیگیریم. پس اشان گیم اگہ ایواردہ عیسا نام زوان سر باورد و اٹوچی کاران بوکوند، ہر چی بوبوستہ اوشان گردن نہا. ۱۸ پس اشان دوخادد، بوگفتد کی دہ عیسا جا ہیکس امرأ گب نژند.

۱۹ ولی پطرس و یوحنا جواب بدادہ: «شومان قاضی بیید! آیا درست ایسہ کی خودا حوکم جا ایطاعت نوکونیم، و شیمی دستور ایطاعت بوکونیم؟ ۲۰ امان نتانیم اونچی کی عیسا جا بییدہ و بشتاوستیم، ہیکس رہ نیگیم.» ۲۱ بعد آنکی او دوتای ایتا عالمہ تہدید بوکودد اوشان سرا داد، چونکی ناستید چوطو بودون آنکی ایواردہ ایتا آشوب دکفہ اشان موجازات بوکوند؛ چونکی آ پیلہ موجیزہ و اسی، ہمہ خودای شوکر کوداندوبود. ۲۲ ایتا مرداک شفا

گيفتنَ موجيزه کی ویشتر جَہ چهل سالَ چولاق بو!

ایماندارانِ ایتا بوستن دوعا کودن میان

۲۳ پطرس و یوحنا هطو کی آزاد بوستند، و اگر دسندہ عیسا الباقی روسولان ورجا و پیلہ کاهینان و پیلہ کسان گبان آسانی ره و آگویا بوکودد.

۲۴ او وخت تومام ایمانداران کس کس امرأ دوعا بوکودد و بوگفتد:

«ای موعال خوداوند، ای اونی کی آسمان و زمین و دریا و هرچی کی اوشانی میان نهای بوجود باوردی، ۲۵ تو خیلی زمات پیشتر روح القدس امرأ امی پیلہ بابا و تی خیدمتگوزار، داود پیغمبر زوان جا بفرماستی: "چره قومان شورش کونده؟ چره میلتان بیخودی جوفت و کلک دیچینده؟ ۲۶ دنیا پادیشایان صف چاکودد و سرزمینان رهبران کس کس امرأ خوداوند و اونی مسیح ضد جم بوستند.»

۲۷ «آن هوچی ایسه کی آ شهر میان ایتفاق دکفته، چونکی هیرودیس پادیشا، و اونی فرمادار پونتیوس پیلاتس، و اوشانی کی یهودی نوبود، ایسرائیل قوم امرأ، تی موقدس خیدمتگوزار عیسا مسیح ضد کس کس امرأ شیریک بوستند، ۲۸ کی ایتا کار انجام بدد کی تی قودرت و ایراده جَہ پیشتر اون موشخص بوکوده بو. ۲۹ و هسا، ای خوداوند، آشان تهدیدان بشتاو و امره کی تی خیدمتگوزاران ایسیم جورأت فادن کی تی پیغام مردوم فارسانیم. ۳۰ تی قودرت کی شفا دهیم امره ببخش کی تی موقدس خیدمتگوزار عیسا نام امرأ پیلہ موجیزه میان و عجایب غرایب کاران بوکونیم.»

۳۱ ا دوعا کودن پسی، او خانه کی اون دورون ایسابود بلرزسته و همتان روح القدس جا پور بوستد و خودا پیغام یارستن امرأ مردوم فارساند.

ایمانداران شراکت کس کس مال و مینال میان

۳۲ تومام ایمانداران کس کس امرأ ایتا دیل و فیکر داشتید و هیکس خو مال و مینال خوشین نأستی، چونکی هرچی کی داشتید، کس کس امرأ سام کودیدی. ۳۳ عیسای خوداوند زنده بوستن جا، روسولان ایتا پیلہ قودرت امرأ شهادت دئیدی، و خودا فیض، قودرت امرأ آسانی میان کار کودی. ۳۴ هیکسم محتاج نوبو، چونکی هرکی زمین یا ایتا خانه داشتی، فروختی و اون پول ۳۵ روسولان فادایی کی فقران میان سام بوکوند.

۳۶ مثال ره، اینفر یوسف نام کی لاوی طایفه و قبرس شین بو کی روسولان اون برنابا ینی «مُشوق» لقب بدا بود. ۳۷ اون خو کیشاورزی زمین بوفروخته و اونی پول باورده و بنا روسولان پا جیر.

بخش ۵

خودای نشا گول زنن

۱ اینفرم ایسا بو کی حنانیا نام داشتی، خو زن، سفیره امرأ، کی ایتا زیمین بوفروخت،
۲ ولی فقد ایچه جہ او پول باؤرده روسولان ورجا و بوگفته کی تومام پول باؤرده، و الباقی
پول خورہ بداشت. اون زناکم اونی جوفت و کلک جا و اخور بو.
۳ پطرس بوگفته: «حنانیا، شیطان جہ طمع تی دیل پور کوده. او زمات کی بوگفتی آن
زیمین تومام پول ایسه، رأس راسی روح القدس دورغ بوگفتی. ۴ او زیمین تی شین بو چی
بوفروشی چی نفروشی. اونی فوروختن پسی یم تی دس نہا بو کی چندر فادی یا فاندی.
چرہ ا کار بوکودی؟ تو آمرہ دورغ نوگفتی، بلکی خودای دورغ بوگفتی.»
۵ هطو کی حنانیا آ گب بشتاوستہ، زیمین سر بکفته و جابجا بمرده! همتان زہلہ بوکودد!
۶ پس جوانان باموده، اون کفن دورون و اچختد و بیگیل کودد.
۷ سه ساعت بوبوستہ پسی، اونی زنا نأخور جہ خو مرداک مردن بامو. ۸ پطرس اونی
جا و اؤرسہ: «شومان شیمی زیمین ہندر بوفروختیدی؟»
بوگفته: «هطوہ، ہندر بو.»

۹ پطرس بوگفته: «شومان چرہ شیمی دس ایتا کاسہ میان نہا کی خودا روح ایمتحان
بوکونید؟ او جوانان کی تی مرد ببرد و بیگیل کودد، اسہ و اگر دستد. پس ترم برده.»
۱۰ دفاتن او زناکم پطرس پایان ورجا زیمین سر بگفت و جان بدا. او وخت کی جوانان
فارسیده، بییدہ کی اونم بمرده. پس، اونی جنازیم ببرد و اونی مرد ورجا بیگیل کودد.
۱۱ اٹوی بو کی، کیلیسا و تومام اوشانی کی ا ماجیرای ایشتاوستیدی ایتا پبلہ ترس
بیگفته.

روسولان خلیان شفا دہدہ

۱۲ روسولان موجیزہ مانستن نیشانیان و خلی عجایب غرایب کاران کودیدی. و تومام
مؤمنان دالبدال معبد میان ایتا شرا کی سولیمان ایوان نام داشتی دوعا کودن و اسی جم
بوستیدی. ۱۳ ولی دہ ہیکس نیارستی اشان گوروی دوجوکہ، ہرچن کی اشان خلی حورمت
نائیدی. ۱۴ هطویم، ویشتر و ویشتر مرداکان و زناکان خودای ایمان اوردیدی و اون
دوچوکستیدی. ۱۵ روسولان کردکار و اسی، مردوم تخت و توشک امرأ خوشانی ناخوش
احوالان اوردید کوچیان میان کی او وخت کی پطرس جہ او را دواستندہ، دس کم اونی
سایہ بعضیان سر دکفہ! ۱۶ مردوم حتا جہ اورشليم دوزور امویید و خوشانی آزاریان و
ناخوشان اوردیدی و همتان شفا گیتیدی.

روسولان امرأ موخالفت بہ

۱۷ پس، پبلہ کاهین و تومام اونی پیشکاران کی صدوقیان فرقہ شین بود، حسودی جا
ترکستندوبود، ۱۸ و روسولان بیگفتندہ و زندان میان تاودادہ.
۱۹ ولی هو شب خوداوند فرشته بامو، زندان دران و اکودہ و اوشان بیرون باؤردہ و اشان
بوگفته: ۲۰ «بیشید و معبد ایوان میان بیسید و ا زندگی کامیل پیغام اشان رہ و اگویا
بوکونید!»

۲۱ پس صُب دَمَ رِه موعیظه کودن و اُسی بوشوُد معبَد میان! پیلِه کَاهین و اونی پیشکار اُن باموُد معبَد میان و توماَم ایسرائیل پیلِه کسان و یوهوُد شورا ادمان جا دعوت بوکوُد کی ایتا جلسِه بَد. چن نفرم اوسه کوُد کی روسولان زندان جا باوُرَد و موحاَکمه بوکوُنَد. ۲۲ ولی او وخت کی مأموران بوشوُد زندان میان، هیکس اویِه نیافَتَدِه. پس واگر دَسَنَدِه و اَطوُ خور بَداد، بوگفتَدِه: ۲۳ «زندان دران کامیل چفت بو، نیگهبانانم دران کنار پاستاندوبود. ولی او وخت کی زندان دران و اکودیم، هیکس زندان میان نئیسابو!»

۲۴ نیگهبانان رئیس و پیلِه کَاهینان ا خور جا مات و قاق بوستد و خوشانی جا واورسید کی ا ماجیرا آخریسی چی به! ۲۵ هه وخت میان اینفر خور باورد و بوگفته: «اوشان کی شومان زندانی بوکوده بید، معبَد میان مردوم رِه موعیظه کودن دَرَد!»

۲۶ نیگهبانان فرمأنده خو ادمان امرأ بوشو و اشان ایحترام امرأ شورا جلسِه میان باوردد، چونکی ترسیدی مردوم اشان سنگسار بوکوُنَد، هن و اسی زور امرأ اشان ناوردد. ۲۷ پس روسولان باوردد و اشان شورا ورجا حاضیر کوُد. او وخت پیلِه کَاهین اشان جا واورسِه: ۲۸ «مگه امان شمره نوگفتیم کی ده هیدره ا مرداک نام امرأ موعیظه نوکونید؟ ولی شومان امی دستور نشتاوستن امرأ، توماَم اورشلیم شهر شیمی گبان امرأ پور کوید و خایید ا مرد خور امی گردن تاوُدید!»

۲۹ پطرس و روسولان جواب بَداده: «امان خودا دستور ایطاعت کونیم، نه اینسان دستور. ۳۰ شومان عیسای صلیب سَر بوکوشتید، ولی امی پیلِه بابایان خودا اون زنده کوده، ۳۱ و اون خو راست دَس ور بینیشانه، سربولند کود کی پادیشا و نیجات بَد کس ببه و ایسرائیل قوم توبه کودن رِه فرصت بَدارد کی اوشانی گونایان بیخشه ببه. ۳۲ هسا، امان روسولان، ا ایفاق شاهید ایسیم و روح القدس شاهید ایسه، هو پاک روح کی خودا اون اوشان فایدِه، کی اونی جا ایطاعت کوُنَدِه.»

۳۳ روسولان جواب جا شورا ادمان غیظ گیفته و تصمیم بیگفتد کی اشانم بوکوشد. ۳۴ ولی اینفر غمالانیل نام کی جه شورا ادمان، و فریسیان فرقه شین بو، و دینی حوکان میانم اوستاد بو و مردوم اون حورمت نائیدی، ویریشته و خاهیش بوکوده کی روسولان اییچه بیرون بیرد.

۳۵ بازون خو همکاران بوگفته:

«ای ایسرائیل قوم پیلِه کسان، شیمی حواس جم ببه اشان رِه چی تصمیم گیتندرید. ۳۶ اییچه پیشتر، ایتا مردای تنودا نام ایدعا کودی کی ایتا پیلِه کس ایسه، چارصد نفر خو امرأ همَدَس چاکود. اون بوکوشته بوبوسته و اونی شاگردانم یو اشی دورجین ورجین بوستد.»

۳۷ «اونی پسی، سرائشماردن زماَت میان، اینفر ده بامو کی اونی نام یوهودای جلیلی بو و چنتا شاگرد بیافته. ولی اونم بوکوشته بوبوسته و اونی شاگردان پخش و پلا بوبوستد.»

۳۸ «پس فیکر کونم کی اشان امرأ کار نواداشتند. اگه اونچی کی گده و کوُنَدِه خودشان جا ببه، پور ده نپایه کی خورِه خورِه جه بین شده. ۳۹ ولی اگه جه خودا ور ببد، نتانید اوشان جه بین اوسانید. شیمی حواس بمانه نوکونه کی خودا امرأ ور دکفته بید.»

۴۰ شورا ادمان اونی اندرر قوبیل بوکوُد، و روسولان باوردد، شلاق بزده و بوگفته: کی عیسا جا ده هیدره هیکس امرأ گب نزنَد. بازون اشان آزاد کوُد. ۴۱ روسولان جه اویِه بیرون باموُدِه و خوشال بود کی خودا اشان لایق بدانسته کی اونی نام و اسی رنج بکشد و

بی‌حورمتی ببیند. ۴۲ جہ او زماٲ پسی هر روج خائھیان میان خودا کلام مردوم آموختیدی
و معبد میان موعیظه کودید کی عیسا هو مسیح ایسه.

بخش ۶

هفت نفرِ اینتخابِ کودنِ خیدمتِ وُسی

۱ ایماندارانِ جمئیت زیاد بوستنِ امرأ، اَشَانْ میانِ گلہ شیکاویت بیرون بامو. اوشانی کی یونانی زوان بود، گلہ بوکوڈد کی اَشَانْ ویوہ زناکانِ میان و عبری زوانانِ ویوہ زناکانِ میان، فرق نھدہ و اَشَانْ، اوشانِ اندر خوردنی فاندد. ۲ پس، او دوازدهتا رسولِ تومامِ ایماندارانِ جم کوڈد و بوگفتند: «امانِ وُستی خودمانِ وختِ بنیم کی خودا پیغامِ مردومِ فارسانیم، نہ انکی آیتا اویتا خوردنی رہ وختِ بنیم. ۳ پس جانِ دیل براران، هفت نفرِ جہِ خودتانِ میان کی پور جہِ روح القدس و حکمتِ بَدِ اینتخابِ بوکونید کی اوشانِ ا کاز رہ بنیم. ۴ امانمِ دوعا، موعیظہ و مردومِ اموج دتنِ رہ وختِ نیہیم.» ۵ همتانِ ا پیشنہادِ قوبیل بوکوڈد و ا ادمانِ اینتخابِ بوکوڈد:

ایستیفان (ایتا مردای کی پور جہِ روح القدس بو و خیلی ایمان داشتی)، فیلیپس، پروخروس، نیکانور، تیمون، پرمیناس و نیکلائوس کی انطاکیہ شین بو. نیکلائوس یوہودی نوبو کی اول یوہودی و اونی پسی مسیحی بوبوستہ. ۶ ا هفت نفرِ روسولانِ رہ معرفتی بوکوڈد و روسولانمِ اَشَانْ رہ دوعا بوکودہ، اوشانی سز رو دس بنادہ و اوشانِ برکت بَداد.

۷ پس خودا پیغامِ هطویی ہمہ جیگا و اگویا بوستی و ایماندارانِ آدمِ نفرانِ اورشلیمِ شہرِ میانِ زیاد بوستی. حتا خیلی جہِ یوہودی کاہینانمِ عیسا شاگرد بوبوستد.

ایستیفانِ دسگیرِ بوستن

۸ ایستیفانمِ ایتا مرداک کی پور جہِ ایمان و پور جہِ روح القدس قودرت بو، مردومِ میانِ عجایبِ غرایبِ موجیزہیان و پیلہ نیشانہیان انجام دئی. ۹ ولی ایتا روح چنتا یوہودی کی «آزاد مردان» کنیہہ شین بود، بوگو موگو کودنِ وُسی ایستیفانِ ورجا بامود. ا ادمانِ قیروان، مصرِ اسکندریہ، قیلیقیہ و آسیا جا بامو بود. ۱۰ ولی ہیکس ننانستی او روح و حکمتی امرأ کی ایستیفانِ اونی امرأ گب زئی، تاب باورہ. ۱۱ پس اوشانِ چن نفرِ رشوہ فادادہ کی بگد امانِ بشتاوستیم کی ایستیفانِ خودا و موسای کو فر بوگفتہ.

۱۲ ا بُھتانِ مردوم و پیلہ کسان و دینِ عالیمانِ خیلی ایستیفانِ ضدِ انتیریک بوکودہ. پس یوہود قومِ پیلہ کسانِ اونِ بیگفتد و موحاکمہ رہ ببردد شورا مجلسِ میان. ۱۳ اوشانی کی ایستیفانِ ضدِ دورُغِ گب بزہ بود، گفتیدی کی اون ہمیشک معبد و موسا تورأت بد گہ. ۱۴ گفتیدی: «امانِ امی گوش امرأ بشتاوستیم کی گفتی عیسای ناصری معبدِ فوگوردانہ و تومامِ موسا حوکرمانِ باطیل کونہ!»

۱۵ آزماتِ میان، تومامِ اوشانی کی شورا میانِ نیشتہ بود، ایستیفانِ فاندراستاندوبود و بیددہ کی اونی دیمِ هطو ایتا فرشتہی مانہ!

ایستیفان موعیظه یوہود شورا ورجا

۱ او وخت پیلہ کأهین ایستیفان جا واورسہ: «آیا ا بوہتآن جنقت دارہ؟»
 ۲ ایستیفان بوگفته: «آی براران و پتران بشتاؤید. خودای پورجلال و شوکو، پیشتر جہ آنکی امی پیلہ بابا ایبراهیم کوچ بوکونہ حران ور، بینالنہرین میان خورہ اون نیشان بدا. خدا اون بفرمأستہ: تی ولأیت، پتر خانہ و تی قوم خیشان ول کون و بوشو او سرزیمین میان کی من ترہ اویہ رانمایی کونم.»

۴ «پس ایبراهیم کلدانیان سامان جا بیرون بامو و بوشو حران ور و تا خو پتر مردن اویہ بنیسا. بازون خدا اون باورده آیہ، او سرزیمینی کی شومان اسہ اونی میان زندگی کوداندريد. ۵ ولی او زماٹ میان، حتا ای وجب جہ او زیمین اون فاندأ. ولی اون قول بدا کی آخریسی ا سرزیمین، اون و اونی نتأخ شین بہ، و آن او زماٹ میان بو کی ایبراهیم رہ ہنو زای نوبوستہ بو. ۶ جہ ایور دہ، خدا ایبراهیم بفرمأستہ: "تی نتأج چارصد سال ایتا غریب مملکت میان رعیتی کونہ و آشان ظولم و ستم بہ. ۷ و هطویم بفرمأستہ: من او قومی کی آشان اسیر کونده، موجازات کونم و اون پسی می قوم ا سرزیمین میان و اگر دانم کی مرہ عیادت بوکوند."»

۸ «او وخت میان، خدا، ختنہ کودن رسم ایبراهیم فادأ کی اونی نتأج و خدا میان ایتا قول و قرار نیشانہ بہ. پس ایبراهیم پسر، ایسحاق، او وخت کی ہشت روج داشتی، ختنہ بوبوستہ. ایسحاق، یعقوب پتر بو و یعقوب رہ دوازدهتا پسر بوبوستہ کی ہرتا جہ اوشان ایتا جہ ایسرائیل مردوم قبیلہیان بانی بوبوستد. ۹ یعقوب زاکان یوسف امرأ حسودی بوکودد و اون بوفروختدہ کی مصر میان غولام بہ. ولی خدا یوسف امرأ بو، ۱۰ و اون جہ تومام اونی غم و غورصہیان آزاد کودہ و کاری بوکود کی فرعون، مصر پادیشا اون لوطف بوکونہ. خدا یوسف ایتا پیلہ حکمت فادأ، تا اویہ کی فرعون اون مصر نخست وزیر و خو قصر وزیر چاکود.»

۱۱ «او وخت ایتا پیلہ قحطی و نکبتی مصر و کنعان میان بیرون بامو، جوری کی امی پیلہ بابایان ایچی خوردن رہ نأشتیدی. ۱۲ او وخت کی یعقوب بشتاؤستہ کی مصر میان ہنو گندم بیافتہ بہ، خو پسران اوسہ کودہ کی گندم بیہیئد. ۱۳ دویمی وار کی بوشؤدہ مصر، یوسف خورہ خو براران بشتاؤسأنہ، بازون آشان فرعون ورجا معرفی بوکودہ. ۱۴ اون پسی، یوسف خو پتر یعقوب و خو براران خانوار کی ہمتان امرأ ہفتاد و پنج نفر بوستیدی باورده مصر. ۱۵ اٹوئی بو کی، یعقوب و تومام اونی پسران بوشؤدہ مصر ور و آخریسی ہویہ بمردد، ۱۶ و آشان جنازہیان بیردد شکیم میان و او مقبرہ کی ایبراهیم جہ حمور پسران، شکیم پتر بیہہ بو، بیگیل کودد.»

۱۷ «یوآش یوآش او وعدہ انجام بوستن زماٹ فارسنندوبو، کی خدا ایبراهیم فادأ بو، کی اونی زاکان مصر جا آزاد کونہ و آشان نفرانم مصر میان توندأ توند زیاد بوستی. ۱۸ بازون، اینفر مصر میان پادیشا بوبوستہ کی یوسف نشناختی و اونی خیدمتان جا خور نأشتی. ۱۹ ا پادیشا امی قوم امرأ دشمن بو و عبرانی پتر و ماران وادأشتی کی خوشان قونداقہ زاکان صارأ میان سرآدد کی بیمیرد.»

۲۰ «هو زماٽ ميان بو کی موسا بودونیا بامؤ. اون خیلی خوشکیل زای بو. اونی پئر و مار اون سه ماه خانه میان جیگا بَداد. ۲۱ آخرپسی او وخت کی مجبور بوبوستد اون سَرادد، مصر پادیشا دؤختر، اون بیافته و خو زای چاکوده. ۲۲ موسا تومام مصر حیکمت و عیلم بامؤخت تا اویه کی ایتا شاهزاده بوبوسته کی قودرت داشتی و گب زن میان پيله کس بوبوسته بو.»

۲۳ «او وخت کی موسا چهل سال داشتی، ایتا روج اونی سَر دورون دکفته کی خو ایسرائیلی براران بیدینه. ۲۴ ا دِنن میان ایتا مصری بیده کی ایتا ایسرائیلی ظولم کوداندَره. پس موسا اونی بالآخایی بوشو و او مصری بوکوشته. ۲۵ موسا خیال بوکوده کی اونی ایسرائیلی براران بفامستده کی خودا اون آشان یاور اوسه کوده. ولی آشان هیذره ا موضوع نفامسته بود.»

۲۶ «فردایی، ایواردِه بوشو اوشان بیدینه. ایدفاره بیده کی دوتا ایسرائیلی کس کس امرأ بوگو موگو کوداندوبود. پس سعی بوکوده کی آشان اشتی بَدأ و بوگفته: ای جان دیلان، شومان کس کس امرأ برار ایسید و نواستی اٹویی کس کس امرأ بوگو موگو بوکونید! ا کردکار خُب نییه!»

۲۷ «ولی اونی کی تقصیر داشتی موسای بوگفته: کی تره امی حاکیم و داور چاکوده؟ ۲۸ نوکونه کی خایی مَرهیم بوکوشی، هوٹویی کی دیروج او مصری بوکوشتی؟» ۲۹ «او وخت کی موسا آن بشتاوسته، بترسه و بوگروخته مدیان سرزمین ور و اویه زن ببرده و دوتا پسر انی ره بوبوسته.»

۳۰ «چهل سال بوبوسته پسی، ایتا روج بیابان میان سینا کوه فأنرسه، ایتا فرشته خورَه ایتا بوتِه میان کی شواله زئی اون نیشان بَدأ. ۳۱ موسا ا منظره دِنن امرأ، قاق بوسته و بودووسته کی اون جِه نیزدیک بیدینه. ولی ناخوړکی خوداوند صدای بشتاوسته کی گفتی: ۳۲ من تی پيله بابایان خودا ایسم، ایبراهیم خودا، ایسحاق خودا، و یعقوب خودا.»

«موسا ترس جا خورَه پیرکسته و ده نیارسته بوتِه فاندَره. ۳۳ خوداوند اون بفرماسته: تی پافزار بکن، چونکی او جیگا میان کی ایسایی، موقدس زمین ایسه. ۳۴ من مصر میان می قوم غم و غورصه بیدم و اوشانی زهار زن بشتاوستم و بامؤم کی اوشان نیجات بدم. پس بیا کی تره اوسه کونم مصر ور.»

۳۵ «اٹویی بو کی خودا هو کسی و اگردانه مصر کی ایسرائیل قوم اون رد کوده و اون بوگفته بود: کی تره حاکیم و امی داور چاکوده؟ خودا ایتا فرشته امرأ کی آتش بوتِه میان ظاهیر بوسته بو موسای اوسه کوده کی آشان ره حاکیم و نیجات بَدأ کسم ببه. ۳۶ موسا خیلی موجیزه یان امرأ ایسرائیل قوم مصر جا بیرون باورد، و جِه سورخ دریا میان دوارانه و چهل سال آشان بیابان میان را نیشان بَدأ.»

۳۷ «هه موسا ایسرائیل قوم بوگفت: خودا جِه شیمی براران میان، ایتا پیغمبر می مانستن شمره اوسه کونه.»

۳۸ «موسا بیابان میان امی پيله بابایان امرأ بو، ینی خودا قوم جماعت امرأ. اون ایتا میانجی بو ایسرائیل قوم میان و او فرشته کی سینا کوه دورون او کلمه یان کی زندگی دئی اون فادأ کی اوشان امره فارسانه. ۳۹ ولی امی پيله بابایان نخاستد موسا جا ایطاعت بوکوند. اوشان اون قوبیل نوکودد و بخاستد مصر میان و اگردد. ۴۰ آشان هارون بوگفته: امره چنتا

بُت چاکون کی آمی خودایان بید و آمرہ مصر ور و اگر داند، چونکی نانیم ا موسا سر، کی آمرہ جہ مصر بیرون باورده، چی بامو!»

۴۱ «پس ایتا بُت گاب مَنداک مَسنن چاکود و اونی ره قوربانی بوکود و اوچی و اسی کی چاکوده بید. ره، جشن بیگفتند. ۴۲ آن و اسی خودا اشان جا بیزار بوسته و اشان بنا بحال خودشان کی آفتاب، ماه و ستارمیان عیادت بوکود! پیغمبران کیتاب میان خوداوند فرمایه: آی ایسرائیل مردوم، او چهل سال دورون کی صار میان ناستید کور ایشید، آیا مره قوربانی و پیشکش باوردید؟ ۴۳ نه، شیمی راسر اسی عشق و علاقه شیمی بُتان شین بو، مولک بُت پرستش جیگا، رفان بُت ستاره، و تومام او بُتانی کی چاکوده بید کی اوشان پرستش بوکونید. پس منم شمره بابل او سر تبعید کونم.»

۴۴ «آمی پبله بابایان میان عیادت چادر خوشانی امر ا بردیدی. ا چادر تومام او نقشه مَسنن چاکوده بوسته بو کی خودا موسای نیشان بدا بو. ۴۵ او سالان پسی، او وخت کی یوشع وعده بدا سرزمین میان، بُت پرست ادمان امر ا جنگستاندوبو، ا چادر باورده اویه. ایسرائیل مردوم تا داود پادیشا زما، اونی میان عیادت کودید.»

۴۶ «خودا داود ایجور ده فاندروستی. داودم خودا جا بخاسته کی ا گولاز اونی شین ببه کی یعقوب خودا ره ایتا جاجیگا چاکونه. ۴۷ ولی راسر اسی سولیمان بو کی هو معبد چاکوده. ۴۸ ولی حنقت آن ایسه کی خودای موعال اینسان دس چاکوده معبدان میان، نیسه، هوطو کی اون پیغمبر زوان جا فرماسته: ۴۹ آسمان می پادیشایی تخت ایسه، و زمین می پا جیر چار پایه. آیا تانیدی اطوچی معبد مره چاکونید؟ آیا تانیدی اجور جاجیگا می آسایش ره چاکونید؟ ۵۰ مگه تومام ا دونیای می دس امر ا چانکودم؟»

۵۱ «آی شومان کی خودای نشناسیدی، آی شورشیان! تا چی زما تا خاییدی شیمی پبله بابایان مَسنن روح القدس امر ا موقاومت بوکونید؟ ۵۲ کویتا پیغمبر ایسه کی شیمی پبله بابایان اون ایت آزار نوکوده بید، او پیغمبران کی او عادل مردای، ینی مسیح امون، پیشگوی کودیدی؟ و آخر پسیم مسیح بیگفتید و بوکوشید! ۵۳ هطویه، شومان دانستهبو خودا و اونی حوکان قوبیل نوکودیدی، اگه چی کی ا حوکان فرشتهیان جا فاگفتیدی.»

۵۴ یوهود قوم پبله کسان ا گبان ایشتاوستن جا خیلی پریشان بوستد و خیلی اوشان غیظ گرفته. ۵۵ ولی ایستیفان پور جہ روح القدس آسمان فاندروسته و خودا جلال بیده و هطویم عیسای بیده کی خودا راست دس ور ایسابو. ۵۶ پس اشان بوگفته: «فاندريد! من آسمان دینم کی واز بوسته و مسیح فاندروم کی خودا راست دس ور ایسا!»

۵۷ اوشانی کی اویه ایسابید ده ا گبان ایشتاوستن طاقت ناستیدی، خوشان گوشان بیگفتده، ایجگره بزنده و ایستیفان سر فووستده، ۵۸ و فاکش فاکش امر ا اون شهر جا بیرون بردد کی سنگسار بوکوند. اوشانی کی اون موتهم بوکودد و شاهید بود خوشان ردایان بکندد و ایتا جوان پاجیر کی سولس نام داشتی بناده.

۵۹ هو وخت کی ایستیفان سنگسار کوداندوبود، اون اطو دوعا بوکود: «آی خوداوند عیسا، می روح قوبیل بوکون!» ۶۰ بازون خو زانویان رو بکفته و فریاد بزه و بوگفته: «خوداوند، ا گونای اوشان حیساب ننه!» ا دوعا کودن پسی، بمرده.

بخش ۸

۱ و سولس، ایستیفان کوشته بوستن امرأ موافق بو.

ایمانداران پخش پلا بدأ

جہ او روح پسی، اورشلیم کیلیسا ایمانداران اذت آزار شورو بوبوسته. جوری کی همتان یوہودیہ و سامرہی بوگروختده. فقد روسولان اورشلیم میان بنیساد. ۲ ولی چنتا یوہودی کی خودای شناختیدی جم بوستد و ایستیفان جنازہی بیگیل کودد. اشان ا ایتفاق جا خلی غورصہ بوخوردد. ۳ ولی سولس همه جیگا شوئی و اوشانی کی مسیح ایمان داشتد شکنجہ دئی. اون ا خانه او خانه گردستی و مرداکان و زناکان زور امرأ بیرون آوردی و زندان میان تاودایی.

فیلیپس سامرہ میان بشارت دہہ

۴ ولی او ایمانداران کی اورشلیم جا بوگروختہ بود، هرتا جا کی شوئیدی عیسا جا خوروم خور مردم فازسانیدی. ۵ فیلیپس بوشو ایتا جہ سامرہ شهران میان و جہ مسیح، اویہ آدمان امرأ گب زئی. ۶ مردوم، اونی موجیزات و اسی، خلی خب اونی گبان ایشتاوستیدی. ۷ پلید روحان ایجگرہ امرأ آزاریان جان میان بیرون اموییدی، و چولاقان و شلان شفا گیتیدی. ۸ اطویی بو کی، او شهر خوشالی جا پور بوستہ!

۹ هہ زماتان میان، ایتا مردای شمعون نام کی خلی سالان جادوگری کودی، سامرہ شهر میان ایسابو و مردوم قاق کودی و ایدعا داشتی کی پیلہ کسہ. ۱۰ همتان، جہ کوجہدانه و پیلہدانه، اون هوطو «خودا پیلہ قودرت» مانستن دانستیدی. ۱۱ اشان خلی خب اونی گبان ایشتاوستیدی، چونکی اون خلی زمات میان جادو امرأ مردوم قاق کودہ بو. ۱۲ ولی او وخت کی مردوم فیلیپس پیغام ایمان باوردد کی دروارہی خودا پادیشایی و عیسا مسیح گب زئی، مرداکان و زناکانم تعمید بیگفتد. ۱۳ بازون شمعون ایمان باورده، تعمید بیگفتہ. اون فیلیپس جا سیوا نوبوستی و اونی موجیزہیان جا حیران و قاق مانستی.

۱۴ او وخت کی روسولان اورشلیم میان بشتاوستده کی سامرہ مردوم خودا پیغام قوبیل بوکودد، پطرس و یوحنا اوسہ کودد اویہ. ۱۵ او وخت کی اشان فازسیدہ سامرہ میان، تازہ ایمانداران رہ دوعا بوکودد کی روح القدس بیافد، ۱۶ چونکی اشان فقد عیسای خوداوند نام امرأ تعمید بیگفتہ بود و هنو روح القدس هیتا جہ اشان رو نامو بو. ۱۷ پس پطرس و یوحنا آ تازہ ایمانداران سر رو دس بناده و اشانم روح القدس بیافند.

۱۸ او وخت کی شمعون بیدہ کی روسولان مردوم سر دس نهدہ، و روح القدس اوشان فادأ بہ، ایچہ پول پطرس و یوحنا ورجا باورده کی ا قودرت بیهینہ. ۱۹ اون بوگفتہ: «مرہیم ا قودرت فادید کی هر زمات هر کی رو دس بنم، روح القدس فاکیرہ!»

۲۰ ولی پطرس جواب بدأ: «تی پول تی امرأ جہ بین بشہ! گومان کونی خودا پیشکشی شاپول امرأ هنن! ۲۱ تو نعمت ناری، چونکی تی دیل خودا ورجا پاک نیہ. ۲۲ تی آشور کار جا توبہ بوکون و دوعا بوکون بلکی خودا تی افیکران کی پاک نید ببخشہ. ۲۳ چونکی دینم زرخ حسودی و گونا جا پور و اسیر ایسی!»

۲۴ شمعون ایلتماس امرأ بوگفتہ: «مرہ دوعا بوکونید کی بلایی می سر نایہ!»

۲۵ پطرس و یوحنا اونچی کی خودا اوشانی زندگی میان بوکودہ بوی، سامرہ ایمانداران

رہ نقل ہو کو دد و خودا کلام اوشان بامؤختدہ. او وخت و اگر دستدہ اور شلیم. خوشانی را میان چنتا دیہاتم سر بزدہ و اویہ آدمان رہ خودا پیغام بشارت بدادہ.

فیلیپس و حبشہ موباشر

۲۶ ا ایتفاق پسی، خوداوند فرشتہ فیلیپس بوگفتہ: «ویریز و جنوب ور، او راہی میان بوشو کی جہ اور شلیم، غزہ بیابان ور شہ.» ۲۷ پس فیلیپس را دکفتہ او جادہ ور. او وخت کی اویہ فارسیہ، حبشہ موباشر بیدہ کی، حبشہ ملکہ، «کنداکہ» قصر میان خلی قودرت و ایتبار داشتی. اون بوشو بو اور شلیم کی معبد میان عیادت ہو کونہ، ۲۸ و اسہ دوروشکہ امرأ و اگر دستاندوبو خو خانہ و کاشانہ. هطوییم اشعیای پیغمبر کیتاب بولند بولند خانداندوبو.

۲۹ خودا روح فیلیپس بوگفتہ: «توندر بوشو کی دوروشکہی فارسی.»

۳۰ فیلیپس پیشتر بودووستہ و بشتاوستہ کی چی خانداندرہ. پس واورسیہ: «ایا اونچی کی خانیدی فامیدی؟»

۳۱ او حبشی مردای جواب بدأ: «نہ، او وخت کی هیکس نئیسأ کی مَرہ باموجہ، چوطو تائم بغام؟» پس، فیلیپس جا خاهش ہو کودہ کی دوروشکہ میان اونی ورجا بینیشینہ.

۳۲ موقدس کیتابان او سامان کی خانداندوبو، آن بو:

«هوٹویی کی گوسوند بزدہ سلاخانہ، اونم بیردد کی سرا بیند. اون ایتا برہ مانستن کی اونی پشمان زئندرد، شیکایت نوکودہ. ۳۳ اون فروتن بو؛ هن و اسی هر جور ناعیدالتی اونی حق دورون روا بداشتند. کی تانہ جہ اونی نتاج گب بزنہ؟ چونکی اون ہوکوشندہ.»

۳۴ حبشی موباشر فیلیپس جا واورسیہ: «ایا اشعیأ چیان خو دروارہ گفتی یا اینفر دہ دروارہ گفتاندوبو؟»

۳۵ او وخت فیلیپس بینا کودہ او موقدس بینویشتہ و موقدس کیتاب الباقی جیگایان امرأ، عیسا پیغام کی نیجات دہی اونی فارسانہ.

۳۶ هوٹویی کی دوروشکہ را شوئوندوبو، فارسیدہ ایتا سل آب سر. حبشی مردای بوگفتہ: «فاندر! ائم آب! ایا تائم هسا تعمید بیگیرم؟»

۳۷ فیلیپس جواب بدأ: «اگہ تومام تی وجود امرأ ایمان باوردی، بوستنیہ.»

جواب بدأ: «من ایمان دارم کی عیسا مسیح، خودا پسر ایسہ.»

۳۸ پس دوروشکہی بداشتند و هر دوتان آب میان بوشودہ و فیلیپس اون تعمید بدأ.

۳۹ او وخت کی آب جا بیرون بامود، خوداوند روح فیلیپس اوسادہ و بیردہ و حبشی موباشر اون دہ نیدہ، ولی خوشالی امرأ خو راہی بیگفتہ و بوشو. ۴۰ ولی فیلیپس اشدود شہر میان بیدہ بو بوستہ. پس او شہر میان و خو را سز الباقی شہران میان، خودا پیغام مردوم فارسانہ تا قیصریہ شہر فارسہ.

بخش ۹

سولس کی مسیح دوشمن بو، مسیح شاگرد به

^۱ ولی سولس هنو اوشانی کی مسیح جا ایطاعت کودید خلی خط و نشان گشیی و کوشتی و آکار ایدامه دئی. اون اورشلیم میان، بوشو پیلہ کاهین ورجا ^۲ و اونی جا دمشق کنیسهیان ره معرفت نامچه بخاسته کی او شهر میان اوشانی کی مسیح را میان ایماندار* دؤخاده بوستید گیقنن ره، اونی امرأ همکاری بوکوند. اون خاستی آشان، چی مرداک و چی زناک، دس دؤسته باوره اورشلیم.

^۳ پس را دکفته بوشو دمشق، ولی را میانی، شهر فائرسه، ناخوری ایتا چوم دکفه نور آسمان جا سولس دور دتاوسته، ^۴ جوری کی زمین سر بکفته و ایتا صدا بشتاوسته کی اون گفتی: «شائول! شائول! چره مَره اذت آزار کونی؟».

^۵ سولس واورسه: «خوداوند، تو کیسی؟»
او صدا جواب بدا: «من عیسایم هونی کی تو اون اذت آزار کونی! ^۶ آسه ویریز و بوشو شهر میان. اویہ تره بوگفته به کی چی وستی بوکونی.»

^۷ اوشانی کی سولس امرأ ایسا بود قاق بیساد، چونکی ایتا صدا ایشتاوستیدی، ولی هیکس نیدییدی! ^۸ او وخت کی سولس و اخبدار بوسته و زمین جا ویریشه، بفامسته کی هیچی نیدینه. پس اونی دس بیگیقنن و بیرد دمشق. ^۹ اویہ سه روح اونی چومان نیدی و آزمات میان هیچی نوخورد.

^{۱۰} دمشق میان، ایتا ایماندار ایسا بو کی اونی نام حنانيا بو. خوداوند رویا دورون اون بفرماسته: «حنانيا»

حنانيا جواب بدا: «جائم، آی خوداوند!»
^{۱۱} خوداوند بفرماسته: «ویریز بوشو او کوچه میان کی "راست" نام داره، یوهدا خانه و سولس طرسوسی ره و اموج. اون هسا دوعا کوداند ره. ^{۱۲} من رویا میان اون نشان بدام کی اینفر حنانيا نام آیه و اونی رو دس نهه کی ایوارده بیدینه!»

^{۱۳} حنانيا عرض بوکوده: «خوداوند، ولی بشتاوستم کی آ آدم اورشلیم میان خلی ایمانداران آزار فزسانیی! ^{۱۴} و گده پیلہ کاهین آن وناشته کی تومام آسانی کی آ شهر میان تی نام دؤخاند، بیگیره!»

^{۱۵} ولی خوداوند بفرماسته: «بوشو اونچی کی گفتاندرم انجام بدن، چونکی اون می دس کار ره اینتخاب بوکودم کی می پیغام قومان و پادیشایان و هطویم ایسرائیل آدمان فزسانه. ^{۱۶} من اون نشان دهم کی چندر وستی می را میان زحمت بگشه.»

^{۱۷} پس حنانيا بوشو، سولس بیافته و خو دس اونی سر بنا و بوگفته: «برار شائول، خوداوند ینی هو عیسا کی را میان تره ظاهیر بوسته، مَره اوسه کوده کی تره دوعا بوکونم کی

* ۲:۹ اوشانی کی مسیح ایمان داشتیدی آ نام امرأ بشناخته بوستیدی.

* ۴:۹ «شائول» کی ایتا آرامی نام ایسه، «سولس» اونی یونانی نام به. لوقا پیشتر جه آنکی پولس ایمان باوره، اون سولس دؤخانه، ولی عیسا اون آرامی نام امرأ دؤخانه و هه نام آیه ایستفاده به. هطویم آیه ۱۷ نیگا بوکونید

روح القدس جا پور بي و تي چوماٽم ايوارده بيدينه.»
^{۱۸} هو زمات، ايجي پولڪ مانستن سولس چوماٽن جا بڪفته و بتانسته بيدينه. اون دفاتن ويريشته و تعميد بيگيفته. ^{۱۹} بازون ايجي بوخورده و قوت بيگيفته.

سولس دمشق و اورشليم ميان

سولس چن روج دمشق ميان ايمانداران ورجا بنيسا. ^{۲۰} او وخت يوهود كنيسه ميان بوشو و همه كس ره واگويا بوكوده كي عيسا در حنقت خدا پسره!
^{۲۱} اوشاني كي اوني گبان ايشتاوستيد، فاق بوسته ايساييد و گفتيدي: «مگه ان هون نييه كي اورشليم ميان اوشاني كي عيسا جا ايطاعت كوديد شكنجه دئي و ايم بامو كي اوشان بيگيره و زندان ميان تاوده و پيله كاھينان ورجا بيره كي موهاكمه بيد؟»
^{۲۲} ولي سولس خيلي شوق و ذوق امرأ موعظه كودي و دمشق يوهوديان ره دليل و برهان امرأ ثابت كودي كي عيسا در حنقت هو مسيح ايسه.
^{۲۳} خيلي روجان شوئون پسي، يوهود قوم پيله كسان تصميم بيگيفتد اون بوكوشد.
^{۲۴} سولس اوشان فند جا واخبدار بوسته و بفامسته كي شب و روج شهر دروازيان ورجا پاستاندرد كي اون بوكوشد. ^{۲۵} پس سولس بالاخايان ايتا شب اون زيبيل ميان بناد و شهر ديوار درز جا اوسه كودد بيجير.
^{۲۶} او وخت كي اورشليم فارسه خيلي حق سعي بزه كي ايمانداران ورجا بشه. ولي همتان اوني جا زهله كوديدي و گومان داشتيدي كي ايتا جوفت و كلكي نها. ^{۲۷} تا آنكي برنابا اون روسولان ورجا باورد و اشان ره نقل بوكوده كي سولس چوطو دمشق را ميان خوداوند بيده و خوداوند اون چي بفرماسته و آنكي چوطو قدرت امرأ دمشق دورون عيسا نام امرأ موعظه بوكود. ^{۲۸} پس سولس روسولان ورجا بنيسا و راحت اورشليم ميان شوئون امون كودي و يارستي كي خوداوند نام امرأ موعظه بوكونه. ^{۲۹} ولي اي عيده جه يوهوديان كي يوناني زوان بود سولس امرأ بحث كودن پسي، جوفت و كلك ديچه كي اون بوكوشد. ^{۳۰} او وخت كي الباقي ايمانداران واخبدار بوستد كي سولس ره چي خطر نها، اون بيرد قيصره و جه اويه اوسه كودد خو خانه طرسوس ميان.
^{۳۱} اطويي بو كي كيليسا آرام بوسته و قوت بيگيفته و يوهوديه و جليل و سامره ميان پيشرفت بوكود. ايمانداران در خدا ترس و روح القدس ديلسوجي امرأ زندگي كوديد و اوشاني آدم نران رو ايضافه بوستي.

پطرس ايتا بمرده زناك زنده كونه

^{۳۲} پطرسم شوي همتا جيگا و ايمانداران فارس فوروس كودي. ايتا جه ا سفران ميان، بوشو لده شهر ايمانداران ورجا. ^{۳۳} اويه اينفر اينياس نام بيده كي هشت سال بوستي كي فلج و عليل بو.
^{۳۴} پطرس اون بوگفته: «اي اينياس، عيساي مسيح تره شفا دهه! ويريز و تي جاي جم كون!» اونم دفاتن شفا بيگيفته. ^{۳۵} او وخت توماٽم لده و شارون ادمان اموجيزه كي بيده، خوداوند ايمان باورد.
^{۳۶} يافا شهر ميان ايتا شاگرد ايسابو كي اوني نام طابيتا بو (يوناني ميان دوركاس يني غزال ماني دهه). اون ايتا خوروم زناي بو و همه كس ره و ويستر فقران ره هميشك خبي

۳۷ ولی هه زمات میانی ناخوش احوال بوسته و بمرده. اونی ریفقان اونی جنازه ی بوشو سنده و ایتا تلارخانه میان بناده کی اون ببرد و بیگیل کوند. ۳۸ ا زمات میان، بشتاوستد کی پطرس یافای فائرسه، لده شهر میان ایسا. پس دو نفر اوسه کو دد کی اونی جا بخاید کی هر چی زوتر بایه یافا. ۳۹ هطو کی پطرس بامو، اون ببرد دورکاس جنازه سر کی او تلارخانه میان نها بو. اویه ویوه زناکان جم بوسته بود، گریه امرأ او رختانی کی او زمات دورکاس زنده بو و آشان ره بودوخته بو، اون نیشان دئیدی. ۴۰ ولی پطرس بخاسته کی همتان اوتاق جا بشد بیرون. او وخت زانو بزه دوعا بوکود. بازون جنازه ور و اگردسته و بوگفته: «طابیتا، ویریز!» او زنای خو چومان و اکوده و او وخت کی پطرس بیده، ویریشه و بینشت! ۴۱ پطرس اونی دس بیگفته و اون ویریزانه و ایمانداران و ویوه زناکان دواده و اون زنده آشان بیسپارده.

۴۲ ا خور تومام یافا میان بیپیچسته و خلیان خوداوند ایمان باورد. ۴۳ پطرسم ایتا مودت او شهر میان شمعون ورجا کی چرم چاکودی بنیسا.

بخش ۱۰

گرنیلیوس خایہ پطرس بیدینہ

۱ قیصریہ شہر میان ایتا رومی افسر گرنیلیوس نام زندگی کودی اون ایتا ہنگ فرمآندہ بو، کی «ایتالیایی ہنگ» معروف بو. ۲ اون و اونی خانہ آدمان جہ گونا دور بود و خودای عیادت کودید. گرنیلیوس ہمیشک دس و دیلوازی امرأ یوہود فِقرآن یاور دئی، خودا حوضور دوعا کودی. ۳ ایتا روج، ساعت سہ ظہر پسی، خودا فرشتہی رویا میان بیدہ. فرشتہ اونی ورجا بامو و بوگفتہ: «گرنیلیوس!»

۴ گرنیلیوس واشت امرأ اون فاندراستہ و واورسہ: «آقا جان، چی فرمأیشی داری؟» فرشتہ جواب بدا: «تی دوعایان و خوروم کاران، ایتا یادگاری پیشکشی مانستن خودا ورجا بامو! ۵ اسہ ایتا عیدہی اوسہ کون یافا کی شمعون پطرس آیہ باورد. ۶ اون شمعون خانہ میان کی چرم چاکونہ، کی اونی خانہ دریا کنار نہا، میہمان ایسہ.» ۷ او وخت کی فرشتہ غیب بوستہ، گرنیلیوس دوتا خو خیدمتکاران ایتا سرواز امرأ کی اونی موحافظ بو و خودای شناختی، دواحدہ ۸ و تومام ایتفاقان آسانی رہ واکویا بوکودہ و اوشان اوسہ کودہ یافا.

پطرس گرنیلیوس امرأ مولاقات کونہ

۹ فردایی، او وخت کی آ آدمان یافا شہر فارسندوبود، پطرس بوشو پوشت بام جور کی دوعا بوکونہ. ظہر بو ۱۰ و پطرس ویشتا کودہ. هطو کی غذای چاکوداندوبود، پطرس رویا میانی بیدہ کی ۱۱ آسمان واز بوستہ و ایچی پیلہ سفرہ مانستن زمین ور بامو کی جہ چار گوشہ اویزان بو. ۱۲ جورواچور جانوران و خزندیان و پرندیان او سفرہ میان نہا بو. ۱۳ بازون ایتا صدا پطرس بوگفتہ: «ویریز و ہرتای کی خایی سر و اوین و بوخور!» ۱۴ پطرس بوگفتہ: «آی خوداوند، من اٹوچی کار نوکونم، چونکی تومام می زندگی میانی ہیوخت حرام چی لب نرئم!»

۱۵ ایواردہ او صدا بوگفتہ: «اونچی کی خودا پاک چاکودہ، تو اون نجست نوادانستن!» ۱۶ ا رویا سہ وار تکرار بوبوستہ. بازون، او سفرہ بوشو بوجور آسمان ور. ۱۷ پطرس گیج بوستہ بو، چونکی نہ ا رویا مانی فامستی و نہ دانستی چی واکونہ. ۱۸ ہہ زماٹ میان، او سہتا آدم کی گرنیلیوس اوسہ کودہ بو، خانہی بیافتدہ، و در ورجا فارسیہ بود، ۱۹ و گفتیدی: «آیا شمعون کی پطرس لقب دارہ آیہ زندگی کونہ؟» ۱۹ هطو کی پطرس او رویا دروارہ فیکر کوداندوبو، روح القدس اون بوگفتہ: «سہ نفر بامودہ کی ترہ بیدیند. ۲۰ ویریز و بوشو بیجیر، و شک نوکودن و بوشو آشان امرأ، چونکی آشان من اوسہ کودم.»

۲۱ پطرس بوشو بیجیر و آشان بوگفتہ: «من پطرسم. چیکار داریدی؟» ۲۲ جواب بدا: «آمان جہ ایتا رومی افسر ور، گرنیلیوس نام بامویم. اون خوروم آدم ایسہ و خودا جا حیساب برہ و یوہودیائیم اون ایحترام نہدہ. ایتا فرشتہیم اون ظاہیر بوستہ و بوگفتہ کی شیمی دونبال اوسہ کونہ و شمرہ خو خانہ دعوت بوکونہ، و شیمی گبان بشتاؤہ.»

۲۳ پطرس اوشان دعوت گیفتن و اسی ببردہ خانہ دورون و فردایی آشان امرأ بوشو

قیصریہ۔ ایتا عیدہ جہ «یافا» ایمانداران اونی امرأ بوشوؤده۔
 ۲۴ فردایی فآرسیدہ قیصریہ۔ گرنیلیوس خو نیزدیک فآمیلان و ریفقان جم کوده بو و آشان
 رافا ایسا بود۔ ۲۵ هطو کی پطرس بوشو خانہ دورونی، گرنیلیوس اونی جولو زیمین سر
 بکفته و اون عیادت بوکود۔

۲۶ اما پطرس اون ویریزانہ و بوگفته: «ویریز! منم تی مانستن ایتا آدم۔»
 ۲۷ پس ویریشته، گب گب زن امرأ بوشوؤده ایتا اوتاق میان کی خیلی آدماں اویہ ایسا بود۔
 ۲۸ پطرس آشان بوگفته: «شومان خودتان دانیدی کی یوہود قانونان ولانہ کی من بایم ایتا
 آدم خانہ کی یوہودی نیہ۔ ولی خودا رویا میان مَرہ نیشان بدا کی ہیوخت نوآستی کسی
 نجست بدانم ۲۹ جہ آ خاطر او وخت کی شومان می دونبال اوسہ کودید، ہیچی وآنورسٹم و
 بامؤم۔ هسا بفرمایید چی و اسی مَرہ دؤخادید؟»

۳۰ گرنیلیوس جواب بدا: «چار روج پیشتر، هہ وخت دورون ینی ساعت سه ظہر پسی،
 ہمیشک عادت مانستن خانہ میان دوعا کوداندوبوم کی ناخوڑکی اینفر بیدم کی ایتا رخت
 دوکودہ داشتی کی سوسو زئی و می جولو بپا ایسا! ۳۱ اون مَرہ بوگفته: گرنیلیوس، خودا
 تی دوعایان بشتاوستہ و تی یاور دن کی مردوم بوکودی قوبیل بوکودہ! ۳۲ هسا چن نفر
 اوسہ کون یافا و و شمعون پطرس دعوت بوکون کی آیہ بایہ۔ اون شمعون خانہ میان کی
 چرم چاکونہ، کی اونی خانہ دریا کنار نہا، میهمان ایسہ۔

۳۳ «پس دفاتن شیمی دونبالسر اوسہ کودم و شومانم لوطف بوکودید، دفاتن بامؤید۔ هسا،
 همتان آیہ خودا حوزور رافا ایساییم کی پیغامی کی خوداوند بفرماستہ کی آمرہ بیگید،
 بشتاؤیم۔»

اوشانی کی یوہودی نیڈم اینجیل بشارت ایشتاؤده

۳۴ او وخت پطرس جواب بدا: «هسا فامم کی فقد خودا یوہودیان خوش نارہ! ۳۵ بلکی
 هرکی جہ هر نتاج و قوم کی خودای پرستش بوکونہ و خوروم کاران بوکونہ، اونی رہ قابیل
 قوبیل بہ۔ ۳۶ شومان راسر اسی خودا آ خوروم خوڑ و بشارت کی ایسرائیل قوم فادأ جا
 وَاخوڑ ایسید، ینی آ خوروم خوڑ کی آدم تانہ عیسا مسیح امرأ کی همتان خودا ایسہ، خودا
 و وَاگرده۔ ۳۷ شومان دانیدی کی آ کار چوطو او تعمید پسی کی یوحنا جہ اون موعیظہ
 کودی، جلیل میان سر بیگفته بوبو و تومام یوہودیہ شرا فآرسہ۔ ۳۸ و راسر اسی دانیدی
 کی خودا عیسای ناصری خو روح القدس و قودرت امرأ مسح بوکودہ۔ اون همتا جیگا
 شوئی و خوروم کاران کودی و تومام اوشانی کی شیطان اوشان ظولم و ستم کودی شفا
 دئی، چونکی خودا اونی امرأ بو۔

۳۹ «و امان روسولان تومام کارانی کی اون یوہود سرزیمین و اورشلیم میان انجام بدا
 شہید ایسیم و هو شہر میان بو کی اون صلیب سر بوکوشند۔ ۴۰ ولی سه روچ پسی، خودا
 اون زنده کودہ و ظاہیر کود، ۴۱ ولی نہ همتان رہ، بلکی فقد او شہیدان رہ کی جہ پیشتر
 اینتخاب بوکودہ بو، ینی امان کی اونی زنده بوستن پسی، اونی امرأ بوخوردیم و وَاخوردیم۔
 ۴۲ و خودا آمرہ اوسہ کودہ کی آ خوروم خوڑ همتان فآرسانیم و بیگیم کی خودا عیسای
 اینتخاب بوکودہ کی موردهیان و زندهیان رہ داور بہ۔ ۴۳ تومام پیغمبران بینویشدہ کی
 هرکی اون ایمان باورہ، اونی گونایان ببخشہ بہ۔»

اوشانی کی یوہودی نیید روح القدس فآگیرده

۴۴ پطرس گب هنو تومآن نوبوسته بو کی روح القدس تومأم اوشانی کی ایشتاوستیدی سر فوؤسته! ۴۵ او یوہودیآن کی پطرس آمرأ بأمؤ بود، او وخت کی بیده کی روح القدس اوشانی کی یوہودی نییدم فادأ بوبوسته، فآق بیسأده ۴۶ چونکی بشتأوستده کی أشان غیر زوانآن آمرأ گب زن دزد و خودای پرستش کونده. * او وخت پطرس بوگفته: ۴۷ «هسأ کی أشان امی مأنستن روح القدس بیافته، مگه هیکس تأنه أشان آب تعمید گيفتن جأ مأنع ببه؟» ۴۸ پس عیسا مسیح نام آمرأ أشان تعمید بدأ. او وخت گرنیلیوس ایلتماس بوکوده کی پطرس چن روح اوشانی ورجأ بیسه.

* ۴۶:۱۰ «غیر زوانآن» کلمه او زوانآن ایشاره کونه کی آدم اوشان نامؤخته و نأنه؛ هطویم آیه ۶:۱۹ میان.

خودا هر آدمی خایه نیجات بدأ

^۱ اوشانی کی یوهودی نوبود ایمان اوردن خور دفائن همتا جیگا بیپیچسته و روسولان و الباقی مسیح شاگردان کی یوهودیه میان ایسا بود گوشم فارسه. ^۲ پس او زمات کی پطرس اورشلیم و اگر دسته، او ایمانداران کی یوهودی بود اونی امرأ در دگفته ^۳ و بوگفته: کی چره اوشانی کی یوهودی نییده امرأ بینیش ویریز کونه و جه همه بدتر، اوشانی امرأ ایتا سفره سر غذا بوخورد.

^۴ او وخت پطرس طول و تفصیل امرأ جه اول ماجیرای اشان ره و اگویا بوکوده و بوگفته: ^۵ «ایتا روج یافا شهر میان ایسا بوم. او وخت کی دوعا کوداندوبوم، رویا میان بیدم کی ایچی ایتا پیله سفره مانستن آسمان جا بیجیر بامو کی چار طرف جا اویزان بو. ^۶ او وخت کی خب اون فاندراستم بیدم او سفره میان جور و اجور اهلی و واهی حیوانان، خزندهیان و پرندهیان نها بو. ^۷ بازون ایتا صدا بشتاوستم کی مره بوگفته: ویریز و هر تائی کی خایی ذبح بوکون و بوخور.

^۸ «بوگفتم: "ای خوداوند، من اطوچی کار نوکونم، چونکی تومام می زندگی میانی هیوخت حرام و نجست چی لب نزنم!"

^۹ «ولی جه آسمان ایوارده او صدا بوگفته: "اونچی کی خودا پاک چاکوده، تو اون نجست نوادانستن!"

^{۱۰} «آ رویا سه وار تکرار بوبوسته. بازون او سفره ایوارده آسمان ور بوشو بوجور. ^{۱۱} آدل هه زمات میان، سه نفر فارسیده او خانه میان کی من اویه میهمان بوم. اوشان بامو بود مره ببرد قیصریه. ^{۱۲} روح القدس مره بوگفته کی اشان امرأ بشم و اشان یوهودی نوبونن نیده بو بیگیر. آ شیش تا برارم می امرأ باموده. پس او آدم خانه فارسیم کی می دونبال اوسه کوده بو. ^{۱۳} اون امره نقل بوکوده کی چوطو ایتا فرشته اونی ره ظاهر بوسته و اون بوگفته: "چن نفر اوسه کون یافا میان کی شمعون پطرس بیافد. ^{۱۴} اون گه کی چوطوی تو و تی خانوار تانیدی نیجات بیافید!"

^{۱۵} «او وخت کی گب زنن اشان ره سر بیگفتم، روح القدس اشان سر نازل بوبوسته، پاک هوطویی کی اول امی سر نازل بوبوسته. ^{۱۶} او وخت خودا گبان خاطر باوردن کی بفرماسته: "یوحنا آب امرأ تعمید دئی؛ ولی شومان روح القدس امرأ تعمید فاگیریدی." ^{۱۷} هسا، اگه خودا اشان کی یوهودی نوبود هو پیشکش فادأ کی خوداوند عیسا مسیح ایمان اوردن پسی امره ببخشه، پس من کی ایسم کی خودا را سر بیسم.»

^{۱۸} او وخت کی آن بشتاوستد، قانع بوبوستد و بوگفته: «خودای شوکر کی هو لوطفی کی امره بوکوده، اوشانی کی یوهودی نوبود رهیم بوکوده و اشان ره ارای بنا کی گونا جا دس فاگشد، اونی ور و اگر دد و همیشکی زندگی فاگیرد.»

ایمانداران اذت آزار و شکنجه کون اینجیل پیش تاوده

^{۱۹} ایستیفان کوشتن پسی، او وخت کی بینا بوکودد ایمانداران شکنجه و اذت آزار کون، اوشانی کی اورشلیم جا بوگروخته بود، پیش دگفته فینیقیه و قبرس و انطاکیه ور و اینجیل پیغام فقد یهودیان فارساید. ^{۲۰} ولی چنتا جه ایمانداران کی قبرس و قیروان شین بود او

وخت کی انطاکیہی فارسید، یونانیان امرایم عیسیٰ خوداوند جا گب بزد. ۲۱ خوداوند قدرت اوشان امرأ بو، جوری کی خیلی جہ آسانی کی یوہودی نوبود ایمان باورد و خوداوند ورا وگردستد.

۲۲ او وخت کی آخو اورشلیم کیلیسا ایمانداران گوش فارسہ، برنابای کی قبرس شین بو، اوسہ کوڈد انطاکیہ کی تازہ ایمانداران یاور فارسانہ. ۲۳ او وخت کی برنابا فارسہ اویہ و بیدہ کی خودا چي کارانی بوکودہ کی آدم قاق کونہ، خیلی خوشال بوستہ و ایمانداران تشویق بوکودہ کی تومام جان امرأ خوداوند ره وفا بوکوئد. ۲۴ برنابا ایتا مهر وان آدم و روح القدس جا پور بو و ایتا پورقوت ایمان داشتی. اٹوی بو کی، مردوم دستہ دستہ خوداوند ایمان باورد.

۲۵ برنابا بوشو طرسوس کی سولس بیافہ. ۲۶ او وخت کی اون بیافته، باورده انطاکیہ و هر دوتان ایتا سال انطاکیہ میان بیساده و خیلی جہ تازہ ایمانداران باموختده. انطاکیہ میان بو کی اولی وار ره اوشانی کی مسیح رای شوئید «مسیحی» لقب بداده.

۲۷ ا زماٹ میان، چنتا نبی اورشلیم جا باموده انطاکیہ میان. ۲۸ ایتا جہ اوشان کی اونی نام آغابوس بو، ایتا عبادت مراسیم میان ویریشته و خودا روح امرأ پیشگوی بوکودہ کی، پور ده باقی نییہ کی ایسرائیل سرزیمین میان ایتا پیلہ قحطی پیش آیه. آ قحطی کلودیوس قیصر فرمانروایی زماٹ میان پیش بامو. ۲۹ پس، مسیحیان اویہ بینا بوکوئد هر کی خو زور موشت اندر، ایتا پیشکشی فاده کی یوہودیه مسیحیان ره اوسہ کوئد. ۳۰ اکار بوکوئد و خوشانی پیشکشان برنابا و سولس دس بیسپاردد کی اورشلیم کیلیسا پیلہ کسان ورجا ببرد.

یعقوب کوشته بوستن و پطرس زندانی بوستن

^۱ هه زماتان میان بو کی هیرودیس پادیشا ای عیده جه مسیح شاگردان اذت آزار و شکنجه کودی. ^۲ اونی فرمان امرأ یعقوب، یوحنا برار، شمشیر امرأ بوکوشته بوبوسته. ^۳ او وخت کی هیرودیس بیده کی اونی آکار جا یو هود پيله کسان خوش بامو، یو هود عید پسخ روحان میان پطرسم بیگفته، ^۴ و اون زندان میان تاودا و فرمان بدا شونزدهتا سرواز، زندان میانی اونی جا نیگهبانی بوکوند. هیرودیس بینا داشتی عید پسخ پسی، پطرس بیرون باوره کی مردوم ورجا موحاکمه بیه. ^۵ ولی تومام آزمات میانی کی پطرس زندان میان ایسابو، کیلیسا خیلی حق سعی امرأ اونی و اسی دوعا کودیدی.

پطرس آزاد بوستن زندان جا کی موجیزه مانستن بو

^۶ ای شب پیشتر جه او روح کی قرار بو هیرودیس پطرس موحاکمه بوکونه، اون دونه زینجیل امرأ دۆسته بود و دوتا سرواز میانی خوفته بو. الباقی سروازانم او زندان در ورجا نیگهبانی دندوبود. ^۷ ناخورکی زندان دورونی روشن بوسته و خوداوند فرشته بامو و پطرس ورجا بپا بیسا! بازون پطرس تک بزه و اون ویریزانه و بوگفته: «زوتر ویریز!» هو وخت زینجیلان اونی دسان جا واز بوسته و زیمین سر فوؤسته! ^۸ فرشته اون بوگفته: «تی رختان و پافزار دوکون.» پطرسم دوکوده. او وخت فرشته اون بوگفته: «تی ردای تی کول رو تاود و می دونبالسر بیا!»

^۹ اطویی بو کی، پطرس زندان جا بیرون بامو و فرشته دونبالسر را دکفته. ولی تومام آ زماتان میانی فیکر کودی خاب دندره و باور نوکودی کی بیدار بیه. ^{۱۰} بازون اولی و دویمی نیگهبانان جا دواړستد کی فارسیده زندان آهینی دروازه کی ایتا کوچه ور واز بوستی. آ دزم خوره خوره واز بوسته! پس، جه اویم رد بوستد کی فارسیده کوچه آخر، و ناخورکی فرشته اون بنا بوشو.

^{۱۱} پطرس کی تازه و اخبدار بوسته بو کی چی بوبوسته، خوره بوگفته: «پس حقت داره کی خوداوند خو فرشته ای اوسه کوده، کی هیرودیس پنجه و یو هود پيله کسان جوفت و کلک کی مژه دیچه بود جا جیویزانه!» ^{۱۲} او وخت، ایچه بیسا، بوشو مریم خانه یوحنا مار کی مرقس لقب داشتی. او یه خیلان دوعا کودن و اسی جم بوسته بود.

^{۱۳} پطرس در بزه و ایتا خیدمتکار زنای ردا نام بامو کی دز و اکونه. ^{۱۴} او وخت کی پطرس صدای بشتاوسته، خوشالی جا، دز و انکوده بو، و اگر دسته کی پطرس در زن خوروم خور همتان فاده. ^{۱۵} ولی اوشان اونی گب باور نوکودد و بوگفته: «مگه دیوانه بوستی؟» ولی او وخت کی بیده اصرار کوداندره، بوگفته: «لأبد اونی فرشته ایسه.»

^{۱۶} ولی پطرس توند توند در زندوبو. آخرپی بوشوده و دز و اکودد. او وخت کی بیده پطرس ایسه، قاق بیساده. ^{۱۷} پطرس ایشاره بوکوده کی آرام بب و نقل بوکوده کی چی بوبوسته و خوداوند چوطو اون زندان جا بیرون باورده. پیشتر جه شونزدهتا شان جا بخاسته کی یعقوب و الباقی براران و اخبدار کوند. اون پسی بوشو ایتا جیگا کی امنتر بیه.

^{۱۸} صب زندان میان بلوا دکفته. همتان پطرس ره و امؤختیدی. ^{۱۹} او وخت کی هیرودیس اون دونبال اوسه کوده و اخب بوسته کی زندان میان نیسا، هر شونزدهتا نیگهبان تاودا

زندأن، و اوشأن اعدام كودن ره حوكم فادأ. او وخت يوهوديهي بئأ و بوشو قيصره و ايچه زمأت اويه بئيسأ.

هیرودیس مردن

۲۰ او زمأت کی هیرودیس قیصریه میان ایسأبو، ایتأ دسته جه صور و صیدون موبأشرأن اونی دئن ره بأمؤد. هیرودیس أ دوتأ شهر آدمأن جأ ایتأ جولف کینه داشتی. پس أشأن اونی قصر وزیر، بلاستوس حمایت فأكيفتد و هیرودیس جأ بخأستد کی صولح بوکوند، چونکی اونی سرزمین آمرأ بیهین بوفروش كودن، اوشأنی شهرأن اقتصاد ره خب بو. ۲۱ او قرأر بئأ بوبوسته روچ میان، هیرودیس ایتأ شاهأنه رخت دوکوده سلطنت تخت رو بینشت و بینأ كوده سوخنرانی كودن. ۲۲ مردوم فریاد بزده: «آن خودا صدا ایسه، نه اینسان صدا!» ۲۳ هو وخت خوداوند فرشته هیرودیس اوطویی بزده کی تومأم اون جان کلم جأ پور بوسته و بمرده، چونکی عوض آنکی خودای پرستش بوکونه، وئأشته کی مردوم اون پرستش بوکوند.

۲۴ ولی خودا پیغام توندأ توند همتأن فآرسيی ایماندارأن آدم نفرأن هر روچ ویشتر بوستی. ۲۵ برنابا و سولسم بوشوئه اورشليم و مسیحیان پیشکشأن کیلیسای فادأده و اون پسی وَاگر دسئده انطأکيه شهر میان. أ سفر میان یوحنايم کی مرقس لقب داشتی خوشأنی آمرأ ببردد.

سولس و برنابا مأموریت

۱ انطاکیہ کیلیسا دورون کی سوریه میان نہا بو، چنتا نبی و معلم ایسا بود کی آن اوشانی نام بو: برنابا، شمعون کی اون «سیاہ» * هم گفتیدی، لوکیوس کی قیروان شین بو، منائن کی هیرودیس پادیشا نابرای بو، و سولس. ۲ ایتا روج، او وخت کی آشان روزہ بیگفته بود و خودای عیادت کودیدی، روح القدس آشان بفرمأسته: «برنابا و سولس مره سیوا بوکونید تا ایتا مخصوص خدمت و اسی، کی آشان اونی ره اینتخاب بوکودم، موشغول بد.» ۳ پس روزہ و دوعای ایدامہ بدآده، او دوتا رو دس بنآده و اوشان اوسه کوڈد.

سولس اولی بشارتی سفر

۴ برنابا و سولس روح القدس هیدایت امرأ خوشانی سفر سَر بیگفتد. اول بوشوڈه سلوکیہ بندر و جہ اویہ کشتی امرأ بوشوڈه قبرس جزیره میان. ۵ بوشوڈه سلامیس شهر، قبرس میان و یوہودیآن کنیسه دورون خودا کلام موعیظہ بوکوڈد. یوحنا کی مرقس لقب داشتی دس یاور بوئون و اسی اوشان امرأ شوئی.

۶ او جزیره میان، آشهر او شهر گردستیدی و خودا پیغام مردوم فارسانده، تا آنکی فارسیده پافس شهر دورون. اویہ ایتا یوہودی جادوگر بیده کی اونی نام باریشوع بو و ایدعا داشتی کی پیغمبر ایسه. ۷ اون «سرجیوس پولس» امرأ ریفق بوسته بو، کی قبرس رومی فرماندار و ایتا دانا و سواد دار آدم بو. فرماندار برنابا و سولس خو ورجا دؤخآده، چونکی خاستی خودا پیغام اوشان زوان جا بشتاوه. ۸ ولی علیما هو جادوگر (چونکی اونی نام مانی هن ایسه)، موزأحیم بوستی و ولأشتی فرماندار، برنابا و سولس پیغام بشتاوه و حق سعی زئی ولأنه خوداوند ایمان باوره.

۹ او وخت سولس کی پولس دؤخآده بوستی، روح القدس جا پور بوسته، صاف علیما چومان فآندرسته و بوگفته: ۱۰ «آی شیطان زای، آی دغل باز بدذات، آی تویی کی تومأم خبیان امرأ دوشمنی، تو نخایی خودا امرأ موخالفت کودن جا دس فآگشی؟ ۱۱ هسا کی اطویہ، خودا تره جوری زنه کی ایتا زماٹ ره کور بی و خورشید سوی نیدینی!» دفاتن، علیما چومان تیرہ بو و کورکورکی آرا او را شوئی و ایلتماس کودی اینفر اونی دس بیگیرہ و رای اون نیشان بدآ. ۱۲ او وخت کی فرماندار آن بیده، خودا پیغام جا قاق بوسته و ایمان باورده.

پولس، یوہودیآن ره عیسا مسیح شناسانه

۱۳ پولس و اونی امرأ آدماں پافس بنآده و کشتی امرأ بوشوڈه پامفیلیا اوستان میان و پرجه بندر میان بیجیر باموڈه. اویہ یوحنا کی مرقس لقب داشتی آشان جا سیوا بو بوسته و و اگر دسته اورشليم. ۱۴ ولی برنابا و پولس بوشوڈه انطاکیہ شهر دورون کی پیسیدیه اوستان میان نہا بو. آشان شبآت روج خودا پرستش ره، یوہود کنیسه بودورون بوشوڈه. ۱۵ او وخت کی تورأت و پیغمبران کیتابآن خاندن تومآن بوسته، کنیسه ریيسان آشان ره

* ۱:۱۳ یونانی «نیگر»

پیغام اوسہ کوڈد، بوگفتدہ: «براران، اگہ خوروم گب داریدی کی تانہ آمرہ باموجہ، خاہیش کونیم آمرہ نقل بوکونید.»

^{۱۶} پولس خو جا سر ویریشته و دس آمرأ ایشاره بوکودہ کی سأكیت بد و بوگفتہ: «آی ایسرائیل مرداکان، و آی شومان کی یوہودی نیئید و خودای پرستیدی، مَرہ فاندريد.*

^{۱۷} «ایسرائیل مردوم خودا، آمی پیلہ بأبایان اینتخاب بوکودہ و تومأم شوکو و جلال آمرأ مصریان پنجه جا آزاد کودہ و اشان سربولند کود. ^{۱۸} او چهل سال میان کی بیابان میان سیویل و سرگردان بود، اون اوشان تحمل بوکود. ^{۱۹} بازون، هفتا قوم کی کنعان میان ایسأبود جہ بین بیردہ و اوشانی سرزیمین ایسرائیل ارث فادأ. ^{۲۰} اون پسی، چارصد و پنجأ سال، ینی تا سموئیل پیغمبر زما، جورو أجور رهبران، اقوم سامان بدأده.»

^{۲۱} «اون پسی، او آدمان بخاستده خوشانی ره ایتأ پادیشا بدأرد؛ و خودا، قیس پسر شائل کی بنیامین قبیلہ شین بوی اشان فادأ کی چهل سال اشان سر سلطنت بوکودہ. ^{۲۲} ولی خودا اون کنار کودہ و داوود اونی جا سر پادیشا چاکودہ و بفرمأسته: داوود، یسا پسر، می دیل و اسن مرداکہ. اون هونی ایسہ کی هر چی بگم ایطاعت کونہ. ^{۲۳} و عیسا، او نیجات بدأ کس کی خودا اون وعده ایسرائیل فادأ، جہ هه داوود پادیشا نتاج ایسہ.»

^{۲۴} «ولی پیشتر جہ اونی امون، یوحنا موعیظہ کودی کی و استی تومأم ایسرائیل قوم خوشانی گونایان جا دس فاکشد، خودا ور و اگر دد و تعمید فاکگرد. ^{۲۵} او وخت کی یوحنا خو خیدمت تومأم کودہ، مردوم بوگفتہ: شومان گومان کونیدی کی من مسیح ایسم؟ نه، من مسیح نییم. پور ده باقی نییہ کی مسیح بایہ. من حتا لیافت نازم کی اونی پافزار بند و اکونم.»

^{۲۶} «براران، خودا ا نیجات، امان همتان ره پیشکش بوکودہ. ا نیجات هم شیمی شینہ کی جہ ایبراهیم نتاجید، و هم شیمی شین کی یوہودی نیئید و خودای پرستش کونید.»

^{۲۷} «ولی اورشلیم شهر یوہودیان، خوشان قوم پیلہ کسان آمرأ عیسای بوکوشندہ، و اطوی بو کی پیغمبران پیشگویئ انجام بدأده. اشان آن آمرأ کی هرتا شبات میان او پیغمبران بینوشتہیان خاندیدی و ایشتاوستیدی اون قوبیل نوکودد و نفامستده کی اون، هونی ایسہ کی پیغمبران پیشگوی بوکودہ بود. ^{۲۸} هرچن عیسا گونایی ناشتی، ولی پیلاتس حق سعی آمرأ وادأستده کی اون بوکوشہ. ^{۲۹} آخریسی او وخت کی تومأم او بلایان کی پیشگوی بوبوستہ بوی اونی سر باوردد، اون صلیب جا بیجیر باوردد، قبر میان بنأده. ^{۳۰} ولی خودا اون زنده کود! ^{۳۱} و اوشانی کی اونی آمرأ جلیل جا بامو بود اورشلیم، چن وار اون زنده بیده. اسہ اشان اونی شأهیدان آمی قوم ورجا، ینی ایسرائیل مردوم ایسند.»

^{۳۲} «من و برنابا هن و اسی آیہ بامویم کی ا خوروم خور شمرهیم فازسانیم. ا وعده آمی پیلہ بأبایان فادأ بوبوستہ ^{۳۳} و خودا اون عیسا زنده کودن آمرأ، آمرہ کی اشان زاکانیم، وفأ بوکودہ. آن اونی ایسہ کی دویمی مزمو دورونی عیسا دروارہ بینویشته بوبوستہ:

«"تو، می پسر ایسی! ایمر و من تی پئر بوبوستم."»*

^{۳۴} «چونکی خودا وعده بدأبو کی اون جہ موردهیان ویریزانہ کی قبر دورونی نوپوخہ،

* ۱۳:۱۶ «اوشانی کی یوہودی نیئید و خودای پرستیدی» ایتأ ایصطلاح اوشانی ره بو کی بودون آنکی یوہودی ببد ایسرائیل خودا جا ترس داشتید، و اون پرستش کودیدی.
* ۱۳:۳۳ مزمو ۲:۷.

هوڻو کی پیشتر موقدس کیتابان میان بامو: "او موقدس برکتان کی داوود وعده بدام، تره انجام دهم." *۳۵ ایتا مزمور ده تفصیل امرأ نقل کوداندره کی: "تو ولانی تی موقدس آدم قبر میان بوپوخه." *۳۶ آیه داوود ایشاره نوکونه چونکی داوود، خو زندگی دورونی خودا خاسته مانستن خدمت بوکوده و بازون بمرده، بیگیل بوسته و اونی بدنم بوپوخوسته. ۳۷ پس آیه اینفر دهی ایشاره کونه، ینی اونی کی خودا اون ایوارده زنده کوده و اونی جان، مردن امرأ نوپوخوسته.»

۳۸ «براران، خب فاندريد! شیمی گونایان و اسی در ا مردای، ینی عیسا میان ببخشه بوستن اومید نها. ۳۹ هرکی اون ایمان باوره، توما گونایان جا آزاد به و خودا اون خوروم و شایسته حیساب اوره؛ و آن او کاری ایسه کی موسا شریعت هیوخت نتانسته امره انجام بدأ. ۴۰ پس شیمی حواس بمانه نوکونه کی پیغمبران گبان شیمی سر بایه، کی گده: ۴۱ شومان کی حنقت ارزش بیجیر اوريدی، بیدینید و قاق بید و جه بین بیشید! چونکی شیمی زمانان دورونی کارانی کونم کی حتا او وخت کی اونی خور بشتاؤید، باور نوکونید!»

۴۲ او روج او وخت کی پولس و برنابا کنیسه جا شوئوندوبود، مردوم آسانی جا خاهش بوکودد آ هفته کی اموندره آ نقل جا آسانی ره گب بزند. ۴۳ او وخت کی مردوم مرخص بوستد، خیلی جه یهودیان و اوشانی کی یهودی نوبود و خودای پرستش کودید، پولس و برنابا دونبالسر بوشوده. آ دو نفر آشان امرأ گب بزده و اوشان تشویق بوکودد کی خودا فیض میان قایم بنیسد.

پولس شه اوشانی ور کی یهودی نییده

۴۴ آ هفته پسی توما شهر مردوم باموده کی خودا کلام اوشانی زوان جا بشتاؤد. ۴۵ ولی او وخت کی یهود پيله کسان بیده کی مردوم روسولان پیغام جا ایستقبال کونده، جه حیسادت اوشانی جا بد گفتیدی و هرچی پولس گفتی، اون ضد گفتیدی. ۴۶ او وخت پولس و برنابا یارستن امرأ بوگفتد: «لأزیم بو خودا پیغام اول شمّره کی یهودی ایسید فارسانیم. ولی هسا کی شومان اون قوبیل نوکودید، اون، اوشانی ره کی یهودی نیید و اگویا کونیمی، چونکی شومان نیشان بدایید کی ابدی زندگی لیاقت ناریدی. ۴۷ و آن رأس راسی هو فرمائی ایسه کی خوداوند امّره بدأ و بفرماسته: "تره دونیا مردوم ره نور چاکودم کی نیجات زیمین گوشه کنارهی فارسائی."» *

۴۸ او وخت کی اوشانی کی یهودی نوبود آن بشتاؤستده، خیلی خوشال بوستد و خوداوند اونی پیغام و اسی شوکر بوکودد، و اوشانی کی ابدی زندگی و اسی سیوا بوبوسته بود، ایمان باورد. ۴۹ اطویی بو کی خودا پیغام توما و سامان بیپیچسته.

۵۰ او وخت یهود قوم پيله کسان، دین بداشته و موحرّم زناکان و شهر پيله کسان پولس و برنابا ضد انتیریک بوکودد، و ایتا دسته جه مردوم امرأ آشان رو فوؤستد و اوشان جه اویه بیرون کودد. ۵۱ پولس و برنابا ا کار و اسی، او شهر گرد و خاک جه خوشانی پائان

* ۳۴:۱۳ اشعیا ۵۵:۳.

* ۳۵:۱۳ مزمور ۱۶:۱۰.

* ۴۷:۱۳ اشعیا ۴۹:۶.

بتکائنده و جہ اویہ بوشوئده قونیہ شہر میان. ۵۲ ولی اوشانی کی اوشان پیغام و اسی ایمان
باورد، پور جہ خوشالی و روح القدس بوبوستد.

پولس سنگسار بوستن قونیه میان

^۱ قونیه شهر میانم پولس و برنابا بوشوئه یوهوڊ کنیسه میان و جوری قودرت امرأ گب بزده کی خیلی جِه یوهودیآن و اوشانی کی یوهودی نوبود ایمان باورد. ^۲ ولی او یوهودیانی کی ایمان ناوردده بود، پولس و برنابای اوشانی ورجا کی یوهودی نوبود خراب کوڊد و تا بتانستد اوشانی جا بد بوگفتد. ^۳ تومام اشان امرأ، پولس و برنابا خیلی زمات اویه بنیسه و یارستن امرأ خودا پیغام مردوم ره واگویا بوکوڊد. خوداوندم اشان قودرت بدا کی پیله موجیز میان انجام ږد کی آدم قاق کونه تا ثابت به کی اشان پیغام جِه اونی ور ایسه. ^۴ ولی شهر میان دوتا دسته بوبوستد؛ ای عیده یوهوڊ پیله کسان بالآخا بود و ایتا ده عیده مسیح روسولان بالآخا بوبوستد. ^۵ او وخت ای عیده جِه اوشانی کی یوهودی بود و اوشانی کی یوهودی نوبود، خوشانی پیله کسان امرأ جوفت و کلک دیچه کی اشان فوتورکد و سنگسار بوکوند. ^۶ روسولان او وخت کی جِه اماجیرا و اخبدار بوستد، بوگروختده لیستره و ږبه شهران و او دوزوران کی لیکائونیه میان نها بو، ^۷ و هرتا جیگا فارسیدی، خودا پیغام مردوم رسانیدی.

پولس و برنابا لیستره و ږبه میان

^۸ لیستره میان ایتا ماربأورده چولاق بیده کی هیوخت را نوشو بو. ^۹ او زمات کی پولس موعیظه کوداندوبو، اون خب ایشتاوستی و پولس اون فاندروسته، بیده شفا گیتن ره ایمان داره. ^{۱۰} پس اون بوگفته: «ویریز و بیا بیس!» اونم خو جا سر واز بوکوده و بینا کوده را شوئون! ^{۱۱} او وخت کی اوشانی کی ایتفاق بیده فریاد بزده، خوشانی ماری زوان امرأ بوگفته: «آدمان خودایاندی کی اینسان مانستن آشیکار بوستد!» ^{۱۲} اشان گومان بوکوڊد کی برنابا، زئوس ایسه و پولسم، هریمس ایسه، چونکی موهم گبان پولس زئی. ^{۱۳} زئوس کاهین کی اونی معبد شهر دروازه جا بیرون نها بو، چنتا گاب و چنتا تاج گول باورده شهر دروازه میان؛ اون و او چمنیت حاضیر بوستاندوبود کی اوشانی ره قوربانی پیشکش بوکوند. ^{۱۴} ولی او وخت کی پولس و برنابا بفامستده کی مردوم چی نیتی دارده، خوشان رختان پارِه کوڊد و دکفته مردوم میان و ایجگره بزده: ^{۱۵} «آی مردوم، چره اطو کونیدی؟ امان شیمی مانستن اینسانیم! امان شیمره ا خورم خور باوردیم کی اوستی ا الکی چیان جا کی هیذره نی آر زده دس اوسانید و خودای زنده ور واگردید، خودایی کی آسمان و زمین و دریا و هرتا چی کی اونی دورونی نها، خلق بوکوده. ^{۱۶} قدیمی زماتان میان، خودا مردوم خوشانی حال میان ول کوده کی هرتا رای کی خاید بشد، ^{۱۷} هرچن کی خو وجود ثابت کودن و اسی، دایم اندر کی لایزم بو دلیلان اشان فادایی. مثال ره، خو رحمت جا، وخت سر

* ۱۴:۱۲ زئوس و هریمس هر دوتا یونان آلمان خودایان بود. جِه ا خاطر کی هریمس، خودایان جا گب زنه و پولسم او میانی، اصلی گبان زئندوبو، جِه ا خاطر خیال بوکوڊد کی اون هریمس ایسه.

شمره و اَرش اوسه کونه، و خوروم مَاصول و اندر کی لَازیم ایسه، خوراک شمره فَاِده، و شیمی دیل خوشالی جَا لبالب پور کونه.»

۱۸ آخرپسی، حتّا اَگبَانْ اَمرا، سختی اَمرا بتانستده مردوم قوربانی پیشکش کونن جولوی بیگیرد.

۱۹ ولی چن روچ پسی، چنّا یوهودی انطَاکیه و قونیه جَا بامؤده و او شهر آدمَانْ اَنتیریک بوکودد کی پولس سَر فوؤسند و اون سنگسار بوکودد و اَ فیکر اَمرا کی بمرده، اون فاکش فاکش اَمرا شهر جَا ببرد بیرون. ۲۰ ولی چونکی ایمانداران *اونی دُور جم بوسند، اون ویرشته و وَاگردسته شهر و فردا روچ ره برنابا اَمرا بوشو یربه شهر میان.

پولس و برنابا وَاگردستده انطَاکیه کی سوریه میان نھا بو

۲۱ اویہیم خدا پیغام مردوم ره وَاگویا بوکودد و ایتّا عیدہی مسیح شاگرد چاکودد. بازون وَاگردستد لستره، قونیه و انطَاکیه میان، ۲۲ و اویہ ایمانداران تَشویق کودیدی و قوت دَنید کی خوشان ایمان قایم بدارد و گفتیدی: «خودا پادیشایی بودورون شوئون ره، و اُستی خیلی سختیان جَا دُواریم.» ۲۳ بازون هرتّا کیلیسا میان، او مسیحیان کی تجروبه دأشتیده بَناده کی ریش سیفید بَد. او وخت روزه بیگیفند، اشان ره دوعا بوکودد و اوشان بیسپاردد او خوداوند دس کی اون ایمان دأشتیدی.

۲۴ بازون، جِه پیسیدیہ را سَفر بوکودد پمفلیه ور. ۲۵ و ایوارده پرجه میان موعیظه بوکودد و جِه اویہ بوشوده اتالیه.

۲۶ آخرپسی، کشتی اَمرا وَاگردستده سوریه انطَاکیه ور، ینی هو شهری کی اَ دراز سَفر جِه اویہ سَر بیگیفند و اونی میان اشان خودا فیض بیسپارده بوبسته بود کی اَ خیدمت انجام بَد.

۲۷ او وخت کی پولس و برنابا فَارسد انطَاکیه میان، مسیحیان جم کودد و خوشان سَفر مَاجیرای وَاگویا بوکودد، بشارت بَداده کی چوطو خودا، اوشانیم کی یوهودی نوبوده ره، ایمان دران وَاژ کوده. ۲۸ اوشان خیلی زماَت انطَاکیه مسیحیان ورجا بُنیساده.

* ۲۰:۱۴ یونانی: شاگردان.

اورشلیم شورا

^۱ هو وخت میان کی پولس و برنابا انطاکیه میان ایسأبود، ایتا عیده جہ یوہودیہ بأمؤده و مسیحیان ایشتیوا مؤختاندوبود و گفتیدی: «اگہ اینفر موسا رسم جا وفا نوکونه و ختنہ نبہ، ایمکان نأره بتانہ نیجات بیافہ.» ^۲ پولس و برنابا آن و اسی خیلی آشان امرأ بوگو موگو و موخالفت بوکوؤد، تا آخریسی قرار بوہوستہ انطاکیہ مسیحیان، چن نفر جہ خوشانی میانی پولس و برنابا امرأ اوسہ کوؤد اورشلیم میان کی اویہ روسولان و کیلیسا پیلہ کسان ایعتقاد بدأند. ^۳ پس آشان کیلیسا بدرقہ امرأ، رأ دکفتد اورشلیم ور و خوشانی رأ سر، فینیقیہ و سامرہ شہران میانم مسیحیان سربزده و آ خوروم خور بدأده کی اوشانی کی یوہودیم نوبود مسیح ایمان باؤردد؛ و ہمتان آ خور ایشتاؤستن و اسی خوشال بوستد.

^۴ او وخت کی فارسیدہ اورشلیم میان، کیلیسا آدمان و روسولان و ریش سیفیدان، آشان خوشروی امرأ قوبیل بوکوؤد. پولس و برنابایم اونچی کی خدا اوشانی امرأ انجام بدأ بوئ نقل بوکوؤد. ^۵ او وخت چنتا جہ مسیحیان کی پیشتر فریسیان دستہ شین بود، ویریشتہ و بوگفتہ: «تومأم اوشانی کی یوہودی نوبود و مسیحی بوہوستد و استی ختنہ بدد و موسا شریعت بدأرد.» ^۶ پس روسولان و کیلیسا ریش سیفیدان تصمیم بیگفتہ شورا بند کی آ موضوی و ارسی بوکوند.

^۷ آشورا میان، خیلی بوگو موگو کودن پسی، پطرس ویریشتہ و آشان بوگفتہ: «براران، شومان ہمتان دانیدی کی خیلی زمات پیشتر خودا مَرہ جہ شیمی میان اینتخاب بوکودہ کی اینجیل پیغام اوشانی فارسانم کی یوہودی نوبود کی آشان اون بشتاؤد و ایمان باؤرد. ^۸ خودا کی مردوم دیل جا خور دارہ، هوطو کی روح القدس آمرہ فادأ، اوشانی کی یوہودی نوبودم فادأ کی آ حنقت ثابت بوکونہ کی آشانم آمی مانستن قوبیل کونہ.

^۹ «پس خودا آمی میان و اوشان میان ہیزہ فرق ننا، چونکی هوطو کی آمی دیل ایمان امرأ پاک کودہ، اوشان دیلم پاک کود. ^{۱۰} ہسا، چرہ خاییدی خودا کار جا ایراد بیگیرید و ایتا بار الباقیان کول رو بنید کی نہ امان بتانستیم اون ببریم نہ آمی پیلہ بأبایان؟ ^{۱۱} ایمان ناریدی کی عیسای خوداوند فیض امرأ، ہمتان ایجور نیجات یافدہ؟»

^{۱۲} اطوی بو کی، بوگو موگو تومأم بوستہ. بازون اوشانی کی اویہ ایسأبود برنابا و پولس گبان بشتاؤستہ و آشان موجیزہیانی کی خودا اوشانی کی یوہودی نوبود میان انجام بدأ بو، و اگویا بوکوؤد.

^{۱۳} جہ آشان پسی، یعقوب نوبت فارسہ. اون ویریشتہ و بوگفتہ: «براران، بشتاؤید. ^{۱۴} پطرس شمرہ و اگویا بوکودہ کی چوطو خودا اولی وار اوشانی کی یوہودی نوبود رہ ظاہیر بوستہ کی خو جلال و اسی، جہ آشان میان ایتا تازہ قوم اینتخاب بوکونہ. ^{۱۵} و آ موضوی ایمان اوردن اوشانی کی یوہودی نیید، دوروست پیغمبران گبان امرأ ایتا ایسہ، هوطو کی بینویشتہ بوہوستہ: ^{۱۶} "بازون، و اگر دم و داوود بکفتہ چادر ایواردہ بپا دارم و اون خرابہیان چاکونم و اون هو اول مانستن و اگر دانم،* ^{۱۷} کی الباقی آدمان بتاند خوداوند

* ۱۵:۱۶ منظور جہ «داوود بکفتہ چادر»، هو پادیشایی و اونی دودمان پادیشایی ایسہ.

رہ و اُموجد، حتّا تومأم مردومی کی می نام خوشآن رو دأرده. آن او خوداوند گب ایسه کی ا کارآن کونه،^{۱۸} او کارآنی کی جہ پیشتر آشیکار بو.»

^{۱۹} «بازین می ايعتقاد آنہ کی نوأستی اوشآنی رہ کی یوہودی نیبڈ و خایده خودا ور و اُگردد سخت بیگیریم. ^{۲۰} فقد بینویسیم کی حیوانان گوشت کی بُتآن رہ قوربانی بوبوستده و خون و حیوانانی کی خفہ بوسندہی نوخورد و لأبالیگری نوکوند. ^{۲۱} چونکی خلی سأل ایسه کی شبآت روجان هرتأ شهر، کنیسهیان میآن ا شریعت موسا شین موعیظہ به.»

نامہ او ایمانداران رہ کی یوہودی نوبود

^{۲۲} پس رسولان و کیلیسا ریش سیفیدان تومأم کیلیسا آدمآن امرأ تصمیم بیگفتد دو نفر پولس و برنابا امرأ اوسہ کوند انطأکیہ کی ا شورأ تصمیم آشان رہ و اُگویا بوکوند. ا دو نفر ایتأ یوہودا کی برسبا لقب داشتی و اویتأ سیلاس. آشان هر دوتآن جہ کیلیسا موہیم آدمآن بود. ^{۲۳} ا نامہ بینویشته کی خوشآنی امرأ ببردد آن بو:

«امآن رسولان، ریش سیفیدان و براران کی اورشلیم شین ایسیم، شوما براران کی انطأکیہ، سوریه و قلیقیہ شین ایسید و یوہودی نیبڈ سلام رسائیم. ^{۲۴} اطو کی معلومہ، ایتأ عیدہ جہ آمی میان شیمی ورجا بأمودہ، شمرہ پریشان و غورصہدار کوڈد و بودون آمی فرمان شمرہ بوگفتدہ نیجات یافتن رہ، و اُستی یوہود شریعت قائم بدأرید. ^{۲۵} پس، امآن تصمیم بیگفتیم جہ آمی ور ا دوتا نمایندہی آمی جان دیلان پولس و برنابا امرأ شیمی ورجا اوسہ کونیم، ^{۲۶} او آدمآن کی آمی خوداوند عیسای مسیح و اُسی جہ خوشآنی جان بوگذشتدہ. ^{۲۷} پس امآن یهودا و سیلاس اوسہ کونیم کی شمرہ بگد کی آمی فیکر دروارہی شیمی موشکیل چیسہ.

^{۲۸} چونکی روح القدس رانمایی امرأ تصمیم بیگفتیم کی بار شیمی کول رو ننیم، جعزر ا و اُجب چیان کی: ^{۲۹} حیوانان گوشت کی بُتآن رہ قوربانی بدأ و او حیوانان گوشت کی خفہ بوسندہ و خون و لأبالیگری جا دوری بوکونید. اگہ ا کارآن جا دوری بوکونید خوروم کار کونیدی.

هن و وُست.»

^{۳۰} ا چار نفر دفاتن بوشودہ انطأکیہ و تومأم مسیحیان جم کوڈد و ا نامہی آشان فاداد. ^{۳۱} او وخت کی نامہی بخاندد خلی خوشال بوستد.

^{۳۲} بازون، یوہودا و سیلاس کی هر دوتآن پیغمبر بود، خلی گبان امرأ ایمانداران تشویق و تقویت بوکودد. ^{۳۳} بازون چن وخت اویہ بنیساڈہ، و اون پسی ایمانداران آشان سلامتی امرأ اوسہ کوڈد کی و اُگردد اورشلیم کیلیسا. ^{۳۴} ولی سیلاس تصمیم بیگفتہ اویہ بنیسه. ^{۳۵} پولس و برنابا انطأکیہ میان بنیساڈہ کی الباقیان امرأ، خودا پیغام بشارت بدد و اوشآن بأموجد.

پولس برنابا جا سیوا وابہ

^{۳۶} چن وخت پسی، پولس برنابای پیشنہاد بدأ کی و اُگردد و سربزند و بیدند او شهران ایمانداران کی پیشتر اویہ موعیظہ بوکودہ بود، چی کوداندرد. ^{۳۷} برنابا قوبیل بوکودہ و

بَخَاسْتَه یوحنا کی مرقس لقب داشتی یم خوشانی امرأ ببرد. ^{۳۸} ولی پولس صلاح نیدی کی خوشانی امرأ اونی ۱ ببرد کی پامفیلیا میان اوشان ول کوده و اشان امرأ همکاری نوکوده بو. ^{۳۹} اشان اِختلاف ا مأجیرا و اسی اندر بوجور بیگفت کی کس کس جا سیوا بوبوستد. برنابا، مرقس اوساده و کشتی امرأ بوشو قبرس؛ ^{۴۰} ولی پولس، سیلاس اینتخاب بوکوده و براران دوعا امرأ خودا فیض بیسپارده بوبوسته، بوشو سفر. ^{۴۱} بازون سوریه و کیلیکیه سرتاسر سفر بوکوده، کیلیسایان بنا کودی.

پولس دویمی بشارتی سفر

۱ اَطوئی بو کی، پولس و سیلاس بوشوؤده دربه شهر و بازون لیستره میان. لیستره شهر میان ایتا جوان شاگرد امرأ آشینا بوبوستد کی اونی نام تیموتائوس بو. اونی مار جِه یوهود نتاج و مسیحی بو، ولی اونی پئر یونانی بو.

۲ لیستره و قونیه مسیحیان، تیموتائوس دروآره خورو گوا داییدی. ۳ پس، پولس اونی جا بخاسته کی ا سفر میانی آسانی امرأ بشه. ولی او سامان یوهودیآن ایحترام نهن و اسی، پیشتر جِه شوئون، تیموتائوس ختنه بوکود، چونکی همتان دانستیدی کی اونی پئر یونان شینه. ۴ بازون، کس کس امرأ شهر او شهر بگردستده و او تصمیم کی روسولان و اورشلیم پیله کسان، اوشانی کی یوهودی نوبود ره بیگفته بود، کیلیسیایان ره واگویا بوکودد. ۵ اَطوئی بو کی، مسیحیان ایمان روشد کودی و اوشان آدم نفران ایضافه بوستی.

مقدونیه ور دعوت کون

۶ او وخت کی فریجیه و غلاطیه اوستان شهران جا دواړستده، روح القدس ولأشته کی آیدفا ره بشد آسیا. ۷ پس میسیا اوستان دوزور فارسده و حق سعی بزده کی جِه شومال ور بشد بطینیا اوستان میان، ولی ایوارده عیسا روح آشان ولأشته. ۸ پس، میسیا اوستان جا دواړستده و باموده ترواس شهر میان.

۹ هو شب پولس ایتا رویا بیده. ا رویا میانی اینفر یونان مقدونیه میان بیده کی اون ایلتماس کونه و گه: «آیه بیا و آمره یاور بدن.» ۱۰ پس هطو کی ا رویا بیده، ایطمینان بداشتیم کی خوداوند آمره دواخده کی اینجیل پیغام مقدونیه دورونم واگویا بوکونیم. جِه ا خاطر دفائن بوشوئیم اویه.

مسیح پیغام اروپای فارسه

۱۱ بازین، ترواس میانی لوتکای بینیشتم و صاف بوشوئیم ساموترکی میان. فردایی جِه اویه بوشوئیم نیاپولیس. ۱۲ و آخرپسی فارسییم فیلیپی کی روم سلطه حیر و مقدونیه میان نها بو. چن روج اویه بنیاسییم.

۱۳ شبآت روج میان، شهر جا بوشوئیم بیرون و فارسییم روخان ورجا، چونکی گومان بوکودیم تانیم اویه دوعا کون ره ایتا جا بیافیم. پس او زناکان امرأ کی اویه جم بوسته بود گب بزیم. ۱۴ ایتا جِه ا زناکان لیدیه نام داشتی. اون طیاتیرا شین بو و ارغوانی پارچهمیان فروختی و خودای عیادت کودی. هوطو کی امی پیغام ایشتاوستاندوبو، خوداوند اونی دیل واز کوده، جوری کی هرچی پولس گفتی، قوبیل کودی. ۱۵ اون تومام خو خانواز آدمان امرأ تعمد بیگفته و خاهش بوکود کی اونی میهمان بیبیم و بوگفته: «اگه ایطمینان دارید کی رأس راسی خوداوند ایمان دارم، پس بائید می میهمان ببید.» اندر حق سعی بزده کی آخرپسی قوبیل بوکودیم.

* ۱۶:۱۰ جِه آن پسی اونی کی ا کیتاب بینویشته ینی لوقا، پولس امرأ همسفر به.

پولس و سیلاس زندان میان

۱۶ ایتا روح کی شوئوندییم او دوعا جیگا روخان ورجا، ایتا کنیز بیڈیم کی پلید روح اون اسیر کوده بو و فال گیتی و جہ ا را خلی ایستفاده خو اربابان فارسائی. ۱۷ او کور پولس و امی دونبالسر امویی و فریاد امرأ مردوم گیتی: «ا مرداکان موتعال خودا خیدمتکاران ایسد و نیجات رای شمره و اگویا کونده.»

۱۸ چن روح اونی کار هن بو تا انکی پولس کلافه بوسته و او پلید روح کی اونی میان ایسابو بوگفته: «عیسای مسیح نام امرأ تره فرمان دهم کی ا کور جان جا بیرون بایی!» هو وخت میان پلید روح اون ول کود.

۱۹ او وخت کی اونی اربابان بیده کی ا کار امرأ آسانی در آمد دوسته بو بوسته، پولس و سیلاس بیگینده و فاکش فاکش بیرد محکمہ کی شهر میدان میان نہا بو. ۲۰ اوشان شهر پیلہ کسان ورجا فریاد زیدی: «ا یوہودیان، امی شهر آشوب تاوداده. ۲۱ او رسمانی اموجده کی امی روم قانونان امرأ ایتا نییہ.»

۲۲ ایتا عیدہ جہ شهر مردوم اوشانی امرأ شیریک بو بوستد. محکمہ میان پولس و سیلاس رختان بکندد و آشان خلی بز بیگیر بوکودد. ۲۳ خلی بز بیگیر کودن پسی، هر دوتان تاوداده زندان میان و زندان رییس تهدید بوکودد کی اگہ آشان بوگروزد، اون کوشده. ۲۴ اونم آشان بیرده زندان دورون و اوشان پایان زینجیل امرأ دوسته.

۲۵ نیصف شب ره او وخت کی پولس و سیلاس دوعا و سرود خاندن موشغول بود و الباقیم ایشتاوستاندوبود، ۲۶ ناخور کی ایتا زلزله بامو! اونی شیدت اندر بو کی زندان سوتونان بلرزسته و همتا دران وار بوستد و زینجیلان زندانیان دس و پا جا وار بوستد! ۲۷ زندانیان خاب جا بپرسته و بیده تومام زندان دران وار ایسه و فیکر بوکوده کی زندانیان بوگروخنده؛ پس خو شمشیر فاکشه کی خورہ بوکوشه.

۲۸ ولی پولس فریاد بزہ: «ترہ نوآکوشتن! امان همتا آیہ ایساییم!» ۲۹ زندانیان بخاسته کی ایتا چراغ اونی ره باورد و پریشان بودووسته زندان دورون و هوٹو کی پرکستی پولس و سیلاس پا جیر بگفته. ۳۰ بازون آشان زندان جا بیرون باورده و خاهش امرأ بوگفته: «آقایان من چی و ا بوکونم کی نیجات بیاقم؟»

۳۱ جواب بداده: «خوداوند عیسای ایمان باور کی تو و تومام تی خانوار آلمان نیجات بیافید.»

۳۲ او وخت خوداوند پیغام اون و اونی خانه آلمان فارساید. ۳۳ اونم دفائن آشان زخمان بوشوسته و بازون خو خانه آلمان امرأ تعمید بیگینده. ۳۴ او وخت پولس و سیلاس بیرده خو خانه و آشان خوردنی فادأ. زندان رییس و اونی خانه آلمان جہ انکی خودای ایمان باورده بود، خلی خوشال بود. ۳۵ او وخت کی صب بو بوسته جہ محکمہ ور سروازان باموده و زندانیان بوگفته: «پولس و سیلاس ول کون بشد.» ۳۶ اونم پولس بوگفته: «شهر پیلہ کسان فرمان بداده کی شمره ول کونم. پس سلامتی جان امرأ بیشید.»

۳۷ ولی پولس جواب بدأ: «امرہ مردوم چومان ورجا بز بیگیر بوکودد و بودون انکی موحاکمه بوکوند زندان تاوداده و هسا گده زیر زیریکا بیشیم بیرون! هیوخت! چونکی امان روم شین ایسیم، محکمہ آلمان خوشانی پا امرأ وستی باید و امی جا معذرت بخاید!» ۳۸ سروازان و اگر دستده و ا ماجیر ای محکمہ ره و اگویا بوکودد. او وخت کی بشتاوستده

کی پولس و سیلاس روم دولت شین ایسند و اُشت بوکوڊد. ^{۳۹} پس بامؤده زندان میان و خاهیش
امرا بوگفتد: «خاهیش کونیم تشریف بَیرید.» و ایحترام امرا اُشان زندان جا بیرون باؤردد
و خاهیش بوکوڊد کی شهر جا بیرون بَشد. ^{۴۰} پولس و سیلاس او وخت کی زندان جا بیرون
بامؤده، و اُگردستده لیدیه خانه کی ایمانداران بیدیند و ایوارده اُشان تشویق بوکوند. بازون جِه
اویہ بوشؤده.

پولس بشارت تسالونیک کی میان

۱ اُشان آمفیپولیس و آپولونیا شہر اُن جا دواړسٹده و فارسيده تسالونیک کی میان. او شہر میان یوہودیان ایتا کنیسہ داشتیدی. ۲ پولس خو ہمیشکی عادت مأنستن بوشو کنیسہ میانی و سہتا ہفتہ تترج شبأت روجان موقدس کیتابان جا چمنیت امرأ گب زئی، ۳ و واگویا کودی کی لآزیم بو مسیح رنج بیدی و موردهیان جا ویریزہ. اون گفتی: «ا عیسا کی اونی خور شمہرہ بدام، هو مسیح ایسہ.» ۴ ایتا عیدہ جہ اوشانی کی ا گبان بشتاوستدہ، ای عیدہ جہ یونانی مرداکان امرأ کی خودای عیادت کودیدی و خلی جہ شہر زناکان کی سرشناس بود قوبیل بوکودد کی ایمان باورد.

۵ ولی یوہود پیلہ کسان حسودی بوکودد و ایتا عیدہ جہ ارذل و اوباش جہ کوچہ بازار جم کوڈد و شورش را تاودادہ. بازون، یاسون خانہی فوتورکستدہ کی پولس و سیلاس بیگیرد و موجازات رہ محکمہ دس بیسپارد.

۶ ولی او وخت کی اُشان یاسون خانہ میان نیافتدہ، یاسون ایتا عیدہ دہ جہ ایمانداران امرأ فاکش فاکش شہر پیلہ کسان ورجا ببرد، فریاد زیدی: «پولس و سیلاس دونیای فوگورداندہ و ہسا بامودہ ایہ کی امی شہر آرامشم خراب کوڈد. ۷ ا یاسونم اوشان خو خانہ میان را بدأ. اُشان ہمتان خائین ایسد چونکی عیسا پادیشا داندہ، نہ قیصر.»

۸ شہر مردوم و ہطویم قاضیان ا خور ایشتاوستن امرأ پریشان بوستد. ۹ پس، شہر پیلہ کسان اُشان جا قول فاگفتد کی خلاف کار نوکوند و اون پسی اوشان ول کوڈد.

پولس و سیلاس بیرہ میان

۱۰ هو شب مسیحیان پولس، سیلاس دفائن اوسہ کوڈد بیرہ ور. او شہر دورونم ہمیشک مأنستن یوہود کنیسہ دورون بوشودہ کی اینجیل پیغام و اگویا بوکوند. ۱۱ ولی بیرہ مردوم جہ تسالونیک کی مردوم نجیبت تر بود و شوق و ذوق امرأ اوشان پیغام ایشتاوستیدی و هر روج موقدس کیتابان دیقت امرأ خاندیدی کی بیدیڈ پولس و سیلاس گبان خودا گبان مأنستن ایسہ یا نہ. ۱۲ ہطویی بو کی، خلی جہ یوہودیان و خلی جہ یونانی زناکان و مرداکان کی شہرت داشتیدی ایمان باورد.

۱۳ ولی او وخت کی تسالونیک کی یوہودیان و اخبدار بوستد کی پولس بیرہ دورون مو عیظہ کونہ، اویہیم بوشودہ و شورش بوکودد. ۱۴ مسیحیان دفائن پولس دریا کنار ور اوسہ کوڈد، ولی سیلاس و تیموتائوس ہویہ بیسآدہ. ۱۵ پولس دوزوریان تا اتن اونی امرأ بوشودہ و جہ اویہ و اگر دستد بیرہ میان و جہ پولس ور سیلاس و تیموتائوس رہ پیغام باورد کی هر چی زوتر بشد اتن.

پولس اتن مردوم رہ مو عیظہ کونہ

۱۶ او وخت کی پولس اتن میان سیلاس و تیموتائوس رافا ایسابو، جہ اون ہمہ بتی کی شہر دورون نہا بو پریشان بوستہ. ۱۷ پس هر روج یوہودیان و اوشانی کی یوہودی نوبود امرأ کی خودای عیادت کودید گب گب زنن و اسی، یوہود کنیسہ میان شوی و بازار میان هرکی دئی اونی امرأ گب زئی.

۱۸ ايتا دسته جِه ايبكوري و رواقی دانشمندانم اونی امرأ بينا كودد گب گب كودن. ای عیده جِه اوشان و اُورسئیدی: «أ مردای کی خیلی حرف زنه حق سعی زئندره چی بگه؟» ای عیده یم گفتیدی: «أطوچی مانه کی خایه جِه خودایانی کی نشناسیم جائبداری بوكونه.» اشان ا گبان زبیدی، چونکی پولس قیامت و عیسا خوروم خور و اگویا کودی.

۱۹ پس اون او شهر تالار میان کی مردوم اویه جم بوستید و ایتا تپه جور کی «آریوپاگوس» نام داشتی نها بو، دعوت بوکودید و بوگفتد: «بیأ و ا تازه مذهب جا ویشتر آمره گب بزَن. چونکی او چیانی کی تو کی آمره تازگی داره و خاییمی ویشتر بشتاویم.» ۲۱ تومام آتن آدما و حتا اوشانی کی اویه شین نوبود اطو مائستی کی اینگار کاری ناشتد جگرز آنکی کس کس امرأ جم بد و تومام خوشان وخت تازه عقیده یان گب گب زن و اسی بند.

۲۲ پس پولس مریخ تپه تالار میان کی اویه جم بدا، مردوم جولو بیأ بیسا و بوگفته: «ای آتن آدما، دینم کی شومان خیلی مذهبی ایسید، ۲۳ چونکی او وخت کی شیمی شهر میان دوا رستاندوبوم، خیلی شیمی عیادتگایان دیقت امرأ فائدرستم. حتا قوربانی کودن و اسی جاجیگایانی بیدم کی اونی رو بینویشته بوبسته بو "پیشکشی کودن او خودا ره کی بشناخته بوبسته." ا خودا کی بودون آنکی اون بشتاسید پرستش کونیدی، هونی ایسه کی خایم اونی جا شیمی امرأ گب بزَن.

۲۴ «اون هونی ایسه کی ا دنیا و هرچی کی اونی دورون نهائ چاکوده. چونکی اون خودش، آسمان و زمین صاب ایسه، ا بُتخانه یان میان کی اینسان دس امرأ چاکوده بوبسته زندگی نوکونه، ۲۵ اون امی زحمت بگشه کار احتیاج ناره، چونکی اون نیاز ناره! چونکی اون خودش همتان زندگی و نفس بخشه، و اینسان همتا احتیاج جِه بین بره. ۲۶ اون تومام دنیا مردوم جِه ایتا اینسان خلق بوکوده. *ینی جِه آدم، و قومان ا زمین دورور پخش کوده؛ اون دنیا قومان قودرت گیفتن و جِه بین شوئون زما و اوشان مرزان جِه پیشتر اینتخاب بوکوده.»

۲۷ «خودا نیت آن بو کی مردوم اونی ره و اموجد بلکی اون بیافد، و اون فارسد؛ هسا آنکی اون حتا امی دیل جایم آمره نیزدیکتر ایسه. ۲۸ چونکی اونی میان ایسه کی زندگی و حرکت و هستی داریم. *هوطو کی ایتا جِه شیمی شاعران بوگفته اونی *نتاچ جا ایسیم. ۲۹ پس هسا کی جِه خودا نتاچ ایسیم، نوأستی خودای ایتا بُت بدائیم کی اوستا کار دس امرأ طلا و نوقره و سنگ امرأ چاکوده بوبسته. ۳۰ پیشتران، خودا آدما بی عقلی جا خو چوم دوستی، ولی آسه همتان فرمان دهه کی توبه بوکوند و اونی ور و اگردد. ۳۱ چونکی ایتا روح اینتخاب بوکوده کی اونی میان، ا دنیا مردوم، اینفر امرأ کی خودش اینتخاب بوکوده عیدالت و اینصاف امرأ قیضاوت بوکونه. خودا ا آدم جِه موردمیان زنده کودن امرأ، همتان نیشان بدا کی اون کیسه.»

۳۲ او وخت کی بشتاوستده کی پولس ایتا بمرده آدم درواره کی زنده بوسته گب زئندره،

* ۲۶: ۱۷ بعضیتا یونانی نیویشته یان: جِه ایتا خون.

* ۲۸: ۱۷ ایتا جِه یونان شاعران کی اونی نام ایپیمیدس بو بوگفته:

* ۲۸: ۱۷ کی منظور جِه «فیلسوف» هو «شاعر» ایسه. آیه جِه ایتا یونانی شاعر

«آرتوس» نام نقل بوکوده. "

اونَ رخشنَ گيفتَد. ولي اي عيدهيم بوگفتَد: «خاييمي جِه اَ ماجيرا ايوأرِدِه اَمِرِه گب بزني.»
۳۳ اَطويي بوبوسته كي پولس جِه اَشانْ ميانْ بوشوْ بيرون. ۳۴ ولي هطوْ چن نفر اوني جا
ايطاعت بوكودد و ايمانْ باوردد. اَشانْ ميانْ ديونييسيوس، «آريوپاگوس» دسته جا، يني شهر
انجمن شين بو، و ايتا زناگم داماريس نام و چن نفر دِه.

یوہودیآن شورش قرنٹس میان

۱ اون پسی، پولس جہ آتن بوشو قرنٹس. ۲ او شهر میان ایتا یوہودی مرداک آمرأ کی پونتوس شین بو و آکیلا نام داشتی آشینا بوبوسته. اون خو زناک آمرأ کی اونی نام پریسکیلا بو تازگی ایتالیا جا بامو بو قرنٹس میان، چونکی کلودیوس قیصر همتا یوہودیآن روم جا بیرون کوده بو. ۳ پولس اوشانی ورجا بیسا و کار کون موشغول بوبوسته چونکی اونم آشان مانستن چادر دؤختی.

۴ پولس هرتا شبات شوی کنیسه و یوہودیآن و یونانیان آمرأ بوگو بشتاو کودی و حق سعی زئی کی اوشان خو آمرأ هم نظر چاکونه. ۵ بازون کی سیلاس و تیموتائوس جہ مقدونیه فارسده، پولس تومام خو وخت بنا موعیظه کون ره و یوہودیآن ره دلیل آوردی کی عیسا هو مسیح ایسه.

۶ ولی او وخت کی یوہودیآن اونی آمرأ موخالفت بوکودد و فاش بداده، پولس او شهر گرد و خاک خو لیواس جا بتکانه و بوگفته: «شیمی خون شیمی گردن به! شیمی خون می گردن ننا. جہ آن پسی خودا پیغام اوشانی کی یوہودی نیده فارسانم.»

۷ بازون پولس کنیسه بنا بوشو اینفر خانه کی اونی نام تیتوس یوستوس بو و اونی خانه کنیسه ورجا نها بو، اون یوہودی نوبو و خودای عیادت کودی. ۸ گریسپوس، کنیسه رییس و تومام اونی خانوار خوداوند ایمان باوردد. خلیانم ده قرنٹس میان کی پولس پیغام بشتاوستده ایمان باوردد و تعمید بیگفتد.

۹ ایتا شب خوداوند رویا دورون پولس بفرمأسته: «هیکس جا نوآترستن! یارستن آمرأ موعیظه بوکون و آکار جا دس نوآگشن! ۱۰ چونکی من تی آمرأیم و هیکس نتانه بلایی تی سر باوره. خلیان آ شهر میان می شین ایسد.» ۱۱ پس پولس یک سال و نیم اویه بیسا و خودا کلام اوشان بامؤخته.

۱۲ ولی او وخت کی گالیون، آخانیه اوستان فرمانروا بوبوسته، یوہودیآن کس کس آمرأ پولس ضد ویریشته و اون موحاکمه و اسی بررد فرمانروا ورجا. ۱۳ اوشان پولس موتهم بوکودد، بوگفته: «اون مردوم آنتیریک کونه کی خودای ایجور ده کی شریعت آمرأ فرق داره عیادت بوکوند.» ۱۴ ولی دوروست هو وخت کی پولس خاستی خو جا دفاع بوکونه، گالیون اوشانی ور کی ایدعا بوکوده بود و اگردسته و بوگفته: «ای یوہودیآن، خب بشتاؤید! اگه ایتا جرم و جینایت آ میانی نها بو، شیمی گبان ایشتاوستیم، ۱۵ ولی چونکی شیمی جنگ و دعوا ای سری کلمه میان، آدما و شیمی دین و اسی ایسه، شومان اون حل بوکونید. من نه آ چیان دوس دارم و نه دخالت کونم.» ۱۶ او وخت آشان محکمه جا بیرون کوده.

۱۷ پس آشان بوشوده، سوستانیس سر فوؤستده کی یوہود کنیسه تازہ رییس بو و تا خوردی محکمه بیرون اون بزده. ولی گالیون، او اوستان فرمانروا هیذرہ محل ننا.

پولس و اگردستن اورشلیم و انطاکیه کی سوریه میان نها بو

۱۸ آ ایتفاق پسی پولس چن او وخت کی او شهر میان بیسا و بازون مسیحیان آمرأ خوداحافظی بوکوده و پریسکیلا و آکیلا آمرأ دریا را جا بوشو سوریه ور. گنخریه شهر میان یوہودیآن رسم مانستن خو سر موی بتاشته، چره کی نذر بوکوده بو. ۱۹ او وخت کی افسس

بندرِ فآرسيه، پريسكيلا و آكيلايَ ڪشتي دوروني بدآشته و بوگو بشتاؤ و آسي بوشؤ يوهودَ ڪنيسه ميان. ۲۰ يوهوديان اوني جا بخاستده چن روج آشان ورجا بئيسه، ولي پولس قوبيل نوڪوده چونڪي خاستي سَر وخت فآرسيه اورشليم ميان.

۲۱ اون بوگفته: «هرجوري ببه و آستي عيد روج ره اورشليم ميان بنيسم.» ولي قول بدا كي اگه خودا بخايه بازون و اگردده افسس. او وخت ايوارده ڪشتي ميان بينيشته و جه اويه بوشؤ.

۲۲ قيصره بندر ميان اورشليم ايمانداران دنن و آسي ڪشتي جا پياده بوسته و بازون جه دريا را بوشؤ انطاكيه. ۲۳ چن وخت كي بوبوسته جه اويه بوشؤ غلاطيه و فريجييه و اويه مسيحيان بيده و آشان، ايمان ميان قوت بدا.

آپلس افسس ميان آلمان آموجه

۲۴ او وخت، ايتا يوهودي كي اسڪندريه شين بو و اوني نام آپلس بو، * فآرسيه افسس ميان. اون خيلي خب گب زنن دورون اوستاد بو و خيلي دقيق موقدس ڪيتابان دانش دانستي. ۲۵ اون خوداونڌ را روشن جا بامؤخته بوسته بو، و روج شور و حرارت امرأ گب زئي و ديقت امرأ عيسا جا اوشان آمؤختي، اگه چي فقد يوحنا كي تعميم دئي جا و آخب بو و بس. ۲۶ او وخت كي پريسكيلا و آكيلا اوني يارستن امرأ مو عيظه ڪنيسه ميان بشتاوستده، اون خوشان ورجا ببردد و خودا راي خيلي دقيق اون بامؤختده.

۲۷ او وخت كي آپلس تصميم بيگيفته بشه آخائيه * اوستان ميان، ايمانداران اون تشويق بوڪودد و نامهياني او سامان مسيحيان ره بينيويشتد كي گرمي امرأ اوني پيشواز بشد. او وخت كي اويه فآرسيه، خيلي جه آلمان ياور دنن باعيت بوبوسته كي فيض جا ايمان باورده بود، ۲۸ چونڪي همتان ورجا، تومام يوهوديان دليلان رد كودي و موقدس ڪيتابان جا پور قوت دليلان اوردى كي عيسا راس راسي هو مسيح ايسه.

* ۲۴:۱۸ «اسڪندريه» مصر شومال نها بو و ايتا جه موهيم مركزان يوناني زوان دانش و فرهنگ و آسي بو.

* ۲۷:۱۸ «آخائيه» اوستان يا ايتا سامان بو كي آسه يونان جنوب غربى نها. قرننس اوني موهيم شهر ايسه.

پولس سیومی بشارتی سفر

- ۱ ھو زماٲ میان کی آپلس قرننس شھر دورون ایسابو، پولسم او سامان شھران دورون* سفر کودی، تا آنکی فارسہ افسس* شھر میان و اویہ چنٹا ایماندار امرأ مولاقت بوکود.
- ۲ پولس اشان واورسہ: «آیا او وخت کی عیسای مسیح ایمان باوردید، روح القدس بیافتید؟» جواب بدآدہ: «نہ امان حنا نانیم روح القدس چیسہ!»
- ۳ پولس واورسہ: «پس کویتا ایمان امرأ اعتراف بوکودید و تعمید بیگفتید؟» جواب بدآدہ: «اونچی کی یوحنا امرہ اموختی.»
- ۴ پولس اشان بوگفتہ: «تعمیدی کی یوحنا دئی آن و اسی بو کی مردوم گونا جا دس اوساند، و خودا ور واکردد و عیسای ایمان باورد، ینی ھو کسی کی یوحنا اونی امون و عدهی دئی.»
- ۵ او وخت کی آن بشتاوستد، عیسای خوداوند نام امرأ تعمید بیگفتدہ. ۶ بازون، او وخت کی پولس خو دس اوشان سر بنا، روح القدس اشان رو بامو و جورواجور زوانان امرأ گب بزده و نوبوت بوکودد. ۷ شا گفتن ا امان دوازده نفر بوستید.

پولس خیدمتان افسس میان

- ۸ اتم بگم کی، پولس سہ ماہ میان ھرتا شبأت شویی کنیسہ دورون و یارستن امرأ گب زئی، و خودا پادیشایی جا گبگب کودی و اوشان رہ دلیانی اوردی کی قانع ببد. ۹ ولی ایتا عیدہ سرکش و لجباز بوبوسند و ایمان اوردن جا تمرد بوکودد، و مردوم چومان ورجا «طریقت» بد گفتیدی. پس پولس اوشان بنا بوشو و ایمانداران خو امرأ ببرد. بازون ھرتا روح تیرانوس گب زن تالار میان بوگو بشتا و اسی مردوم جم کودی. ۱۰ دو سال اطویی دوارستہ تا آنکی تومام آسیا* امان ھم اوشانی کی یوھودی بود و ھم اوشانی کی یونانی بود خودا پیغام بشتاوستد. ۱۱ خوداوند پولس قودرت فادأ کی عجیب موجبزہیان بوکونہ، ۱۲ او جوری کی ھر وخت ایتا دستمال یا ایتا پلک جہ اونی رخت ناخوش احوال امان رو نائیدی، شفا گیفتیدی و پلید روحان اوشانی جان جا بیرون شوئیدی.
- ۱۳ ایوار ایتا عیدہ جہ یوھودیان کی خانہ بدوش بود و ا شھر او شھر گردستیدی و پلید روحان بیرون کون و اسی ورد خاندیدی، خاستید ایتحان بوکوند کی اگہ عیسای خوداوند نام ببرد، تاندہ پلید روحان جہ آزاریان جان بیرون کوند یا نہ. او وردیم کی خاندیدی آن بو: «ای پلید روح، ھو عیسایی کی پولس اونی جا مو عیظہ کونہ، ترہ قسم دیھیمی کی آزاری جان جا بیرون بائی!» ۱۴ ا کار ایتا یوھودی کاهین کی «اسکیوا» نام داشتی ھفتا پسران

* ۱:۱۹ منظور ایمر و ترکیہ غرب سامان شھران ایسہ

* ۱:۱۹ «افسس» ایتا ساحیلی شھر بو کی آسیا میان نہا بو.

* ۱۰:۱۹ «آسیا» ایتا منطقہ بو کی روم امپراتوری میان نہا بو کی اسہ ترکیہ غرب میان نہا. او سالان پسی ترکیہ غرب منطقہیان آسیای صغیر نام معروف بوبوستہ. چن قرن دوارستن پسی، تومام او سرزمینان کی آسیای صغیر شرق میان نہا بو، قارہی آسیا نام بیگفتہ.

انجام دئییدی. ۱۵ ولی او وخت کی اکار ایتا آزاری رو ایمتحان بوکودد، پلید روح جواب بدا و بوگفته: «من عیسای شناسم، پولسم شناسم، ولی شومان ده کیسیدی؟» ۱۶ بازون، آزاری اوشان فوتورکسته و اوشان جوری بزه کی زخم و زیلی و برانده جہ خانه بوگروختده! ۱۷ آخور تومام او افسس سرتاسر بیپیچسته و همتا یهودیان و یونانیان گوش فارسه، او جوری کی همتا بترسیدی و جہ اون پسی عیسای خوداونذ نام ایحترام نئیدی. ۱۸ خیلی جہ اوشانی کی مسیح ایمان باوردد، باموده و مردوم چومان ورجا خوشان کردکاران کی پور جہ گونا بو ایعتراف بوکودد. ۱۹ ایتا عیدهیم کی پیشتر جادو جنبل ره موشغول بود، خوشان طلسمان و نیویشتهیان باوردد و همتان ورجا بوسوجانده. او وخت کی اوشان قیمت بوکودد، پنجاه هیزارتا نوقره سکه بوستی. ۲۰ اماجیرا او سامان میان نیشان دئی کی خودا پیغام چوطو جولف اثر بنا.

بلوا دکفتن افسس میان

۲۱ تومام آ ایثافان پسی، پولس جہ خودا روح ور هیدایت بوبوسته کی پیشتر جہ انکی بشه اورشلیم، جہ مقدونیه و آخانیه را دواره. اون گفتی: «اون پسی وستی روم بشم!» ۲۲ پس خو همکاران، تیموتائوس و ارسطوس پیشتر اوسه کوده یونان دورون و خودش ایچه ویشتر آسیا میان بیسأ.

۲۳ ولی هه زمات میان بوستی کی، افسس میان ایتا شورش مسیحیان ضد سر بیگفته بوبوسته. ۲۴ آشورش اینفر دیمتریوس نام امرأ کی مردوم آنتیریک کودی شورو بوبوسته کی ایتا زرگر بو و نوقره امرأ جہ آرتیمیس، کی ایتا جہ یونانیان الهیان بو، موجسمه چاکودی و شهر اوستاکاران ره خیلی کسب و کار چاکوده بو. ۲۵ ایروج دیمتریوس، کارگران و خو همکاران جم کوده و اشان بوگفته:

«آقایان، امی دخل و خرج جہ اکار ایسه. ۲۶ ولی هوطو کی دانیدی و بیده و بشتاوستیدی، آ پولس خلیان قانع بوکوده کی ابتان خودا نییده. جہ خاطر امی بازار کسات بوسته! اطو نییه کی فقد امان افسس میان ضرر دینیمی، بلکی امی همکاران تومام آسیا سرتاسر میان ورشکست بدا. ۲۷ و فقد امی کسب و کار کسات نییه، بلکی حتا ایمکان داره امی آ الهه معبد، آرتیمیس، مردوم چوم و دیل جا بکفه و آ خودایی کی پور جہ جلال ایسه جہ خاطر بشه، او خودا کی نه فقد تومام آسیا مردوم بلکی تومام دونیا سرتاسر مردوم اون عیادت کوئده.» ۲۸ او وخت کی اوشانی کی اویه ایسابود ان بشتاوستده، غیظ گیفته، ایجگره بزده: «افسیان آرتیمیس پیله ایسه!»

۲۹ ایچه ایچه مردوم جہ دوزور جم بوستد و پور زمات نوبوسته کی ایتا بلوا شهر میان بیپیچسته. و همتان هوجوم ببردد او شهر تماشخانه ور و پولس همسفران گایوس و ارسترخوس کی مکادونیه شین بود بیگیفنده و فاکش فاکش موحاکمه و اسی ببردد. ۳۰ پولس خاستی دیخالت بوکونه، ولی مسیحیان ولاشده. ۳۱ چن نفر جہ او اوستان پیله کسانم کی پولس ریفقان بود، اونی ره پیغام اوسه کودد و خاهیش بوکودد کی موسأبقه میدان میان پا ننه.

۳۲ او میدان میان ایتا بلوا بوبوسته. مردوم تا نفس داشتیدی فریاد زئندوبود و هرکی ایچی گفتی. اوشان ویشتریانم ناستیدی چی و اسی اویه باموده.

۳۳ آ میان چنتا یهودی، اسکندر بیافنده و اون پیش تاوداده، اونی جا بخاستده کی آ

مأجیر آی نقل بوکونه. ایسکندر خو دس تکان دئن امرأ مردوم جا بخاسته کی سأكیت بد و حق سعی بزه ایچی بگه. ^{۳۴} ولی او وخت کی بفامستده کی یوهودی ایسه، صدای بوجورتر بیردد: «افسیان آرتمیس پیله ایسه!» آ سر و صدا تا دو ساعت درآزه بدا.

^{۳۵} آخریسی شهردار بتانسته آشان آرام کونه و چن کلمه گب بزنه. شهردار بوگفته: «آی افسس مردوم، همتان دانیدی کی امی شهر افسس، پیله آرتمیس معبد حیفاظت کونه و اونی شمایل جه آسمان امره زیمین رو بگفته. ^{۳۶} چونکی انی میان شکی ننا، پس اگه اینفر ایچی بگه، شومان نوآستی زود ناراحت بید و ایتا الکی کار بوکونید. ^{۳۷} شومان آ دو نفر آیه باوردید، ولی نه جه امی معبد ایچی بودوزدآنده و نه امی الهه حورمت بشکنده. ^{۳۸} اگه دیمتریوس و اوستا کاران اینفر جا شیکایت دآرده، محکمه در واز ایسه و قاضیانم حاضیر آماده کی شیکایتان فارس فوروس بوکوند. وئالید آشان قانونی رایان جا پیش بشد. ^{۳۹} اگه ایتا ده موضو جا شیکایت بیه، شهر شورا رسمی جلسه دورونی فارس فوروس به. ^{۴۰} چونکی آ خطر وجود دآره کی رومی حاکیم ایمر و بلوا و آسی، امی جا و آخاست بوکونه. اگه آطوچی بوکونه نتانیم جواب بدیم و هیذره دلیل اون قانع بوستن ره نآریم.»

^{۴۱} بازون، آشان مرخص کوده و همتان بوشوده.

بخش ۲۰

پولس مقدونیه و یونان سفر کونه

^۱ او وخت کی بلوا آرام بوسته، پولس مسیحیان دونهال اوسه کوده و موعیظه و تشویق پسی، اوشانی جا خوداحافظی بوکوده و را دکفته مقدونیه ور. ^۲ خو را میان هرتا شهر کی فارسی، مسیحیان ره موعیظه کودی. اطوی بو کی، یونان فارسیه ^۳ و سه ماه اویه بنیسا. اون آماده بوستاندوبو کی کشتی امرأ بشه سوریه، ولی او وخت کی بفامسته کی یوهودیان اونی کوشتن ره جوفت و کلک دیچه، تصمیم بیگفته کی جه مقدونیه ور بشه او را. ^۴ چن نفرم تا آسیا اونی امرأ بوشوده کی اوشانی نام سوپاترس کی بیریه شین بو، آرسترخوس و سکندس کی تسالونیک کی شین بود، گایوس کی یربه شین بو، تیموتائوس، تیخیکوس و تروفیموس کی همتان آسیا میان خوشانی شهران و اگردستاندوبود. ^۵ اشان پیشتر را دکفتد و ترواس میان امی رافا بنیساده. ^۶ عید پسخ تومان بوسته پسی، فیلیپی* شهر جا کشتی میان بینیشتم و پنج روج کی بوبسته آسیا میان ترواس* بندر فارسیم و ایتا هفته اویه بنیسیم.

پولس ترواس آخری وار ره دندره

^۷ اول روج هفته، نان* پاره کودن ره جم بوستیم و پولس مردوم ره گب زئی؛ و چونکی فردا خاستی او شهر جا بشه، تا نیصف شب ره گب زن درازه بدا. ^۸ او تلار خانه میان کی همتان ایسابیم، خیلی چراغان روشن بود. ^۹ هطو کی پولس گب درازه دندوبو، ایتا جوان پنجره ورجا نیسته بو کی اونی نام افتیخس بو، اون خاب بستر شو و سیومی طبقه جا بکفته بیجیر و بمرد. ^{۱۰} پولس بوشو بیجیر و خوره تاودا او جوان مرداک سر و بوگفته: «غورصه نوخورد. اون زندهیه!» ^{۱۱} او وخت و اگردسته تلار خانه میان و نان و اچرده و بوخورد. بازون ایوارده گب سر بیگفته تا یواش یواش هوا روشن بوسته. او وخت اوشان بنا بوشو. ^{۱۲} او وخت میان، او جوان ساق سالیم بررد بخانه و همتان دیل خیلی آرام بیگفته.

پولس افسس کیلیسا پيله کسان دینه

^{۱۳} پولس جه خوشکی را خاستی بشه اسوس، ولی امان کشتی امرأ پیشتر جه اون فارسیم او شهر میانی. ^{۱۴} اسوس میان کس کس فارسیم و کشتی امرأ بوشویم متیلینی میان ^{۱۵} فردایی، خیوس جزیره را دوارستیم و دویمی روج ره ساموس بندر فارسیم، و سیومی روج ره بوشویم میلیتوس میان. ^{۱۶} پولس ایدفاره نخاستی افسس شهر میان گیر بوکونه، چونکی توند تاکیدی داشتی اگه بیه، پنتیکاست عید ره اورشلیم میان بنیسه ^{۱۷} ولی او وخت کی میلیتوس میان کشتی جا بیجیر بامویم، افسس کیلیسا ریش سیفیدان ره پیغام اوسه کوده کی باید کشتی میان و اون بیدیند.

^{۱۸} او وخت کی باموده، اوشان بوگفته: «شومان دانیدی جه او روج کی می پای آسیا میان

* ۶:۲۰ فیلیپی ایتا شهر بو کی ایمروچ یونان شومال میان نها بو.

* ۶:۲۰ «ترواس» ایتا شهر بو کی ایمروچ ترکیه شومال غرب میان نها بو.

* ۷:۲۰ «نان پاره کودن»، هم شام خوردن ایشاره داره و هم خوداوند شام آیین.

بنام تا هسا،^{۱۹} می سَر بیجیر تاؤدام و آرسو و آه امرأ خداوند خیدمت بوکودم و همیشک مَرِدن می چومان جولو دئیم، چونکی یوهودیان می کوشتن ره جوفت و کلک دیچیید.
^{۲۰} تومأم آشان امرأ، اونچی کی شمره فایده داشتی، موعیظه کودن ره، هیذره می دیل شک را ندام، بلکی چی خانهایان میان و چی مردوم میان، شمره حنقت باموختم.^{۲۱} هطویم، چی یوهودیان و چی یونانیان ره و آگویا بوکودم کی و آستی توبه امرأ، خدا ور و اگردد، و آمی خداوند، عیسای مسیح، ایمان بدارد.

^{۲۲} «آسه خدا روح فرمآن امرأ خایم بَشَم اورشلیم و نانم اویه چی مره پیش آیه،^{۲۳} جغرز آنکی هرتا شهر میان روح القدس مَره گه کی زندان و زحمت تی رافا ایسا.^{۲۴} ولی می جان مره نی آرزو مگه آنکی اون او خیدمت را دورون بنم کی عیسای خداوند مَره بیسپارده و اون کامیل انجام بدم، ینی خدا فیض اینجیل خوروم خور الباقي آدمآن فارسانم.»
^{۲۵} «دانم کی آن پسی، هیتا جه شومان کی خدا پیغام چن و ار شمره و آگویا بوکودم، ده مَره نیدینیدی.^{۲۶} هن و آسی، ایمر و شیمی امرأ تومآن کوداندرم کی اگه اینفر شیمی میان جه بین شوئون را میان بشه، اونی خون می گردن نییه.^{۲۷} چونکی هیکس ره کم ننام، بلکی خدا پیغام همتان فارسانم.»

^{۲۸} «پس شیمی حواس شیمی رو و خدا قوم رو بمانه. خدا گله ینی کیلیسای کی خو خون امرأ بیهی خوراک فاید و شبانی بوکونید، او کیلیسا کی روح القدس شمره اون رو مسئول چاکوده.^{۲۹} دانم او وخت کی بَشَم او معلمان کی دورغ گده، و آشی گورگان مانستن شیمی جان دکفده و گلهی رحم نوکونده.^{۳۰} ایتا عیده جه شیمی میانم حنقت سرا کونا نشان دهنده کی مردوم خوشانی دونبال فاکشانند.^{۳۱} پس، شمره بیایید! جه خاطر ندید آسه سال میان کی شیمی امرأ ایسابوم، تترج شمره پاستاندوبوم و شبندروج دوعا میان شمره آرسو فوکودیم.»

^{۳۲} «و هسا شمره خدا دس و اونی فیض کلام ایسپارم کی قودرت داره شیمی ایمان چاکونه و تومأم اوشانی کی تقدیس بو بوستده امرأ، شمرهیم ارث فاده.»
^{۳۳} «دینیدی کی من هیوخت هیکس مال و رخت چوم نأشتیم،^{۳۴} بلکی آ دسان امرأ همیشک کار بوکودم کی خودم خرج و اوشانی کی می امرأ ایسابود خرج فادم.^{۳۵} سخت کار کودن و فقران یاور دنن میانم تترج شمره نومونه بوم، چونکی عیسای خداوند کلام بخاطر داشتیم کی فرماستی: فادان، فاکیفتن جا بیتره.»

^{۳۶} او وخت کی پولس گب تومآن بوسته، زانو بزه و آشان امرأ دوعا بوکود.^{۳۷} بازون، همتان خیلی گریه بوکودد و پولس گشا گیفتد، ماچی بداده.^{۳۸} اونچی کی ویشتر جه همچی اوشان غورصه بدا، پولس آ گب بو کی بوگفته بو: «ده مَره نیدینیدی.» او وخت اون برردد کشتی فارساند.

پولس شؤنؤنדרه اورشلیم میان

۱ او وخت کی اوشان جَا سیوا بوبوستیم، کشتی امرأ صاف بوشویم کاس جزیره میان. فردایی فآر سییم رودس و جِه اویہ بوشویم پاترا. ۲ پاترا میان ایتا کشتی بیافتم کی شؤنی فینیقیہ ور. پس اونی دورون بینشتم و حرکت بوکودیم. ۳ قبرس جزیرهی جِه دُور فآندرستیم و اونی جنوب جَا دُورستیم و صور بندر میان کی سوریه میانی نہا بو پیادہ بوستم کی کشتی خو بار خالہ کونہ. ۴ اویہ چنتا ایماندار * بیافتم و هفت روح اوشانی ورجا بنیساییم. اشان خدا روح امرأ، پولس تشویق کودید کی نشہ اورشلیم. ۵ آخر هفته او وخت کی و اگر دستیم کشتی میان، تومأم ایمانداران خوشانی زناکان و زاکان امرأ تا دریا کنار امی امرأ بامؤده. اویہ همتان کس کس امرأ دوعا بوکودیم. ۶ و خودا حفظی پسی، بینشتم کشتی میان و اوشانم و اگر دستده خوشانی خانہ.

۷ صور بندر شؤنؤن پسی، پتولامیس فآر سییم. اویہ ایمانداران دئن ره بوشویم، ولی فقد ایتا روح اویہ بنیساییم. ۸ جِه اویہ بوشویم قیصریه ور و بوشویم فیلیپس خانہ میان کی بشارت دئی. فیلیپس ایتا جِه او هفت نفر بو کی اینتخاب بوبوسته بود تا مسئول بڈ کی خوردنی و یوه زناکان میان سام بوکوند. ۹ اون چارتا دؤختر داشتی کی هنو عروسی نوکوده بود و خودا اشان ا عطیہی فادأ بو کی بتاند نوبوت بوکوند.

۱۰ او چن روح میان کی اویہ ایساییم، ایتا مردای آغابوس نام جِه یوهودیہ بامؤ قیصریه میانی ۱۱ و امی دئن ره بامؤ. اونم نوبوت عطیہی داشتی. ایتا روح آغابوس پولس قش بیگفته و اونی امرأ خو دس و پای دُوسته و بوگفته: «روح القدس فرمایہ: "یوهودیای آ قش صائب هطوی دؤده و اون رومیان دس ایسپارده."» ۱۲ آ گب ایشتاؤستن امرأ، اما همتان و قیصریه ایمانداران پولس ایلتماس بوکودیم کی نشہ اورشلیم.

۱۳ ولی پولس بوگفته: «چره گریه کونیدی؟ شومان می دیل ایشکنیدی! من حاضیرم نه فقد اورشلیم میانی زندانی بیم، بلکی عیسای خوداوند ره می جائم فادم.»

۱۴ او وخت کی بیدیم کی اونی نظر عوض نیبه، ده حق سعی نریم و بوگفتم: «هرچی خودا بخایه، هون به.»

پولس شؤنؤن اورشلیم میان

۱۵ ایچه کی بوبوسته امی سَفَر بار دُوستیم و بوشویم اورشلیم. ۱۶ آ سَفَر میان چن نفر جِه قیصریه مسیحیانم امی امرأ بامؤده. او وخت کی اورشلیم فآر سییم، بوشویم اینفر خانہ کی مناسون نام داشتی. مناسون قبرس شین بو و ایتا جِه قدیمی مسیحیان بو. ۱۷ اورشلیم همتا مسیحیان امی جَا خلی خُب و گرم پذیرایی بوکودد.

۱۸ دویمی روح پولس آمره خو امرأ بیرده کی یعقوب بیدیم. تومأم اورشلیم کیلیسا ریش سیفیدانم اویہ ایسآبود. ۱۹ سلام و حال و احوال کودن پسی، پولس اونچی کی خودا اونی دس امرأ اوشانی کی یوهودی نوبود میان انجام بدآبوی، طول و تفصیل امرأ اشان ره و آگویا

* ۲۱:۴ یونانی: «شاگردان».

بوکوده.

۲۰ اَشَان اَوّل خودای شوکر بوکودد و اون پسی بوگفتده: «برار، تو دانی کی هیزاران یوهودی، مسیح ایمان باوردد و حق سعی زنده او مسیحیانی کی جِه یوهود نتاج بود، و اُستی خوشانی یوهودی رسم روسومان بدارد. ۲۱ جِه ایور ده، اوشان میان چو دکفته کی تو او یوودیان کی اوشانی کی یوهودی نییده میان زندگی کوئده، مؤختندی کی موسا شریعت جا و اگر دد و گفتاندی کی نو اُستی خوشان زاکان ختنه بوکوند و یوهود رسم و روسومان بدارد. ۲۲ هَسا، چی و اُستی کودن؟ چونکی حتم و اُخبدار بدا کی تو بامویی.»

۲۳ «پس امان اَطو پیشنهاده کونیمی: چار نفر آیه ایساده کی یوهود روسوم ره نذر بوکودد. ۲۴ تو اَشان امرأ بوشو معبد میان و طهارت رسم اوشان امرأ انجام بدن و اوشانی خرجم فادن کی بتاند خوشان سر بتاشد. او وخت همتان ثابت به کی تو یوهود سوتتان انجام دتن او مسیحیان کی یوهودی ایسده ره بی عایب دانی تویم یوهود حوکان انجام دیهی و امی امرأ کاران میان ایتا فیکر داری.»

۲۵ «امان هیوخت او مسیحیان کی یوهودی نوبود جائیم نخاستیم یوهود رسمان بدارد. فقد اوشانی ره بینویشتم او حیوانانی کی بتان ره قوربانی بدا و خفه بوسته حیوانان گوشت و خون نوخورد و بی عیفتی کاران جا دور بد.»

پولس اورشلیم میان گیرده

۲۶ پولس قوبیل بوکوده و فردایی او چار نفر امرأ طهارت مراسیم انجام بدا و بوشو معبد میان. بازون و اگویا بوکوده کی ایتا هفته ده، اشان هرتا ره ایتا قوربانی پیشکش کونه. ۲۷ هِنو هفته تومان نوبوسته بو کی چنتا جِه آسیا یوودیان، پولس معبد میان بییده و مردوم اونی ضد انتیریک بوکودد. اشان اون بیگفتد، ۲۸ فریاد بزده، بوگفتده: «ای ایسرائیل آدمان، فارسید و یاور بدید! آن هونی ایسه کی امی قوم ضد موعیظه کونه و همتان گه یوهود حوکان خوشانی پا جیر بند. حتا معبد توهین کونه و اوشانی کی یوهودیم نییده خو امرأ باورده کی آیه نجست کونه!» ۲۹ چونکی هو روح صُب پولس اینفر تروفیموس نام امرأ بازان میان بییده کی یوهودی نوبو و افسس شین بو، گومان بوکودد کی پولس اون معبد میان باورده. ۳۰ تومام شهر آدمان هول و لا بیگفته و ایتا پیله بلوا را دکفته. پولس زور زورکی معبد جا بیرون فاکشاند و دفاتن دران اونی پوشت دوسنده. ۳۱ هطو کی اون کوشتن ره زنده بود، روم هنگ فرمأندهی خور فارسه کی اورشلیم میان بلوا دکفته. ۳۲ اونم دفاتن خو افسران و سروازان امرأ بوشو جمییت ور. مردوم چوم کی سروازان دکفته، پولس زنن جا دس فاکشیده. ۳۳ هنگ فرمأنده، پولس بیگفته و فرمان بدا دو تا زینجیل امرأ اون دودد. بازون مردوم جا و اُرسه: «آن کیسه و چی بوکوده؟» ۳۴ اونی جواب ره هرکی ایچی گفتی. او وخت کی او شولوغی و بلوا میان هیچی اون حالی نوبو، فرمان بدا پولس ببرد او نظامی قلعه میان کی او نیزدیکی نهأ بو. ۳۵ او وخت کی قلعه پلکانان فارسیده، مردوم ایجور هوجوم باورده بود کی سروازان پولس جان و اُسی مجبور بوبوسند اون خوشانی چان رو بند و ببرد. ۳۶ جمییت اوشانی دونبالسر فریاد زئید: «اون اعدام بوکونید! اون اعدام بوکونید!»

پولس مردوم امرأ گب زنه

۳۷ او وخت کی قلعهی بودورون شوئوندوبود، پولس فرمأندهی بوگفته: «وئالیدی چنتا

کلمه شیمی امرأ گب بَرْنَم؟» فرمأنده قأق بوسته وأُورسِه: «ینی تو یونانی زَوَان دأنی؟^{۳۸} مگه تو هو مصری نییی کی چن سأل پیش شورش رأ تَأُودأ بو و چأر هیزأرتأ آدمكوشْ امرأ بوگروخته بیأبأَن میأَن؟»

^{۳۹} پولس جواب بَدَأ: «نه، من یوهودیم، قیلیقیه طرسوس شینم، او شهر کی معروف ایسه. خأهیش کونم وئالی کی چنتأ کلمه گب أ مردوم امرأ بَرْنَم.»

^{۴۰} او وخت کی فرمأنده اون وئأشته کی گب بَرْنَه، پولس پلکأَنأَن رو بیئسأ و دَسْ امرأ مردوم ایشأره بَرَه. او وخت کی هَمَتَأَن سأكیت بوسَتَد، اون عِبری زَوَان* امرأ أَشَأَن بوگفته:

* ۴۰:۲۱ عِبری زَوَان وَاَسْتی منظور هو «آرامی» زَوَان بَبَه، چونکی او زَمَأَت میأَن، یوهودیأَن أ زَوَان امرأ گب زَبُید. آرامی زَوَان، عِبری و عربی زَوَانَأَن امرأ جَه ایتأ خَأَنوَأَر ایسه.

بخش ۲۲

- ^۱ «می پئران و جان دیل برآران، وئالید می دفاع و اسی ایچه گب بزنم.» ^۲ او وخت کی بشتاوستد کی خوشان زوان *آمرأ گب زنדרه، ویشتر ساکیت بوستد.
- ^۳ او وخت پولس بوگفته: «منم شیمی مانستن یوهودی ایسم و قیلیقه طرسوس شهر میان بودونیا باموم. ولی هه اورشلیم میانی، غمالائیل ورجا درس بخاندم. اونی مکتب میان یوهود قانونان و رسم و روسومان دیقت آمرأ باموختم، و خیلی غیرت داشتیم کی هرتا کار میان خودا ایحترام باعیت ببم، هوطویی کی شومانم ایمر و اونی ره غیرت داریدی. ^۴ من عیسا طریقت شاگردان تا اوجایی کی نفس داشتید شکنجه و آزار دینم؛ و مسیحی مرداکان و زناکان گیفتم و زندانی کودیم. ^۵ پيله کاهین و یوهود پيله شورا آدمان شاهید ایسد کی جنقت گفتماندرم، چونکی اوشانی جا یوهود پيله کسان ره کی دمشق میان ایسابود ایتا نامه فاکگفتم کی وئالد مسیحیان بیاقم و دس دوسته باورم اورشلیم کی موجازات بید.
- ^۶ «او وخت کی دمشق را میان ایسابوم، ظهرو موقع ناخوورکی ایتا نور کی می چوم خو ور فاکشایی آسمان جا می دورور دتاوسته، ^۷ او جوری کی زمین رو بکفتم و ایتا صدای بشتاوستم کی مَره گفتی: "شاول! شاول! چره مَره آزار دیهی؟"»
- ^۸ «واورسئم: "خوداوند، تو کیسی؟"»
- «بفرمأسته: "من عیسای ناصری ایسم، هونی کی تو اون عذاب دندری!"»
- ^۹ «می دوروریان نور فاندرسئد، ولی اونی کی می آمرأ گب زئی گبان نفامسئد.»
- ^{۱۰} «بوگفتم: "خوداوند، هسا چی واکونم؟"»
- «خوداوند بفرمأسته: "ویریز و بوشو دمشق میان. اویه اونچی کی لازیم ایسه تره بوگفته به."»
- ^{۱۱} «من او نور توندی جا کور بوستم. پس اوشانی کی می آمرأ بود می دس بیگفته و ببردد دمشق. ^{۱۲} اویه اینفر حنایا نام ایسابو کی دیندار مردای بو، و دیقت آمرأ خودا دستوران ایطاعت کودی و دمشق یوهودیان میان عزیز و موحترم بو. ^{۱۳} حنایا می ورجا بامو، می ورجا بپا بنیسا و بوگفته: "ای برار شاول، تی چوم بیدینه!" هو وخت می چومان واز بوسته و بتانستم اون بیدینم!»
- ^{۱۴} «بازون مَره بوگفته: "امی پيله بابایان خودا، تره اینتخاب بوکوده کی اونی ایرادهی بدانی و او عادیلینی مسیح کی اونی امون و عده بدا بو بوستهی تی چومان آمرأ فاندری، ایتا گب اونی دهن جا بشتاوی. ^{۱۵} تو وستی اون پیغام همتا جیگا ببری و اونچی کی بیده و بشتاوستی، همتان ره واکویا بوکونی. ^{۱۶} هسا چره بیکار ایسای؟ ویریز و تعمید بیگیر، و اون نام دوخان کی تی گونایان جا پاک بی.»»
- ^{۱۷} «ایتا روج می واکردستن پسی اورشلیم ور، هوطویی کی معبد دورون دوعا کوداندوبوم، بی اختیار بوستم ^{۱۸} ایتا رویا میان اون بیدم کی گفتی: "توندا بو! اورشلیم جا بوشو بیرون چونکی آ شهر آلمان تی پیغام قوبیل نوکوند.»»
- ^{۱۹} «بوگفتم: "خوداوند، ولی اوشان حتم دانده کی من مسیحیان هرتا کنیسه دورون بزن

بيگير و زندانی کوديم. ۲۰ او وخت کی تی شأهيد ايسٽيفأن بوکوشته بوستي، من اويہ بپأ ايسأبوم، قوبيل دأشتيم کی اون بوکوشد و اوشأنی کی اون سنگسار کودأندوبود رختأن دأشتيمي.»

۲۱ «ولی خوداوند مَرَه بفرمأسته: "اورشليم جأ بيرون بپأ، چونکی تَرَه خأيم او دُور دور جأجيگأيان اوشأنی کی يوهودی نيځده ورجأ اوسه کونم!"

۲۲ مردوم پولس گبأن خُب بشتأوستده، تَأ اويہ کی اون بوگفته اوشأنی کی يوهودی نوبود. پس همتأن خوشأن صدأ بولند کودد، دأد زنيځد: «أطو چی آدم و أستي جَه بين بيريځد! اون شأسته نيځه کی زنده بمأنه!» ۲۳ مردوم تترج فريأد زنيځدي، و خوشأن رختأن هوا جور تكان ديځدي و خأك رَأست کوديځد.

پولس و اگويا کونه کی روم شينه

۲۴ او وخت او هنگ فرمأنده، پولس باورده قلعه دورون و فرمأن بَدأ اون شلاق بزځد کی خو جورم ايعترأف بوکونه. بخصوص خأستي بَدأنه کی چَره مردوم أطو غيظ گيفته.

۲۵ او وخت کی اون دوستأندوبود کی شلاق بزځد، پولس او افسر کی اويہ بپأ ايسأبو بوگفته: «أيا قانون شمَره وئأله ايتأ رومي بويون آنکی موأكمه بوكونيد شلاق بزنيځد؟»

۲۶ او افسر او وخت کی آن بشتأوسته بوشو فرمأنده ورجأ و بوگفته: «هيځره دأنی چی کودأندري؟ أ مردأی روم شين ايسه!»

۲۷ فرمأنده بوشو پولس ورجأ و وأورسيه: «بوگو بيځيځم، أيا تو روم شين ايسي؟» پولس بوگفته: «هطويه، من روم شينم.»

۲۸ فرمأنده بوگفته: «منم روم شين ايسم، خيلي مَره گيرأن بينيسته کی بتأنسټم رومي بيم!» پولس بوگفته: «ولی من رومي بودونيا بأمؤم!»

۲۹ اوشأنی کی خأستيد اوني جأ وأخأست بوکوند، او وخت کی بشتأوستده رومي ايسه، عجله أمرأ جَه اويہ دور بوستد. فرمأندهيم خيلي بترسه چونکی فرمأن بدأبو کی ايتأ رومي بويون دودد و شلاق بزځد.

پولس يوهود شورأ جولو

۳۰ فردأیی، فرمأنده پولس زندأن جأ بيرون باورد و فرمأن بَدأ پيله كاهينأن و يوهود شورأ ايتأ جلسه بځد. پولسم حأضير كوده کی أ وأخأست ميأن بيرون بايَه أ گريفتأريان چی وأسي ايسه.

بخش ۲۳

۱ پولس هوطوی کی شوراً آدمان فائدرستی بوگفته: «آی براران، من همیشک خودا ورجا ایتا پاک و یجدان امرأ زندگی بوکودم!»

۲ دفاتن حنانیا، پیلہ کاهین، او آدمائی کی پولس نیزدیکی ایسأبوده، فرمان بدا کی دس پوشتی امرأ بزند اونی دهن میان.

۳ پولس اون بوگفته: «آی کسی کی تی ظاهیر چاکونی ولی تی باطین خرابه، خودا تره زنه! تو اویہ نیشیتی کی مره شریعت قانونان موطابق قیضاوت بوکونی، ولی خودت شریعت تی پا جیر ننندری، چونکی فرمان دیهی کی مره اٹوی بزند!»

۴ اوشانی کی پولس نیزدیکی بپا ایسأبود اون بوگفته: «خودا پیلہ کاهین فاش دیهی؟»

۵ پولس جواب بدا: «براران، نأستیم کی اون پیلہ کاهین ایسه، چونکی بینویشته بوبوسته: تی قوم پیلہ کسان بد نوگو.»

۶ او وخت کی پولس بفامسته ایتا عیده جه شوراً آدمان صدوقی ایسد و ایتا دستهم فریسی، بولند صدا امرأ بوگفته: «آی براران، من فریسی ایسم. تومأم می پیلہ بابایانم فریسی بود! و ایمر و آن و اسی آیه موحاکمه بوستأندرم کی موردهیان قیامت ایعتقاد دارم!»

۷ آ گب شوراً آدمان میان تفرقه تاودا و فریسیان، صدوقیان ضد ویریشته. ^۸ چونکی صدوقیان ایعتقاد داشتید کی مردن پسی زندگی و فرشته و روح وجود نأره، ولی فریسیان تومأم آشان قوبیل داشتیدی.

۹ اٹوی بو کی ایتا بلوا بپا بوبوسته. آ میانی ایتا عیده جه دین عالیمان کی فریسی بود ویریشته و ایعتراض امرأ بوگفته: «آمان آ آدم میانی گونایی نیافتیم. شاید دمشق را دورون ایتا روح یا ایتا فرشته اونی امرأ گب بزہ.»

۱۰ بوگو موگو جوری بوجور بیگفته کی فرمانده بترسه پولس تکس تکس کوند، پس سروازان فرمان بدا اون مردوم پنجه جا بیرون فاکشد و قلعه دورون و اگرداند.

۱۱ او شب خوداوند پولس ورجا بپا بیسا و اون بفراسته: «پولس، تی دیل قورص بدار! هوطو کی آیه مردوم امرأ می جا گب بزهی، روم میانم گب زنی.»

یوهودیان جوفت و کلک پولس کوشتن و اسی

۱۲ فردایی صُب، ایتا عیده جه یوهودیان جم بوستد و قسم بوخورد تا پولس نوکوشد، نه ایچی بوخورد و نه ایچی و اُخورد! ^{۱۳} اوشانی کی آ جوفت و کلک میانی دیکالت داشتید، جه چهل نفر ویشتر بوستیدی. ^{۱۴} اوشان پیلہ کاهینان و قوم ریش سیفیدان ورجا بوشوده و خوشان تصمیم اوشانی ره و اگویا بوکودد، بوگفته: «آمان قسم بوخوردیم تا پولس نوکوشیم ایچی نوخوریم. ^{۱۵} شومان و شوراً آدمان هنگ فرماندهی بیگید کی ایوارده پولس اوسه کونه شوراً میان، آ بهانه و اسی کی خاییدی اونی جا ویشتر و اُرس و اُرس بوکونید. او وخت آمان را میان اون کوشیمی.»

۱۶ ولی پولس خأخور ز اوشان جوفت کلک بفامسته و قلعه میان بامو و جه آ ماجیرا پولس و اُخبدار کوده.

۱۷ پولس ایتا جه پاسبانان دوخأده و بوگفته: «آ جوان فرمانده ورجا ببر، چونکی خایه ایتا موهم خور اون فاده.»

۱۸ سرواز اونَ فرمأنده ورجا ببرده و بوگفته: «پولس کی زندانَ میان ایسا، مَره دؤخأده و خأهیش بوکوده اَ جوانَ شیمی ورجا بأورم کی ایتا خور شمره فارسأنه.»

۱۹ فرمأنده پسرِیک دَس بیگفته و ایتا کنار ببرده و اونی جا واورسِه: «چی خایی بیگی؟»

۲۰ بوگفته: «هه فردا یو هودیآن خأیده شیمی جا خأهیش بوکوند کی پولس شورا میان بَیرید، اَ بهأنه امرأ کی خأیده ویشتر اونی جا واورس واورس بوکوند. ۲۱ ولی شیمی جا خأهیش کونم اَ کارَ نوکونید! چونکی اوشان ویشتر جَه چهل نفر جوخوفته دأرده کی اونی سر فوتورکد و اونَ بوکوشد. قسمم بوخوردد تا اونَ نوکوشد، نه ایچی بوخورد و نه ایچی وأخورد. هسا همتانَ حاضیر و آماده ایسد، فقد رافا ایسأده کی شومان اوشانَ خأهیش قوبیل بوکونید.»

۲۲ او وخت کی او جوان شئوندوبو، فرمأنده اونَ بوگفته: «هیکس نوأگفتن کی اَ مَاجیرای مَره بوگفتی.»

پولس ایسپأرده رومی فرمأندار دَس

۲۳ بازون فرمأنده دوتا خو افسرانَ دؤخأده و اشانَ فرمانَ بَدأ، بوگفته: «دویستأ پیأده سرواز، دویستأ نیزه دأره سرواز و هفتأدتا سوارکارَ سرواز حاضیر کونید کی ایمشب ساعت نُه بَشَد قیصریه ور. ۲۴ ایتا اسبم پولس ره حاضیر کونید کی سوارَ به، و اونَ ساق و سألیم فرمأندار فلیکس ورجا فارسأنید.»

۲۵ اَ نامَهیم فرمأندار ره بینویشته:

۲۶ «کلودیوس لیسپاس، فرمأندار موحترم جنأب فیلکس سلام رسأنه.

۲۷ یو هودیآن اَ مردأک بیگفته بود و خأستیدی اونَ بوکوشد. او وخت کی بفأمستم روم شین ایسه، چنتا سرواز اوسه کودم و اونَ نیجأت بَدأم. ۲۸ بازون اونَ ببردم اشانَ شورا میان کی بیرون بآیه چی بوکوده. ۲۹ بفأمستم اوشانی بوگو موگو خوشانی یو هودی عقیدهیانَ سر ایسه و البت ایچی نوبو کی ببه اونی و اسی اونَ زندانی یا اعدام کودن. ۳۰ ولی او وخت کی بفأمستم جوفت و کلک دیچه کی اونَ بوکوشد، تصمیم بیگفتم اونَ شیمی ورجا اوسه کونم. هرکی یم اونی جا شیکأیت بَدأره، گم بآیه شیمی ورجا.»

۳۱ پس هو شب سروازان خوشانی فرمأنده فرمانَ امرأ، پولس آنتی پاتریس شهر فارسأنده.

۳۲ فردایی صُب ره پولس سوارکارَ سروازان دَس بیسپأردد کی اونَ ببرد قیصریه و خودشان و اگر دَسند قلعه میان.

۳۳ او وخت کی فارسیده قیصریه، پولس ایتا نامَه امرأ بیسپأردد فرمأندار. ۳۴ فرمأندار نامَهی بخأنده. بازون پولس جا واورسِه: «کوئیه شین ایسی؟» پولس جواب بَدأ: «قیلیقیه شین ایسم.»

۳۵ فرمأندار اونَ بوگفته: «هر وخت اوشانی کی تی جا شیکأیت دأرده فارسید، تی پروندهی فارس فوروس کونم.» بازون، فرمانَ بَدأ کی اونَ پادیشا هیرودیس قصر دورون بَدأرد.

پولس رومی محکمہ میانی

^۱ پنج روچ بوستن پسی، پیلہ کاهین حنانیا ایتا عیدہ جہ یوہود ریش سیفیدان و ایتا وکیل امرأ کی اونی نام تیرتولوس بو، بامو قیصریہ میان کی پولس جا خوشانی شیکایت محکمہ فائدہ. ^۲ او وخت کی پولس دؤخادد کی بایہ بودورون، تیرتولوس خو شیکایت اٹوئی فلیکس ورجا و اگویا بوکودہ:

«عالیجناب فرماندار، خلی زمات ایسہ کی امان یوہودیآن، شیمی پادیشایی میان صولح و آرامش امرأ زندگی بوکودیم، و شیمی حیکمت امرأ، ا مردوم میانی خوروم تغیر بوجود بامو. ^۳ تومام آشان و اسی، خلی شیمی جا ممنونیم. ^۴ جہ خاطر کی نخایم شیمی سر بردر باورم، مرہ وئالید خلی کم و کوتا ا موتہم جورمان شمرہ و اگویا بوکونم. ^۵ اون ایتا فتنہ فیساد آدم ایسہ کی ہمیشک تومام دونیا میان یوہودیآن شورش و یاغیگری رہ روم دولت ضد انتیریک کونہ؛ و ایتا فرقہی گردانہ کی "ناصریان" نام دارده. ^۶ امان او زمات اون بیگفتیم کی خاستی معبد نجست کونہ. امان خاستیم کی اون امی شریعت موطابق موحاکمہ بوکونیم، ^۷ ولی هنگ فرماندہ لیسایس بامو و اون زور امرأ امی پنجه جا بیرون باورده، ^۸ و هرکی اونی جا شیکایت داشتی فرمان بدأ کی شیمی ورجا باید. شومان خودتان تانیدی اونی جا و اخاست بوکونید کی بیدینید ا ایتهامان حقت داره.»

^۹ الباقی یوہودیآنم اونی گبان تایید بوکودد. ^{۱۰} بازون پولس وخت فارسہ کی گب بزہ. فرماندار اون ایشارہ بزہ کی ویریزہ و خو جا دفاع بوکونہ.

پولس بوگفته: «جناب فرماندار، داتم کی سالیان سال ایسہ کی شومان قیضاوت جیگا دورون نیشیتید، و یوہود گریفتاریان فارس فوروس کوداندريد. جہ ا موضوع می دلیل قورصہ کی تاتم راحت می جا دفاع بوکونم. ^{۱۱} شومان خلی توند تانیدی و اورس و ورس بوکونید و بفامید کی من فقد دوازده روچ پیشتر اورشلیم میان باموم کی معبد دورون عیبادت بوکونم. ^{۱۲} او وخت آشیکار بہ کی من هیوخت نہ معبد دورون بلوا بیا بوکودم و نہ کنیسہ و شہر دورون، ^{۱۳} و ایطمینان دارم کی آشان نتانده ا بوہتانی کی مرہ زندہ، ثابت بوکوند.» ^{۱۴} «ولی ایچی اعتراف کونم. من "طریقت"، هو نیجأت را روش کی آشان گدہ ایتا مونحرف فرقہ ایسہ، ایمان دارم. من می پیلہ بابایان مانستن خودای خدمت کونم و یوہود شریعت و یوہود پیغمبران بینویشتهیان ایمان دارم.»

^{۱۵} «من ا آقاییان مانستن، ایمان دارم کی چی خوروم آدماں رہ و چی ناجور آدماں رہ قیامت روچ در پیش نہا. ^{۱۶} جہ خاطر تومام می جان امرأ حق سعی زئم کی ایتا پاک ووجدان امرأ خودا و آدماں ورجا زندگی بوکونم.»

^{۱۷} «من او قدیم سالان کی دور بوم پسی چنتا پیشکشی امرأ و اگر دستم اورشلیم میان کی می قوم یاور بدم و قوربانی مراسیم انجام بدم. ^{۱۸} اوشانی کی می جا شیکایت دارده او وخت کی پاک کودن مراسیمان رہ موشغول بوم مرہ معبد دورونی بیدہ. نہ ایتا عیدہ آدم می امرأ ایسابود و نہ بلوایی را تاودا بوم! ^{۱۹} ولی آسیا جا چنتا یوہودی اویہ ایسابود، کی آشانم اگہ شیکایتی می جا داشتید، و استی آیہ بنیسابید کی و اگویا بوکوند. ^{۲۰} ہسا، ا آقاییان جا کی آیہ

ايسآده و اؤرسيد كي آشان شورأ، چي گونآيي مي جا بيده؟^{٢١} جغر ز آنكي بولند صدا امرأ آشان ورجأ بوگفتم: "موردهيان قيامت ايمان داشتن و آسي ايسه كي ايمرو شيمي ورجأ موحاكمه بوستاندره!"

^{٢٢} فليكس كي خُب «طريقت» جا و اخبدار بو، موحاكمه كودن عقب تاؤدا و بوگفته: «پادگان فرمآنده، ليسياس رافأ بنيسيد كي بايه. او وخت شيمي شيكآيت فارس فوروس كونم.»
^{٢٣} بازون، فرمان بدا پولس زنداني بوكوند ولي او افسر كي مسئول بوي سفارش بوكوده كي اوني امرأ خُب رفتار بوكوند كي جه هر ور آرامش بداره و وئالد اوني ريفقان اون بيديد و هرچي كي بخاسته اون فادد.

^{٢٤} چن روج كي بوبوسته، فليكس خو زناك امرأ دروسيلآ كي يوهودي بو، بامؤ و پولس خو ورجأ دؤخاده. او وخت كي پولس عيساي مسيح ايمان داشتن درواره گب زئي، هر دوتان ديققت امرأ ايشتاوستيدي.^{٢٥} ولي او وخت كي جه عيدآلت و صبر و اينده قيصاوت گب بزه، فليكس ز هله بوكود و پولس بوگفته: «آسه وسته! هر وخت موناسب تشخيص بدام، تي دونبال اوسه كونم.»

^{٢٦} آتم بگم كي، فليكس اوميد داشتي پولس ايتأ رشوه اون فاده كي اون ول كونه؛ پس وخت و بي وخت اوني دونبال اوسه كودي و اوني امرأ گب زئي.^{٢٧} اطويي دوسال بوبوسته كي پركيوس فستوس، فليكس جا سر بينيسته. فليكسم كي خاستي يوهوديان خو جا راضي بداره پولس هطويي زندان ميان بدآشته.

پولس فستوس فرمادار ورجا

^۱ سه روح پسی جہ آنکی فستوس، قیصریہ دورون بوشو، خو تازہ جاجیگائی بڈس گیفتہ و قیصریہ جا سفر بوکودہ اورشلیم. ^۲ اویہ کاهینان پیلہ کسان و یوہود ریش سیفیدان، فستوس ورجا بوشودہ و خوشان ایتھامان پولس ضد و اگویا بوکودد، ^۳ و پافیشاری بوکودد کی ہرچی زوتر اون اوسہ کوئد اورشلیم. اوشان فند ان بو کی را میان پولس بوکوشد. ^۴ ولی فستوس جواب بڈا: «چونکی پولس قیصریہ میان ایسا و پورده باقی نییہ کی منم و اگر دم اویہ، ^۵ پس چنتا جہ شیمی رہبران تاند اونی مو حاکمہ کودن و اسی می امرأ بایڈ.» ^۶ فستوس اورشلیم میان ہشت تا دہ روح بنیسا و بازون و اگر دستہ قیصریہ و فردایی و اخاست کودن رہ پولس دؤخادہ.

^۷ او وخت کی پولس محکمہ ی بوشو بودورون، اورشلیم یوہودیان اون دور کوئد و خیلی چیان اونی ضد بوگفتہ کی نتانستد خوشانی گبان کرسی سر بینیشاند. ^۸ پولس تومام اوشانی توہمتان رد کودہ و بوگفتہ: «من تقصیر نازم. من نہ یوہود شریعت امرأ موخالف ایسم، نہ معبد بی حورمتی بوکودم و نہ روم حوکومت ضد کاری بوکودم.» ^۹ فستوس کی خاستی یوہودیان آرام کونہ، پولس جا و اؤرسہ: «خایی بیشی اورشلیم و اویہ می ورجا مو حاکمہ بیبی؟»

^{۱۰} پولس جواب بڈا: «نہ! آیہ روم حوکومت رسمی محکمہ ایسہ، پس و استی ہیہ مو حاکمہ بيم. شومان خودتان خب دانید کی من یوہودیان سر ہیتا ایشتیوایی ناشتیم. ^{۱۱} اگہیم کاری بوکودم کی مردن سزاوارم، حاضیر ایسم بیمیزم! ولی اگہ کاری نوکودہ بيم، نہ شومان و نہ دہ ہیکس حق نارہ مرہ اشان دس فادہ کی بوکوشتہ بيم. من خایم قیصر خودش می شیکایت فارس فوروس بوکونہ.»

^{۱۲} فستوس خو موشاوپران امرأ شور بوکودہ و اون پسی جواب بڈا: «خیلی خب! ہسا کی خایی قیصر تی شیکایت فارس فوروس بوکونہ، اونی ورجا شی.»

^{۱۳} چن روح بوستن پسی پادیشا اگریپاس خو زن برنیکی امرأ، فستوس خوش امون گفتن و اسی، بامو قیصریہ. ^{۱۴} او چن روح کی اویہ ایسا بود، فستوس پولس جریان پیش فاکشہ و پادیشائی بوگفتہ: «ایتا زندانی داریم کی فلیکس و ناشتہ من اون مو حاکمہ بوکونم. ^{۱۵} او وخت کی اورشلیم ایسا بوم کاهینان پیلہ کسان و یوہود ریش سیفیدان جہ اون می ورجا شیکایت بوکودد و بخاستد اون اعدام بوکونم. ^{۱۶} ولی دفاتن اشان بوگفتم کی ہرمالہ روم قانون ہیکس مو حاکمہ نوکودہ محکوم نوکونہ، بلکی اون اول وخت فادأ بہ کی خو شاکیان بیدینہ و خو جا دفاع بوکونہ.

^{۱۷} «او وخت کی اونی شاکیان بامودہ آیہ، فردایی محکمہ بنام و دستور بڈام پولس باورد. ^{۱۸} ولی او توہمتان کی اون بزده، اونی نوبو کی من فیکر کودیم. ^{۱۹} داستان فقد خوشانی مذهب سر بو و اینفر عیسا نام کی اشان گدہ بمرده، ولی پولس ایدعا کونہ کی اون زندہ ایسہ! ^{۲۰} آن و اسی کی آجور چیان می سر بدر نوشویی، اونی جا و اؤرسئم: خایی بیشی اورشلیم و اویہ مو حاکمہ بیبی؟ ^{۲۱} ولی پولس قیصر دس بڈامن بوبوستہ! پس، اون اوسہ کودم زندان میان کی اونی قیصر ورجا شوئون ردیف کونم.»

۲۲ اگریپاس بوگفته: «می دیلم خایه ا مرداک گبان بشتاوم.»
فستوس جواب بڊا: «خیلی خُب، فردا اون شیمی ورجا اَورم.»

پولس، پادیشا اگریپاس ورجا

۲۳ فردایی، او وخت کی پادیشا و برنیکی، توما شوکو و جلال امرأ خوشانی سپاه فرماندهیان و شهر پيله مقام داران امرأ بوشوده محکمه تالار میان، فستوس فرمان بڊا پولس باورڊ.

۲۴ او وخت فستوس بوگفته: «ای پادیشا اگریپاس و توما شومان کی آیه ایساید، آن هو مرداکی ایسه کی چی قیصریه یهودیان و چی اورشلیم یهودیان خاید اون بیمیره. ۲۵ ولی من فیکر کونم کی اون کاری نوکوده کی مردن سزاوار بیه. هر جور کی بیه، اون خو بی گونایی و اسی قیصر دس بڊامن بوبوسته و منم ده رای بی نأشتیم جغرز آنکی اون قیصر ورجا اوسه کونم. ۲۶ ولی نأتم قیصر ره چی بینویسم، چونکی رأس راسی تقصیر نأره. هن و اسی، اون باورڊم شیمی ورجا و بخصوص شیمی ورجا ای پادیشا اگریپاس، کی اونی جا و اُخاست کودن پسی بفرماید چی بینویسم. ۲۷ چونکی دوروست نییه قیصر ورجا ایتا زندانی اوسه کونم ولی بینویسم اونی جورم چیه!»

بخش ۲۶

۱ اگر پیاس پولس بوگفته: «وئالم تی دفاع کودن ره گب بزنی.»
 او وخت پولس خو دس دراز کوده، و بینا کوده خو جا دفاع کودن و بوگفته:
 ۲ «ای پادیشا اگر پیاس، مَره گولاز کونم کی تائم شیمی ورجا ا بوهتانی کی جِه یو هودیآن
 ورمی رو نها جواب بدم و می جا دفاع بوکونم. ۳ هطویی یم دائم کی شومان یو هوڊ قانونان
 و رسم و روسومان خُب شناسیدی، پس خاهش کونم صبر و حوصله امرأ می گبان بشتاؤید:
 ۴ «هطویی کی یو هودیآن دأنده، من جِه او وخت کی زای بوم، اول می شهر میان
 طرسوس و اون پسی اورشلیم میان یو هوڊ دین خیلی دقیق باموختم، و اونی مانستائم زندگی
 بوکودم. ۵ اگه آشان بخاؤد، تأنده می گبان تأیید بوکوند کی من همیشک خیلی جدی، ایتا
 فریسی بوم و جِه یو هوڊ قانونان و رسم و روسومان ابطاعت بوکودم. ۶ ولی آن همه بُهتآن
 کی مَره زئندرد آن و اسی ایسه کی من او وعده انجام بوستن رافا ایسام کی خودا امی پیله
 بابائیان بدا بو. ۷ تومأم ایسرائیل دوازدهتا قبیله شبندروج حق سعی زئندرد کی هه اومید
 فازسد کی من دارم، هه اومیدی کی، ای پادیشا، یو هودیآن اون و اسی مَره محکوم کوئده.
 ۸ شومانی کی آیه ایساید چره و استی شمره باور کودنی نبه کی خودا تانه موردهیان زنده
 کونه؟»

۹ «منم ای او وخت کی ايعتقاد داشتیم عیسای ناصری شاگردان و استی اذت آزار کودن.
 ۱۰ جِه ا خاطر، کاهینان پیله کسان فرمان امرأ، خیلی مسیحیان اورشلیم میانی زندانی
 بوکودم. او وخت کی مرگ ره محکوم بوستیدی، منم آشانی ضد گووا دئیم. ۱۱ همتا کنیسهیان
 میانی همیشک مسیحیان اذت آزار و بزنی بیگیر امرأ و اداشتیم کی مسیح کوفر بگد. می
 موخالفت اندر زیاد بو کی حتا دور دور شهرانم اوشان دونبالسر شوئیم.»
 ۱۲ «ایتا روح، ایتا جِه ا مأموریتان میان کی اخیثار کامل امرأ و پیله کاهینان فرمانانم
 می دس میان نها بو شوئوندوبوم دمشق ور. ۱۳ ظهز فائرسهجو را میانی، ای پادیشا، آسمان
 جا ایتا چوم دکفه نور می دور و می آدمان دور دتاؤسته، نوری کی آفتاب جائم ویشتر نور
 داشتی ۱۴ او وخت کی امان همتان زیمین رو بکفتیم، ایتا صدای بشتاؤستم کی عبری زوان
 امرأ مَره گفتی: "شائول! شائول! چره مَره اذت آزار کونی؟ سکآن لقد زنن تره خیلی سخت
 ایسه."»

۱۵ «و اؤرسئم: "خوداوند تو کیسی؟"»
 «خوداوند بفرمأسته: "من عیسا ایسم، هونی کی تو اون عذاب دئندری. ۱۶ هسأ، ویریز!
 چونکی تره ظاهیر بوستم کی تره اینتخاب بوکونم کی می خیدمتکار و شاهید بیبی. تو و استی
 ا ایمر و ایتفاق و کاران کی آینده میان تره نیشان دهم، مردوم ره و اگویا بوکونی. ۱۷ و من
 تره می قوم ورجا و بیگانه قومان ورجا حیمایت کونم. هطویه، خایم تره اوشانی کی یو هودی
 نیید ورجا اوسه کونم، ۱۸ کی اوشان چومان واز کونی، کی گونا جا دس اوساند، و شیطان

* ۱۴:۲۶ «سک» ایتا تیج چو بو کی اون چارپایان سرا دئن و اسی ایستفاده کودیدی.
 منظور جِه ا مثل آن ایسه کی پولس او وخت کی مسیحیان امرأ موخالفت کودی،
 راسر اسی خوره صدمه زئندوبو.

ظولمت جا بیرون بآید، و خودا نور میان زندگی بوکوند. و من اشان گونایان بخشم و اوشان او ایمان و اسی کی مَره دارده، او موقدس برکتان میان سام فادَم. "»

^{۱۹} «هن و اسی، ای پادیشا اگریپاس، من جِه او آسمانی رویا می روی و اَنگَرْدَانِم. ^{۲۰} پس اوّل یوهودیانی کی دمشق، اورشلیم و یوہودیه اَسَر تآ اوسر ایسا بود و بازون اوشانی کی یوہودی نوبوذ ره و اگویا بوکودم کی توبه بوکوند، خودا ورجا و اگردد و خوشانی کردکار آمرأ نیشان بدد کی راس راسی توبه بوکودد. ^{۲۱} هه ماجیرأ و اسی، یوہودیان معبد میانی مَره بیگفتده و حق سعی بزده کی مَره بوکوشد. ^{۲۲} ولی خودا یاور دن و اونی حیمایت آمرأ، تآ ایمر و زنده بمانستم کی ا حنقتان همتان ره، چی کوجه دانه چی پیلهدانه، و اگویا بوکونم. می پیغام هونی ایسه کی یوہود پیغمبران و موسا مردوم آموختیدی، ^{۲۳} کی مسیح و استی اذت ازار بیدینه و اون اوّلی آدمی بیه کی مردن پسی زنده بیه کی ا کار آمرأ، یوہودی و اوشانی کی یوہودی نییده زندگی و روشنی فادَه.»

^{۲۴} ایوار کی فستوس فریاد بزه: «پولس تو خول بوستی! زیادی خاندن آمرأ تی مغز خراب کودی!»

^{۲۵} ولی پولس جواب بَدَا: «عالیجناب فستوس، من خول نییم. اونچی کی گم تومأم حنقت ایسه. ^{۲۶} پادیشا خودشم ا ماجیرأ دانه. من خلی روشن و آشیکار گب زنم، چونکی راس راسی دَانَم کی پادیشا تومأم ا ماجیرأیان آمرأ آشینا ایسه، چونکی هیتا جِه اوشان خلوتی میان ایتفاق دنکفته. ^{۲۷} ای پادیشا اگریپاس، آیا یوہود پیغمبران ایمان داریدی؟ دَانَم کی داریدی...»

^{۲۸} اگریپاس اون کلام رسته و بوسانه و بوگفته: «آیا گومان کونی دفاتن تانی مَره قانع بوکونی کی مسیحی بیم؟»

^{۲۹} پولس جواب بَدَا: «دئر یا زود، خودا جا خایم کی نه فقد شومان، بلکه تومأم اشان کی ایمر و می گب ایشتاوده، می مانستن مسیحی بدد، البت نه ایتا مسیحی کی زینجیل میان ایسا!» ^{۳۰} او وخت پادیشا، فرمأندار، برنیکی و الباقیان ویریشته و محکمه تالار جا بوشوده بیرون. ^{۳۱} او وخت کی ا ماجیرأ و اسی کس کس آمرأ بوگو بشتاو کوداندوبود، هم نظر بوپوستد، بوگفتده: «ا مردای کاری نوکوده مردن یا زندانی بوستن سزأ و ا بیه.»

^{۳۲} اگریپاس، فستوس بوگفته: «اگه قیصر دس بدامن نوبوسته بی، شاستی اون ول کودن.»

پولس شہ روم

۱ آخرپسی جوفت و جور کودد کی آمرہ کشتی آمرأ اوسہ کوئد ایتالیا۔ پولس و چنتا دہ زندانی فادادہ ایتا افسر کی یولیوس نام داشتی و ایتا جہ امپراتوری گارد افسران بو۔ ۲ آمن ایتا کشتی میان بینیشتم کی آدرامیتیوم جا بامو بو و چنتا بندر آسیا میان و استی لنگر تاودہ۔ پس امی سفر دریا میان اون آمرأ شور و بوکودیم۔ آریستارخوسم، کی مقدونہ میان تسالونیک کی شہر شین بو ا سفر میان امی آمرأ بامو بو۔

۳ فردایی کی صیدون بندر میان لنگر تاوداییم، یولیوس پولس آمرأ خلی خورومی آمرأ رفتار بوکود و وناشته کی خو ریفقان ورجا بشہ و تا کشتی حرکت کودن زماٹ اوشانی میهمان بہ۔ ۴ جہ اویہ ایوارہ دریا رأی پیش بیگفتیم ولی جوری توند باد جہ روبرو امویی کی کشتی را جا بدر بوستہ۔ پس وادار بوبوستیم قبرس شومال جا دواریم کی باد پنا بو۔ ۵ قلیقیہ و پمفلیہ دریا آب جا کی دوارستیم، میرا میان کی لیکہ دورون تھا بو بیجیر بامویی۔ ۶ اویہ امی او افسر ایتا مصری کشتی بیافتہ کی اسکندریہ جا امویی و شونوندوبو ایتالیا۔ پس آمرہ اونی میان بینیشانہ۔

۷ چن روچ پسی کی دریا توفانی بو، آخرپسی قنیدوس بندر فارسیم۔ ولی کولاک اندر توند بو کی آمرہ واداشتہ امی رأی کج کونیم و بیشیم کریٹ جزیرہ ور۔ سلمونی بندر جا دوارستیم ۸ و خلی حق سعی زن آمرأ آرام آرامی او توند باد میان کی امی روبرو اموندوبو، جنوب دریاکنار ور پیش بوشویم تا لسائیہ شہر فائرسی، بندر زیبای فارسیم۔ ۹ خلی امی وخت بوشو، و دہ دریا میان سفر کودن خطر داشتی، چونکی کفارہ روج تومان بوستہ بو۔* پولس ا ماجیرای اوشانی رہ کی کشتی داشتیدی تذکر بدأ و بوگفتہ: ۱۰ «ای مرداکان، من فیکر کونم، امی سفر فجاعت ببار آورہ و کشتی و اونی بار خلی آسیب دینہ، حتا امی جائم آسیب دینہ۔» ۱۱ ولی او افسر کی زندانیان داشتی، ناخودا و صاب کشتی گب ویشتر محل نئی تا پولس گب۔ ۱۲ و چونکی زیبا بندر پنا گیفتن رہ خب نوبو و نشاستی زمستان اویہ ایسان، اوشانی کی کشتی میان کار کودید ویشترشان صلاح بدانسند بشد فینیکس کی زمستان رہ اویہ بنسند۔ فینیکس کریٹ میان ایتا خوروم بندر بو و ہم ایتا ور شومال غرب داشتی و ہم ایتا ور جنوب غرب۔

دریا میان توفان

۱۳ هو وخت میان جہ جنوب ور، ایتا آرام باد بامو و گومان بوکودد سفر کودن رہ ایتا خوروم روج ایسہ۔ پس کشتی لنگر فاکشدہ و خوشکی کناران دوارستیم۔ ۱۴ ولی پور زماٹ نوبوستہ کی ناخورکی هوا و اگر دستہ۔ ایتا توند باد کی شومال شرق باد معروف بو، جہ جزیرہ ور امی ور بدستہ۔ ۱۵ توفان کشتی ببرہ دریا ور۔ اوشان اول سعی بزده کشتی خوشکی ور فارسند ولی نتانسند۔ ناچار بوبوستد کشتی بند خودش رہ بشہ کی بیدیند چی بہ۔ او توند بادم اون جولو بردی۔

* ۲۷:۹ ینی پاییز آخران بو۔

۱۶ آخر پسی کشتی ایتا کوجهدانه جزیره جنوب میان فارسائیم کی اونی نام کلودا بو، و اویہ هیزارتا زحمت امرأ جہ کشتی پوشت او لوتکا کی نیجأت شین بوی کشتی رو باورد۔
۱۷ بازون کشتی لافند امرأ مو حکم دوسند کی ویشتر دوام باوره۔ جہ ترس آنکی نوکونه کشتی آفریقا دریاکنار فورس میان قائم به، اونی بادبانان فاکشدہ بیجیر و وئاسند کی توند باد اون هطو ببره۔

۱۸ فردایی کی دریا توفان ویشتر بوسته، کشتی بار فوکودد دریا میان۔ ۱۹ ایوارده فردایی ره، کشتی یدکی آزاران و هرچی کی آشان دس بامو، فوکودد دریا میان۔ ۲۰ روجان ایتا ایتا شوئیدی، هیزره آفتاب و ستارهیان رنگ نیدیم۔ هطویی توندا توند باد امویی و ایچه نینیشتی۔ همتان خوشانی اومید جہ دس بدا بود۔

۲۱ خیلی زما توبوسته کی هیکس هیچی نوخوردہ، تا آنکی پولس اوشانی کی کشتی میان کار کودید خو دور جم کود و بوگفته: «آقایان، اگہ جہ هو اول می گب بشتاوسته بید و او زیبا بندر جا سیوا نوبوسته بید، آن همه ضرر نوکودید! ۲۲ ولی هسا غورصه نوخورد؛ حتا کشتی یم غرق به، امان هیتان جان ضرر فائرسه۔ ۲۳ چونکی دیشب او خدا کی اونی شین ایسم و اون خیدمت کونم فرشته، می ورجا بیا بنیسا ۲۴ و بوگفته: "پولس، نوآترسن چونکی حتم بدار کی قیصر ورجا فارسی! جودای آن، خدا تی خاست امرأ تومام اوشانی کی تی امرأ سفر کوداندرد نیجأت دهه۔"

۲۵ «پس شیمی دیل قورص بدارید! من خودای ایمان دارم۔ هر چی کی خدا بفرماسته، هون انجام به! ۲۶ ولی اتم بدانید کی ایتا جزیره میان، امی کشتی ایشگفه۔»

کشتی بشکفته بوستن

۲۷ چارده روچ پسی توفان بو، ایتا نیصف شب کی آدم زهله کودی، هوطویی کی آدریاتیک دریا میان هر ایتا موج کوه اندر آمره خوردی، ملوانان وأخبدار بوسند کی خوشکی فارسنددریم۔ ۲۸ دریا آب جولفی قد بیگفتند، بیدہ کی چهل متر ایسه۔ ایچه کی بوبوسته ایوارده قد بیگفتند و بیدہ کی فقد سی متر ایسه۔ ۲۹ هن وای بترسندہ کی کشتی دریاکنار تخته سنگان فوتورکه، هن وای کشتی پوشت جا چارتا لنگر دریا میان تاوداده و دوعا کودیدی هر چی زوتر هوا روشن به۔

۳۰ چنتا جہ ملوانان خاستید کشتی سرآدد و جیویزد۔ پس کشتی جولو لنگران آب میان تاودان بهانه امرأ، او لوتکا کی نیجأت شین بوی آب میان تاوداده۔ ۳۱ ولی پولس سروازان و او افسر کی اوشانی فرمانده بوی بوگفته: «اگہ ملوانان کشتی میان نیسد، شوما همتان جہ بین شیدی۔» ۳۲ پس سروازان نیجأت لوتکا لافندان بورسندہ و اون دریا میان سرآداد کی هیکس جیویز نده۔

۳۳ او وخت کی هوا روشن بوسته، پولس همتان ایلتماس بوکوده کی ایچی بوخورد و بوگفته: «دو هفته ایسه کی هیچی نوخوردیدی۔ ۳۴ خاهش کونم شیمی سلامتی وای ایچی بوخورد۔ چونکی ایتا خال مو شیمی سر جا کم نیبه!»

۳۵ او وخت ایتا نان اوساده، همتان ورجا خودای شوکر بوکوده و ایتا نیمه نان بوخورد۔ ۳۶ ایوارکی همتان حس بوکودد کی اوشانی حال بیتز بوسته و بینا کودد خوردن۔ ۳۷ امان همتان کشتی میان دویست و هفتاد و شیش نفر بیم۔ ۳۸ اوشانی کی کشتی میان کار کودید غذا خوردن پسی، تومام او گندم کی کشتی میان نها بو، فوکودد دریا میان و کشتی سوبوکتز

بوستہ۔

۳۹ او وخت کی هوا روشن بوستہ، نتانستد بفآمد کی اویہ کویہ ایسہ۔ ولی ایتا خلیج بییدہ کی اونی دریا کنار فروش بو۔ ناستید کی تانده تخته سنگان میان کشتی فارساند دریانگار یا نہ۔ ۴۰ آخریسی بینا بوکودد کی ایتحان بوکوند۔ پس لنگران و اوده و دریا میان سراداده۔ کشتی سکان شول کودد، او جولو بادبانان فاکشیده بوجور و راست بوشوده دریانگار ور۔ ۴۱ ولی کشتی ایتا کول فروش و گیل فوتورکسته و گیل رو بینیشته۔ کشتی توک فروش میان بینیشته و اونی پوشت سامان پیلہ موجان امرأ بشکفته۔

۴۲ سروازان خوشانی افسر فرماندهی بوگفتد کی وئالہ زندانیان بوکوشد، نوکونہ کی اینفر شنأ امرأ خورہ فارسانه خوشکی سر و جیویزده بشہ! ۴۳ ولی یولیوس قوبیل نوکودہ چونکی خاستی پولس نیجات بدا۔ بازون تومام اوشانی کی تانستید شنأ بوکوند فرمان بدا و از بوکوند آب میان و خوشان خوشکی سر فارساند، ۴۴ و الباقیانم سعی بزند تخته نیمہیان و کشتی تیکہیان سر اوشانی دونبال را دکفد۔ اطوی بو کی همتان ساق و سالیم فارسده خوشکی رو!

موجیزه مالت جزیره میان

۱ او وخت کی ساق سألیم فارسییم دریاکنار، بفامستیم مالت جزیره میان ایساییم. ۲ او جزیره مردوم آمی امرأ خیلی مهر وآن بود و چونکی و آرش آموندوبو و سرد بو آتش چاکودد کی آمی جا پذیرایی بوکوند. ۳ پولسم هیمه جم کودی و آتش روئی. ناخورکی گرما و آسی، ایتا زهر دار لانتی هیمه یان جا بیرون بامو و قایم اون دس دوجوکسته! ۴ او وخت کی جزیره مردوم فاندراسته کی لانتی اونی دس اویزان بوسته، کس کس بوگفتده: «شک ناریم ا مردای قاتیل ایسه! اگه چی توفان جا جیویشته، ولی عیدالت ولانه زنده بمانه!» ۵ ولی پولس لانتی آتش میان تاودا بودون آنکی آسیب بیدینه. ۶ مردوم رافا ایسابود کی پولس جان باد بوکونه، یا ایوارکی بکفه و بیمیره ولی هرچی رافا بیساده، خوری نوبوسته. پس خوشان نظر عوض کوود و بوگفتده: «اون ایتا جه خودایان ایسه!» ۷ دریاکنار فانرسه، هو جیگا کی امان بیجیر بامو بیم، ایتا ملک اویه نها بو کی، او جزیره حاکیم، پولیوس شین بو. اون امره خورومی امرأ بیرده خو خانه و توما ایحترام امرأ سه روح آمی جا پذیرایی بوکود. ۸ او زمات میان پولیوس پتر تب و خونی اسهال داشتی. پولس اونی ورجا بوشو و اونی ره دوعا بوکود و خو دس اونی رو بنا و شفا بدا! ۹ او وخت او جزیره الباقی ناخوشانم باموده و شفا بیافتد. ۱۰ جه خاطر خیلی پیشکشی آمی ور سراریز بوسته. آمی شوئون و ختم، هرچی سفر ره لازیم داشتیم امره باوردد کشتی میان.

پولس شوئون روم میان

۱۱ سه ماه کی بوبوسته، ایتا ده کشتی امرأ حرکت بوکودیم. ای سفره ایتا کشتی امرأ کی اسکندریه شین بو سفر بوکودیم کی «خودایان دوقولو» نام داشتی* کی زمستان میان او جزیره دورون بیسابو. ۱۲ آمی را میان سه روح «سیراکیوس» میان بیساییم. ۱۳ جه اویه دور بزییم کی فارسییم ریگیون میان. فردایی جنوب باد بدمسته. پس ایتا روح میان فارسییم پوطیولی بندر میان. ۱۴ اویه ایماندارانی بیافتیم کی آمی جا خاهش بوکودد ایتا هفته اشان ورجا بیسیم، اطوی بوبوسته کی فارسییم روم.* ۱۵ روم مسیحیان کی بشتاوسته بود امان آموندیم، تا فوروم ور کی آپوس را سر نها بو آمی پیشواز باموده. ایتا عیدهیم «سه میخانه» شهر میان آمی پیشواز باموده. او وخت کی پولس اشان بیده، خودای شوکر بوکوده و جان بیگفته. ۱۶ او وخت کی فارسییم روم، پولس وناشته کی هرتا جیگا کی خایه زندگی بوکونه. فقد ایتا نیگهبان همیشک اون پاستی.

پولس روم میان بشارت دهه

۱۷ جه آمی امون روم میانی سه روح پسی، پولس اویه یوهود پیله کسان جم کود و اشان

* ۲۸:۱۱ یونان خودایان دوقولو اوشانی نام کاستر و پولوکس بو کی ملوانان اوشان پرستش کودیدی و خوش اوقور دانستیدی.
* ۲۸:۱۴ یونانی: «شاگردانی».

بوگفته: «آی برأرآن، اورشلیم یوھودیآن مَرہ بیگفتدہ و روم دولت دس بیسپاردد کی مَرہ عذاب بدد، هرچن کی هیکس اذت آزار نرسانه بوم و نه آمی پبله بأبایان رسم و روسومان بی حورمتی بوکوده بوم.^{۱۸} رومیان می جا و أخاست بوکودد و بخاستد مَرہ ول کوند، چونکی بفامسته بود کی کاری نوکودم کی مردن ره سزأوار بیم.^{۱۹} ولی او وخت کی یوھودیآن موخالفت بوکودد، مجبور بوبوستم قیصر ره دس بدامن بیم، بودون آنکی می قوم جا شیکایت بوکوده بیم.^{۲۰} ولی شیمی جا خاهش بوکودم ایمر و آیه بایید هوطو کی کس کس امرأ آشینا بیمی، بگم کی آ زینجیلان کی می دسان دؤستده جه آ خاطر ایسه کی ایمان دارم ایسرائیل اومید ینی او مسیح کی اونی آمون وعده بدأ بوبوسته بو ظوهور بوکوده.»

^{۲۱} اشان جواب بداده: «امان تی ضد هیچی نشتاوستیم. نه ایتا نامه جه یوھودیه داشتیم و نه خوری جه موسافرائی کی اورشلیم جا باموده.^{۲۲} ولی خاییمی تی جا بشتاویم کی چی ایمانی داری، چونکی تنأ اونچی کی مسیحیان جا دانیمی آن کی هرتا جیگا جه اوشان بد گده.»

^{۲۳} پس قرار بوبوسته ایتا روح ده باید. او روح میان، خیلی جه او آدما اونی خانه باموده و پولس خودا پادیشایی و عیسای مسیح جا اشان ره گب بزه. اون صُب تا شب جه موسا پنچنا کیتاب و یوھود پیغمبران کیتابان خو گبان و اسی دلیل اوردیدی.^{۲۴} او جمیئت میان، ایتا عیده ایمان باوردد و ایتا عیده ناوردد.^{۲۵} ولی بوگو موگو پسی کس کس امرأ، پولس جا سیوا بوبوستد، هوطویی کی آ آخری گبان تترج اشان گوشان میان ببیچسته کی بوگفته بو:

«روح القدس چی خُب اشعیای پیغمبر بفرماسته:

^{۲۶} «آ قوم ورجا بوشو و بوگو: او وخت کی اونچی کی گمه، بشتاوید، هیچی نفامیدی. او وخت کی اونچی کی انجام دهم، بیدینید، اون نفامیدی.^{۲۷} چونکی آ مردوم دیل سخت بوسته، و اشان گوشان نتانه بشتاوه، و خوشان چومان او جوری دؤستده کی نتاند بیدیند و اوشانی گوشان نتانه بشتاوه، و اشان دیل نتانه بفامه، و نتاند می ورجا و اگر دد کی اشان شفا بدم.»*

^{۲۸} «پس خایم بدانید کی خودا نیجات اوشانی کی یوھودی نوبود ره اوسه بوبوسته، و اشان ایشتاوده.»^{۲۹} بازون کی آن بوگفته، یوھودیآن جه اویه بوشوده، جوری کی خیلی کس کس امرأ بوگو موگو کوداندوبود.

^{۳۰} پولس تومام دو سال خو ایجارهی خانه میان زندگی کودی و تومام اوشانی کی اونی دن ره امویدی، مهروانی امرأ اوشان قوبیل کودی^{۳۱} و یارستن امرأ خودا پادیشایی و خوداوند عیسای مسیح جا اشان امرأ گب زئی، بودون آنکی هیکس اونی جولوی بیگیره.

* ۲۸:۲۷ اشعیاء ۱۰:۶-۹ (یونانی بینویشتهیان).

تازہ عہد
رشت گیلکی
رومیان
پولس دسخط روم مسیحیان رہ

صورتنامه

۱	بخش ۱
۳	بخش ۲
۵	بخش ۳
۷	بخش ۴
۹	بخش ۵
۱۱	بخش ۶
۱۳	بخش ۷
۱۵	بخش ۸
۱۸	بخش ۹
۲۰	بخش ۱۰
۲۲	بخش ۱۱
۲۵	بخش ۱۲
۲۷	بخش ۱۳
۲۸	بخش ۱۴
۳۰	بخش ۱۵
۳۲	بخش ۱۶

پولس دسخط روم مسیحیان ره

بخش ۱

۱ آ دسخط، پولس، عیسا مسیح غولام جا ایسه کی خدا اون رسالت ره اینتخاب بوکوده کی اینجیل خورم خور همتان فارسانه. ۲ هو اینجیل کی خدا جه او دور زماتان خو پیغمبران امرأ موقدس کیتابان دورون اون وعده بدأ بو. ۳ آ اینجیل دروآره ای اونی ایسه کی اونی زیمینی زندگی، جه داوود پادیشا نتاج بو؛ ۴ ولی اون ایلاهی قودوسیت جا، خو جه مرگ پسی زنده بوستن امرأ، ثابیت بوکوده کی خدا پورقودرت پسر ایسه، ینی امی خوداوند، عیسا مسیح.

۵ مسیح و اسی فیض فاکیفتم و روسول بوبوستیم کی همتا قومانی کی یوهودی نییده ره و اگویا بوکونیم کی اون چی پبله لوطفی اشان بوکوده، کی اشانم اون ایمان باورد، اونی جا ایطاعت بوکوند و اونی ایسم جلال بدد ۶ و آن شمیرهیم ایسه کی دؤخاده بوبوستیدی کی عیسا مسیح شین بیید.

۷ آ دسخط همه ای اوشانی ره نیویسم کی روم دورون خودا اوشان دوس دأره و دؤخاده بوبوستده کی اونی موقدس قوم بدد.

جه امی پئر خودا و امی خوداوند عیسا مسیح، شمیره فیض و آرامش خایم.

شوکرگوزاری دوعا روم مسیحیان ره

۸ پیشتر جه هر چی، و استی آن بگم کی شیمی ایمان خور تومام دونیای فارسه. هن و اسی، آ خور ره و هرتا جه شیمی وجود ره، خودای، عیسا مسیح امرأ شوکر کونم. ۹ خودا شاهیده کی من تترج شمیره دوعا کونم و شبندرج شیمی ایحتیاجان اونی حوضر بزم، او خودا حوضر کی می تومام دیل امرأ اون خیدمت کوداندرم و اونی اینجیل خوروم خور کی دروآره ای اونی پسر عیسا مسیحه، الباقیان ره و اگویا کونم.

۱۰ می اویتا دوعا آنه کی اگه خودا بخایه، آن همه رافا ایسان پسی، شیمی دن خوشبختی می قیسمت ببه. ۱۱ چونکی خلی شیمی دن ره ذوق دارم کی بتانم خودا برکتان جا شمیره بهره فادم و شیمی ایمان قوت بدم. ۱۲ جغرز آن، منم شیمی کومک ایحتیاج دارم کی شیمی ایمان جا قوت فاکیرم. اطوی، هرتا جه امان کس کس ایمان قوت دن باعیت بیمی.

۱۳ ولی جان دیل برارآن، خایم بدانید کی چنوار بخاستم بایم شیمی ورجا، ولی هروار ایتا موشکیل پیش بامو. می نیت امون جا آن بو کی شیمی میان خیدمت بوکونم و ایتا عیده هیدایت بوکونم مسیح ور، هوطوی کی الباقی جیگایان میانم بوکودم. ۱۴ چونکی مژه مدیون دانم کی آ خوروم خور همتان فارسانم، چی مومدن ادمان چی بیتمدن ادمان، چی سواد داران چی بیسوادان. ۱۵ پس تا اویه کی بتانم حق سعی زنم کی شیمی ورجا روم میان بایم و اینجیل خوروم خور شیمی میان و اگویا بوکونم. ۱۶ چونکی جه مسیح اینجیل خجالتی نازم چونکی خودا قودرت تومام اوشان نیجات ره ایسه کی ایمان باورد. اینجیل پیغام هو اولان فقد یوهودیان ره و اگویا بوستی ولی هسا همه تانده اون ایمان اوردن امرأ، خودا حوضر دورون را بیافد. ۱۷ پیغام آنه کی خودا فقد ایتا جور، جه امی تقصیران سر دس اوسانه و

أَمَرَهُ أَلْيَاقَتَ فَادِهِ كِي بِيَشِيمَ اُونِي حَوْضُورَ دُورُونِ وَ اُونِ اَوْ وَخْتِه كِي عِيَسَا مَسِيحَ اِيْمَانِ
بَاوَرِيْمِ. هَطُوِيَه، فَقْدَ اِيْمَانِ لَازِيْمِ اِيْسِه. هَوَطُو كِي بِيْنِيُوِيَشْتِه بُوْبُوْسْتِه: «عَادِيْل، اِيْمَانُ اَمْرًا
زَنْدِيْغِي كُوْنِه.»*

خودا غيظ آدمان گونايان ره

^{۱۸} ولي خودا آسمان جا خو غيظ و غضب تومام، خودا نشناسي يان و شرور كاران اوشاني
ره و اشكافانه كي خوشان شرور كاران امرأ حنقت فوكوفانده. ^{۱۹} اوشان ره خودا وجود
حنقت تومام و كمال معلومه، چونكي خودا اشان ا حنقت جا و اخور كوده. ^{۲۰} اينسان جه اول
آسمان و زمين و او چيان كي خودا چاكوده ي بيه و اوشان دين امرأ تانه خودا وجود و اون
آبدى قدرت كي بيه نيه بفامه. پس او وخت كي داوري روح ميان خودا حوضور ايسه خو
بي ايماني و اسي هيزره عذر و بهانه ناره.

^{۲۱} هطويه، دورسته كي ا حنقتان مردوم دانده ولي هيوخت حاضير نيده اون اعتراف
بوكوند و خوداي پرستش و شوكر بوكوند. اوني عوض دروآره ي خودا وجود داشتن و اوني
ايراده، نادان عقيدهيان ايداع كونده هن و اسي اوشان ناداني فيكران، تاريك و پریشان بوسته
^{۲۲} خوشان دانا و عاقل دانستيدى، ولي همتان نادان و بي عقل بوبوستد. ^{۲۳} آن عوض كي
پيله خودا و آبدى خوداي پرستش بوكوند، جه سنگ و چو، پرندهيان و چارپايان و خزندهيان
و تومام بوستني اينسان مانستن بُت چاكودده و اوشان پرستش بوكوند.

^{۲۴} هن و اسي، خودايم اشان ول كوده كي هرچي خايد بوكوند و گونا شهوتان آتش دورون
بوسوچد و خوشاني جان امرأ گوناياني بوكوند كي شرم آوره. ^{۲۵} اشان ايلاهي حنقتان دورغ
امرأ عوض دكش بوكوند و اطويي خودا عوض اوني دس چاكودهيان پرستش بوكوند. او
خودا كي آبدى ستايشان لياقت داره! آمين.

^{۲۶} هن و اسي، خودا اوشان شرم دار گونايان ميان سرا دا. حنا اوشاني زناكانم جينسي
رابطهياني كي طبيعي نيبيد، طبيعي رابطهيان امرأ عوض كودد. ^{۲۷} هطو مرداكانم خوشان
طبيعي رابطهيان زناكان امرأ ول كودد و شهوت آتش دورون كس كس ره بوسوخند.
مرداكان مرداكان امرأ شرم دار كاران بوكوند و خوشاني جان دورون خوشاني كاران جزاي
فارسيده.

^{۲۸} پس هوطو كي اشان خودا شناخت ره ارزش ننده خودايم اشان هو حال دورون ول
كوده كي هر چي اوشاني ناپاك فيكر دورون آيه هوطو بوكوند.

^{۲۹} اوشاني زندگي پور جه همتا شر و بدى، طمع و نيفرت و حسودى، قتل و دعوا، دورغ
و كينه و گب خوربرى. ^{۳۰} پوشت سرگويي اوشاني زوان جا دور نيه. اشان خودا
دوشمنانده. پور جه غرور و جوسورده و خوشان قوبيل دارده. هميشك تازه رايان دونبال
گرده كي ويستر گونا بوكوند و خوشاني پير و مار جا فرمان نبرده. ^{۳۱} بد قولده و ايجساس
و رحم و مروت نازده. ^{۳۲} جه آ خاطر كي دانده خودا اطوچي كاران و اسي، مردن
موجازات بنا، اطويي نيه كي فقد خودشان او كاران بوكوند، بلكي الباقيانم آ كاران انجام
دين ره انتريك كونده!

بخش ۲

فقد خودا تانه گوناکاران دأوری بوکونه

^۱ بلکی یم اینفر خو ورجا فیکر بوکونه ا مردوم چندر پست ایسد کی آجور کاران کوئده. هر وخت اینفر بگه کی ا خطاکار آدمان و استی موجازات ببدراسر اسی خوره محکوم کونه، چونکی اونم هو گونایان دوجار به. ^۲ ولی دانیمی کی خودا عادیله و اونی دأوری اوشانی ره کی آجور کاران کوئده، حق سر ایسه. ^۳ ای آدم، آیا گومان کونی کی خودا الباقی آدمان آجور گونایان ره موجازات کونه، ولی تی گونایان سر خو چوم دوده؟ ^۴ اگه خودا تا هسا تره صبر و تحمل نشان بدا، آیا آن تره موهم نییه؟ آیا نفامی کی خودا مهر وانی، تی توبه کون ره بو؟

^۵ اگه تی دیل سخت کونی و توبه نوکونی تره و اشتناک موجازات فراهم کونی، چونکی ایتا کم زما ت میان خودا غیظ و غضب روح فارسه هو روح کی اونی دورون خودا تومام ا دونیا مردوم عدل امرأ محکوم کونه ^۶ و هرتای، اوشانی کاران موطابق، پاداش یا جزا فاده. ^۷ اون ابدی زندگی اوشانی فاده کی صبر و تحمل امرأ، اونچی کی دوروسته، انجام دده و او جلال و ایحترام و زنده مانستن خایده کی خودا بخشه. ^۸ ولی اوشانی ره کی خوشان جه همه کس بتر دنده و اوشانی کی خودا وجود حنقت امرأ جنگ دارده و خوشانی گونا دار رایان شده، خو غیظ و غضب فوکونه. ^۹ اوشانی کی گونا کوئده، رنج و عذاب کشن دوجار بده، چی یوهودی ببدر چی یوهودی نبدر. ^{۱۰} ولی ایلاهی جلال و گولاز و آرامش همتا اوشانی سام به کی خودا جا ایطاعت کوئده چی یوهودی ببدر چی یوهودی نبدر، ^{۱۱} چونکی خودا کس کس میان فرق ننه.

^{۱۲} هر کی گونا بوکونه، هلاک به، حتا اوشانی کی خودا بینویشته بوبوسته دینی حوکمان نارده و اوشانی یم کی خودا دینی حوکمان دارده اگه گونا بوکوند خودا شریعت قانونان امرأ اوشان حوکم کونه. ^{۱۳} چونکی دینی حوکمان ایشتاوستن امرأ نییه کی اینفر خودا ورجا قوبیل به، بلکی اونی انجام دن امرأ به. ^{۱۴} حتا اوشانی کی یوهودی نییه و خودا بینویشته بوبوسته شریعت نارده او وخت کی خوشانی ویدان امرأ جه خودا حوکمان ایطاعت کوئده معلوم به کی جه او حوکمان خور دارده. ^{۱۵} معلوم به کی خودا دینی حوکمان اوشانی دیل دورون بینویشته بوبوسته، چونکی اوشانی ویدان و فیکران یا اوشان موتهم کونه یا اوشان قوبیل کونه ^{۱۶} و او پیغامی کی واکویا کونم انه: ایتا روح ایه کی خودا عیسا مسیح امرأ، همتان جیگا بدا فیکران و ایشتیاقان دأوری کونه.

دینی حوکمان داشتن وست نییه، و استی اونی موطابق زندگی کون

^{۱۷} ولی شومان یوودیان گومان کونیدی جه ا خاطر کی خودا خو دینی حوکمان شمره فادأ، شیمی جا راضیه و انکی خودا اینتخاب بوبوسته یانیدی، گولاز کونیدی. ^{۱۸} شومان خودا ایراده و خاسته یان دانیدی و خب جه بد سیوا کونیدی، چونکی اونی حوکمان جه او زما ت کی زای بید باموختیدی. ^{۱۹} شومان کامیل باور داریدی کی خودا رای خب شناسیدی؛ هن و اسی شمره کوران را بلد دانیدی و گومان کونیدی کی او چراغان مانیدی کی خودا رای اوشانی کی ظولومات دورون اویر بوستده، نشان دده. ^{۲۰} شومان گومان کونیدی کی بی عقل مردوم ره رای نشان دیهیدی و تانیدی ایلاهی کاران حتا زاکانم باموجید، چونکی

گومان کونیدی خودا حوکمان کی جہ معرفت و دوروستی پورہ دانیدی۔

۲۱ ہسأ، شومان کی الباقیان آموجیدی، چرہ خودتان یاد نیگیریدی؟ الباقیان گیدی کی دوزدی نوکونید؛ شومان مگہ دوزدی نوکونیدی؟ ۲۲ گیدی کی زنا کون گونایہ؛ مگہ شومان زنا نوکونیدی؟ گیدی کی نوا بُت پرستش کون؛ مگہ شومان جہ او چیان کی معبدان جا بودوزدانه بوبوستہ، ایستفادہ نوکونیدی؟ ۲۳ شومان خودا حوکمان دانستن رہ گولاز کونیدی، ولی اوشانی لقد دَمَج کون امرأ خودا حورمت ایشکنیدی۔ ۲۴ پس عجیب نییہ کی موقدس کیتابان دورون بینویشته بوبوستہ: «شیمی و اسی، قومان خودا نام کوفر گدہ!»*

۲۵ یوہودیآن ختنہ کون سوئت او وخت ارزش دارہ کی خودا فرمانان جا ایطاعت بوکونید۔ اطو نبہ، جہ او مردوم کی یوہودی نییدہ بیتر نییدی۔ ۲۶ چونکی اگہ اوشانی کی یوہودی نیید خودا حوکمان ایطاعت بوکوند، مگہ تومام او ایمتیازان و گولازان کی خودا خاستی شوما یوہودیآن فادہ، اشان فاندہ؟ یقین بدانید کی فادہ۔ ۲۷ اطو نبہ، اوشانی کی یوہودی نیید و ختنہ نوبوستد و خودا حوکمان ایطاعت کوندہ وضع و اوضاع، خودا ورجا جہ شوما یوہودیآن وضع اوضاع خلی بیتر بہ، چونکی شومان کی ختنہ بوبوستیدی و موقدس کیتابان صاب ایسید، ولی خودا حوکمان ایطاعت نوکونیدی۔

۲۸ جہ خاطر ندید ہر کی اونی پئر و مار یوہودی نبہ و اونم ختنہ بوبوستہ نبہ، یوہودی نییہ۔ ۲۹ بلکی راس راسی یوہودی اونی ایسہ کی خو باطین میان یوہودی نبہ و ختنہیم، دیل ختنہ ایسہ، کی بینویشته قانونان را روش امرأ نییہ بلکی خودا روح دس امرأ انجام بہ۔ اطوچی آدم تحسین جہ الباقی آدماں نییہ، بلکی خودا جایہ۔

* ۲۴:۲ یونانی دسخط: اشعیا ۵۲:۵

خودا آمین ایسه

^۱ پس یوهودی بوئون چی خُبی دَاره؟ مگه ختنه رسم و روسوم میان ارزش جیگا بَدأ بوبوسته نَه؟ ^۲ هطویه، هر جور کی حیساب بوکونی خِلی ایمتیازان اَشان میان جیگا بَدأ بوبوسته! اوّل آنکی خودا حوکمان یوهودیان امانت بیسپارده بوبوسته.

^۳ ولی اگه بعضی جَه اَشان آمین نوبود، چی وَا گفتن؟ آیا اَشان آمین نوبستن بأعیث به کی خودا آمین بوبستن بأطیل بَه؟ ^۴ البت کی نییه! حَتّا اگه همه دورُغ بَگد، خودا راست گه. هوطو کی موقدس کیتابان دورون بینویشته بوبوسته: «ثابت کونی اوچی کی گفتاندری راسته و دادگا میان بری.»

^۵ ولی ایمکان دَاره بعضیان بَگد کی امی گوناکاری خوروم آخریسی دَاره، چونکی آدمان نیشان دَاره کی خودا چندر عادیله. پس مگه اینصاف جَا دور نییه کی امَره موجازات بوکونه؟ البت اینسانی راروش امرأ کب زئندرم. ^۶ البت کی دور جَه اینصاف نییه! اَطو نَبه، خودا کویتا قابلیت امرأ تانستی دونیای دَوری بوکونه؟ ^۷ ولی وَازم ایمکان دَاره اینفر بَگه: «اگه می نادوروستی بأعیث به کی خودا راستی ویشتر آشیکار بَه و اونی جلال ویشتر بیده بَبه، چوطو تانه مَره ایتا گوناکار مَاستن محکوم بوکونه؟» ^۸ بعضی یم امَره ایفترأ زنده و اَطو گده کی امان گیمی: «هرچی ویشتر گونا بوکونیم، ویشتر صرفه!» اوشانی کی آجور گبان زنده محکوم بوبستن رَه سزاوارده.

همه گوناکار د

^۹ پس آخریسی چی وَا فامستن؟ مگه امان یوهودیان الباقیان جَا بیتریم؟ نه، اصلن! چونکی پیشتر نیشان بداییم کی همتان، چی یوهودی بَدأ چی نَبَد، گونا قودرت جیر ایساده.

^{۱۰} هوطو کی موقدس کیتابان دورون بینویشته بوبوسته: «هیکس عادیل نییه، حَتّا اینفر. ^{۱۱} هیکس راسراسی، عاقیل نییه؛ هیکس خودا رَه وَا نموجه. ^{۱۲} همتا جَه رأ بدرشوده؛ همتان عاطیل و بأطیل بوبستن. هیکس نیسأبو کی خوروم کار بوکونه حَتّا اینفر.»*

^{۱۳} «اَشانی گولی وَا شکافته قبر مانه، اَشانی زوان پور جَه دورُغ. لانتی زهر اَشانی لب جَا توگه کونه.»*

^{۱۴} «اَشانی دَهَن پور جَه نیفرین و زرخیه»*

^{۱۵} «اَشانی پا خون فوکودن رَه دووه. ^{۱۶} هر جا شده اویَه خرابگی و ویرانی نَهده. ^{۱۷} اوشان هیذره صولح و آرامش نازده.»*

* ۱۲:۳ یونانی دسخط: مزمو ۱:۱۴، ۳:۱-۵۳

* ۱۳:۳ یونانی دسخط: مزمو ۵:۹، ۳:۱۴۰

* ۱۴:۳ یونانی دسخط: مزمو ۱۰:۷

* ۱۷:۳ اشعیا ۵۹:۷-۸

۱۸ «اوشان جہ خدا هیذرہ نترسده.»*

۱۹ هسأ، دأنیم هر چی کی شریعت گه، اوشانی گه کی خوشان ا حوکمان جیر دأنده کی اونی موطابق کار انجام بدد، چونکی شریعت قصد انه کی هرتا بهانه فورصت اینسانان جا فأكیره و نیشان بده کی تومأم دونیا خودا حوضور جا تقصیرکارده. ۲۰ چونکی هیکس نتانه دینی حوکمان انجام دنن امرأ، خودا چوم جا عادیل بحیساب بآیه. دینی حوکمان فقد نیشان دده کی چندر گوناکار ایسیم.

خودا تازه را می نیجات ره

۲۱ ولی آسه خودا ایتا را می پا ورجا بنا کی بودون انجام دنن اونچی کی شریعت می جا خایه، بتأنیم عادیل بحیساب باییم، او را کی موسا و یوهود پیغمبران نیویشتهیان میان، اونی وعده بدا بوبوسته. ۲۲ امان عیسا مسیح ایمان اوردن امرأ، عادیل بحیساب اییم. آن اون ره کی ایمان اوره دوروسته. یوهودی بیه یا نبه توفیری ناره. ۲۳ چونکی همه گونا بوکودد و خودا پورجلال معیاران جا کوتا بأموده. ۲۴ هطویم، خودا خو او فیض امرأ کی امان اونی لیاقت ناریم، مرجانه واگویا کونه کی عادیل بحیساب اییم. اون ا کار عیسا مسیح دس جا بوکوده، او وخت کی می آزادی قیمت، گونایان موکافات جا فادا. ۲۵ چونکی خودا عیسای او قوربانی مانستن کی گونا ره کفاره به، فادا و آسه او وخت کی اینسان ایمان اوره کی عیسا خو زندیگی قوربانی بوکوده و خو خون فوکوده، خودا حوضور عادیل بحیساب آیه. ا قوربانی، خودا عدل و اینصاف نیشان دهه، چونکی اون تومأم صبر و تحمل امرأ، اوشانی کی پیشتر گونا کودیدی موجازات ره، خو جولوی بیگفته. ۲۶ جہ ا خاطر کی آینده فاندروستی و لوطفی کی خاستی آزمات دورون انجام بده، اوشان ره موهیا کودی. اون ا کار امرأ، خو عیدالت ثابت بوکوده و آسه اوشانی کی عیسای ایمان اورده عادیل بحیساب اوره.

۲۷ پس مگه تأنیم گولاز بوکنیم کی ایتا کار بوکودیم کی خودا ورجا قوبیل ببیم؟ نه، چونکی می ایتها جہ بین شئون، دینی حوکمان ایطاعت کونن و اسی نییه، بلکی ایمان و اسیه. ۲۸ هه دلیلان امرأ، امان ایمان و اسی عادیل بحیساب بأمویم، نه آنکی دینی حوکمان جا ایطاعت بوکودیم.

۲۹ ائم بگم کی، مگه خودا فقد یوهودیان خودایه؟ مگه اوشانی کی یوهودی نییده خودایم نییه؟ البت کی ایسه. ۳۰ خودا فقد ایتایه و مردوم فقد ایمان و اسی عادیل چاکونه، چی یوهودی ببد و چی نبد. ۳۱ آسه، اگه ایمان رو تأکید داریم، مگه منظور انه کی تأنیم دینی حوکمان جہ خاطر دیم؟ معلومه کی نه! بلکی فقد دینی حوکمان او وخت دوروست انجام دیهیم کی ایمان بداریم.

ایبراهیم ایمان

۱ بآزین اَطُو ببه دروآرهی اونچی کی ایبراهیم بیافته چی و آ بیگیم، اون کی اینسانی حیساب بوکونیم، امان کی یوهودی ایسیم پیله بابا بو؟ ۲ اگه اونی خوروم کاران باعیث بوبوسته کی خودا ورجا قوبیل ببه، تانستی گولاز بوکونه. ولی خودا را روش آن نوبو. ۳ بیدینیم موقدس کیتابان میان چی بوگفته بوبوسته: «ایبراهیم خودای ایمان باورده و آن اون ره عیدالت بحیساب بامو.»

۴ او وخت کی اینفر ایتا کار کونه، اونی موجب ده پیشکشی بحیساب نایه، بلکی ایچی ایسه کی خو کار و اسی فاکگفته. ۵ ولی اونی کی کاری نوکونه، بلکی او خودای کی حتا اوشانی کی اون نشناسده عادیل بحیساب آورده و نیجات دهه توکول کونه، اونی ایمان اون ره عیدالت بحیساب آیه.

۶ داوود ده حقت گفتن امرأ، گوناکار آدم خوشالی وصف گه کی بودون آنکی لیاقت بداره، خودا اون «بی گونا» دؤخانه: ۷ «خوشحال اونی کی اون گونا ببخشه بوبوسته و اونی خطا لاپوشان بوبوسته. ۸ خوشحال اونی کی خوداوند اون خطاکار نشناسه!»*

۹ هسا ایمکان داره آ سوال پیش بایه کی آ خوشبختی کیان سام به؟ مگه فقد اوشانی سام به کی هطو کی عیسا مسیح ایمان دارده دینی حوکان موطابق ختنهیم بده؟ یا اوشانی سام به کی بودون ختنه، فقد عیسا مسیح ایمان دارده؟ ایبراهیم ره چوطو بو؟ بیدیم کی ایبراهیم ایمان اون ره عیدالت بحیساب بامو.

۱۰ ولی آ کار چوطو ایتفاق دکفته؟ جه ختنه پسی بو کی اون عادیل بحیساب بامو یا پیشتر جه آنکی ختنه ببه؟ پور معلومه کی پیشتر جه ختنه رسم و روسومان بو. ۱۱ راسراسی اون هو وخت ختنه بوبوسته کی پور زما ت بوستی خودای ایمان باورده بو و او ایلاهی برکت وعدهی فاکگفته بو. ختنه مراسیم، ده حقت جا ایتا نیشان و نمود بو. هن و اسی ایبراهیم روحانی را روش امرأ، اوشانی ره کی بودون ختنه بوستن خودای ایمان آورده پتر ایسه کی اوشانم عادیل بحیساب باید. ۱۲ اتم بگم کی ایبراهیم روحانی را روش امرأ اوشانی ره کی ختنه بوبوسته، پتر ایسه، ولی ایبراهیم زندگی امرأ بفامسته کی خودا لوطف و نیجات جه ایمان را بدس آیه و ختنه مراسیم امرأ نیبه. چونکی ایبراهیم فقد جه رای ایمان بتانسته خودا رضایت بدس باوره، پیشتر جه آنکی ختنه ببه.

۱۳ خودا ایبراهیم و اونی نتاج وعده بدا کی دونیای آشان فاده معلومه کی خودا ایتا وعده آنی و اسی نوبو کی ایبراهیم دینی حوکان و مراسیم انجام دیی، بلکی فقد اونی ایمان و اسی بو، ایمان و ایتماذ آن کی خودا خو وعدهیان وفا کونه. خودایم آ ایمان و اسی، ایبراهیم عادیل حیساب بوکود. ۱۴ پس اگه تا هسا ایدعا داریدی کی خودا برکتان اوشانی سام به کی یوهود حوکان و تشریفات حیفظ کونده، ینی شیمی منظور انه کی خودا وعدهیان اوشانی کی ایمان صاب ايسده ره ايعتبار ناره و خودای ایمان داشتتم ایتا بیخودی کار ایسه. ۱۵ ولی حقت انه کی هر وخت حق سعی بزیم کی نیجات و ایلاهی خوشبختی جه رای دینی حوکان انجام

دئن بڊس باوريم، هميشڪ آخريسي اٽو به کي خدا غيظ و غضب آمي سام به؛ چونڪي هيوخت نتائيم او حوڪمان توما و کمال انجام بڊيم. امان فقد او وخت کي تائيم قانون ديبچائيم کي هيذره قانون نمانه.

^{۱۶} پس اٽو تائيم بيگيم کي خدا خو برڪتان جھ ايمان را آمره عطا كونه، ايتا پيشڪشي مانستن. هسا چي مذهبي مراسيم بجاء باوريم و چي بجاء ناوريم، اگه ايتا ايمان ابراهيم ايمان مانستن بداريم، بودن شك او برڪتان آمي سامم به، چونڪي ايمان و اسي ابراهيم آمي همتان پئره. ^{۱۷} هوطو کي موقدس ڪيتابان دورون بينيويشته بوبوسته: «نره خيلي قومان پئر چاڪوڊم.» ا ڪار ان و اسيه کي ابراهيم او خودائ ايمان باورده کي موردهيان زنده كونه و تازه چيان جھ اونچي کي ننا چاڪونه.

^{۱۸} هن و اسي، او وخت کي خدا ابراهيم بوگفته کي اون ايتا پسر زاي فاده و جھ اوني نتاج مردوم زيادي بوجود آيده، ابراهيم خدا و عدهي ايمان باورده، گرچي ا ڪار بوستني نوبو. ^{۱۹} چونڪي او زمات ابراهيم صد سال داشتي و اوني زن سارا نود سال و هيتان نتانستيدى ز ايدار بڊد. ولي و ازم، چونڪي ابراهيم ايمان قوي بو، خدا و عدهي شك نوڪوده. ^{۲۰} دوروسته، اون هيوخت شك نوڪوده. اون خودائ ايمان داشتي و اوني ايمان هر روج پورقوتتر بوستي و خودائ جلال ذي. ^{۲۱} چونڪي باور داشتي خدا تانه خو همتا و عدهيان انجام بڊه. ^{۲۲} هه ايمان و اسي بو کي خدا اون عاڊيل بحيساب باورده.

^{۲۳} ا بينيويشته کي «جھ ايمان را بو کي خدا شمره قوبيل بوڪود» فقد درواړه ابراهيم بينيويشته نوبوسته. ^{۲۴} بلڪي جھ ا خاطر بينيويشته بوبوسته کي امان ايڻمينان بيافيم کي خدا آمرهيم جھ هو را، خو حوضور قوبيل كونه، يني جھ راى خدا و عدهي ايمان داشتن، او خدا کي آمي خداوند عيساي مردن پسي زنده كوده. ^{۲۵} اون آمي گونايان و اسي مردن بيسپارده بوبوسته و دوواره زنده بوسته کي امان خدا حوضور دورون عاڊيل بحيساب بايم.

بخش ۵

تازه سازش خودا امرأ

^۱ پس چونکی جِه ایمان رَأ خودا چومان جَا عَادِل بِحِيسَاب بَأْمُؤِيْم، عيسا مَسِيحْ وَأَسِي خودا امرأ، کی صولح و صفا دورون ايتا خوروم ايرتباط داريم. ^۲ هه ایمان و اسی ایسه کی اون اَمَرَه ايتا بوجور و پيله جاجيگا میان بنا کی اونی لیاقت نأشتيم، او جاجيگا کی هسأيم اونی دورون ايسأيم. امان پيله خوشالی و ايطمینان امرأ، رَأفا ايسأيم کی خودا جلال میان سام بداريم.

^۳ ولی نه فقد هِنْ و اسی خوشأيم، بلکه او وخت کی زندگی موشکلان و روزگار سختیانم دينيم، و ازم خوشأيم چونکی دأنيم ا سختیان اَمی خير و صلاح شين ایسه چونکی اَمَرَه آموجه کی صبر و تحمل بداريم. ^۴ صبر و تحمل بأعيت به کی اَمی شخصيت روشد بوکونه و موحکم بيه و اَمَرَه کومک کونه کی اَمی ایمان کی خودای داريم هر روج قويتَر بَه. آجور ایمان آخریسی اَمی اوميدم قوت دِهه و برقرار کونه ^۵ و ا اوميد، اَمَرَه ديلسرد نوکونه، چونکی اون اَمَرَه روح القدس فادأ کی اَمی ديلان خو محبت جَا لبالب کونه.

^۶ پس ديندی کی او وخت میان کی امان عاجيز و حيران بيم، دوروست او زمات کی مونأسب بو، مَسِيح بَأْمُؤ و خو جان امان، گوناکاران ره، فدا بوکوده! ^۷ حتا اگه امان خوروم امان و پرهيزکار مردوم بوبوسته بيم، اَطو ایمکان نأشتی کی اينفر حاضير بيه خو جان اَمَرَه فدا بوکونه، حتا ایمکان داره بيدينيم اينفر بخايه اينفر کی خُب و نجيب آدم ره، خو جان فدا بوکونه. ^۸ ولی بيدينيد خودا چندر اَمَرَه دوس دأشتی کی هطو کی دانستی امان گوناکار بيم، مَسِيح اوسه کوده کی اَمی و اسی فدا بيه. ^۹ اگه او وخت کی گونا دورون زندگی کوديم، مَسِيح خو خون فوکودن امرأ ا فداکاری اَمی حق بوکوده، هسأ کی خودا اَمَرَه بی گونا بحيساب باورده، چی پيله کارانی اَمَرَه خايه بوکونه و اَمَرَه جِه خودا اينده غيظ و غضب آزاد کونه. ^{۱۰} او وخت کی خودا دوشمنان بيم، اون خو پسر مردن امرأ، اَمَرَه خو امرأ آشتی بَدأ؛ پس آسه کی خودا ريفقان بوبوستيم اونی پسر زندگی امرأ نيجات يافيمي.

^{۱۱} هسأ، چندر خودا امرأ تازه و خوروم ايرتباط دأشتن جَا خوشأيم! اشان همه، اَمی خوداوند عيسا مَسِيح برکت جَا ایسه کی گوناکاران و اسی، خو جان فدا بوکوده کی اَمَرَه خودا ريفقان چاکونه.

عيسا مَسِيح و آدم، کس کس امرأ چی فرق کونده؟

^{۱۲} او وخت کی آدم فرمان نبرده، گونا بَأْمُؤ ا دونيا دورون. آدم گونا، مردن خو امرأ باورده و اَطو بوبوسته کی مردن همتان يقه ييگيفته، چونکی همتا گونا بوکودد. ^{۱۳} دوروسته، حتا پيستر جِه آنکی دینی حوکمان فادأ بيه، اينسان گونا کودی، ولی گونا بحيساب نَأْمُؤِي، چونکی هنو نه دینی حوکمان نها بو نه حوکمی کی اوشان لَقْد دَمَج بوکودد. ^{۱۴} هطويم، مردوم جِه آدم زمات تا موسا زمات همتان بمردد، حتا اوشانی کی آدم مأنستن، ايتا معلوم حوکم جَا، نَأْمُؤَانی نوکوده بود. ولی آدم مَسِيح صفت نيشان بو، هو مَسِيح کی قرار بو بايه. ^{۱۵} ولی آدم گونا و خودا فيض پيشکش میان ايتا پيله فرق نها! چونکی او گوناپی کی فقد ايتا اينسان انجام بَدأ، ينی آدم، خيليان ره مردن ببار باورده. ولی چندر خودا فيض پيله تره کی آدم قاق کونه و اونی پيشکشی کی هو بخششه، کی جِه رَأی اويتا اينسان،

ینی عیسا مسیح، خِیلی آدماں رِہ نصیب بہ۔^{۱۶} ھٹویم خودا پیشکش فیضِ نتیجہ او اینسانِ گونا دونبالسرِ نتیجہیانِ امرأ خِیلی فرق دارہ۔ چونکی ایتا گونا دونبالسر موکافات، بامو و محکوم بوستنِ خو امرأ باؤردہ، ولی خودا مرجانہ پیشکش امی عادیل بحیسابِ امون و امی گونا جا دوارستنِ ختم بہ، اگہچی آمان ھمتانِ خِیلی گونا بوکودیم۔^{۱۷} چونکی ایتا اینسانِ گونا، ینی آدم، باعیثِ بوبوستہ مردنِ خِیلیانِ حوکرانی بوکونہ۔ ولی چندر خودا او فیض کی قاق کونہ پیلہترہ و اون پیشکش، ینی عادیل بحیسابِ امون، چونکی تومام اوشانی کی ا فیض و پیشکش فاکگیردہ، گونا و مردنِ سرِ پیروز بوستن میانِ زندگی کونڈہ۔ ان جہ رای اویتا اینسانِ ینی عیسا مسیح فراہم بوبوستہ۔

^{۱۸} دوروستہ، آدم گونا ھمتانِ رِہ محکومیت باؤردہ، ولی مسیح عادیل و خوروم کاران، ابدی زندگی و دوروستِ ایرتباطِ خودا امرأ ثمر اُورہ۔^{۱۹} چونکی ھوطو کی ایتا اینسانِ نافرمانی، ینی آدم، باعیثِ بوبوستہ کی خِیلیانِ گوناکارِ بید، اویتا اینسانِ ینی مسیح ایطاعت کون، باعیثِ بہ کی خودا خِیلیانِ عادیل بحیسابِ باؤرہ۔

^{۲۰} پس موسا شریعت فاداً بوبوستہ کی ھمہ بتاند بیدیند کی چندر گونا بوکودد۔ ولی اینسانانِ ھرچی ویشتر گونا بوکودد، خودا عجیبِ فیضِ ویشتر بوستہ۔^{۲۱} اٹو بو کی، ھوطو کی گونا مردوم ریاست کودی و اوشانِ بردی مردنِ ور، آسہیم خودا عجیبِ فیضِ اونی عوضِ حوکومت کونہ و آمرہ تاؤدہ ایتا دوروستِ ایرتباطِ میانِ خودا امرأ، کی ایتا ابدی زندگی، در امی خوداوند عیسا مسیح ختم بہ۔

مسیح مرگ و زندگی دورون شیریک بوستن

۱ خُب، آسه چی وَا کودن؟ مگه وَاستی آمی او سَابِقْ زندگی ایدامه بَدیم کی گونا جَا آلوده بو، کی خودایم ویشتر فیض و لوطف آمره نیشان بَدَا؟

۲ معلومه کی اَطُو نییه! اَمَان کی گونا آمی دیل میاں بَمَرده، چوطو تَانیم وَازم آمی سَابِقْ زندگی کی گونا اَمَرَا بو ایدامه بَدیم؟ ۳ یا مگه جِه خَاطِر دَاییدی کی او وخت کی در مسیح عیسا تعمید بیگیتیم، در اونی مرگ تعمید بیگیتیم؟ ۴ او وخت کی مسیح بَمَرده، آمی کُننه ذات کی گونا دوس داشتی اونی اَمَرَا تعمید آب دورون دفن بوسته و او وخت کی خودای پَنر خو پورجلال قودرت اَمَرَا، مسیح وَاگردانه ا زندگی میاں، اَمَانم او تازِه و خوروم زندگی دورون شیریک بو بوستیم.

۵ هَن وَاسی، اَمَان مسیح اَمَرَا ایتا بو بوستیم. اَطویم شَا گفتن، هو او وخت کی مسیح صلیب سَر بَمَرده، رَاس رَاسی اَمَانم اُون اَمَرَا بَمَرديم و هَسَا کی اُون مَردن پَسی زنده بوسته، اَمَانم اُون تازِه زندگی دورون شیریک ایسیم و اونی مَانسَتَن جِه مرگ پَسی زنده بيم. ۶ آمی او پیشتر نَفَس مسیح اَمَرَا صلیب سَر مَخ بو بوسته کی دِه گونا آمی سَر قودرت ندَاشته بی. اَمَان دِه گونا اسیر نیئیم. ۷ چونکی او وخت کی گونا آمی دورون میره، اُون فَاکَش دَکَش و قودرت جَا آزاد بيم. ۸ و چونکی مسیح اَمَرَا بَمَرديم، دَانیم کی اونی اَمَرَا اَمَرَا زندگی کونیم.

۹ مسیح جِه مَردن پَسی زنده بوست و دِه هیوخت نیمیره و مَردن اونی سَر قودرت نَا ره. ۱۰ مسیح بَمَرده کی گونا قودرت جِه بین ببره و هَسَا تا ابد زنده ایسه کی خودا اَمَرَا ابدی ایرتیباط بَدَا ره. ۱۱ هَطویی، شومانم شیمی کُننه و گونا کَاَر ذات گونا ره بَمَرده بدَانید، ولی عیسا مسیح اَمَرَا، شَمَره خودا ره زنده گومان بوکونید.

۱۲ هَن وَاسی، دِه ولَانید کی گونا شیمی ا جَاَن سَر کی جِه بین شِه حوکرمانی بوکونه، نوکونه اونی شرور هوساَن جَا ایطاعت بوکونید. ۱۳ ولَانید هیتا جِه شیمی جَاَن عَصَم و اعضا گونا ره دَس اسباب بَبه، بلکی شَمَره توماَم و کمال بیسپارید خودای و توماَم شیمی وجود اُون تقدیم بوکونید؛ چونکی شومان مرگ جَا وَاگردستیدی زندگی دورون و وَاستی ایتا خوروم اَفزَار خودا دَس میاَن بیبید کی اونی خوروم خَاستَه یَاَن انجام بیدید. ۱۴ پس دِه گونا شیمی ارباب نییه، چونکی آسه دِه دینی حوکرمان طوق شیمی گردن دینِه کی گونا شَمَره خو اسیر بوکونه بلکی خودا فیض و لوطف اَمَرَا آزاد بوستیدی.

۱۵ ولی اگه آمی نیجأت خودا شریعت و حوکرمان انجام دَن اَمَرَا بَدَس نَایه، بلکی خودا اُون خو لوطف و فیض وَاسی اَمَرِه عطا کونه، مگه اَن ا مَانی دِهه کی تَانیم وَازم گونا بوکونیم؟ هیوخت! ۱۶ مگه نَانیدی کی اگه شیمی زندگی اِختیار بیسپارید اینفر و اونی جَا ایطاعت بوکونید، شومان اونی غولام بیدی و اُون شیمی ارباب؟ شومان تَانیدی گونا و مرگ شیمی ارباب عوض اینتخاب بوکونید کی مَردن باعیت به و یا خودا جَا ایطاعت کودن اینتخاب بوکونید کی ابدی زندگی باعیت به. ۱۷ ولی خودای شوکر گم کی اگه چی پیشتر گونا اسیر و غولام بید، ولی هَسَا توماَم شیمی وجود اَمَرَا اُون اَموجَه یَاَن ایطاعت کونیدی کی اَمَان شَمَره فَا دَاییم. ۱۸ و آسه کی جِه گونا غولام بوستن آزاد بوستیدی، صدق صداقت غولام بیبید. ۱۹ ا مسئله یَاَن اَجور صاف و سَاده، ارباب و رعیت مثلاً اَن اَمَرَا گم کی اُون بیتَر بفَامید،

می منظور آنہ کی هوطؤ کی پیشتر همه جور گونا غولام بیدی، آسایم او کارانی خدمت ره حاضیر ببید کی موقدس و دوروستده.

۲۰ او روجان دورون کی گونا غولام بید، خُبی و دوروستی قید و بند میان نئیسایید. ۲۱ ولی آجور زندگی چی بهره داشتی؟ شومان هسا جہ او کاران شرم داریدی، چونکی جگرز ابدی هلاک بوستن هیذرہ نتیجہ نأشتیدی. ۲۲ ولی آسه شومان گونا قودرت جَا آزاد بوستیدی و خودا خدمت دورون ایساییدی؛ هَن و آسی، اونم شمَره هر روج پاکیزه تر و بالیافت تر کونه کی آخریسی، ابدی زندگی شیمی سام بیه. ۲۳ چونکی هرکی گونا بوکونه، فقد اون موأجب، مَرَدنه؛ ولی هرکی آمی خوداوند عیسا مسیح ایمان باوره، اونی پاداش جہ خودا ور ابدی زندگی ایسه.

دینی حوکمان جا آزاد بوستن

۱ آی جان و ديل براران و خاوران، شوما کی دینی حوکمان اوصول دانیدی، مگه نایدی کی ا اوصول تا او وخت کی اینفر سر حوکم کونه کی او آدم زنده بیه. ۲ شمره مثال بزیم، دینی حوکمان موطابق، ایتا زنای کی عروسی بوکوده، تا او وخت کی اونی مردای زنده ایسه، اونی جا پابنده و اونی امرأ عهد داره، ولی اگه اونی مردای بیمیره، جه او دینی حوکمی کی اون، او مرداک ره پابند کودی، آزاد بیه. ۳ اطویی، تا او وخت کی اونی مردای زنده ایسه، اگه ایتا مرداک دیگه امرأ جینسی ایرتیباط بداره، اون زناکار دؤخانده. ولی اگه اونی مردای بیمیره، او دینی حوکم جا آزاد بیه و اگه کی ایتا مرداک ده امرأ عروسی بوکونه، زناکار نییه.

۴ می برار و خاوران، مسیح جیسم و اسی، شومانم دینی حوکمان ره بمریدی، کی بتانید اینفر ده شین ببید، اونی کی جه موردهیان ویریزانه بوبوسته. هن و اسی، تانیم خودا ره خوروم موصول باوریم. ۵ او وخت کی هنو امی کئنه ذات امی وجود سر حوکم داشتی، او هوسانی کی پورجه گونا بو امی وجود میان کار کودیدی و دینی حوکمان امرأ انتیریک کودی و تترج مرگ ره موصول اوردیمی. ۶ ولی آسه جه دینی حوکمان آزاد بوستیم، چونکی اون ره بمریم و ده اونی قدرت غولام نییم. آسه تانیم خودای خیدمت بوکونیم، نه قدیم را روش مانستن ینی بینویشته بوبوسته قانونان ایطاعت کون امرأ، بلکه جه خودا روح را روش کی زندهیه.

گونا و دینی حوکمان

۷ پس مگه منظور انه کی دینی حوکمان گونا جا آلوده ایسه؟ معلومه کی نییه! راسر اسی، آن دینی حوکمان بود کی می گونای مَره نیشان دیی. مثل اَورم، اگه دینی حوکمان نوگفته بود «طمع نوکون»، هیوخت نفامستیم کی طمع کون گونایه. ۸ ولی گونا جه او فرصت کی دینی حوکمان بوجود آورده، ایستفاده کودی کی هر جور طمع می دورون زنده کونه! اگه دین حوکمی نمائستهبی، گونا آجور قدرت بدس ناوردی.

۹ ای وخت بو کی بودون آنکی دینی حوکمان بدانیم زندگی کودیم. ولی او وخت کی ا حوکمان جا و اخبار بوستم، بفامستم کی اوشان می پا جیر بنام و هن و اسی گوناکارم و مردن ره محکوم. ۱۰ هو خوروم حوکمان کی اینتظار داشتیم زندگی را روش مَره نیشان بدد، می مردن و محکوم بوستن باعیث بوبوسته. ۱۱ گونا مَره گول بزیه و پاک ایلاهی حوکمان امرأ، مَره مردن ره محکوم بوکوده. ۱۲ ولی تومام اشان امرأ، هیذره بدگومان نییم کی دینی حوکمان، خوره خوره خیلی خُب و موقدس و اینصاف امرأ ایسد.

۱۳ ولی اشان چوطو ایمکان داره؟ اگه دینی حوکمان می محکوم و هلاک بوستن باعیث بوبوسته، چوطو تانه خُب بیه؟ حنفت انه کی دینی حوکمان خُبد، ولی گونا بو کی جه ایتا خوروم آزار سوءایستفاده بوکود کی می محکوم بوستن باعیث بیه. فاندريد کی گونا چندر پلیده کی خو مقصد فارسین ره ینی می جه بین شوئون و اسی، جه دین و خودا خوروم حوکمان سوءایستفاده کونه.

گونا امرأ فأكش دكش

^{۱۴} پس، دینی حوكمأن خُبدہ و اونی دورون ایشکال ننه. ایشکال می دورون نھا کی هچین ایتا غولام مأنسٹن گونای بوفروخته بوبوستم. ^{۱۵} هنْ و اسی، می کارآن ایشتیار نازم، چونکی هر چی حق سعی زئم دوروست کار انجام بدم نتائم، بلکی او کاری کونم کی اونی جا نیفرت دارم. ^{۱۶} خُب دائم کی اونچی انجام دهم، ایشتیوایه و می دیلگیر و یجدائم مَره نیشان دِهه کی دینی حوكمأن خُبی قوبیل دارم. ^{۱۷} ولی هی کار جِه می دس جا برنایه، چونکی اونی کی ا کارآن کونه من نییم. ا گونا کی می دورون ایسا مَره واداره کی ا ناجور کارآن بوکونم، چونکی اون می جا پورزورتره.

^{۱۸} آسه دِه مَره تأبیت بوبوسته کی ا نفس ذات خاطر و اسی می وجود جِه سر تا پأ فأسیده. هر چی حق سعی زئم، نتائم مَره وادارم کی خوروم کارآن بوکونم. خایم خُب بیم ولی نتائم. ^{۱۹} خایم خُب و دوروست کار بوکونم، ولی قودرت نازم. حق سعی زئم کاری نوکونم کی پورجِه گونا ببه، ولی بی ایراده گونا کونم. ^{۲۰} پس اگه ایتا کار کونم کی نخایم، پور معلومه کی موشکیل کوئیه نھا: گونا هنو مَره خو چنگ میان اسیر داره.

^{۲۱} ا جَنقَت می زندگی دورون تجروبه بوکودم کی هر وخت خایم خوروم کار بوکونم، مَره بی ایراده ناجور کار کونم. ^{۲۲} خودا حوكمأن می دیل امرأ دوس دارم، ^{۲۳} ولی می دورون ایتا دِه قودرت نھا کی می فیکر امرأ دعوا داره. ا قودرت مَره گونا غولام چاکونه، او گونا کی هنو می دورون نھا. ^{۲۴} آخ کی چندر بیچاریم! کی تانه مَره ا مرگ ذات جا آزاد کونه؟ ^{۲۵} خودای شوکر، ا کار خوداوند، عیسا مسیح انجام دِهه.

پاک زندیگی خدا روح امرأ

^۱ هن و اسی، اوشانی ره کی عیسا مسیح شین ایسند، هیذره محکومیت ننا. ^۲ و چونکی شومان مسیح عیسا شینیدی، روح القدس قودرت کی ابدی زندیگی فاید، شمره جه گونا و مردن حوكم آزاد كوده. ^۳ موسا شریعت جه ا خاطر کی امی ذات کی گونا امرأ ایتا بوبوسته، عاجیزه، نتانستی امره نیجات بده. هن و اسی، خدا او کار کی دینی حوكمان نتانستیدی بوکوند انجام بدا. اون خو پسر ایتا جان دورون اوسه كوده، هو جان مانستن کی امان گوناکاران داریم و او جان دورون، او گونا حوكم کی امی سر نها بو تومام بوستن و اگویا بوکوده، جه ا را کی خو پسر ایتا قوربانی مانستن امی گونایان ره اوسه كود. ^۴ پس هسا، تانیم خدا حوكمان و دستوران ابطاعت بوکونیم، چونکی امان ده امی ذات جا کی گونا امرأ ایتا بوبوسته ابطاعت نوکونیم بلکی خدا روح جا ابطاعت کونیم.

^۵ اوشانی کی خوشانی ذات جا کی گونا امرأ ایتا بوبوسته اسیرده، هیچی جگرز گونا امرأ ایتا بوبوسته کاران فیکر نوکونده، ولی اوشانی کی خدا روح جا ابطاعت کونده، او کارانی فیکر کونده کی روح القدس خوشال کونه. ^۶ اگه وئالیم کی امی ذات کی گونا امرأ ایتا بوبوسته امی فیکر و ذیکر حاکیم بیه، جگرز مردن نتیجه بدس نایه. ولی اگه وئالیم کی روح القدس امی فیکران حاکیم بیه، اونی نتیجه زندیگی و آرامش به. ^۷ او فیکر و ذیکری کی امی ذات کی گونا امرأ ایتا بوبوسته حوكم جیر بیه، خدا امرأ دوشمنی داره و خدا دینی حوكمان جا ابطاعت نوکونه و نتانهیم بیه. ^۸ هن و اسی، اوشانی کی هنو خوشانی گنه ذات کی گونا امرأ ایتا بوبوسته اسیرده، نتانده خدای خوشال کوند.

^۹ البت شومان شیمی گنه ذات کی گونا امرأ ایتا بوبوسته حوكم جیر نیساییدی، بلکی روح القدس حوكم جیر ایسایید، اگه خدا روح شیمی وجود دورون ساکین بیه. شمره خاطر بیه کی اگه مسیح روح اینفر وجود دورون ساکین بیه، اون اصلن مسیحی نییه. ^{۱۰} ولی اگه مسیح شیمی وجود میان بنیسه، هطو کی شیمی بدن گونا و اسی بمرده ایسه، ولی جه ا خاطر کی عادیل بحیساب اییدی خدا روح، شمره زندیگی فاید. ^{۱۱} و اگه او خدا روح کی عیسا مسیح مردن پسی زنده كوده، شیمی وجود میان بمانه، هو خدا شیمی جه بین شوئونی جائم مردن پسی هه روح امرأ کی شیمی وجود میان نها، زنده كونه.

^{۱۲} پس، ای جان و دیل براران، شومان ده هیذره مجبور نیئیدی کی شیمی گوناکار گنه ذات خاستهیان جا پیروی بوکونید. ^{۱۳} چونکی اطو بیه شیمی رای گوم کونیدی و هلاک بیدی. ولی اگه خدا روح قودرت امرأ، ا گنه ذات اونی ناپاک کاران امرأ جه بین اوسانید، زنده مانیدی. ^{۱۴} چونکی تومام اوشانی کی جه خدا روح پیروی کونده، خدا زاکان ایسد. ^{۱۵} پس غولامان مانستن، امی کردکار ترس و پرکش امرأ بیه، بلکی خدا زاکان مانستن کردکار بوکونیم، او زاکانی کی خدا خانوار دورون قوبیل بوبوستد و خدای خوشانی پیر دانده. ^{۱۶} چونکی خدا روح امی وجود جولف جیگا میان، امره گه کی خدا زاکانیم. ^{۱۷} و اگه خدا زاکان ایسیم، اونی وارتانم بیم. ایجور ده تانم بگم کی، خدا تومام او جلال و شوکو کی خو پسر عیسا مسیح فاید، امرهیم فاید. ولی اگه خاییم دونبالتر اونی جلال میان سام بداریم، و استی هسا اونی دردان و رنجان دورونم سام بداریم.

آینده جلال

۱۸ تومأم آشان آمرأ، سختیانی کی هسأ تحمول کودآندریم، او جلال و شوکو ورجأ کی دونبالتر خودا آمی قیسمت کونه، هیچی نییه. ۱۹ تومأم خلقتم ذوق و شوق آمرأ او روح رافأ ایسأ کی خودا زأکان خوشآن نیشان بڈد. ۲۰ چونکی خلقت بأطیل کأرآن ره تسلیم و چأکر بوبوسته، اونی اینتخاب آمرأ نوبو، بلکی اونی کی اون تسلیم بوکوده ایرأده و اسی، آ اومید آمرأ ۲۱ کی خلقتم هلاک بوستن اسیری و غولأمی جأ آزاد به و بشه خودا زأکان آزادی و جلال دورون. ۲۲ چونکی دانیمی تومأم خلقت، تآ هسأ جَه ایتا درد کی زاستن مانستنه، لأوه کونه. ۲۳ حتأ امان کی ایمان دأریمی، آن آمرأ کی خودا روح ایتا نوبر جلال و شوکو مانستن کی دونبالتر آیه، آمی میان دأریمی، آه و نأره آمرأ رافأ ایساییم کی درد و رنج جأ آزاد بیم. دوروسته، امانم فرأوان ذوق و شوق آمرأ، او روح رافأ ایساییم کی خودا عین خو زأکان آمی کامیل ایمتیازآن آمره فآده. ایتا جَه آ ایمتیازآن، اونی وعده موطأبق، ایتا تآزه جائه کی نه ناخوشی اونه و أكفه نه مرگ اون ستر قدرت دأره.

۲۴ امان آ اومید آمرأ نیجأت بیأفتیم و اومید ینی رافأ ایسان اوچی ره کی هنو نأریم؛ چونکی اگه اینفر ایچی خو دس دورون بدأره، ایحتیأج نییه کی اون ره اومید بدأره. ۲۵ پس او وخت کی ایچی ره کی هنو ایتفاق دنکفته، خودای اومید دأریمی، و استی صبر و تحمول آمرأ اونی رافأ بییسیم.

۲۶ هطویم، خودا روح آمی سوستی میان آمره کومک کونه. مثل باورم، امان نانیم خودا خایه کی چی ره دوعأ بوکونیم. ولی روح القدس او نأرهیان آمرأ کی کلمهیان آمرأ نشأ اوشآن گفتن، آمره دوعأ کونه. ۲۷ و خودا کی آمی دیل جأ و أخوره، داننه کی روح القدس چی گه، چونکی اونچی کی اون آمی عوض دوعأ کونه، عین اوچی به کی خودا خایه. ۲۸ و امان دانیم کی خودا همه چی اوشانی خبی و اسی بكار تاوده، کی اون دوس دأرده و دؤخاده بوبوسته کی اونی خاسته ای انجام بڈد.

۲۹ چونکی خودا اوشانی کی جَه پیشتر بشناخته، جَه پیشترم اینتخاب بوکوده کی اونی پسر شیکل شمایل بڈد، کی مسیح، ارشد پسر جَه ایتا عالمه برأر بیه. ۳۰ پس او وخت کی آمره اینتخاب بوکوده، آمره دؤخاده خو ورجأ و چونکی بوشوییم اونی ورجأ، آمره «بی گونا» بحیساب باورد و وعده بدأ کی آمره خو شوکو و جلال میان سام فآده!

هیچی نتانه آمره جَه خودا محبت سیوا و اکونه

۳۱ پس تومأم آ خوروم چیآن جولو، چی بیگیم؟ اگه خودا آمی آمرایه، کیسه کی بتانه آمی ضد بیه؟ ۳۲ او وخت کی خودا حتأ خو پسر آمی جأ دریغ نوکوده بلکی اون اوسه کوده کی آمی همتان ره قوربانی بیه، ینی همه چی آمره نبخشه؟

۳۳ کی تانه اوشانی کی خودا اینتخاب بوکوده، بهتان بزنه؟ آن خودایه کی عأدیل بحیساب آور ۳۴ پس کیسه کی اوشآن محکوم کونه؟ هیکس! چونکی مسیح عیسا آمره بمرده و ویریزانه بوبوسته و خودا راست دس ور بینیشته و آسهم آمره شفاعت کونه.

۳۵ کی تانه آمره جَه مسیح محبت سیوا و اکونه؟ ینی زحمتان یا سختیان یا اذت آزاران یا قحطی سأل یا بی لیواسی یا خطرآن یا شمشیر؟ ۳۶ هوطو کی موقدس کیتابان دورون بینویشته بوبوسته: «تی خاطر و اسی، تومأم درآز روح دورون، مردن آمرأ روبرو

ایساییم؛ او گوسوندان مأنستن کی سَر وَاوئن رِه آمأده ایسیم!» * ۳۷ ولی تومأم آشأنی آمرأ، کأمیل و حتمی پیروزی آمی شینه! چوطؤ؟ عیسا مسیح کومک آمرأ کی آنقد آمرِه محبت بوکوده کی خو جان آمرِه قُدا بوکوده! * ۳۸ چونکی حتم دأتم کی نه مَردن و نه زَندِگی و نه فَرشتهیان و نه پَلیذ روحان، * نه اَزمأت و نه آینده، * نه هیتأ قودرت. * ۳۹ و نه اونچی کی دونیا بوجؤر و نه اونچی کی دونیا جیر نْها و نه هیچی ده تومأم خلقت دورون نْتأنه آمرِه جِه خدا محبت کی در آمی خوداوند مسیح عیسا نْها، سیوا وَاکونِه.

* ۳۶:۸ مزمور ۲۲:۴۴

* ۳۸:۸ یونانی دسخط میان: «ریاستان» تاریکی نیرو فرمانروایان مانی دهه کی دنیایی جیسم نأرده.

* ۳۸:۸ احتمال دأره هسا و آینده ایتفاقان بْبه.

* ۳۸:۸ وَاَز اَ دنیأ تاریکی حاکیمان منظور اَ دنیایی کی "جیسم جَا نییه" ایسه.

خودا راس راسی قوم

۱ مسیح شاهیڈ گیرم کی تومام حقیقت گفتاندرم. می ویجدانم روح القدس امرأ آن تصدیق کونه. ۲ می دیل میان ایتا جانسوج درد و تومام نوبوستنی غورصه دارم. ۳ چونکی نأجه دأشتیم کی لعنت بیم و می طایفه و اسی، جه مسیح محروم بم، اوشانی ره کی جه می نتأجده، ۴ ینی ایسرائیل قوم. اوشان اینتخاب بوبوستده کی خودا بدأشته زاکان بید. خودا خو جلال اشان ره و اشفافانه و اشان امرأ چنتا عهد دوسته و خو شریعت ایتا امانت مانستن بیسپارده اوشان. اون خو پرستش گولاز و خو خوروم و عدهیان فاکیفتن ایمکان اوشان عطا بوکوده. ۵ خودا پیلہ مرداکان، شیمی پیلہ بابایان بود. مسیح کی هسا همه چی سر حاکیمه، خو اینسانی ذات امرأ، شیمی مانستن یوهودی بو. خودای تا ابد سپاس بیه!

۶ پس مگه خودا خو و عدهیان انجام دنن دورون یوهودیان ره کم و کسر بنا؟ هیوخت! چونکی ا و عدهیان فقد اوشانی کی جه یوهودی پیر و مار بودونیا آیده فادأ نوبوسته، بلکی اوشانی فادأ بوبوسته کی راس راسی یوهودی ایسند. ۷ آن وست نییه کی اینفر جه ایبراهیم نتأج بیه؛ تومام اوشانی کی جه ایبراهیم نتأجده، اونی راس راسی زاکان نییده. بلکی بینویشته بوبوسته: «ایسحاق جایه کی تو ایتا نتأج صاب بی کی اونی و عدهی تره بدام.» ۸ آن نیشان دهه کی تومام ایبراهیم زاکان، خودا زاکان نییده، بلکی خودا زاکان فقد اوشانی ایسند کی او نیجات و عدهی کی ایبراهیم فادأ ایمان باورد. ۹ چونکی خودا ایبراهیم بفرمأسته بو: «ای سال ده، هه وخت ایم و سارا ایتا پسر زای داره.»*

۱۰ آپسر امی پیلہ بابا ایسحاق بو کی ربکا امرأ عروسی بوکوده. بازون ربکا دوقولو شکم اوساده. ۱۱ ولی پیشتر جه آنکی زاکان بودونیا باید و ایتا خوروم یا بد کردکار بوکوند، ربکا خودا جا ایتا پیغام فاکیفته. (آ پیغام نیشان دهه کی خودا مردوم خو خاسته موطابق اینتخاب کونه؛ ۱۲ اون اوشان دعوت کونه، ولی اوشانی خوروم یا بد کردکار و اسی نییه.) خودا ربکای بفرمأسته: «پیلہ پسر، کوجه پسر خیدمت کونه.»* ۱۳ موقدس کیتابان دورون دروآرهی آ کار اٹو بامو کی: «یعقوب دوس دأشتیم ولی عیسوی قوبیل نوکودم.»*

۱۴ پس چی و بیگیم؟ مگه خودا جه بی اینصافی سر کار کودی؟ هیوخت! ۱۵ اون ایوار موسای بفرمأسته: «هر کی ره بخایم رحم کونم و هر کی ره کی بخایم دیلسوجی کونم.» ۱۶ هن و اسی، خودا برکتان مردوم خاهیش و حق سعی امرأ اوشان عطا نییه، بلکی اوشانی عطا بیه کی، خودا کی رحم کونه، اینتخاب بوکوده بی.

۱۷ چونکی موقدس کیتابان فرعون گه: «تره جه آ خاطر علم بوکودم کی می قدرت تی دورون نیشان بدم کی می نام تومام دونیا مردوم میان بشناخته بیه.» ۱۸ پس دینیدی کی خودا ای عیدهی رحم کونه و ای عیده دیگهی سرسخت چاکونه، فقد آن و اسی کی اٹو ایراده بفرمأسته. ۱۹ ایمکان داره و اؤرسید: «اگه اٹویه، چره خودا آدمان اوشانی کاران ره

* ۹:۹ پیدایش ۱۸:۱۰ و ۱۴.

* ۱۲:۹ پیدایش ۲۵:۲۳.

* ۱۳:۹ ملاکی ۱:۲ و ۳.

سَرزنش کونہ؟ مگہ اوشان تائندہ ایتا کار کی جہ خدا خاست و ایرادہ بیرون ببہ انجام بَدَد؟»
 ۲۰ ولی اصل سوال اُنہ کی: «تو آی اینسان، کیسی کی خدا جا عایب گیری؟» ینی دوروستہ کی مخلوق خو خالق بگہ: «چَرہ مَرہ اَطو چاکودی؟» ۲۱ مگہ کوزہگر حق نَارہ کی ایتا گیل موشتہ جا، ایتا قشنگ ظرف خوروم کاران رہ و ایتا دہ ظرف معمولی کاران رہ چاکونہ؟ ۲۲ اَطویی، ہرچن کی خدا حق دارہ خو غیظ و قودرت نیشان بَدہ، ولی اوشانی کی اونی غضب جیر ایسادی و ہلاک بوستن رہ موقرر بوبوستدہ، فراوان حوصلہ امرأ تحمل کونہ. ۲۳ اون اَطو کونہ کی خو پیلہ جلال اوشان رہ کی اونی رحم جا اینتخاب بوبوستدہ، نیشان بَدہ، اوشانی کی جہ پیشتر جلال رہ حاضیر بوستد. ۲۴ و امان او دستہ شینیم کی اون اینتخاب بوکودہ، چی جہ یوہود و چی جہ اوشانی کی یوہودی نییدہ.
 ۲۵ اوشانی کی یوہودی نییدہ و اسی، ہوشع نوبوت دورون خدا فرمایہ: «اوشان کی بوگفتہ بوم "می قوم نیید،" گم: "ہسا شومان می قوم ایسید." و اوشان کی می محبوب نییدہ، "می محبوب" نام نہم.» * ۲۶ و ہطویم: «دوروست ہویہ کی اوشان بوگفتہ بوبوستہ بو، شومان می قوم نییدی»، اوشان "خودا زندہ زاکان" دوخادہ بَدہ.» *
 ۲۷ اشعیای پیغمبر دروآرہی ایسرائیل داد زنیہ، گہ: «حتا اگہ ایسرائیل قوم دریا فورشان مانستن نشاستی ایشماردن، فقد ایتا عیدہ جہ اوشان نیجات یافدہ. ۲۸ چونکی خدا بودون معطلی و تومام و کمال، خو حوکم و رائی انجام دہہ.» ۲۹ اشعیای جیگا دیگہیم بوگفتہ: «اگہ آسمان لشکران خوداوند، ایتا نتاج امرہ باقی ننا بی، سدوم و عمورہ مردوم مانستن کامیل جہ بین بوشو بیم.»

یوہود قوم گومرایی

۳۰ پس، چی بیگیم؟ تانیم اَطو نتیجہ بیگیریم کی خدا ایتا خوروم فرصت اوشانی کی یوہودی نییدہ دس دورون بنا؛ اشان پیشتران خودا رہ و اُورس و وُورس نوکوددہ، ولی اسہ تائندہ ایمان امرأ، بیگونا بحیساب باید و خودا ورجا قوبیل بَدَد. ۳۱ ولی ایسرائیل قوم اُنی امرأ کی خلی حق سعی زبیدی کی مذہبی حوکمان و قانونان رعایت کودن امرأ، خودا رضای بَدَس باورد، ولی نتانستد. ۳۲ چی و اسی؟ جہ ا خاطر کی خوشانی ایمان رو دَفر اُشتیدی، بلکی خاستیدی جہ رائی دین حوکمان انجام دئن و خوروم کاران کودن، خودا چوم دورون خوشان پاک و بیگونا نیشان بَدَد. هن و اسییم او «سنگ لغزش» کس پکس بوخورد و بکفتد. ۳۳ خودایم موقدس کیتابان میان ا موضوع رہ اشان ہوشدار بَدَا و بفرماستہ بو: «اسہ اورشلیم دورون ایتا سنگ نہم کی لغزش باعیت ببہ و ایتا پیلہ سنگ کی کفتن باعیت ببہ. ولی ہر کی اون توکول بوکونہ، ہیوخت سربجیر نیبہ.» *

* ۲۵:۹ ہوشع ۲:۲۳.

* ۲۶:۹ ہوشع ۱:۱۰.

* ۳۳:۹ یا «صہیون». صہیون ایتا بولندی جاجیگا نام ایسہ کی اورشلیم شہر میان نہا بو کی پیلہ معبد اونی سَر بنا بوبوستہ بو.

* ۳۳:۹ اشعیای ۸:۱۴ و ۱۶:۲۸.

بخش ۱۰

جان و ديل براران، مي ديل آروزو و دوعا يوهوديان ره انه كي اشان نيجات بياقد. ۲ من دانم كي اوشان خوشاني ديل دورون چي ايحترام و غيرتي خودا ره دارده، ولي ا غيرت جه فام و دوروست شناخت نييه. ۳ چونكي اشان او راي كي خودا اينسان ره بنا كي اوني امرا خودا ورجا قوبيل بيه، نفامده. خودا راي رد كودن امرا اوشان بخاستد خوشاني را امرا كي هو ديني حوكمان انجام دنن ايسه، خودا حوزور قوبيل بند. ۴ چونكي مسيح، شريعت تومنان بوستن ايسه. آخريسي همه ي اوشاني كي اون ايمان باورد خودا ورجا قوبيل بده.

نيجات همه كس ره ايسه

۵ چونكي موسا دروازي عاديل بوستن جه راي ديني حوكمان، اطو نيويسه: «جه ديني حوكمان ايطاعت كودن رايه كي اينفر جه ابدی زندیگی بهره بره.» * ۶ ولي ايمان را كي اينسان خودا ورجا قابيل قوبيل چاكونه، گه: «تي ديل دورون نوآگفتن كي "كيسه كي شه آسمان جور" (جه خاطر كي مسيح باوره بيجير، زمين سر). ۷ و هطويم نوآگفتن "كيسه كي شه جولف جيگايان جير" (جه خاطر كي مسيح واگردانه زندیگی ور).» ۸ ولي چي گه؟ «ا كلام شميره خيلي نيزديكه؛ اون شيمي ذهن و ديل دورون نهأ.» و آن دوروست هو ايمان كلام ايسه كي امان اون مو عيظه كونيم. ۹ يقين بدانيد، اگه اينسان خو زوان امرا الباقيان ورجا بگه كي عيسا مسيح اوني خوداوند ايسه و خو ديل دورونم ايمان بداره كي خودا اون مرگ پسي زنده كوده، نيجات يافه. ۱۰ چونكي او آدم خو ديل دورون ايمان اوره و عاديل بحيساب ايه و خو ايمان زوان امرا ايغتراف كونه و نيجات يافه. ۱۱ موقدس كيتابانم فرمايه: «هركي اون توكل بكونه، هيوخت سربيجير نييه.» * ۱۲ ا موضوع ميان، يهود و اوني كي يوهودي نييه برابرد، چونكي همتان ايتا خوداوند دارده، او خوداوند كي خو پيله گنجان اوشاني ايختيار نهه كي اوني تشنه و طالب ايسد. ۱۳ چونكي «هر كي خوداوند نام دؤخانه نيجات يافه.»

۱۴ ولي چوطو مردوم اينفر نام دؤخاند كي اون ايمان نارده و چوطو ايمان باورد، او وخت كي اوني جا هيچي نشتاوستده؟ و چوطو بشتاود، اگه هيكس اينجيل خوروم خور اشان ره واگويا نوكونه؟ ۱۵ و چوطو بشد و واگويا بكوند، اگه اينفر اشان اوسه نوكونه؟ بينويشته بوبسته: «چي قشنگه اوشاني پايان كي خوروم خور اورد.» *

۱۶ ولي همتا ايسر ايليان ا خوروم خور قوبيل نوكوند. چونكي اشعياي پيغمبر گه: «اي خوداوند، كيسه كي امي پيغام باور بكوند؟» ۱۷ پس ايمان جه ايشتاوستن بدس ايه، جه ايشتاوستن خوروم خور دروازي مسيح.

۱۸ ولي واورسم: مگه ايسر ايل قوم نشتاوستده؟ البت كي بشتاوستده: «اوشاني پيغام زمين اسر تا اسر پخش بوسته و اوشاني كلام تا دونيا اسر فارسه.» * ۱۹ ايوارده واورسم: ايا

* ۵:۱۰ لاويان ۵:۱۸.

* ۱۱:۱۰ اشعيا ۱۶:۲۸.

* ۱۵:۱۰ اشعيا ۷:۵۲.

* ۱۸:۱۰ مزمور ۴:۱۹.

ایسرائیل قوم راسر اسی بڤامستده؟ هطویه، بڤامستد، چونکی حتا موسا زماٲ میان، خودا بڤرمأسته: «شومان غریب و بیخودی خودایان پرستش کودن آمرأ، می غیظ و غیرت بَسر باوردید، منم شیمی غیظ و غیرت، غریب و باطیل قومان آمرأ بَسر اُورم.»^{۲۰} دونبالتران اشعیا ویشتر یارستن آمرأ، جِه خودا ور بڤرمأسته: «او مردوم کی می دونبال نوبود مَره بیافتد و اوشان کی می دونبال نگردستده، مَره نیشان بڤام.»^{۲۱} * ولی دروآرهی اسرائیل قوم بڤرمأسته: «تومأم روج می دسان اشان ور دراز کودم، ایتا نافرمان و لجباز قوم ور.»*

* ۲۰:۱۰ اشعیا ۱:۶۵.

* ۲۱:۱۰ اشعیا ۲:۶۵.

خودا رحمت ایسرائیل قوم ره

۱ آسه، شیمی جَا واورسَم مگه خودا خو قوم، ایسرائیل وَل كوده و اَشَان بِنَا و بوشو؟ هیوخت؛ اصلن اَطُو نییه! جِه خاطر ندید کی منم یوهودی و جِه ایبراهیم نتاج و بنیامین طایفهیم.

۲ نه، خودا خو قوم کی جِه اَوّل اینتخاب بوکوده بو، رَد نوکوده. مگه نائیدی موقدس کیتابان دروآرهی او ایتفاق کی ایلای پیغمبر ره دگفته، چی گه و آنکی اون چوطو جِه ایسرائیل قوم خودا ورجا گله شیکایت کونه؟ ۳ «آی خوداوند، اَشَان تی پیغمبران بوکوشنده و تی مذبحان ویران کوْد و فقد من بمأنستم و خایْد مَریم بوکوشد.»*

۴ خاطر داریدی کی خودا چی جوابی اون بَدَا؟ خودا بفرمأسته: «فقد تو نیئی کی باقی بمأنستی! جگرز تو هفت هیزار نفر دیگهیم باقی بدأستم کی هنو مَره پرستش کوْنده و بعل بُت جولو زانو نَزده»

۵ ایمر ویم هطویه، اَطویی کی تومأم یوهودیان خودای جِه خاطر نبردده. خودا خو فیض و اسی، ایتا عیده جِه اوشانی میان اینتخاب بوکوده کی نیجات بَدَا. ۶ هُن و اسی، اگه ا نیجات، هوطو کی بوگفتیم، خودا فیض و اسی ببه، معلومه کی ده اوشانی خوروم کاران و اسی نیبه. چونکی اگه اوشان خوروم کاران و اسی ببه، اَطویی فیض ده فیض نییه.

۷ پس موضوع آنه: ایسرائیل قوم کی ذوق آمرأ ایلاهی لوطف فاگفتن رافأ ایسابود، خوشانی خاسته فأنرسده. البت ایتا عیده جِه اوشان موفق بوستد، او عیده کی خودا اینتخاب بوکوده بو، ولی الباقی دیل سخت بوبوستد. ۸ هطو کی بینویشته بوبوسته: «خودا تا ایمر و اوشان سوستی روح فادأ و اوشانی چومان و گوشان جوری دَوسته کی نتأند بیدیند و بشتأود.»*

۹ داوودم کی پیغمبر بو دروآرهی ا کار اَطو بوگفته: «پیتر هُن کی اوشان رنگ و ارنگ سفره اوشان ره دَام و تله ببه کی گومان بوکوند دونیا اوشانی دَهَن مزه بوکونه. اَطو ببه کی او برکتان اوشانی لغزش باعیت ببه و او آخر عاقبتی کی اون لیاقت دارده، فاگیرد. ۱۰ اوشانی چومان کور ببه کی نتأند بیدیند و اوشانی کمر همیشک فوچومسته بمأنه.»*

۱۱ مگه آن ا مانی دِهه کی خودا قوم ره کی جِه رَأ بیرا بوبوسته و بگفته ده اومید ننا؟ هیوخت! خودا قصد آن بو کی خو نیجات پیشکش، اوشانی کی یوهودی نییده عطا بوکونه کی جِه ا رَأ یوهودیان میان ایتا غیرت چاکوده ببه و اوشانم نیجات بخایْد. ۱۲ جِه ا خاطر کی یوهودیان نیجات پیشکشی قوبیل نوکودد و لغزش بوخوردد، نیجات پیشکشی و اونی ایلاهی جولف برکتان جَا الباقی مردوم بهره بیرد. آسه، اگه یوهودیانم مسیح ایمان باورد، چی پيلهتر نعمتان دونیا مردوم سام به!

۱۳ آسه می گب شیمی آمرایه کی یوهودی نییدی. هوطو کی دانیدی خودا اوشانی کی یوهودی نییده خیدمت و اسی مَره خو رسول اینتخاب بوکوده و ا موضوع ره گولاز کونم،

* ۱۱:۳ پادشاهان ۱۰:۱۹ و ۱۴.

* ۱۱:۸ تنبیه ۴:۲۹ و اشعیا ۱۰:۲۹

* ۱۱:۱۰ مزمور ۶۹:۲۲ و ۲۳.

۱۴ اَ اومیدِ امرأ کی اوشانَ وَاْدَارمَ هو برکتِ بخايدِ کی شومانَ کی یوہودی نیئیدی داریدی و هَنَ وَاْسِی بعضی جِه اَشانی نیجاتِ باعیتِ بیم. ۱۵ چونکی اگه اوشانی رَد بوستنِ خودا ورجا الباقی مردومِ نیجاتِ باعیتِ بوبوسته، پس آسه اگه یوہودیائِم وَاْگَرَدَدِ مسیح ور، چی خوروم و پورجلالِ به! اَنَ مانه کی موردهیانَ وَاْگَرَدَدِ زَندیگیِی! ۱۶ جِه اویہ کی ایبراهیم و الباقی ایسرائیلِ پیلہ بَابَیانِ موقدس بود، اوشانی زَاکَانِمَ وَاْسِی هُوَطُوْ بَدَدِ، هُوَطُوْ کی تومأمِ خمیرِ گودہ موقدسہ چونکی ایتا تیکہ جِه اُونِ پیشکشیِ مَاسْتَنَ تقدیمِ به و اگه دَارَ ریشہ موقدسِ بَہ، اونی دَارَ خَالَانِمَ موقدسَدہ.

۱۷ ولی بعضی جِه اَ دَارَ خَالَانِ کی یوہودیائِن بَدَدِ وَاوہ بوبوستد و اوشانی عوض، وَاْشی زیتونِ دَارَ خَالَانِ، ینی شومانِ کی یوہودی نیئیدی پیوندِ بوخوردیدی. پس آسه شوما او برکتانِ دورون کی خودا ایبراهیم و اونی زَاکَانِ وعدہ بَدَا سَامَ داریدی، هُوَطُوْ کی پیوندِ بوخورده دَارَ خَالَانِ، اصلی دَارَ شیرہ و غذا دورون سَامَ بَرَدہ.

۱۸ ولی وَاْسِی بَپَاییدِ کی غرورِ دوچارِ نیبید و اَنَ گولازِ نوکونید کی او وَاوہ بوبوسته دَارَ خَالَانِ جَایِ بیگیتیدی. جِه خاطرِ ندید کی شیمی ارزشِ فقدِ اَنه کی ایتا شقہ جِه دَارِ ایسید. هُوَطُوْیہ، شومانِ فقدِ ایتا دَارَ خَالیدی، ریشہ نیئیدی.

۱۹ ایمکانِ دارہ بیگید: «او دَارَ خَالَانِ وَاوہ بوبوستد کی ایتا جیگا مِرہ وَاَزَ به!» ۲۰ دوروسته. او شَاخِہِیَانِ ینی یوہودیائِن جِه اَ خاطرِ وَاوہ بوبوستده کی خودایِ ایمانِ نَاشْتیدی؛ شومانِمَ فقدِ جِه اَ خاطرِ اوشانی عوض پیوندِ بوخوردیدی کی خودایِ ایمانِ دَاشْتیدی. پس مغرورِ نیبید، بلکی خودا جَا بَتَرَسید. ۲۱ چونکی اگه خودا اصلی دَارَ شَاخِہِیَانِ رحمِ نوکودہ، شَمَرِہِمَ رحمِ نوکونہ.

۲۲ پس بیدینیدِ خودا چندرِ مہرَوَانِ و هُوَطُوْیَمَ سختگیرہ. اُونِ نَافَرْمَانَانِ رِہ خِیلی سختگیرہ. ولی اگه شومانِ او ایمانِ و محبتِ کی اُونِ داریدی قَايِمَ بَمَانید، شِمِرہ مہرَوَانِ به. اگه اَطُوْ نَبہ، شومانِمَ وَاوہ بیدی. ۲۳ هُوَطُوْیَمَ، اگه یوہودیائِن بی ایمانی جَا دَسَ بَکشد و وَاْگَرَدَدِ خودا ور، خودا اَشَانِ ایوارِدہ خو دَارَ پیوندِ زَنہ. دوروسته، اُونِ تَانہ اَ کَارَ بوکونہ. ۲۴ خودا شَمَرہ کی یوہودی نیئیدی و اُونِ نَشْنَاختیدی و زیتونِ دَارَ، خَالَانِ مَاسْتَنَ وَاْشی بید، اَطُوْ محبتِ بوکودہ و طَبِيعَتِ ضد، خو خورومِ دَارَ پیوندِ بَرہ. پس چندرِ ویشترِ میلِ دارہ یوہودیائِن کی اَ دَارَ اصلی شَاخِہِیَانَدہ وَاْگَرَدَانہ اوشانی اَوْلَانہ جَا و اویہ پیوندِ بَرَنہ!

خودا رحمت، همه کس رِہ

۲۵ جَانِ و دِلَ برآرَانِ، خَايِمَ کی شومانِ ایتا ایلاہی رَاَزَ جَا وَاخَوْرِ بیبید، کی غرورِ دوچارِ نیبید. دوروسته کی ایتا عیدہ جِه ایسرائیلِ قومِ هہ زَمَاتِ دورونِ اینجیلِ ضدِ کَارِ کودَانْدَرَدہ؛ ولی اَ کَارِ فقدِ تَا او وختِ کی ایدامہ دارہ کی او عیدہ جِه شومانِ کی یوہودی نیئیدی و خودا جِه اَوْلِ خو فیکرِ دورونِ دَاشْتی، مسیحِ ایمانِ بَاوَرید. ۲۶ بازون، تومأمِ ایسرائیلِ قومِ نیجاتِ یَاْفَدہ.

دروارہیِ هہ موضو بینویشتہ بوبوسته:

«اینفر کی نیجاتِ دِہہ اورشَلِیمَ جَا آیہ و ایسرائیلِ بی دینی جَا نیجاتِ دِہہ ۲۷ اَن می عهد

ايسه اوشانی امرأ کی اَشانی گونایان پاک کونم.»*

۲۸ آسه خیلی جِه یوهودیان مسیح اینجیل دوشمن ايسند؛ اَن شَمَره سود داشتی، چونکی بأعیث بوبوسته خودا خو نیجأت پیشکش شَمَره عطا بوکونه. ولی هر جور کی ببه، یوهودیان او وعدهیان و اُسی کی خودا ایبراهیم و ایسحاق و یعقوب بَدأ، اونی محبوب ايسند. ۲۹ چونکی او وخت کی خودا اینفر اینتخاب کونه و اینتا نعمت اُون بخشه، ده خو تصمیم و اَنگردانه. اُون هیوخت خو وعدهیان پَس نیگیره. ۳۰ ای وختانی شومان خودا ره سرکش بید، ولی او وخت کی یوهودیان خودا پیشکش رَد کوْدَد، اُون هو پیشکش شَمَره عطا بوکوده. ۳۱ هه زمات میانی یوهودیان سرکش ايسند؛ ولی اوشانم ایروج هو مهر وانی و رحم جا کی خودا شَمَره دأره، بهره بَرده. ۳۲ چونکی خودا همتان تاودا نافرمانی دأم میان کی بتانه همه کس ره ایجور رحم بوکونه.

۳۳ وای کی چی پور جلال خودا داریم! اونی حکمت و دانش و ثروت چی پیله ايسه! اونی ایراده و رایان آمی فأم جا ویشتره!

۳۴ «چونکی کیسه کی بتانه خوداوند فیکران بفأمه؟ کیسه کی بتانه اونی موبأشر ببه؟»
۳۵ «کی تانه اینتا پیشکش اُون تقدیم بوکونه کی اونی قابیل ببه و جِه اونی عوض رَأفا بُئیسه؟»* ۳۶ هر چی تها جِه خودا ايسه؛ همه چی وجود اونی قودرت و اُپخته تها و همه چی اونی شوکو و جلال ره ايسه. تومأم نوبوستنی ستایش اُون ره ببه! آمین.

* ۲۷:۱۱ إشعیا ۲۰:۵۹ و ۲۱؛ ۹:۲۷ (یونانی دسخط میان)

* ۳۴:۱۱ إشعیا ۱۳:۴۰ (یونانی دسخط میان)

* ۳۵:۱۱ ایوب ۱۱:۴۱

زنده قوربانیانِ خدا ره

۱ پس ای جان و دِل برآرآن و خأخورآن، خدا آ لوطف و رحمت جولو، ایلتمأس کونم کی شیمی جانِ خودای تقدیم بوکونید. بْدأ شیمی جان، موقدس و زنده قوربانی بیه، اوجور قوربانی کی خودای خوش آیه. خدا پرستش را روش رَأس رَأسی هنه. ۲ دنیا مردوم کردکار و زندگی را روش دونبال نوکونید، بلکی وئالید خدا شیمی فیکران و اوجور کی فیکر کونیدی عوض کونه کی ایتا تازه اینسان تبدیل بید. هو وخت تأنیدی خدا ایرادهی بفأمید، اونچی کی خُب و کَامیل و اونی پسند ایسه، بیأفید.

۳ شومان کی خدا روسولیدی، شَمَره جِه اونی ور نصیحت کونم کی پیلتر جِه اونی کی ایسید شَمَره بحیساب ناؤرید، بلکی دروآرهی شومان دورست قیضاوت بوکونید و شَمَره هوندر ایمان امرأ کی خدا شَمَره فادأ عیار بزنید. ۴ دورست هوطو کی امی جان جِه جوروآجور عَصم و اعضا چاکوده بوبوسته و هرتأ عضو ایتا موشخص وظیفه دأره، ۵ مسیح جان، ینی کیلیسایم جوروآجور عَصم و اعضا دأره و امان کی خیلی ایسیم اونی جان عَصم و اعضایم و کسکس شینیم.

۶ خدا، خو فیض و اسی، هر کودام جِه اَمَره ایتا بخصوص عطا ببخشه کی خاصن وظیفه‌یان انجام بَدیم. اگه خدا شَمَره نوبوت کون عطاء فادأ، شیمی ایمان اندر نوبوت بوکونید. ۷ اگه شیمی عطا، الباقیان خدمت کون ایسه، آ کار خیلی خُب انجام بدید. اگه آموجن عطاء دأریدی، خُب باموجید. ۸ اگه شیمی عطا تشویق ایسه، الباقی آدمآن تشویق بوکونید. اگه شیمی عطا فقرآن کومک کون ایسه، دس دیلوازی امرأ اَطو بوکونید. اگه خدا، مدیر بوئون قدرت عطا بوکوده، آ مسئولیت جدی بیگیرید. اوشانی کی پریشان احوالآن دیل تسلائی دَن عطاء دأرده، بْدأ ریغت و مسیحی خصلت امرأ، آ خدمت انجام بَد.

۹ ظاهیرسازی امرأ محبت نوکونید، بلکی شیمی محبت صداقت امرأ بیه. جِه هرتأ بْد کار دُور بنیسید؛ خورومی دوجوکید. ۱۰ کسکس مسیحی برآران مأنستن، خیلی دوس بْدآرید. هرتأ جِه شومان اویتائی ویشتر جِه خودش ایحترام بَنه. ۱۱ خوداوند خدمت کون دورون سوستی و تنبلی نوکونید، بلکی روحانی شوق و ذوق امرأ اون خدمت بوکونید. ۱۲ او اومید دورون کی دأریدی شاد ببید، سختیان میان صبر بْدآرید و همیشک دوعا بوکونید. ۱۳ شیمی مسیحی برآران احتیاجان جِه بین بردن ره، حق سعی بزنید. شیمی خانه دروآزه، همیشک میهمان ره واز بیه.

۱۴ اگه اینفر شَمَره مسیحی بوئون و اسی، اذت آزار و جفا بْدأ، اون نیفرین نوکونید، بلکی دوعا بوکونید کی خدا لوطف اونی امرأ بیه. ۱۵ اگه اینفر خوشال بیه، اونی امرأ خوشالی بوکونید و اگه اینفر غورصه بْدأره، اونی غورصه میان سام بْدآرید. ۱۶ کسکس ره ایجور ارزش بنید. شَمَره گولاز نوکونید و اوشانی امرأ کی الباقی مردوم جا بیجیرترده و اومید نأرده، شوئون آمون کنار نئید و شَمَره الباقیان جا بوجورتر بحیساب ناؤرید.

۱۷ هیوخت بدی عوض، بدی نوکونید. جوری کردکار بوکونید کی همتان بتاند بیدیند کی شومان شیمی کارآن میان دوروستیدی و صداقت دأریدی. ۱۸ هیکس امرأ توک بتوک نأیدید.

تأ اویہ کی ایمکان دأره مردومؔ امرأ صولح و صفا میأن بیسید.

^{۱۹} جان و دیل ریفقان؁ هیوخت هیکسؔ جا اینتقام فأنگیرید؁ بلکی اونؔ خودا عادیلؔ غیظؔ و اؔگودار بوکونید؁ چونکی موقدس کیتأبأنؔ دورون بینویشته بوبوسته: «خوداوند فرمایه: اینتقام و جزأ می شین ایسه.» * ^{۲۰} پس؁ «اؔگه تی دوشمن ویشتأیه اونؔ خورأک فادن و اؔگه تشنه ایسنه اونؔ آب و أخوران. تی اؔکارؔ امرأ؁ شرمؔ شوالهیانؔ اونی سرؔ پورؔ کونی.» * ^{۲۱} ولأنید بدی شیمی سرؔ بأش ببه؁ بلکی خبیؔ کودنؔ امرأ؁ بدیؔ بیگیل دوکؤبید.

* ۱۹:۱۲ تننیه ۳۵:۳۲.

* ۲۰:۱۲ امثال ۲۱:۲۵ و ۲۲.

مسیحیان وظیفہ دولت رہ

۱ دولت و اونی قانونان ایطاعت بوکونید، چونکی اوشان خودا بنا بوکودہ. تومام دونیا دورون، خودا تومام دولتان باوردہ قودرت سر. ۲ پس هر کی جہ مملکت قانونان ترمرد بوکونہ، بہ یقین جہ اونچی کی خودا حوکم بوکودہ، رو و اگر دانیہ و البت موجازات بہ. ۳ اوشان کی اوشانی کاران دوروستدہ، دولت ماموران جا نترسدہ، ولی خطاکار و بد آدمان ہمیشک اوشانی جا ترسدہ. پس اگہ خایی ترس و تشویش میان زندگی نوکونی، قانونان جا ایطاعت بوکون و آرامش بدار! ۴ دولت مامور، جہ خودا ور وظیفہ دارہ ترہ کومک بوکونہ. ولی اگہ ایتا خلاف کار انجام بدی، اونی جا بترس چونکی ترہ موجازات کونہ. خودا اون موقرر بوکودہ کی اوشانی کی خلاف کوئدہ موجازات بوکونہ. ۵ پس قانون جا وستی ایطاعت کون، نہ فقد موجازات جا دور مانستن رہ نہ، بلکی شیمی و یجدان راحت و اسییم ایسہ.

۶ هن و اسییم شیمی مالیات وستی فاید کی دولت ماموران موجب فراہم بیہ و بتاند خودا کار انجام بدد، ینی شمرہ خیدمت کون ایدامہ بدد. ۷ هرکس حق اون فاید: مالیاتان شیمی میل امرأ فاید؛ شیمی بوجور دسیان جا ایطاعت بوکونید و اوشانی کی ایحترام لایقہ، ایحترام بوکونید.

مسیحیان وظیفہ مردوم رہ

۸ تومام شیمی بدہکاریان فاید کی هیکس دین جبر نیسید. فقد آن شیمی وظیفہ بدانید کی مردوم محبت بوکونید. هیوخت جہ محبت کون دس نکشید چونکی الباقی محبت کون امرأ یقین بدانید ایلاہی حوکمان جا ایطاعت بوکودیدی و خودا خاستہی انجام بداییدی. ۹ چونکی ا حوکمان کی گدہ، «زنا نوکودن؛ قتل نوکودن؛ دوزدی نوکودن؛ طمع نواداشتن» و ہرتا دہ حوکم کی نہا، ایتا حوکم دورون سر بہم بامو کی فرمایہ: «تی ہمسادہی تی جان مانستن دوس بدار.» ۱۰ ہطویہ، محبت هیکس بدی نوکونہ. پس اگہ آدمان محبت بوکونید، آن مانہ کی ہمتا ایلاہی دستوران و حوکمان بجا باوردیدی. کوتا بگم تنأ حوکم و قانونی کی شمرہ ایحتیاج بہ، محبتہ.

۱۱ ایتا دہ موضو کی آمرہ خوروم کاران رہ تشویق کونہ، آنہ کی وخت سریع دوارہ و امی عمر تومان بہ. پس خاب جا ویریزید چونکی اسہ خوداوند و اگر دستان وخت جہ او زماٹ کی ایمان باوردیم نیزدیکترہ. ۱۲ شب تومان بوستہ و نیجأت روح نیزدیکہ. پس، او تاریک کاران کی گونا امرأ ایتا بوہوستہ ایور بنید، نور زرہی دوکونید. ۱۳ چونکی آمان روح روشنی شینیم و الباقی آدمان ورجا وستی خوروم کردکاران بداریم. عیاشی و مستی و زنا و ہوس بازی و دعوا و حسودی محفیلان دورون نیشید. ۱۴ اونی عوض، خوداوند عیسا مسیح حوضور دوکونید و شیمی شروز ہوسان رفع کون دونبال نیبید.

مسیحیان وظیفہ کس کس رہ

۱ اونی کی سوسٹ ایمان دارہ، شیمی جم میان قوبیل بوکونید و دروارہی کارانی کی اوشان رہ ایتا موشخص نظر ننا، اونی امرأ توک بتوک نایید. ۲ مثل باؤرم، اینفر ایمان اون وئالہ ہرچی بوخورہ، ولی اویتا کی اونی ویدان حساسہ، فقد سبزیان خورہ. ۳ پس اوشانی کی آجور گوشت خوردن رہ موشکیل نارڈہ، اوشانی کی نوخوردہ ملامت نوکوند و اوشانی کی نوخوردہ، اوشانی جا کی خوردہ ایراد نیگیرد، چونکی خدا قوبیل بوکودہ کی آسانم اونی زای بید. ۴ اوشان خدا بندہیان ایسد، شیمی بندہیان نیید، اوشان فقد خودای جواب پس دھدہ، نہ شمّرہ. هنّ و اسی، وئالید خدا اوشانی عقیدہ دوروست یا غلط بوئون آسان نیشان بدہ و البت خدا قادیرہ کی اوشان کومک بوکونہ کی دوروست رای پیش بیگیرد.

۵ بعضی یم گومان کوئدہ کی مسیحیان وستی یوہودیان موقدس روجان خدا خاص عیادت روجان مانستن حیفظ بوکوند ولی بعضی دہ آجور کاران بیخود دانندہ و ابعقاد دارڈہ کی ہمتا روجان ایجور خدا شین ایسد. دروارہی آجور موضوعیان، ہرکی وستی خورہ تصمیم بیگیرہ. ۶ اوشانی کی خاص روجان دورون خداوند عیادت کوئدہ، اونی حورمت ٹھن رہ اٹو کوئدہ. اوشانم کی ہرجور غذای خوردہ، خداوند ایحترام ٹھن رہ اٹو کوئدہ، چونکی بیشتر جہ اونی خوردن خودای شوکر گدہ و اوشانم کی بعضی خوراکان خوردن جا پرهیز کوئدہ، خداوند خاید خوشال کوئد و خودای شوکر کوئدہ. ۷ ہر جور کی ببہ نوآستی جہ خاطر دیم کی امی صاب ایختیار خودمان نییم و نتانیم ہرجور کی خاییم زندگی بوکونیم و یا ہرجور کی خاییم، بیمیریم. ۸ چی زندگی دورون چی مردن دورون، امان خدا جا پیروی کونیم و اونی شینیم. ۹ مسیح جہ مردن و زندہ بوستن ہہ منظور داشتی کی بتانہ چی زندگی درازا دورون و چی امی مردن زماٹ دورون، امی خداوند و صاب ایختیار ببہ.

۱۰ پس، چرہ تی برار و تی خاخور قیضاوت کونی؟ یا چرہ اون تی چوم دورون کوجہدانہ دینی؟ شیمی خاطر دورون بدآرید کی ہرتا جہ امان وستی خدا دآوری تخت جولو تنّا بنیسیم. ۱۱ چونکی بینویشہ بوبوستہ: «خداوند گہ: می حیات قسم خورم کی ہرتا زانو می جولو فوچومہ و ہرتا زوان مرہ ستائش کونہ.» ۱۲ ہطویہ، ہرتا جہ امان وستی خودای حیساب پس بدیم.

۱۳ پس، کس کس محکوم کوند جا دس فاکشیم و اونی عوض، حق سعی بزنید شیمی کردکار اوجور ببہ کی الباقی ایمانداران لغزش و گفتن باعیت نبہ.

۱۴ منم، او ایختیار و اسی کی خداوند عیسا مرہ فادأ، باؤر دارم کی ہیتا غذای خوردن، خورہ خورہ ایشتیوا نییہ. ولی اگہ اینفر ابعقاد بدآرہ کی آکار ایشتیوا، اٹو ببہ، آجور آدم رہ ایشتیوا. ۱۵ ہطویم اگہ دینیدی کی اوچی کی خوریدی شیمی برار ویدان اذت آزار دہہ، و استی آکار جا دس بکشید، اٹو نبہ محبت موطابق کردکار نوکونیدی. ولانید شیمی خوردن اینفر ایمان جہ بین شوئون باعیت ببہ کی مسیح اون رہ خو جان فدا بوکودہ. ۱۶ پس جوری عمل نوکونید کی اونی و اسی شیمی جا ایراد بیگیرد، حتا اگہ او کار شیمی فیکر

دورون دوروست بّہ۔ ۱۷ چونکی خودا پادیشائی کی امان مسیحیان زندگی هدف ایسہ، خوردن و واخوردن نیبہ بلکی خبی و آرامش و خوشالی جا بھرہ بردنہ کی روح القدس عطا فرمایہ۔ ۱۸ اگہ اٹو مسیح خدمت بوکونید، باعیث بیدی خودا خوشال بہ و الباقیانم شمرہ تصدق کوئدہ۔ ۱۹ پس شیمی هدف ان بّہ کی الباقی ایمانداران امرأ صولح و صفأ دورون بنیسید کی باعیث ببید اوشانی ایمان تقویت بّہ۔

۲۰ ایتا پیسخالہ گوشت و اسی خودا کار خراب نوکونید۔ وازم تیکرار کونم، گوشت میان ایشکال ننا، ولی اگہ اونی خوردن اینفر ایمان سوستی و لغزش باعیث بّہ، ا کار گونا بحیساب آیہ۔ ۲۱ خوروم کار آنہ کی جہ گوشت خوردن و شراب و اخوردن و ہرتا یدہ کار کی الباقی آدمان لغزش خوردن و ناراحتی باعیث بہ، پرہیز بوکونید۔ ۲۲ ہن و اسی، ہرتا باور کی ا موضوعیان رہ داریدی، اون خودا و شیمی میان بدارید۔ خوشحال اونی کی اونچی کی دوروست دانہ انجام دنن و اسی خورہ محکوم و ملأمت نوکونہ۔ ۲۳ ولی اینفر ویدان، او کار و اسی کی کوداندہ ناراحتہ، اصلن نوأستی او کار دس بیگیرہ، چونکی اٹوی گونا بوکودہ، چونکی اونی ویدان او کار گونا دانہ۔ پس اگہ خاییدی ایتا کار بوکونید کی اون گونا دانیدی، اون انجام ندید، چونکی او کار کی غورصہ دار ویدان امرأ انجام بّہ گونایہ۔

بخش ۱۵

الباقیان فیکرم بوکونیم

^۱ امان کی پور قوتیم، اوشانی مولا حظهئی و اُستی بوکونیم کی آجور موضوعیان دورون حساسده. فقد نو اُستی اَمَرَه راضی بداریم. ^۲ هرتا جِه امان و اُستی الباقی ادمان کومک بوکونیم کی اونچی کی دور وسته انجام بدد. اشان و اُستی در خوداوند بنا بوکونیم. ^۳ چونکی مسیح خو خوشی ره زندگی نوکودی، هوطو کی موقدس کیتابان دورون بینویشته بوبوسته: «بی حورمتی جِه اوشانی کی تره لو غاز خائده، می سر بکفته.» ^۴ چونکی هرچی پیشتر موقدس کیتابان دورون بینویشته بوبوسته، اُمی اموخنن ره ایسه کی بتانیم اومید بداریم او صبر و تحمل جا کی اوشانی دورون باموخته بوبوسته، بتانیم اومید بداریم.

^۵ ببه کی، او خدا کی صبر و دیل گرمی عطا کونه، شمره کومک بوکونه کی کامیل صلح و صفای دورون کس کس اَمَرَه زندگی بوکونید و کس کس ره او فیکری بدارید کی عیسا مسیح پیروان ره شایسته ایسه. ^۶ اوطویی امان همتان تانیم ایتا دیل و ایتا زوان اَمَرَه خودای کی اُمی خوداوند عیسا مسیح پیره، پرستش و ستایش بوکونیم.

^۷ کس کس شیمی جم دورون جان و دیل اَمَرَه قوبیل بوکونید، هوطو کی مسیح شمره جان و دیل اَمَرَه قوبیل بوکوده کی خدا جلال بیافه. ^۸ بسر اُفت دیبید کی عیسا مسیح بامو کی یوهودیان خدمت بوکونه و اَطو ثابت بوکونه کی خدا امین ایسه و خو وعدهیان کی اشان پیله بابایان فادأ انجام دهه. ^۹ هطویم بسر اُفت بیبید کی اون بامو، اوشانی کی یوهودی نیبدم نیجات بدأ کی اشانم خودای او رحم و دیلسوجی و اُسی کی اوشان ره بوکوده، شوکر و ستایش بوکوند. بینویشته بوبوسته: «قومان میان تره شوکر گم و تی نام ره سورود خانم.»

^{۱۰} ایوارده ایتا جا فرمایه: «ای قومان شومان، اونی قوم، بنی اسرائیل اَمَرَه، خوشالی بوکونید!»

^{۱۱} هطویم گه: «ای قومان، خوداوند ستایش بوکونید! همه کس اون ستایش بوکوند!»

^{۱۲} اشعیای پیغمبرم گه: «داوود تخت و ارث ظاهر به و قومان پادیشا به و اون اشان تئا اومیده.»

^{۱۳} دوعا کونم کی او خدا کی همتا اومیدان، اونی جا سرگیره، شمره او ایمانی کی اون دارید و اُسی، خوشالی و آرامش عطا بوکونه کی روح القدس کومک اَمَرَه، شیمی اومید روح بروج ایضافه به.

پولس، او قومانی کی یوهودی نیبده رسوله

^{۱۴} ای براران، شیمی جولف فام و خوروم کردکار جا اصلن شک نازم و ایطمینان دارم کی ا موضوعی اندر خُب دانیدی کی تانیدی اوشان الباقی ادمانم باموجید. ^{۱۵} ولی اَطو بگم، بعضی جِه ا مسئلهیان سر یارستن اَمَرَه تاکید بوکودم چونکی دانستیم فقد ایتا بخاطر اوردن وسته؛ چونکی من خودا فیض اَمَرَه، ^{۱۶} شومان کی یوهودی نیبیدی خدمت کون ره عیسا مسیح اوسه کوده ایسم، کی اینجیل خوروم خور شمره فارسانم، شمره ایتا خوشبو قوربانی مانستن خودای پیشکش بوکونم، چونکی شومان روح القدس اَمَرَه، اونی ره قابیل قوبیل و موقدس بوبوستید. ^{۱۷} پس تومام ا کاران و اُسی کی عیسا مسیح می دسن اَمَرَه انجام دهه، تانم گولاز بوکونم. ^{۱۸} دروآرهی الباقیان خدمت کون نیارم قیضاوت بوکونم، ولی تانم دروآرهی

می خدمت قیضاوت بوکونم و بگم کی مسیح مَرّه اوشانی ره کی یوهودی نیبد ایتا آزار چاکوده کی چی می پیغام امرأ چی می کاران امرأ خودا ور هیدایت ببد. ۱۹ و اشان او نیشانهیان و موجیزهیان قودرت تاثیر امرأ کی جِه خودا روح بو، قانع بوستیدی. اَطو بو کی مسیح اینجیل خوروم خور جِه اورشلیم تا ایلیریکوم تومام و کمال و اگویا بوکودم. ۲۰ ولی تومام وخت می آروزو آن بو کی همتا جاجیگایم بشم، خودا کلام او جیگایان دورون کی مسیح نام هیوخت بشتاوسته نوبوسته، بشارت بدم. ولی هیوخت نخاستم کی اینجیل خوروم خور او جیگایان دورون کی اینفر پیشتر اویّه ایتا عیدّه ی مسیح ور هیدایت بوکوده، و ایتا کیلیسا چاکوده بوبوسته مو عیظه بوکونم. ۲۱ راس راسی هو نقشه ی کی موقدس کیتابان دورون بامو دونبال کوداندرم، اویّه کی فرمایه: «اوشانی کی هیچی دروآره ی اون اشان بوگفته نوبوسته بو، دینده و اوشانی کی هیوخت دروآره ی اون نشتاوسته بود، فامده.»* ۲۲ هن و اسی ایسه کی تومام ا مودت دورون نتانستم شیمی دین ره بایم، چونکی ا جیگایان دورون مو عیظه کودن موشغول بوم.

پولس نقشه دونبالتر ره

۲۳ ولی آسه ده می خدمت ایّه تومان بوبوسته و خیلی سالان رافا ایسان پسی، موشتاقم کی بایم شیمی ورجا. ۲۴ اومید دارم اسپانیا را سر، بایم شمره بیدینم کی ایتا مودت پسی کی شیمی ورجا بنیسام و جِه شیمی دین ایچه ستر بوستم، مَرّه اسپانیا ور، شوئون ره بدرقه بوکونید.

۲۵ ولی پیشتر جِه آنکی بایم شیمی ورجا، اول شم اورشلیم کی اویّه مسیحیان و اسی کی جِه یوهود نتاجده، ایتا پیشکش ببرم. ۲۶ چونکی هوطو کی دانیدی، «یونان» و «مقدونیه» مسیحیان، او مسیحیان ره کی اورشلیم میان سخت شرایط دورون زندگی کوداندرده، ایچه پیشکش جم کودده. ۲۷ اوشان ا کار رضایت و خوشالی امرأ انجام بداده، چونکی ایحساس کونده اورشلیم مسیحیان دین جیر ایسد. دانیدی چره؟ جِه ا خاطر کی ا مسیحیان کی جِه پیشتر یوهودی نوبود، مسیح نیجات خور جِه اورشلیم کیلیسا مسیحیان بشتاوستد. هن و اسی چونکی ا روحانی عطیه ی جِه اویّه فاکیقتد، حس کونده کی ایتا کوجه خدمت کی تانده اون عوض انجام بدد، آن ایسه کی اشان مالی کومک بوکوند. ۲۸ هطوکی ا پیشکش مقصد فارسانم و اشان خوروم کار تومان کونم، می را سر اسپانیا شوئون ره، شیمی دین و اسی ایم ۲۹ و ایطمینان دارم کی او وخت کی بایم، مسیح مَرّه ایتا عالمه برکتان عطا کونه کی شمره فارسانم.

۳۰ ای می جان و دیلان، ایلتماس کونم عیسا مسیح و او محبت و اسی کی جِه روح القدس شیمی دیل میان مره بنا بوبوسته، مَرّه شیمی دوعایان امرأ می تقلا زین دورون کومک فارسانید. ۳۱ دوعا بوکونید کی اورشلیم دورون او یوودیان جا کی مسیح ایمان نازده، در امان بیم. هطویم دوعا بوکونید کی می خدمت، اویّه مسیحیان ره قابیل قوبیل ببه. ۳۲ بازون، تانم خودا خاست امرأ، ایتا خوشال دیل امرأ بایم شیمی ورجا کی کس کس قوت بدیم. ۳۳ می دوعا آنه کی او خودا کی آرامش اونی سراگیره، شیمی همتان امرأ ببه. آمین!

* ۲۱:۱۵ اشعیا ۵۲:۱۵ (یونانی دسخط میان).

پولسّ سلامان روم کیلیسا اعضا ره

۱ امی خآخور فیبیئی کی جہ کنخریه شهر کیلیسا خآدیماں ایسه، شمره معرفّی کونم. ۲ اون اینفر مأنستن کی خودا قوم میآن ایحترامّ لأیقده، در خوداوند قوبیل بوکونید. اون او ایحترامّ امرأ کی موقدسانّ ره لأیقده، در خوداوند قوبیل بوکونید و هر جور کی تأنیدی اون کومک بوکونید، چونکی اون خلیانّ کی ایتا جہ اوشان من بيم او وخت کی ایحتیاج داشتیم کومک بوکوده. ۳ پریسکیلا و اونی مرد اکیلائی سلام برسانید. اشان عیسا مسیح خیدمت کودن ره، می امرأ همکار بود. ۴ راسرأیی خوشانی جانّ می و اسی خطرّ دورون تاوداده و تنّا می و اسی نوبو، بلکی تومامّ او کیلیسیایان کی جہ اول یوهودی نوبود، اشانّی جا سپاسگوزآرد.

۵ خاهیش کونم می گرمّ سلامان او ایماندارانّ کی عیادتّ و اسی اشانّی خانه میآن جمّ بده فارسانید. می جانّ دیلّ ریفق اپینتوسّ سلام فارسانید. اون اولی نفر بو کی آسیا میآن مسیح ایمان باورده. ۶ هطویمّ می سلام مریمّ فارسانید کی خلی زحمتانّ بگشه کی امره کومک بوکونه. ۷ می قومّ خیشان، اندرونیکوس و یونیاس کی کسکسّ امرأ زندان دورون ایساییم، سلام فارسانید. اشانّی جا پیشتر مسیحی بوبوستد و روسولان اوشانّی ره خلی ایحترامّ نهد. ۸ می جان و دیلّ ریفق و خوروّم مسیحی امپلیاسّ سلام برسانید، ۹ هطویمّ اوربانوس کی خوداوند خیدمت ره امی همکاره و می ریفق استاخیس.

۱۰ اپلیس کی خو وفاداریّ مسیح ثابت بوکوده و هطویمّ اوشانیّ کی آرسثولسّ خانه دورون کار کوئده، می گرمّ سلامان فارسانید. ۱۱ می قومّ خیش هیرودیون و هطویمّ او ایماندارانّ کی نارکسوس خانه دورون ایساده سلام برسانید. ۱۲ خوداوند خیدمتگوزارانّ، گرمی بانویان تریفینا و تریفوسا و جان و دیلّ پریس کی خوداوند ره خلی زحمت بکشته سلام فارسانید. ۱۳ او اینتخاب بوبوسته مسیحی رؤس و اونی مار، کی مرهمّ ایتا مارّ مأنستن بو، می سلام برسانید. ۱۴ خاهیش کونم می سلامانّ آسینکریتوس، فلیگون، هرماس، پتروباس، هریمیس و الباقی برارانّ کی اوشانی امرأیده فارسانید. ۱۵ هطویمّ فیلولوگوس، یولیا، نیریاس و اونی خآخور و اولمپاس و تومامّ مسیحیانّ کی اوشانی امرأیده، می سلام برسانید. ۱۶ کسکسّ ایتا موقدسّ ماچی امرأ سلام بیگید. مسیح تومامّ کیلیسیایان شمره سلام رسانده.

آخری گب

۱۷ ختمّ کلام، ای جان و دیلان، خاهیش کونم جہ اوشانی کی دودستگی و تفرقه چاکونده، دؤر بیسید چونکی آجور آدمان باعیت بده، الباقیان ایمان سوست به و خایده او عقیدهیانّ کی شیمی اموجهیانّ امرأ فرق کونه دروآرهیّ مسیح باموجد. ۱۸ آجور معلمان، امی خوداوند عیسا مسیح خیدمت نوکونده و فقد خوشانّ نفع دونبالده. اشان، خب گب زنده و سآده دیلّ مردومّ ویشتر وختان اشانّی گول خورده. ۱۹ ولی همه دأنده کی شومان اینجیل ره وفادار و قایم ایسآیدی و ا موضوع و اسی خلی خوشالم. ولی می آروزو آنه کی همیشک دروآرهیّ دوروستی و آخب و آگاه بیبید و دروآرهیّ بدی و نادوروستی، سآده دیل و بی تجربوبه. ۲۰ او خودا کی صلوح و آرامش اونی شینه، خلی زود شیطانّ شیمی پایان جیر ساوه! امی خوداوند

عیسا مسیح فیض و لوطف شیمی امرأ ببه!
۲۱ تیموتائوس می همکار و لوکیوس، یاسون و سوسیپاتروس می قوم خویش، شمره سلام
رسانده.

۲۲ من، ترتیوس شیمی مسیحی برارم کی آ دسخط پولس زوان جا نیویسم، می گرم سلامان
شمره اوسه کونم. ۲۳ گایوسم سلام رسانه. من اونی میهمانم و مسیحیان آیه اونی خانه دورون
جم بده. ارستوس، شهر خزانه دار سلام رسانه و هطویم امی برار کوارتوس.
۲۴ امی خوداوند عیسا مسیح فیض شیمی همتان امرأ ببه. آمین.*

۲۵ آسه تومام جلال بر خودا ببه کی تانه او اینجیل موطابق کی بشارت دهم، شمره قورص
و قائم چاکونه. آ پیغام کی درو ره عیسا مسیحه، اونی نقشه، شیمی نیجات ره کی یو هودی
نییدی و آشکافته کی پیشتران ایتا راز مانستن بو کی معلوم نوبو. ۲۶ آسه پیغمبران پیشگویی
موطابق و او ابدی خودا فرمان جا، آ پیغام همه جیگا و اگویا به کی مردوم، دونیا اوسر
میان مسیح ایمان باورد و اونی جا ایطاعت بوکوند. ۲۷ او خودا ره کی دانای یکتا ایسه،
عیسا مسیح دس جا تا ابد جلال ببه! آمین.

* ۱۶: ۲۴ آیه ۲۴ ایتا عیده جه قدیم دسخطان میان نامو.

تازہ عہد

رشت گیلکی

اول قرنٹیان

پولس اولی دسخط قرنٹس مسیحیان رہ

صورتنامه

۱	بخش ۱
۴	بخش ۲
۶	بخش ۳
۸	بخش ۴
۱۰	بخش ۵
۱۱	بخش ۶
۱۳	بخش ۷
۱۶	بخش ۸
۱۷	بخش ۹
۱۹	بخش ۱۰
۲۱	بخش ۱۱
۲۳	بخش ۱۲
۲۵	بخش ۱۳
۲۶	بخش ۱۴
۲۹	بخش ۱۵
۳۲	بخش ۱۶

پولسِ اولیٰ دسخطِ قرنّتسِ مسیحیانِ ره

بخش ۱

۱ ا دسخطِ جِه پولسِ ور ایسه کی خودا ایرآده امرأ اینتخاب بوبوسته کی عیسا مسیح روسول ببه و هطویم جِه آمی برآر سوستانیس ور.

۲ ا دسخطِ شَمَره قرنّتس میان خودا کیلیسا ره نیویسم کی خودا شَمَره دعوت بوکوده کی اونی موقدس قوم بیبید. اون شومان و هطویم تومأم مسیحیان کی هر تا ده جیگا میان آمی خوداوند عیسا مسیح نام دُخاندِه، کی آمی خوداوند و آشان خوداوند ایسه، مسیح عیسا توسط تقدیس بوکوده.

۳ جِه آمی پئر خودا، و آمی خوداوند عیسا مسیح، شَمَره فیض و آرامش خایم.

قرنّتیانِ ایمانِ ره شوکر کودن

۴ همیشک خودای شوکر کونم شیمی وجود ره او فیض و اسی کی عیسا مسیح شَمَره عطا بفرمأسته. ۵ چونکی اون شیمی کیلیسای جِه هر ور پوربار چاکوده – تومأم شیمی قشنگ گبان و تومأم شیمی شناخت و معرفت امرأ. ۶ اوچی کی امان دروآرهی مسیح شَمَره بوگفتیم او طو شیمی دورون ریشه بودووانه ۷ کی شومان بتأستید جِه همتأ روحانی عطایان بهره بَیرید و هسایم چومبرأ و آماده ایسایید کی آمی خوداوند عیسا مسیح و اُگرده. ۸ خودایم شیمی ایمان تا او روح کی عیسا مسیح و اُگرده قایم دآره، کی او روح میان هرتا گونا و خطا جا پاک و آزاد بحیساب بایید. ۹ خودا ا کار امره انجام دهه، چونکی اون خو وعدهیان انجام دنن دورون آمین و وفادار ایسه. اون هو خودایی ایسه کی شَمَره دعوت بوکوده کی اونی پسر عیسا مسیح، آمی خوداوند امرأ، ریفافت و روحانی ایتحاد بدآرید.

کیلیسا میان سیوایی

۱۰ ولی ای جان و دیل برآران، شَمَره ایلتماس کونم آمی خوداوند عیسا مسیح نام امرأ جِه بوگو موگو و دعوا دس اوسانید، حق سعی بزنید کس کس امرأ سازش بدآرید کی شیمی میان سیوایی و شکاف بوجود نایه. خاهش کونم کی ایتا فیکر و مقصد بدآرید. ۱۱ چونکی ای جان و دیل برآران، چنتا جِه «خلویی» خانوار آدم نفران، مَره خور بدآده کی شیمی میان بوگو موگو و سیوایی نهأ ۱۲ ا طویی کی ایتا عیده جِه شومان گده پولس شاگرد ایسد و ایتا ده عیدهیم گده کی «اپلس» و یا «پطرس» بالأخا ایسد و ایتا عیدهیم ایدعا کوئده کی فقد مسیح شاگرد ایسد. ۱۳ مگه مسیح تکس تکس بوبوسته؟ مگه آن پولس بو کی شیمی گونایان آمرزنن و اسی بوشو صلیب جور؟ مگه اینفر جِه شومان ایسه کی پولس نام امرأ تعمید فاگفته بی؟ ۱۴ خودای شوکر کونم کی جگرز کریسپوس و گایوس، هیکس ده جِه شَمَره تعمید ندأم! ۱۵ هن و اسی، هیکس نتانه بگه کی قصد داشتیم ایتا تازه دار و دسته «پولس

کلیسا» نامِ امرأ چاکونم۔^{۱۶} البت «ایستیفان» خانوارمِ تعمید بدام۔ ولی دہ خاطر نازمِ هیکس جگرز اشانِ تعمید بدمِ بیم۔^{۱۷} چونکی مسیح مَرہ اوسہ نوکودہ کی مردومِ تعمید بدم، بلکی اینجیل پیغام و اگویا بوکونم۔ حتّا می موعیظہیانِ اندر گیرایی نارہ، چونکی قشنگ و فلسفی کلمہیانِ ایستقادہ نوکونم، نبہ کی جہ او قوت و اثر کی مسیح صلیب سادہ پیغامِ دورون نہا کم کونم۔

مسیح، خودا حکمت و قدرت

^{۱۸} من خلی خُب دائم کی اوشانی رِہ کی شدہ هلاکت ور، او وخت کی ایشتاودہ کی عیسا مسیح خو جانِ صلیب سَر قداً بوکودہ کی اینسانِ نیجاتِ بیکشہ چندر نادانانِ کارانِ مائستَن ایسہ۔ ولی امرہ کی نیجاتِ را دورون پیش دَکفیم، ا پیغامِ خودا قدرتِ نیشان دہہ۔^{۱۹} چونکی موقدس کیتابانِ دورون بینویشتہ بوبوستہ: «عاقیلانِ عقل جہ میانِ بزم و فامیدہ آدمانِ فام باطیل کونم۔»

^{۲۰} پس ا عاقیلان و دینی عالیمان و فلسفہ دانان کوئیہ ایسادہ کی دروارہیِ دونیا جولف موضوعیانِ بوگو موگو کوندہ؟ خودا اشانِ جاہیل چاکودہ و نیشانِ بدم کی اوشانِ عقل و فام عاتیل و باطیل ایسہ۔^{۲۱} چونکی خودایی کی دانّا ایسہ صلاح ندانستہ کی آدمانِ خوشانِ عقل و فامِ امرأ اونِ بشناسد۔ بلکی اونِ امی میانِ بامو و تومامِ اوشانی کی اونی پیغامِ ایمان باوردِ نیجاتِ بدم، ینی هو پیغامِ کی دونیا مردوم، چی یوہودی بدم چی یوہودی نبد، اونِ پوچ و بی مانی داندہ۔^{۲۲} چونکی یوہودیانِ آن خایدہ کی امی پیغامِ ایتّا موجبہ امرأ ثابت بوکونیم و یونانیانمِ فقد او موضوعیانِ کی اوشانِ فلسفہ و فامِ امرأ ایتّا ببہ قوبیل کوندہ۔^{۲۳} ولی امی پیغامِ آن ایسہ کی مسیح اینسانِ نیجاتِ رِہ صلیب جور فاکشہ بوبوستہ و بمردہ؛ و ا پیغامِ یوہودیانِ رِہ ایہانتِ* ایسہ و یونانیانِ رِہ پوچ و بی مانی۔^{۲۴} ولی اوشانی کی جہ خودا ور نیجاتِ فاکگفتنِ رِہ دعوتِ بوبوستہ، چی یوہودی چی یونانی، خودا قدرت و عاقیلانہ نقشہ اوشانِ نیجاتِ رِہ، مسیح ایسہ۔^{۲۵} خودا نیجاتِ نقشہ کی ایتّا عیدہ اونِ پوچ و بی مانی داندہ، ویشتر عاقیلانہ ایسہ جہ عاقیل مردومِ عاقیل نقشہیان؛ و مسیح مردنِ صلیب جور کی ایتّا عیدہ نظرِ دورون خودا ضعفِ نیشان دہہ، خلی پورزورتر جہ تومامِ اینسانی قدرتانِ ایسہ۔^{۲۶} جان و دیل براران و خاوران، خاطر باورید او زماٹ کی مسیح شاگردی رِہ دعوت بوبوستید، چی جاجیگا میانِ ایسابید۔ خلی جہ شومانِ ا دونیا معیارانِ امرأ، عاقیل یا صابِ نوفوذ یا جہ ایتّا اصیل خانوار نیبید۔^{۲۷} بلکی خودا اوشانیِ اینتخابِ بوکودہ کی شبمی مائستَن دونیا مردومِ چومِ میان، نادان و ضعیف ایسد، کی جہ ا را اوشانی کی عاقیل و پور قدرت بحیسابِ آیدہ، خجالتِ بدم۔^{۲۸} خودا اوشانیِ اینتخابِ بوکودہ کی دونیا معیارانِ امرأ مردومِ میان جہ ضعیف و پس بزمِ آدمان ایسد۔ هطویہ، خودا هوشانیِ اینتخابِ بوکودہ کی دونیا اشانِ ہیچی نانہ، کی نیشانِ بدم اوشانی کی موہیم و پیلہ کس بیدہ بدم، ہیچ ایسد؛^{۲۹} و اٹویی هیکس نتانہ خودا ورجا گولاز بوکونہ۔

* ۱۵:۱ یونانی میان: کی هیکس نتانہ بگہ کی می نامِ امرأ تعمید بیافتید۔

* ۱۹:۱ اشعیا ۱۴:۲۹

* ۲۳:۱ یونانی زوان: لغزش سنگ۔

٣٠ اَن خودا بو كي شَمَره مسيخ عيساي دوجوكانه، و هَطوَيِم اُون بو كي باعِيت بوبوسته مسيخ اَمَره هو حيكمت بَبه. مسيخ اَمَره عاديل چاكوده، اَمَره پاك و موقدس چاكوده و جَه گونا اَمَره از اَد كود. ٣١ موقدس كيتابان ميان بامو «اگه اينفر بخايه ايچي ره گولاز بوكونه، او كار ره گولاز بوكونه كي خوداوند بوكوده.»

بخش ۲

پولس دروآرہیٰ خدا حیکمت موعیظہ کونہ

۱ جان و دیل برآران و خآخورآن، حتّا اولی وار کی بامؤم شیمی ورجا، او وخت کی خودا پیغام شمیرہ و آگویا کودیم، سخت ادبی کلمہیان و فلسفی فیکران جا ایستفادہ نوکودم، چونکی خاستیم فقد و فقد دروآرہیٰ عیسا مسیح و اونی مردن صلیب جور گب بزئم۔ ۲ ہن و اسی، خیلی سوستی و ترس و لرز امرأ بامؤم شیمی ورجا۔ ۳ می پیغام و گبائم خیلی سادہ و اینسانی حیکمت جا خالی بو، ولی خودا روح قودرت اونی دورون بیہ بوستی و ثابیت کودی کی می پیغام جہ خودا ور ایسہ۔ ۴ من اٹو بوکودم، کی شیمی ایمان پاکار خودا قودرت رو بیہ، نہ اینسان حیکمت رو۔

۵ البت، او وخت کی او مسیحیان میان ایسام کی ویشتر تجربہ دارڈہ، می گبان دورون جہ حیکمت و فلسفہ ایستفادہ کونم، ولی نہ جہ او حیکمت و فلسفہ کی دونیا و اونی حاکیمان خوش آہ، او حاکیمان کی جہ بین شئون محکوم ایسد۔ ۶ امی گبان حیکمت امرأ ایسہ، چونکی جہ خودا ور و دروآرہیٰ اونی عاقیلانہ نقشہیان ایسہ، او نقشہ کی خایہ امرہ خودا پورجلال حوضور دورون فارسانہ۔ ہرچن خودا آ نقشہیٰ پیشتر جہ آنکی دونیائی چاکونہ امی نیجات رہ بنا بوکودہ بو، ولی پیشتر اون ہیکس رہ آشیکار نوکودہ بو۔ ۷ حتّا آ دونیا حاکیمان اون نفامستد، چونکی اگہ بفامستہ بود، او خوداوند کی جلال اونی شین ایسہیٰ صلیب جور فآنکشید۔

۸ آن ہونی ایسہ کی مقدس کیتابان دورون بامؤ، کی فرمایہ: «خودا اوشانی کی اون دوس دارڈہ رہ ای چپانی آمادہ کودہ کی ہیتا اینسان ہیوخت نیدہ، نشتاوستہ و اونی فیکرم فآنرسہ۔» ۹ ولی خودا آ موضوعیان امرہ خو روح امرأ آشیکار کودہ، چونکی خودا روح جہ خودا جولف رازان و آخب ایسہ و اوشان امرہ آشیکار کونہ۔ ۱۰ ہیکس نتانہ بدآنہ کی اینفر دہ باطین دورون چی گودرہ، مگہ ہو آدم۔ اٹوی، ہیکس نتانہ خودا فیکران و نقشہیان بفامہ، ایلا خودا روح۔ ۱۱ و امان خودا روح فاگفتیم، نہ آ دونیا روح، کی بتانیم بفامیم خودا چی پورشوکو پیشکشان جہ خو لطف و برکت، امی سام چاکودہ۔ ۱۲ او وخت کی دروآرہیٰ آ پیشکشانم گب زئدریم جہ او کلمہیان کی ایتا اینسان مانستن شا بکار بردن، ایستفادہ نوکونیمی، بلکی ہو کلمہیان بکار بریمی کی خودا روح امرہ ایلہام کونہ۔ اٹوی، روح القدس کلمہیان امرأ روح القدس حنقتان و آگویا کونیم۔ ۱۳ ولی اینفر کی روحانی نیہہ* نتانہ خودا فیکران و رازان کی روح القدس امرہ آموجہ، بفامہ و قوبیل بوکونہ۔ آ کاران اونی فیکر دورون پوچ و بی مانی ایسہ، چونکی فقد اوشانی کی روحانی ایسد تاندہ اونی منظور بفامد؛ ولی الباقیان نتاندہ آ مطلبان بفامد۔ ۱۴ اونی کی روحانی ہرچیٰ تشخیص دہہ و فامہ و ہہ کار دونیا مردوم غورصہ و قاق بوستن باعیث بہ، اوشانی کی ہیوخت اون نتاندہ بفامد۔ ۱۵ چونکی «کیسہ کی بتانہ خودا فیکران بفامہ؟ کیسہ کی بتانہ اون آموج بدہ؟» ولی

* ۹:۲ اشعیا ۴:۶۴۔

* ۱۴:۲ یا «اینفر کی روح نارہ» یا «اینفر کی نفسانی ایسہ»۔

* ۱۶:۲ اشعیا ۱۳:۴۰ (یونانی ترجمہ)۔

آمان ا موضوعيان فاميم، چونكي مسيح فيكر داريم.

تازه بودونیا بامو مسیحیان و پيله مسیحیان

۱ جان و دیل براران و خاوران، تا هسا من نتانستم شیمی امرأ روحانی آلمان مانستن گب بزَنم، چونکی شومان جیسم شین ایسید و هنو در مسیح پيله نوبوستید. ۲ وادار بوبوستم سنگین غذا عوض، شمره شیر بدم، چونکی نتانستید اون هضم بوکونید. حتا هسایم وستی شمره شیر فادان، ۳ چونکی هنو جِه شیمی ذات کی گونا امرأ ایتا بوبوسته ایطاعت کونیدی. شومان کس کس امرأ حسودی کونیدی و شیمی میان دودستگی و دوشمنی نھا. هن نیشان نده کی هنو زای ایسید و آلمان کی دونیا شیئده مانستن کردکار کونیدی؟ ۴ مثال باورم، هسا شیمی دعوا آن سر ایسه کی «پولس» پيله تره یا «آپلس»، و اٹویی کیلیسا میان دودستگی باعیث بیدی. مگه هن نیشان نده کی روحانی زندگی میان، چندر کم روشد بوکودید؟ ۵ من کیسم، و یا آپلس کیسه کی امی و اسی بوگو موگو و دعوا کونیدی؟ شیمی ا کار جا حیران ایسم. چونکی آلمان فقد خدا خیدمتگوزار انیم و هرتا جِه آلمان ایتا بخصوص عطا و خیدمت داریم، و شومان امی کومک امرأ مسیح ایمان باوردید. ۶ می خیدمت آن بو کی خدا کلام دانهی شیمی دیلان دورون بکارم، و آپلس خیدمت آن بو کی اون آب بده. ولی آن خدا بو کی شیمی دیلان دورون اونی روشد باعیث بوبوسته. ۷ موهم نییه کیسه کی کاره، یا کی آب فوکونه اون جیر. موهم، خدا کار ایسه کی روشد کون باعیث به. ۸ آپلس و می میان فرق ننا و هرتان او زحمت ره کی بکشیم، پاداش فاکیریم. ۹ آلمان فقد خدا همکاران ایسیم؛ و شومان خدا کیشاورزی زمین ایسید، نه امی کیشاورزی زمین؛ شومان خدا عیمارت ایسید نه امی عیمارت.

عیمارت، خدا پاکار سر

۱۰ او فیض و اسی کی خدا مَره عطا بوکوده، ایتا عاقیل و اوستاکار میعمار مانستن، عیمارت پاکار بنام. و هسا، اینفر ده اون سر ایتا عیمارت چاکونه. ولی هر کی پاکار سر، ایتا عیمارت چاکونه، و استی خیلی خوره بپایه. ۱۱ چونکی هیکس نتانه ایتا ده قایم پاکار چاکونه، جگرز اونکی جِه پیشتر داشتیم و او پاکار، عیسا مسیح ایسه. ۱۲ ولی ا یکتا پاکار سر، شا ایتا عیمارت جورواجور مصالح امرأ بنا کون. ایتا عیده، عیمارت طلا و نقره و جواهران امرأ چاکونده و ایتا عیده ده چو و خوشک علف و کولوش امرأ! ۱۳ ولی ایوخت فارسیه، ینی هو روح کی مسیح همتای دآوری کونه، کی هرتا میعمار کار آزمایش به کی معلوم بیه چو جور مصالح امرأ عیمارت چاکوده. هرتان کار جِه آتش رد به کی اون ارزش و ایصالت معلوم بیه. ۱۴ او میعمار پاداش فاکیره کی او پاکار سر ایتا عیمارت، خوروم مصالح امرأ بساخته بی و اونی کاران آخریسی ساق و سالییم آزمایش جا بیرون بایه. ۱۵ ولی اگه او عیمارت کی چاکوده بی، بوسوجه، ایتا پيله ضرر کونه. هرچن اون نیجات یافه، ولی اینفر مانه کی جِه آتش شوالهیا میان جیویشته.

۱۶ مگه هنو نفامستید کی شومان همتان کس کس امرأ، معبد ایسید و خدا روح شیمی میان، ینی آ خانه دورون ایسا. ۱۷ اگه اینفر معبد نجست و خراب کونه، خدا اون جِه بین بره. چونکی معبد، مقدس و پاک ایسه، و او معبد شومان ایسید.

۱۸ دہ شمرہ گول نزنید۔ اگہ اَ دونیا معیاراَن موطابق، شمرہ عاقیل و دانأ دانیدی، اَوّل و اُستی نادان بیبید کی بتائید راسِراسی حکیم بیبید، ۱۹ چونکی اَ دونیا حیکمت، خودا چومّ دورون تومأم نادانی مانستن ایسه۔ هوطو کی موقدس کیتابان دورون بینویشته بوبوسته کی «عاقیلان خوشانی موزی گیری فند و فیج دورون بَدَام تاوَدِه» ۲۰ و ایوارِدِه فرمأیه: «خوداوند جِه عاقیلان فیکران و اُخبداره و دانِه کی اوشان پوچد و ارزش نازد» * ۲۱ پس، هیکس جِه شومان اَن و اُسی گولاز نوکونِه کی فلانی و فلان مکتب رأی دونبال کونِه۔ بدائید کی خودا همه چی شیمی دس دورون بنا۔ ۲۲ پولس، آپلس، پطرس، دونیا، زندگی، مردن، هسا و دونبالتر؛ همه و همه شیمی شین ایسند۔ ۲۳ و شومان مسیح شین و مسیح خودا شین ایسه۔

قیضاوت دروآره ی مسیح روسولان

^۱ پس شومان و آستی آپلس و مَره مسیح خیدمتگوزاران بدانید، کی خودا رازان آشیکار کورن آمرأ، جِه ایلاه ی برکتان شَمَره بهره فادیم. ^۲ ایتا خیدمتگوزار جِه همه چی موهمتر ا وظیفه ی دَاره کی خو ارباب دستوران تومام و کمال انجام بده. ^۳ هسأ، آیا من خوروم خیدمتگوزار بوم؟ خایم بدانید کی مَره اندر موهم نییه کی شومان یا ایتا عیده دِه مَره چوطو قیضاوت کونیدی. حتا می نظرم مَره موهم نییه! ^۴ هرچن می ویجدان راحت ایسه، ولی آن مَره بی گونا چانگونه. خوداوند ایسه کی مَره ایمتحان و می دروآره قیضاوت کونه.

^۵ پس دروآره ی هیکس پیشتر جِه اون وخت قیضاوت نوکونید تا آنکی خوداوند بایه. او خت کی خوداوند و اگرده، همه چی آشیکار کونه و همه کس آشیکار دینده کی هرتا جِه امان می دیل جولف جیگا دورون، چوطوچی آدم بیم و چی نیئت آمرأ خودای خیدمت بوکودیم. او زماٹ میان، خودا هرکس هندر کی لیاقت دَاره، تشویق کونه.

^۶ هسأ ای براران و خاوران، من جِه خودم و آپلس مثل بزم، تا ا حرف مانی ی بفامید کی گه: «جِه اونچی بینویشته بوبوسته، پیشتر نیشید.» او وخت، آن و اسی کی ایتا جِه شیمی رهبران شاگرد ایسید و اویتا رهبر شاگرد نیید، شَمَره گولاز نوکونیدی. ^۷ چی و اسی اندر شَمَره گولاز کونیدی؟ مگه هر چی داریدی، جِه خودا نیافتیدی؟ پس اگه اطویه چی و اسی ایجور کردکار کونیدی کی اینگار شیمی حق سعی آمرأ ایچی بدس باوردیدی؟

^۸ شومان گومان کونیدی هسأ تومام روحانی برکتان کی خاستیدی، بدس باوردید و جِه لحاظ روحانی بی نیاز ایسید. سولطانان مانستن، پادشایی تخت سر دفراشتیدی و پاک آمره جِه خاطر دایید! ای کاش راسر اسی سلطنت تخت رو نیشته بید، چونکی اوطویی امانم تانستیم شیمی آمرأ سلطنت بوکونیم. ^۹ بعضی وختان فیکر کونم کی خودا اینگار، امان روسولان بنا آخر صف، جنگ اسیران صف کی مردن محکوم ایسد و مردوم چومان ورجا، او سپاه سروازان کی پیروز بوستده دونبالسر حرکت کوئده، چونکی امان ایتا جیگا ایساییم کی مردوم و فرشته یان تانده آمره بیدیند.

^{۱۰} شومان آمره گیدی: «شیمی ایعتقادان شَمَره احمق آدما مانستن چاکوده!» ولی شومان عاقیل و بافام مسیحیان ایسید! امان سوستیم، ولی شومان پورزور! امان همتان پست بحیساب آورده، ولی شَمَره ایحترام نهده! ^{۱۱} تا هسأ همیشک ویشتایی و تشنگی بکشیم؛ رخت ناشتیم کی آمره جِه سرما دور بداریم؛ می آمرأ ناجور کردکاران بوبوسته؛ و سبیل سرگردان بیم. ^{۱۲} می دسان آمرأ، کار بوکودیم و زحمت بکشیم کی می زندگی ی سر سامان بدیم. هر کی آمره لعنت بوکود، اونی ره خوروم دوعا بوکودیم. هر کی آمره ایت آزار بوکود، تحمل بوکودیم. ^{۱۳} او وخت کی آمره ایفترأ زنده، مولایمت آمرأ جواب دیهیمی. ولی هر جور کی بیه، آت آشغال مانستن می آمرأ کردکار به.

^{۱۴} من اشان نینویسم کی شَمَره خجالت بدم، بلکی خایم شَمَره می جان و دیل زاکان مانستن، نصیحت بوکونم و راست رأی شَمَره نیشان بدم. ^{۱۵} چونکی هرچن هیزارتا روحانی معلم بدارید، ولی فقد ایتا پئر دارید و اونم منم، چونکی من بوم کی اینجیل پیغام شَمَره فارسایم و شَمَره مسیح عیسا ور هیدایت بوکودم. ^{۱۶} پس شَمَره ایلتماس کونم کی می جا باموجید و

می مَئسَتَن کردگار بوکونید.

۱۷ هَنّ وَاَسَى تيموتائوسَ اوسه کونم کی اَ کَارَ دورون شَمَره کومک بوکونه. اُون جَه اوشانی ایسه کی می گَبَانْ اَمْرَأَ مَسِيح عيسَى ايمان باؤرده و مِرِه ايتا زَاکْ مَئسَتَن عزيز و اَمين ایسه. اُون او اَموجهيَانْ کی هَمَتَا جیگَا کیلیسایان دورون فَاَدَم شیمی خَاطِر اَوْرِه.

۱۸ دَانَم کی ای عیده جَه شومان مغرور بوبوستیدی، اَطُوْ گومان کونیدی کی ایوارِدِه شیمی دِنُنْ رِه نَأیم. ۱۹ وَلِي مَن اَیْم، و اگه خودا بَخَائِه پورز مَات نَبیه کی اَیْم کی بیدینم اَ مغرور اَدَمَان، فَقْد تَانْدَه شولُغ رَأ تَاوَدَد، یا اَنکی رَأْس رَأْسِی جَه خودا وَر ایتا قودرت صَاب ايسند.

۲۰ چونکی او وخت کی اینفر ایدعا دَاَرِه کی خودا اونی دِلْ دورون پَادِشَائِي کونه، وَاَسَتِي خُو کَارَانْ اَمْرَأَ اُون نِيشَان بَدَه، نه فَقْد خُو گَبَانْ اَمْرَأَ. ۲۱ هَسَا، شومان اینتخاب بوکونید، دوس دَاریدی تَنبیه و مَلَأَمَت وَاَسَى شیمی ورجا بَأیم یا محبت و فروتنی وَاَسَى؟

بخش ۵

خطاکار عضو کیلیسا جا بیرون تاؤدان

^۱ راس راسی، مَره خور بداده کی شیمی میان جینسی فسق و فوجور نھا، اونم اوجور کی حتّا خودا نشناسانم اون تحمل نوکونده! بشتاؤستم کی اینفر کی شیمی کیلیسا شینه، خو پئز زن امرأ جینسی مورأوده داره. ^۲ ولی شومان آن عوض کی غورصه بوخورد، گولاز کونیدی! مگه نوأستی اونی کی آجور کار کودی جِه شیمی میان سرأید؟

^۳ هرچن کی جیسم امرأ شیمی ورجا نئیسام، ولی در روح شیمی امرأ ایسام. و اینفر مأنستن کی اطو شیمی میان ایسا، اونی کی آکار بوکوده ره، جِه پیشتر آمی خوداوند عیسا نام امرأ، حوکم بوکودم. ^۴ اطوی، او وخت کی کس کس امرأ جم بیدی، من در روح شیمی امرأ ایسم، و آمی خوداوند عیسا قودرتم، حوضور داره. ^۵ بازون، مرداک کیلیسا جا بیرون تاؤدید و اونی جیسم جِه بین شوئون و آسی اون شیطان دس بیسپارید، بلکی یم او وخت کی آمی خوداوند عیسا و اگرد، اونی روح نیجات بیافه.

^۶ شیمی گولاز کون دوروست نییه. مگه نأیدی کی آ گونا ایچه خمیرمایه مأنه کی تومام خمیر و آجور آور؟ ^۷ پس آشور مرداک بیرون کون امرأ جِه شیمی میان، شمره جِه گئنه خمیرمایه خلاص کونید. او وخت ایتا تازه و فطیر خمیر مأنستن بیدی، کی راس راسی هطویم ایسید. چونکی مسیح کی آمی پسخ عید بره ایسه، قوربانی بوبوسته. ^۸ پس، بائید آ عید بیا بوکونیم، نه ایتا گئنه نان امرأ کی بد فیکران و شرور کاران خمیرمایه امرأ چاکوده بوبوسته، بلکی نان فطیر و بودون خمیرمایه، کی راس راسی هو صداقت و دوروستی ایسه!

^۹ پیشتر دسخط دورون بینویستم کی بی ابرو آدمان امرأ شوئون امون نوکونید. ^{۱۰} البت می منظور جِه بدنام آدمان، بی ایمانان نیید کی زناکاری، طمع، مردوم گول زن و بُت پرستش کون میان زندگی کونده. چونکی نتأید آ دونیا دورون زندگی بوکونید و اطوچی آدمان امرأ شوئون امون ندأید. ^{۱۱} بلکی می منظور آن بو کی اگه اینفر ایدعا کونه کی شیمی مسیحی برار ایسه ولی هطویم زناکار، طمعکار، بدزوان، بُت پرست، شرابخور و یا شیاد ایسه، اونی امرأ شوئون امون نوکونید. اطوچی آدم امرأ حتّا ایتا سفره سرم نینیشینید. ^{۱۲} کیلیسا بیرون آدمان قیضاوت و داوری کون آمی وظیفه نییه. ولی اوشانی ره کی کیلیسا دورون ایساده و اوشان زندگی گونا امرأ ایتا بوبوسته آمی وظیفه ایسه کی توندی امرأ اوشانی جولو بئیسیم و اوشانی سر داوری بوکونیم. ^{۱۳} خودا اوشانی کی بیرون جِه کیلیسا ایساده داوری کونه و جزا دهه. هن و آسی، هوطو کی بینویشته بوبوسته، و اُستی «أ ناجور آدم جِه شیمی میان بیرون تاؤدید.»

ایختلاف ایمانداران میان

^۱ او وخت کی اینفر جہ شومان ایتا دہ ایماندار جہ شیکایت دآره، چوطو یآره کی خو شیکایت دونیایی دادگا رہ بیرہ؟ مگہ نوآستی اون الباقی ایمانداران امرأ درمیان بنہ؟ ^۲ مگہ نآئیدی کی امان ایمانداران، ایروج دونیائی دآوری و قیضاوت کونیمی؟ پس اگہ آطو ایسہ، چرہ نوآستی آ کوجہ کارآن بتانید شیمی میان فیصلہ بدید؟ ^۳ مگہ نآئیدی کی امان حتا فرشتہ یانم قیضاوت کونیمی؟ پس چندر ویشتر و آستی بتانید آ زندگی معمولی موضوعیان سامان بدید. ^۴ او وخت کی آطوچی ایختلافان بیرون آیہ، چرہ ایختلاف فیصلہ دنن و آسی دونیایی قاضیان ورجا شیدی کی کیلیسا اوشان قوبیل نآرہ؟ ^۵ آن گم کی خجالت بکشید: مگہ تومام شیمی کیلیسا دورون، حتا اینفر عاقیل بیافتنہ نیبہ کی آ ایختلافان فارس فوروس بوکونہ؟ ^۶ مگہ آن دوروستہ کی ایماندار ایماندار ضد دادگائی شیکایت بوکونہ و بی ایمانان اشان ایختلاف فارس فوروس بوکوند؟ ^۷ راس راسی آطوچی شیکایتان و ایختلافان شیمی روحانی ضعف نیشان دہہ! پیتہ نیبہ شیکایت عوض، شمہرہ ظولم ببہ و جہ شیمی حق بوگذرید؟ ^۸ ولی شومان اونی عوض، الباقیان و حتا شیمی مسیحی براران ظولم کونیدی و اوشان حق پامال کونیدی.

^۹ مگہ نآئیدی اوشانی کی ظولم کوندہ خدا پادیشایی ارث نبرده؟ شمہرہ گول نزنید! اوشانی کی بدنام ایسد، بتان پرستدہ، زنا کوندہ، لواط کوندہ، ہمجنس باز ایسد، ^{۱۰} و هطویم اوشانی کی طمع کوندہ، مست کوندہ، ایفترا زندہ، مردوم کولائی اوسانده، هیتان جہ خدا پادیشایی ارث نبرده. ^{۱۱} پیشتر ای عیدہ جہ شومان، آطوچی زندگی داشتیدی کی گونا امرأ ایتا بوبوستہ بو، ولی ہسا شیمی گونایان بوشووستہ بوبوستہ و شومان خدا رہ وقف بوبوستید و اون شمہرہ دوس دآره، و آن امی خداوند عیسا مسیح کار و آسی و روح القدس قودرت امرأ ایمکان دآره.

جہ جینسی گونایان دور بیسید

^{۱۲} ایمکان دآره کی بیگید: «تائم ہرتا کار بوکونم» – ولی بدانید کی ہمہ چی شمہرہ فایدہ نآرہ. حتا اگہ شیمی گب امرأ «تائم ہرتا کار بوکونم»، ولی نوآستی ہیچی اسیر و بڑدہ ببم. ^{۱۳} گیدی: «غذا شکم شین ایسہ و شکم غذا رہ. و خودا ایروج ہر دوتائی جہ میان اوسانہ.» ولی دروآرہی جان، و آستی بدانیم کی جان بدنایم رہ نیبہ، بلکی خداوند خیدمت رہ ایسہ، و اونہ کی جان ہمتا ایحتیاجان برطرف کونہ. ^{۱۴} خودا ہو قودرت امرأ کی امی خداوند عیسا مسیح جہ مردن پسی زندہ کودہ، امی جانانم مردن پسی ایواردہ زندہ کونہ. ^{۱۵} مگہ نآئیدی کی شیمی جانان، راس راسی مسیح جان غصم و اعضا ایسہ؟ پس، مگہ دوروست ایسہ کی شیمی جان کی آ پیلہ مائی دآرہ، فآگیرم و ایتا بدکار زناک جان امرأ پینیک بزنم؟ ہیوخت! ^{۱۶} مگہ نآئیدی کی ایتا مردای کی ایتا بدکار زناک امرأ جوفت بہ، اونی امرأ ایتا جان بہ؟ چونکی موقدس کیتابان دورون بینویشتہ بوبوستہ: «او دوتان ایتا جان بدہ.» ^{۱۷} ولی اگہ شمہرہ خداوند تقدیم بوکونید، اونی امرأ ایتا بیدی. ^{۱۸} ہن و آسی ایسہ کی گم جہ زنا دور بیسید ہیتا گونا اندر، جان رو شوم اثر نہہ. او

وخت کی آگونائی کونیدی، شیمی جان ضرر زنییدی. ۱۹ مگه هنو نائییدی کی شیمی جان، روح القدس جا مکان ایسه کی اون خدا شمره عطا بوکوده؟ مگه نائییدی کی روح القدس شیمی وجود میان زندگی کوداندره؟ پس شیمی جان، شیمی شین نییه! ۲۰ خدا شمره خلی گیران بییه، پس توما شیمی عصم و اعضائی خدا جلال و بوزورگی نیشان دنن و اسی بکار تاوید، چونکی اون شیمی جان صاب ایسه.

وَأُورِسُ وَوَرِسُ دُرَوَّارَهٗ عُرُوسِی

^۱ دروآرهٗ او موضوئیان کی شیمی دسخط میآن بینویشته بید: هطویه، خُب ایسه کی مردای زناکٗ امرأ جینسی رابطه نداره. ^۲ ولی آن و آسی کی جینسی فسق و فوجوران امی دُرَوَّر نَها، بَیتر ایسه هرتا مردای خورَه ایتا زن بیگیره و هرتا زنای، خورَه ایتا مردای اینتخاب بوکونه.

^۳ زناک و مرداک و اُستی خوشان زناشویی وظیفه‌یان کس کس ره انجام بَدَد. ^۴ ایتا دُوختر کی عروسی کونه، ده خو جانِ ایختیارِ تومام و کمال ناره، بلکی اونی مرداکم اونی سر حق داره. هطویم مرداک خو جانِ سر تومام و کمال ایختیار ناره، چونکی اونی زناکم اونی سر حق داره. ^۵ هن و آسی، شومان کی زن و مردیدی جه زناشویی ایرتباط کس کس امرأ حذر نوکونید. مگه ایتا چن وخت ره و کس کس سازش امرأ، کی بتانید شمره روزه و عیادت ره وقف بوکونید. ولی ا مودت پسی، ازسرنو زناشویی عادی ایرتباط شورو بوکونید، نِه کی شیمی نفس رو حاکیم نوبوستن و آسی شیطان شمره وسوسه میآن تاوده. ^۶ البت حوکم نوکوداندرم، بلکی ا رأی شیمی پا ورجا نهم کی چن وخت ره جه جینسی ایرتباط پرهیز بوکونید. ^۷ کاشکی همه کس بتانسته بود می مانستن عَزب بنیسد. ولی هرتان جه خدا ور ایتا بخصوص عطا داره. اینفر ا عطای داره و اینفر ده اویتا عطای.

^۸ هسا، عَزب آدمان و ویوه زناکان گم: بَیتر ایسه می مانستن عَزب بنیسد. ^۹ ولی اگه نتانده خوشان نفس سر باش بَدَد، عروسی بوکوند بَیتر ایسه، چونکی عروسی کودن، جه شهوت آتش میان سوختن بَیتر ایسه.

^{۱۰} ولی اوشانی ره کی عروسی بوکودد ایتا حوکم دارم، ایتا حوکم کی جه می ور نییه بلکی خوداوند اون بفرماسته؛ و اونم آن ایسه کی زنای نوأستی جه خو مردای سیوا بَیه. ^{۱۱} ولی اگه پیشتر اونی جا سیوا بوبوسته، بَیتر ایسه یا عَزب بنیسه، یا خو مرداک ورجا و اگرده. مرداکم نوأستی خو زناک طلاق ده.

^{۱۲} هسا خایم چنتا موضوی و آگویا بوکونم کی هرچن مستقیم جه خدا ور نیید، ولی فیکر کونم کی خیلی بکار باید. اگه ایتا مسیحی مردای، ایتا زنای داره کی مسیحی نییه، و او زنای خایه اونی امرأ زندیگی بوکونه، نوأستی خو زناک طلاق ده. ^{۱۳} هطویم اگه ایتا مسیحی زناک مردای، مسیحی نییه و اونی مرد جه اون خایه کی اونی امرأ زندیگی بوکونه، او زنای نوأستی جه خو مرد سیوا وابه. ^{۱۴} چونکی بی ایمان مردای جه رأی خو زنای تقدیس بوبوسته ایسه، و بی ایمان زناکم جه رأی خو ایماندار مردای تقدیس بوبوسته ایسه. اَطو نِه، اَشانی زاکان ناپاک بیدی، ولی اَطو کی دنندریم، اَشان موقدس ایسد.

^{۱۵} ولی اگه بی ایمان مردای یا زنای بخایه جه خو ایماندار همسر سیوا بَیه، و نالید سیوا بَیه. اَطویی، ایماندار زنای یا مرداک دس پا دَسته نییه. خدا آمره دُوخاده کی سازش امرأ زندیگی بوکونیم. ^{۱۶} دویم آنکی، شومان ایماندار زناکان نتانید ایطمینان بدآرید کی اگه شیمی مرداکان شیمی امرأ بنیسد، نیجات یافده. هطویم شومان ایماندار مرداکانم نتانید جه شیمی زناکان اَطوچی ایطمینان بدآرید.

^{۱۷} هر جور بَیه، هرتا جه شومان اوجور زندیگی بوکونید کی یقین بدآرید اوطو کی خدا

خايه ڪردڪار ڪوڏاندرين. او جا مڪان ڪي خدا شمره اوني دورون ٻڌاي، قوبيل بوڪونيد. ان مي حوڪم ايسه تومام ڪيليسايان ره. ۱۸ مٿل باورم، ايتا مرداي پيشتر جه انڪي مسيحي ٻيه، يوهوڏ رسم موٽابق ختنه بوبوسته ايسه، جه ا موضوع نوآستي غورصه ٻڌاره؛ و اگه ختنه نوبوسته ايسه، هسا نوآستي ختنه ٻيه. ۱۹ چونڪي هيذره فرق ناره ڪي ختنه بوبوسته يا نوبوسته ٻيه. موهيم، خوداي خوشال ڪودن و اوني حوڪمان جا ايطاعت ڪودن ايسه.

۲۰ هرتا جه شومان او وخت ڪي خدا شمره دؤخاده چي حال و هوا دورون ايسايد؟ پس اساييم هو حال دورون بئيسيد. ۲۱ اگه او زمات دورون غولام بيد، ا موضوع جا غورصه دار نيبيد. البت اگه ايتا فرصت آزادي ره پيش بامو جه اون ايسٿفاده بوڪونيد. ۲۲ اگه او وخت ڪي خداوند دؤخاده، غولام بيد، ان بدانيد ڪي مسيح شمره آزاد ڪوده، آزاد جه گونا قدرت! و اگه او وخت ڪي خداوند دؤخاده، غولام نيبيد، بدانيد ڪي هسا مسيح غولام ايسيد. ۲۳ مسيح شمره خو جان قيمت امرأ بيهه و شومان اوني شين ايسيد. پس، اينساني اوصول اسير نيبيد! ۲۴ هن واسي، اي جان و ديل براران و خاوران، هرتان جه شومان او وخت ڪي دؤخاده بوبوستيد هر جور ڪي بيد، هو حال و هوا دورون خدا حوضور دورون بئيسيد.

۲۵ واورسه بيد او ڪوران ڪي هنو عروسي نوڪوڏ، چي بوڪوند؟ ايجازه دارڌ ڪي عروسي بوڪوند؟ من اوشان ره بخصوص حوڪم جه خداوند ور نازم. ولي چونڪي خداوند جه لوطف سر، مره ايتا قابيل اعتماد حيكمت عطا بوڪوده، مي فيڪر ا موضوع ره واگويا ڪونم: ۲۶ ان واسي ڪي موشڪلان و سختيان امان ايمانداران ره آزما دورون ٺها، فيڪر ڪونم بيتر ايسه ڪي آدم عروسي نوڪونه. ۲۷ البت اگه همسر داريدي، ا موضوع واسي، اوني جا سيوا نيبيد، ولي اگه همسر ناريدي، بيتر ايسه ڪي عروسي نوڪونيد. ۲۸ ولي اگه شومان براران، تصميم بيگفتيد هه حال ميانم عروسي بوڪونيد، ايشڪال ناره، و اگه ايتا ڪورم بخاسته عروسي بوڪونه، گونا نوڪوده. ولي بدانيد ڪي عروسي ڪودن، شيمي موشڪلان و پيشتر ڪونه، و مي ديل نخايه ڪي شمره موشڪلان ميان بيديم.

۲۹ واستي خاطر ٻڌاريم ڪي خدا ڪار انجام دنن ره فرصت خيلي ڪم ٺها. هن واسي، اوشاني ڪي زن دارده، واستي تا اويه ڪي ايمڪان داره، خداوند ڪار ره آزاد بيد. ۳۰ غورصه يا خوشالي يا مال و مينال، نوآستي اينفر خداوند خيدمت ره مانع ٻيه. ۳۱ اوشاني ڪي دنيا مال و مينال دارده، اوٽو زندگي بوڪوند ڪي ا دنياي ديل ڏنود، چونڪي ا دنيا ا جور ٺمانه و اندر زما نيبه ڪي جه بين شه.

۳۲ من خايم ڪي شومان همه چي دورون جه ايسطراب و ديلاوسي سيوا بيبيد. ايتا مرداي ڪي عروسي نوڪوده، تانه تومام خو وخت خداوند خيدمت ره ٻنه و اوني تومام فيڪر ان ٻيه ڪي اون خوشال ڪونه. ۳۳ ولي ايتا مرداي ڪي عروسي نوڪوده، تانه خيلي راحت خداوند خيدمت بوڪونه، چونڪي وادار به دخل و خرچ فيڪرم ٻيه و حق سعي بزنه خو زناڪ راضي ٻڌاره. ۳۴ اسراسي اوني عشق و علاقه، خدا و اوني زناڪ ميان سام به. هٽويم ايتا زناي ڪي ده مرد ناره و يا هنو عروسي نوڪوده، تانه خداوند ڪاران فيڪر ٻيه و انڪي چوٽو جيسم و روح ميان موقدس بمانه. ولي ايتا زناي ڪي مرد داره واستي خانه ڪاران فيڪر ٻيه و بيدينه اون مرداي چي خايه.

* ۲۳:۷ يوناني: اينسانان غولام نيبيد.

۳۵ من ا موضوعی گم کی شمّره کومک بوکونم و می منظور آن نییّه کی شیمی دس و پائی دّوّم. می آروزو آن ایسه کی شایستگی امرأ زندگی بوکونید و هیچی شیمی مانع نبه کی جّه خوداوند ایطاعت بوکونید.

۳۶ اگه اینفر دینه کی او کؤر کی اونی نیشان بوکوده ایسه جا، نتانه دؤر بنیسه و نتانه خو نفس سّر باش ببه و اونی نیشان بوکودهیم پیله بوسته و خایه ا کؤر امرأ عروسی بوکونه، هیزره گونا نوکوده. ایشکال ناره؛ وئالید عروسی بوکونه. ۳۷ ولی اگه اینفر ایتا قایم ایراده امرأ تصمیم بیگفته کی عروسی نوکونه، و دینه کی نخایه ا کار بوکونه و اون نیاز ناره، ایتا عاقیلانه تصمیم بیگفته. ۳۸ پس اینفر کی عروسی کونه، خوروم کار کونه، و اینفر کی عروسی نوکونه، بیتز کار کونه.

۳۹ زنای تا او وخت کی اونی مردای زنده ایسه، اون امرأ دؤسته ایسه. ولی اگه اونی مردای جّه دونیا بشه، تانه ایوارده عروسی بوکونه، ولی فقد ایتا ایماندار امرأ. ۴۰ ولی می نظر انه کی عروسی نوکونه بیتز ایسه. و فیکر کونم کی اونچی کی گم، جّه خودا روح ور ایسه.

ملاحظہ فی الباقیان حال

^۱ اونی پسی شومان دروآرہی او گوشت خوردن کی بُتآن رِہ قوربانئی بہ واورسئید۔ آجور فیکر کی «آمان ہمتآن عاقیل آدمآن ایسیم»، بأعیث بہ کی اینسان خورہ پیلہتر بیدینہ و مغرور ببہ۔ ولی اونچی کی کیلیسائی روحانی قوت دہہ، محبت ایسہ و دانستن نییہ۔ ^۲ اینفر کی گومان کونہ ہمہ چیی دانہ، راسرآسی ہنو خیلی چیآن نانہ۔ ^۳ ولی اینفر کی خودای دوس دارہ، اونی ایسہ کی خودا اون شناسہ۔

^۴ ہسا اصل موضوعی و اگر دیم۔ مگہ دوروست ایسہ او گوشت کی بُتآن رِہ قوربانئی بوبوستہ، بوخوریم؟ ہمتآن دانیم کی بُت، خودا نییہ، چونکی فقد ایتا خودا ایسا و وست۔ ^۵ ای عیدہ جہ مردوم عقیدہ داردہ کی خیلی خودایان آسمآن دورون و زیمین سر ایسا۔ ^۶ ولی آمان دانیم کی فقد ایتا خودا وجود دارہ، ینی امی آسمانی پئر کی ہمہ چیآن چاکودہ و آمرہیم بوجود باوردہ کی اونی شین بیبیم۔ ہطویم دانیمی کی فقد ایتا آقا و خوداوند وجود دارہ، ینی عیسا مسیح، کی ہمہچی اونی دس آمرأ چاکودہ بوبوستہ و امی حیأت جہ اون ایسہ۔

^۷ ولی ہمتا ایمانداران اطوچی شناخت جا بہرہ نبرد۔ ایتا عیدہ ہطو ا گومان آمرأ عادت بوکودد کی بُتآن واقعی ایسد کی او وخت کی ایتا غذای خوردہ کی بُتآن پیشکش بوبوستہ، اون راسرآسی خودایان پرستش دانندہ و اوشان سوست و یجدان نجست بہ۔ ^۸ ولی آن بدانید کی غذا، آمرہ خودای نیزدیکتر نوکونہ، چونکی اونی خوردن آمرأ بدتر نیبیم، و اونی نوخوردن آمرأ، بپتر! ^۹ ولی پپایید کی مبادا شیمی آزادی اطوچی گوشت خوردن میان، بأعیث ببہ او مسیحیان کی جہ شومان سوست تر ایسد لغزش بوخورد و جہ را بدر بشد۔

^{۱۰} چونکی اگہ اینفر خو سوست و یجدان و اسی، قوربانئی گوشت خوردن دوروست نانہ، بیدینہ کی شومان شیمی او کامیل شناخت آمرأ کی داریدی، بُتخانہ نہار خوری دورون نیشئید و اطوچی گوشتی خورداندید؛ مگہ اونی دیلم نخایہ کی او غذای کی بُتآن پیشکش بوبوستہ بوخورہ؟ ^{۱۱} اطویی ببہ، شیمی دانایی او سوست ایماندان ہلاکت بأعیث بہ کی مسیح خو جان اونی و اسی فدا بوکودہ۔ ^{۱۲} او وخت کی ایمانداران ایتا کار رِہ تشویق کونیدی کی اون دوروست نانندہ، شومان تنأ دروآرہی اوشان نبیہ بلکی دروآرہی مسیح گونا کونیدی۔ ^{۱۳} پس اگہ او گوشت خوردن کی بُت رِہ قوربانئی بوبوستہ، می براز گونا کودن بأعیث بہ، تا عمر دارم جہ اون نوخورم، نبہ کی اونی لغزش بأعیث بیم۔

خودا خیدمتگوزار حق و حقوق

۱ مگه الباقی آدمان مانستن، آزاد نییم؟ مگه رسول نییم؟ مگه امی خوداوند، عیسای نییم؟ مگه شومان می کار موصول در خوداوند نییید؟ ۲ حتا اگه الباقیان ره رسول نبم، دس کم شمره ایسم! چونکی شومان در خوداوند می رسالت تأیید ره مهر ایسید.

۳ می جواب اوشان ره کی مَره قیضاوت کونده، آن ایسه: ۴ مگه امان الباقی رسولان مانستن، ا حق ناریم کی امی خورد و خوراک جه کیلیسایان فاگیریم؟ ۵ مگه حق ناریم امی امر ایتا ایماندار همسر بداریم، هو کار کی امی خوداوند عیسا الباقی رسولان و براران، و پطرس* انجام دده؟ ۶ مگه فقد من و برنابا وستی امی ایحتیاجان ره کار بوکونیم؟ ۷ کویتا سرواز ایسه کی وخت سروازی خیدمت، خو خرج بیرون باوره؟ یا کویتا باغبان ایسه کی ایتا دار بکاره ولی اون ولاند کی جه اون موصول بوخوره؟ یا کویتا چوپان ایسه کی ایتا گلّه پپایه ولی حق ندشته بی کی جه اون شیر و آخوره؟ ۸ بلکی فیکر بوکونید کی اریز گریان جه اینسانی فیکر گم. ولی اطو نییه، چونکی خودا قانونم هن گه. ۹ موسا تورات میان بینویشته بوبوسته کی «او گاب دهن کی خرمن کوبستاندره، دنود و بدا کار وخت، جه تی خرمن بوخوره.» مگه فیکر کونیدی خودا فقد گابان فیکر دبو کی اطو دستور بدا؟ ۱۰ آیا فیکر نوکونیدی کی فرمان امریم بدا؟ هطویه، هطو ایسه. خودا ا حوکم بدا تا نشان بدا کی مسیحیان وستی خوشان روحانی خیدمتگوزاران خرج فادد. اونی کی زیمین اورانه و خرمن کوبه، البت وستی ایتا سام جه موصول بیره.

۱۱ امان شیمی دیل دورون روحانی خورو دانه بکاشتیم. هسا، اگه شیمی جا بخاییم امره مالی کومک بوکونید مگه پبله چی بخاستیم؟ ۱۲ اگه الباقیان حق دارده کی جه شیمی ور مالی کومک فاگیرد، مگه امان نوآستی ویشتر حق بداریم؟ ولی امان جه ا حق ایستفاده نوکودیم. بلکی و اگر دانسر، همه چی تحمل بوکودیم اطو ننه کی ایتا مانع مسیح اینجیل را سر بنیم.

۱۳ مگه نانیدی کی خودا خو خانه خیدمتگوزاران و نأشته کی خوشان غذای جه او پیشکشان کی مردوم اونی خانه میان آورده تهیه بوکوند، و مذبح خیدمتگوزارانم مردوم قوربانیان جا ایتا سام ببرد. ۱۴ هطویی بو کی، خوداوند بفرماسته هر کی اینجیل پیغام و آگویا کونه، مسیحیان وستی اونی زندگی خرج فادد. ۱۵ ولی تومام اشان امر، من هیوخت می ا حق جا ایستفاده نوکودم. اگهیم هسا ا موضوع نیویشتاندرم، می منظور آن نییه کی جه آن پسی شیمی کومکان جا بهره ببرم. من بیتر داتم کی جه ویشتایی بیمیرم، ولی می ا گولاز جه دس ندن؛ من گولاز کونم کی اینجیل پیغام بودون موجب و آگویا کونم. ۱۶ چونکی ا خیدمت انجام دنن، خوره خوره مره ایتا خبی بحیساب نایه، چونکی من وظیفه دارم کی ا خیدمت انجام بدم، و اگه اونی انجام دنن میان سوستی بوکونم، ای وای بر من!

۱۷ اگه من می میل امر ا بخاسته بیم کی خودای خیدمت بوکونم، او طویی موزد و مواجبم خاستیم. ولی اطو نییه، چونکی خودا خودش، مَره اینتخاب بوکوده و ا موقدس خیدمت مَره

بیسپارده و من جہ خودم ہیذرہ ایختیار نأرم. ۱۸ آجور وضع میان، می مواجب چیسہ؟ می مواجب، هو خوشالی ایسہ کی جہ اینجیل خوروں خور و آگویا کودن آمرأ بدس آورم، اونم بودون آنکی جہ هیکس مالی کومک فآگیرم و یا می حق بخائیم.

۱۹ چونکی هرچن آزاد ایسم و هیکس غولام نییم، ولی مَرہ همه کس غولام چاکودم کی بتانم ویشتر آدم نفر مسیح رِه بدس بأورم. ۲۰ او وخت کی یوہودیآن آمرأ ایسأبوم، اوشان مأنستن کردکار کودیم کی یوہودیآن مسیح ور بأورم. او وخت کی اوشان آمرأ بوم کی یوہود شریعت شاگرد بود، منم شریعت جیر زندگی بوکودم. هرچن جہ شریعت پیروی نوکونم، ولی اَطو بوکودم تا اوشانی کی شریعت جیر ایسأده، مسیح ور بأورم. ۲۱ او وخت کی اوشانی آمرأ ایسأم کی یوہودی نیید و جہ یوہود شریعت پیروی نوکوندہ، منم بودون او شریعت زندگی کونم، کی بتانم اشان مسیح ور بأورم. البت خدا شریعت نییدو ننم، چونکی جہ مسیح شریعت ایطاعت کونم. ۲۲ او وخت کی اوشانی کی سوست ایسده آمرأیم زندگی کونم، اوشانی سوستی دورون شیریک بم کی ضعیفان مسیح رِه بدس بأورم. خولاصہ، حق سعی زنم کی هرتان آمرأ ایجور بیم و هرتا کار بوکونم کی اشان نیجات بأعیث بیم. ۲۳ تومأم آکاران انجام دهم کی بتانم اینجیل پیغام همه کس فارسانم و منم اونی برکتان میان سام بیرم. ۲۴ مگہ نانیدی کی ایتا دوؤستن موسأبقہ دورون، همه کس دوؤده ولی فقد اینفر جایزہی برہ؟ پس شومانم اوطو بودوؤید کی برنده بیبید! ۲۵ ورزشکار آن و اسی کی موسأبقہ رِه آمادہ ببہ، خیلی سخت تمرینان انجام دہہ کی ایتا، جہ بین شوئونی تاج* بدس بأورہ، ولی امان آمرہ ایتا سخت اینضباط دورون نیہیم کی ایتا ابدی تاج بدس بأوریم. ۲۶ پس من دوؤم، ولی اینفر مأنستن کی هدف نارہ نییم؛ و موشت زنم، ولی اینفر مأنستن کی هوای موشت پرانہ نییم. ۲۷ من ایتا ورزشکار مأنستن سخت تمرینان آمرأ، می جان حاضیر کونم، و اندر اونی رِه سخت گیرم تا او کار کی و استی بوکونہی انجام بدہ، نہ اونچی کی خایہ. ترسم اگہ اَطو نوکونم آن پسی کی الباقیان موسأبقہ رِه آمادہ کودم، خودم آمادہ نیم و جہ شرکت موسأبقہ میان محروم بمائم.

* ۲۵:۹ یونان / روم دونیا دورون او وخت کی اون باستان گفتیدی، اوشانی کی موسأبقہ دورون برنده بوستیدی ایتا تاج فادایید کی جہ زیتون ولگ بو.

جہ قدیمیان عبیرت گیفتن

۱ آی جان دیل براران، اونچی کی قدیم زماتان میان امی مردوم ره ایتفاق دکفته نوآستی جہ خاطر دیم، او وخت کی اشان بیابان دورون سفر کودیدی، خودا ایتا ابر اوسه کوده کی اوشان پیش دکفه و اوشان هیدایت بوکونه؛ بازون اوشان ساق و سألیم سورخ دریا جا رد کوده. ۲ راس راسی تانیم اطو و اگویا بوکونیم کی اشان دریا و ابر دورون، تعمید بیگفتد و ا کار امرأ، نیشان بداد کی موسا شاگرد ایسد. ۳ اشان همتان هو روحانی غذای بوخوردد. ۴ و هو روحانی آب و اخوردد. چونکی جہ او روحانی صخره و اخوردیدی کی اوشان امرأ بو، و او صخره هو مسیح بو. ۵ اطو بو کی، خودا جہ ویشتر اوشان راضی نوبو، و هن و اسی، اوشان جناز میان، تومام بیابان دورون تاودا و پخش و پلا بوبوست.

۶ آن ایتا عبیرت ایسه امره، کی اوشان مانستن پلید و شروز کاران نأجه دورون نیسیم، ۷ و اوشان مانستن نیشیم بُنان پرستش ور. موقدس کیتابان دورون بینویشته بوبوسته: «مردوم خوردن و اخوردن ره بینیشد، و عیاشی ره ویریشد.» ۸ هطویم ایتا عیده جہ اوشان مانستن نیسیم کی زنا بوکودد، و آن و اسی فقد ایتا روح میان، بیست و سه هیزار نفر جہ اشان هلاک بوسد. ۹ مسیح صبر و تحمل ایتحان نوکونیم چونکی ایتا عیده جہ اوشان اطو بوکودد و زهر داز لانتیان نیش امرأ بمردد. ۱۰ هطویم، ایتا عیده جہ اشان مانستن، جہ خودا و اونی کاران گله شیکایت نوکونیم، چونکی هه کار و اسی بو کی خودا خو فرشتهی اوسه کوده کی اوشان جہ بین بیره.

۱۱ تومام ماجیرایان و بلایان کی امی قوم سر بامو، آن و اسی بینویشته بوبوسته کی امان بخانیم و هو ایشتیوایان ایوارده نوکونیم، کی آخر روجان دورون کی دنیا خو تومام بوستن نیزدیک به، ایتا عبیرت درس فاگیریم.

۱۲ پس و اخب ببید و فیکر نوکونید کی جہ اشان بیتر ایسید! شومانم ایمکان داره گونا دام دورون دکفید. ۱۳ او وسوسهیان و ایتحانان کی شیمی ور آیده، جہ او وسوسهیان و ایتحانان کی الباقی ادمان اونی دوجار بده فرقی ناره. و خودا امین ایسه؛ اون ولانه ویشتر جہ اونچی کی تانیدی ایتحان ببید. ایتحان وخت اون شمّره جیویشتن رانیم نیشان دهه کی اون طاقتم بدآرید.

۱۴ پس آی جان و دیلان، خلی و اخب ببید جہ هر جور بُت پرستن بوگروزید. ۱۵ شومان دانأ ادمان ایسید؛ شومان قیضاوت بوکونید اونچی کی گم دوروست ایسه یا نییه. ۱۶ او پیاله کی خوداوند شام وخت جہ اون و اخوریم و اونی ره برکت دوعا کونیمی، مگه امانی نده اینفر کی جہ اون و اخوره، مسیح خون برکتان دورون شیریک به؟ و اونان کی سام بوکودیم کس کس امرأ خوریم، مگه نیشان نده کی امان کس کس امرأ مسیح جان برکتان میان شیریکیم؟ ۱۷ امی ادم نفران هرچیم کم ببه، همتان جہ هو نان خوریمی و نیشان دیهیمی کی همه ایتا جان عصم و اعضا ایسیم، ینی مسیح جان. ۱۸ ایسرائیل قوم فاندريد، مگه اوشانی کی جہ قوربانی گوشت خورده، ا کار و اسی کس کس امرأ متحد نبد؟

۱۹ پس می منظور چیه؟ ینی می منظور آن ایسه کی ا بُتان راس راسی خودا ایسد؟ یا آنکی قوربانانی کی اوشان پیشکش بده، ارزش دارد و موهم ایسد؟ ۲۰ هیزره! می منظور

آن ایسه کی اوشانی کی اُبٹان رہ قوربانی آوردہ، راسر اسی خوشان، قوربانیان امرأ شیطان پیشکش کوئدہ نہ خودای، و من نخایم کی هیتا جہ شومان، ا قوربانیان گوشت خوردن امرأ، شیطان امرأ شیریک بیبید. ۲۱ شومان نتانیدی هم خوداوند سفره پیالہ جا و اخورید و هم شیطان سفره پیالہ جا؛ هم جہ خوداوند سفره نان بوخورید و هم جہ شیطان سفره نان. ۲۲ جی خایید بوکونید؟ مگہ خاییدی خوداوند غیظ و غضب شیمی ضد شوالہ بدید؟ یا خاییدی نشان بدید کی جہ اون توانا تریدی؟ ۲۳ شومان گیدی: «تائم هرتا کار بوکونم»، ولی بدانید کی هرتا کار شمره فایده ناره. گیدی: «تائم هرتا کار بوکونم»، ولی هرتا کار بنا بوستن باعیت نیبه. ۲۴ نوآستی فقد شیمی فیکر بیبید؛ الباقیان فیکرم بیبید و الباقیان نفع فیکرم بیبید.

۲۵ پس تانیدی ا کار بوکونید: هرتا گوشت کی باز دورون فوروشده، بیهینید و بوخورید، و انورسید کی ا گوشت بُتان رہ قوربانی بوبوسته یا نه، کی شیمی و یجدان ناراحت نہ. ۲۶ چونکی هوطو کی موقدس کیتابان دورون بامو: «زیمین و هرچی اونی دورون نہا، خوداوند شین ایسه.»*

۲۷ اگہ اینفر کی ایمان ناره، شمره غذا خوردن رہ دعوت بوکونه، و خاییدی بیشید، جہ هرچی کی سفره دورون نہا بوخورید و هیچیم و انورسید. ا طوی شیمی و یجدان راحت به چونکی نانیدی کی قوربانی گوشت ایسه یا نیبه. ۲۸ ولی اگہ اینفر شمره بگہ کی ا گوشت بُتان رہ قوربانی بوبوسته، ا طوی، جہ او گوشت نوخورید، جی او آدم و اسی کی ا طو بوگفته، و جی و یجدان موضو و اسی. ۲۹ ا جریان میان اونی و یجدان موهم ایسه، نه شیمی و یجدان.

ولی ایمکان داره شومان و اورسید: «چره من و استی الباقیان و یجدان و اسی، می دس و پا دُوسته ببه؟ ۳۰ من خودای شوکر کونم و می غذای خوشی امرأ خورم. پس چره و استی مَره محکوم بوکوند، اونم آن و اسی کی گومان کوئدہ ایشتیوا کوداندرم؟» ۳۱ شیمی سوال جواب آن ایسه: تومام شیمی کاران، حتا شیمی خوردن و و اخوردن، همه و استی خودا جلال و بوزورگی رہ ببه. ۳۲ پس بیاید کی هیکس رہ لغزستن سنگ نیبید، نه یوهودیان رہ، نه اوشانی کی یوهودی نیبید رہ، نه مسیحیان رہ. ۳۳ منم هه را روش امرأ پیش شم و حق سعی زئم کی هرتا کار میان همتان خوشال کونم. پس اونچی کی دوس دارم و یا می نفع ایسه، انجام ندیم، بلکی او کار کونم کی الباقیان نفع اون میان نہا کی اشان نیجات بیافد.

بخش ۱۱

^۱ پس می جا باموجید، هوطو کی منم جہ مسیح آموجم.

دوسته بوستن زناکان سر عیادت وخت

^۲ جان و دیل براران، شمّره آفرین گم کی هر چی شمّره بامؤختم، شمّره خاطر نها و اوشان انجام دیهیدی. ^۳ ولی خایم ا موضوعیم خاطر باؤرم کی هرتا مرداک سر مسیح ایسه، و زناک سر مردای* ایسه، و مسیح سر، خودا. ^۴ هن و اسی اگه ایتا جلسه دورون ایتا مردای سر دوسته، دوعا یا نوبوت بوکونه خو سر بی حورمتی بوکوده. ^۵ هطویم اگه ایتا زنای ایتا مجلس دورون، سر برنده دوعا یا نوبوت بوکونه، خو سر بی حورمتی بوکوده، چونکی آن مانستن ایسه کی او زنای، خو سر بتاشه. ^۶ اگه زنای نخایه خو سر لا بّنه، پس خو سر مویم بتاشه! ولی چونکی زناک ره عایبه کی خو سر بتاشه، پس و استی خو سر لا بّنه.

^۷ ولی مردای نو استی عیادت وخت، خو سر لا بّنه یا ایتا کولا خو سر بداره، چونکی مردای خودا مانستن چاکوده بوبوسته و اونی جلال دتاوانه. ولی زنای مرداک جلال و شوکوی دتاوانه. ^۸ اولی مردای، جّ زنای بوجود نامو، بلکی اولی زنای جّ مردای بوجود بامو. ^۹ هنم بگم کی، اولی مردای کی آدم بو، حوا ره خلق نوبوسته، بلکی حوا آدم ره خلق بوبوسته. ^{۱۰} هن و اسی، و هطویم چونکی فرشتهیان فاندراستاندرد، زنای و استی خو سر لا بّنه کی نشان بده ایقتدار جیر ایسا.

^{۱۱} ولی خوداوند* قوم میان زنای مرداک محتاج ایسه هطویم مردای زناک. ^{۱۲} چونکی هرچن اولی زنای جّ مردای بوجود بامو، ولی جّ اونی پسی، تومام مرداکان جّ زنای بودونیا بامود. ولی هرچور بیه مردای و زنای هر دوتان جّ خوشان خالق، خودا ایسد. ^{۱۳} هسا، شیمی نظر دروآرهی ا موضوع چیه؟ ینی دوروست ایسه کی زنای ایتا جم میان، بودون لچک دوعا بوکونه؟ ^{۱۴} مگه آشیکار نییه کی اگه ایتا مردای دراز مو بداره اونی ره عایب ایسه؟ ^{۱۵} و مگه دراز مو زناک ره گولاز و خوشالی باعیت نییه؟ چونکی ا مو اونی پوشانن و اسی اون فادا بوبوسته. ^{۱۶} ولی اگه اینفر خایه دروآرهی ا موضوع بوگو موگو بوکونه، فقد ایچی تائم اون بگم کی آن ایسه، امان همیشک ا اموج بداییم کی زنای دوعا یا نوبوت وخت، و استی خو سر دوده. تومام کیلیسیایم ا موضوعی قوبیل دارده.

چوطو و استی خوداوند شام دورون شرکت بوکونیم

^{۱۷} ولی اونچی ره کی آسه شمّره نیویسم، نتائم شمّره تشویق بوکونم. چونکی بشتاوستم او وخت کی خوداوند شام ره کس کس امرأ جم بیدی، او زیان کی شومان دینیدی ویشتر جّ اونی نفع ایسه. ^{۱۸} اول آنکی ایشتاؤم هر وخت کس کس امرأ کیلیسا و اسی جم بیدی، شیمی میان سیواییان و جوداییان نها، و ایچه ا گبان باور کونم. ^{۱۹} شکی ننا کی و استی شیمی میان ایچه ایختلاف بمانه، کی معلوم ببه کویتا جّ شومان خودا تایید بوبوسته ایسید.

* ۱۱:۳ بلکی منظور «اون شوهر» ایسه.

* ۱۱:۴ یا: مسیح بی حورمتی بوکوده.

* ۱۱:۱۱ یونانی: «در خوداوند»

۲۰ او وخت کی خوردن ره کس کس امرأ جم بیدی، اونچی کی خوریدی راس رأسی خوداوند شام نییه. ۲۱ چونکی بشتاوستم کی ای عیده بودون آنکی الباقیان رأفا بیئسد، خوشان شام توندا توند خورده و اون الباقی امرأ سام نوکونده. بازین ایتا عیدهی غذا اندر فائرسه و ویشتا مآنده، ولی الباقیان اندر بوخورد و وأخورد کی مست بوسند. ۲۲ ینی آن دوروست ایسه؟ مگه نتانیدی شیمی غذای شیمی خانه دورون بوخورید کی کیلیسا بی حورمتی بآعیت نبیید و فیران کی نتانده خوشان امرأ غذا بأورد، خجالت ندید؟ شمره چی بگم؟ شمره تشویق بوکونم؟ هیوخت!

۲۳ اونچی امی خوداوند عیسا مسیح دروآرهی ا شام بفرماسته آن ایسه و من پیشتر اون شمره بامؤختم: امی خوداوند عیسا، او شب میان کی یوهدا اون خیانت بوکوده، نان بدس گیفته، ۲۴ و شوکر کون پسی، اون و آچرده و خو شاگردان فادا و بوگفت: «آن می جان ایسه کی شیمی را دورون فدا کونم. آن بجا بأورید.» ۲۵ هطویم شام پسی، پیالهی اوساده و بوگفت: «ا پیاله، خودا و اونی قوم میان ایتا تازره عهد نیشان ایسه، ایتا عهد کی می خون امرأ اون مهر کونم. هر وار کی جه اون و آخوریدی، مره خاطر بأورید.» ۲۶ اطویی، هر وار کی آنان خوریدی و جه پیاله و آخوریدی، راس رأسی ا حنقت و آگویا کونیدی کی مسیح شیمی نیجات ره، خو جان فدا بوکوده. پس تا خوداوند و آگردستن زما، آن بدآرید.

۲۷ هن و اسی، اگه اینفر جه آنان بیجا بوخوره و جه پیاله و آخوره، امی خوداوند عیسا مسیح جان و خون بی حورمتی بوکوده و در رای اوشان گونا بوکوده. ۲۸ هه دلیل و اسی ایسه کی هر کس پیشتر جه آنکی جه نان بوخوره و جه پیاله و آخوره، و استی خوره ایمتحان بوکونه. ۲۹ چونکی اگه اینفر بیجا جه نان بوخوره و جه پیاله و آخوره، ینی نفامه کی مسیح جان هو کیلیسا ایسه، اونی میان شرکت کون امرأ، خوره خودا چوم دورون محکوم بوکوده، چونکی مسیح مردن بی حورمتی بوکوده. ۳۰ هن و اسی ایسه کی خیلی جه شومان سوست و ناخوش احوال و حتا ای عیده بمردد.

۳۱ ولی اگه شمره ایمتحان بوکونید، ده خودا شمره محکوم و تنبیه نوکونه. ۳۲ ولی حتا اگه خوداوند آمره محکوم و تنبیه بوکونه، آن ره ایسه کی دونبالترونیا الباقی آدمان امرأ موحاکمه و داوری نبیم. ۳۳ پس ای جان و دیل براران، او وخت کی امی خوداوند عیسا مسیح شام ره جم بیدی، رأفا بیئسید کی الباقیانم باید. ۳۴ اگه اینفر خیلی ویشتا ایسه، خو خانه دورون بوخوره کی او وخت کی الباقیان امرأ جم به، خو محکوم بوستن و موجازات بآعیت نیه.

او وخت کی بامؤم، الباقی موکلانم فارس فوروس کونم.

روح القدس عطایان

^۱ هسأ، آی برأران و خأخورآن، خأیم دروآرهی روح القدس عطایان اییچه بینویسم کی جَه اُون ایشتیوآ فأم نداشتَه بید. ^۲ دأنیدی کی پیشتر جَه آنکی خوداوندَ ایمان باؤرید، او بُتآن میان کی نتأستید گب بژد، سبیل سرگردان بید و جَه ایتآ بُت اویتآ بُت پناه بَریدی. ^۳ ولی هسأ آدمائی دینیدی کی ایدعأ کونده جَه خودا روح ور شمره پیغام دآرد. چوطو شأ فأمستن کی آشان رَأس رَأسی جَه خودا ور ایلهم فأكیفند، یا آنکی کولأبردآرده؟ اونی رَأ آن ایسه: اینفر کی خودا روح قودرت جیر گب زَنه، هیوخت نتأنه عیسای لعنت بوکونه. هیکسم نتأنه تومأم دیلَ امرأ عیسای خوداوند دؤخانه، جغرَز آنکی روح القدس اَ حنقتَ اونی رَه آشیکارَ کوده بی.

^۴ هرچن عطایان جوروآجور ایسد، ولی اوشان همتآن جَه هو روح القدس سر گیرده. ^۵ هرچن خیدمتآن جوروآجور ایسد، ولی اَمّا همتآن هو خوداوندَ خیدمت کودأندَ ریم. ^۶ خودا جوروآجور رَأ روشنَ امرأ کار کودأندَ رَه، ولی اَ کارآن اَمّا همتآن میان هو خودا ایسه کی بعمل آوره.

^۷ هرتآ جَه اَمآن ایتآ عطا فادأ بوبوسته کی بتأنیم کس کس کومک بوکونیم. ^۸ خودا روح اینفر ایتآ پیغام پور جَه حکمت گفتن عطای بخشه، و هو روح اویتآی، عطای پیغام پور جَه معرفت و شناخت. ^۹ اُون اینفر ایتآ خوروم ایمان عطا کونه، و اویتآی ناخوش آحوالآن شفا رَه قودرت بخشه. ^{۱۰} اینفر موجیزه یان انجام دنن قودرت فاده، اویتآی نوبوت کودن عطای. اینفر روحان میان تشخیص دنن عطای بخشه. و ازم اینفر اَ عطای بخشه کی بتأنه دوعا وخت او زوانان امرأ کی نامؤخته گب بژنه، و اویتآی اَ زوانان ترجمه عطای فاده. ^{۱۱} ولی تومأم اَ عطایان جَه ایتآ روح ور، ینی هو روح القدس ایسه، و اُون ایسه کی تصمیم گیره هرتآن کویتآ عطای ببخشه.

ایتآ جان، ولی چنتا عَصَم و اعضا

^{۱۲} جان ایتآ ایسه ولی عَصَم و اعضا خیلی دآره. او وخت کی تومأم اَ عَصَم و اعضا کس کس ورجأ مأنه، جان چاکوده به. مسیح جائم هطویی ایسه. ^{۱۳} چونکی اَمّا همتآن ایتآ روح، ینی روح القدس امرأ، تعمید بیگفتیم کی ایتآ جان چاکونیم، چی یوهودی بیبیم و چی یوهودی نیبیم، چی بَرده بیبیم چی آزاد و اَمآن همتآن جَه هو روح القدس فادأ بوبوسته کی وَاخوریم.

^{۱۴} هطویه، جان فقد ایتآ عَصَم و اعضا نآره، بلکی جوروآجور عَصَم و اعضا دآره. ^{۱۵} اگه پآ بَگه: «چونکی دَس نییم، جان شین نییم»، مگه اَ گب دلیل به کی پآ جان شین نَبه؟ ^{۱۶} یا اگه گوش بَگه: «چونکی چوم نییم، جان شین بحیساب نأیم»، چی پیش آیه؟ ینی اَ گب، گوش جَه الباقی جان عَصَم و اعضا سیوا وَاکونه؟ ^{۱۷} اگه تومأم جان چوم بو! اَطو بوبوسته چی چوطو تَأستیدی بشتاؤید؟ یا تومأم جان گوش بو! چوطو تَأستید ایچی بو بوکونید؟

^{۱۸} ولی هوطو کی بیده به، خودا هرتآ عَصَم و اعضای دوروست اوطو کی خأستی، جان میان بَنأ. ^{۱۹} اگه همتآ عَصَم و اعضا ایتآ بوبوسته بید، دِه جان نئابو! ^{۲۰} هطویه، عَصَم و

اعضاً خلیبید، ولی جان ایتا ایسه.

۲۱ چوم هیوخت نتانه دس بگه: «تره احتیاج نازم.» سرم نتانه پائان بگه: «شمّره احتیاج نازم.» ۲۲ واگردانسر، بعضی جِه عصم و اعضا کی سوستتر و کم ارزشتر جِه الباقی عصم و اعضائان بنظر آیده، رأس راسی ویشتر جِه الباقی لازیم ایسد، ۲۳ و او عصم و اعضائی کی امی فیکر آمرأ کمتر ایحترام دأرده، ویشتر دیقّت آمرأ لا نیهیم، و او عضوان کی قشنگ نیید ایجور بخصوص اون زینت دیهیم. ۲۴ اطوی ایسه کی امی جان قشنگ عصم و اعضا، آجور توجهی احتیاج نازد. هنّ و اسی، خودا جان عصم و اعضائی ایجور کسکس ورجا بنا کی او عصم و اعضائی کی کم ارزش بچوم آیده، ویشتر ایحترام و توجه بیّه؛ ۲۵ کی اطوی جان عصم و اعضا میان تناسب بمأنه و هرتا عضو هوندر کی خوره علاقه و توجه دأره، الباقی عصم و اعضائانم دوس بدأره. ۲۶ اطو ایسه کی، اگه ایتا عضو جِه جان ایتا درد دوچار بیّه، تومأم جان عصم و اعضا اونی آمرأ همدردی کونده؛ و اگه ایتا عصم و اعضا ره گولاز بیّه، تومأم عصم و اعضا اونی آمرأ خوشالی کونده.

۲۷ می منظور جِه آگبان آن ایسه کی شوما همتان کسکس آمرأ مسیح جان ایسید، ولی هرتان تنائی ایتا مستقل و لازیم عصم و اعضا آ جان دورون ایسیدی. ۲۸ بعضی جِه عضوان کی خودا کیلیسا میان، ینی مسیح جان دورون، قرار بدأ، اشان ایسد:

اول: روسولان، ینی مسیح اوسه کودهیان.

دویم: پیغمبران، ینی اوشانی کی خودا ایلهاُم آمرأ، پیغام آورده.

سیوم: معلمان، ینی اوشانی کی خودا کلام الباقیان آموّده.

بازون اوشانی کی موجیزه کونده.

اوشانی کی شفا عطای دأرد.

اوشانی کی الباقیان کومک کون عطای دأرده.

اوشانی کی رهبری و مودیریت عطای دأرد.

آدمانی کی گب زن جور و آجور زوانان عطای دأرد، او زوانان کی پیشتر نامؤخته بود.

۲۹ مگه کیلیسا میان همتا رسول ایسد؟ مگه همتا پیغمبر ایسد؟ مگه همتا معلمد؟ مگه همتا

تأنده موجیزه بوکوند؟ ۳۰ مگه همتا شفا عطای دأرد؟ مگه همتا نامؤخته زوانان گب زن

عطای دأرده؟ یا همتا آ زوانان ترجمه عطای دأرده؟ ۳۱ هسا، تومأم شوق آمرأ، بوجورتر

و پورمنفعتتر عطایان دونبال بیید و هسا بترین رای شمّره خایم نیشان بدم.

بخش ۱۳

۱ اگہ مردومان و فرشتهیان زوانان گب زن عطای بدارم، او زوانان کی هیوخت نامؤختم، ولی می وجود دورون آدمان ره محبت ندأشته بيم، ایتا پورصدا زنگ و سونج مانستن بم. ۲ اگہ نوبوت عطای بدارم و بتانم تومام رازان و دانشان بفامم، یا اگہ آجور ایمان بدارم کی می فرمان امرأ کوهان آشتراوشتربشد، ولی آدمان دوس ندارم، هیچ ایسم. ۳ اگہ تومام می مال فقران ببخشم، و می جان فادم کی آتش شوالهیان میان بوسوجانه ببه، ولی اینسانان محبت نوکونم، هیچ منفعت نبرم.

۴ اینفر کی محبت داره، صبور و مهرؤان ایسه؛ حسود نییه و هیکس حسودی نوکونه؛ مغرور نییه و هیوخت من مَره قوربان نیگه؛ ۵ الباقیان بی حورمتی و بی ادبی نوکونه؛ زور نوکونه کی همه چی اونی دیل بخا انجام ببه و من مَره قوربان نییه و فقد خو کله امرأ کار نوکونه؛ زود برزخ نییه؛ و الباقیان تقصیران حیساب ناره؛ ۶ هیوخت جبه بی اینصافی و بی عیدالتی خوشال نییه، بلکی جبه حنقت برنده بوستن خوشال به. ۷ محبت امره قوت فاده کی همتا سختیان تحمل بوکونیم، امی ایمان هر جور کی ببه بداریم، امی ایعتماذ خودا ره بداریم، و هرچی ایتفاق دکفه، صبور بییم.

۸ تومام او عطایان کی خودا امره بخشه، ایتا روح تومان به. نوبوتان، بزوانان گب زن و دانایی و رازان دانستن، ایتا روح تومان به. ولی محبت تا ابد باقی مانه و جبه بین نیشه. ۹ هسا، تومام ا عطایان امرأ، امی دانایی و نوبوتان جوی و ناقیص ایسه. ۱۰ ولی او زمات کی کامیل بایه، ده ا عطایان احتیاج نییه.

۱۱ تانم امثال باورم کی او زمات کی جاغاله بوم، ایتا زاک مانستن گب زئیم و ایتا زاک مانستن فیکر کودیم و دلیل آوردیم. ولی او وخت کی پیله بوستم، می فیکر روشد بوکوده و زاکان کردکاران کنار بنام. ۱۲ اونچی آسه دینیم و دانیم، معلوم نییه و سیأ ایسه؛ ولی ایتا روح همه چی آشیکار و عیان دینیمی، هوندر آشیکار کی آسه خودا امی قلب دینه.

۱۳ پس، سعتا چی همیشک باقی مانه: ایمان، اومید و محبت، ولی جبه همتا آشان پیله تر محبت ایسه.

زوانان و نوبوت عطا

^۱ پس، محبت شیمی زندگی موہیم هدف چا کونید. ولی هطویم شوق امرأ دوعا بوکونید کی روح القدس روحانی عطایانم شمّره خو لوطف امرأ فادّه، بخصوص نوبوت عطای. ^۲ چونکی اینفر کی نامؤخته زوانان امرأ گب زنه، آدمان امرأ گب نزنه بلکی خودا امرأ ایسه، چونکی الباقیان نتانده اونی گبان بفامد. اون روح القدس امرأ، رازان و اگویا کونه. ^۳ ولی اینفر کی نوبوت کونه، ینی خودا پیغامان ایمانداران و اگویا کونه، ا کار امرأ اوشان کومک کونه کی روشد بوکوند، تشویق ببّد و آرام بیگیرد. ^۴ پس اینفر کی بزوانان گب زنه، فقد خو روشد کومک کونه، ولی اونکی نوبوت کونه، تومأم کیلیسا روشد کومک کونه.

^۵ می آروزو آن ایسه کی شومان همتان بزوانان گب بزنید، ولی ویشتر خایم کی نوبوت بوکونید، چونکی نوبوت کون جہ زوانان امرأ گب زنن پبتر ایسه، مگہ آنکی اینفر بتانه اونچی کی شومان غریب زوانان امرأ گیدی، الباقیان ره ترجمه بوکونه کی اشانم جہ اون بهره ببرد.

^۶ و هسأ، جان و دیل براران و خاخوران، اگہ شیمی ورجا بایم و نامؤخته زوانان امرأ گب بزئم، چی منفعت شمّره رسانم؟ ولی اگہ شمّره ایتا پیغام باورم کی خودا مره آشیکار کوده، یا شناخت و ایتا بخصوص معرفت، و یا نوبوت یا درس باورم، اطو ببّه شمّره نفع فارسانم. ^۷ حتا مزقان سازان، نی و چنگ مانستن، اگہ آشیکار بزّه نبّد، چوطو به اوشان نوای فامستن؟

هطویی، اگہ امائم ایتا زوان کی اون شأ فامستن امرأ گب نزنیم، الباقیان چوطو امی گبان فامده؟ ^۸ یا اگہ جنگ میدان میان، امادهباش شیپور نزنند، کی خورّه جنگ ره اماده کونه؟ ^۹ هطو، اگہ شیمی زوان امرأ، گبانی بیگید کی نشأ فامستن، چوطو اینفر تانه بفامه کی چی گفتاندرید؟ اینگار شیمی گبان هوا دورون اویر بده!

^{۱۰} شک ننا کی دنیا دورون خیلی جور و اجور زوانان نھا. ولی هیتا بی مانی نیبّه. ^{۱۱} ولی اگہ من او زوان نفامم، اون مره ایتا غریبه مانستن ایسه و منم اونی ره. ^{۱۲} آن دروآرهی شومانم دوروست ایسه. جہ او یه کی خیلی روح القدس عطایان ره ذوق و شوق داریدی، او عطایان بخایید کی تومأم کیلیسا روشد ره خبّد.

^{۱۳} هر کی بزوانان گب زنن عطای داره، و استی دوعا بوکونه کی خودا اون عطای ترجمه ای زوانانم فادّه. ^{۱۴} چونکی اگہ ایتا زوان امرأ دوعا بوکونم کی اون نفامم، راسرایی اطویه کی می روح دوعا کوداندره، ولی می عقل بهره نبره. ^{۱۵} پس چی و ابوکونم؟ هم در روح دوعا کونم و هم می عقل امرأ؛ هم روح امرأ سورود خانم و هم عقل و فام امرأ، اوطو کی همه بفامد. ^{۱۶} چونکی اگہ شومان خودای ایتا زوان امرأ شوکر بوکونید کی فقد شیمی روح فامه، چوطو الباقیان بتاند شیمی شوکرگوزاری دوعای آمین بگد، هسأ کی نفامده چی گفتاندریدی؟ ^{۱۷} شک ننا کی شومان خیلی خب خودای شوکر کونیدی، ولی اوشانی کی او یه ایساده بهره نبرده.

^{۱۸} خودای شوکر کی ویشتر جہ همتان بزوانان گب بزئم. ^{۱۹} ولی کیلیسا جلسه میان می دیل خایه کی پنجتا کلمه او زوان امرأ گب بزئم کی همتان بفامد و ایستفاده بوکوند، تا آنکی

ہیزارتاً کلمہ غریب زوانان امرأ بگم کی ہیکس نفامہ۔

۲۰ جان و دیل براران، ا موضوع فام رہ زاکان مأنسن نبید۔ روحانی موضوعیان درک و فام میان، عاقیل و داناً مرداکان مأنسن ببید، ولی بدی کودن میان زاکان مأنسن! ۲۱ موقدن کیتابان میان اطو بینویشته بوبوستہ: «غریب زوانان و غریبہیان لبان امرأ ا مردوم امرأ گب زنم۔ تومام اشان امرأ مرہ گوش فاندیدی۔»*

۲۲ پس دینیدی کی بزوانان گب زنن، خودا قودرت نیشانہ، ایمانداران رہ نییہ، بلکی ایتا نیشانہ ایسہ اوشانی رہ کی ایمان نازدہ۔ ولی نوبوت اوشانی کی ایمان نازدہ رہ نییہ، بلکی ایمانداران رہ ایسہ۔ ۲۳ پس اگہ اینفر کی ایمان نازہ یا اینفر کی ا عطایان نازہ، بایہ شیمی جم دورون و بشتاؤہ کی شومان ہمتان غریب زوانان امرأ گب زیندی، شک ننا کی گومان کونہ کی تور بوستید۔ ۲۴ ولی اگہ ہمتان نوبوت بوکونید، و ہو وخت اینفر کی مسیحی نییہ یا اینفر کی ا عطایان نازہ بایہ بودورون، خو گونایان ایحساس کونہ، جہ ہمہ کس ور محکوم بہ۔ ۲۵ او وخت جہ اونی جیگا بدأ فیکران چپر اوسادہ بہ، خو زانو سر کفہ و خودای پرستش کونہ، گہ: «راس راسی کی خودا شیمی میان ایسا۔»

دیچین و اچین عیادت مجلسان میان

۲۶ پس، جان و دیل ایمانداران، می نیت خولاصہ و اگویا کونم۔ او وخت کی عیادت رہ کیلیسا دورون جم بیدی، اینفر جہ شومان سورود بخانہ، اویتا، خودا کلام الباقیان باموجہ، اینفر دہ او موکاشفہ کی جہ خودا فاکیفتہ و اگویا بوکونہ، اینفرم غریب زوانان امرأ گب بز نہ و اویتا اون ترجمہ بوکونہ۔ ولی ہرچی انجام بہ، اوستی ہمتا ایمانداران رہ فایدہ بدارہ و اشان قوت و روحانی روشد باعیت بہ۔ ۲۷ اگہ ای عیدہ خایدہ غریب زوانان امرأ گب بز نہ، اوشانی آدم نفران نواستی ویشتر جہ دو یا سہ نفر بہ، اونم دال بدل۔ اینفرم اوستی ا زوانان ترجمہ بوکونہ۔ ۲۸ ولی اگہ ہیکس نہ کی ترجمہ بوکونہ، اشان اوستی تام بز نہ و خوشان امرأ و خودا امرأ غریب زوانان گب بز نہ، ہمتان ورجا و بولند صدا امرأ نہ۔

۲۹ اگہ ایتا عیدہ ایسادہ کی جہ خودا ور ایتا نوبوت داردہ، بیتر ایسہ پوشت بپوشت دو یا سہ نفر جہ اشان خودا پیغام و اگویا بوکوند و الباقیان اون بد و خب بفامد۔ ۳۰ ہنم بگم کی اگہ ایتا پیغام و موضوع جہ خودا ور اویتا رہ اشیکار بہ، اونی کی گب زنندہ، اوستی تام بز نہ۔ ۳۱ اطوی، تومام اوشانی کی ایتا پیغام جہ خودا ور فاکیفتہ، تاندہ ایتا جہ اویتا پسی خودا پیغام و اگویا بوکوند کی ہمہ کس باموجہ و تشویق بید و قوت فاگیرد۔ ۳۲ پیغمبران روح جہ پیغمبران ایطاعت کونہ۔ ۳۳ خودا ہرکی ہرکی دوس نازہ، بلکی دیچین و اچین و سازش۔

ہوطو کی تومام کیلیسایان دورون بیدہ بہ، ۳۴ زناکان اوستی جلسہیان دورون تام بز نہ۔ اوشان نواستی گب بز نہ بلکی گوش بدد و ایطاعت بوکوند، ہوطو کی تور ات کیتاب فرمایہ ۳۵ اگہ ایتا سوال داردہ، خانہ دورون جہ خوشان مرداکان و اؤرسد، چونکی دوروست نییہ کی زناکان کیلیسا جلسہیان دورون گب بز نہ و خوشان فیکر بگد۔*

* ۲۱:۱۴ اشعیا ۲۸:۱۱ و ۱۲۔

* ۳۵:۱۴ بعضیتا جہ دسخطان میان ۳۴-۳۵ آیہیان دونبالتر جہ ۴۰ بامو

۳۶ مگہ خدا کلام جہ شومان سَر بیگفتہ، یا بلکی فیکر کونیدی کی فقد شومان خودا ایرادہی شناسید و وُست؟ اَطو بَبہ خِلی ایشتیوا کوداندريد. ۳۷ اگہ ایدعا کونیدی کی نوبوت عطا و یا الباقي روح القدس عطایان داریدی، پس وُستی شومان پیشتر جہ همه کس بفامید کی هرچی گفتاندردم، خوداوند حوکمان ایسه. ۳۸ ولی اگہ اینفر وُزم موخالفت دأره، وُئال خو نادان گیری دورون بیسه.

۳۹ پس آی جان و دیل برأران و خأخوران، نوبوت عطای خِلی شوق و ذوق امرأ بخایید و هُثم بگم کی هیکس جولوی نیگیرید کی بزوانان گب بزَنه. ۴۰ هرتا کار خو جا سَر خُبه. و وُستی دیجین وُچین امرأ انجام بَبه.

مسیح رستاخیز جہ مودہیان

۱ ہسأ، آی برأران و خأخورآن، وئالید ایوار دہ او اینجیل شمرہ خاطر باؤرم، هو خوروم خور کی پیشتر شمرہ و آگویا بوکودم و شومانم اون قوبیل بوکودید و ہنویم اونی سر قایم ایسایید۔ ۲ ھہ خوروم خور ایسہ کی اگہ اون ایمان بدآرید، شیمی نیجأت باعیث بہ، مگہ آنکی شیمی ایمان راسرأسی نبہ۔

۳ اونچی کی موہیم موضو بو و مَرہ فارسیہ بو، شمرہ بیسپآردم، ینی آ حنقتان کی مسیح، موقدس کیتابان نیویشتہیان موطابق، خو جان امی گونایان مؤرزئن را دورون فدأ بوکودہ و بمرد، ۴ قبر میان بنا بوبوستہ و ھہ کیتابان موطابق سیومی روچ میان زندہ بوستہ و جہ قبر بیرون بامؤ۔ ۵ بازون، پطرس و اونی پسی، الباقی او دوازدهتا رسول اون بییدہ۔ ۶ بازون اون ویشتر جہ پونصد نفر جہ امی برأران رہ خورہ ظاہیر بوکودہ، کی خیلی جہ آشان ہنو زندہ ایسد و ای عیدہیم بمردد۔ ۷ اونی پسی، یعقوب و ہمتا رسولان اون بییدہ۔ ۸ جہ ہمتان پسی، منم اون بییدم۔ راسرأسی، ایتا زاک مانستن بوم کی پیشتر جہ خو وخت بودونیا بامؤ، ۹ چونکی من جہ تومام رسولان کوجہتر ایسم، چونکی او بلایان پسی کی خدا کیلیسا سر باؤردم، حتا لیاقت نازم می نام رسول بنم۔

۱۰ ولی آسہ ہرچی کی ایسم، خدا فیض و اسی ایسہ، و آ فیض و اونی لوطف مرہ بی نتیجہیم نوبو، چونکی من جہ الباقی رسولانم ویشتر زحمت بگشتم۔ البت نہ من، بلکی خدا فیض کی می امرأ بو۔ ۱۱ ہر جور ببہ، فرق نوکونہ کی من ویشتر زحمت بگشتم یا آشان۔ موہیم آن ایسہ کی آمان اینجیل شمرہ و آگویا بوکودیم و شومانم اون ایمان باؤردید۔

مودہیان رستاخیز

۱۲ ولی اگہ ایتا پیغام کی آمان و آگویا بوکودیم، آن بو کی مسیح جہ مودہیان ویریشته و شومانم اون ایمان باؤردید، پس چوطو ایسہ کی ایتا عیدہ جہ شومان آسہ گیدی کی مودہیان ہیوخت زندہ نبدہ؟ ۱۳ چونکی اگہ مودہیان قیامت روچ دورون زندہ نبدہ، پس مسیح زندہ نوبوستہ؛ ۱۴ و اگہ مسیح زندہ نوبوستہ، پس تومام امی پیغامان و موعیظہیان باطیل ایسہ و شیمی ایمان و ایعتامدم بہ خدا، سوست و بیخود ایسہ۔ ۱۵ اطو ببہ، آمان رسولانم ہمتان دورغگو ایسیم؛ چونکی بوگفتیم خدا مسیح زندہ کودہ و جہ قبر بیرون باؤردہ؛ اگہ مودہیان قیامت، راسرأسی وجود نأشتہ بی، امی آ گیم دورغ ایسہ۔ ۱۶ اگہ مودہیان قیامت وجود نأرہ، مسیح زندہ نوبوستہ۔ ۱۷ و اگہ مسیح زندہ نوبوستہ، شیمی ایمانم فایدہ نأرہ، و ہنو شیمی گونایان سلطہ جیر ایسایید۔ ۱۸ اطو ببہ، تومام او ایمانداران کی تا ہسأ بمردد، ہلاک بوسند۔ ۱۹ اگہ امی اومید مسیح فقہ آ دونیا زندگی رہ ببہ، جہ تومام دونیا مردوم سیابختتر ایسیم۔

۲۰ ولی حنقت آن ایسہ کی مسیح، مردن پسی زندہ بوستہ؛ اون اولی نفر جہ اوشانی ایسہ کی زندہ بدہ۔

۲۱ ہوطو کی آدم گونا و اسی، مردن آ دونیا میان بامؤ، مسیح کار کی نیجأت بخشہ و اسیسم، مردن پسی زندگی امی شین بوبوستہ۔ ۲۲ چونکی ہوطو کی ہمہ کس آن و اسی کی «آدم»

شین ایسڊ میرده، همه اوشانی کی مسیح شین ایسڊ، ایوارده زنده بده. ۲۳ ولی هر کی خو وخت سر، اولی نفر کی زنده بوسته، مسیح بو؛ بازون اونی و اگر دستن وخت، تومام اوشانی کی اونی شین ایسڊ، زنده بده. ۲۴ اونی پسی، آخرت فارسیه. او وخت، مسیح تومام خو دوشمنان هلاک کونه و سلطنت خودای پتر و اگودار کونه. ۲۵ چونکی مسیح سلطنت تا او وخت کی ایدامه داره کی همتا خو دوشمنان هلاک کونه. ۲۶ مردن اونی آخری دوشمن ایسه، کی اونم وستی جِه بین بشه و هلاک به. ۲۷ چونکی موقدس کیتابان دورون بامو: «خودا همه چی اونی پایان جیر بنا.» البت او وخت کی گه «همه چی» اونی پایان جیر بنا بوبوسته، معلوم ایسه کی آن خودای، کی همه چی مسیح پایان جیر بنا، مربوط نیبه. ۲۸ آخر سر، او وخت کی مسیح تومام خو دوشمنان سر پیروز بوبوسته، او وخت خودشم کی خودا پسر ایسه، خوره خو پتر، خودا فرمان جیر نهه کی خودا کی اون همه چی سر باش چاکوده بو، تومام عالم سر حاکیم به.

۲۹ ولی اگه موردهیان هیوخت زنده نده، پس چره ای عیده موردهیان عوض تعمید فاکگیرده؟ ا تعمید چی فایده داره، مگه آنکی ایمان بدارد کی ایتا روح موردهیان ایوارده زنده بده؟ ۳۰ یا امان چره هر روح امی جان خطر میان تاویدیم و هر دم مردن امرأ سر کله زنندیم؟ ۳۱ او گولار کی شیمی روحانی روشد ره در امی خوداوند عیسا مسیح دارم سر قسم خورم کی من هر روح مردن امرأ روبرو بم. ۳۲ و اگه موردهیان ره قیامت نمانه، می جنگستن درنده جانوران امرأ ینی هو افسس شهر مردومان، چی بهره داشتی؟ اگه قیامت ننا، «بایید بوخوریم و اخوریم، چونکی فردا میریمی.»

۳۳ اوشان کی اطوچی گبان زنده گول نوخوید، چونکی «ناجور آلمان امرأ نیشن ویریشن، خوروم اخلاق خراب کونه.» ۳۴ عاقیل ببید و دوروست فیکر بوکونید و جِه شیمی رایان کی گونا امرأ ایتا بوبوسته دس فاکشید، چونکی ایتا عیده جِه شومان اونچی کی درواری خودا باموخته بود، جِه خاطر بدایید. آن گم کی شمره خجالت بدم.

قیامت حقیقت جِه ذات شناختن

۳۵ ولی بلکی اینفر و اوسنه: «چوطو موردهیان زنده بده؟ زنده بوستن وخت، چوجور جان دارده؟» ۳۶ چی بیخودی سوال؟ شیمی ا سوال جواب تانیدی شیمی خانه کوجه باغ میان بیافید! او وخت کی ایتا دانهی خاک دورون کاردی، پیشتر جِه آنکی سبز به، اول پوخه و میره؛ ۳۷ و او وخت کی سبز به، اونی شیکل او دانه امرأ کی بکاشتیدی، خیلی فرق داره. چونکی اوچی کی شومان کاردی، ایتا کوجه دانه ایسه، خایه گندم به یا ایتا دانهی ده. ۳۸ ولی خودا او دانهی، ایتا تازه و قشنگ جان فاده، هو جان کی ایراده بوکوده. جِه هر جور دانه ایتا بخصوص گیا بیرون آیه. ۳۹ دوروست هوطو کی دانهیان و گیایان جور و اجورده، جانانم جور و اجورده. آلمان جان، حیوانان، مائیان و پرندمیان، همتا جور و اجورده. ۴۰ او جان کی آسمان فرشتهیان دارده، امی جان امرأ فرق داره، و اوشان جان نشو نما امی جان نشو نما امرأ فرق داره. ۴۱ خورشید ایجور قشنگی و شوکو داره و ماه و ستارهیان، ایجور ده. حتا ستارهیان جِه قشنگی و سوسو زنن جور و اجورده.

۴۲ موردهیان قیامت دورونم هطو به. ایتا جان کی مردن وخت، زمین دورون بکاشته به، بوپوخوسته به، ولی او جان کی ویریزه، هیوخت خراب نیبه. ۴۳ ذلت دورون بکاشته به، ولی جلال دورون ویریزه. سوستی دورون بکاشته به، ولی قوت دورون ویریزه. ۴۴ ایتا

طبیعی جان بکاشته بہ، ولی ایتا روحانی جان ویریزہ۔ چونکی هوطو کی طبیعی جان نہا، روحانی جائم نہا۔

۴۵ هوطو کی موقدس کیتابان دورون بینویشته بوبوستہ: «اولی اینسان ینی آدم، ایتا زندہ جان بوبوستہ»۔ ولی آخری آدم، ینی مسیح، او روح کی حیأت بخشہ بوبوستہ۔ ۴۶ پس، اُستی ا جان کی نفس امرایہ اول بداریم، بازون دونبالترا خودا روحانی و آسمانی جان امرہ فایدہ۔ ۴۷ اولی آدم جہ زمین خاک چاکودہ بوبوستہ، ولی دویمی آدم ینی مسیح، جہ آسمان بامو۔ ۴۸ هرتا جہ اما اینسانان، ایتا جان جہ خاک داریمی، آدم جان مانستن۔ هطویم اوشانی کی مسیح شین بدہ، اونی مانستن ایتا آسمانی جان یافدہ۔ ۴۹ هوطو کی هسا، هرتا جہ امان ایتا جان داریم آدم جان مانستن، ایتا روجم ایتا جان داریمی، مسیح جان مانستن۔ ۵۰ ای جان و دیلان، می منظور ان ایسہ کی خاکی جان کی جہ گوشت و خون بساختہ بوبوستہ ایسہ، نتانہ خودا پادیشایی میان بشہ، و امی ا جہ بین شوئونی جانان، ابدی زندگی لیاقت ناره۔

۵۱ هسا، ایتا راز کی قاق کونہ شمہ گم: اما همتان نوخوسیم*، بلکی همتان عوض بیمی۔ ۵۲ او وخت کی آخری شیپور جہ آسمان اونی صدا باہ، ایتا دم دورون، ایتا چوم نہن دورون، همتا ایمانداران کی بمردد، ایتا جہ بین نوشونی جان امرأ زندہ بدہ۔ او وخت امانم کی هنو زندہ ایسیم، ناخوڑکی عوض بیم و ایتا تازہ جان یافیم۔ ۵۳ چونکی خراب بوستنی جانان و اُستی خراب نوبوستنی جانان، و جہ بین شوئونی جانان، نیمیر جانان عوض ببید۔

۵۴ او وخت کی خراب بوستنی جان او جان کی خراب نیبہی دوکود، و جہ بین شوئونی جان او جہ بین نوشونی جان، او وخت او کلام کی بینویشته بوبوستہ، انجام بہ کی فرمایہ: «مردن پیروز بوستن دورون فورستہ بوبوستہ۔ ۵۵ ای قبر، تی برندہ بوستن کوئیہ نہا؟ ای مردن، تی نیش کوئیہ نہا؟» ۵۶ چونکی گونا او نیش ایسہ کی مردن باعیث بہ، و خو قودرتم جہ شریعت فاگیرہ۔ ۵۷ تومام آشان و اُسی خودای شوکر! اون ایسہ کی امرہ امی خوداوند عیسا مسیح امرأ پیروز کونہ۔

۵۸ هن و اُسی، ای جان دیلان، ایمان دورون قوی و قایم بنیسید و ہمیشک شوق فراوان امرأ، خوداوند خدمت موشغول ببید، چونکی دانیدی او زحمت کی خوداوند رہ کشندرید بی آخریسی نیبہ۔

* ۵۱:۱۵ تازہ عہد میان، خوفتن ویشتر وختان مردن ایشارہ کونہ۔

مسیحیان اور شلیم رہ، پیشکش جم کون

۱ ولی دروآرہی او پیشکشان کی شیمی دیل خایہ اور شلیم مسیحیان رہ اوسہ کونید، تانیدی اٹو بوکونید (ہہ رآی غلاطیہ شہران کیلیسایان پآ ورجایم بنام): ۲ ہر ہفتہ اولی روج میانینی یکشنبہ، ہرتان جہ شومان ہرچی دخل بداشتید، ایچہ پول آ کاز رہ کنار بنید. آپولان جم کون و اسی می امون رافا نیسید. ۳ او وخت کی باموم، شیمی پور محبت پیشکشان ایتا دسخط امرأ، اوشانی کی شومان ایعتما داریدی و موشخص بوکودیدی دس امرأ، اوسہ کونم اور شلیم. ۴ اگہ صلاح ببہ کی منم بشم آشان امرأ، شم.

پولس نقشہیان

۵ من اول شم مقدونیہ، ولی اویہ خیلی نیسم. بازون ایم شیمی دن رہ. ۶ ایحتمال دارہ بتانم ایچہ ویشتر شیمی ورجا بیسم، بلکی تومام زمستان. او وخت شیمی کومک امرأ می مسافرت ایدامہ دہم. ۷ چونکی ایدفا نخایم فقد را سر شمرہ بیدینم، بلکی خوداونڈ ایرادہ امرأ خایم ای مودت شیمی ورجا بیسم. ۸ ولی تا پنتیکاست عید وخت آیہ ینی «افسس» میان ایسم، ۹ چونکی پیغام اینجیل اموج دن و واگوا کون رہ ایتا خورو فورست نہا، اگہ چی موخالفان آدم نفرانم کم نیید. ۱۰ ہر وخت «تیموتائوس» بایہ شیمی ورجا، مہروانی امرأ جہ اون پذیرایی بوکونید، چونکی اونم می مانستن خوداونڈ خدمت کونہ. ۱۱ ولانید ہیکس اون خار و خفیف فاندہ، بلکی اون بسلامت اوسہ کونید کی دیلگرمی امرأ واکردہ می ورجا، چونکی اون و الباقی براران رافا ایسام. ۱۲ جہ اپلس خاہیش بوکودم کی آشان امرأ شیمی دن رہ بایہ، ولی اونی نظر آنہ کی خودا نخایہ کی اسہ بایہ. ولی ہر وخت فورست بدارہ، آیہ. ۱۳ و اخب بیید؛ ایمان میان قایم نیسید؛ شوجاع و قوی بیید. ۱۴ شیمی کاران، ہمہ محبت امرأ ببہ.

۱۵ استیفانس و اونی خانوار حتم خاطر داریدی. آشان اولی نفران بود کی یونان میان مسیحی بوبوستد، و خوشان زندگی مسیحیان کومک و خدمت رہ بناد. خاہیش کونم ۱۶ آشان رانمایان بجأ باورید، و اوشان و تومام اوشانی کی آجور صمیمیت امرأ شیمی ورجا زحمت کشدہ، تا اویہ کی تانیدی کومک بوکونید. ۱۷ خیلی خوشالم کی استیفانس، فرتوناتوس و اخائیکوس می دن رہ بامودہ آیہ. آشان شیمی خالی جیگای پور کونڈہ و شیمی عوض مرہ کومک کونڈہ. ۱۸ اوشان می شادی و دیلگرمی باعیت بوبوستدہ و من یقین دارم کی شمرہیم ہطو بود. اومید دارم کی آجور آدمان زحمتان قدر بدانید.

سلامان

۱۹ آسیا کیلیسایان گرم سلامان اوسہ کونڈہ. آکیلا و اونی زنای پریسکیلا و ہطویم الباقی اوشان کی آشان خانہ دورون عیادت رہ جم بدہ، شمرہ سلام رساندہ. ۲۰ آیہ، تومام ریفقان می جا بخاستدہ کی آشان دورودان شمرہ فارسائم. ایتا موقدس ماچی امرأ کس کس سلام بیگید.

۲۱ من، پولس، آ دورودان می دسختْ امرأ نیویسم.
۲۲ اگه اینفر خوداوند دوس نأره، اون سَر لعنت بآیه! آی خوداوند مسیح، بیأ! ۲۳ آمی
خوداوند عیسا فیض شیمی امرأ ببه. ۲۴ شومان همتان کی عیسا مسیح شین ایسید، می قلبی
محبتان قوبیل بوکونید. آمین.

تازہ عہد

رشت گیلکی

دوم قرنتیان

پولس دویمی دسخط قرنتس مسیحیان رہ

صورتنامه

۱	بخش ۱
۳	بخش ۲
۵	بخش ۳
۷	بخش ۴
۹	بخش ۵
۱۱	بخش ۶
۱۳	بخش ۷
۱۵	بخش ۸
۱۷	بخش ۹
۱۸	بخش ۱۰
۲۰	بخش ۱۱
۲۲	بخش ۱۲
۲۴	بخش ۱۳

پولس دویمی دسخط قرنٹس مسیحیان رہ

بخش ۱

۱ آ دسخط جہ پولس ور ایسہ کی خدا ایرادہ امرأ اینتخاب بوبوستہ کی عیسا مسیح روسول بے و هطویم امی برار جا تیموتائوس ور۔

آ دسخط خدا کیلیسای قرنٹس میان و هطویم همتا مسیحیان آسر تا اوسر آخائیه* اوستان نیویسم۔

۲ جہ امی پتر خدا و امی خداوند عیسا مسیح، شمرہ فیض و آرامش خایم۔

خودا دیل تسلائی دنن تومام موشکلان رہ و ست ایسہ

۳ خودای شوکر، امی خداوند عیسا مسیح پتر، کی مہروانیان پتر و همتا دیل تسلائیان خدا ایسہ۔ ۴ اون آمرہ دیل تسلائی دہہ کی آمائم ہہ تسلائی اوشانی فادیم کی رنج میان ایساده و امی دیلسوجی و تشویق لازیم دارد۔ ۵ یقین بدانید کی ہرچی مسیح رہ ویشتر زحمت بیدینیم، اونی جا ویشتر دیل تسلائی و دیلگرمی فاکیریمی۔ ۶ حتا او وخت کی سختیان باز جیر امی کمر فوجومہ، انم شیمی نیجات و دیل تسلائی شین ایسہ۔ چونکی او وخت کی آمان خودمانم دیل تسلائی یافیمی و دیلگرم بیمی، حتم شمرہیم دیلگرم کونیمی۔ او وخت تائیدی صبر امرأ ہو رنجان تحمل بوکونید کی آمان تحمل بوکودیم۔ ۷ و ایطمینان داریمی او وخت کی امی رنجان دورون شیریک بیدی، او دیل تسلائی و دیلگرمی میان کی خدا آمرہ بخشیم شیریک بیدی۔

۸ جان و دیل ایمانداران، حتم بشتاوستیدی کی آسیا دورون چندر سختی بکشیم۔ موشکلان فیشار اندر بو کی زندہ مانستن اومید ناشتیم، ۹ و ایحساس کودیمی کی مردن محکوم بوبوستیم، چونکی امی نیجات رہ، جہ امی دس هیتا کار برنامویی۔ ولی ازحمتان ایتا خوروم اموج آمرہ فادا کی دہ آمرہ موتکی نیبیم، بلکی او خودایی کی حتا تانہ موردهیان زندہ کونہی توکول بوکونیم۔ پس ہمہ چیی خدا دس بیسپاردیم۔ ۱۰ اونم آمرہ کومک بوکودہ و جہ ایتا وشتناک مردن نیجات بدا؛ و جہ آن پسییم اومید داریمی کی آمرہ نیجات دہہ۔ ۱۱ ولی شومانم وستی آمرہ شیمی دوعایان امرأ کومک بوکونید۔ او وخت کی بیدینید او دوعایان وستی کی امی سلامتی رہ کونیدی، خدا اطو پورشو کو جواب دہہ، او وخت خودای ویشتر شوکر کونیدی۔

امی کردکار شیمی امرأ ہمیشک صاف و صادق بو

۱۲ اونچی کی امی گولاز باعیث بہ، آن ایسہ کی تومام امی صداقت امرأ تائیمی بیگیم کی

* ۱:۱ «آخائیه» ایتا جہ روم ایمپراتوری شہران بو کی ایمر و یونان جنوب سامان میان نہا بو۔

آمی کردکار میان مردومِ امرأ و بخصوص شیمیِ امرأ، ہمیشک صاف و صادق بیم، و آمی چومِ اومید فقد خوداوند کومک رو نہا بو، نہ آمی قوتِ سر۔^{۱۳} او دسخطان کی شمرہ بینویشتم، ہمتا آشیکار و واضیح بود و هیوخت ایتا موضوعی سرڈوستہ نوگفتیم۔ و اومید دارم^{۱۴} هوطو کی ایچہ آمرہ بشناختیدی، ایتا روج آمرہ تومام و کمال بشناسید و آمرہ گولاز بوکونید۔ او وخت امانم او روج کی آمی خوداوند عیسا، و اگرده شمرہ گولاز کونیمی۔^{۱۵} شیمی روحانی فامِ آجور ایطمینان داشتیم کی تصمیم بیگیتم آن پسی کی دو وار شمرہ ببیم، دو وار شمرہ برکت بدم؛^{۱۶} اولی وار، می را دورون کی شوئوندوبوم مقدونیه و دویمی وار، او وخت کی جہ اویہ و اگر دستاوندوبود۔ او وخت شومان مَرہ یوہودیہ سفر دورون کومک کونیدی۔

^{۱۷} ہسا مومکین ایسہ کی و اؤرسید چرہ می تصمیم عوض کودم۔ ینی شک داشتیم یا ویشتر مردومِ آ دونیا مانستن بوبوستم کی او وخت کی گدہ «بلہ» آشان منظور «نہ» ایسہ؟^{۱۸} نہ، اٹو نیہ۔ او خودایی کی اونی گبان راسٹ ایسہ و شا اوان اعتماد کودن، شاہید ایسہ کی آمی گبانم شا اعتماد کودن و او وخت کی گیمی «بلہ»، آمی منظور هو «بلہ» ایسہ۔^{۱۹} چونکی خودا پسر، عیسا مسیح، اونی نیہ کی او وخت کی گہ «بلہ»، اونی منظور «نہ» بہ، بلکی ہمیشک ہر چی گہ، ہون انجام دہہ؛ و آمی پیغام و موعیظہ ینی من و سیلاس* و تیموتائوس، دروارہی آجور آدم بو۔^{۲۰} اونہ کی تومام خودا وعدہیان، حتا اگہ خلی ببید، انجام دہہ، و امانم ہمتا جیگا و اگویا بوکودیم کی اوان چندر خو وعدہیان سر آمین و باؤفا ایسہ، کی اوان جلال بیافہ۔^{۲۱} آجور خودا ایسہ کی آمرہ شیمی امرأ در مسیح قائم چاکود و آمرہ مسح بوکودہ کی اونی اینجیل پیغام ہمہ کس فارسانیم،^{۲۲} و خو مہر آمی رو بزہ کی اونی شین ایسیم و روح القدس آمی دیلان دورون بنا کی دونبالتر برکتان بیعانہ ایسہ۔^{۲۳} خودای شاہید گیرم کی اگہ شیمی ورجا و انگردستم، آن و اسی بو کی نخاستیم شمرہ می سخت شماتتان امرأ اذت بوکونم۔^{۲۴} ہنم بگم کی می منظور آن نیہ کی شیمی سر پیلہتری بوکونیم و بیگیم کی چوطو شیمی ایمان انجام بدایید۔ آمی نیت آن ایسہ کی کس کس امرأ ہمدیل و ہجان کار بوکونیم کی جہ خوشالی پور ببید، چونکی شیمی ایمان و اسی ایسہ کی قائم ایسایید۔

* ۱۹:۱ یونانی زوان میان: «سیلوانس»، هو «سیلاس» ایسہ کی ایجور دہ بینویشتم بہ۔

بخش ۲

^۱ پس تصمیم بیگیتم کی شیمی ورجا نایم کی ایوارده شیمی غم و غورصه و ناراحتیِ باعیت نبم. ^۲ چونکی اگه من شیمی ناراحتیِ باعیت بیم، ده کی باقی مائه کی مَره خوشال کونه، جگرز هوشانی کی اوشان غم باعیت بوبوستم؟ ^۳ هن و اسی، او موضوعیان می آخری دسخت میان بینویشتم کی او وخت کی باموم، اوشانی کی و استی مَره خوشال کوئد، می غم و غورصه باعیت نبد. چونکی ایطمینان دارم کی می خوشالی شیمی همتان خوشالی ایسه. ^۴ راسر اسی او دسخت نیویشتم مَره خیلی سخت بو، چونکی خیلی غم و غورصه داشتیم. حقیقت بخایید، نیویشتم وخت گریه کودیم. نخاستیم او دسخت امرأ شمره غورصه بدم، ولی شمره و استی نیشان بداییم کی چندر شمره دوس دارم و شمره دیل دوستم.

او خطاکار ببخشید

^۵ بدانید اونی کی تومام آ غورصهیان باعیت بوبوسته و می دسخت دورون جه اون بینویشتم، فقد مَره نرجانه، بلکی ویشتر شومان یا دس کم غورصه خوردن ای عیده جه شمره باعیت بوبوسته. ولی نخایم ویشتر جه آن اونی سر ایرادگیر بیم. ^۶ چونکی او آدم شیمی کردکاران و اسی کی اونی امرأ بوکودید، تنبیه بوبوسته، اندر کی اونی ره وست ایسه. ^۷ آسه و استی اون ببخشید و دیل تسلائی بدید، اطو نه ایمکان داره غم و غورصه فیشار اون جه پا تاوده. ^۸ پس خاهش کونم شیمی دوس داشتن اون نیشان بدید. ^۹ او دسخت بینویشتم کی شمره ایمتحان بوکونم و بیدینم کی چندر می جا ایطاعت کونیدی. ^{۱۰} او وخت کی شومان اینفر بخشیدی، منم اون بخشم. و اگه اینفر من ببخشم، اگه مسیح وئاله و شیمی خاطر و اسی بخشم، البت اگه فیکر کونیدی می بخشن راسر اسی لازیم ایسه. ^{۱۱} ایچی ده کی باعیت به آدم ببخشیم، آن ایسه کی نو استی وئالیم کی شیطان جه آ فرصت بهره ببره، چونکی امان جه اونی حیلهمیان خور داریم.

امان خودا ره خوشبو عطر ایسیم

^{۱۲} جه آگب دواریم. من هوطو کی شئوندوبوم، ترواس شهر فارسیم و خوداوند خوروم فورستان بوجود باورد کی مسیح اینجیل پیغام مردوم و آگویا بوکونم. ^{۱۳} ولی اویه امی برار تیتوس نیافتم و اونی و اسی خیلی دیلواپس بوبوستم. پس، اویه ادمان امرأ خودا حافظی بوکودم و بوشوم مقدونیه کی بلکی تیتوس اویه بیافم. ^{۱۴} ولی خودای شوکر کی همیشک آمره مسیح پیروزی میان شیریک چاکونه، و هر جیگا شیم، آمره بکار گیره کی مسیح مردوم بشناسانیم. و اینجیل پیغام ایتا خوشبو عطر مانستن همتا جیگا پخش کونیم. ^{۱۵} و جه اویه کی مسیح امی زندگی دورون ایسا، امان خودا ره ایتا خوشبو عطر ایسیم، ایتا عطر کی اونی بو همتان دوماغ فارسه، چی اوشانی کی گونا بوکودد چی اوشانی کی نیجات بیافند. ^{۱۶} اوشانی ره کی گونا را دورون قدم اوسانده و هلاک بوستن ور شده، امان محکوم بوستن و اشتناک بوی دیهیم، ولی اوشانی ره کی نیجات را دورون قدم اوسانده، ایتا عطر ایسیم کی همه چی تازگی و تازه زندگی بخشه. ولی کیسه کی بتانه و قابیل به کی اطوی اینجیل موعظه بوکونه؟ ^{۱۷} امان خیلان مانستن نییم کی خودا کلام امرأ تیجارت کونده و اوشان هدف فقد آن ایسه کی جه آ را خوروم موجب بدارد،

بلکی جہ خدا ور اوسہ بوبوستیم کی مسیح قودرتِ امرأ و ایتأ تیمیز قلب و خودا ایرأده
امرأ گب بزنینم.

بخش ۳

۱ مگہ ایوارده الکی گولاز سرأ کيفتيم؟ مگہ امانم ايحتياج داريم او دورُ غي معلمان مانستن شمّره سفارش دسخط فاديم يا جہ شومان سفارش دسخط فاکيريم؟ ۲ فقد ايتا سفارش دسخط ايسه کی اون ايحتياج داريم، اونم شومان ايسيد! شيمي زندیگی ايتا دسخط ايسه کی امی ديل سر بينيويشته بوبوسته و هرکی تانه اون بخانه و بفامه کی چي خوروم خيدمتی شيمي میان بوکوديم. ۳ همه تانده فاندرد کی شومان مسيح دسخط ايسيد، ايتا دسخط کی امان بينيويشتم، قلم و دوات امرأ نييه، بلکی خودا روح زنده امرأيه؛ و سنگ تخته سر نييه، بلکی اينسانان ديلان رویه.

۴ ولی اگہ ياريمي کی اجور ايدعايان دروآرهی امان بوکونيم، اونی عيلت آن ايسه کی بوسيله مسيح خودای تومام و کمال ايعتماد داريم. ۵ اطو نبه نتانيم امره امی قوت سر دفراشتن امرأ، ايتا خوروم کار خودا ره انجام بديم، چونکی امی لياقتان و پيروزيان جہ خودا ايسه. ۶ اون ايسه کی امره لياقت فادأ کی اونی تازه قول و قرار خيدمتگوزار بييم. ا عهد، حوکمان و قرار و مدار رو بينيويشته بوبوسته، بلکی ايتا عهد ايسه کی روح القدس کار رو بنا بوبوسته. او قديمی قول و قرار ايتا بينيويشته ويستر نييه و مردن ختم به؛ ولی ا تازه قول و قرار دورون، روح القدس حيات بخشه.

مسيح تازه قول و قرار شوکو

۷ اطويی، او قديم قول و قرار کی مردن و ابدی موجزأت باعيت بوستی، او جور شوکو و جلال امرأ سرأ کيفته کی بنی اسرائيل تاب و طاقت ناشتد موسا سوسو زنه ديم فاندرد؛ چونکی او وخت کی موسا جہ خودا ورجا ايلاهی حوکمان کی سنگ تختهيان سر بينيويشته بوبوسته بو مردوم ره باورده، اونی ديم خودا جلال و اسی شبق زئی. ولی ا شبق زن يواش يواش محو بوستی. ۸ پس اسه کی خودا روح اينسان راسرأسی زندیگی بخشه، مگہ نوآستی ويستر جلال رافأ بييسيم؟ ۹ اگہ او را کی محکوم و هلاک بوستن باعيت بوستی، او جور جلال و شوکو امرأ بو، پس چندر ويستر او را کی اينسان نيجأت باعيت به، و آستی ويستر جلال و شوکو بداره! ۱۰ راسرأسی او پيشت زماتن جلال کی موسا ديم دورون شبق زئی، ا تازه عهد امرأ نشأ موقايسه کودن. ۱۱ پس اگہ او قديمی را روش کی دایمی نوبو و يواش يواش محو بوستی و جہ بين شوئی، جہ آسمانی جلال و شوکو پور بو، چندر ويستر خودا ا تازه را امی نيجأت ره کی دایمی و ابدی ايسه، پور شوکو ايسه.

۱۲ پس چونکی ا تازه را اجور اوميد و ايطمينان امره بخشه، تومام و کمال جہ يارستن بهره بریمی. ۱۳ و موسا مانستن نييم کی خو ديم دوسته کی ايسرائيل مردوم، جلال محو بوستن جہ اونی ديم نيدیند. ۱۴ ولی فقد موسا ديم دوسته نوبو، بلکی اونی مردوم فامم روبند جیر نها بو؛ و حتا ايمرويم کی يوهوديان تورأت کيتاب خانده، اينگار کی اوشان ديل و فيکر سر ايتا روبند نها، و هن و اسی نتانده تورأت راسرأسی مانی بفامد. ا روبند فقد مسيح ايمان اوردن امرأ اوساده به. ۱۵ هطويه، حتا ايمرويم او وخت کی يوهوديان موسا نيويشتهيان خانده، اون نفامده. ۱۶ ولی هر وخت اينفر و اگرده خداوند ور، او وخت اونی روبند جہ اونی چومان اوساده به. ۱۷ چونکی ا خداوند کی دروآرهی اون بوگفته بوبوسته، روح القدس ايسه، و هر جیگا کی خودا روح بمانه، اويہ آزادی نها. ۱۸ ولی امان مسيحيان

آمی دیم سَر روبند نأریم و ایتا آینه مأنسَتَن روشن و آشیکار، خوداوند جلال دتأوانیم؛ و او
کار و آسی کی خوداوند ینی روح القدس آمی وجود دورون انجام دِهه، ایتا جلال امرأ کی هر
روح ایضافه به، یوآش یوآش اونی مأنسَتَن بيم.

امی پیغام آشیکار ایسه و مردوم روشنائی بخشه

^۱ هنّ و اسی، چونکی خودا رحمت ره ایسه کی جِه ا خیدمت بهره برداندریم، دیلِسر دِ نیبیم. ^۲ امان حقّ سعی نزنیم کی جوفت و کلک امرأ مردوم بأوریم مسیح ور. امان نخاییم کی هیکس گول بزنیم. هیوخت حقّ سعی نزنیم کی اینفر و اداریم کی او درسآن کی ضدّ موقدس کیتاب ایسه، ایمان باوره. امان هیوخت آجور شرمداز را روشآن دونچیکیم، بلکی خودا شاهیید ایسه کی جغرز جنقت و دوروستی ایچی دِه و آگویا نوکونیمی، و حقّ سعی زنیمی کی جِه ا را، خوروم اثر مردوم رو بنیم.

^۳ ولی اگه او نیجات پیغام کی و آگویا کوداندریم فامستن سخت و سروسنه ایسه، فقد اوشائی ره ا طو ایسه کی شیدی هلاکت ور. ^۴ شیطان کی ادونیائی پورجِه گونا حاکیم ایسه، ا بی ایمان آدمان چومان دوسنه کی نتاند اینجیل پورجلال نور فاندرد و امی پیغام مائی دروآرهی مسیح جلال، کی بیده نوبوسنه خودای قایل دئن دیم ایسه، بفامد. ^۵ امی پیغام و موعیظهیم هیوخت امی گولاز کودن ره نوبو بلکی امی موعیظهاین دورون فقد عیسا مسیح ایشاره بوکودیم و اون خوداوند معرفی بوکودیم. فقد ایچی کی دروآرهی خودمان گیمی ان ایسه، امان او فدأکاری و اسی کی مسیح صلیب سر بوکوده، شیمی خیدمتگوزاران ایسیم. ^۶ چونکی هو خودایی کی بفرماسته: «نور جِه تاریکی میان دتاوه»، خو نورم امی دیلان دورون دتاوانه، کی بفامیم ان اونی پورجلال نور ایسه کی جِه عیسا مسیح دیم شبق زنه.

^۷ ولی ا گیران گنج گیلی ظرفان دورون داریمی، ینی امی اینسانی و سوست جان میان، کی همه بداند کی ا باور نوکودنی و پيله قودرت جِه خودا ور ایسه، نه جِه امان. ^۸ زحمتان جِه هر ور امی رو فیشار آورده، ولی آشه لاش نوبوستیم. سیل سرگردان بیمی ولی امی اومید جِه دس نیدیم. ^۹ مردوم آمره اذت آزار کوئده، ولی خودا هیوخت آمره ول نوکونه. گفیمی زیمین سر، ولی خودا کومک امرأ ایوارده ویریزی می و جولو شیمی. ^{۱۰} جِه درد و رنج را، امی جان ای ژوند عیسا مردن دورون شیریک به، کی عیسا حیاتم امی جان دورون بیده ببه. ^{۱۱} هطویه، اگه چی زنده بیم، ولی عیسای خیدمت کودن و اسی، ای ژوند مردن امرأ روبرو ایسیم، تا عیسا زندگی امی جِه بین شوئونی جانان دورون آشیکار ببه. ^{۱۲} امان اینجیل پیغام و آگویا کودن و اسی مردن امرأ روبرو بیم، ولی هه پیغام، بأعیث بوبوسنه کی شومان ابدی زندگی بیافید.

^{۱۳} موقدس کیتابان دورون بینویشته بوبوسنه: «خودای ایمان بأوردم، پس گب بزم.» * امانم چونکی جِه هوجور ایمان بهره برداندریم، اینجیل پیغام و آگویا کودن ایدامه دیهیم. ^{۱۴} دانیمی هو خودا کی امی خوداوند عیسای جِه مردن پسی زنده کوده، آمرهیم عیسا مسیح مانستن، زنده کونه کی شیمی امرأ اونی حوضور ببره. ^{۱۵} پس تومام ا زحمتان کی تحمل کونیمی همه شمّره بصرف ایسه. و هر چی امی عیده ادمان کی امی خیدمت و تلاش امرأ، مسیح ایمان آوری، ویشتر ببه؛ ادمان ویشتریم خودای اون لوطف و مهر وانی و اسی، شوکر کونیدی و خوداوند جلال ویشتری یافه.

۱۶ هنّ و اُسی ایسه کی امان هیوخت جّه خدا خیدمت دیلسرد نیییمی. هرچن اُمی جانّ قوّت یو اُش یو اُش جّه بین شوئو ندره، ولی اُمی باطین قوّت هر روج در خوداوند ایضافه به. ۱۷ چونکی اُمی سوبوک کوجه رنجان، ابدی جلال اَمره بوجود آورده، اوجور جلال کی او رنجان اَمرا نشأ موقایسه کودن. ۱۸ پس امان او چیانّ چوم دوجیم کی بیده نَبده، نه او چیانّ کی بیده بده، چونکی اونچی شأ دئن زود دواره، هسا آنکی بیده نوبوستنی کاران ابدی ایسند.

بخش ۵

امره، مردن ینی خدا امرأ ایسان

^۱ چونکی دانیمی او وخت کی آ زمینی خیمه کی آسه اونی دورون زندگی کوداندیریم فوگورده، ینی او وخت کی بیمیریم و آ خاکی جانان بنیم و بیشیم، آسمان دورون خانہیان ینی ابدی جانانی داریم کی امره خدا دس امرأ چاکوده بوبوسته، نه اینسان دس امرأ. ^۲ هسا کی آ جان دورون زندگی کونیمی، چندر زله و دؤرسفته بیمی. هن و آسی شوق امرأ او روچ رافا ایساییم کی امی آسمانی جان ایتا تازہ رخت مأنستن دوکونیم. ^۳ یقین او وخت بودون جان روحان نیبیمی. ^۴ آمان آ خاکی جان امرأ، فیشار جیر ایساییم و آہ و ناره کونیمی؛ ولی هطویم نخاییمی بیمیریم و جہ آ جان خلاص بیم، بلکی خاییم هطو کی ایسیم امی آسمانی جان دوکونیم کی آ جہ بین شوئونی جانان او ابدی زندگی دورون غرق به. ^۵ اونچی کی خدا امره فرأهم بیده آن ایسه؛ و آنی و آسی کی ایطمینان بداریم همتا آ برکتان امی سام کونه، روح القدس امره بیعانه فادأ.

^۶ هن و آسی، ای ژوند دیلگرم ایسیم، و دانیمی تا او وخت کی آ خاکی جان دورون ایساییم، ابدی خانہ میان خوداوند امرأ زندگی نوکونیمی. ^۷ آمان آ کاران نه دین امرأ بلکی ایمان امرأ باور کونیمی. ^۸ هن و آسی، جہ مردن ترس ناریم، بلکی اونی پیشاشو شیم، چونکی دانیمی مردن پسی خوداوند ورجا شیمی، و امی آسمانی خانہ دورون زندگی کونیمی. ^۹ ولی چی آ دونیا دورون، آ جان دورون بیسیم، و چی آسمان دورون مسیح امرأ، امی هدف آن ایسه کی ای ژوند هرچی کوداندیریم، اونی خوشالی بڈس باوریم. ^{۱۰} چونکی آمان همتان مسیح دآوری تخت موقابیل ایسیم و هرتا جہ آمان او کاران آخرپسی کی او وخت کی امی جان دورون ایساییم بوکودیم دینه، چی خب چی بد.

عیسا مسیح امره خدا امرأ آشتی دهه

^{۱۱} هن و آسی، چونکی آجور ترس و ایحترام خدا ره امی دیل دورون نها، حق سعی زنیمی کی مردوم نیجات ور هیدایت بوکونیم. خدا جہ امی دیل و آخور ایسه و دانه کی اونچی گیمی، هو حنقت ایسه. اومید دارم کی شومانم آ موضوعی بفأمسته بید. ^{۱۲} فیکر نوکونید کی ایوارده الکی گولاز شورو بوکودیم! اطو نییه، بلکی خاییمی ایتا دلیل بدارید کی بتانید امره گولاز بوکونید و او عیده جہ دور غی معلمان جواب بدید کی نشو نمای گولاز کونده نه اونچی کی دیل دورون نها. ^{۱۳} مگه گومان کونیدی کی امی عقل جہ دس بداییم کی درواره آمان اطوی گب زنیمی؟ حتا اگه اطو بیه، آن و آسی ایسه کی خدا جلال بیافه! و اگه امی عقل سألیمه شمره ایفافه ایسه. ^{۱۴} هرچی کونیمی، امی صرف ره نییه، بلکی آن و آسی ایسه کی مسیح دوس دأشتن تومأم کمال امی وجود و جان بیگفته. و چونکی ایمان داریمی کی مسیح خو جان اما همتان ره فدأ بوکوده، آن ایمان داریم کی آمان امی پیشتر زندگی دورون کی گونا امرأ ایتا بوبوسته بو میان بمردیم. ^{۱۵} مسیح همه کس ره بمرد کی تومأم اوشانی کی زنده ایسد ینی اوشانی کی جہ اون ابدی زندگی فاکگفته، ده خوشان ره و خوشان خاستهیان فازسن ره زندگی نوکوند، بلکی هونی خوشالی ره زندگی بوکوند کی آشان ره بمرد و دوواره زنده بوسته.

۱۶ هُنْ وَاَسِي جَهَ اَنّ پَسِي اَمِي مَسِيحِي بَر اَر اَنّ، دُونِيَا مَرْدُوْمَ فَيَكِرَ مَوَطْأَبِقَ وَ ظَاهِيَرِ وَاَسِي قِيضَاوَتَ نوَكُونِيْم. اِي وَخْتِ مَنَمِ دِر وَاَرَهِي مَسِيحِ اَطْوِي قِيضَاوَتَ كُوْدِيْمِ وَ بَاوَرِ دَاَشْتِيْمِ كِي اَوْنِ اِيْتَا مَعْمُوْلِي اَدَمِ اِيْسَه. وِلِي اَسَه دِهَ اَجُورِ فَيَكِرِ نَاَرَم. ۱۷ اَوْنِي كِي مَسِيحِ شِيْنِ بِه، اِيْتَا تَاَزَه اَدَمِ شَمَائِلِ بِه. اَوْنِ دِهَ اَوِ پِيَشْتَرِ اِيْنَسَانِ نِيِيَه؛ بَلَكِي تُوْمَاْمَ كَمَالِ اِيْتَا تَاَزَه زَنْدِيْگِي يَ بَسْرَا گِيْفْتَه. ۱۸ تُوْمَاْمَ اَ خُبِيَانِ جَهَ اَوِ خُوْدَا وَرِ اِيْسَه كِي عِيْسَا مَسِيحِ فِدَاكَاَرِي وَاَسِي، اَمَرَهَ خُو اَمْرَا اَشْتِي بَدَه، وَ اَ مَسْئُوْلِيَتِ اَمَرَهَ بِيْسِيَاَرْدَه كِي اَ اَشْتِي پِيْغَاْمَ الْبَاْقِيَاْنِمِ فَاَرْسَاْنِيْم. ۱۹ اَمِي پِيْغَاْمِ اَن اِيْسَه كِي خُوْدَا دِر مَسِيحِ بُو وَ مَرْدُوْمَ خُو اَمْرَا اَشْتِي وَاَسِي دُوْخَاْدِي كِي اَوْشَانِ گُوْنَاِي بِيْخَشَه وَ اَوْنِي اَثَرِ پَاكَه كُوْنَه. ۲۰ اَمَانِ مَسِيحِ سَفِيْرَاْنِ اِيْسِيْمِ. خُوْدَا بُوْسِيْلَه اَمَانِ شِيْمِي اَمْرَا گَبِ زَنِه. اَوِ وَخْتِ كِي اَمَانِ اِيْچِي جَهَ شُوْمَاْنِ خَاْيِيْمِ اَنّ مَانَه كِي مَسِيحِ اَوْنِ جَهَ شُوْمَاْنِ خَاْيِه. هُنْ وَاَسِي، جَهَ اَوْنِي وَرِ جَهَ شُوْمَاْنِ خَاْيِيْمِي كِي خُوْدَا لَطْفِ وَ مَحَبَّتِ رَدَ نوَكُوْنِيْدِ وَ اَوْنِي اَمْرَا اَشْتِي بُوَكُوْنِيْدِ. ۲۱ چُوْنَكِي خُوْدَا مَسِيحِ كِي هِيُوْخْتِ گُوْنَا نوَكُوْدَه، اَمِي وَاَسِي گُوْنَا چَاكُوْد،* كِي اَمَا بَتَاْنِيْم بُوَاَسْطَه مَسِيحِ خُوْدَا وَرِ جَا قَابِيْلِ قُوْبِيْلِ بِيْبِيْم.

* ۲۱:۵ يا: «گونا ره قورباني بوكود».

بخش ۶

^۱ آن و اسی، امان خدا همکاران جِه شومان خاییم کی جِه خدا فیض غافیل نیبید.
^۲ چونکی خدا فرمایه: «تی ایجگره‌ی موناسب وخت دورون بشتاوستم. نیجات روج میان، تی کومک ره بودووستم.» * اسه هو «موناسب وخت» ایسه. ایمر و هو «نیجات روج» ایسه.

پولس موشکلان

^۳ امان ایجور زندگی و کردکار کونیمی کی هیکس لغزش باعیت نیبیم، کی امی خدمت ملامت نِه. ^۴ راسر اسی امی حق سعی آن ایسه کی هرتا کار دورون تأبیت بوکونیم کی خدا راسر اسی خدمتگوزاران ایسیم. هر جور رنج و سختی و زحمت تحمل بوکودیم؛ ^۵ شلاق بوخوردیم؛ زندان دکفتیم؛ مردوم آمره، غیظ امرأ فوتورکستند؛ ویشتر جِه آنکی جان بداریم کار بوکودیم؛ بی‌خوابی و ویشتایی بکشیم. ^۶ امی خورو زندگی امرأ، روحانی فیکران امرأ، صبر امرأ، مهر وانی امرأ، روح‌القدس حضور امرأ امی میان، و امی بی‌ریا محبت امرأ همتان تأبیت بوکودیم کی امی ایدعایان بجا ایسه. ^۷ ای‌روند حنقت بوگفتیم؛ خدا هرتا کار میان آمره کومک بوکوده؛ روحانی اسلحه‌یان امرأ امی راست دس میان حمله ره و امی چپ دس میان دفاع ره، بجنگستیم.
^۸ چی آمره ایحترام بند و چی ایحترام نند، چی امی وصف بگد و چی ایراد بیگیرد، همیشک خوداوند ره وفادار مأنیمی. مردوم آمره دور و غگو دأنده، هسا آنکی جگرز حنقت گب نزنیمی.

^۹ بعضی وختان گومنام و بیخود آدمان مأنستن بیده بیمی، ولی خلیان آمره شناسده. همیشک مردن پاترس آمره نها، ولی هنو زنده‌بیم و خودای خدمت کونیمی. امی جان زخم بوسته ولی جِه پا دنکفتیم. ^{۱۰} دیل بشکفته ایسیم، ولی هطویم جِه خوداوند خوشالی پور ایسیم. فقریم، ولی خلیان روحانی گنجان امرأ ثروتمند چاکونیمی. هیچی صاب نیئیم، ولی همچی داریم.

^{۱۱} ای جان دیل ریفقان کی قرننس میان ایسایید، شیمی امرأ صاف صادق گب بزیم و امی دیل شمره و اکودیم. ^{۱۲} ولی اگه هنو امی میان سردی نها، امی بی‌محبتی و اسی نییه، بلکه جِه کمی شیمی محبت ایسه. ^{۱۳} شیمی امرأ امی زاکان مأنستن گب زنم. شیمی دیل امی محبت ره، و اکونید و شومانم شیمی محبت آمره نیشان بدید.

ایماندار و بی‌ایمان شئون امون

^{۱۴} بی‌ایمان امرأ بدا بستان ندارید و دونچکید. مگه به کی پاکی و گونا میان دوچوکستن بمانه؟ مگه نور و طولومات کس کس امرأ ایرتباط دأرد؟ ^{۱۵} یا مسیح و شیطان میان سازش نها؟ مگه ایتا ایماندار و بی‌ایمان میان شباهت نها؟ ^{۱۶} یا خدا معبد شأ بُتخانه امرأ ایتا بدانیم؟ چونکی شومان زنده معبد ایسید و خدا شیمی میان جاجیگا داره! هطو کی اون بفرماسته: «من در آشان ایسام و آشان میان زندگی کونم، و من اوشان خودا بم و آشان می قوم.» *

* ۲:۶ اشعیا ۴:۴۹ (یونانی دسخط)

* ۱۶:۶ لاویان ۱۲:۲۶ و حزقیال ۲۷:۳۷

۱۷ هنّ وأسی ایسه کی خودا فرمأیه: «جّه گوناکأرأنّ میان بیثید بیرون! شّمّره جّه أشانّ میان سیوآ وَاکونید! نجستّ چیانّ دسّ نزنیّد کی شّمّره قوبیل بوکونم. * ۱۸ او وخت من شیمی پئر بّم و شومآن می پسرآن و دوخترآن! آن ایسه خوداوندّ قأدیر و موطلق فرمأیش!»*

* ۱۷:۶ اشعیا ۵۲:۱۱ و حزقیال: ۲۰:۳۴ (یونانی دسخط)
* ۱۸:۶ ۲ سموئیل ۷:۱۴.

بخش ۷

۱ جان و دیل ریفقان، هسأ کی خدا آجور و عدهیان آمره بدأ، بایید آمائم آمره جه تومأم گونایان کی امی جیسم و روح دوجوکه تیمیز کونیم، و خدا جا ترسنن امرأ کأمیل قودوسیٹ ور پیش بیشیم.

پولس خوشالی

۲ خاهش کونم ایوارده شیمی دیل آمره و اکونید. چونکی هیتا جه شمّره بد نوکودیم؛ هیکس ویلان و سیلان نوکودیم؛ هیکس گول نرئیم و جه هیکس سوايستفاده نوکودیم. ۳ می نیت شمّره شمائنٹ و محکوم کودن نییه. نه! چونکی هوطو کی پیشترم بوگفتم، زندگی دورون امی محبت شمّره اندر ایسه کی هیچی حتا مردنم نئانه آمره کس کس جا سیوا بوکونه. ۴ شمّره تومأم و کمال ایطمینان دارم و شیمی وجود ره گولاز کونم. سیوای جه تومأم می رنجان و سختیان، شومان می تشویق باعیت بوبوستید و مّره خوشال کودید.

۵ او وخت کی مقدونیه شهران فارسیم، ایتا دم آرامش ناشتیم بلکی جه هر ور زحمت دوجار بوستیم؛ جه بیرون الباقیان امرأ فاکش دگش داشتیم و امی دورونم ترس و تشویش داشتیم. ۶ ولی خدا کی غورصه خوران دیل تسلائی ایسه، آمره تیتوس امون امرأ آرامش بدأ و امی دیل قوت ببخشه. ۷ تیتوس دن فقد امی دیل تسلائی و خوشالی باعیت نوبوسته، بلکی او یارستیم کی اون جه شومان بیافته بو آمره خوشال کوده. چونکی اون و اگویا بوکود کی شومان چی ذوق و شوق امرأ می رافا ایساید. و بوگفت کی جه او ایتفاق چندر غورصه دار بوبوستید، و آنکی چندر آمره دوس داریدی و آمره وفادار ایسید. ۸ خوران ایشتاؤسنن امرأ، می خوشالی ویشتر بوسته.

۸ پس ده جه اوسه کودن او دسخط پشیمان نییم. البت تا ای مودت جه ا کار غورصه داشتیم، چونکی دانستیم کی او دسخط، هرچن ایتا کم زماٹ ره، شمّره خلی غورصه دار کوده. ۹ ولی اسه خوشالم کی اون اوسه کودم، نه آن و اسی کی شمّره غورصه دار کوده، بلکی آن و اسی کی اونی غورصه شمّره و اگر دانه خدا ور. ا غورصه خدا ایراده امرأ بو؛ هن و اسی، جه امی ور شمّره ضرر فائرسه. ۱۰ ولی اوجور غورصه کی خدا نظر دورون نهأ، توبه ای بوجود آورده و نیجات باعیت به و پشیمانی اونی میان ننا. ولی غم و غورصه، دونیایی کاران ره، روحانی مردن آخریسی باعیت به. ۱۱ بیدینید ا غورصه کی خدا ره بو، چی آخریسیانی شیمی میان بوجود باورد: چی حق سعی، چی ذوقی شیمی پاک بوستن ره، چی نیفرتی، چی احساس خطری، چی ديلتگی، چی غیرتی، و چی آماده بوستنی اونی کی خطا بوکوده تنبیه ره. هرتا کار دورون تأبیت بوکودید کی او ماجیرا دورون هیذره تقصیر ناشتید.

۱۲ او وخت کی او دسخط بینویشتم، می نیت آن نوبو کی دروآره ای او خطا کی او آدم اینفر امرأ بوکوده، می فیکر و اگویا بوکوده بیم بلکی خاستیم خدا حوضور میان شمّره آشیکار ببه کی چندر آمره علاقه و محبت دارید.

۱۳ ولی ایضافه بر دیل تسلائی و او دیل قوت کی شیمی محبت جا بیافتیم، جه تیتوس خوشالی یم خلی دیلگرم بوستیم. اون جه آنکی اون مهروانی بوکودید خوشال بوبوسته، و اونی فیکر جه شیمی ور راحت بوسته. ۱۴ پیشتر جه آنکی بایه شیمی ورجا، شیمی وصف

اونی ره بوکوده بوم و اون بوگفته بوم کی چندر شمّره گولاز کونم. شومانم مَره شیمی کردکار امرأ سربولند کودید. هوطو کی همیشک شمّره راست بوگفتیم، او و صفم کی جَه شومان تیتوس ورجا بوکوده بیم، راست بو. ^{۱۵} آسه تیتوس محبت شمّره جَه پیشتران ویشتر بوسته، چونکی جَه خاطر نده کی شومان چوطو ترسئن و ایحترام امرأ اون قوبیل بوکودید، و جان و دیل امرأ اونی گبان و رانمایان انجام بدایید. ^{۱۶} آسه آن و اسی کی تائم شمّره همه جورہ ایعتماَد بوکونم خوشالم.

مقدونیه کیلیسایان دس دیلوازی

۱ هسا آی ایمانداران، خایم شمّره و اخبدار کونم کی او فیض و لوطف کی خودا مقدونیه کیلیسایان عطا بوکوده، چی خوروّم میوهیانی ببار باورده.

۲ مقدونیه ایمانداران هرچن ایمتحانان میان خیلی رنج بکشند، ولی همیشک خوشالد؛ و هرچن خیلی فقرده، ولی خیلی دس دیلواز ایسد. ۳ چونکی من شاهیید ایسم کی اشان نه فقد خوشان دس رس اندر، بلکی ویشتر جه اونم کومک بوکودد. اوشان میل و تومام رضایت امرأ، ۴ جه امان بخاستد کی اوشان مالی کومکان ببرم اورشلیم مسیحیان ره کی ایمانداران کومک کودن خوشالی دورون شیریک ببد. ۵ او کار کی اوشان بوکودد، ویشتر جه اون بو کی امان اونی رافا ایساییم. اشان اول قول بداد کی خوداوند ایرادهی بجأ باورد، و بازون و آگویا بوکودد کی حاضر ایسد هرتا خدمت کی جه اوشان بخاییم انجام بدد.

۶ هن و اسی جه تیتوس خاهیش بوکودیم کی ایوارده شیمی دن ره بایه کی شمّره تشویق بوکونه کی شومانم ایتا سام آ خوروّم خدمت دورون قوبیل بوکونید، چونکی اون پیشتر آ کار شیمی میان بسر گیفته بو. ۷ شومان ویشتر موضوعیان میان جه الباقی آدامان پیشترید: شیمی ایمان ویشتر ایسه، ویشتر سوخنران دارید، شیمی دانش جولقتر ایسه، شیمی شوق و ذوق خدمت ره ویشتر ایسه و امرهیم خیلی محبت دارید. پس خایم آ خوروّم خدمت دورون ینی پیشکش فادانم، جه الباقیان پیشتر بیبید. ۸ آن ایتا فرمان نییه و نگم کی حتم آ کار بوکونید. بلکی الباقی کیلیسایان ذوق و شوق مثال اورم، کی شومانم بتائید نیشان بدید شیمی محبت راسر اسی ایسه و فقد گب نییه. ۹ چونکی شومان جه امی خوداوند عیسا مسیح فیض، خور داریدی کی هرچن خو آسمانی موقام دورون پورقوت بو، بامو آ دونیا کی شمّره کومک بوکونه و فقر بوبوسته، کی خو فقر امرأ شمّره فراوانی بده.

۱۰ پس هسا می فیکر آن ایسه: او کار کی پارسال سر بیگفتید، آسه تومان کونید. چونکی شومانم فقد او اولی آدامانی نیبید کی الباقیان کومک موضوعی پیش فاکشید، بلکی پا پیش بنایید و اونم عملی بوکودید. ۱۱ پس هو شور و شوق امرأ کی آ خدمت سر بیگفتید، اون تومان کونید، و جه اونچی دارید تا اویه کی تائیدی کومک بوکونید. او کار کی جه اول شوق و ذوق فراوان امرأ پیشنهاده بوکودید، آسه بعمل باورید ۱۲ کومک چندر ببه موهم نییه، بلکی خودا ره آ موضوع سر شیمی دوس دشتن و توجه موهم ایسه. اتم بگم کی، اون رافا نیسا کی شومان ویشتر جه شیمی توان پیشکش فادید، بلکی اندر کی تائیدی.

۱۳ البت می منظور آن نییه کی الباقیان شیمی غورصه و رنج امرأ رفاه میان بیسد! ۱۴ بلکی ایجور کس کس کومک بوکونید کی همه ای میقدار و ایجور بدارید. هسا شومانم ایضافه داریدی؛ هن و اسی تائیدی اشان کومک بوکونید. دونالترم اگه شومانم احتیاج بدارید، اوشان شیمی نیاز رفع و روجو کونده. اطویی هرتان خو احتیاج اندر داره. ۱۵ آ بینویشتهی خاطر باورید کی فرمایه: «اوشانی کی خیلی جم بوکوده بود هیچی ایضافه ناشتند و اوشانی کی ایچه جم کوده بود هیچی کم ناشتند.» * پس شومانم و استی الباقیان احتیاجان شیریک

تیتوس شہ قرنٹیان ورجا

۱۶ خودای شوکر کی اون تیتوس دیل دورون هو دوس دأشنن بوجود بأورده کی امان شمّره داریم۔ ۱۷ او وخت کی جہ اون خأهیش بوکودم کی بآیہ شیمی ورجا، خوشالی امرأ قوبیل بوکوده۔ راس رأسی اون اندر شیمی دنن ره شوق و ذوق دأشتی کی خورّه جہ پیشتر تصمیم دأشتی بآیہ۔ ۱۸ تیتوس امرأ، ایتا ده برارم اوسه کونم کی اونی خیدمتان و اسی اینجیل ره، همتا کیلیسایان اون شناسده و اون ره ایحترام نهده۔ ۱۹ کیلیسایان فقد اون ایحترام ننده، بلکی اون امی همسفر بناده کی کس کس امرأ، ا پیشکشیان ببرم اورشليم۔* ا خیدمت خوداوند جلال باعیت به و هطویم امی علاقهی کومک کودن اوشان ره کی ایحتیاج داردهی نیشان دهه۔

۲۰ اتم بگم کی او وخت کی کس کس امرأ سفر بوکونیم، ده هیکس امّره شک ناره، چونکی ایحتیاط کونیمی نوکونه اینفر دروآرهی آنکی ا پیشکشان کی دس دیلوازی امرأ فادأ بوبوسته، چوطو ایستفاده و جم به، جہ امان ایراد بیگیره۔ ۲۱ امان ایحتیاط کونیمی کی خوداوند حوضور میان اونچی کی دوروست ایسه انجام بدیم، هطویم خاییمی الباقیانم آن بداند۔ هن و اسی ایسه کی آجور دیچئیم۔

۲۲ ایتا ده برارم شیمی ورجا اوسه کونم کی همیشک اونی حق سعی و دوروست بوئون خیدمتان و جورو آجور کاران دورون ببیدیم۔ هسا کی اون بوگفتم شومان چندر مردوم کومک ره علاقه و میل داریدی، اونی شوق و ذوق شیمی ورجا امون ره ویشتر بوبوسته۔ ۲۳ ولی اگه اینفر و اوسه کی تیتوس کیسه، بیگید کی اون می همکار ایسه و شیمی کومک ره بامو۔ دروآرهی او دوتا برارم تانید بیگید کی ا سامان کیلیسایان نمایندہیان ایسد و همیشک مسیح نام ره گولاز کودن باعیت بود۔

۲۴ پس خأهیش کونم او محبت کی مره داریدی، آشانم نیشان بدید و جہ اوشان مهر وانی امرأ پذیرایی بوکونید کی همتا کیلیسایان بداند کی شمّره بودون عیلت گولاز نوکودیم۔

اورشلیم ایمانداران کومک کودن

^۱ البت گومان نوکونم خاطر اوردن ا موضوعی ینی ایمانداران کومک کودن لازیم بیه. ^۲ چونکی داتم کی شومان خودتان چی شوق و ذوقی کومک رسانئن ره داریدی. من گولاز امرأ، او ایمانداران کی مقدونیه شین ایسند بوگفتم کی شومان آخائیه شهران دورون جه پارسال کومک ره حاضیر بید. راسراسی، شیمی هه شوق و ذوق بو کی خیلی جه آشان تشویق بوکوده کی کومک بوکوند. ^۳ ولی چونکی اوشان بوگفتم کی شیمی پیشکشان حاضیر ایسه، آسه ا براران اوسه کونم کی جه ا موضوع ایطمینان بیافم، اطو نه کی او وصفان کی جه شومان بوگفتیم، دوروست نه. ^۴ چونکی اگه بعضی جه مقدونیه ایمانداران می امرأ باید و بیدید کی جه او همه وصف پسی، هنو شیمی پیشکشان حاضیر نییه، او وخت هم امان شرم کونیمی، هم شومان!

^۵ پس لازیم بدانستم کی جه ا براران خاهیش بوکونم کی می جا پیشتر باید و او پیشکشان کی وعده بدا بید، حاضیر کوند. اطویی، او وخت کی من ایم، شیمی کومکان آماده ایسه، و ان نشان دهه کی شمره زور نوکودد، بلکی شیمی میل امرأ پیشکش فادایید. ^۶ جه خاطر نید کی هر کس کم بکاره، کم اوچینه؛ و اونی کی خیلی بکاره، خیلی اوچینه. ^۷ هیکس وادار نوکونید کی ویشتر جه اونچی کی خو دیل دورون داره، فاده بلکی بنید اندر کی میل داره، فاده چونکی خدا اون دوس داره کی خوشالی امرأ پیشکش فاده. ^۸ ولی خدا قادی ایسه هرتا برکت ویشتر جه شیمی احتیاج، شمره عطا بوکونه، تا اطو نه کی فقد شیمی احتیاجان موهیا بیه، بلکی جه اونی ایضافه بتانید خوروم خیدمتان و الباقیان کومک ره ایستفاده بوکونید. ^۹ اطو کی بینویشته بوبوسته: «اون دس دیلوازی امرأ اوشانی کی احتیاج داردهی کومک کونه و اونی محبت و خوروم کاران همیشک اونی ره گولاز ایسه.» ^{۱۰} ولی خدا کی کیشاورز ره دانه آماده کونه کی بکاره و اوچینه و بوخوره، شمرهیم دانه فراوان عطا کونه کی بکارید، و شیمی ماصول برکت فاده کی بتانید، جه اون الباقیان کومک ره اندر کی به ویشتر، ایستفاده بوکونید. ^{۱۱} هطویه، خدا خیلی زیاد شمره عطا کونه کی شومانم دس و دیلوازی امرأ کس کس کومک بوکونید. و او وخت کی شیمی پیشکشان اوشانی کی احتیاج داردهی فارسانیم، شیمی خوروم کاران و اسی خودای شوکر کونده. ^{۱۲} هن و اسی، جه شیمی پیشکشان دونه خوروم آخرپسی بدس آیه: ایتا آنکی ایمانداران احتیاجان رفع به، ایتا آنکی باعیت به کی اونی و اسی خودای شوکر بوکوند. ^{۱۳} اوشانی کی، اوشان کومک کونیدی، فقد او پیشکشان کی دس و دیلوازی امرأ اوشان و همتان فادیدی ره خوشال نبده بلکی خودایم شوکر گده، چونکی ا کار ثابت کونه کی شومان جه مسیح اینجیل ابطاعت کونیدی. ^{۱۴} آشان خدا تومام نوبوستنی و عجیب فیض و اسی کی شیمی میان نشان بدا بوبوسته، جولف محبت و شوق و ذوق امرأ شمره دوعا کونده. ^{۱۵} خودای شوکر اونی پیشکش، عیسا مسیح و اسی، ایتا خوروم پیشکش کی کلمهیان امرأ نشا وصف کودن!

پولس جہ خو خدمت دفاع کونہ

^۱ ہسا، مسیح فروتنی و مہروانی امرأ جہ شومان ایتا خاہیش دارم۔ ہطویہ، آ خاہیش ہو پولس دارہ کی ای عیدہ جہ شومان دروآرہی اون گیدی: «او وخت کی جہ امان دور ایسہ، خط نیشان امرأ خو دسخطان نیویسہ، ولی او وخت کی آیہ امی ورجا، نیارہ حتا ایتا کلمہ گب بز نہ!» ^۲ می خاستہ آن ایسہ کی ایتا کار نوکونید کی او وخت کی فارس شیمی ورجا، می کردکار شیمی امرأ ایہانت امرأ ببہ۔ نخایم کار بہ اویہ فاکشہ کی وادار بيم ایتا عیدہ جہ شمرہ تنبیہ بوکونم، ینی اوشان کی گومان کونڈہ می کاران و گبان، روحانی نییہ و اینسانی ایسہ۔ ^۳ اگہچی من ایتا معمولی و سوست اینسان ایسم، ولی می روحانی جنگان میان جہ اینسانی را روشن، پیروزی رہ ایستفادہ نوکونم۔ ^۴ او اسلحہ کی امان جنگستن رہ بکار بریم، دونیایی اسلحہ نییہ، بلکی قلعیان جہ بین بردن و اسی ایتا ایلاہی قودرت دارہ! ^۵ امان ہرتا دلیل و ایدعا کی غرور امرأ ایسہ و خودا شناخت موقابیل قد فاکشہی، ایشکنیم و ہرتا فیکر کی درزبین کونہی اسیر کونیم و مسیح موطیع چاکونیمی۔ ^۶ امان آمادہ باش دورون ایسایم کی ہر وخت شیمی ایطاعت کامل بوستہ، ہرتا سرکشی الباقیان میان موجزات بوکونیم!

^۷ شیمی عایب آن ایسہ کی می ظاہیر دینیدی، ہن و اسی فقد سوستی و درماندگی دینیدی، ولی باطین موضوعیان دقت ناریدی۔ اٹوی، اگہ اینفر جہ شومان ایدعا کونہ کی جہ مسیح ور ایتا قودرت و اختیار صاب ایسہ، رأسر اسی منم تائم آجور ایدعا بوکونم۔ ^۸ ولی من ا قودرت و اختیار شیمی کومک رہ بکار دوستم، نہ شیمی ایت آزار رہ۔ بلکی گومان بوکونید کی ویشتر جہ می اختیاران حد گولاز کوداندرم؛ ولی اٹو نییہ۔ ^۹ آن نیویسم کی گومان نوکونید کی او وخت کی می دسخطان دورون شمرہ شماتت کونم، می نیت فقد شیمی ترسانن ایسہ و وست۔ ^{۱۰} چونکی ای عیدہ گدہ: «اونی دسخطان سنگین و پورقودرت ایسہ، ولی اونی حوضور سوست و اونی موعیظیان بی ارزش ایسہ!» ^{۱۱} آجور ادمان و استی بداند کی ہوطو کی امی دسخطان میان و امی غیبت دورون سختگیر ایسیم، کار میان و او وخت کی حاضیرم ایسیم سختگیر بیمی۔

^{۱۲} امان نیاریم کی آمرہ اوشانی امرأ کی خوشان الکی گولاز کونڈہ، ایتا ردہ میان بنیم۔ آمرہیم اوشان امرأ موقایسہ نوکونیم۔ اشان کار عاقیلانہ نییہ کی خوشان کس کس امرأ قیاس کونڈہ، و خوشان او معیاران امرأ سنجیدی کی خودشان بنادہ! ^{۱۳} ولی امان اختیاران و اونچی کی امی شین نیہی گولاز نوکونیمی؛ بلکی او سامان کاران گولاز کونیمی کی خودا آمرہ بیسپارہ، او سامان کی خدمت شیمی میانم اونی دورون نہا۔ ^{۱۴} پس او وخت کی ایدعا کونیمی کی ایچہ اختیار شیمی رو داریم، و ایتا حق شیمی گردن داریم، امی پائی ویشتر جہ خو حد جولو ننیم، چونکی خودا نقشہ موطابق، امان اولی ادمانی بيم کی مسیح اینجیل پیغام شمرہ فارسائیم۔ ^{۱۵} ائم بگم کی ہیوخت نخاستیم او زحمتان کی الباقیان شمرہ بکشدہ، آمرہ دوچوکائیم و اوشان گولاز بوکونیم، بلکی امی ناجہ آن ایسہ کی شیمی ایمان روشد بوکونہ و خودا ہو را روشن مرز دورون، امی خدمت شیمی میان پخش بہ۔

^{۱۶} اونی پسی تائیمی اینجیل پیغام او شہران کی جہ شومان دورتر ایسدم فارسائیم، او

شهر اُن کی تاءِ هسا هیکس ا پیغام او یه فائرسا نه، ا طوی بعضیان مائستَن الباقیان کار دورون دنکفیم و الباقیان کار گولاز نوکونیمی. ^{۱۷} ا طو کی موقدس کیتابان دورون بینویشته بوبوسته: «اگه اینفر خایه ایچی ره گولاز بوکونه، او کار کی خوداوند بوکودهی گولاز بوکونه.» ^{۱۸} چونکی موهم اُن نییه کی اینفر خو جا و خو کاران جا کی انجام بدا وصف بگه و گولاز بوکونه، بلکی موهم اُن ایسه کی خوداوند اُن تشویق بوکونه.

پولس و دورُغی روسولان

^۱ اومید دارم آ جاھیل گبانِ امرأ، شمره خستہ نوکودہ بیم. خاھیش کونم تحملول بوکونید و وئالید هر چی می دیل دورون نہا بگم. ^۲ چونکی من شیمی رو ایتا غیرت دارم کی جہ خدا ایسہ، و جہ آن دیل نیگرانم، اٹو نہ کی جگرز مسیح اینفر دیگہیم دیل دودید. چونکی می آروزو آن ایسہ کی شومان ایتا دوختر مأنستن نجیب بیبید کی خو دوس دأشتن و محبت فقہ اونی رہ دارہ کی خایہ اونی امرأ عروسی بوکونہ. ^۳ ولی ترسم هوطو کی حوا لآنتی گول بوخوردہ شیمی فیکرم جہ صادق و خالص ایرادت کی مسیح دأریدی، جہ را بذر بہ. ^۴ می ترس آن و اسی ایسہ کی شومان خیلی سادہ و زودباور ایسید و هرکی هرچی بگہ دفاتن باور کونیدی. حتا اگہ ایتا دہ عیسای معرفتی بوکوند، جگرز اونی کی امان شمرہ بشناسائیم، یا دروارہی ایتا روح دہ گب بزند، جگرز او روح القدس کی خدا شمرہ ببخشہ، و یا ایتا دہ را، نیجات رہ شیمی پا ورجا بند، شومان همتای باور کونیدی.

^۵ ولی فیکر نوکونم جہ آ «پیلہ روسولان» هیچی کم بدآشته بیم. ^۶ حتا اگہ من ایتا خوروم سوخنران نیم، ولی روحانی حنقتان شناختن میان هیچی کم نازم، و شومانم آ موضوی بفامستید، چونکی آ کار چنوار تأبیت بوکودم.

^۷ ینی گونا بوکودم کی اینجیل پیغام بودون آنکی هیذرہ پول فاکیرم، شمرہ و اگویا بوکودم و مَرہ پست کودم کی شومان گولاز بوکونید؟ ^۸ من الباقی کیلیسایان جا مالی کومک قوبیل کودن امرأ، اوشان «غازت» بوکودم، کی بتانم شمرہ خیدمت بوکونم. ^۹ و تومام او مودت کی شیمی ورجا ایسا بوم، جہ آ کیلیسایان پیشکشان می زندگی گودر انیم کی بتانم بودون آنکی جہ شومان کومک فاکیرم، شمرہ خیدمت بوکونم؛ و او وخت کی آ پیشکشان تومان بوستہ و هیچی دہ ناشتیم کی زندگی بچرخانم، و ازم جہ شومان کومک نخاستم، چونکی مقدونیه مسیحیان مَرہ پیشکش باورد. تا هسا جہ شومان کومک نخاستم و هیوختم نخایم. ^{۱۰} مسیح او حنقت کی می وجود میان نہای قسم خورم کی هیکس اخایہ شهران جہ آ سر تا او سر دورون نتانہ مانع ببه کی آ کار گولاز بوکونم. ^{۱۱} بلکی فیکر بوکونید کی چرہ؟ ینی آن و اسی ایسہ کی شمرہ دوس نازم؟ نہ! خدا دانہ کی چندر شمرہ دوس دارم. ^{۱۲} ولی می آ را روش ایدامہ دهم و شیمی مالی کومکان قوبیل نوکونم، تا اوشانی کی ایدعا کونده کی امی مأنستن خودای خیدمت کونده، نتاند آجور ایدعا بوکوند.

^{۱۳} آجور آدمان هیوخت جہ خدا ور اوسہ نوبوستد. اشان داغولہ بازانی ایسد کی جہ شیمی سادگی سواستفادہ کونده و خوشان مسیح روسولان بشناسائند. ^{۱۴} ولی تعجب ناره. چونکی اگہ شیطان تانہ خورہ نور فرشته مأنستن چاکونہ، ^{۱۵} اونی خیدمتکارانم تانده خوشان خدا خیدمتگوزاران مأنستن چاکوند. ولی آخرپسی، اشان خوشان بد کاران سزای دیدہ.

پولس خو زحمتان گولاز کونہ

^{۱۶} ایواردہ خاھیش کونم کی گومان نوکونید می گبان جہ نادانی سر ایسہ. حتا اگہ اٹو فیکر کونیدی، و از می نادان گبان دیقت بوکونید و وئالید منم اوشان مأنستن، ایپچہ مَرہ

گولاز بوکونم. ۱۷ او وخت کی اڻوڻي گب زنم، نه جِه خوداوند ور بلڪي جِه ناداني ايسه؛ ۱۸ ولي ان واسي کي بتائيم مَرِه اوشاني امرا قياسي بوکونم، کي ايروند شيمي ورجا جِه خودشان الڪي گولاز کونده، منم اشان جاهيل را روشن پيش گيرم ۱۹ و شومان کي شمره اڻو عاقل دانيدى، چوطو به کي شوق و ذوق امرا نادانان گبان گوش کونيدى؟ ۲۰ غورصه دارم نييد کي شمره خوشان اسير چا کونده، هرچي داريدى شيمي موشت جا بيرون اورد، جِه شيمي سادگي سوايستفاده کونده و شيمي ديم چک زنده! ۲۱ خجالت امرا اعتراف کونم کي امان اوشان ورجا، اندر پورزور و جسور نييم کي بتائيم آجور کردگار شيمي امرا بداريم! ولي ايوارده جِه ناداني سر گم کي اوشان هرچي گولاز بوکوند، منم تائم گولاز بوکونم.

ولي ايوارده جِه ناداني سر گم کي اوشان هرچي گولاز بوکوند، منم تائم گولاز بوکونم. ۲۲ يني ان کي عبراني ايسده گولاز کونده؟ منم ايسم! گده جِه ايسرايل مردوم و خودا اينتخاب بوکوده قوم ايسد؟ مگه من نييم؟! گده کي جِه ايراهيم نتاج ايسد؟ منم ايسم! ۲۳ ان گولاز کونده کي مسيح خيدمت کونده؟ اگه چي آجور گب زنن بي عقلي ايسه، ولي من خيلي ويشتتر جِه اشان اون خيدمت بوکودم. من خيلي زحمتان تحمل بوکودم؛ ويشتتر جِه اوشان زندان دکفتم، ويشتتر شلاق بوخوردم و ويشتتر مردن امرا روبرو بوبوستم. ۲۴ يوهود پيله کسان پنج وار مَرِه سي و نه تا شلاق ضربه ي محکوم بوکودد. ۲۵ سه وار مَرِه چو امرا بزند. ايوار سنگسار بوبوستم. سه وار دريا سفران ميان امي کشتي غرق بوسته. اي شبندروج دريا موجان ميان اسير بوم. ۲۶ دور دوران و ملالي جاجيگايان سفر بوکودم؛ روخان بوجور امون، دوزدان حمله، يوهودي هموطنان و اوشاني کي يوهودي نيبيده ايت از ارم هميشک مَرِه تهديد بوکوده. شهران دورون مردومي کي غيظ دارده فوتورکستن خطر امرا و بيابان و دريا دورون مردن خطر امرا روبرو بوم. کيليسا دورونم اوشاني کي دورغ امرا براري ايدعائ دارده خطر، مَرِه تهديد بوکوده. ۲۷ خستگي و سختي و نوخوفتن امرا خو بيگيفتم. ويشتتايي و تشنگي بکشم و هيچي خوردن ره ناشتيم. خيلي وختان زمستان سرمائ بودون انکي مي رخت وست بيه بوگذرانم.

۲۸ تومام اشان رو ائم بگم کي، ايتا بار دارم کي شبندروج مي کول سر سنگيني کونه و اون او مسئوليت احساس ايسه کي تومام کيليسايان ره دارم. ۲۹ کيسه جِه کيليسا ادمان کي عليل بيه، و منم هو عجز احساس نوکونم؟ کيسه کي گونا دورون دکفه و من مي جان دورون نوسوجم؟

۳۰ اگه قرار بيه مَرِه گولاز بوکونم، ترجيح دهم کي جِه او چيان بيه کي مي سوستي نيشان دهه. ۳۱ خودا کي امي خوداوند عيسا مسيح پتر ايسه و تا ابد گولاز و ستايش اوني لايق ايسه دانه کي راست گم. ۳۲ او وخت کي دمشق دورون ايسا بوم، شهر فرماندار کي جِه پاديشا «حارث» دستور فاگيفتي، دروازيان سر پاسبان بنا بو کي مَرِه بيگيرد. ۳۳ ولي مَرِه ايتا زيبيل دورون بناده و لافند امرا جِه پنجره کي شهر ديوار سر نها بو، اوسه کودد بيجير و جِه اوني دس بوگروختم!

پولس رویا و اونی جیسم ناخوشی

^۱ هر چن می جا آجور گولاز کودن فایده ناره، ولی و آستی ایدامه بدم و جه رویایی کی بیدم و موکاشفہیانی کی خوداوند مَره ببخشه و صف بوکونم.

^۲ ایتا مرداک در مسیح شناسم،* کی چارده سال پیشتر ببرده بوبوسته سیومی آسمان میان، جان دورون یا بیرون جه جان، نانم، خودا دانه. ^۳ و دائم کی آ مردای، جان دورون یا بیرون جه جان، و ازم نانم، خودا دانه، بهشت میان ببرده بوبوسته. ^۴ و نوگفتنی چیان بشتاوست، ایچیانی کی هیکس نتانه زوان سَر باوره. ^۵ دروارهی اطوچی آدم گولاز کونم، ولی دروارهی خودم، فقد می سوستیان گولاز کونم ^۶ اگه چی حنا اگه میل بدارم کی گولاز بوکونم، ایتا کار کی جه عقل رو نَبه نییه، چونکی حنقت و اگویا کونم، ولی جه آ کار دوری کونم، کی هیکس دروارهی من هیچی ویشتر گومان نوکونه، جگرز اونچی کی در من دینه یا می جا ایشتاوه.

^۷ ولی اونی و آسی کی جه آ موکاشفہیان کی قاق کونه مَره غرور ایحساس دس نده، ایتا خار می جان دورون مَره فادأ بوبوسته، ینی شیطان اوسه کوده، کی مَره اذت آزار بوکونه. ^۸ سه وار خودای ایلتماس بوکودم کی اون می جا اوسانه. ^۹ ولی اون بفرماسته: «فقد ایچی کی لازیم داری، می فیض ایسه، چونکی می قودرت سوستی دورون کامیل به.» پس هسا خوشالی امرأ می سوستیان ره گولاز کونم، کی مسیح قودرت می سَر بایه. ^{۱۰} هه دلیل ره، مسیح خاطر و آسی سوستیان، بی حورمتیان، سختیان، اذت آزاران و موشکلان دورون خوشالم. چونکی او وخت کی سوستم، او وخت پورقوتم.

پولس قرنیتان عنایت و محبت داره

^{۱۱} شومان مَره وادشتید کی ایتا نادان مانستن، می و صف بگم، هسا کی، شومان خودتان و آستی مَره تشویق بوکوده بید. چونکی گرچی هیچ ایسم، ولی جه آ «پيله روسولان» هیچی کم نارم. ^{۱۲} او وخت کی شیمی امرأ ایسا بوم و صبر و حوصله امرأ، خودای خیدمت کوداندوبوم، اون می دس امرأ خیلی موجیزه یان و کارانی کی آدم قاق کونه انجام بدأ. هه موجیزه یان، آن ره دلیل و گووا ایسد کی من خودا رسول و اوسه کوده ایسم. ^{۱۳} فقد ایتا کار الباقی کیلیسایان دورون انجام بدام، ولی سمره نوکودم، آن ایسه کی شیمی سربار نوبوستم و شیمی جا مالی کومک نخاستم، خاهیش کونم می آ تقصیر ببخشید!

^{۱۴} هسا سیومی وار ره قصد دارم شیمی ورجا بایم؛ ای دفایم شیمی سربار نبم، چونکی شیمی مال نخایم بلکی شمره خایم! جه خاطر ندید کی شومان می زاکان ایسید؛ زاکان وظیفه نییه کی خوشان پئر و مار ز ندیگی ئ فارس فوروس بوکوند، بلکی پئر و مار و آستی خوشان زاکان احتیاجان فارس فوروس بوکوند. ^{۱۵} منم تومام می میل امرأ حاضیر ایسم کی هر چی دارم و حنا مَره شیمی فدأ بوکونم کی جه نظر روحانی تقویت ببید؛ گرچی هرچی ویشتر شمره محبت کونم، شیمی محبت مَره کمتر به!

* ۱۲:۲ پولس منظور جه او آدم خودش ایسه

۱۶ ای عیدہ جہ شومان تصدیق کونیدی کی شیمی سربار نوبوم. ولی ایتا عیدہ دہ ایمکان دأره گومان بوکوند کی حیلہگر بوم و بعضی را روشنأ امرأ شیمی جا بهره ببردم! ۱۷ ولی چوطو؟ مگہ اوشانی کی شیمی ورجا اوسه کودم، جہ شومان بهره ببردد؟ ۱۸ او وخت کی جہ تیتوس خاهش بوکودم کی شیمی ورجا بایه و امی اویتا برار اونی امرأ اوسه کودم، مگہ اشان شیمی جا بهره ببردد؟ مگہ امی را روش ایجور نوبو؟

۱۹ بلکی فیکر کونیدی کی تومأم آ گبان اونی ره ایسه کی ایوارده شیمی لوطف بدس بأورم. ولی اصلن اَطو نییه! خودا شأهید ایسه کی امی منظور جہ آ گبان، کومک شمّره ایسه آی جان و دیل ریفقان، چونکی خاییم شومان بنا بیید و روحانی عالم دورون قوت فآگیرید. ۲۰ چونکی ترسم او وخت کی بایم شیمی ورجا، جہ دئن شیمی وضع خوشال نیم؛ او وخت شومانم جہ می کردکار شیمی وضع امرأ، خوشال نیید. ترسم کی بایم و بیدینم کی شیمی میان بحث، حیسادت، توند بوستن، الکی گولاز، توهمت، ایفترا، غرور و سیوا بوستن بمأنه. ۲۱ هطویه، ترسم او وخت کی آی دفایم شیمی ورجا بایم، ایوارده خودا مَره شیمی و اسی شرمندہ بوکونه. ترسم کی ایوارده مائم بیگیرم، چونکی خلی جہ شومان کی پیشتر جہ آن گونا بوکودد، نأپاکی، جینسی گونایان و اوجور فسق و فوجور جا کی بوکودد، توبه نوکودد.

آخری ایخطار

۱ آن سیومی و آر ایسه کی آیم شیمی دئن ره. (هوطو کی موقدس کیتابان دورون بینویشته بوبوسته: «دوتا یا سہتا شاہید گووا امرأ ہرتا گب تأبیت بہ.»*) ۲ آخری و آر کی شیمی ورجا ایسا بوم، اوشان کی گونا کودید، ایخطار بوکودم. اسہ اوشان و هطویم الباقی، ایواردہ هوشدار دھم کی آیدفا ہیکس خطا جا می چوم دَنوَدَم، ۳ و اندر دلیل اُورم کی تأبیت بوکونم کی بوسیلہ من مسیح گب زنہ. مسیح خو ایرتباط و برخوردار دورون شیمی امرأ سوست نیہہ بلکی ایتا پیلہ قودرت ایسه شیمی وجود دورون. ۴ اگہچی اونی سوست و اینسانی جان صلیب سَر بمرده، ولی اسہ اون خدا پیلہ قودرت امرأ زندہ ایسہ. امانم ہرچن جیسَم دورون سوست ایسیم، ولی در اون زندہ و قوی ایسیم و امی ایرتباط دورون شیمی امرأ خدا تومام قودرت امی موشت دورون داریم.

۵ شمرہ ایمتحان بوکونید کی بیدینید ایمان دورون ایساید یا نہ. شیمی ایمان سوبوک سنگین بوکونید. آیا جہ عیسا مسیح حوضور و قودرت، شیمی وجود دورون خور داریدی؛ اگہ اٹو نیہہ آ ایمتحان دورون رد ایسید. ۶ اومید دارم کی قوبیل بوکونید من جہ آ ایمان ایمتحان، سربولند بیرون باموم و رأس راسی مسیح شین ایسم.

۷ ہسا، جہ خدا خاییم کی شومان ایتا کار ایشتیوا نوکونید، آن و اسی نیہہ کی مردوم بیدیند کی جہ ایمتحان سربولند بیرون بامویم، بلکی دوعا کونیمی کی شومان او کار کی دوروست ایسہی انجام بدید، حتا اگہ اجور بیدہ بیہ کی امان موفق نوبوستیم. ۸ چونکی نتائیم ایتا کار کی دوروستی ضد بیہ انجام بدیم، بلکی و استی ہمیشک دوروستی رہ بیسیم. ۹ راضی ایسیم کی سوست بیسیم ولی شومان پورقوت بیید. امی پیلہ دوعا و آروزو آن ایسہ کی شومان شیمی مسیحی ایمان دورون بوجور بوجور آن فرسید.

۱۰ ا مطلبان آ اومید امرأ نیویسم کی او وخت کی باموم شیمی ورجا، ایحتیاج نہہ کی شمرہ شماتت و تنبیہ بوکونم. چونکی خایم جہ او ایقتدار کی خداوند مرہ فادأ، شیمی قوت و بنا کردن رہ ایستفادہ بوکونم، نہ آنکی شمرہ خراب کونم.

آخری نوکتہ

۱۱ آخری نوکتہ کی میل دارم بینویسم آن ایسہ: خوشال بیید. روشد بوکونید و پیلہ بید. کس کس تشویق بوکونید. صولح و صفأ میان زندگی بوکونید. خدا کی محبت و آرامش جہ اون سَر گیرہ، شیمی امرأ بہہ.

۱۲ ایتا موقدس ماچی امرأ کس کس سلام بیگید. ۱۳ امی خداوند عیسا مسیح فیض، خدا محبت و روح القدس ریفافت شیمی ہمتان امرأ بہہ.

تازه عهد

رشت گیلکی

غلاطیان

پولس دسخط غلاطیه مسیحیان ره

صورتنامه

۱	بخش ۱
۳	بخش ۲
۵	بخش ۳
۷	بخش ۴
۹	بخش ۵
۱۱	بخش ۶

پولس دسخط غلاطيه مسيحيان ره

بخش ۱

۱ ا نامہ جہ پولس رسول ور ایسہ. من ایتا اینسانی گورو یا مقام جا اینتخاب نوبوستم کی رسول بيم، بلکی توسط عیسای مسیح و خودای پئر بو کی اون جہ موردهیان ویریزانہ.

۲ تومام آیہ براران و خاخوران ا نامہ نیویشتن غلاطيه کیلیسا ره می امرأ سام دارده. ۳ جہ حوضور پئر ینی خودا و امی خوداوند عیسای مسیح شمره فیض و آرامش خایم. اگہ مَره رسول دؤخاتم، می منظور آن نییہ کی ایتا مذهبی جمئیت و یا ایتا گورو مَره بکار گيفتده کی رسول بيم. می مأموریت و وظیفه جہ عیسای مسیح و او خودایی کی پئر ایسہ، هو خودایی کی اون بعد مرگ زنده کوده. ۴ چونکی مسیح خودا خاسته جا کی امی پئر ایسہ خو جان فدا بوکود و بمرد کی امی گونایان ببخشه ببه و جہ ا دونیایی کی پور جہ گونایه نیجات بیافیم. ۵ ایحترام و جلال تا ابد خودا شین ببه. آمین.

رستگاری ره ده رایي وجود ناره

۶ تعجب کونم به آزودی جہ او خودایی کی شمره مسیح فیض امرأ دؤخاده رو و اگر دانیبیدی و شیمی دیم ایتا ده اینجیل طرف و اگر دانیبیدی، ینی ایتا ده پیغام ور ابدی زندگی یافتن ره. ۷ چونکی جغرز او رایي کی شمره و اگویا بوکودیم ایتا ده را وجود ناره. اوشانی کی ایتا ده را شمره نیشان دده، خایده شمره گول بزند و مسیح اینجیل حنقت جیر جور کوند. ۸ هر کی بخایه جغرز او رایي کی امان شمره نیشان بداییم ایتا ده را شیمی سعادت و اسی نیشان بده، خودا اون لعنت بوکونه، حنا اگہ من بيم. اگہ ایتا فرشتهیم جہ آسمان بیجیر بایه و شمره ایتا ده را نیشان بده خودا اون لعنت بوکونه! ۹ ایوارده شمره و اگویا کونم: اگہ اینفر بخایه ایتا ده خور نیجات و اسی جغرز اونچی کی قوبیل بوکودید شمره اعلام بوکونه، خودا لعنت بوکونه!

۱۰ آیا آسه حق سعی زئندرم اینسانان راضی بدارم؟ یا خودای راضی بدارم؟ یا انکی حق سعی زئندرم مردوم خوشال کونم؟ اگہ هنو مردوم خوشال کودن دونبال ایساییم، مسیح خیدمتکار نوبوم.

پولس خو پیغام جہ مسیح فاگيفته

۱۱ آی براران و خاخوران خاستیم بدانید، او اینجیل کی شمره بشارت بدام هو پیغام نیجات جہ ایتا اینسانی فیکر نییہ. ۱۲ چونکی عیسای مسیح اون بودون و اسطه مَره آشیکار کوده و و اشکافانه. دورسته، من اون هیکس جا فأنگيفتم و جہ هیکس نامؤختم. ۱۳ شک نارم کی می زندگی مأجیرای کی هنو یوهود دین جا ایطاعت کودیم بشتاوستیدی کی چوطو مسیحیان دونبال کودیم و اوشان سنگ دیلی امرأ اذت آزار کودیم و همیشک ایتا را دونبال دوبوم کی اوشانی ریشهی زیمین جا بکنم. ۱۴ من جہ ویشتر می یوهودی هم سند سالان ایماندارتر بوم و خیلی غیرت می دین رسم و روسومات انجام دنن و اسی داشتیم.

۱۵ ولی یو هو همه چی عوض بوسته! چونکی او خودایی کی مَره جِه می مَار شکم دورون اینتخاب بوکوده بو، خو لوطف و محبت امرأ ۱۶ خو پسر مَره آشیکار کوده و اون مَره بشناسانه کی بتانم بشم او اومتان ورجا کی یوهودی نییده و عیسای مسیح نیجات را و اسی اوشان بشارت بدم.

او وخت کی ا عوض بوستن مَره ایتفاق دگفته هیکس امرأ دروآرهی ا مأجیرا گب نزنم. ۱۷ حتا اورشلیم نوشوم کی اوشانی امرأ کی پیشتر جِه من او پیغام فارسیئن و اسی اینتخاب بوبوستده، مشورت بوکونم. بلکی بوشوم عربستان صأرایان، بازون و اگردستم دمشق. ۱۸ سه سال کی بوگذشته، آخریسی بوشوم اورشلیم کی پطرس امرأ ایتا مولاتا بدارم. اویه پونزده روج اونی ورجا بیسام. ۱۹ اما جِه الباقی روسولان، فقد یعقوب امی خوداوند عیسا مسیح برار بیدم.

۲۰ خودا شاهیده کی ا چی کی نیویسم عین حنقه. ۲۱ ا مولاتا پیسی، بوشوم اوستان سوریه و قلیقیه. ۲۲ اما هنو یهودیه اوستان مسیحیان مَره نیده بود؛ ۲۳ فقد ایتا اویتا جا بشتاوسته بود کی: «امی قدیمی دشمن، آسه هو ایمانی بشارت دهه کی قبلن خاستی اون جِه بین ببره.» ۲۴ و ا عوض بوستن و اسی کی می دورونی ایتفاق دگفته باعیث بوبوسته خودای شوکر و سپاس بوکوند.

روسولان، پولس پیغام قوبیل بوکوود

^۱ بازین چارده سال کی بوگوذشته، دووآره برنابا امرأ بوشوُم اورشلیم و تیتوسَم می امرأ ببردم. ^۲ می شوئون خودا هیدایت امرأ بو تا دروآره ی او پیغام کی خایم قومانی کی یوهودی نییده ره واگویا بوکونم می مسیحی برارآن امرأ مشورت بوکونم و کس کس نظر و اُورسَم. من ا اومید امرأ کی کیلیسا پیله کسان می پیغام کامیلن بفامد و اون قوبیل بوکوند، اوشانی امرأ خلوتی گب بزئم ^۳ خوشبختانه هطویم بوبوسته و اوشان هیذره موخالفت نوکوود، جوری کی حتا جِه می همسفر تیتوسَم کی یوهودی نوبو نخاستد کی ختنه ببه.

^۴ البت ختنه ماجیرای اوشانی پیش بکشیده کی خوشان مسیحی دانستیدی، اما راستشه بخایید مسیحی نوبود. اوشان فوضولی و اسی بامود تا بفامد اسی آزادی عیسای مسیح میان چوطو ایسه و بیدید چنقذر یوهود قانونان جا ایطاعت کونیم. اشان حق سعی زیدی کی آمره خوشان قانونان و حوکمان غولام چاکوند. ^۵ اما امان اوشانی خاستهیان و اسی ای دَقهیم تسلیم نوبوستیم، چونکی خاستیم اینجیل پیغام دوروستی شمره حیفظ ببه. ^۶ کیلیسا پیله کسانم می پیغامان هیچی ایضافه نوکووده. هطویم، اَنم بگم کی اوشانی پُست و مقام مَره موهِیم نییه، چونکی همتان خودا ورجا برابرید. ^۷ اوشان بیدده بشارت اوشان کی یوهودی نیید مَره بیسپارده بوبوسته و یوهودیان بشارت دَن پطرس ^۸ حنقت بگم، هو خودا کی مَره اوشان کی یوهودی نییده هیدایت ره بکار بیگفته، پطرسم یوهودیان هیدایت ره اینتخاب بوکوده، چونکی خودا هر کودام جِه آمره ایتا بخصوص وظیفه ببخشه ^۹ هن و اسی او وخت کی یعقوب و پطرس و یوحنا کی کیلیسا سوتونان نام امرأ بشناخته بوبوسته ایسد، بیدده کی خودا چوطو مَره بکار بیگفته کی اوشان کی یوهودی نییده اوسه کوئم اون ور، برنابا و می امرأ دس رفاقت بداد و آمره تشویق بوکووده کی اسی بشارت کار اوشانی کی یوهودی نیید میان ایدامه بدیم و اوشانم یوهودیان میان خوشانی خیدمت ایدامه بدد. ^{۱۰} فقد سفارش بوکووده کی همیشک کیلیسا فقران فیکر بیبیم کی البت منم ا کار انجام دَن دوس داشتیم.

پطرس شماتت کودن

^{۱۱} اما او وخت کی پطرس بامو «انطأکیه»، الباقی آدمان ورجا اون سخت شماتت بوکودم، چونکی رأس اسی تقصیرکار بو؛ ^{۱۲} جِه ا خاطر کی او وخت کی فارسیه انطأکیه، اول او مسیحیان امرأ کی یوهودی نوبود، ایتا سفره سر نیشتی. اما او وخت کی ای عیده جِه کیلیسا پیله کسان کی یعقوب ور جِه اورشلیم باموده، خوره کنار فاکشه و ده اوشانی امرأ کی یوهودی نوبود ایتا سفره سر نینیشته چونکی جِه ا آدمان شماتت کودن کی ایصرار کودیدی همتان و اسی ختنه بید ترسئی. ^{۱۳} بازون الباقی مسیحیان کی جِه یوهود نتاج بود و حتا برنابایم جِه ا کاری کی پطرس صلاح بدانسته، تقلید بوکوود.

^{۱۴} او وخت کی بفامسَم و بیدم کی اشان چوطو خوشان ایمان و حنقت اینجیل ضد کردکار کونده، همتان ورجا پطرس بوگفتم: «تو جِه یوهود نتاج ایسی، اما خیلی زماته ده یوهود قانونان انجام ندی. پس چره خایی اشان کی یوهودی نییده واداری کی یوهود قانون و حوکمان انجام بدد؟»

۱۵ «من و تو کی جہ یو هوڊ نتأجیم و نه اونی کی یو هوڊی نییہ و موسا شریعتِ حوڪمان انجام نڊه، ۱۶ خُب دأنیم کی اینسان، شریعتِ حوڪمان امرأ خودا ورجا پاک و بی گونا بحیساب نأیه، بلکی فقد عیسا مسیح ایمان داشتَن امرأ. هنَ و اسی، امانم مسیح عیسا ایمان باوردیم کی جہ ا را خودا ورجا قوبیل ببیم، نه یو هوڊ شریعتِ رایان انجام دَنن امرأ. چونکی هیوخت، هیکس شریعتِ حوڪمان داشتَن امرأ نیجات و خوشبختی ی بدس ناوره.»

۱۷ اما اگه امان کی جہ یو هوڊ نتأج ایسیم نیجات و اسی، مسیح ایمان باوریم ولی بازون بفامیم کی امی کار ایشتیوا بو و نیجات بودون انجام دَنن شریعتِ یو هوڊ بدس ناوریم، آیا اَن مانه کی مسیح باعیت بوبوسته کی امان گوناکار ببیم؟ اصلن اَطو نییہ! ۱۸ بلکی اونی خلاف، اگه منم قبلن او قدیمی روشن کی جہ شریعتِ حوڪمان بو فوگوردانم، ایوارده چاکونم، نیشان دهم کی گوناکارم و قانون بشکنم. ۱۹ چونکی او وخت کی حق سعی بزم کی شریعتِ حوڪمان بجا باورم، بفامستم کی محکومم. جہ ا خاطر شریعتِ انجام دَنن ره بمردهیم و جہ حق سعی زنن تومام اونی قانونان انجام دَنن و اسی دس بکشم، کی بتانم خودا و اسی زنده بمائیم. ۲۰ می قدیمی زندگی اونی امرأ مصلوب بوبوسته. پس من نییم کی زندگی کونم، بلکی مسیح ایسه کی می دورونی زندگی کونه! و ا زندگی کی می زیمینی بدن دورونی کوداندرم، او ایمان و توکول جا ایسه کی خودا پسر دارم کی مَره محبت بوکوده و خوره می و اسی فدأ بوکوده. ۲۱ من او آدمان مانستن نییم کی مسیح مردن ایتا بی ارزش ایتفاق دأنده. چونکی اگه نیجات جہ شریعتِ رایان و دینی دستوران انجام بوبوسته بی ده لایم نوبو کی مسیح خو جان امی و اسی فدأ بوکونه.

نیجات فقد جہ ایمان را

۱ ای غلاطیان کی شیمی عقل جہ دس بداییدی، کویتا جادوگر شمرہ اٹو سحر و جادو بوکودہ؟ مگہ آن شومان نیبید او وخت کی عیسا مسیح مردن صلیب جور شمرہ و اگویا بوکودم، ایجور ذوق امرأ اونی ور بامویدی کی عین خیالہ هو وخت اون شیمی چوم امرأ صلیب جور بییدی؟

۲ فقد آن خایم بدانم: آیا شومان روح القدس جہ شریعت حوکان ایجرا کون بدس باوردیدی یا اینجیل ایمان اوردن و اونی رای ایشتاوشتن امرأ؟ ۳ چرہ شیمی عقل بکار تانودیدی؟ شومان کی قبلن نتانستیدی دینی حوکان داشتن و اسی خدا ورجا قوبیل بیبید، چوطو خیال کونیدی کی جہ هو را روش تانیدی روحانی تر مسیحیان بیبید؟ ۴ شومان کی خیلی زحمتان اینجیل و اسی تحمل بوکودید، آیا هسا خاییدی همتان فیشانید؟ پس راس راسی بیخودی زحمت بکشیدی!

۵ ایوآرہ خایم بدانم کی خدا چرہ روح القدس شمرہ بخشہ و شیمی میان موجیزہیان کونہ؟ آیا شریعت کار آن انجام دتن و اسی یا جہ او پیغام کی بشتاوستیدی و ایمان باوردید؟ ۶ هوطو کی «ایبراهیم خودای ایمان باورده و آن اون ره عیدالت بحیساب بامو.»* ۷ جہ آ خاطر، ایبراهیم راس راسی زاکان اوشانی ایسد کی خودای راس راسی ایمان دازده.

۸ ایضافہ بر آن، پیشتر موقدس کیتابان دورونی بیده بوبوستہ بو خدا اوشانی کی یوہودی نوبود، اوشان ایمان و اسی بی گونا بحیساب اوره. جہ آ خاطر، خدا هو وخت ایبراهیم آ خوروم خور بدا و بفرماستہ: «تومام قومان تی جا برکت یافده.» ۹ هن و اسی، هرکی ایمان توسل بوکونہ جہ هو برکت و ایلاهی لوطف ایستفاده کونہ کی ایبراهیم، او مرد ایمان سام بوبوستہ.

۱۰ هطویم، اوشانی کی خاید شریعت دستور آن جا نیجات بیافد، خدا نیفرین جیر ایساده؛ چونکی موقدس کیتابان دورونی اٹو بامو: «لعنت ببه اونی کی حتا ایتا دستور جہ شریعت کیتاب لقد دمج بوکونہ.» ۱۱ آخرپسی، موشخص به کی هیکس نتانه شریعت را روش تکیه کون و اسی خدا ورجا قوبیل ببه، هطو کی موقدس کیتابان دورونی بامو: «عادل، ایمان امرأ زندگی کونہ.»* ۱۲ اما شریعت را روش خیلی ایمان را روش امرأ فرق داره، چونکی موقدس کیتابان دورونی دروآره شریعت را روش بامو: «جہ شریعت حوکان ایطاعت کون ایسه کی او آدم زندگی یافه.»* ۱۳ اما مسیح امره جہ او لعنت کی شریعت را روشان جا بو نیجات بدا. دوروستہ، مسیح امی لعنت گردن بیگفته، چونکی موقدس کیتابان میان بامو: «لعنت بوبوسته اونی کی جہ دار آویزان به.»*

۱۴ اسه خدا تانه هو برکتی کی ایبراهیم وعده بدا بو، عیسای مسیح و اسی اوشانی کی

* ۶:۳ پیدایش ۶:۱۵.

* ۱۱:۳ حقوق ۴:۲.

* ۱۲:۳ لاویان ۵:۱۸.

* ۱۳:۳ تثنیه ۲۱:۲۳.

یوهودی نوبودَ عطا بوکونه. آسه اما مسیحیان همتان تانیم او روح القدس کی وعده داریم جِه رَای هه ایمان بَدَس باوریم.

شریعت نتانه خودا وعدهی باطیل کونه

۱۵ جان دیل برارآن، حتا آمی روجانه زندگی دورونی، اگه اینفر ایتا عرض حالی یا قولنامه ای ایضا بوکونه و یا ایتا وصیتنامه بینویسه ده هیکس نتانه اون باطیل کونه و یا اون ایچی عوض کونه.

۱۶ جِه ا خاطر خودایم ایبراهیم و اون نتاج وعدهیانی بَدَا. موقدس کیتاب نیگه کی وعدهیان «تی نتاجان» شین ایسه کی اَطو چیی مانه کی خیلی نتاجان یا در میان بیه، بلکی گه «جِه تی نتاج» فقد اینفر ایشاره کونه، ینی مسیح. ۱۷ آسه می منظور انه کی: شریعتی کی خودا چارصد و سی سال ایبراهیم زمتان پسی موسای ببخشه، نتانستی خودا عهد ایبراهیم امرأ باطیل کونه و اون جِه بین بیره. ۱۸ چونکی اگه ارث جِه شریعت رایان بَدَس بامو بی ده خودا وعده قوبیل کودن امرأ بَدَس نامویی. اما خودا اون جِه وعده را روش ایبراهیم ببخشه.

۱۹ پس اگه اَطو بیه، خودا چره شریعت ببخشه؟ شریعت در اصل خودا وعدهیان پسی، ببخشه بوبوسته کی اینسان بفامانه، اون خودا حوکمان انجام نده و گوناکاره. اما شریعت را روش فقد تا مسیح امون وخت و آستی ایدامه بداره، ینی هو زاکی کی خودا ایبراهیم وعده بَدَا بو. آیه ایتا ده فرقم نها: خودا، شریعت و خو حوکمان فرشتهیان امرأ موسای ببخشه کی اونم اوشان فاده مردوم. ۲۰ هسا اگه دو نفر به توافق برسد ایتا واسطه لازیم ایسه، اما خودا کی ایتایه، او وخت کی خو وعدهی ایبراهیم فادأ ا کار بودون واسطه انجام بَدَا.

۲۱ جِه ا خاطر، آیا خودا شریعت اونی وعدهیان امرأ فرق داره؟ هیوخت! چونکی اگه او شریعتی کی آمره فادأ بوبوسته بتانسته بی آمره ابدی زندگی ببخشه، ایمکان داشتی اونی ایطاعت کودن و آسی، خودا امرأ ایتا دوروست رابیطه شورو بوکونیم. ۲۲ اما موقدس کیتابان نشان دهنده کی همه چی گونا زندان دورونی اسیره کی او وعده بَدَا بوبوسته برکت، عیسا مسیح ایمان داشتن امرأ، اوشانی ببخشه بیه کی ایمان آورده.

ایمان امرأ خودا پسر بیم

۲۳ پیشتر جِه مسیح امون، امان همتان ایتا موقتی زندان دورون زندگی کودیم کی دینی قانونان و حوکمان جا بو و آمی تنأ اومید آن بو کی آمی نیجات دهنده عیسای مسیح بایه و آمره آزاد کونه.

۲۴ و نالید ایجور ده ا ماجیرای شمیره و آگویا بوکونم: شریعت هچین ایتا لهله مانستن بو کی آمی جا مورأقبت کودی تا او زما ت کی مسیح و اگرده و آمره جِه ایمان را روش، خودا مقبول چاکونه. ۲۵ اما آسه کی ایمان را روش بامو، ده لازیم ناریم کی شریعت آمی لهله بیه. ۲۶ چونکی امان همتان عیسای مسیح ایمان داشتن و آسی خودا زاکانیم ۲۷ و امان همتان کی تعمد بیگفتیم، ایتا قیسمت جِه مسیح وجود بوبوستیم و مسیح دوکودیم. ۲۸ ده فرقی نوکونه یوهودی بیبیم یا نه، غولام بیبیم یا آزاد، مرد بیبیم یا زن؛ چونکی امان همتا مسیحیان عیسا مسیح میان ایتا ایسیم ۲۹ و آسه چونکی مسیح شین بوبوستیم، ایبراهیم راسر آسی زاکانیم و جِه ا خاطر تومأم او وعدهیان کی خودا ایبراهیم بَدَا، آمی شینم به.

بخش ۴

^۱ می منظور اَطو و اَگویا کونم کی ایتا و اَرث تا زَمائی کی زاکه، قانونی بَخایید هیذره او خانوار غولام یا کنیز امرأ فرقی ناره، هرچن کی تومام خو پئر مأل مینال صاب ببه. ^۲ اون تا او سند کی اونی پئر موشخص بوکوده، و اُستی خو سرپرست یا کی پیلتر دس جیر بیسه. ^۳ هه ماجیرا امرَم نھا. او وخت کی زای بیم، دونیا اصل کاری روحان قودرت دس اسیر بیم. ^۴ اما چونکی او وخت کی خودا اینتخاب بوکوده بو، کامیل فارسه، اون خو پسر اوسه کوده کی جِه ایتا زن و موسا شریعت دورون بودونیا بامو ^۵ تا امی آزادی تاوان کی جِه شریعت ایسارتان بو فاده و بتانیم خودا بداشته زاکان بیبیم. ^۶ پس هسا چونکی خودا زاکان ایسیدی، خودا خو پسر روح امی دیلان دورون اوسه کوده کی خوشالی امرأ فریاد زنه: «آبا *، پئر». ^۷ جِه خاطر ده غولام یا کنیز نیی، بلکی خودا زاکی و جِه خاطر خودا تره خو و اَرث چاکوده.

درواره‌ی اینحراف هوشدار دئن

^۸ شومان کی یوهودی نییدی، پیشتر جِه آنکی راس راسی خودای بشناسید، اوشانی دس کی خوشانی ذات و اسی خودا نییده اسیر بید. ^۹ اما اسه کی راس راسی خودای بشناختیدی یا پئر بگم خودا شمَره شناسه، چره ایوارده خاییدی دونیا اصل کاری روحانی نیرویان دس اسیر بیبید، قودرتان و او اوصولی کی هیذره توان و خاصیت نازده؟ ^{۱۰} آیا فیکر کونیدی روحان و ماهان و فصلان و سالان بخصوص میان تانیدی دینی مرأسمان و اسی خودا ره مقبول بیبید؟ ^{۱۱} ا سری کی شومان پیش بیگفتیدی امرأ ترسم تومام او زحمتانی کی شیمی و اسی بکشم جِه بین بوشوبی!

^{۱۲} جان دیل براران و خاوران، شیمی جا خاهش کونم می مانستن بیبید کی شریعت جا دس بگشتم، چره کی منم شیمی مانستن بوبوستم. شومان جِه قدیم او وختانی کی اولی و اَر مسیح پیغام شمَره بوگفتم، هیذره مره بدی نوکودیدی، اما هسا ا کار کوداندرد. ^{۱۳} راس راسی بخاطر اوردیدی کی او وخت کی اولی و اَر اینجیل شمَره موعظه بوکودم، می ناخوش احوالی و اسی بو.

^{۱۴} با آنکی می ناخوش احوالی حیسابی شمَره خسته کوده بو با ا حال مره کوچیک نوکودید و مره شیمی جا دور نوکودید، بلکی جوری می جا ایستقبال بوکودید عین خیاله ایتا فرشته جِه خودا ورجا بامو یا حتا خود عیسای مسیح شیمی ورجا بامو! ^{۱۵} پس کویه بوشو او خولق و خویی کی او زماتان خوشالی و قدردانی امرأ داشتیدی؟ باور دارم کی اگه ایمکان بداشتهبی حتا شیمی چومان جِه کاسه بیرون اوردید و مره فاداییدی. ^{۱۶} اگه واقعتان و اگویا کوداندردم، چره مره شیمی دشمن دانیدی؟

^{۱۷} ا جور آدما خلی شوق و ذوق دارده کی شمَره خوشانی ور فاکشد، اما اشان نیت خب نییه. اشان منظور انه کی شمَره امی جا سیوا و اکوند کی شیمی غیرت فقد اوشان ره ببه.

* ۴:۶ «آبا» آرأمی زوان میانی ینی «پئر» یا هو «بابا» فارسی میان. آرأمی زوان یا آرأمی، هو زوانی ایسه کی تومام قدیم خاورمیانه دورونی مرسوم بو و آشور غرب لهجه زوان ایسه کی ایمر وخت ایران و عراق آشوریان ایستفاده کوند.

۱۸ غیرت و شوق و ذوق داشتنِ اُنی و اُسی کی آدمانَ تی ور فاکُشی خُبه، اَمّا به شرطِ اُنکی ایتّا خوروَم نیت و خُبی امرأ بَبه و هطویم همیشکی و ابدی بَبه، نه فقد می ورجا! ۱۹ اُی می جان دیل زاکان، ایوارده شمره می جان میان ایتّا مار مأنستن کی فارق بوستن و اُسی، ایحساس درد کونم، تا مسیح شیکل شمایل ببید! ۲۰ چنقدر آروزو داشتیم هسا شیمی ورجا بنیساییم و ایجور ده شیمی امرأ گب بزیم، چونکی راسر اُسی نائم چی کاری جِه ا دور را جِه می دس بیرون آیه!

حوکمان و شریعت راسر اُسی مائی

۲۱ اُی می جان دیل زاکان، شومان کی فیکر کونیدی شریعت حوکمان انجام دئن امرأ شا نیجات یافتن، چره نخاییدی بفامید شریعت و مذهب راسر اُسی مائی چیسه؟ ۲۲ چونکی دروآره ایبراهیم خائیم کی اون، دونه پسر داشتی ایتّا او کنیز زناک جا و اویتّا آزاد زناک جا! ۲۳ او کنیز زناک پسر، اینسانی حق سعی امرأ خودا و عده ره بودونیا بامو؛ اَمّا او آزاد زناک پسر بودونیا امون دورون، خودا خو و عدهی انجام بدا.

۲۴ ا ماَجیر اُی ایجور بشیکل نقل و مثل مأنستن ایستفاده کونیم. ینی ا دونه زنا، دونه عهد نیشان دَده. ایتّا عهد جِه سینا کوه ایسه و زاکانی کی زایه غولام و کنیزده. آن هو هاجر ایسه. ۲۵ هاجر هو سینا کوه ایسه عربان ورجا و اورشلیم شهر نیشان دهه، چونکی تومام خو زاکان امرأ غولام و بزده ایسه. ۲۶ اَمّا اُی مَر و اُی سرزیمین، آسمانی اورشلیمه کی شریعت کنیز و غولام نییه.

۲۷ هطو کی موقدس کیتابان دورونی بینویشته بوبوسته:

«اُی زنی کی زایدان نییی، خوشال بوبو و آواز بخان، چونکی تی زاکان جِه او زناک زاکان کی اونی مرد اون ول نوکوده بی ویشتر بده!»

۲۸ اُی جان دیل براران، من و شومان «ایسحاق» مأنستن، هو زاکانی ایسیم کی خودا و عده امرأ بودونیا بامویم ۲۹ و هطو کی ایسحاق کی او و عده پسر بو، «ایسماعیل» جا کی کنیز پسر بو آزار دئی، امانم کی روح القدس جا دوواره بودونیا بامویم، اوشانی جا کی خایده یوهود شریعت امرأ اُی سر حوکم بوکوئد، آزار دندریم. ۳۰ اَمّا موقدس کیتابان دورونی چی بینویشته بوبوسته؟ «کنیز و اونی پسر بیرون کون، چونکی کنیز پسر هیوخت او آزاد زناک پسر امرأ سام نبره.»

۳۱ کوتا بوکونم و بگم کی اُی جان دیل براران، امان کنیز زاکان نیییم کی شریعت غولام ببیم، بلکی آزاد زاکان ایسیم کی اُی ایمان و اُسی خودا امَره قوبیل بوکوده.

بخش ۵

نیجات آزادی قائم داشتن

^۱ پس آسه کی مسیح شمره آزاد کوده، حق سعی بزنید کی آزاد بیسید و ایوارده شریعت قید و بند اسیر نیبید. ^۲ اونچی کی من پولس گم دیقت امرأ گوش بدید: اگه گومان کونید کی ختنه بوستن و دینی حوكمآن انجام دئن و اسی تانیدی خودا ره قابیل قوبیل بیبید، اٹوی مسیح ده نئانه شمره سربولند کونه. ^۳ ایوارده گم هر کی بخایه ختنه بوستن امرأ خودای خوشال کونه، و استی الباقي شریعت حوكمآنم مو به مو قائم بداره غیر آن ایتا ابدی مرگ ره محکومه. ^۴ اگه بخایید دینی حوكمآن انجام دئن امرأ خودا ورجا قابیل قوبیل بیبید، مسیح شمره هیذره فایده ناره و جه او ایلاهی لطف و فیض بی نصیب مانیدی.

^۵ ولی امان روح القدس کومک امرأ و او ایمانی کی داریم، تومأم شوق و ذوق امرأ رافا ایسایم کی امی اومید عملی بیه، هو اومیدی کی خودا ورجا بی گونا بحیساب باییم. ^۶ امره کی عیسای مسیح امرأ قائم دوجوکستیم، ده نه ختنه بوستن اهمیتی داره و نه ختنه نوبوستن. تنأ ایچی کی اهمیت داره، ایمانی ایسه کی او محبت جا جوش کونه.

^۷ ا موسأبقه دورونی خب دوویدی! کیسه کی شیمی را سر ایتا مانع نه تا دوروستی، ایطاعت جا دس بکشید؟ ^۸ شک نوکونید کی ا کار جه خودا نییه، چونکی اون خودش شیمی جا بخاسته کی مسیح امرأ آزاد بید. ^۹ ا ایشتیوا اموج ایتا پیسخاله تورشن خمیر مانه کی تومأم خمیر بعمل آوره. ^{۱۰} ایطمینان دارم کی خوداوند شمره هه موضو و اسی می امرأ هم فیکر چاکونه. اما خودا او خرابکار آدم اونی کردکار و اسی تنبیه کونه، هر کی خایه بیه. ^{۱۱} ای ایمانداز ریفقان، اگه بعضیان می جا نقل کوئده کی هنو گم کی ختنه لازیمه پس چره بازم مره اذت ازار کونیدی؟ اگه اٹو بوکوده بیم، ده هیکس جه می پیغام دروآره صلیب رنج نبردی.

^{۱۲} اما اوشانی کی شیمی فیکر پریشان کوئده و خاید شیمی بدن، ایتا قیسمت ختنه کودن امرأ ناقیص کوئد، هو رای تا آخر بشد و خوشان کامیلن آخته بوکوند!

^{۱۳} جان دیل براران، خودا شمره آزادی ببخشه، اما نه آزادی شیمی نفس خاستهیان ایطاعت کودن و اسی، بلکی محبت کودن و کس کس دوس داشتن و اسی. ^{۱۴} چونکی تومأم خودا دستور آن ایتا دستور میان ختم به کی: «تی همسادهی تی جان مانستن دوس بدار.» ^{۱۵} ولی اگه هر وار موشغول آن بیبید، کس کس پاره کونید و یا زخم زوان بزنید، مورأقب بیبید، چره کی اگه هطو ا کردکار آن ایدامه بدید، اونی آخریسی کس کس تومأم و کمال جه بین شوئون به.

ایتا آزاد زندگی خودا روح امرأ

^{۱۶} جه ا خاطر، شمره نصیحت کونم کی خودا روح دستور آن جا ایطاعت بوکونید؛ اون شمره آموجه کی چی بوکونید و کوئه بیشید. اٹوی ده شیمی شورشی نفس اسیر نمائیدی. ^{۱۷} نفس خاستهیان دوس داشتن، خودا روح خاستهیان دوس داشتن ضد ایسه و ایتا دوس داشتن خودا روح امره بخشه کی نفس خاستهیان ضد ایسه. ا دونه قودرت، کس کس امرأ مودام جنگستاندرد. جه ا خاطر هر کاری بخاییم بوکونیم، ا قودرتان اثر امره عار نییه.

۱۸ اما هر وخت خودا روح شمره هیدایت بوکونه، ده شریعت حوكم جبر نئیسایید.
 ۱۹ او وخت کی شیمی نفس خاستهیان جا ایطاعت کونید، شیمی زندگی آشان ببار آورده:
 لابلایگری، ناپاکی، هرزگی، ۲۰ بُت عیادت کودن و سحر و جادو و روحان ایحضار کودن،
 دوشمنی و دوبهمزنی، کینه گیفتن و غیظ، خودخایی و خونفع خاستن، غرغر و شیکایت و
 اینتقاد کودن و بهانه گیفتن، الباقی آلمان تقصیرکار دانستن و خوشان و خوشانی دار و
 دسته بر حق دانستن، ۲۱ حسودی و مستی و ویلگردی و آجور چیان. هطو کی قبلنم بوگفتم،
 ایوارده گم هرکی آجور کردکاران امرأ زندگی بوکونه، هیوخت خودا پادیشایی میانی
 جاجیگایی ناره.

۲۲ اما هر وخت خودا روح آمی زندگی هیدایت بوکونه، ا ثمران آمی زندگی میان
 آورده: محبت، شادی، آرامش، صبر، مهر وانی، خوروم کردکاران کودن، وفا داشتن،
 فروتنی، ناجور کردکاران جا خو جولوی گیفتن. ۲۳ هیتا جه آ خوروم صفتان، دینی حوكمان
 و شریعت یوهود امرأ موخالفتی ناره.
 ۲۴ اوشانی کی عیسای مسیح شین ایسد، خوشانی نفس و ناجور خاستهیان مسیح صلیب
 سر مخکوب بوکودده.

۲۵ اگه آسه خودا روح قودرت امرأ زندگی کوداندیریم، لازیم ایسه کی آمی زندگی
 دورونی تومأم اونی هیدایت قوبیل بوکونیم. ۲۶ خودمان گولاز نوکونیم و کس کس امرأ
 حسودی نوکونیم و کس کس اذت آزار نوکونیم.

بخش ۶

هرچی بکاشتیم، هونَ و اوينيم

^۱ گولَ برارآن و خاخورآن، اگه ايتا ايماندار ايشتيوا بكونه، شومان كي ويشترو روحاني ايسيد، توما شيمي فروتنی امرأ اونَ راسْت را ور و اگردانيد؛ هطويم شيمي حواس بمانه كي شومانم هو وسوسه ميان گير دنكفيد. ^۲ زندیگی موشكلان و مسئلهيانَ تحمول كودنَ ميان كس كس ياور بيبيد، اطويي به كي «مسيح شريعت» انجام ديهيدي. ^۳ اگه اينفر خوره هطو پيله دانه، كي نخايه اكار خوره واسينه، خوره گولَ زندهره. اجور آدم نشأ راسِ راسي ايماندار دانستن.

^۴ هر كي خو كارَ دوروست حيسابي انجام بده؛ بازون خو كارَ جا راضي به و ده لازيم نييه كي خوره ديگرانَ امرأ موقايسه بكونه؛ ^۵ چونكي هر كي خو بارَ بجانَ گيفتن و خو كردكار و رفتارَ بارَ مسؤل ايسه.

^۶ هر كي خودا كلامَ اموجهيانَ جا ايستفاده كونه، واستي خو معلّم هر خوروم چي امرأ شيريك بكونه.

^۷ ايشتيوا نوكونيد: خودايَ نشأ گولَ زنن، پس هر چي بكاريم، هونَ و اوينيم. ^۸ هر كي خو گوناكارَ طبعَ خاستهيانَ ره دانه بكاره جه ا گوناكارَ طبع، بمرده روح و جه بين شوئون، بوجور اوره. اما هر كي روح القدس خوشالَ كودنَ واسي ايتا دانه بكاره، ابدی زندیگی جه هو روح بوجور اوره. ^۹ پس اي ايمانداران، خوروم كارانَ انجام دتنَ واسي خسته نيبيد، چونكي اگه جه اكار دس نكشيد بوختش تانيدی خوروم چيانَ بدس باوريد. ^{۱۰} پس جه هر فرصتي كي بدس آيه، ايستفاده بكونيم كي همتانَ خبي بكونيم، بخصوص اوشاني كي ايماندارانَ خانوارَ جا ايسد.

پولس آخری گبان

^{۱۱} آخرپسي، خايم چن كلمهيم مي دسخط امرأ بينويستم. بيدينيد چي دوروشْت خطَ امرأ ا موضوعيانَ نيويستم! ^{۱۲} اوشاني كي شمّره وادارده كي ختنه بيبيد، فقد ايتا نيْت دارده: انكي اوشاني معروفيت و احترام داشتَن ضرر نوخوره و جه او اذت آزاري كي اشانَ اعتقادَ واسي كي «نيجات جه مسيح صليب را» بدس آيه، در امان بئيسد ^{۱۳} اجور معلمان خودشان ختنه بوبوسنده، اما حاضير نييده كي شريعت الباقي حوكمان رعايت بوكوند و فقد خايده شومانم ختنه بيبيد كي اوني واسي ايفتخار بوكوند كي شمّره خوشاني بالاخا چاكودد.

^{۱۴} اما خودا نوكونه من ا كردكارانَ واسي ايفتخار بوكونم. مي تنأ ايفتخار امي خداوند عيساي مسيح صليبه. هطويه هه صليب واسي توما او شوق و ذوقی كي دونيا دورون داشتيم، مصلوب بوبوسته و جه بين بوشو و منم هو علاقه واسي كي دونياي داشتيم مصلوب بوبوستم و بمردم. ^{۱۵} هسا، موهيم نييه ختنه بوبوستيم يا نه. تنأ ايچي كي موهيمه انه كي آيا راسِ راسي عوض بوستيم و ايتا تازه اينسان بوبوستيم؟

^{۱۶} توما اوشاني كي ا را روش امرأ رفتار كونده، ايلاهي رحمتان و آرامش بايه، كي اشان خودا راسِ راسي قوم ايسد.

^{۱۷} اني پسي ده ويشترو مي فيكرَ از ار نديد. چونكي من مي جان سر چنتا داغ دارم كي

نیشان دِهه عیسا شین ایسم.*
۱۸ آی می مسیحی هم خیدمتان، آمی خوداوند عیسای مسیح فیض شیمی روح امرأ ببه.
آمین.

* ۱۷:۶ قدیم زما تان، ارباب ایسم و نیشان بردهیان (غولامان و کنیزان) بدن پوست رو داغ کودیدی. احتمال داره کی پولس او نیشانهایان کی شلاقان و اسی نهایی ایشاره کونه کی نیشان دِهه اونی زحمتان عیسای خیدمت کودن و اسی بو. ا نیشانهایان ایتا داغ مانستن بردهیان پوست رو، نیشان دئی کی اون عیسا شین ایسه.

تازه عهد رشت گیلکی افسیان

پولس دسخت افسن مسیحیان ره

صورتنامه

۱	بخش ۱
۳	بخش ۲
۵	بخش ۳
۷	بخش ۴
۹	بخش ۵
۱۱	بخش ۶

پولس دسخط افسن مسیحیان ره

بخش ۱

۱ اَنامه جِه پولس ایسه کی خدا خاسته امرأ عیسا مسیح رسول ایسه.

اَنامه ی شمره، خدا موقدس قوم، افسس شهر میان نیویسم کی امی خوداوند عیسا مسیح وفاداریدی.

۲ جِه امی پئر خدا و امی خوداوند عیسا مسیح، شمره فیض و آرامش خایم.

روحانی برکتان در عیسا مسیح

۳ ستائیش خدا ره بیه، امی خوداوند عیسا مسیح پئر، امره جِه ا خاطر کی مسیح دوجوکستیم، هرتا روحانی برکت امرأ آسمان سمان دورون مووارک چاکوده. ۴ خدا حتا پیشتر جِه دنیا خلقت جِه رای امی دوجوکستن مسیح امرأ، امره اینتخاب و محبت بوکوده کی اونی فیکر میان موقدس و بی عایب بییم. ۵ اون امره پیشتر اینتخاب بوکوده، کی عیسا مسیح و اسی اونی بدآشته زاکان بییم. ا کار تومام و کمال عین اونی ایراده بو کی اونی خوشالی باعیت بوستی.

۶ بازین خودای او پورجلال فیض و اسی کی مرجانه امی رو فوکوده، ستائیش کونیم، هو فیض کی اونی جان دیل پسر شینه. ۷ در اون امان جِه طریق اونی خون آزادی به دس باوردیم، هو گونایان بخشش کی خدا فیض فراوانی امرأ برابره، ۸ هو فیض کی دس و دیلوازی امرأ، هطویم کامیل حکمت و فام امرأ، امره فراوان بوآرانه!

۹ خدا آسه، خو نقشه کی پیشتر جِه ان نمایان نوبسته بو، امره نمایان کوده. اون، ا کار خو خوروم نیت موطبق و مسیح و اسی انجام بدا. ۱۰ خدا نیت آن بو کی هر وخت او معلوم بوبسته زما ت فارسه، همه چی مسیح ایقتدار جیر بنه، همه چی، چی آسمان میان و چی زمین سر. ۱۱ هطویم، امی اتحاد و دوجوکستن مسیح امرأ، خدا و آرتان بوبوستیم، چونکی اونی نقشه امرأ همه چی ایتا نیتی امرأ کی ایراده بوکوده بو به سمان فارسانه جِه پیشتر ا نیت و اسی اینتخاب بوبوستیم. ۱۲ خدا نیت جِه ا کار آن بو کی امان یهودیان جِه او خاطر کی اولی آدمان بیم کی مسیح ایمان باوردیم، اون او لوطف و اسی کی امره بوکوده، ستائیش بوکونیم.

۱۳ و شومانی کی یهودی نیئیدییم حقت پیغام ینی شیمی نیجات خوروم خور بشتاؤید و او وخت کی مسیح ایمان باوردید، روح القدس امرأ مهر بوبوستید کی معلوم بیه کی مسیح شینیدی. خدا جِه پیشتر زما تان، وعده بدا بو کی روح القدس ببخشه ۱۴ و روح القدس وجود امی میان، ضمانت دهه کی خدا هر چی وعده بدا، امره بخشه. خدا روح مهر امی رو نیشان دهه کی خدا امرأ جِه قبل بیهه و تضمین بوکوده کی امره خو ور بیره. اتم خوره ایتا دلیله کی امی پورجلال خودای ستائیش بوکونیم!

دوعا و شوکر کودن افسس مسیحیان ره

۱۵ هنّ و اسی جّه او وخت کی شیمی ایمانّ تعریف بشتاوستیم کی عیسای داریدی هطویم شیمی محبت کی همتا ایماندارانّ داریدی، ۱۶ همیشک شیمی وجود و اسی خودای شوکر کونم. هطویم، شمره دوعا کونم و ۱۷ خایم کی امی خوداوند عیسا مسیح خودا، او پورجلال پئر، روح* حکمت و موکاشفه، خوشناخت و اسی شمره ببخشه. ۱۸ دوعا کونم شیمی دیل چومان روشن به کی بدانید اون امره چی اومید و اسی دعوت بوکوده، اومیدی کی تومام شوق و ذوق امرأ اونی رافا ایسایم. هطویم بدانید کی او ارث کی موقدسانّ ره حاضیر کوده، چی پورجلال و فت فراوان ایسه. ۱۹ هطویم، دوعا کونم کی بفامید کی امان ایماندارانّ یاور دئن و اسی خودا قودرت چنقذر پیله ایسه. آن هو پور زور قودرت ۲۰ کی خودا در مسیح به کار گرفته، او وخت کی اون مردن پسی ویریزانه و آسمانی جاجیگایانّ میان خو راست دس بینیشانه، ۲۱ ایتا جاجیگا میان بوجورتر جّه هرتا پادیشایی موقام، ایتدار، قودرت، پادیشایی و هرتا صابمنصب آسمانّ دورون کی مردوم اونّ توّسل کوئده، چی ا دونیا دورون و چی اویتا دونیا دورون. ۲۲ خودا همه چیی مسیح پا جیر بنا و اون موقرر بوکوده کی کیلیسا خیر و صلاح و اسی همه چیی ره سر بیه، ۲۳ هو کیلیسا کی اونی بدن ایسه، هونی پوری و کمال کی همه چیی جّه هر شیکل پور کونه.

* ۱۷:۱ آیه، «روح» کلمه تانه یا روح القدس ایشاره بوکونه کی امره حکمت و موکاشفه بخشه، یا «روحیه» مانی دِهه کی حکمت و موکاشفه ره لازیم ایسه

دوواره عُمر در مسیح

^۱ ای روجانی شومأم شیمی شورش و گونایان و اسی بمرده بید. ^۲ شومان گونا میان زندگی کودیدی، او وخت کی جِه ا دونیأ رأ روشن و شیمی نفس قودرت پادیشایی ایطاعت کودیدی، ینی هو روحی کی هسأ شورشیان میان کار کونه. ^۳ آمأم همتان اوشان مانستن بیم. اَمی زندگی رأ روش، اَمی ناجور خُلق و خوی نشان دئی. امان، اَمی نفس خاستهیان و کثیف فیکران جا اسیر بیم و هرتا ناجور کاری کودیم. امان هه شورشی خُلق و خو امرأ بودونیا بامؤییم و هطویم الباقی آدمان مانستن خدا خشم و غیظ جیر ایساییم.

^۴ اما خدا کی اونی لوطف و رحمت ویشتر جِه اَمی فیکر قودرت ایسه، امره آنقد دوس داشتی ^۵ کی امره مسیح امرأ زنده کوده، اگه چی ایشتیوایان میان بمرده بیم. پس فقد خدا فیض و اسی نیجات بیافتیم. ^۶ دوروسته، خدا او کار امرأ کی مسیح امره انجام بدأ، امره اونی امرأ ویریزانه و اونی امرأ آسمان سامان میان در مسیح عیسا بینیشانه ^۷ تا جِه ا رأ بتانه خو فیض کی اونی بوزورگی ئ نشأ وصف کودن مسیح عیسای زما تانی کی پیش دره دورون همتان نشان بده هو فیض کی اونی مهر وانی دورون امره ظاهیر بوسته. ^۸ چونکی فیض و اسی ایسه کی نیجات بیافتیدی، جِه رائ ایمان و آن نتانیدی شیمی حیساب بنید، چره کی ایتا هدیه جِه خدا ور ایسه. ^۹ نیجات، اَمی خوروم کاران پاداش نییه و جِه ا خاطر هیکس نتانه اونی و اسی خوره گولاز بوکونه. ^{۱۰} چونکی امان خدا دس چاکوده ایسیم و در مسیح عیسا خلق بوبوستیم کی خوروم کاران انجام بدیم، او کارانی کی خدا جِه پیشتر حاضیر کوده کی اونی دورون آرام بیگیریم.

در مسیح ایتحاد داشتن

^{۱۱} هن و اسی شمّره خاطر بمانه، شومان کی غیریهودی بودونیا بامؤیید، قدیمان غریب بحیساب امؤییدی و یهودیانی کی خوشان ختنه بوستن و اسی گولاز کونده، شمّره «ختنه نوبوسته خدا نشناسان» دؤخادیدی، اگه چی ا ختنه اینسان دس امرأ انجام به، فقد اوشانی بدن رو تاثیر نهه، نه اوشانی دیل رو. ^{۱۲} او وخت میان، شومان مسیح جا سیوا زندگی کودیدی و ایسرائیل قوم شین نیبید و اوشانی میان غریبه بحیساب امؤییدی و خدا عهدان میان هیذره سام ناشتیدی، او عهدان کی خدا وعدهیان اونی قوم ره بو و شیمی زندگی ا دونیأ میان بودون خدا و اومید گوزرانن دیبید.

^{۱۳} اما آسه عیسا مسیح شینیدی. اگهچی او وخت کی خدا جا دور بید، اما آسه او کاری کی مسیح خو خون امرأ شمّره بوکوده، خودای نیزدیک بوستیدی.

^{۱۴} مسیح باعیث اَمی آشتی و ریفافت ایسه. اون، امان یهودیان شیمی امرأ کی یهودی نیبید آشتی بدأ و او فرق داشتن حیصار کی امره کس کس جا سیوا کودی جِه میان اوساد و امره ایتا خانوار چاکود. ^{۱۵} جِه ا خاطر، اون در خو جیسم شریعت حوکمان سر و سامان و موقررات ايعتبار تومان کوده. اونی نیت آن بو کی در خودش جِه او دونه گورو اینسانان جا ایتا تازه قوم چاکونه و یهودیان و اوشانی کی یهودی نیبید میان ایتا آشتی و ریفافت بوجود باوره. ^{۱۶} آسه کی ایتا بدن شین ایسیم، ده اَمی میان دوشمنی و کینه وجود ناره، چونکی

مسیح آمره و شمره خدا آمرأ آشتی بدأ. آمی قدیمی دوشمنی آخرپسی اونی صلیب جیر جِه بین بوشو. ^{۱۷} مسیح ا پیغام آشتی و آرامش کی دیل نیشینه هم شمره کی یوهودی نیبید فارسانه کی خدا جا دؤر بید و هم آمره کی یوهودی بیم و اون نیزدیک بیم. ^{۱۸} هسأ، آمأن همتأن چی اوشانی کی یوهودی ایسد و چی اوشانی کی یوهودی نیبد، خدا روخ کومک آمرأ و او فداکاری و اسی کی مسیح آمره انجام بدأ، تأنیم آمی آسمانی پئر خدا حوضور جا را بیافیم.

شومان خدا خانه بیدی

^{۱۹} آسه شومان ده خدا ورجا غریبه و بیگانه نیبیدی، بلکی موقدسین آمرأ، او ایلاهی وطن شین ایسید و الباقی ایماندارأن آمرأ خدا خانوآز شینیدی. ^{۲۰} شومان او بینا شین ایسید کی اونی پاکار روسولأن و پیغمبران بنأده و عیسا مسیح او بینا اصلی سنگ ایسه. ^{۲۱} آمأن کی ایمأن باوردیم، مسیح آمرأ کس کس دوچوکستیم کی آرام آرامی روشد بوکونیم و ایتا خوشگل عیمارت، عیادت و اسی بیبیم. ^{۲۲} شومان کی یوهودی نیبیدم کس کس آمرأ بنا بیدی تا ایتا عیمارت بیبید کی خدا خو روخ آمرأ اونی دورونی زندگی کونه.

پولس، غیروهودیان رسول

۱ جہ آ خاطر، من خودم پولس کی عیسائی مسیح خدمت و اسی و اونی پیغام کی شمرہ و اگویا بوکودم، زندان میان ایسام...*

۲ شک نازم بشتاوستیدی کی خدا آ بخصوص وظیفہی مَرہ بیسپارده کی ایتا موباشر مأنستن اونی فیض شمرہ کی یوہودی نیئید رہ و اگویا بوکونم. ۳ هوطو کی پیشتر خولاصہ بوبوستہ شمرہ بینویشتم، خدا خو نقشہ پور رمز و راز مَرہ و آشکافانہ. ۴ آن نیویسم کی و آشکافانم آ مسیح راز چوطو مَرہ آشیکار بوستہ. ۵ قدیمان خدا آ راز خو قوم امرأ در میان ننا بو، اما اسہ اون خو روح و اسی خو پیغمبران و موقدس رسولان رہ و آشکافانہ. ۶ آ راز آنہ، اوشانی کی یوہودی نیئیدہ، او پیلہ ارث میان کی خدا زاکان شینہ، یوہودیان مأنستن سام بَرده و هر دوتان دعوت بوبوستد کی مسیح بدن شین، ینی کیلیسا بَد. هر دوتان عیسا مسیح و اینجیل پیغام ایمان آوردن امرأ خدا وعدہیان کی خوروم برکتان ایسہ فاگیرده.

۷ خدا آ فیض مَرہ فادأ کی همتان جہ آ نقشہ و اخبداز کونم و آ مأموریت انجام دتن و اسی او قودرت و توانایی لازیم ببخشہ. ۸ دوروستہ، خدا آ فیض مَرہ ببخشہ کی جہ کوجہدانہ موقدسینم کوجہدانہترم کی خوروم خور اوشانی کی یوہودی نیئیدہ فادم کی اشنای رہ چی ارزندہ گنجی در مسیح در دسترس بنا بوبوستہ کی هیزرہ نشأ اون توصیف کون ۹ و همتان رہ روشن کونم کی خدا آ راز چوطو انجام دہہ، او راز کی قدیمی دوران میان ہمہ چی خودائ خالق میان جیگا بدأ بوبوستہ بو. ۱۰ اونی نقشہ جہ تومام اشان آن بو کی اسہ کیلیسا جا جورواجور جہتان خدا حکمت و اسی آسمانی سامانان میان فرمانروایان و صابمنصبان رہ ظاہیر بہ ۱۱ و آن دوروست اونی ابدی نقشہ بو کی اون آمی خوداوند عیسائی مسیح دس امرأ انجام بدأ. ۱۲ اسہ، تائیم مسیح و اونی ایمان داشتن و اسی بودون آنکی ترس و ایضطرابی بدآریم، ایطمینان و ایعتماذ امرأ باایم خدا ورجا.

۱۳ پس، خاہیش کونم جہ آ کردکار کی آیہ می امرأ کونده، ناامید و دیلسرد نیبید. شیمی و اسی ایسہ کی من آ رنج و زحمتان کشندرم و آن شمرہ و استی باعیث ایفتخار و دیلگرمی بَبہ.

پولس دوعا روحانی نیرویان رہ

۱۴ هن و اسی زانو زنم او پتر روبرو کی ۱۵ هرتا خانوار چی آسمان میان چی زمین رو، خو نام جہ اون فاگیرہ. ۱۶ من اونی جا خایم کی خو تومان نوبوستنی بخشش و اسی، شیمی باطین خو روح امرأ پورقودرت و توانمند چاکونہ. ۱۷ دوعا کونم کی مسیح شیمی دیل میانی شیمی ایمان را جا کامیلن جا بیگیرہ. خدا جا خایم انقد مسیح محبت میان ریشہ بودووانید ۱۸ کی بتائید الباقی خدا زاکان امرأ، مسیح محبت درازا و پانا و جولفی و بولندی بفاامید ۱۹ و او محبت کی جہ آدم شناخت پیلہتر ایسہی، بشناسید کی خدا تومام خبیان جا پور بید.

* ۱:۳ پولس آیہ خو گب نیصفہ نیمہ ول کونہ کی ایچہ توضیح بدہ و آیہ ۱۴ میان دووآرہ جہ سر گیرہ.

۲۰ هسأ، خودا ره جلال ببه کی تانه او پيله قودرت امرأ کی امی میان کار کونه، امره کارانی بوکونه کی خیلی بوجورتر جه امی فیکر و اومید و خاستهیان ایسه. ۲۱ اون تا ابدالآباد کیلیسا و تومام نتاجان میان در مسیح عیسا، جلال ببه. آمین.

ایمانداران اتحاد

^۱ من کی خوداوند خیدمت کودن و اسی آیه زندان میان ایسام، شیمی جا ایلتماس کونم جوری زندگی و رفتار بوکونید کی شایسته‌ی شیمی مقام بیه، هو مقام کی خودا شمره ببخشه. ^۲ فروتن و مهر و آن ببید، کس کس امرأ صبور ببید و او محبت و اسی کی کس کس داریدی، شیمی چوم جِه کس کس گونایان و ایشتیوایان دودید. ^۳ تومأم شیمی حق سعی و بزید کی آشتی و ریفاقت جا کی شمره کس کس امرأ دوچوکانه ایستفاده بوکونید کی او ایحادی کی خودا روح بخشه، قایم بدارید.

^۴ امان همتان ایتا بدن شین ایسیم و امی همتان میان ایتا «روح» ساکین ایسه، ینی روح القدس و امان همتان ایتا اومید فارسین و اسی دعوت بوبوستیم، ینی او جلال کی خودا امیره حاضیر کوده. ^۵ امیره فقد ایتا خوداوند، ایتا ایمان و ایتا تعمد وجود داره. ^۶ امان همتان ایتا خودا داریم کی امی همتان پئر و بوجورتر جِه اما همتانه و امی همتان میان و امی ذره ذره وجود میان زندگی کونه.

^۷ هطویم، مسیح خو مصلحت امرأ جِه خو رحمت فراوانی هرتا جِه امیره ایتا بخصوص فیض ببخشه. ^۸ جِه ا خاطر موقدس کیتابان میان بامو: «او وخت کی بوشو بوجورترین جاجیگا، خلیان اسیری برده و خو قوم پیشکشان ببخشه.» ^۹ دقت بوکونید کی او وخت کی گه «بوجور بوشو»، آیا جگرز آن ایسه کی و استی اول زیمین بیجیرترین جاجیگایان دورون بوشو بی؟ ^{۱۰} اونی کی بوشو بیجیر، هونی ایسه کی بوشو بوجور، جِه همتا آسمانان بوجورتر کی همتا جاجیگا میان همه چی و خو حوضور جا پور کونه.

^{۱۱} اطو بو کی اون خودش بعضیان، ببخشه کیلیسای کی رسول ببد، ایتا عیدهیم پیغمبر، ایتا عیده موبشر و ایتا عیده دهیم شبان و معلم. ^{۱۲} آدمان وظیفه انه کی خودا قوم اونی کار و اسی اماده کوند و کیلیسای چاکوند کی مسیح بدن ایسه. ^{۱۳} آ کار ایدامه یافه تا او وخت کی امان همتان خودا پسر شناخت و اون ایمان داشتن دورون ایتا نظر فارسیم و بالغ بیم و امی روحانی قد و قواره، مسیح کامیل قد و قواره اندازه فارسه.

^{۱۴} او وخت ده کوجه زاکان مانستن نیبیم کی هرتا آدم گبان و دورغان و اسی کی امی گول زن ره گده، هر دقه امی ایمان جا و اگر دیم، ^{۱۵} بلکی حنقت محبت امرأ گده کی همه جوره اون اندر کی سر ایسه، ینی در مسیح روشد کونیمی ^{۱۶} تومأم جان روشد جِه اون شورو به ، او جان کی تومأم خو مصلان امرأ کی اون بپا داره، کس کس دوچوکه و وصل به و آن و اسی کی عصم اعضا کس کس امرأ خب کار کونده روشد کونه و خوره محبت میان بنا کونه.

زندگی تازہ در مسیح

^{۱۷} بازی، او ایقتدار امرأ کی خودا مَره ببخشه، تاکید امرأ گم کی ده مردومی مانستن کی خودای نشناسده زندگی نوکونید، اوشانی مانستن کی اوشانی فیکر و ذهن پریشان ایسه.

۱۸ آسانی فیکر تاریک بوسته و جہ او زندگی کی خودا بخشہ دُور دکفندہ، چَرہ کی خوشاں فیکر دُوستدہ و خوشانی دیل اونی و اسی سنگ کو دد. ۱۹ آشان رَہ موہیم نیبہ چی کاری خُبہ و چی کاری بد، فیساد دورونی غرق بوستد و خوشاں نفس و شہوت خاستہیان و اسی ہر ناجور کاری کوئدہ و ہی کاری جا رو وانگرداندہ.

۲۰ اما مسیح آجور را و روش، زندگی و اسی شمرہ ناموختہ. ۲۱ اگہ راس راسی اونی صدای بشتاوستیدی و او حنقتان کی دروآرہی خودش بفرماستہ، بفامستیدی؛ ۲۲ پس اسہ و اسی شیمی زندگی قدیمی خلق و خو و قدیمی را روش ایتا لیواس ماستن، شیمی جان جا بکنید، او لیواس کی گولزن نفس امرأ فاسید بہ. ۲۳ شیمی فیکر و ذہن تازہ کوئید. ۲۴ ہطوئہ، اُستی تازہ خلق و خوی دوکوئید، خلق و خوی کی چاکودہ بوبوستہ کی عیدالت و قودوسیٹ میان، خودا ماستن بہ.

۲۵ پس دورغ گفتن جا دس بکشید. شیمی تومام گبان شیمی ہمسادہیان امرأ راست بہ، چونکی امان ہمتان ایتا بدن عصم و اعضایم. ۲۶ ولانید غیظ شمرہ حریف بہ و شمرہ بگونا فاکشہ. بیشتر جہ آنکی آفتاب غروب بوکونہ، خشم شیمی جا دور کوئید. ۲۷ شیطان را فاندید.

۲۸ اگہ اینفر جہ شومان بیشتر دوزد بو، اُستی فوری اکار جا دس بکشہ و ہو دسان امرأ آبرومندانہ کار بوکونہ کی بتانہ فقرآن یاور بدہ. ۲۹ شیمی زوان رو بد و ناجور گبان ناوُرید، بلکی شیمی گبان خُب و موفید بہ تا اوشانی کی ایشتاودہ خیر و برکت فارسانہ.

۳۰ جوری زندگی نوکوئید کی خودا قودوس روح رَہ باعیٹ غم و غورصہ و دیلخوری بہ، چونکی تا او روح آزادی و فدیہ بوستن اون او مہری ایسہ کی نیشان دہہ خودا شیمی صاب ایسہ.

۳۱ ہرتا زرخ، غیظ، عصبانیت، داد و فریاد، بددہنی و نیفرت شیمی جا دور کوئید ۳۲ و در عوض کس کس امرأ مہزوان و دیلسوج بیبید و کس کس ببخشید، ہطو کی خودایم، مسیح و اسی شمرہ ببخشہ.

بخش ۵

نور میان زندگی کون و ظولومات میان زندگی کون

^۱ هوطو کی ایتا خوروم زای خو پئر کردکار جا سمرمشق اوسانه، شومانم هرتا کار میان، خدا جا سمرمشق اوسانید. ^۲ کس کس امرأ، پور جه محبت بیبید. ا کار میان میسیح شیمی الگو بیه کی اونقد آمره دوس داشتی کی خوره ایتا برهئی قوربانی مأنستن، خودای تقدیم بوکوده کی امی گونایان پاک کونه. خودایم جه ا قوربانی خوشال بوست چونکی میسیح محبت امی و اسی خدا چوم جا ایتا خوشبو عطر مأنستن بو.

^۳ شیمی حواس بمانه کی گونایانی هچین زیادی خاستن، لأبالیگری و نفس خاستهیان دوس داشتن شیمی میان وجود نداره. آجور گونایان خدا قوم میان جاجیگایی ناره. ^۴ ناجور گبان، بیخود و رکیک گبان و شوخیانی کی ادب جا دورده شمره شایسته نییه. ا کاران عوض کس کس امرأ دروآرهی خدا خوروم کاران گب بزنی و شوکرگوزار بیبید.

^۵ ا حقت هچین ایتا روح مأنستن روشنه کی گوناکار و زیادی خاه، هطویم لأبالی آلمان، میسیح و خدا پادیشایی میان جاجیگایی ناره، چونکی آدمی کی زیادی خایه راس راسی بُت پرسته، چونکی ا دنیا کاران پرستش کونه. ^۶ ایمکان داره ای عیده حق سعی بزند آجور گونایان و اسی بهانه باورد. اما شومان آجور آلمان گول نوخورید، چونکی اوشانی کی آجور گونایان انجام دهنده، خدا خشم و غیظ جیر ایساده. ^۷ آجور آلمان امرأ بینیش و ویریزم نوکونید! ^۸ دورسته کی ایوخت شیمی دیلم سیا و پور جه ظولومات بو، اما هسا خوداوند نور جا پوره. پس نور زاکان مأنستن رفتار بوکونید. ^۹ اگه آجور نور شیمی وجود میان نه، و استی شیمی کردکار خب، دوروست و راست بیه.

^{۱۰} حق سعی بزنی کی بفامید چی چینی خوداوند خوشال کونه. ^{۱۱} ظولومات الکی شر کاران میان شرکت نوکونید، بلکی وئالید شیمی نور اوشان دتاوه کی اوشان زشتی همتان ظاهر به. ^{۱۲} چونکی اوشانی کی خودای نشناسده، ناجور کارانی ظولومات میان انجام دهنده کی حتا اون به زوان آوردنم آدم خجالت گیره. ^{۱۳} اما هرچی کی نور اون دتاوه، اونی راس راسی ماهیت آشیکار و بیده به ^{۱۴} و هرچی کی نور اون دتاوه، خودشم نور مأنستن به. جه ا خاطر ایسه کی بوگفته بوبوسته: «ای تویی کی خوفتهیی، خاب جا ویریز و جه موردهیان میان راست بو و میسیح نور تی رو دتاوه.»

خودا روح قدرت میان زندگی کون

^{۱۵} پس شیمی حواس بمانه کی چوطو زندگی کوداندیدی نه بی عقلان مأنستن، بلکی اوشان مأنستن کی دانایده و حکمت دارده ^{۱۶} و هر فورصت جا خوروم کار کون و اسی تومام ایستفادهی ببرید، چونکی بد روحان میان زندگی کوداندیریم. ^{۱۷} بدون آنکی فیکر بوکونید هیتا کار انجام ندید، بلکی حق سعی بزنی کی خدا ایراده و خاستهی بفامید و اونی مأنستن زندگی بوکونید. ^{۱۸} مستی جا دوری بوکونید چونکی مستی، آدم ناجور رایان ور فاکشانه. اونی عوض جه خدا روح پور بید.

^{۱۹} کس کس امرأ، روحانی شعر و آوازان و مزامیر امرأ بوگو بشتاو بوکونید و شیمی دیل دورونی خودا ره آهنگ چاکونید و بخانید ^{۲۰} و همیشک، همه چی ره، امی خوداوند عیسای

مسیح نامِ امرأ خودای پئَر شوکر بوکونید.

زن و مردِ ایطاعت

۲۱ مسیح ایحترام و اسی، کس کس ایطاعت بوکونید. ۲۲ ای زناکان، شیمی مرداگان جا ایطاعت بوکونید، اوجور کی مسیح جا ایطاعت کونیدی. ۲۳ چونکی مردای، زناک سرپرسته، هوطو کی مسیح کیلیسا سرپرسته. هن و اسی بو کی اون خو جان فدا بوکوده و کیلیسا ره نیجات بدا کس بوبوسته. ۲۴ پس شومان ای زناکان و استی هرتا کار ره تومام علاقه امرأ شیمی شوهر جا ایطاعت بوکونید، دوروست هوطو کی کیلیسا مسیح جا ایطاعت کونه.

۲۵ و اما شومان ای مرداگان، شیمی زناکان محبت بوکونید، هوطو کی مسیح کیلیسای محبت بوکوده و خو جان اونی ره فدا بوکود ۲۶ کی اون هچین اب امرأ شوستن مانستن خودا کلام امرأ بوشوره و پاک و مقدس چاکونه ۲۷ کی بتانه ایتا پيله فاختیر کیلیسا خوره چاکونه کی پاکم بیه و هیذره لکه و ماله یا چروک و عایب و ایراد نداره، بلکی مقدس و بودون عایب بیه. ۲۸ مرداگانم و استی هطو خوشانی جان مانستن خوشانی زن محبت بوکوند. اونی کی خو زن محبت کونه در اصل خوره محبت کونه. ۲۹ هیکس خو بدن آسیب نزنه، بلکی عشق و علاقه امرأ اونی جا مورأقت کونه، هوطو کی مسیح خو جان جا ینی کیلیسا جا مورأقت کونه، ۳۰ چونکی امان اونی بدن عصم و اعضاییم.

۳۱ هوطو کی مقدس کیتابان میان بامو: «انی و اسی مردای خو پئر و مار جا سیوا و ابه و خو زن دوجوکه و او دوتان، ایتا بدن بده.» ۳۲ آن ایتا جولف راز ایسه، اما آن نیشان دِهه کی چوطو مسیح و کیلیسا ایتا ایسده.

۳۳ بازیان ایوارده گم: مردای و استی خو زن خو جان مانستن دوس بداره و زنم و استی خو مرد ایطاعت کونن امرأ اون ایحترام بنه.

بخش ۶

زاکان و پئر و مار

^۱ ای زاکان، شیمی پئر و مار جا ايطاعت بوکونید کی آکار دوروسته، چونکی خوداوند شیمی زندگی اخیتر اوشانی دس بیسپارده. ^۲ اولی حوکم کی وعده امرأ ایسه انه: «تی پئر و مار عزیز بدار ^۳ کی عاقبت بخیر بیبی و زمین رو دراز عمر تی نصیب بیه.»^{*} ^۴ آیه ایتا گیم شوما پئر و ماران امرأ دارم: شیمی زاکان ویشتر جه اندازه شماتت نوکونید، نوکونه اوشان غیظ گیره و اوشانی دیل بشکفه. آشان اوجوری کی خوداوند قوبیل کونه، محبت امرأ باموجید و جه خودا کلام آشان پند و اندرز بدید.

اربأبان و غولأمان

^۵ ای غولأمان، آدونی دورون ترس و ایحترام امرأ شیمی اربأبان جا ايطاعت بوکونید و آشان جه تومأم شیمی جان و دیل خیدمت بوکونید، هوطو کی فیکر کونید مسیح خیدمت کوداندیدی. ^۶ جوری نیه کی فقد شیمی وظایف اوشانی ورجا خب انجام بدید و او وخت کی نیسایید اونی جا جیویزید. بلکی مسیح خادیمان مانسن همیشه وظیفه شناس بیبید کی خودا خاسته جان و دیل امرأ انجام بدید. ^۷ عشق و علاقه امرأ کار بوکونید، دوروست اوطو کی خوداوند ره کار کونیدی، نه اینسان ره. ^۸ جه خاطر نبرید کی چی غولأم بیبید چی آزاد، هرتا خوروم کار و اسی کی انجام دیهیدی، خوداوند جا پاداش فاکیریدی. ^۹ و شومان اربأبان، شیمی غولأمان و جیردسان امرأ دوروست کردکار بدارید، هوطو کی آشانم بوگفتم شیمی امرأ دوروست کردکار بدارد. اوشان نترسانید. جه خاطر نبرید کی شومانم غولأم ایسید، عیسا مسیح غولأم. شومان هر دوتان ایتا اربأب داریدی و اون هیکس طرف نیگیره.

روحانی جنگ سلاح

^{۱۰} آخرسر، شیمی جا خایم کی شیمی وجود دورون خوداوند پيله قدرت جا نیرو فاکیرید و پور زور بیبید. ^{۱۱} خودا تومأم سلاحان امرأ شمره تجهیز بوکونید کی بتانید جه وسوسه یان و شیطان حقه یان قایم بنیسید. ^{۱۲} بدانید کی آمی جنگ اینسانان امرأ نییه، او اینسانان کی گوشت و خون دارده، بلکی امان او جانورانی امرأ کی او بیده نوبوسته دونی جا حوکومت کونده و بیده نده جنگیم، ینی شیطانی موجودان و طولومات شرور فرمأنده یان امرأ. دوروسته، آمی جنگ آشان امرأیه، سپایانی جه شرور روحان امرأ کی دونی روحان دورون زندگی کونده.

^{۱۳} پس خودا ایتا ایتا سلاحان جا ایستفاده بوکونید، او وخت کی شیمی دشمن، شیطان شمره فوتورکه کی بتانید اونی فوتورکستان باطیل کونید و آخرپسی، شیمی پا سر قایم بنیسید.

^{۱۴} اما اونی و اسی «رأستی قایم قتش» شیمی کمر دودید و «خودا عیدالت زرهی» دوکونید.

* ۳:۶ تنبیه ۵: ۱۶.

۱۵ «اینجیل پافزار کی آرامش دِه» دوکونید کی همتا جاجیگا بیشید و اینجیل پیغام همتان ره و اگویا بوکونید. ۱۶ تومام آسانی سر، «ایمان سپرم» اوسانید کی اونی کومک امرأ بتانید او شیطان آتشی تیران خاموش کونید. ۱۷ نیجات کولاً خود شیمی سر بنید و روح شمشیر کی هو خودا کلام ایسه، شیمی دس بیگیرید. ۱۸ هر شرایط میان انواع و اقسام دوعایان و خاستهیان امرأ در روح القدس دوعا بوکونید! و همیشک، آماده بیید و دوعا کودن همتا موقدسان ره مودام ایدامه بدید.

۱۹ می و اسیم دوعا بوکونید تا هر وخت کی می دهن گب زن و اسی و از کونم، راس راسی کلمهیان مَره ببخشه بیه کی بتانم بودون ترس اینجیل رمز و راز مردوم نیشان بدم، ۲۰ هو اینجیل کی اونی رسول بوبوستم اما ایتا رسول زندانی و غل و زینجیل میان! پس دوعا بوکونید کی اون شوجاعت امرأ و اگویا بوکونم، اوطو کی شایسته ایسه.

آخری سلامان

۲۱ امی جان دیل برار و خوداوند بأوفا خیدمتکار، تیخیکوس جه می احوال و اونچی کی کونم، شمَره و اخبدار کونه. ۲۲ اون فقد جه ا خاطر اوسه کونم شیمی ورجا تا جه چند و چوند امی احوال و اخبدار بیید و اونی گبان ایشتاوستن امرأ دیلگرم و تشویق بیید. ۲۳ دوعا کونم کی خودای پئر و امی خوداوند عیسا مسیح شمَره جان دیل براران، آرامش و محبت و ایمان ببخشه. ۲۴ تومام اوشان کی امی خوداوند عیسا مسیح ابدی محبت امرأ دوس دازده، فیض بیه.

تازه عهد

رشت گیلکی

فیلیپیان

پولس دسخط فیلیپی مسیحیان ره

صورتنامه

۱		بخش ۱
۴		بخش ۲
۶		بخش ۳
۸		بخش ۴

پولس دسخط فيليپي مسيحان ره

بخش ۱

۱ آ دسخط جِه پولس و تیموتائوس، مسیح عیسا خیدمتگوزاران* ور ایسه.

آ دسخط فیلیپی شهر همتا موقدسان ره کی مسیح عیسا شینده، هطویم دینی عالیمان* و خیدمتگوزاران ره نیویسم.

۲ فیض و آرامش جِه خدا، امی پتر، و عیسا مسیح امی خداوند، ور، شمره بیه.

پولس دوعا و شوکرگوزاری

۳ هر وخت شمره خاطر اؤرم، می خدای شیمی و اسی شوکر کونم. ۴ هر وار کی شمره دوعا کونم، می دیل جِه شادی پور به، ۵ چونکی شومان جِه هو روح کی اینجیل پیغام بشتاوستیدی تا هسا، اونی رواج و پخش کونن ره خیلی کومک بوکودیدی. ۶ ایطمینان دارم خدا کی آ خورو کاز شیمی دورون شورو بوکوده، شمره کومک کونه کی اونی فیض دورون روشد بوکونید، کی عیسا مسیح و اگر دستن وخت اونی کار شیمی دورون کامیل بوسته بیه.

۷ آن طبیعیه کی دروآره ای شومان آجور ایحساس بدارم، چونکی شومان همتان می دیل دورون جاجیگا داریدی. چی او وخت کی زندان دورون ایسابوم، چی او وخت کی آزاد شیمی میان ایسابوم، کس کس امرأ حقت جا دفاع کودیم و مسیح نیجات خور مردوم گوش فازسائیم؛ هن و اسی همیشک خدا برکتان میان کس کس امرأ سام داشتیم. ۸ فقد خدا دانه کی جِه شومان چی محبت و جولف شوقی عیسا مسیح می دورون بنا.

۹ هن و اسی، دوعا کونم کی شیمی محبت جِه رای شناخت و فام و جولف فیکر، هر روح ویشتر به. ۱۰ کی بتانید پترین کاران تشخیص بدید، و مسیح روح ره، پاک و بی عایب ببید. ۱۱ هطویم نیجات ثمریان جا پور ببیدینی او عیدالت کی جِه عیسا مسیح ور بدس آیه و خدا جلال و ستایش باعیت به.

پولس شادی مسیح اینجیل بشارت دنن ره

۱۲ جان و دیل براران و خاوران، خایم اتم بدانید کی اونچی مره ایتفاق دکفته، راسر اسی اینجیل پیغام پخش بوستن و پیش شوئون باعیت بوسته. ۱۳ چونکی هسا همه، حتا سلطنتی کاخ نیگهبانان*، خب دانه کی من، مسیحی بوستن و اسی زندان میان ایسام. ۱۴ هنم بگم کی، می زندانی بوستن و اسیه کی خیلی جِه آیه مسیحیان، ده زندان جا ترس نازده؛ و می صبر

* ۱:۱ یونانی زوان میان: «غولامان» یا «بردهیان».

* ۱:۱ یا «اسقفان» یا «ناظیران».

* ۱۳:۱ یا «جِه قصر آدمان».

و تحمل اوشان جورأت بدأ کی مسیح پیغام شہامت امرأ و اگویا بوکوئد.
 ۱۵ البت، بعضیان جہ حیسادت و رقابت، مسیح اینجیل موعیظہ کوئدہ، ولی بعضیانم خوروم نیت امرأ. ۱۶ آشان خوروم نیت امرأ موعیظہ کوئدہ، چونکی مرہ دوس دآردہ و بفامستہ کی خودا مرہ جہ حنقت دفاع کودن و اسی آیہ باؤردہ. ۱۷ ایتا عیدہیم جہ آ خاطر موعیظہ کوئدہ کی مرہ حسودی بیگیرہ، آ گومان امرأ کی اوشانی کار پیش شوئون، زندان دورون ایتا غورصہ می غورصہیان سڙ نہہ. ۱۸ ولی هرکی خوفیکر و هدف امرأ اینجیل موعیظہ بوکونہ مرہ خوشال کونہ، چونکی هر جور ببه مسیح نیجات پیغام همتان گوش فآرسہ.

دوروستہ، می خوشالی ایدامہ دارہ. ۱۹ چونکی راسرأسی دآئم کی شیمی دوعایان و عیسا مسیح قودوس روح تآییدان امرأ، تومآ آ کاران می آزادی* باعیث بہ.

پولس زندگی مسیح رہ

۲۰ می قلبی آروزو و اومید آنہ کی هیوخت می وظیفہیان انجام دئن رہ سربجیر و خجالت بزہ نيم، بلکی همیشک تومآ سختیان میان شوجاعت کامیل امرأ آمادہ بنیسم کی دروارہی مسیح گب بزہم، هطویم کی پیشتزم اطو بوکودہ بوم؛ کی هن و اسی، چی بیمیزم و چی بمآئم همیشک مسیح سربولندی باعیث بيم. ۲۱ چونکی زندگی مرہ، ایتا فورصتہ مسیح خدمت کودن رہ، و مردن اونی ورجا شوئون مانی دہہ. ۲۲ ولی اگہ می زندہ مآنسٹن، باعیث بہ کی مردوم ویشتری مسیح ور هیدایت بوکونم، اطو ببہ، راسرأسی نآئم کویتا بیترہ، مردن یا زندہ مآنسٹن. ۲۳ بعضی وختان خایم زندہ بنیسم و بعضی وختانم آروزو کونم کی آ زندگی بنم و بشم مسیح ورجا، کی آن مرہ خیلی بیترہ. ۲۴ ولی راسرأسی اگہ زندہ بنیسم، تآئم شمہ ویشتر یاور بدم. ۲۵ دوروستہ، می ایسان هنو آیہ لازیمہ؛ جہ آ خاطر یقین دآئم کی وازم ای مودت آ دونیا دورون ایسام و کومک کونم کی شومان ایمان دورون روشد و خوشالی بوکونید. ۲۶ و او وخت کی دووآرہ بآیم شیمی ورجا، شومان مسیح عیسای گولآز کودن رہ، ویشتر صفت نشان دآریدی، اوچی رہ کی می امرأ انجام دہہ.

آسمانی شہروندان مقام زندگی میان

۲۷ ولی هرچی مرہ پیش بآیہ، چی ایواردہ شمہ بیدینم چی نیدینم، همیشک شمہ خاطر ببہ کی و آستی راسرأسی مسیح مآنسٹن زندگی بوکونید، کی همیشک مرہ دروارہی شومان خوروم خوران فآرسہ و بشتاوم کی کسکس امرأ، ایتا روح میان قایم ایسایید و همتان هدف آن ایسہ کی مسیح اینجیل نیجات پیغام همتان رہ و اگویا بوکونید. ۲۸ بودون آنکی دوشمن کارشکنیان کی هہ کار آشان رہ نیشآنہی نابودی ایسہ، ولی شمہ آن نیشآنہ ایسہ کی خودا شیمی آمرایہ و شمہ ابدی زندگی ببخشہ. ۲۹ چونکی آ ایفتخار خودا شمہ فادأ کی فقد نوآستی مسیح ایمان باؤرید، بلکی اونی را روش دورون سختیان و زحمتانم تحمل بوکونید.

* ۱۹:۱ او کلمہ کی یونانی زوان میان ایستفادہ بوبوستہ، تآنہ مانی نیجاتم بدہ، ینی او نیجات آخری ردہ او وخت میان کی مسیح و اگرده. ولی آزاد بوستن زندان جا مانی بیتر ایسہ، چرہ کی پولس اومید داشتی آزاد بہ کی ایواردہ فیلیپی مسیحیان مولاقت بوکونہ. (ر.ک. آیات ۲۰-۲۶).

۳۰ امان آفاکش دکش میان، کس کس امرأ سام داریم. شومان پیشتر می زحمتان مسیح را
دورون شاهید بید، و هطویم کی دانیدی هنویم هو فاکش دکش و زحمتان جا گریفتارم.

بخش ۲

فروتنی جہ ایتحاد را روشن

^۱ پس هوطو کی دیلگرمیدی جہ ا خاطر کی مسیح شینیدی، اگہ اونی محبت جہ تسلی بیافتیدی، اگہ در روح القدس، کس کس امرأ ریفأقت و موشأرکت دأشتن جہ بهره بریدی، و اگہ دیلسوج و هم غور صهییدی، ^۲ اَطویی، کس کس امرأ تومأم و کمال ایتأ فیکر بدآرید، کس کس ایتأ فادأ فآگیر محبت نیشان بدید. ^۳ فقد شمره نیدینید و ظأهیر سازی و آسی زندگی نوکونید. فروتن بیبید و مردوم شیمی جہ بیتر بدآنید. ^۴ فقد شمره فیکر نوکونید، بلکی مردوم کأر و زندگی یم توجه بدآرید.

مسیح فروتنی و سربولندی

^۵ شومان و أستی هو فیکر بدآرید کی مسیح عیسا دأشتی. ^۶ اون هوطو کی ذات خوداوندی دأشتی، ولی نخأسته خودا امرأ برأبر بوستن جہ خو نفع ره ایستفأده بوکونه. ^۷ بلکی خو قدرت و جلال بَنأ کنأر و ایتأ غولأم شیکل بیگفته، و اینسانان مأنستن بوبوسته؛ ^۸ و او وخت کی خوره ایتأ اینسان مأنستن نیشان بدأ، خوره خأر کوده، و اَطو ایطأعت رآی کأمیل بوشو، ایتأ ایطأعت کی مردن مرز سر نهأ بو، حنأ ایتأ خیفَت مرگ امرأ صلیب سر! ^۹ هن و آسی، خودا اون بی حد و حیساب سربولند کوده و ایتأ نام اون ببخشه کی جہ هرتأ نام پیله تره. ^{۱۰} کی عیسا نام امرأ هرتأ زانو، چی آسمان دورون چی زیمین سر و چی زیمین جیر، بجمه، ^{۱۱} و هرتأ زوان ایقرار بوکونه کی عیسا مسیح، خوداوند ایسه، خودای پَر جلال ره.

مسیحی زندگی دتاؤستن

^{۱۲} می جان دیلان، او وخت کی شیمی امرأ ایسا بوم، همیشک می جہ ایطأعت کودیدی، پس هسا کی نیسأم چنقدر ویشتر و أستی ا کأر بوکونید. خیلی حق سعی بزنید کی خودا جہ ایطأعت بوکونید و اونی ترس و ایحترأم امرأ، شیمی نیجأت اثر بدآره. ^{۱۳} چونکی خودا شیمی وجود دورون کأر کودآندره کی بتأنید ایشتیاق امرأ اونی جہ ایطأعت بوکونید و اونچی کی خودای خوش آیه انجام بدید.

^{۱۴} شیمی کأران بودون غرغر کردن انجام بدید، ^{۱۵} کی هیکس نتأنه شیمی جہ ایتأ عأیب و ایرأد بیگیره. و أستی ا فأسید دونیا دورون کی نأجور و نأخلف آدمآن جہ پوره، خودا زأكآن مأنستن، پاک و تیمیز بیبید. بآزین آسانی میان ستأرهیان مأنستن دتاؤیدی. ^{۱۶} خودا حیأت بخش کلام قأیم بدآرید کی او وخت کی مسیح و اگرده، من جہ خوشالی و گولأز پور بیم، چونکی می زحمتان جواب کی شمره بگشتم، دینم. ^{۱۷} ولی حنأ اگہ می جان ایتأ فوؤستنی پیشکش مأنستن، شیمی قوربانی و خیدمت سر کی جہ شیمی ایمان ایسه فوه، خوشال بم و شیمی همتان امرأ شادی کونم. ^{۱۸} شومانم و أستی خوشال بیبید و می امرأ خوشالی بوکونید کی ا ایفتخار دارم کی می جان شیمی و آسی فدأ بوکونم.

پولس جہ تیموتائوس قدردانی کونه

^{۱۹} در عیسای خوداوند اومید دارم خیلی زود تیموتائوس اوسیه کونم شیمی ورجأ، کی او

وخت کی وَاگرِده می ورجا، مَره جَه شیمی حَال وَاخَوَر کونه و می رُوخ شَاد کونه ^{۲۰} هیکس تیموتائوس مَآنسَتَن، اَطُو شَمَره خَالَص علاَقه نَاَره؛ ^{۲۱} عَین خیَاله هر کی خو کَارَان فیکر کونه، و عیسای مسیح خیدمت کودَن فیکر نیبِه. ^{۲۲} ولی شومان تیموتائوس شناسیدی؛ اون ایتا زَاک مَآنسَتَن مَره کومک کونه کی اینجیل پیغام وَاگویا بوکونم. ^{۲۳} هَن وَاسی، اومید دَارم هَطُو کی می کَاژ وضع معلوم ببه تیموتائوس اوسِه کونم شیمی ورجا؛ ^{۲۴} و اومید دَارم خوداوند لوطف بوکونه، منم خِیلی زود بایم شیمی ورجا.

پولس اپافرو دیتوس جَا قدر دانی کونه

^{۲۵} اَنَم بَگم کی، فیکر بوکودم لَازیمه «اپافرو دیتوس» هم اوسِه کونم شیمی ورجا. اون اوسِه کوده بید می ورجا کی او وخت کی ایحتیاج دَارم مَره کومک بوکونه. من و اون رَاس رَاسی برَارَان مَآنسَتَن بیم و کس کَس اَمْرَا کَار کودیم و جنگستیم. ^{۲۶} اَسِه اون اوسِه کونم شیمی ورجا، چونکی اونی دیل شومان هَمَتَان رِه تنگ بوسته. او وخت کی بشتاوسته شومان جَه اونی ناخوش احوالی خَوَر دَاریدی خِیلی غورصه دَار بوسته. ^{۲۷} حَقَقَتَ بَخَائید، اونی مریضی خِیلی سخت بو و پور باقی نوبو کی جَه پَا دکفه. ولی خودا، مَره و اون رَحَم بوکوده و وِلَاشته کی ا غورصه یَم می الباقی غورصه یَان سَر بایه.

^{۲۸} می دیل خایه خِیلی زود اون اوسِه کونم شیمی ورجا، چونکی دَانَم اونی دِنَن جَا رَاس رَاسی خوشال بیدی؛ هَن مَره شَاد کونه و می غورصه یَان بَاژ جَا کَم کونه. ^{۲۹} بَازین اون هَطُو ایتا برَار مَآنسَتَن در خوداوند قوبیل بوکونید و جَه اونی زحمتان قدر دانی بوکونید. ^{۳۰} چونکی مسیح خیدمت وَاسی، خو جَان بَخَطَر تَاوَدَا کی شیمی عوض کی می جَا دوریدی، مَره خیدمت بوکونه.

نیجات مسیح امرأ، نه دینداری امرأ

^۱ می جان و دیلان، هر وضع و حال دورون ایساییدی، خوداوند امرأ خوشال بیبید. هیوخت ا گبان دووآره گفتن جا زله نيم؛ و اَنم بگم کی شیمی نفع ایسه کی اوشان چن وار بشتاؤید.

^۲ او سَکَان مولتفت بیبید، او بدذات آدمان، اوشان کی جِه عُصم و اعضا قطع کونن جا دفاع کونده! ^۳ چونکی امان ختنه بوبوسته یان ایسیم، امان کی خودای اونی قودوس روح امرأ عیادت و خیدمت کونیمی، و امی گولاز مسیح عیسا ایسه، و او کاری کی اون امره بوکوده. هیذرهم اینسانی موفقیاتن ایتکا نوکونیم. ^۴ اگهی خوروم دیلان دارم کی بتانم گولاز بوکونم.

اگه اینفر گومان کونه کی دوروست دلیل خو کاران گولاز کونن ره داره، می دیلان ویشتره! ^۵ چونکی ایتا ایسرائیلی خانوار میان، جِه بنیامین نتاج، بودونیاً باموم؛ و هشت روج داشتیم کی ختنه بوبوستم. هن و اسی، ایتا کامیل یهودی* ایسم. جِه آن بوگذریم، فریسیان دار و دسته شین بوم، کی یهود دیل حوکمان انجام دتن دورون، همتان جا سرسخت ترده. ^۶ می غیرت یهود دیل دورون اندر بو کی مسیحیان اذت و آزار کودیم، و ایتا دیندار مردای بوم کی شریعت بودون کم و کسر انجام داییم.

^۷ ولی آسه تومام ا ایمتیازان کی ایتا روج مره خیلی موهم بو فیشادم، کی بتانم می ایمان و اومید مسیح دؤدم. ^۸ دوروسته، تومام چیان، می خوداوند عیسا مسیح شناختن نعمت جولو بی ارزشه. هن و اسی، همه بنام کنار، چونکی مره هیذر ارزش ناره، ا هدف امرأ کی مسیح بدارم. ^۹ و اونی امرأ ایتا بيم، و ده نیجات ره، می خوروم کاران رو و یا ایطاعت جِه مذهبی کاران تکیه نوکونم، بلکی می ایعتما د مسیح بیه، چونکی فقد جِه رای مسیح ایمان داشتته کی خودا امره بی گونا بحیساب آورده. ^{۱۰} خایم مسیح بشناسم و اونی رستاخیز قودرت ایمتحان بوکونم، و اونی رنجان دورون سام بدارم، و اونی مردن دورون اونی مانستن بيم، ^{۱۱} کی مورده یان جا ویریشن، هر جور کی بیه ایمتحان بوکونم.

بیشیم هدف ور

^{۱۲} می منظور آن نییه کی اشان آسه بدس باؤردم، یا آنکی کامیل بوستم. بلکی تومام می حق سعی زنم اون بدس باؤردم، کی مسیح عیسا یم اونی و اسی مره بدس باؤرده. ^{۱۳} دوروسته جان و دیل براران، من هنو اونی کی و استی بيم نییم، اما تومام می قوت ایتا کار ره صرف کونم، اونم آنکی گودشته ی جِه خاطر دم و او اینتظار و اومید امرأ، چوم بودوجم او چی کی می جولو نهأ ^{۱۴} و حق سعی بزیم کی او موسابقه آخر خط فارس و جایزه ی بدس باؤردم کی اونی و اسی خودا امره آسمان ور دؤخانیه؛ و اشان همه او مسیح عیسا فدکاری ایسه کی امره انجام بدأ. ^{۱۵} اومید دارم کی شومان همتان کی بالغ مسیحی ایسید، ا کار دورون می امرأ همنظر

* ۵:۳ یا: «عبرانی».

ببید۔ اگہچی الباقي کاران میان امی فیکر ایتا نییہ، ایطمینان دارم کی خودا همه چی ی شمره
 و اشکافہ۔ ۱۶ شرط امرأ کی ہمیشک ا حنقت کی شیمی وجود دورون نہا دونبال کونید۔
 ۱۷ جان دیل براران، مَرہ شیمی سَرمشَق چاکونید، و شیمی حواس اوشانی سَر بمانہ کی
 عین امی مانستن کردکار کونده۔ ۱۸ چونکی پیشترم چن وار شمره بوگفته بوم و آسایم گریه
 امرأ گم کی خلیان کی ظاہیرن گده مسیحی ایسده، راس راسی صلیب دوشمنانده۔ ۱۹ آجور
 آدماں آخر عاقبت، ابدی هلاک بوستنه، چونکی اوشان خودا، اوشان شکمه، و اوچی ی
 گولاز کونده کی و استی اونی جا خجالت بکشد؛ تومام اوشان فیکران جہ بین شؤئونی دونیا
 کاران فیکر ایسه۔ ۲۰ ولی امی اصل وطن آسمانه، کی امی نیجات بدا کس، خوداوند عیسا
 مسیح اویه ایسا؛ و امان اون چوم به رأیم کی جہ اویه و اگرده۔ ۲۱ اون خو و اگر دستن
 وخت، امی جہ بین شؤئونی جان عوض کونه و خو پور جلال جان مانستن چاکونه۔ اون هو
 قودرت امرأ کی همه چی ی خو ایختیار داره، امرهیم عوض کونه۔

بخش ۴

۱ ای می جانِ دِل برارآن، شَمَره خِلی دوس دَرم و ایشتیاقِ امرأ شیمی دَن رِه چوم برآیم، چونکی شومان می خوشالی و می زحمتان پاداشیدی. ای می جانِ دِلان، خوداوند وفا بوکونید.

پولس آخری گبان

۲ اَنم بَگم کی، جِه او دونه موحرَم خانم، اِفودیه و سینتیخی ایلتماس کونم کی کس کس امرأ آشتی بوکوند، چونکی خوداوند شین ایسده. ۳ تی جَا، کی می دوس و نیزدیک همکار ایسی، خاهیش کونم کی او دونه خانم کومک بوکونی کی آسانی اِختلاف حل ببه، چونکی اوشان می دوشا دوش خیدمت بوکودد کی اینجیل پیغام و اگویا بوکونیم. اوشان کلمنت و الباقی می همقطاران امرأیم کی اوشانی نامان، ابدی زندگی دفتر دورون بینویشته بوبوسته، همکاری بوکودد.

۴ همیشک در خوداوند شاد بیبید، و وازم گم کی شاد بیبید! ۵ تومام کاران دورون شیمی جَا اِثار نیشان بدید و الباقیان فیکرم بیبید. شَمَره خاطر ببه کی خوداوند زود و اگردِه. ۶ هیچی رِه دیلو آپس نیبید. اونی عوض، هر جور بوبوسته، دوعا و ایلتماس و شوکرگوزاری امرأ، شیمی خاسته یان برید خودا حوزور. ۷ اگه اَطو بوکونید، خودا آرامش بدس اوردی، او آرامش کی آدم فیکر نتانه اون بفامه. ا ایلاهی آرامش شیمی دِل و فیکر، کی مسیح ایمان باوردیدی، آسایش و راحتی بخشه.

۸ و آسه، می جان و دِل ریفقان، آخر سر ایچی شَمَره گم: شیمی فیکر اوچی سر جم کونید کی دوروست و قابیل ایحترامه، اوچی سر کی دوروست و تیمیز، اوچی سر کی دوس دأشتیه و شاستایش کودن. کارانی فیکر بوکونید کی خلی خوروم ببه و بشا تمجید کودن. ۹ هر چی می جَا بامؤختیدی، یا می جَا فاگفتیدی، یا بشتاوستیدی، یا می دورون بیبیدی، اوشان انجام بدید. بازین خودایی کی سلامتی فاده شیمی امرأ ایسه.

پیشکشان ره تشکر کودن

۱۰ چنقدر خودا جَا تشکر کونم و اون ستایش کونم کی ایوارده بامؤبیدی می کومک. دانم کی همیشک ا فیکر دورون ایسابید، ولی فرصت ناشتیدی اون انجام بدید. ۱۱ البت می منظور آن نیبه کی ایحتیاج داشتیم، چونکی یاد بیگفتیم اوچی و اسی کی دارم، راضی بیم و هونی امرأ قناعت بوکونم. ۱۲ دانم کی فقر و دارایی میان چوطو زندگی بوکونم. همه جور زندگی میان قناعت رمز بامؤختم، چی سِر بیم چی وِشتا، چی خلی بدآرم چی کم. ۱۳ خودا هوچی کی می جَا بخایه، مسیح کومک امرأ تانم انجام بدم، چونکی اونی انجام دَن قدرت مسیح مَره بخشه. ۱۴ ا تعریفان امرأ، مَره لطف بوکودیدی کی می سختیان میان، بامؤبیدی می کومک.

۱۵ شومان فیلیپی آدمان خُب دانیدی کی او وخت کی اولی وار اینجیل پیغام شمره و اگویا بوکودم، و بازین مقدونیه جَا بامؤم، فقد شوما مَره مالی کومک بوکودیدی. هیتا کیلیسا ده ا کار دورون پیش دنکفته. ۱۶ حتا او وخت کی «تسالونیکی» شهر دورون ایسا بوم، دو وار، می ایحتیاجان رفع بوستن رِه پول اوسه کودیدی. ۱۷ البت شیمی پیشکشان و اسی تشکر کونم،

ولی اونچی کی ویشتر مَره خوشال کونه آنه کی شیمی آ خوروم کاران و اسی، خوروم پاداش فآگیریدی.

^{۱۸} هسأ، همهچی دأرم کی حتأ جَه می نیأز ویشتره؛ و پیشکشانی کی «پافرودیتوس» دَس جَا اوسه کودیدی میان غولطه خوردأندرم، او پیشکشانی کی خوشبو قوربانی مأنستن، خودای راضی کونه. ^{۱۹} خودایم عیسا مسیح فدأکاری و اسی، شیمی تومأم ایحتیأجان خو پورجلال ثروَت آمرأ جَه بین بره. ^{۲۰} جَه هسأ تا ابد، آمی پئر خودای جلال بَبه، آمین.

پولس آخری سلامان

^{۲۱} تومأم ایمأندأرانی کی در عیسا مسیح ایسأبید سلام بر سأنید. او برأران کی می آمرأیده، سلام رَسأنده. ^{۲۲} آیه تومأم ایمأندأران، بَخصوص او ایمأندأران کی قیصر قصر جَایده، سلام رَسأنده. ^{۲۳} خوداوند عیسا مسیح، فیض، شیمی روح آمرأ بَبه.

تازہ عہد

رشت گیلکی

کولسیان

پولس دسخط کولسی مسیحیان رہ

صورتنامه

۱		بخش ۱
۳		بخش ۲
۵		بخش ۳
۷		بخش ۴

پولس دسخط کولسی مسیحیان ره

بخش ۱

۱ اَ نَآمِه جِه پولس ور ایسه کی خودا ایرآده آمرأ مسیح عیسا رسول به و جِه آمی برأر ور تیموتائوس.

۲ اَ نَآمِهی خودا موقدس قوم، کولسی شهر دورون ره نیویسم کی مسیح و اسی باؤفا برأر آن و خاور آن ایسد.

آمی پئر، خودا جَا شِمره فیض و آرأمش خایم.

تشکر کودن و دوعا

۳ هر زمات شِمره دوعا کونیم، اَوّل خودای کی آمی خوداوند عیسا مسیح پئر ایسه، شیمی وجود ره شوکر کونیم، ۴ چونکی شیمی ایمان تعریف، عیسا مسیح و او محبت کی تومأم اونی ایمانداران نیشان دیهدی، بشتاوستیم. ۵ شیمی اَ ایمان و محبت، آن و اسی ایسه کی جِه هو اَوّل کی اینجیل رَأس رَأسی پیغام بشتاوستید، آسمانی خوشیان دیل دَوستید. ۶ هه پیغام کی شِمره فآرِسه، دنیا سرتاسر شرایم شه و همه جیگا آدمان زندگی، آرو اورو کودن آمرأ بار آور، هوطو کی شیمی زندگی آرو اورو بوکود جِه هو روج کی اون بشتاوستید و او حَقّت دروآرهی خودا فیض درک بوکودید.

۷ عیسا مسیح آمین خیدمتگوزار، ینی اپافراس کی اینجیل پیغام شِمره فآرسانه و آسه جِه شیمی ور آمی آمرأ همکار و همخیمت ایسه ۸ آمره وَاخَوَر کود کی روح القدس چی جولف محبتی شیمی دیل دورون الباقیان ره بَنأ.

۹ بازون، جِه او رو کی اَ خَوَر بشتاوستیم، دائیم دوعا کوداندیریم و خودا جَا خاییم کی شِمره یاور بده کی اون خاست و ایرآدهی بفامید و شِمره حکمت فآده کی روحانی کاران درک بوکونید ۱۰ کی اَطویی، کردکاری بدآرید خوداوند موقام آندر و اوطو زندگی بوکونید کی خودای خوش بایه طوری کی هرتا خوروم کار دورون بار باورید و خودا شناختن دورون پبله بید. ۱۱ هطویم دوعا کونیم کی خودا پور جلال قودرت جَا لبالب پور بید کی خیلی صبر و تحمل بدآرید و شادی آمرأ ۱۲ دائیم آسمانی پئر تشکر بوکونید کی آمره اونی ره لایق چاکوده کی خو قوم ارث دورون کی نور سرزمین دورون زندگی کونده، سام بدآریم. ۱۳ اون آمره شیطان طولومات دنیا جَا، نیجات بدا و خو جان دیل پسر پادیشایی میان ببرده، ۱۴ هونی کی اون خون آمرأ آزاد بوستن و گونایان مؤرزن فاکغیتیم.

مسیح کی بو و چی بوکود؟

۱۵ اون نیده بوستنی خودا، بیده بوستنی دیم و تومأم آفرینش پبله زاکه. ۱۶ حَقّت ره گفتنی، تومأم دنیا عیسا مسیح دس آمرأ چاکوده بو بوسته ینی هر چی آسمان و زمین سر نها، بیده بوستنی و نیده بوستنی؛ روحانی دنیا آشان حاکیمان و تاج و تخت آمرأ و فرماندهیان و

اوشان پيله كسان همتان مسيخ دس امرأ و اونی جلال و اسی بوجود بامؤ. ۱۷ جہ قبل آنکی ایچی بوجود بایہ، اون وجود داشتی و اونی قودرت ایسه کی همه چیی دونیا دورون کس کس امرأ هماهنگی دورون داشتندره. ۱۸ اون جان ره سر ایسه کی هو کیلیسا بیه. اون اولی سرگيفتنه و اوشانی ره کی جہ موردهیان قیامت جا فارسيده پيله زاکه کی اٹوی اون همه چی دورون پیش قدم بیه. ۱۹ چونکی خودا ایراده بفرمأست کی اون کأمیل الوهیت خودش پسر دورون بمأنه. ۲۰ اون مسيخ و اسی همه چیی خودش امرأ آشتی بدأ، چی چيانی کی زمین رو نهد و چی چيانی کی آسمان دورون ایساده و اونی خون امرأ کی صلیب سر فوؤسته، صولح و آشتی چاکوده.

۲۱ ا صولح و آشتی شیمی شین هم ایسه، شومان کی ایتا زمات خودا جا دؤر بيد و شیمی فیکر دورون اونی امرأ دوشمنی کودید، چره کی شیمی کردکاران شیطانی کاران بو. ۲۲ ولی آسه خودا شمره خو امرأ آشتی بدأ. آ آشتی جہ مسيخ مردن امرأ اونی جيسمائی جان مردن امرأ بوسنتیه. آخریسی، آفدا کودن و اسی ایسه کی مسيخ شمره موقدس بوکود و خودا ورجا بأورد. آسه شومان موقدس و بی عایب و پاک جہ محکوم بوسنتن خودا حوضور ورجا ایسایید. ۲۳ ولی آن بشرطی به کی دائیم آ حنقت میان قایم ایمان بدارید و اون میان پا برجا بیسید و ولانید او اومید کی اینجیل پیغام دورون جوخوفته، سوست به. آن هو اینجیل ایسه کی شیمی گوش فارسيه و آسایم آسمان جیر همتان ره واکویا به و من پولس، اون غولام بوبوستم.

پولس زحمتان کیلیسا و اسی

۲۴ آسه کی شیمی و اسی او رنج تحمل کونم، مره ديلخوشیه و من می جان دورون، او رنجان کی مسيخ خیدمت کودن ره لازیم ایسه، اون جان و اسی ینی کیلیسا ره کأمیل کونم. ۲۵ هطویم، من خودا ور مأموریت بیافتم کی اون کیلیسای خیدمت بوکونم و اون گب تومأم و کمال شمره واکویا بوکونم، ۲۶ ینی آ راز کی زماتان میان و پوشت بپوشت، جیگا بدأ بوبوسته بو، ولی آسه اونی موقدسین ره و آشکافته بوبوسته. ۲۷ چونکی خودا تصمیم بیگيفت کی آشان بفامد کی مسيخ پور جلال ثروت، شومان غیریوهودیآن شینم ایسه و او راز انه کی: «مسيخ شیمی وجود دورون شیمی پورشو کو اومیده!»

۲۸ پس اونی کی دروآرهی اون موعیظه کونیم، مسيخ ایسه، و همتان و اخور کونیم و اون ره تومأم حکمت یاور امرأ کی خودا آمره فادأ، اموجیم کی بتانیم همتان مسيخ عیسا دورون کأمیل روحانی روشد کودن فارسانیم و خودا حوضور ره پیشکش بوکونیم. ۲۹ می کار هنه و آرا دورون زحمت کشم و تومأم او قوت امرأ کی مسيخ فاده، آرا دورون حق سعی کونم.

بخش ۲

۱ کاشکی بدآنستیید کی من شیمی و اسی و لائودیکیه و الباقی مسیحیان کی خودشان مَره نیدده، چی دیل سوجی امرأ دوعاً کونم. ۲ می دوعاً آنه کی همیشک شیمی دیل گرم بیه و محبت پورزور لافندان امرأ کس کس دوجوکید و راس راسی ایمان و آشیکار درک کون امرأ مسیح شناختن بدس باورید. چونکی، خود او پیلہ راز کی آسه آشیکار بوسته، هو مسیحہ. ۳ تومأم خودا معرفت و حیکمت گنجینهیان مسیح دورون جو خوفته نہا. ۴ آن گفتاندرم کی هیکس نتانہ شمَره گبان و گول زنی دلیلان امرأ را اویر کونه. ۵ چونکی هطوکی می جان شیمی جا دور، ولی روح دورون شیمی امرأ ایسام و دیلخوشم جہ آنکی دینم کی چنقدر نظم داریدی و مسیح ره چندر قایم ایسید.

دونیآ پوچ فلسفہیان و اسی آگاہ بوستن

۶ پس هوطو کی ایمان، زوان گفتن امرأ قوبیل بوکودید کی مسیح عیسا، خوداوند ایسه، اون دورون زندگی کون ایدامہ بدید. ۷ اون دورون ریشہ بودووانید کی اونی جا قوت فاگیرید. حق سعی بزنی کی دائیم در اون پیلہ بید و او حقتان دورون کی بامؤختید، قوی و پورزور ببید و او کاران و اسی کی اون شمَره بوکوده، شیمی زندگی لبالب خوشی و شوکر کون جا پور بیه.

۸ آگاہ ببید کی هیکس خو پوچ فلسفہیان امرأ شیمی جا ایمان و روحانی دیلخوشی فأنگیره؛ اشان پوچ و ایشتیوا فیکران، مردوم فیکران و عقیدہیان رو نہا، نہ مسیح مؤختہیان و فرمایشان رو. ۹ فیطرت و ایلاهی خمیره، مسیح میان تومأم و کمال ایتا اینسانی جان دورون ظاہیر بوسته. ۱۰ بازون، او وخت کی مسیح دارید همه چی دارید و شیمی جان لبالب خودا حوضور جا پور ایسه. مسیح راس راسی تومأم رئیسان و قودرتان سر حاکیمہ. ۱۱ هو زما ت کی مسیح دوجوکستید، راس راسی ختنہیم بوبوستید، ولی او ختنہ کی اینسان دسان امرأ انجام به نیہ، بلکی او ختنہ کی مسیح انجام دہه، اوطو کی شیمی گوناکار فیطرت و اوه و فیشاد. ۱۲ چونکی او زما ت کی تعمید بیگفتید، اوطویی شیمی فیطرت کی گنہ و گوناکار بو، مسیح امرأ بمرد و بیگیل بوست؛ بازین مسیح امرأ زنده بوستید و ایتا تازہ زندگی سر گیتید. تومأم اشان آن و اسی بو کی او پورقوت خودا گبان ایمان باوردید، او خودا کی مسیح، بمرده پسی زنده کوده.

۱۳ ای وختانی شومان شیمی گونایان دورون بمرده بید و گونا هوسان شیمی جان دورون نہا بو. ولی خودا شمَره مسیح زندگی دورون سام فادأ، چونکی شیمی همتا گونایان ببخشہ ۱۴ و شیمی محکوم بوستن سنڈ کی شیمی فرمان نبردن نیشان دئی جہ بین ببرد. خودا، مسیح صلیب سر شیمی کاران نامہی مخکوب بوکوده و شیمی همتا گونایان اونی پا حیساب باورده. ۱۵ اوطویی، اون قودرتان و روحانی حاکیمان سلاح فاکیفت و اشان همه کس ورجا روسوا بوکود و صلیب امرأ اوشان برنده بوسته.

۱۶ پس ولانید هیکس شمَره اوچی و اسی کی خوریدی یا وخوریدی یا مذهبی جشنان برپا کون و اسی تازہ مآہ عید یا شبآت موقدس روح ره محکوم بوکونه. ۱۷ تومأم اشان زودگوذر حوکمان بید کی مسیح امون امرأ جہ ایتبار دکفتد. اوشان او «حقت» جا فقد ایتا سایہ بود کی قرار بو بایہ و او حقت، خود مسیحہ. ۱۸ ولانید اینفر کی دورغی فروتنی کون جا و

فَرَشْتَه‌یَانِ پَرَسْتَش کُودَن لَیذَت بَرَه، شیمی لیأَقَت سَوَال جیر بیره. اَجور آدم توند شوئُون اَمْرَا
 او رویأَیَانی کی بیده دورون، ریزَ به. اونَ ذهن کی روحانی نییَه، بأَعیث به او کَارَان کی
 نی‌آرزه و فایده نَارَه و اُسی گولَاز بوکونه، ^{۱۹} چَرَه کی مسیح اَمْرَا ایرتَبَاط دَاشْتَن کی اُمی
 هَمَتَان «سَر» ایسه، کلن جَه دَس بَدَا. اَسَه اَمَان کی «بَدَن» ایسیم، بخأییم اوطو کی خودا بَنَا،
 پیَلَه بیم و اُستی رگ و پی اَمْرَا، اَمْرَه «سَر» رو وصل بَدَاریم.
^{۲۰} اَسَه کی مسیح اَمْرَا عنصرَان و اَ دُونیَا روحانی نیرویَان دُچوکستن جَا بَمَرَدید، چوطو
 به کی اونَ قَانُون جَا تسلیم بیدی اَن مَأنه کی هَنو اَ دُونیَا شین ایسید، ^{۲۱} قَانُونِی کی گَه: «اَن
 نوأُخوردن، اونَ نوأُچیشْتَن و اَن دَس نوأُزِن!» ^{۲۲} اَشَان زودگودَر اَینسَانی قَانُونِی دَاشْتَن، چونکی
 غذا او وخت کی بَخوردن بوشو، دِه تومَان بوسْتَه! ^{۲۳} اَیْمکَان دَارَه اَ قَانُونِی خَیلیَان رَه
 حکیمانَه بَنظر بَایَه، چونکی اوشَانی انجَام دَن و اُسی، خَاسْتَن اَمْرَا و سَوَاسی عیبَادَت کُودَن،
 فروتنی و جَان سَخْتی دَن نیَاَز دَارَه، ولی فیکرَان و اَینسَان شَیطَانی هوسَان بَدَس کَیْفَتَن و اُسی
 هیذَرَه فایده نَارَه.

تازہ زندگی مسیح زندہ امرأ

۱ اسے کی مسیح امرأ ایتا تازہ زندگی رہ ویریزانہ بوبوستید، آسمانی کارآن رہ آروزو بدآرید، هو جاجیگا کی مسیح ایسا و خودا راسٹ دس سر نیشته. ۲ دائیم اونچی رہ کی آسمان دورون نہا و اسی فیکر بوکونید و آ زودگوذر دونیا کارآن دیل دندید. ۳ آ جہ بین شوئونی دونیائ ہوندر دیل دودید کی ایتا بمرده کس دیل دودہ! چونکی شیمی راسرأسی زندگی آسمان دورون نہا مسیح امرأ خودا ورجا! ۴ او وخت کی مسیح کی امی راسرأسی زندگی ایسہ و اگرده، شومانم اونی امرأ شبق زندگی و اون شوکو و جلال دورون شیریک بیدی.

۵ پس آ دونیا گونایان نیزدیک نیبید، کثیف هوسان کی شیمی جان دورون جوخوسده، جہ بین بترید؛ هیوخت شمره، او گونایانی دورون کی هوطو بی عیفتی، نانجیبی، شهوت قوبیل کودن و ناجور هوسان و انسینید. آ دونیا، خوش ظاہیر چیان و اسییم طمع نوکونید، چونکی طمع کودن ایجور بُت پرستیه. ۶ اوشانی کی آجور کردکارآن کوئده، حتم خودا خشم و غضب دورون گریفتار بده. ۷ شومانم هو زمات کی هنو آ گوناکارآ دونیا شین بید، هه شرم داره عادتآن جا اسیر بید.

۸ ولی اسه اون وخته کی توند بوئون و کینه و فاش دئن و زرخ گبان، هوطو بوبوخوسته لیواس مأنستن جہ شیمی جان بیرون باورید و فیشانید. ۹ کس کس دورغ نوآگفتنید، چونکی شیمی او فاسید و گئنه فیطرت کی دورغ گفتی، ده بمرده و جہ بین بوشو ۱۰ و اسه تومام و کمال ایتا تازہ زندگی ی پیش بیگفتیدی کی اون میان راسرأسی شناختن دورون بوجور شیدی و هر روج حق سعی زنید کی ویشتر مسیح، آ تازہ زندگی خلق بوکوده کس مأنستن بیبید. ۱۱ آ تازہ زندگی دورون ده موهم نیبه کی یوهودی بیبید یا یوهودی نیبید، ختنه بوبوسته یا ختنه نوبوسته، بربر یا سکایی* برده یا آزاد؛ فقد اوچی کی موهمه مسیح کی امی همتآن میانی زندگی کونه.

۱۲ اسه کی خودا شمره دوجین بوکوده تا ایتا موقدس قوم بیبید کی اون محبت میان ایسا، پس شفقت و دیلسوجی، مهر وانی، فروتنی، مولایمت و صبر و تحمل لیواس شیمی جان دوکونید ۱۳ و آدمان کردکارآن تحمل بوکونید و آماده بیبید کی آشان ببخشید. هیوخت کس کس جا کینه بدیل نیگیرید. جہ خاطر بترید کی مسیح شمره ببخشه؛ پس شومانم و استی الباقیان ببخشید.

۱۴ جہ همه چی موهمتر، وئالید محبت شیمی زندگی ی هیدایت بوکونه، چونکی محبت باعیث به مسیحیان کس کس امرأ تومام و کمال ایتا بید. ۱۵ وئالید او آرامش کی مسیح بخشه دائیم شیمی دیلان بدس بیگیره، چونکی همه ی امان و استی ایتا جان اعضا مأنستن هماهنگی

* ۱۱:۳ یونانی/رومی فرهنگ دورون اوشانی ی کی جغر ز یوهودی یا لائین زوان گب زنید، «بربر» دؤخادیدی، ینی اوشانی کی یونانیان نظر میان، فقد خوشان جا ایتا صدا "بربر کودن" مأنستن بوروز دنیید. اون پسی کی فارس امرأ بجنگستد یونانیان جہ بربری کلمه ایستفاده بوکودد کی و اشی بوستن و دعواگیری ی ایشاره بوکوند.

و صفا دورون زندگی بوکونیم. هطوئیم، همیشک شوکر بوکونید.
 ۱۶ وئالید مسیح گبان تومأم و کمال شیمی دورون بینیشینه. مزامیر امرأ سورودآن و روحانی آوازآن و تومأم او حکمت کی اون شمّره فائده، کسکس بأموجید و اندرز بوکونید و ایتأ شوکرگوزار قلب امرأ خودا ره آواز بخانید. ۱۷ هرچی کونیدی و هر گبی کی زوان سّر اورییدی، همتأ عیسی خوداوند نام امرأ انجام بدید و جه اونی را خودای پئر تشکر بوکونید.

تازه کردکار

۱۸ ای زنأکان، شیمی مردأکان جا فرمان بّیرید چونکی خودا اطو خایه. ۱۹ ای مردأکان، شیمی زنأکان محبت بوکونید و آشان امرأ توندی و زرخی نوکونید.
 ۲۰ ای زأکان، شیمی پئر و مار جا گب بشتاؤید چونکی آن خودای خوشال کونه.
 ۲۱ و شومان پئرآن، اندر شیمی زأکان سّرزنش نوکونید کی دیلسرد و بشکفته دیل بّید.
 ۲۲ ای غولأمان، آ دونیا دورون هر تا کار میان شیمی اربأبان جا گب بشتاؤید. نه فقد اوشان ورجا خب کار بوکونید بلکی او محبت و حورمتی کی مسیح نیهید و اسی همیشک شیمی قلب امرأ خیدمت بوکونید. ۲۳ همتأ کار جان و دیل امرأ انجام بدید، دوروست اون مأنستن کی مسیح و اسی کار کوداندريد، نه اینسان و اسی. ۲۴ جه خاطر بّیرید کی شیمی پاداش مسیح خوداوند جا فآگیرید، ینی هو ارث کی شیمی و اسی بدأشته، چونکی شومان راسراسی مسیح ره غولأم ایسید. ۲۵ هر کی ایتأ کار خطأ بوکونه خو خطأ سزای فآگیره، چونکی خودا ره ایتأ اویتأ ناره.

بخش ۴

۱ شوما اربابانم و استی عیدالت و اینصافت امرأ شیمی غولامان امرأ رفتار بوکونید. جہ خاطر ندید کی شوما خودتانم آسمان دورون ارباب داریدی کی ہمیشک شیمی کردکاران فاندراستاندیره.

چنتا روحانی نصیحت

۲ ایتا و اخب فیکر و شوکرگوزار دیل امرأ، شمره دوعا ره وقف بوکونید. ۳ امرهیم دوعا بوکونید کی خودا فراوان فورستان چاکونه و بتائیم مسیح راز و اگویا بوکونیم. راسراسی، هن و اسی ایسه کی آیه زندان دورون ایسام. ۴ دوعا بوکونید کی اندر بیارم کی آ پیغام آزادی امرأ و تومام و کمال و اگویا بوکونم.

۵ هرتا فرصت جا تومام ایستفادهی بوکونید کی اینجیل پیغام الباقیان ره فارسانید و بدانید اوشانی کی هنو ایمان ناوردده امرأ چوطو عاقیلانه رفتار بوکونید. ۶ شیمی گبان ہمیشک فیض جا پور و دیلچسب ببه و اندر نمک بداره کی بدانید هرکی چوطو جواب بدید.

نامه‌ی تومان کودن

۷ امی جان برار تیخیکوس، شمره می وضع جا و اخور کونه؛ اون مسیح ره ایتا باوفا غولام و می همخیدمت ایسه. ۸ اون فقد هن و اسی شیمی ورجا اوسه کونم کی امی چند و چوند حال جا و اخور بید و اون گبان ایشتاوستن امرأ دیلگرم و تشویق ببید. ۹ اطوی اونیسیموسم اونی امرأ اوسه کونم کی امی جان برار و جہ خودتان ایسه. آ دونه برار، آیه ایثفاقان همه‌ی شمره و اگو کونده.

۱۰ ارسترخوس کی می امرأ زندان دورون ایسا و مرقس، برنابا عمو پسر، شمره سلام دارده. هوطوی کی پیشتر هم سفارش بوکودم هر زما ت کی مرقس شیمی ورجا بامو، اونی جا خب پذیرایی بوکونید. ۱۱ یسوع یوستوسم سلام داره. جہ یوهود نتاج مسیحیان، فقد هه چن نفر می امرأ آیه، خودای خیدمت کوند و خودا دانه کی چندر مره دیلگرم کودد!

۱۲ اپافراس کی خودتان جا و عیسا مسیح غولام ایسه شمره سلام رسانه. اون ہمیشک جدیت امرأ شمره دوعا کونه کی کامل و برقرار ببید و هر کار میان خودا خاست و ایرادهی درک بوکونید. ۱۳ من خودم دندرم کی اون چی حق سعی زن امرأ شیمی و اسی و هوطویم لائودیکیه و هیراپولیس مسیحیان و اسی دوعا کونه.

۱۴ او جان دیل دوکتور لوقا و هوطویم دیماس شمره سلام رسانده.

۱۵ لائودیکیه دورون امی براران و نیمفاس و او مؤمینان کی اونی خانه دورون عیادت کوند و اسی جم بده، سلام برسانید. ۱۶ بازین، آ نامه‌ی خاندن پسی اون اوسه کونید لائودیکیه کیلیسا و نامه‌ی کی آشان ره بینویشتم، فاگیرید و بخانید. ۱۷ ارخیپوس رهیم بیگید: «او خیدمت انجام دنن میان کی خودا تره بیسپارده، حق سعی بوکون!»

۱۸ آ چنتا کلمه‌یم من، پولس، می خط امرأ نیویسم و درود فادم: «مره آ زندان دورون جہ خاطر نبرید! خودا شمره فیض و توجه بفرمائه.»

تازہ عہد

رشت گیلکی

اول تسالونیکیان

پولس اولی دسخط تسالونیکی مسیحیان رہ

صورتنامه

۱		بخش ۱
۲		بخش ۲
۴		بخش ۳
۵		بخش ۴
۷		بخش ۵

پولس اولی دسخط تسالونیکی مسیحیان رہ

بخش ۱

۱ آ نامہ جہ پولس، سیلاس و تیموتائوس ور ایسہ.

آی کیلیسای تسالونیکیان، آ نامہ شمرہ کی خودای پتر و خوداوند عیسای مسیح شین ایسید، نیویسیم.

خودا جہ شمرہ فیض و آرامش خاییم.

تسالونیکیان آوازہ، ایمان جا

۲ آمان ہمیشک خودای شیمی و آسی شوکر کونیم و ہمیشک شمرہ دوعا کونیم ۲ و آمی پتر و خودا ورجا، شیمی کردکاران کی ایمان و آسی بوجود آہ و او زحمتانییم کی او محبت و آسی ایسہ و شیمی صبر و تحمل کی خوداوند عیسای مسیح اومید داشتن و آسی ایلہام بیگفتہ، خاطر اوریم.

۴ آی جان دیل براران و آی خودا جان دیلان، دانیم کی خودا شمرہ اینتخاب بوکودہ، ۵ چونکی او وختانی کی اینجیل پیغام شمرہ و آگویا بوکودیم، گومان نوکودید کی اوشان الکی گبان و کلمہیاندہ بلکی خلی علاقہ امرأ بشتاوستید. اونچی کی گفتیم، شیمی دورونی اثر نابی، چونکی روح القدس شمرہ آ ایطمینان کأمیل بدا کی آمی گبان راست ایسہ؛ آمی کردکارم شمرہ جہ آ ماجیرا ایطمینان دئی. ۶ آخریسی، شومان آمی جا و خوداوند جا ایطاعت بوکودید و با انکی آمی پیغام و آسی خلی زحمتان بییدید، او خوشالی امرأ کی جہ روح القدس ایسہ، آمی پیغام قوبیل بوکودید.

۷ اطوی، شومان تومام مقدونیہ و یونان مسیحیان رہ نومونہ بوبوستید. ۸ اسہ خوداوند، خو کلام شیمی امرأ ہمتا جاجیگایان پخش کودہ و الباقی سرزمینان مردوم گوشم فارسیہ. ہر جا پانہیم، گب جہ شیمی عجایب غرایب ایمان کی خودای داریدی ایسہ؛ جہ آ خاطر دہ احتیاج نیہ کی آمان ہیچی آنی و آسی بیگیم، ۹ چونکی خودشان امرہ و آگویا کوندہ کی آمی امون امرأ شیمی ورجا چوطو بتپرستی جا دس فاکشید و خودا ور و اگر دستید کی راس راسی زندہ خودای خدمت بوکونید. ۱۰ ہطویم، و آگویا کوندہ کی چوطو خودا پسر رافا ایساید کی آسمان جا و اگر دہ کی خودا اون بمرده پسی زندہ کودہ، ینی عیسا کی امرہ آیندہ دآوری زہلہ کودن جا آزاد کودہ.

پولس خدمت تسالونیکي میان

۱ جان دیل براران و خاخوران، شومان خودتان دانیدی کی امی امون شیمی ورجا چنقدر پور جه ایستفاده و موفید بو. ۲ و اخب ایسید کی پیشتر جه آنکی بائیم شیمی ورجا، فیلیپی شهر میان اینجیل پیغام و اگویا کودن و اسی چنقدر امی امرأ نأجور کاران بوکودده و چندر اذت آزار و زحمت بیدیم. اٹوی بو کی، تومام آ توند موخالفان امرأ، خودا آمره دیل و جورأت فادأ کی شوجاعت امرأ، اینجیل پیغام شمیره فارسائیم. ۳ پس فاندراستاندرد کی اینجیل پیغام سادگی و نیت پاک امرأ شمیره فارسائیم نه ایتا نأجور فیکر و پلید هدفان امرأ. ۴ راسر اسی، خودا آمره ایعتماذ بوکوده کی هچین ایتا جه اون روسولان مانستن، اینجیل حنقتان و اگویا بوکونیم. جه آ خاطر هیذرهم خودا پیغام عوض نوکونیم، حتا اگه مردوم مذاق ره خوش نایه؛ چونکی امان هو خودا خیدمتکاریم کی تومام امی دیل نیتان جا و اخوره. ۵ خودتان و اخب ایسید کی امان هیوخت حق سعی نریم کی چرب زوانی امرأ، شیمی فیکر امی ور فاگشائیم؛ جه امی ایرتباط شیمی امرایم مالی نفع بردن و اسی ایستفاده نوکودیم، خودا خودش شاهد ایه. ۶ هطویم، نه شیمی جا و نه هیکس جا ایحترام نهن رافا نئیسائیم، اگه چی کی هوطو مسیح روسولان مانستن، آ حق شیمی گردن داشتیم. ۷ اما نه آنکی حتا آ حق جا ایستفاده نوکودیم، بلکی ایتا مهروان مار مانستن شیمی جا مورأقت بوکودیم. ۸ امی علاقه و محبت شیمی و اسی انقد زیاد بو کی نه تنأ خودا پیغام، بلکی خودمان جائم شمیره بنائیم.

۹ جان دیل براران، حتم خاطر داریدی کی چی زحمت امرأ شیندروج کار کودیم و رزق و روزی و اسی عرق فوکودیم تا او وخت کی خودا اینجیل پیغام شمیره فارسائیم، هیکس ره سربار نبیم. ۱۰ شومان خودتان شاهد ایسیدی و خودایم گوا دهه کی امی رفتار شوما هر ایتا امرأ، پاک و بودون عایب و بیریا بو. ۱۱ لأبد شمیره خاطر ایه کی چوطو ایتا پئر مانستن کی خو زاک نصیحت کونه شیمی امرأ رفتار کودیم. ۱۲ شیمی جا خاهیش و تشویق کودیم کی شیمی زندگی و کردکاران خودا ره شایسته بیه، هو خودایی کی شیمی جا بخاسته کی اون جلال و پادیشایی دورون سام بدارید.

۱۳ هن و اسی خودای شوکر کونیم، او زما و اسی کی خودا پیغام قوبیل بوکودید همیشه، هو پیغام کی امی جا بشتاوستید، ایتا اینسانی گب تصور نوکودید، بلکی امی گبان خودا کلام مانستن قوبیل بوکودید کی هطویم ایه. و آ پیغام هطویم شیمی میان کی ایمان داریدی عمل کونه ۱۴ و بازون، هو رنج و مرارتی کی یوهودیہ کیلیسایان ره کی در مسیح عیسا ایساد بامو، شمیره فوئورکست، چونکی شومان جه خودتان همشهریان جا هو اذت آزار و ستمی بییدید کی اشان جه خوشان یوهودی همشهریان بیدده. ۱۵ جه اوشانی کی پیشتر پیغمبران و حتا خوداوند عیسای بوکوشند؛ هسا سنگ دیلی امرأ، آمره اذت آزار کوند. اوشان هم خودا ضد ایسند و هم اینسان ضد ۱۶ و حق سعی زنده کی امی مانع بید خودا پیغام اوشانی کی یوهودی نییده فارسائیم کی نوکونه اوشانم نیجات بیافد. جه آ خاطر آ قوم گونایان سر به سر جم به و آخریسی خودا غیظ اشان رو فوئورکه.

تیموتائوس خوران کی اومید دِہہ

۱۷ جان دیل براران، بازون ای چن او وخت کی شیمی جا دور بوستیم اگہ چی امی دیلان هیوخت شیمی جا دور نوبوسته خیلی حق سعی بزئیم کی ایوارده شمره بییدینیم. ۱۸ جہ ا خاطر خیلی دوس داشتیم بائیم شیمی ورجا و من، پولس، چن وار حق سعی بزیم بائیم، اما شیطان ولأشته. ۱۹ چونکی امی خوشالی و اومید و ایفتخار تاج، امی خوداوند، عیسا ورجا اونی و اگر دستن زما، چیسہ؟ آیا شومان نیئید؟ ۲۰ شومان راسراسی امی ایفتخار و خوشالی ایسید.

بخش ۳

^۱ آخریسی، چونکی فاندراستَم ویشتر جِه آن شیمی دوری تحمل نازَم، تصمیم بیگیتَم «آتن» میان تنّا بیسم ^۲ و «تیموتائوس» کی امی برار و خودا خیدمت و اسی امی همکار ایسه مسیح اینجیل خور رساننن و اسی، اوسه کونم شیمی ورجا کی شیمی ایمان قوت فاده و شمّره دیلداری بده ^۳ و ولانه سختیان جا دیلِسرَد بید؛ اگه چی دانیدی کی آ سختیان، ایتا قیسمت جِه خودا نقشه امره ایسه. ^۴ هو وختانم کی شیمی ورجا ایساییم، جِه پیشتر شمّره گفتاندییم کی خیلی سختیان شیمی دونبالسر آیده و هطویم بوبوسته.

^۵ هوطویم کی بوگفتَم، چونکی ده نتانستیم تحمل بوکونم کی شیمی جا بیخور بیسم، فوری تیموتائوس اوسه کونم کی شیمی ایمان ایستقامت جا ایطمینان بیافه. ترسِیم شیطان شمّره وسوسه و آزمایش میان تاودا بی و اونی و اسی تومام او زحمتانی کی شیمی و اسی بکشیم، جِه دس بوشو بی. ^۶ اما هسا کی تیموتائوس جِه شیمی ورجا و اگر دسته، امره آ خوروم خور بدا کی شیمی ایمان و محبت جِه بین نوشو و امرهیم جِه خاطر ندایید، هو قد کی امان شیمی دِن و اسی موشناقیم، شومانم امی دِن و اسی ایشتیاق داریدی. ^۷ بازون، آی جان دیل براران و خاوران، تومام آ موشکلان و امی زحمتان امرأ، خیلی امی دیل گرم بوسته، چونکی بشتاوستیم کی شیمی ایمان میان قوی بیساییدی. ^۸ تا او زمات کی شومان، خوداوند ایمان داشتن ره قایم بیسید، سختیان تحمل کون امره آسان به.

^۹ راس راسی نانیم چوطو شیمی وجود و اسی و آ همه خوشی و خوشالی کی امی قیسمت بوکودید خودا جا تشکر بوکونیم؟ ^{۱۰} شبندروج حق سعی و جدیت امرأ دوعا کونیم و خودا جا خاییم کی امره ایجازه بده کی ایوارده شمّره بیدینیم کی هرتا عایب و ایرادی کی شیمی ایمان میان نها جِه بین ببریم.

^{۱۱} بیه کی ایوارده امی پئر خودا و امی خوداوند عیسای مسیح، امره شیمی ورجا اوسه کونه. ^{۱۲} خوداوند شیمی محبت او جور زیاد کونه کی بتانید کس کس و الباقیان خیلی محبت بوکونید، هوطویی کی امان، شمّره محبت کونیم؛ ^{۱۳} کی اطویی امی پئر خودا، شیمی دیل پاک و بیگونا و قوی چاکونه تا او روح کی امی خوداوند، عیسای مسیح خو موقدسان امرأ و اگرده خودا ورجا، بی عایب و موقدس بیسید.

خودا خاسته موطابق زندگی کون

۱ دِه آنکی، ای جان دیل براران و خاخوران، خوداوند عیسا ایسم و اسی شیمی جا خاهیش کونیم اوجور رفتار بوکونید کی خودای خوشال کونید، هوطویی کی شمّره باموختیم. دانم کی هوطویم رفتار کونیدی، اما شمّره تشویق کونیم جِه ا خاطر ویشتر حق سعی بزید. ۲ چونکی دانیدی کی خوداوند عیسا ایقتدار امرأ چی اموجهیانی شمّره بداییم. ۳ خودا خاست و ایراده آنه کی موقدس بیبید و هرتا جینسی گونایان جا شمّره دؤر بدارید. ۴ هرتا جِه شومان و استی باموجه کی خو بدن رو حاکیم ببه و خو زندگی ی پاک و ایحترام امرأ بوگذران. ۵ ولانید شیمی بدن اوشانی مانستن کی خودای نشناسده، شهوتان جا گرفتار به. ۶ هوطویم، خودا خاسته آنه کی هیکس خودش مانستنچی آدم گول نزنه و اونی زن صاب نه، چونکی هوطو کی پیشتر شمّره بوگفتم، خودا اوجور کردکاران و اسی اینسان تنبیه کونه. ۷ چونکی خودا امره دؤنخاده کی ناپاک و شهوت پرست بیبیم، بلکی موقدس و پاک بیبیم. ۸ اگه اینفر حاضر نه ا حوکمان موطابق زندگی بوکونه، و استی بدانه کی اینسان فرمانان ضد عمل نوکونه بلکی خودا حوکمان جا کی خو تمیز روح شمّره ببخشه. ۹ اما دروآره ای او پاک و برارانه محبت کی خودا قوم میان و استی بمانه، لازیم نیدیم ایچی بینویسم، چونکی خودا خودش شمّره باموخته کی کس کس محبت بوکونید. ۱۰ البت، شیمی محبت تومام مقدونیه ایمانداران نیشان بدایدی؛ جِه ا خاطر، ای جان دیل براران شیمی جا خاهیش کونیم اشان ویشتر جِه آن محبت بوکونید. ۱۱ شیمی هدف آن ببه کی ایتا آرام زندگی بدارید و فقد شیمی کاران موشغول بیبید و شیمی دسان امرأ رزق و روزی بیافید، هوطو کی پیشترم شمّره بوگفتم. ۱۲ جِه ا خاطر، اوشانی کی مسیحی نیدم شمّره ايعتماد کونده، ایحترام نهده. هوطویم، شیمی دسان کومک خاستن و اسی ایتا اویتا جولو دراز نوکونیدی.

موردهیان ویریشتن و اسی اومید داشتن

۱۳ و هسا جان دیل براران، خایم شومان او ایمانداران کی میرده احوال جا و اخور بیبید کی او وخت کی اینفر جِه شومان بمرد، شومانم اوشانی مانستن کی هیذره او دونیای اومید نازده، غم و غورصه نوخوید. ۱۴ چونکی امان کی ایمان داریم عیسا بمرد و مرگ پسی زنده بوسته، و استی ایطمینان بداریم کی اونی و اگر دستن زما، خودا تومام مسیحیانی کی بمردده، اونی امرأ ایوارده ا دونیا میان و اگر دانه. ۱۵ آن، من خودا جا گم: "امان کی مسیح خوداوند و اگر دستن زما زنده بیبیم، زوتر جِه موردهیان آسمان نیشیم." ۱۶ چونکی خوداوند خودش آسمان جا بیجیر آیه، ایتا پیله اوخان فرمان و فرشتهیان رئیس صدا و خودا دؤخان شیپور آهنگ امرأ. بازون پیشتر جِه همتا، او مسیحیان کی خوفته بید *ویریزده. ۱۷ بازین امان کی هنو زنده و زمین رو ایساییم،

* ۱۶:۴ جدید عهد میان، ایمانداران مرگ ایشاره کون و اسی، «خوفتن» کلمه جا ایستفاده به و «ویریشتن» کلمه جا اوشان زنده بوستن و اسی ایستفاده به.

اوشانی امرأ ابرأْن میان ببردہ بیم کی ہمتان خودای آسمان میان فاندیریم و تا ابد اونی امرأ
بنیسیم.^{۱۸} پس آجور گبان امرأ، کس کس تشویق بوکونید و آرامش بدید.

بخش ۵

^۱ شاید واورسید کی مسیح کویتا زمات وَاگرِدِه. جان دیل براران لازیم نیہ ہن و اسی ایچی بینویستم، ^۲ چونکی شومان خلی خُب دانیدی کی ہیکس اونی وَاگرِستَن زمات نَانِه. خوداونڈ روج ہچین ایتا شب دوزد مَانستَن، ایوارکی آیہ. ^۳ ہو وخت کی مردوم گدہ: «ہمتا جاجیگایان امن و امان ایسہ»، ایذفای ایتا پیلہدانہ بلا اوشان فوتورکہ، هوطو کی شکمدار زناک درد گیرہ؛ بازون اوشانی جیویشتن رہ رایی نمَانہ.

^۴ اما جان دیل براران، شومان او گونا تاریکی و بیخوری میان نیسایید کی خوداونڈ روج او وخت کی فارِسہ، غافلگیر بید، اونی مَانستَن کی دوزد اون فوتورک بزہ بی. ^۵ شومان ہمتان، نور و روج زاکان ایسید و تاریکی و شب امرأ کاری ناریدی. ^۶ جہ ا خاطر، حاضیر بیبید و الباقی مَانستَن وَاخاب نیشید. مسیح امون رافا بنیسید و وَاخب بیبید. ^۷ شب، خوفتن و مستی و خور ناشتن زمات ایسہ، ^۸ ولی امان کی روج روشنایی میان زندیگی کونیم، و استی وَاخبدار بیبیم و ایمان و محبت زرہی لیواس دوکونیم و نیجات اومید ایتا آہینی کولا مَانستَن امی سر بنیم.

^۹ جہ خاطر نبریم کی خدا امَرہ اینتخاب نوکودہ کی خو غیظ امی سر فوکونہ، بلکی اینتخاب بوکودہ کی امی خوداونڈ عیسا مسیح امرأ، امَرہ نیجات بدہ. ^{۱۰} اون خو جان امی و اسی فادأ کی امان بتائیم ہمیشک اونی امرأ زندیگی بوکونیم، چی اونی وَاگرِستَن زمات زندہ بیبیم، چی نبیم. ^{۱۱} پس هطویم، کس کس تشویق و بنا کودن و اسی ایدامہ بدید.

چنتا دانہ خوروم اندرز

^{۱۲} جان دیل ایمانداران، اوشانی کی خوداونڈ کار میان شیمی رہبران ایسد، موخترم بدآرید. اوشان شیمی میان خلی حق سعی زندہ و شمَرہ اندرز کوئدہ. ^{۱۳} اوشان، او زحمتان و اسی کی شمَرہ کشدہ، شیمی تومام وجود امرأ ایحترام بنید و محبت بوکونید. هطویم کس کس امرأ صولح و صفا میان سر بوکونید.

^{۱۴} جان دیل براران، تنبل و شرور آدمان ادب بوکونید؛ او آدمان کی سربیحیر و ترسو ایسد، دیلداری بدید؛ اوشانی کی ضعیفہ، یاور بیبید؛ ہمتان و اسی حوصلہ و تحمل بدآرید. ^{۱۵} موراقب بیبید کی بدی، بدی امرأ تلافی نوکونید، بلکی حق سعی بزید ہمیشک تومام مردوم و کس کس خبی بوکونید. ^{۱۶} ہمیشک شاد بیبید! ^{۱۷} دائیم دوعا بوکونید! ^{۱۸} ہرتا ایفاق و اسی خودای شوکر بوکونید، چونکی ان خدا خاستیہ شمَرہ کی عیسای مسیح شین ایسید.

^{۱۹} روح آتش خاموش نوکونید. ^{۲۰} نوبوتان، ینی پیغامانی کی خدا ایمانداران فادہ، کوجہدانہ و بی ارزش ندانید، ^{۲۱} بلکی دیقت امرأ اوشان بشتاؤید و اگہ بفامستید کی خدا ور ایسہ، اوشان قوبیل بوکونید. ^{۲۲} خودتان جہ ہرتا بدی دور بدآرید.

پولس آخری سلامان

^{۲۳} دوعا کونم کی خودای آرامش خودش، شمَرہ پاک موقدس چاکونہ. بہ کی شیمی روح و جان و بدن تا امی خوداونڈ عیسای مسیح وَاگرِستَن روج بی عایب و قائم بمَانہ. ^{۲۴} ہو خودایی کی شمَرہ دُوخادہ کی اونی زاکان بیبید، خو وعدہ سر اَنم شمَرہ انجام دہہ.

۲۵ جان ديل براران، امِره دوعا بوكونيد. ۲۶ موقدس ماچي امرا تومام براران سلام بيگيد.
۲۷ خوداوند نام امرا شيمي جا خايم كي ا نامهي همتا ايمانداران ره بخانيد. ۲۸ امي خوداوند،
عيساي مسيح فيض، شومان همتان امرا بيه.

تازہ عہد

رشت گیلکی

دوم تسالونیکیان

پولس دویمی دسخط تسالونیک کی مسیحیان رہ

صورتنامه

۱		بخش ۱
۲		بخش ۲
۳		بخش ۳

پولس دویمی دسخط تسالونیکی مسیحیان رہ

بخش ۱

۱ ا نامہ جہ پولس، سیلاس و تیموتائوس ور ایسہ۔

ا نامہ نئی شمرہ نیویسیم، کیلیسای تسالونیکیان کی در امی پٹر خدا و امی خداوند عیسای مسیح زندگی کونیدی۔

۲ شمرہ آرامش و فیض، امی پٹر خدا و امی خداوند عیسای مسیح جا خاییم۔

دوعا و شوکر کون

۳ گول برارآن، امی وظیفہ ایسہ کی شیمی وجود و اسی خودای شوکر بوکونیم۔ هطوئہ، چونکی شیمی ایمان جوری روشد بوکودہ کی شایستہ ایسہ ا کار بوکونیم و شیمی محبت، کس کس امرأ خلی زیاد بوستہ۔ ۴ هر کیلیسای کی شیم، اشان ره گیم کی چوطو تومام آزار و اذتان امرأ و سختیانی کی آدم جان فاگیرہ، صبر امرأ تومام شیمی ایمان خدا ره بداشتیدی، شیمی وجود و اسی ایفتخار کونیم۔ ۵ آ آزار اذتان نیشان دہہ کی خدا رایان، عدل و اینصاف امرأ ایسہ، چونکی ا زحمتان و رنجان امرأ جہ ایور شمرہ خو پادیشای ره حاضیر کونہ ۶ و جہ ایور دہیم او تنبیه و موجاز اتان، اوشانی کی شمرہ آزار دہدہ ره حاضیر کونہ۔ ۷ اون و اسی، شمرہ کی آزار و اذت بوبوستید، ا ایطمینان دہم کی او وخت کی خداوند عیسا، ناخورکی او آتش شوالہیان میانی جہ آسمان خو پورقوت فرشتہیان امرأ بایہ، خدا آمرہ و شمرہ آرامش بخشہ؛ ۸ اما اوشانی کی خدا شناخت و اونی قوبیل کون و اونی نیجات نقشہ کی عیسای مسیح امرأ بو قوبیل نوکوددہ، موجازات کونہ۔ ۹ اشان ایتا ابدی موجازات فارسدہ و خدا حوضور جا دور بدہ و هیوخت اونی پیلہ قودرت و شوکوئی نیدیندہ۔ ۱۰ هطوئہ ا ایتفاقان، اونی و اگر دستن روح میان پیش آیہ، هو روح کی اونی قوم و اونی ایمانداران، تعریف و ستایش اون پیشکش بوکوند۔ هو روح میان شومانم اون ستایش کونندیان میان ایسایید، چونکی او شہادت کی اونی ره بداییم ایمان باوردید۔

۱۱ پس امان شیمی و اسی دوعا کون ایدامہ دیہیم کی خدا شمرہ یاور بدہ کی شیمی کردکاران او ایلاہی دعوت ره شایستہ ببہ و او خوروم آروزیان کی داریدی، عملی بوکونہ و خو قودرت امرأ شیمی کاران کی ایمان جا بیرون آیہ، کامیل کونہ۔ ۱۲ بازون مردوم شیمی کاران فاندردہ و اونی و اسی امی خداوند، عیسای مسیح ایسم تعریف تمجید کوندہ؛ شومانم اونی و اسی کی اونی شین ایسید، عزیت و ایحترام یافیدی۔ ان بدانید کی امی خدا و امی خداوند عیسای مسیح لوطف و فیض، تومام مرتبہیان شمرہ فراہم بوکودہ۔

بخش ۲

مسیح و اگر دستن

^۱ ہسأ، آی جان دیل ایمانداران، و نالید موضوعیائی دروآرہی آمی خوداوند، عیسائی مسیح و اگر دستن و آمی چوطویی جم بوستن اونی ورجا، شمّره و آشکافانیم: خاہیش کونیم ^۲ ولانید اوشانی و اسی کی گدہ خوداوند روح، جہ آسہ شور و بوبوستہ، شیمی فیکران، راحت سوست و پریشان بد. اوشانی گبان باور نوکونید، حتّا اگہ ایدعاً بدآرد کی نوبوت یا کی ایلہامی دآردہ یا ایتا نامہ جا کی و انمود کوئدہ آمی جا ایسہ ایتکا بوکوئد. ^۳ ولانید ہیذرہ ہیکس شمّره گول بژنہ، چونکی او روح نایہ، مگہ آنکی اول خودا ضد ایتا بدگومانی و شورش ویریزہ و او مردای کی خودا قانونان خو پا جیر لعد دمج کونہ ظاہیر بہ، ہو آدمی کی جہندم ہلاکت جا محکوم ایسہ. ^۴ اون ہرچی امرأ کی خودا دوخادہ ببہ و عیبادت و اسی ایستفادہ ببہ موخالفت کونہ. حتّا شبہ معبد دورونی و اویہ نیشینہ و ایدعاً کونہ کی خودایہ. ^۵ آیا جہ خاطر ببرید او وخت کی شیمی ورجا ایسابوم، آن گفتیم؟ ^۶ خودتان دانیدی کی چی اونی امون رہ مانع ایسہ، چونکی اون فقد تانہ او وختانی آشیکار بہ کی اونی وخت فارسیہ بی.

^۷ او کوفر آسایم قایم قایمکی عمل کوداندزہ و ہطویم جیگا بوخوردہ ایسہ کی اونی کی اون مانع ایسہ جہ را بدر شبہ. ^۸ بازون او شرور مردای ظاہیر بہ. اما او وخت کی آمی خوداوند عیسا و اگر دہ، خو دھن نفس امرأ اون ہلاکت کونہ و خو حوضور امرأ اون جہ بین برہ. ^۹ ا شرور مردای، شیطان قودرت امرأ ظاہیر بہ و اونی دس دستمال بہ؛ اون خو عجایب غرایب کاران و اسی ہمتان گول زنہ، پیلہدانہ موجیزہیان انجام دہہ. ^{۱۰} او آدمائی کی اونی جا گول خوردہ، ہو آدمائی ایسد کی راست رائی قوبیل نوکوئدہ و جہندم رائی پیش بیگیفتدہ. اشان جنقت دوس نآردہ و اون قوبیل نوکوئدہ کی نیجات بیافد. ^{۱۱} جہ ا خاطر خودا و نالہ کی گول بوخورد، اویر بد و ا دورغان قوبیل بوکوئد. ^{۱۲} آخریسی، تومام اوشانی کی دورغ قوبیل کوئدہ و دوروستی قوبیل نآردہ و شرور کاران و اسی خوشال بدہ، راسرایی محکوم بدہ.

ایمانداران، و استی قایم بنیسد

^{۱۳} آی براران و خودا جان دیلان، امان و استی ہمیشک خودای شیمی و اسی شوکر بوکونیم، چونکی خودا جہ ہو اول شمّره اینتخاب بوکوئدہ کی نیجات ببخشہ و خو پاک روح قودرت امرأ و شیمی ایمان و اسی شمّره راسرایی پاک کوئہ. ^{۱۴} جہ ا خاطر، اون آمی امرأ او نیجات خوروم خور شمّره برسائہ، شمّره دعوت بوکوئدہ کی آمی خوداوند، عیسائی مسیح جلال میان شیریک ببیید.

^{۱۵} پس آی جان دیل براران و خاخوران، ہسأ کی ا ماجرایان فاندراستید قایم بنیسد و او جنقتان کی شیمی ورجا ایسابیم یا نامہیان امرأ شمّره باموختیم، سفت دوجوکید.

^{۱۶} آمی خوداوند عیسائی مسیح خودش و آمی پئر خودا، خو لوطف امرأ کی تومان نبیہ، آمرہ محبت بوکود و ایتا ابدی اومید و آرامش ببخشہ، ^{۱۷} شیمی دیلان آرامش ببخشہ و شمّره ایتا نیرو ببخشہ کی ہمیشک شیمی کردکاران و گبان خب ببہ.

دوعا ره تقاضا کونډ

۱ آی برارآن، آخرپسی شیمی جا خاھیش کونم کی امره دوعا بوکونید. اول دوعا بوکونید کی خودا پیغام، بودون مانع همتا جاجیگایان میان کی واگویا به، سریع پخش به و مردوم اونی و اسی نیجات بیافد، هوطو کی باعیت شیمی نیجاتم بوبوسته. ۲ هطویم، دوعا بوکونید کی او شروران و ناجور آلمان پنجه جا جیویزیم، چونکی همتان ایماندار نیید. ۳ اما خوداوند آمینه و شمیره قوت بخشه و شیطان هرتا فوتورکستن وخت، شمیره قوت دهه. ۴ خوداوند آمره ایطمینان ببخشه کی هرچی شمیره باموختیم، انجام دندریدی و بازون انجام دیهیدی. ۵ خوداوند شیمی دیلان، مسیح ایستقامت و خودا محبت جا رانمایی بوکونه.

آبرومندانہ زندگی کونډ ره تشویق کونډ

۶ و آسه گول برارآن، او حوكم کی امی خوداوند، عیسای مسیح ایسم امرأ و اونی قدرت امرأ فادیم، دیقت بوکونید: جِه هر تنبل مسیحی کی خو وختان بیکار گرید و نخایه او الگو کی فادائیم مانستن کار بوکونه، دور بنیسید. ۷ چونکی شومان خب دانیدی کی چی درسی و استی امی جا باموجید: شومان هیوخت نییدید کی امان شیمی میان بیکار بگردیم. ۸ هیکس نان موفت نوخوردیم و ایتا لوقمه نان و اسی شبندروج کار بوکودیم و عرق فوکودیم کی ایچه نان بدس باوریم و شیمی سربار نیبیم؛ ۹ نه آنکی حق ناشتیم شیمی جا خوراک بخاییم، بلکه خاستیم ایتا را روش شمیره فادیم و نشان بدیم کی رزق و روزی ره و استی کار کونډ. ۱۰ هو وختانی کی شیمی ورجا اویه ایسابیم، حوكم بوکودیم کی: «هرکی نخایه کار بوکونه، حق ناره ایچی بوخوره.»

۱۱ ولی بازم ایشتاویم کی شیمی میان بعضیتان تنبلی کوئده و نخایده تن بکار بدد؛ حتا شیمی وختم، دیگران پوشت سر گویی امرأ لقد دمچ کوئده. ۱۲ اجور آلمان، در خوداوند عیسا مسیح ایسم، نصیحت کونیم و فرمان دیهیم کی خوشان زندگی ئی نظم بدد و آرامش ببخشند و کار و حق سعی امرأ ایتا لوقمه نان بدس باورد. ۱۳ آسایم الباقی شوما گول برارآن و خاخوران گم کی هیوخت جِه خوروم کاران انجام دنن خسته نیبید.

۱۴ ولی اگریم اینفر ایسا کی نخایه امی دستوران جا کی انامه دورون بامو ایطاعت بوکونه، شیمی حواس اونی ور بمانه و اونی امرأ شوئون امون نوکونید کی خو کردکار و اسی شرمنده ببه. ۱۵ اما اون نوآستی ایتا دوشمن مانستن فاندريد، بلکه ایتا براری مانستن کی نصیحت بوستن ایحتیاج داره، اون واخبدار کونید.

پولس آخری سلامان

۱۶ خوداوند کی خودش آرامش سرچشمه ایسه شمیره هرتا وضع میان کی ایسایید، دائیم آرامش فاده. خوداوند شوما همتان امرأ ببه.

۱۷ آسه من، پولس آسلام، می الباقی نامهایان مانستن می دسخط امرأ نیویسم کی بفامید ا نامه جِه می ور ایسه. اتم می دسخط:

۱۸ امی خوداوند عیسای مسیح فیض شیمی همتان امرأ ببه.

تازہ عہد

رشت گیلکی

اول تیموتائوس

پولس اولی دسخط تیموتائوس رہ

صورتنامه

۱		بخش ۱
۳		بخش ۲
۴		بخش ۳
۵		بخش ۴
۶		بخش ۵
۸		بخش ۶

پولسِ اولیٰ دسخط تیموتائوسِ ره

بخش ۱

۱ اَ نامہ جہ پولس ور ایسہ، رسول و اونی کی عیسا مسیح، اوسہ کودہ کی امی نیجاتِ بدآ کس، امی خودا و خوداوند و امی اومید ینی عیسائی مسیح، حوکمِ امرأ اَ خیدمت و اُسی اینتخاب بوبوستہ.

۲ اَ نامہئی می راسِ راسی زای ایمانِ دورون، تیموتائوسِ ره نیویسم.

جہ امی پئر خودا و امی خوداوند عیسا مسیح ترہ فیض و بخشش و آرامش خایم.

هوشدار ایشتیوا آموجہیانِ ره

۳ هوطو کی هو وخت کی مقدونیه شوئوندوبوم تی جَا بخاستم، بازم تی جَا خایم افسس میانِ بیسی و بعضیانِ دستور بدی کی ایشتیوا را روش یاد ندد ۴ یا آنکی خوشانِ الکی داستانان و شجرہ نامہیانِ امرأ موشغول نوکوند، چونکی اَ بحثانِ جنگِ دعوا را تاؤدہ، خودا کارانِ پیش شوئون رہیم ایستفادہ ناره، کاری کی ایمانِ جَا انجام بہ. ۵ می منظور اَ حوکمِ جَا آنہ کی ایماندارانِ همتانِ محبتِ جَا پور بد، هو محبت کی جہ ایتا خوروم دیل و دوروست فیکر و راسِ راسی ایمان ویریزہ.

۶ اما اَ آدمان، اصلن روحانی چیانِ دیقت نوکوندہ و فقد الکی دعوا دونبالِ گرددہ؛ ۷ دوس دازدہ شریعتِ معلمِ بید، اسہ ناندہ کی چی و اُسی گب زیندردہ و چی اَ ایطمینانِ امرأ و اگو کوندہ. ۸ دوروستہ کی شریعت و دینی حوکانِ خبیدی، بشرطی کی هو را روش دوروستی کی خودا خایہ انجام ببه. ۹ هوطو کی دانیم قانون و شریعت دورستکارِ آدمانِ ره چاکودہ نوبوستہ، بلکی اوشانیِ ره کی قانونِ لحدِ دمچ کوندہ، شورشی و شر و شورِ آدمان، اوشانی کی خودایِ نشناسدہ، گوناکاران، آدمانی کی موقدس نییدہ، اوشانی کی دین نازدہ و هطویم اوشانی و اُسی کی خوشانِ پئر و مارِ کوشدہ و قتل کوندہ. ۱۰ هطویہ، شریعت او زناکاران، همجنسبازان، اوشانی کی غولامانِ فوروشدہ، دورِ غگویان، اوشانی کی دادگایانِ میانی دورِ غ شہادت دہدہ و تومامِ اوشانِ شینم ایسہ کی کردکارانی کوندہ کی دوروستِ آموجہیانِ امرأ فرق کوئہ، ۱۱ آموجہیی کی موتبارکِ خودا پور جلالِ اینجیلِ مانستن ایسہ و منم اون و اگو کودنِ ره اینتخاب بوبوستم.

خودا فیضِ پولسِ ره

۱۲ هن و اُسی، امی خوداوند عیسا مسیح شوکر کونم کی اَ خیدمتِ ره مَرہ قودرت فادأ و مَرہ ایعتماڈ بوکودہ و اَ خیدمتِ ره اینتخاب بوکود. ۱۳ با آنکی جہ قبلِ مسیحِ کوفرِ گفتیم، فوش و فلاکتِ دَیم و مسیحیانِ اذیت و آزارِ دنن و اُسی دونبالِ کودیم ولی خودا مَرہ رحم

* ۴:۱ یا «الکی فیکران».

بوکوده، چونکی نأنستيم چي کودأندرم و هنو مسيح نشأخته بوم. ^{۱۴} چنڊر آمي خوداوند ديلسوج و پور جِه محبته! اون نيشان بڊا چوطو اون ايمان باورم و جِه عيسا مسيح محبت پور بَم.

^{۱۵} اَگبَ و آستي ايعتماد کودن و همتان و آستي اون قوبيل بوکوند کي عيساي مسيح اَ دونيا ره بامو کي گوناکاران نيجات بڊه. من خودم پيله ترين اَ گوناکاران ايسم. ^{۱۶} ولي خودا مَره رحم بوکوده کي اَطويي عيسا مسيح بتانه مَره ايتا نيشانه مانستن ديگران و آسي ايستفاده بوکونه و نيشان بڊه کي حتا ايتا بدترين گوناکاران و آسييم صبر داره کي الباقيم بفامد کي تانده هميشکي زنديگي بڊارد. ^{۱۷} ايحترام و جلال خودايي ره سزاوآره کي تومام زماتان پاديشا ايسه. اون نشأ دن و جِه بين شوئوني نييه. فقد، اون خودايه و اون کل دانايان ايسه. آمين!

تيموتائوس وظيفه يان

^{۱۸} هسا مي پسر، تيموتائوس، هو نوبوت پيغامان و آسي کي ويشتتر اون جا تره و اخور کودم، تره سفارش کونم کي اوشان بخاطر اوردن امرأ، خوداوند خوروم جنگ ميان خُب جنگي. ^{۱۹} ايماني کي مسيح داري قايم دوچوک و تي ويجدان تيميز بڊار و اوني صدائ بشتاو و انجام بڊن. چونکي بعضيان خوشان ويجدان صدائ گوش نڊده، کاراني بوکودده کي دانستيد دوروست نييه. هن و آسي، بازون ايپچه خودا امرأ موخالفت کودن، خوشان ايمان کي مسيح دارده جِه دس بڊاده. ^{۲۰} هيمينائوس و ايسکندر، دونه جِه آدمان ايسد. اشان شيطان چنگ دورون سرا دام کي ادب بڊد و باموجد کي ده خوداي کوفر نگد.

بخش ۲

دستورانی جہ دوعا و عیادت کون

۱ جہ خاطر، بیشتر جہ ہرچی سفارش کونم کی کلّ مردومان و اسی خاستہیان، دوعایان، شفاعتان، قدرانیان انجام ببہ، ۲ ہطویم، پادیشایان و صابمنصبان رہ، کی بتانیم صولح و صفا امرأ ایدامہ بدیم و ہرچی میان، خودا ترسی و لیافت امرأ زندگی بوکونیم۔ ۳ چونکی آن امی نیجات بدأ کس، خودا رہ خورم چی و قوبیل ایسہ۔ ۴ کی خایہ ہمتان نیجات بیافتد و حنقت بشناسد، ۵ آن حنقتہ کی فقد ایتا خودا ایسہ و ایتایم واسطہ خودا و اینسان میان، ینی عیسای مسیح کی اونم اینسان بو ۶ و خو جان فادأ کی ہمتان آزاد بد۔ آن ہو پیغام ایسہ کی خودا ایتا معلوم بوبوستہ زماٹ دورون دونیا آدمان فادأ ۷ و من هن و اسی اینتخاب بوبوستم کی غیر یہودیان رہ واعیظ و روسول بیم و راسراسی ایمان اشان باموجم۔ آن کی گم حنقت دارہ و دورغ نییہ۔

۸ بازون، خایم کی مردکان ہر جاجیگایی کی عیادت رہ جم بدہ جہ غیظ و دعوا آزاد ببد، خوشان بالان موقدس بوستن و تیمیزی دورون دوعا رہ خودا ور راست کوئد۔ ۹ ہطویم خایم کی زناکان خوشان لیواس دوکودن و بزک دوزک کودن و اسی نجیب ببد۔ اوشان و استی موناسب لیواس دوکوئد و دیگران نشان دنن و اسی نوا آجور کردکاران موتوسل ببد، مثلن سز موی چاکون و اکون کودن، طلا و مولواری امرأ بزک کودن و با ارزش لیواسان دوکودن۔ ۱۰ بلکی خوروم کاران و اسی دیگران نومونہ ببد، ہچین او زناکان مانستن کی ایدعا کوئدہ خوداپرست ایسند۔

۱۱ زناکان و استی بی سز و صدا و ایطاعت کامیل امرأ اموج بیگیرد۔ ۱۲ ایجازہ ندم زناکان چیزئی مردکان باموجد یا اوشان موسلط ببد۔ زناکان و استی ساکیت بیسند۔ ۱۳ آن دلیل آنہ کی خودا جہ اول آدم بوجود باورده و بازین حوای۔ ۱۴ و آن آدم نوبو کی شیطان جا گول بوخورده بلکی زن گول بوخورده و گونا بوجود بامو۔ ۱۵ ولی زناکان زای بودونیا آوردن، ایمان، محبت، موقدس و نجیب بوستن امرأ، زندگی بوکوئد رستگار بدہ۔

کیشیشان و شماسان

۱ آگب تومام و کمال قابیل قوبیل و دوروست ایسه کی اگه اینفر کیلیسا نظارت موقام ره شوق و ذوق بداره، ایتا شرافتمندانه و ابرومندانه کار آروزو داره. ۲ ولی کیلیسا ناظیر و آستی بی عایب و ایراد آدم، ایتا وفادار مرد خو زن ره، نرم و خوش سولوک، خوردرکاران بپایه، موحترم، میهمان دوس ببه و آ ذوق بداره کی خودا کلام باموجه. ۳ هطویم نوآستی مشروب بوخوره و توند اخلاق بداره، بلکی خوروم اخلاق بداره و دعوا جا دوری بوکونه، عاشق مال و مینال نبه. ۴ و آستی بتانه خو اهل و عیال کاران رفع و روجو بوکونه و خور زاکان بپایه کی اون جا حیساب ببرد و ایطاعت بوکوند، خودش و دیگران ایحترام بند، ۵ چونکی اگه اینفر نتانه خو اهل و عیال ایداره بوکونه چوطو تانه خودا کیلیسای خیدمت و ایداره بوکونه؟

۶ ناظیر نوآستی نو ایمان ببه، چونکی ایمان داره مغرور به و حوکی میان دکفه کی شیطان دکفته. ۷ کیلیسا بیرونم، و آستی غیر مسیحی آلمان میانی خوروم نام بداره کی شیطان نتانه اون الکی گبان جورواجور امرأ بدام تاوده و اونی دس و پای کیلیسا اعضا خیدمت کودن ره دوده.

۸ هطویم، شماسان کی کیلیسا ناظیران همکارده و آستی آدمانی نجیب و با ایحترام بند. و آستی جه دورویی دوری بوکوند، زیادی شراب نخورد، حرام مال و مینال دونبال بند؛ ۹ بلکی و آستی ایمان جولف حنقت تعهد بدارد * ایتا راحت و یجدان امرأ زندیگی بوکوند. ۱۰ هر وخت بخاستی اینفر شماسی موقام فادی، اول جه همه چنتا کیلیسا کاران اون فادن کی اون خلق و خو و قابلیتات بیافی. اگه بتانسته خو وظیفهیان دوروست انجام بده، آسه اون شماسی ره اینتخاب بوکون. ۱۱ آشان زناکاتم و آستی نجیب و با ایحترام بند و دیگران جا بد گب نزنند، بلکی خوروم کردکار بدارد و هرچی و آسی قابیل ایعتماؤ بند. ۱۲ شماس و آستی ایتا زن بداره و اون جا باوفا ببه، خو اهل و عیال ره خوروم مردای ببه. ۱۳ شماسانی کی خب خیدمت بوکوند، خوروم چیان بدس آورده، چونکی هم مردوم اوشان ایحترام نهده و هم آشانی ایمان و ایعتماؤ مسیح عیسا جا پورزورتر به.

امی ایعتقادان راستی

۱۴ با آنکی اومید دارم خیلی زود بایم تی ورجا، اما آشان تره نیویسم، ۱۵ اگه می آمون دیر بوسته، و آستی بدانی کی خودا خانه دورون چوطو و آستی رفتار بوکونی، هو خانیهی کی خودای زنده کیلیسا ایسه و رأس راسی پایه و اساس ایسه. ۱۶ شک نشا کودن کی دینداری راز کی نمایان بوسته، پیلهدانه ایسه، آراز کی اون جیسم دورون ظاهیر بوسته و روح القدس جا تأیید بو بوسته، فرشتهیان اون بیدیدی، مردوم دورون اون و آسی مو عیظه بو بوسته، دنیا دورون اون ایمان باورد و هوطو جلال دورون بوجور برده بو بوسته.

* ۹:۳ عوض «ایمان جولف حنقتان» در اصل و آستی گفتن «ایمان رازان».

تیموتائوس رانمایی کودن

^۱ ولی روح القدس و اُضحیح فرمائیہ کی آخر زما تان رہ، بعضیتا جہ مسیحیان ایمان جا رو و اُگردانده، دغلباز روحان و کارانی دونبالسر شده کی دیوان اموج دده. ^۲ هطو چی اموجهیان، ظاهیر ساز و دور غگو آدمان رواج دده، آدمائی کی اشان و یجدان خو حساسیت کامل جہ دس بدا، گومان کونی ایتا داغ آهین امرأ اون بوسوجانده. ^۳ اشان مردوم ایزدواج جا منع کونده، حوکم کوئد کی بعضی غذایان خوردن جا دوری بوکوند، غذایانی کی خودا بوجود باورده تا مؤمینان و اوشانی کی حقت جا آگاهده، او غذایان شوکر کودن امرأ بوخورد. ^۴ هر چی کی خودا بوجود باورده، خبه و اُستی شادی امرأ اوشان جا ایستفاده بوکونیم. البت و اُستی اوشان و اُسی خودای شوکر کودن ^۵ چونکی خودا کلام و دوعا امرأ تقدیس بده.

خیدمتکار لایق مسیح و اُسی

^۶ اگه آ کاران دیگران باموجی، عیسای مسیح و اُسی ایتا لایق خیدمتکار بی کی ایمان و دوروست آموختن جا بهره فاکیفته، آموختنی کی اون دونبالسر را دکفتی. ^۷ تی وخت بحث کودن، پوچ ایعتقادان و ابلهانه داستانان امرأ هدر نوادان، بلکه حق سعی بوکون ایجور زندگی بوکونی کی خودای خوش بایه. ^۸ جان تربیت کودن خبه ولی حق سعی کودن، خودا کاران دورون خیلی اون جا بیتره و وعدهیانی کی دهه، هسا زندگی و اُسی و هم آینده زندگی ره فایده کونه. ^۹ ان حقت مانستانه و همتان و اُستی ان قوبیل بوکوند. ^{۱۰} امان سخت تلاش کونیم و زحمت کشیم تا آنکی مردوم آ حقت ایمان باورده، چونکی امان زنده خودای اومید داریم کی همتانه نیجات دهه، بخصوص اوشانی کی اون نیجات رای قوبیل بوکودد.

^{۱۱} آ چیان اوشان باموج و حتم بدار کی همتا دانهی باموختده. ^{۱۲} ولان هیکس تره تی جوانی و اُسی کوچیک کونه، هطویم سعی بوکون کی گب زن و کردکاران و محبت و ایمان و پاکی دورون همتا ایمانداران ره سرمشق بییی. ^{۱۳} تا می امون وخت، ایمانداران ره کیتاب موقدس شرح دن و خاندن جا موشغول بوبو و خودا کلام اوشان ره موعیظه بوکون. ^{۱۴} هو زما ت کی کیلیسا پبله کسان تی سر رو دس بناده، خودا، پیغامان و نوبوتان جا، تره مخصوص عطایان فادا، آ عطایان جا بیترین شیکل ایستفاده بوکون. ^{۱۵} آ کاران خب دیقت بوکون و تومام تی وجود اوشان ره وقف بوکون کی تی پیشرفت همه کس ره آشیکار به. ^{۱۶} دیقت امرأ تی طرز زندگی و اموجهیانم بیا. آ کاران دورون قایم بییس، چونکی اگه اطو بوکونی، خودا تی را و روشان جا، هم تره نیجات دهه و هم اوشانی کی تی گب ایشتاوده.

بخش ۵

ویوه زناکان، کیشیشان و غولامانِ امرأ رفتار کودن

^۱ پیر مرداکِ امرأ هیوخت برزخ گب نوازئن، بلکی اونِ تی پئز مأنستن ایحترامِ امرأ نصیحت بوکون. جوآنانِ امرأ تی برارانِ مأنستن، محبتِ امرأ گب بزن. ^۲ پیر زناکانِ امرأ تی ماز مأنستن و جوآنِ کورانِ امرأ تی خاورانِ مأنستن رفتار بوکون و تی فیکرانِ همیشک اوشانِ ره پاک ببه.

^۳ ویوه زناکانِ بدار و مورأقت بوکون، البت اگه هیکس نازده کی اوشانِ جا مورأقت بوکوئه. ^۴ ولی اگه زاکانِ یا ئوهمیانی دازده، اوشانِ وستی او ویوه زناکانِ بدارد و باموجد کی خوروم کردکارانِ خانه جا شورو بوکوند و جه اول، خوشانِ دینِ وستی خوشانِ پئر و مار و آباء اجدادِ بجا باورد. آن ایچی ایسه کی خودایِ خوش آیه و راضی کوئه.

^۵ زناکی، راسرأسی ویوه ایسه کی واقعن آ دنیایِ دورون هیکس ناره و اونِ چوم و اومید خودا رو نهأ و روج و شب دوعاً دورون خودا جا یاور خایه. ^۶ ولی ویوه زناکی کی بیکار گریه و بدگویِ کونه الواتی کونه، هه زندیگی دورون، بمرده ایسه. ^۷ آن وستی شیمی کیلیسا موقرراتِ جا ببه، کی اعضا بداند کو کار دوروسته و اونِ انجام بدد.

^۸ ولی اگه اینفر خو قوم و خویش، و بخصوص خو خانوارِ اعضایِ توجه نوکوئه، راسرأسی ایمانِ اینکار بوکوده؛ هطوچی آدم، ایتا کافرِ جَایم کمتره. ^۹ فقد ویوه زناکی، کیلیسا حیمایت فاگفتنِ ره ثبت نام بوکون کی شصت سال بوجورتر سندِ سال بداره و خو مرداکِ کی بمرده، وفادار بوبوسته بی. ^{۱۰} هطوچی ویوه زناکانِ وستی خوروم کردکارانِ بوکوده بید، زاکانِ آموختن، غریبهیانِ جا پذیرایی کودن، موقدسِ آدمانِ پایِ شوستن، رنج بیدکانِ یاور دننِ مأنستن و هطو انکی خودشانِ هرتا خوروم کار ره وقف بوکوده بید.

^{۱۱} ویوهیانی کی آشانِ جا جوآنترد، آ گورو دورون قوبیل نوآکودن، چونکی او وخت کی آشانِ خاستهیانِ کی جیسم شینه او عهد کی مسیح بیسپار دده غلبه بوکوئه، بازم خایده مرد ره بید. ^{۱۲} اطویِ اولی عهدی کی مسیح امرأ دؤسته بود ایشکینِ وستی محکوم بده. ^{۱۳} جه آن بوگذریم، جوآن ویوه ایمکانِ داره بیکاری و تنبلی عادت بوکونه و آ خانه او خانه بگرده و ایتا اویتا ره بدگویِ بوکونه و الباقیانِ کار دورون فوضولی بوکونه، هچین گب بزنه. ^{۱۴} پس می نظر انه کی بپتره کی جوآن ویوهیانِ مرد ره بید و زای باورد و خانه داشتنِ موشغول بد کی هیکس نتانه کیلیسا جا عایب و ایراد بیگیره. ^{۱۵} چونکی هطو کی معلومه بعضی جه ویوهیانِ، کیلیسا جا رو و اگر داند، شیطانِ دونبالسر را دکفتده.

^{۱۶} ایوارده تیکرارِ کونم کی هرتا ویوه زناک قوم و خویش وستی اونِ خرچ فاده و آ بار کیلیسا کول نند کی کیلیسا بتانه ویوه زناکانی بداره کی راسرأسی هیکس نازده.

^{۱۷} او پبله کسانِ کی کیلیسا کارانِ خب سامان دده، اوندی کی وست ببه ایحترام و دسموزد آشانِ حق ایسه،* بخصوص اوشانی کی موعیظه و خودا کلامِ اموج دنن میان حق سعی زنده. ^{۱۸} چونکی موقدس کیتابانِ دورون بامو: «گاب دهن خرم کوبی ره دنود و وئال کار

* ۱۷:۵ اصلی دسخط میان بامو: «دو برابر ایحترام لایق ایسد».

موقع تی خرمَن جَا بوخوره» و ایتا جَا دِهیم بفرمأسته: «چونکی کأرگر خو موزد حق دأره»*
 ۱۹ اگه ایتا جِه پيله كسأَن ايفترأ بَزَنَد، اَوَن قوبيل نوأكودن مگه آنکی دو سه نفر شأهيد،
 اَوَن تَأَييد بوكوند. ۲۰ اگه معلوم ببه کی گونا بوکوده و أستی همه كس ورجأ اَوَن تَنبيه بوکونی
 کی البأقیأَن ره درس عيبرت ببه.

۲۱ تَرَه، خودا و عيسا مسيح و موقدس فَرشتهيأَن جَا قسم دَهَم کی ا دستورأَن بی آنکی
 هيکس طرف بيگيري ايجرأ بوکونی و افراد میأَن فرق ننی. ۲۲ کيليسا خيدمت تعين کودن
 ره افراد دس نَهَن دورون توندأ تَأکیدي نوأکودن. ديگرأَن گونايأَن دورون شيريك نوأبوستن.
 تَرَه پأك و موقدس بَدأر.

۲۳ خُبَه کی جغر ز آب، بعضی وختأَنم تی مأده نأرأحتی ره، اييچه شرأب و أخوری، چونکی
 خيلي وختأَن نأخوش أحوأل بی.

۲۴ بعضيتأَن گونايأَن موشخصه و اوشأَن قيصأوت ره بره. ولی بعضيتأَن ده گونايأَن بازون
 بيرون آيه. ۲۵ أطويي، بعضيتأَن خُب و شريف کأرأَن همه كس ره روشنه و اگهيم هسأ
 روشن نبه، ایتا روح أشيكأَر به.

* ۱۸:۵ تنبيه ۴:۲۵ و لوقا ۱۰:۷.

بخش ۶

^۱ ہمتاً مسیحی غولامان و آستی خوشان اربابان امرأ نہایت ایحترام امرأ رفتار بوکوند کی مردوم خودا نام و اون اموج بدگویی نوکوند. ^۲ اگہ اربابم مسیحی ببہ، نوأ اون جا سوء ایستفادہ بوکوند و کار جیر جیویزد، بلکی برعکس و آستی بیتر کار بوکوند، چرہ کی ایتا مسیحی برار خیدمت کوئدہ.

ایشتیوا اموج و پولدوستی خطر

آنوکتھیان ایمانداران باموج و آشان تشویق بوکون کی اوشان ایجرا بوکوند. ^۳ اگہ اینفر ایجور دہ باموجہ و امی خوداوند عیسا مسیح دوروست اموج امرأ و دینداری اموجہیان امرأ موافق نبہ، ^۴ آجور آدم گولاز جا پور بہ و درک و فام جا خالہ بہ و دوس دارہ کلمات مانی رہ ناخوشی امرأ جنگ دعوا و درگیری بدارہ، ایچی کی باعیث بہ حسودی، بوگو موگو، بی حورمتی گبان، شیطانی بدگومانیان ^۵ و ہمیشکی درگیری افراد میان کی آشان عقل فاسید بوستہ و حنقت پوشت کودد بوجود باہیہ و گومان کوئدہ کی دین داشتن امرأ تاند مال و مینال بدس باورد!

^۶ ولی دین داشتن قانع بوئون امرأ، ایتا پیلہ تیروته. ^۷ آمان ایچی امی امرأ آ دنیا دورون ناوردیم و چیزیم نبریم. ^۸ پس اگہ لیوأس و غذا امرہ وستہ و آستی قانع و راضی بیبیم. ^۹ چونکی اوشانی کی مال و مینال جم کودن دونبال دوودہ، دئر یا زود ناخوشی کاران دس زندہ؛ آ کاران، خودشان ضربہ زنہ، اوشان فیکر فاسید کونہ، اوشان خراب کونہ و نابودی ور فاکشہ. ^{۱۰} چونکی مال و مینال دوس داشتن، ہمہ جور شرور کاران ریشہ ایسہ. بعضیان کی مال و مینال آروزو داشتید، ایمان جا رو و اگر داندہ، خوشان جور و آجور دردان گریفتار کودد.

تیموتائوس وظیفہیان

^{۱۱} آی تیموتائوس، تو مرد خودایی! آ زشت کاران جا ترہ جیویزان و راستی و پرهیز کودن ترہ پیش بیگیر؛ خودای اعتماد بدار؛ آمان محبت بوکون؛ صبر بدار و مہروان بوبو. ^{۱۲} ایمان خوروم جنگ دورون بخبی جنگ بوکون و او ہمیشکی زندگی بڈس باور کی خودا ترہ اون رہ دوخادہ، ہو زماٹ کی ایتا عالم شاییدان ورجا خوروم ایعتراف بوکودی. ^{۱۳} او خودایی ورجا کی ہمہ کس زندگی ببخشہ و مسیح عیسا ورجا کی شوجاعت امرأ پنتیوس پیلانسن روبرو شہادت بدأ، ترہ نصیحت کونم ^{۱۴} کی توماخ خودا دستوران انجام بدی کی کسی نتانہ جہ آسہ تا امی خوداوند عیسا مسیح امون زماٹ تی دورون عایی بیافہ؛ ^{۱۵} چونکی موتبارک خودا کی تننا قادیر بوجور مرتبہ و شاة شاهان و سرور سروران ایسہ، ہو زماٹ دورون کی تعیین بوکودہ مسیح روانہ کونہ. ^{۱۶} فقد اون ایسہ کی سرمدیہ و ایتا نور دورون ایسا کی ہیکس تاب نارہ اون نیزدیک بہ و ہیکس اون نیدہ و نیدینہ. عزیت و قدرت ہمیشک اون رو ببہ. آمین.

^{۱۷} اوشانی کی آ دنیا دورون مال و مینال دازدہ بوگو کی گولاز نوکوند و اون اومید دئودد چونکی دئر یا زود جہ بین شہ، بلکی اوشان اومید خودای ببہ کی ہرچی خاییم خو سخاوت امرأ، امرہ فراہم کونہ تا اوشان جا لیدت ببریم. ^{۱۸} آشان بوگو خوشان مال و مینال

خیر را دورون خرج بوکوئد و خوروَم کردکاران دورون مال و مینال بدارد، شادی امرأ
 محتاجان یاور بدد و همیشک حاضیر ببَد کی مال و مینال جا کی خودا اشان فادأ، دیگرانم
 سود فآرساَند. ۱۹ ا خوروَم کردکاران امرأ، اشان راس راسی گنج خوشان ره جم کوئده کی
 آینده ره ایتا قائم پاکار ایسه کی او زندگی کی راس راسی زندگی ایسهی بدس باورد.
 ۲۰ ای تیموتائوس، اونچی کی خودا تره امانت بیسپارده، بدار. تره بیخود گبان امرأ درگیر
 نوآکودن، بخصوص اوشان کی عیلم و دانش جا دم زنده. ۲۱ بعضی جه ا دسته آدمان، هه
 بحثان و اسی خوشان ایمان جه دس بداده.

خودا فیض تی امرأ ببه.

تازہ عہد

رشت گیلکی

دوم تیموتائوس

پولس دومی دسخط تیموتائوس رہ

صورتنامه

۱		بخش ۱
۳		بخش ۲
۵		بخش ۳
۶		بخش ۴

پولس دویمی دسخط تیموتائوس ره

بخش ۱

۱ اَنامه جِه پولس ور ایسه کی خدا ایر آده امرأ، عیسای مسیح رسول و پیغام رسان ایسه. من مأمور بوبوستم کی خدا ا و عدهی همه جیگا پخش کونم کی هر کی مسیح ایمان باورده، ابدی زندگی بداره.

۲ اَنامه می جان دیل زای تیموتائوس ره نیویسم.

جِه خودای پتر و امی خدا عیسای مسیح، تره فیض و بخشش و آرامش خایم.

وفاداری ره تشویق کون

۳ او وخت کی مودام، شبندروج می دوعایان میان تره یاد آورم، خودای شوکر کونم، خودایی کی تمیز و یجدان امرأ، می پتران مأنستن خیدمت کونم. ۴ نانی چنقدر دوس دارم تره بیدیم و تا چنقدر تی دوواره دنن جا خوشال بم، چونکی همیشک هو آرسویانی کی سیوا بوستنه زما ت فوکودی، به خاطر آورم. ۵ هیوخت جِه خاطر نبرم چی بی شيله پيله ایمانی خوداوند ره داشتی، دوروست تی مار یونیکی و تی نه نه لوئیز مأنستن و ایطمینان دارم کی هسایم تی ایمان هوندر قایمه. ۶ هنن و اسی خایم تره یاد باورم کی هو عطایی کی خودا جا تی دورون نه اول بدی، هو عطایی کی خودا، دوعا زما ت و او وخت کی تره دسگوداری بوکودم، تی جان میان بینشته. ۷ هو روحی کی خودا امره ببخشه، نه ترس روح، بلکه قوت و محبت و نظم و اینضباط* روح ایسه. ۸ هیوخت شهادت دنن جا ایتا اویتا ره درواره خودا، عایب نواداشتن. هوطویم می جا کی اونی و اسی زندان دکفتم عایب نواداشتن، بلکه او قدرت کی خودا تره بخشه توکول امرأ، تونم آماده بیس کی می امرأ اینجیل و اسی اذت آزار بیبی.

۹ خودا بو کی امره نیجات بدا و موقدس زندگی ره اینتخاب بوکوده، نه کی امان لیافت داشتیم، بلکه قبل آنکی دونیای چاکونه ایر آده بوکود خو بخشش عیسای مسیح جا امره نیشان بده. ۱۰ آسه، امی نیجات بدا کس عیسای مسیح ظوهور امرأ، اونی ایر آده ظاهیر بوسته؛ اون مرگ قدرت بشکنه و امره هو رای کی ابدی زندگی بودورون شیم نیشان بدا کی بی شک اون اینجیل پیغام ایمان داشته؛ ۱۱ ا پیغام و اگویا کون و مؤختن و اسی ایسه کی خودا مَره اینتخاب بوکوده کی اونی رسول و پیغام رسان بیم. ۱۲ هنن و اسی ایسه کی زندان میان اذت آزار بوستاندرم، اما عایب نانم کی ایتا موجریم مأنستن زندان دورون ایسام، چونکی دانم کی ایمان باوردم و ایعتما د بوکودم، و دانم کی اون تائنه می امانت صد در صد تا خو و اگر دستن روح حیفظ بوکونه.

* ۷:۱ یا «صبر داشتن».

۱۳ می گبان و دوروست آموجهیان کی می جا بشتاوستی، قائم دوجوک و اوشان جا سَرمشق فَاگیر، بَخصوص هو ایمان و محبت جا کی عیسای مسیح بَخشه. ۱۴ هو خوروم امانت، ینی ایلاهی عطایان کی روح القدس یاور امرأ تی دورون نھا، قائم بدار.

۱۵ هوطو کی دانی، تومام مسیحیان کی آسیا ایالتان جا آیه بامؤبید، مَره ول کودد و بوشوئده، حتا فیجلوس و هرموجنسم مَره ترک کودد. ۱۶ خوداوند انیسیفوروس و اونی خانوار خو محبت و بخشش فادّه، چونکی مودام می دین و اسی بامو و مَره قوت قلب بو و مَره خوشال کودی. اون هیوخت می زندانی بوستن و اسی عارناموس ناشتی، ۱۷ بلکی هطو تا فارسیه روم، همه جا می دونبال بگردسته و بیلاخره مَره بیافته. ۱۸ خوداوند، مسیح روج و اگردستن دورون اون رحمت بوکونه. تو خودت خیلی خُب دانی کی اونی کاران افسس میان چنقدر موفید بو.

بخش ۲

ایتا فداکار سرواز مسیح ره

^۱ پس تو می پسر، هو فیض میان کی خودا، در مسیح عیسا تره ببخشه، پور قوت بوبو.
^۲ هو آموجهیان کی جم میانی می جا بشتاوستی، اوشانی کی ایعتما داری بیسپار کی اوشانم بتاند الباقی باموجد.

^۳ عیسا مسیح ایتا خوروم سرواز مانستن، زحمت میانی تی سام فادن. ^۴ سروازان خوشانی فرمأندهیان راضی کون و اسی زندگی امرأ خوشان گریفتار نوکونده. ^۵ هوطویم ایتا بازیکن کی خایه موسابقه ببره، و استی تومأم موسابقه قانونان ایحترام بنه. ^۶ ایتا کیشاورز کی سخت کار کونه، و استی اولی نفری ببه کی ماصولان جا ایستفاده کونه. ^۷ او چی کی تره گم خب فیکر بوکون، چونکی خوداوند تره دانایی ببخشه کی اوشان بفا می.
^۸ هیوخت ا حقت جِه خاطر نبر کی عیسای مسیح خو زیمینی تجسم میان جِه داوود نتاج بو و بازون کی بمرده دووآره زنده بوسته. آن هو اینجیل پیغام ایسه کی تره و اگویا کونم، ^۹ آکار و اسی، زحمت میانی دکفتم و ایتا گوناکار مانستن زندان میان ایسام. هوطو کی مره زینجیل امرأ دوستده، اما نتانده خودا کلام زینجیل امرأ دود. ^{۱۰} ولی من حاضیرم ویشتر جِه آن خودا اینتخاب بوبوستهیان را میان زحمت بیدیم کی اوشانم نیجات و ابدی جلال جِه عیسای مسیح بیافد.

^{۱۱} آ گب قایل ایعتما ده کی:

اگه مسیح امرأ بمردیم، اونی امرایم زندگی کونیم. ^{۱۲} اگه سختیان تحمل بوکونیم، اونی امرایم پادیشایی کونیم.

اگه اون اینکار بوکونیم، اونم امره اینکار کونه.

^{۱۳} اگه بی وفا ببیم، اون وفادار مانه، چونکی نتانه خو ذات اینکار بوکوئه.

خودا مقبول خادم

^{۱۴} ا حقتان تی کیلیسا مردوم یاد باور، خوداوند ایسم امرأ اشان حوکم بوکون کی الکی موضوعیان و اسی جر و بحث نوکوند، چونکی ا بحثان فایده ناره هیچ، ضررم داره. ^{۱۵} تا جایی کی تانی حق سعی بزنی کی خودا تره قوبیل بداره، او کارگر مانستن کی شرمندگی و اسی دلیل ناره و خودا کلام دوروست انجام دهه. ^{۱۶} بیخودی و ناجور بحثان جا دوری بوکون، چونکی اینسان جِه خودا دور کونه. ^{۱۷} ا بحثان میان، گبانی بوگو بشتاو به کی هچین ناخوشی مانستن آدم جان دکفه. هیمیناوس و فلیطوس هوشانی ایسید کی بچگستد ا جور بحثان ره. ^{۱۸} ا دو نفر جِه دوروست را دور بوستد و دیگران مؤختاندرده کی قیامت روج فارسه، هطویم ایتا عیده ایمان ضعیف کوود. ^{۱۹} روحانی حقتان همیشک مانه و هیچی نتانه اون تکان بده؛ اصلی سنگ مانه کی پاکار اونی رو نه، ا دونه چی بینویشته بوبوسته کی: «خودا اوشانی کی راس راسی اونی شیند، شناسه» و «اوشانی کی خوشان مسیح شین دنده و استی ایشتیوا کردکاران جا دور بد.»

^{۲۰} پولدار آدم خانه میان همه جور ظرف نه، بعضی جِه ظرفان طلا و نقره جا چاکوده بوبوسته و بعضیتانم چو و گیل امرأ. او باارزش ظرفان جا، عالی کاران ره ایستفاده به و

آرزانَ ظرفانَ جا معمولی ڪارانَ ره. ۲۱ اونی کی خورَه گونا جا دُور بدآره، هو بأارزشَ ظرفَ مانَه و مسیح اونه عالی نقشه‌یانَ و اُسی ایستفاده کونِه.

۲۲ جِه هر چی کی جوانی شهوتانَ زیادَ کونِه بوگریز و اوشانی امرأ کی پاکِ دیلِ امرأ خودایِ دُوخانده، عیدالت، ایمان، محبت و صلحِ دونبالِ بوبو.

۲۳ بازَم تَرَه گم: تَرَه الکی بحثانَ و اُسی معطلَ نوأکودنَ، چونکی اَ بحثانَ غیظ و دعواَ بوجودِ آورَه. ۲۴ مردِ خودا نوأستی دعواَیی بَبه، بلکی و اُستی صبورِ بَبه و آرامشِ امرأ اوشانَ کی ایشتیواَ کوداندَرَد رَأست رَأ و رِ ببرَه. ۲۵ موخالفانَ و اُستی آرامش و خوش خُلقی امرأ هیدایتِ بوکونه، اَ اومیدِ امرأ کی خودا توبه‌یِ اَشانَ دیلِ میانِ تاوَدِه کی حَققتَ بشناسَد ۲۶ وعاقیلَ بد و شیطانَ دَامَ جا کی اَشانَ خو اسیرِ چاکوده کی اونی ایراده‌یِ بَسرانجامِ فارسانَد، آزادَ بد.

ایتفاقانی کی آخری روجان مردوم ره دکفه

۱ اما اَنم و اُستی بدانی کی آخری روجان دورون خیلی سخت زماَتان ایتفاق دکفه،
 ۲ چونکی مردومان اَطو بوبوستده: خودخاه، پولدوس، هر کی فقد خورَه قوبیل داره، مغرور،
 بد دهن، خو پئر و مار جا فرمان نبره و شوکرگوزاری نوکونه، هیچی موقدس نانه.
 ۳ هوطویم محبت ناره، گودشت ناره، بهتان زنه، گونایان دونبالسر را دکفه، توند اخلاق و
 خوروم کاران جا تنفر داره. ۴ او زماَت، خیانت کودن ریفافت میان ایتا عادی کار بنظر آیه.
 اینسانان لیدت بردن ویشتر جه خودا دوس دارده؛ ۵ ظاهیر میان آدمان باخودا ایسده اما اون
 قودرت اینکار کوئده. آجور آدمان امرأ کاری نواداشتن.
 ۶ هه آدمان ایسده کی هیزارتا جوفت و کلک امرأ مردوم خانهیان بودورون شده و زناکانی
 امرأ کی عقل دوروست و حیسابی نارده و پیشتران گونا کودیدی، ریفق بده و خوشان غلط
 آموجهیان اوشان آموئده. ۷ آجور زناکان اوشان کی تازه آموجهیان آورده، دونبال کوئده،
 اما هیوخت حنقت شناخت نیافده. ۸ هوطو کی ینیس و یمبریس، موسا امرأ موخالفت
 بوکودده، ا معلمانم حنقت و راستی امرأ موخالفت کوئده؛ اشان کثیف و فاسید فیکران دارده
 و خوشان ایمان جا و اگر دستده. ۹ اما همیشک اَطو نمانه و ایتا روج گومرای و اشان نادانی
 همتان ره آشیکار به، هوطو کی ینیس و یمبریس نادانی آشیکار بوبوسته.

پولس نصیحتان و سیفارشان تیموتائوس ره

۱۰ اما تو، تیموتائوس خودت دانی کی من چی آموچ دهم، چوطو زندگی کونم و می نقشه
 زندگی دورون چیه. تو، می ایمان و صبر و محبت و ایستقامت جا و آخوری ۱۱ و شاهیدی
 کی چی زحمتان و عذابانی اینجیل پیغام و آگویا کودن ره بگشتم؛ تره کی یاده انطاکیه، قونیه
 و لیستره میان چی سختیان و رنجانی بیدم. اما خوداوند مره جه همه اشان نیجات بدا.
 ۱۲ راسراسی، همتان کی خایده خودا ایراده موطابق زندگی بوکوند مسیح عیسا دوشمنان
 جا اذت آزار دینده. ۱۳ اما گوناکار آدمان و دورغگو دین عالیمان، روج بروج بدتر بده،
 خیلیان گول زنده و خودشانم شیطان گول خورده.
 ۱۴ ولی تو و اُستی اونچی کی باموختی، کامیل ایمان بداری. اونی دوروستی جا ایطمینان
 داری چونکی دانی اوشان قابیل ایطمینان آدمان جا باموختی؛ ۱۵ خودتم جه جاغلگی موقدس
 کیتابان باموختی. ا کیتابان تره حکمت دهه کی بدانی نیجات یافتن، جه عیسا مسیح، ایمان
 را ایمکان داره. ۱۶ هطویم، تومام موقدس کیتابان، خودا جا ایسه و خوروم چی ایسه کی
 حنقت آمره آموچه و اونچی کی امی زندگی میان دوروست نییه، آمره تذکر دهه. هطویم
 او وخت کی ایتا رای ایشتیوا شیمی، آمره ایصلاح کونه و اونچی کی دوروسته آمره
 آموچه. ۱۷ خودا، خو کلام امرأ، آمره جه هر ور آماده کونه کی همه کس خبی بوکونیم.

بخش ۴

^۱ خدا و عیسای مسیح حضور کی ایتا روح زندہ یان و مورده یان قیضاوت کونه، ترہ امر کونم کی ^۲ کلام موعیظہ بوکونی۔ هر موقیت میانی، وخت و بی وخت، آمادہ بوبو۔ صبر زیاد امر ایمانداران باموج و اوشان ایصلاح و تنبیه و تشویق بوکون۔ ^۳ چونکی زماتی فارسیہ کی دہ مردوم حنقت گوش نڈدہ، بلکی معلمانی دونبال شدہ کی اوشانی باب میل گب زندہ۔ ^۴ اشان دیقتی خدا راسر اسی پیغام کلام نازدہ، بلکی کورمال کورمال افسانہ یان دونبالسر شدہ کی گومرا کوئدہ۔

^۵ ولی تو تومام شرایط دورون قایم بیس و جہ خدا را زحمت کشن نوآترسن۔ مردوم مسیح ور ہیدایت بوکون و تی وظایف کامیل انجام بدن۔

^۶ چونکی اسہ ایتا فوکودنی ہدیہ مانستن، فووستاندازم و می مرگ زماٹ فارسیہ۔ ^۷ خوروم جنگ دورون خب بجنگستم و ا موسابقہ تومان کودم و می خدمت وفاداری امر انجام بدام۔ ^۸ اسہ ایتا تاج آسمان میان می رافا ایسا، هو تاج کی امی خداوند مسیح، او عادیل قاضی خو و اگر دستن روح رہ مرہ فادیہ، نہ مرہ بلکی تومام اوشان کی خوشان زندگی دورون نیشان بدادہ اونی رہ ایشتیاق داردہ و اون رافا ایسادیہ۔

پولس آخری گبان

^۹ حق سعی بوکون کی ہرچی زوتر می ورجا بایی، ^{۱۰} چونکی دیماس مرہ ترک کودہ؛ اون ا دونیا کاران علاقہ داشتن و دیل دوستن و اسی بوشو تسالونیک۔ ہطویم کریسکیس بوشو غلاطیہ و تیتوس بوشو دلماتیہ۔ ^{۱۱} فقد لوقا می امرایہ۔ هر وخت اموندی، مرقس تی امر باور، چونکی اونی امر کار دارم۔ ^{۱۲} تیخیکوس دہ آیہ نئیساً چونکی اون اوسہ کودم بشہ افسس۔ ^{۱۳} او وخت کی اموندی، ترہ جہ خاطر نشہ کی می عبائی کی ترواس میانی کارپوس ورجا بنام تی امر باوری۔ ہطویم کیتابان، بخصوص هو بینیویشتہ یانی کی پوست جا ایسدم باور۔

^{۱۴} ایسکندر میسگر خیلی مرہ بدی بوکودہ؛ خداوند خودش اون تنبیه بوکونہ۔ ^{۱۵} تونم اونی جا دور بیس، چونکی امی گبان ضد ویریشته۔

^{۱۶} اولی محکمہ جلسہ میان، ہیکس می کومک و اسی، جلسہ میان حاضیر نوبوستہ؛ ہمتان مرہ ترک کودد۔ اومید دارم کی خدا ا ایشتیوائی اشان رہ بحیساب ناورہ۔ ^{۱۷} اما خداوند خودش مرہ یاور بدأ و فورصت بدأ کی شوجاعت امر اینجیل نیجات پیغام تومام دونیا قومان گوش فارسانم۔ اون مرہ جہ حتمی مردن نیجات بدأ و ولأشتہ کی شیران طوعمہ بیم۔ ^{۱۸} ہطویہ، خداوند مرہ هر ناجور ایتفاق جا حیفظ کونہ و سلامتی امر، خو آسمانی جاجیگایان فارسانہ۔ جلال تا ابد خداوند شین ببہ۔ آمین

پولس آخری سلامان

^{۱۹} می سلام پریسکیلا و آکیلا برسان، ہطویم اوشان کی انیسفوروس خانہ ایسادیہ۔ ^{۲۰} راستوس قرنتس میانی بیسیا؛ تروفیموس کی ناخوش احوال بو، میلیتوس میانی ترک کودم و باموم۔ ^{۲۱} حق سعی بز قبل آنکی زمستان بایہ، آیہ بیسی، یوبولوس، پودنس و لینوس، کلادیا و ہمتا براران سلام رسانیدی۔ ^{۲۲} عیسای مسیح خداوند تی روح امر ببہ۔ خدا فیض شیمی امر ببہ۔

تأزہ عہد

رشت گیلکی

تیتوس

پولس دسخط تیتوس ره

صورتنامه

۱		بخش ۱
۳		بخش ۲
۴		بخش ۳

پولس دسخط تیتوس ره

بخش ۱

۱ اَنَامَه جَه پولس ور ایسه، خدا غولام و عیسا مسیح رسول. من اوسه بوبوستم تا خدا اینتخاب بوبوسته یان ایمان تقویت بوکونم و اَشان باموجم کی جَنقَتی بَشَناسد کی اوشان نیشان دِهه چوطو زندگی بوکوند کی خودای خوش بایه. ۲ ا جَنقَت اَشان ایطمینان دِهه کی همیشکی زندگی دآرده، او زندگی کی او خدا کی دورغ نیگه، جَه ازل اونی وعدهی بدابو ۳ و آسه، دوروست هو زماَت کی قرار بو، اون جَه او موعیظه کی امی نیجات بدأ کس، خدا دستور آمرأ، مره بیسپارده بوبوسته، و اَشکافانه.

۴ اَنَامَهی تیتوس ره می رأس راسی زای امی هم ایمانی دورون نیویسم:

امی پئر خدا و اونی کی آمره نیجات بدأ، مسیح عیسا جا تره فیض و آرامش خایم.

تیتوس وظیفه کریت دورون

۵ تره ان و اسی کریت جزیره دورون بنام تا هرچی کی تومان نوبوسته، دیچین و اچین بوکونی و هرتا شهر دورون هوطو کی تره رانمایی بوکودم، پيله کسان اینتخاب بوکونی. ۶ پيله کس *زندگی و اُستی بی عایب بیه، اون و اُستی خو ایتادانه زناک ره ایتا باؤفا مردای بیه و اونی زاکانم ایمان بدآرد و هیکس نتانه اَشان ایتا محله گرد و یاغی مانستن فاندره. ۷ چره کی پيله کس، خدا کار ایداره کودن مسئول ایسه و جَه ا خاطر و اُستی بی عایب زندگی بدآره؛ هطویم نو اُستی نفام گیری بوکونه و توند آدم بیه، مشروب بوخوره و جنگ و بوگو موگو دونبال بیه. مال و مینال کاران میانم و اُستی جَه نادوروستی و متقلب گیری دوری بوکونه ۸ و هطویم و اُستی میهمان بدآشته آدم بیه و خوروم کاران خوش بدآره. اون و اُستی دوروست، مونصیف، پاک و خوددار بیه. ۹ و اُستی او رأس راسی چیزانی کی باموخته، ایمان و قایم ايعتقاد بدآره کی بتانه اوشان، الباقیانم باموجه و اوشانی کی اَشانی آمرأ موخالفت کوندهی، نیشان بدد کی ایشتیوا کوداندرد.

۱۰ چونکی خلیان یاغی و نافرمان ایسد، بخصوص او دسته جَه یوهودی نتاچ مسیحیان کی باور دآرد، مسیحیانم و اُستی یوهود دین احکام انجام بدد. ولی اَشان گبان پوچ و اویر کونه. ۱۱ پس و اُستی اَشان دهن دُستن، چونکی خلی خانواران اَشان گبان و اُسی راست را جا کج بوشود. ا معلمان کی اَطویی اموج دده، فقد خوشانی مالی سود فیکر کونده. ۱۲ حتا ایتا جَه خودشان کی ایدعا کونه پیغمبره، دروآرهی اوشان بوگفته: «کریت آدمان، همتان دورغ گده؛ لش حیوان مانده کی فقد شکم و اُسی زندگی کونده.» ۱۳ اونی گب دوروسته. هن و اُسی لازیمه کی کریت مسیحیان خلی قورص حوکم بوکونی کی خوشان ایمان و اعتقاد

* ۶:۱ یا «ناظیر».

دورون قوی بښد^{۱۴} و ولان یو هوډ دأستأن و او آدماڼ گبان کی جہ رأست رأ کج بوشوؤده، بشتاؤد.

^{۱۵} اونی کی اون دیل پاک ببه، همه چی اونی ره پاک؛ ولی اونی کی سیا دیل دأره و ایمان نأره، هیچی اونی ره پاک نییه چونکی هم اونی فیکر فأسید و کثیف و هم اونی ویجدان. ^{۱۶} اَطوچی آدماڼ ایدعا کوند کی خودای شنأسد ولی خوشان کردگار امرأ اون اینکار کونده. آشان حال بهمزن و یاغی ایسد و هیتأ خوروم کار ره بدرد نوخورد.

بخش ۲

مختلف گورو یان وظیفہ یان

۱ ولی تو دوروست زندگی کون را روشن اوشان باموج. ۲ پیر مرد اکان باموج کی سنگین و جا دکفته و پرهیزکار ببد، دوروست ایمان بدآرد و همه کار جہ سر محبت و صبر داشتن انجام بدد.

۳ پیر زناکاتم باموج کی خوشان زندگی و کردکار دورون جا دکفته ببد، پوشت سر گوئی نوکوند، شراب خوردن اسیر نبدد، اونچی کی خورومچیه الباقیاتم باموجد ۴ کی بتاند جوان زناکان باموجد کی چوطو خوشان مرد و زاکان دوس بدآرد، ۵ عاقیل و نجیب ببد و لایق خانہ دار و مرد رہ سربراہ عیال ببد کی هیکس خودا کلام بد گفتن رہ بهانہ نیافہ.

۶ هطویم، جاہیلان اندرز بوکون کی پرهیزکار و عاقیل ببد. ۷ خودتم واستی هرتا خوروم کار انجام دنن امر، اشان رہ نومونہ بیبی؛ تی اموختن دورون صاف و صادق و جدی بوبو.

۸ تی گبانم واستی منطقی ببه و عقل امر جور بایہ تا اوشانی کی تی امر موخالفت کونده جہ ا خاطر کی فرصت نیافده امی جا بد بگد، خجالت بوخورد.

۹ غولامان اندرز بوکون کی خوشان ارباب دستوران جا فرمان ببرد و حق سعی بزند کی هرتا کار دورون اشان رضایت بدس باورد؛ خوشان ارباب امرایم توک بتوک ناید؛ ۱۰ یاد باور کی اشان جا دوزدی نوکوند بلکی خوشان کردکار امر نیشان بدد کی همه جورہ شا اشان اعتماد کون، او طویی کی اموختن درواری خودا و امی نیجأت بدا کس جہ هر جهت قشنگ چی و جالب ببه.

۱۱ چونکی خودا فیض ظاہیر بوسته، هو فیض کی تومام مردوم رہ نیجأت باعیت به ۱۲ و امرہ اموجہ کی جہ الوات گیری زندگی و خوشیانی کی گونا امر ایسه دس فاکشیم و پاک زندگی بدآریم کی خودای خوش بایہ. ۱۳ اگہ اطو زندگی بوکونیم، تانیم اومید و ایشتیاق امر او مووارک روچ رافا بیسیم کی اون دورون پیلہ خودا و امی نیجأت بدا کس، عیسا مسیح، شوکو و جلال امر نمایان به. ۱۴ اون خو جان امی گونایان و اسی فدا بوکود تا امرہ همتا شرور کاران جا نیجأت بده و امرہ پاک کونہ و امی جا ایتا قوم بوجود باورہ کی ایجور خاص اون شین ببه، خوروم کاران انجام دنن رہ خیلی موشتاق ببد.

۱۵ ا حنقتان باموج و مؤمینان اوشان انجام رہ تشویق بوکون. هر وخت لازیم بیدی، قدرت و اختیاز کامیل امر اشان تنبیه و ایصلاح بوکون. ولان هیکس تی گبان خار بحیساب باورہ.

مسیحی کردکار و زندگی

^۱ ایمانداران خاطر باور کی حاکیمان و حوکومت موقامداران فرمان ببرد و حورمت بند و دائیم خوروم کار کردن ره آماده بند. ^۲ اشان بوگو کی هیکس جا بد نگد و بوگو موگو جا دور بنیسد و راسر اسی فروتنی همه کس نشان بند.

^۳ امانم ای زما ت جاهیل و یاغی و اویر و شهوتان و کثیف لذتآن میان اسیر بیم. امی زندگی بوخل و کینه جا پور بو؛ همتان امی جا نیفرت داشتید، امانم همتان جا متغیر بیم. ^۴ ولی او زما ت فارسه کی امی نیجات بدا کس خودا، مهر وانی و لوطف آشیکار بو ^۵ و امره نیجات بدا، ولی نه امی خوروم کاران و اسی کی انجام بداییم بلکی فقد او رحمت و اسی کی امره داشتی. اون امی گونایان شوستن امرأ، روح القدس جا، امره ایتا تازه تولد و تازه زندگی ببخشه. ^۶ او کار و اسی کی امی نیجات بدا کس، عیسا مسیح انجام بدا، خودا روح القدس فراوانی امره ببخشه ^۷ کی اون فیض امرأ بی گونا بحیساب باایم و موطمین بیبیم کی همیشگی زندگی ارث بریم.

^۸ آ بینویشتهیان همتا راست و دوروسته. جه خاطر، خایم اوشان تاکید امرأ ایمانداران یاد باوری کی اشان دائیم خوروم کاران بوکوند، چونکی ا کاران همتا آمان ره خب ایسه و فایده داره.

^۹ تره بیخودی جدلان ره و شجره نامچیان و بوگو موگو شریعت سر درگیر نوکون، چونکی فایده ناره و دردییم دوا نوکونه. ^{۱۰} اگه اینفر تفرقه و سیوایی تاودان باعیت به، ایوار تا دو وار اون و اخور کون. بازون ده اون کار نواداشتن، ^{۱۱} چونکی دانی اطوچی آدم را اویر بوسته و گونا دورون غولطه خوره و خودش گونایان اون محکوم کونه.

پولس آخری سیفارشان و آخری سلامان

^{۱۲} خایم آرتیماس یا تیخیکوس تی ورجا اوسه کونم. هر زما ت ایتا جه آ دو نفر فارسه اویه هر چی زوتر بیا نیکوپولیس می ورجا چونکی تصمیم دارم زمستان ره اویه بیسم. ^{۱۳} تا اویه کی به، زیناس و آپلس یاور بدن تا خوشان سفر ایدامه بند و هر چی ایحتیاج دارد، اشان ره فراهم بوکون ^{۱۴} کی اطویی امی کیلیسیایان آمان یاد بیگیرد کی ضروری نیازان رفع کردن و خوروم کاران انجام دن ره تلاش بوکوند و خوشان زندگی بی فایده نوگذراند.

^{۱۵} تومام اوشانی کی می ورجا ایساد تره سلام فارسانده. تونم اویه ایمانداران ره کی امره دوس دارد سلام فارسان.

خوداوند فیض شیمی همتان امرأ به.

* ۵:۳ یونانی بینویشتهیان: «اون تازه بودونیا امون غوسل امرأ و تازه بوستنی کی روح القدس جا ایسه، امره نیجات بدا.»

تازہ عہد

رشت گیلکی

فیلیمون

پولس دسخط فیلیمون رہ

صورتنامه

بخش ۱ ۱

پولس دسخط فيليمون ره

بخش ۱

۱ اَنامه جِه پولس ور ايسه كي مسيخ عيسا اينجيل خوروم خور و اگويا كودن و اسي زندان دورون ايسا و جِه اَمي برارم تيموتائوس ور.

اَنامه فيليمون ره، اَمي جان ديل ريفق و همكار ره نيويستم، ۲ هطويم اَمي خاخور اَفيه و اَمي همسنگران، اَرخيپوس و او كيليسا ره كي تي خانه دورون چاكوده به.

۳ جِه اَمي پتر، خدا و اَمي خداوند، عيسا مسيح، فيض و ارامش شمره خايم.

دوعا كودن و شوكرگوزاري

۴ جان و ديل فيليمون، هر وار كي تره دوعا كونم، اول خدای تي وجود ره شوكر كونم، ۵ چونكي الباقيان جا ايشتاوم كي عيساي خداوند ره چي قورص ايماني داري و تومام موقدسان حق، يني ايمانداران حق دورون چي محبتي انجام ديهي. ۶ دوعا كونم ايمان و ايعتمادي كي خداوند داري، الباقيان ره و اگو بوكوني كي اوشان رويم اثر بنه و بيدند كي عيسا مسيح جا چي خوروم مواهب و خبياني تره فادأ بوبسته. ۷ منم تي محبت جا اي برار، خوشي و ديل ارامي بياقتم، چونكي تي مهرواني، ايمانداران ديلان تازه كوده.

پولس خاھيش انيسيموس و اسي

۸ جِه ا خاطر، اگه چي در مسيح حق دارم جيسارت بوكونم و تره دستور بدم اونچي كي دوروسته انجام بدی، ۹ ولي محبت و اسي، خوش دارم اون خاھيش كودن مانستن بگم. دوروسته، من، پولسي كي پير بوبستم، كي اسه مسيح عيسا خيدمت كودن و اسي زنداني يم بوبوستم، ۱۰ تي جا تمنا كونم مي زاي انيسيموس امرا كي او زمات كي زندان دورون ايسابوم، اون ره پتر ايماني بوبوستم، مهروان بيبي. ۱۱ انيسيموس (آن امرا كي اوني نام «موفيد» ماني دهه) قبلان تره موفيد نوبو، ولي اسه چي تره و چي مره موفيده. ۱۲ اسه كي اون و اگردانم تي ورجا، تومام آن مانه كي مي ديل اوسه كونم.

۱۳ خاستيم اون مي ورجا بدارم، تا ا زمات دورون كي اينجيل پيغام و اگويا كودن و اسي زندان دورون ايسام، تي عوض مره ياور بده. ۱۴ ولي نخاستيم بي انكي تو راضي بيبي ا كار انجام بدم كي تي خوروم كار مجبوري سر نيه، بلكي تي ميل و ايتيار جا بيه. ۱۵ شايد اون آن و اسي ايتا كوجه زمات تي جا سيوا بوبسته كي هميشك ره و اگرده تي ور، ۱۶ ولي ده غولام و برده مانستن نه، بلكي غولام جا بوجورتر، ايتا جان برار مانستن. اون مره خيلي عزيزايسه، ولي تره ويشتتر عزيزايسه، چونكي هم ايتا همنو ايسه و هم ايتا برار در خداوند. ۱۷ اگه راسراسي مره تي ريفق داني، هوطويي كي مي پيشواز بامويي، اون پيشوازم بيشي و اون قوبيل بوكوني. ۱۸ اگيم جِه پيشتر تره ضرر بزه يا تره بدهكارايسه، اون مي حيساب بنه. ۱۹ من، پولس، آن مي دس امرا نيويستم كي اون تره و اگردانم. اگه چي دووآره

یاد اوردن لازیم نییه کی تونم تی جان مَره مدیونی. ۲۰ اَطویی، می جان برار، اَ محبت می حق دورون بوکون کی می دیل کی خسته ایسه خوشال به و مسیح شوکر بوکونم. ۲۱ اَ نامهی تره نیویسم، چونکی یقین دأنم کی هر چی تی جا بخایم حنا ویشتر جه اون مره انجام دیهی.

۲۲ اَنم بَگم، ایتا اوتاقم مره آماده کون، چونکی اومید دارم کی خودا شیمی دوعای قوبیل بوکونه، ایجازه بده کی زود بایم شیمی ورجا.

۲۳ می همزندانی اپافراس، کی اونم عیسا مسیح اینجیل پیغام وَاگویا کودن و اسی زندان دورون ایسا، سلام رسانه.

۲۴ می همکاران، مرقس، ارسترخوس، دیماس و لوقایم سلام رسانده.

۲۵ امی خوداوند عیسا مسیح فیض شیمی روح امرأ بیه.

تازہ عہد

رشت گیلکی

عبرانیان

ایتا دسخط او مسیحیان رہ

کی جہ یوہود نتاجد (عبرانیان)

صورتنامه

۱	بخش ۱
۳	بخش ۲
۵	بخش ۳
۷	بخش ۴
۹	بخش ۵
۱۰	بخش ۶
۱۲	بخش ۷
۱۴	بخش ۸
۱۵	بخش ۹
۱۷	بخش ۱۰
۲۰	بخش ۱۱
۲۳	بخش ۱۲
۲۵	بخش ۱۳

ایٲا دسخط او مسیحیان ره کی ځه یو هوډ نتاځد (عبرانیان)

بخش ۱

عیسا مسیح خودا پسره

۱ خلی زماتان پیشتر، خودا چن وار و جور و اجور شیوهیان امرأ، ځه طریق پیغمبران، امی پيله بابایان امرأ گب بزه، ۲ ولی آخر روجان دورون، ځه طریق خو پسر، امی امرأ گب بزه. راسراسی، خودا همه چی اخیٲار خو پسر بیسپارده، و دویا و تومام موجودان، اون امرأ بوجود باورډ. ۳ خودا پسر، خودا جلال دتاوانه و تومام اون وجود، کامیل نشان ديه. اون خو پورقوت کلام امرأ تومام دویای گرداندره. اون بامو ا دویا دورون کی، خو جان فدا بوکونه، و امره پاک کونه، امی قدیم زندگی، کی گونا میان نها بوی، ځه بین بره؛ بازون، گولاز کون جاجیگا لجه سر، ینی موعال خودا راست دس بینشت.

مسیح پيله تری فرشتهیان رو

۴ اطوی، اون ځه فرشتهیان پيله تر بوبوست. اونی نامم ا پيله تری گوا ديه: «خودا پسر!» ان او نامی ايسه کی خودای پتر اون فادا، و ځه همتا فرشتهیان نام و لقب بوجورتره؛ ۵ چونکی خودا هیوخت هیتا ځه فرشتهیان فرمأسته: «تو می پسر؛ ایمر و من تی پتر بوبوستم.» * هطویم فرمأسته: «من اونی پتر یم، و اون می پسر.» * ۶ و هو زمات کی اونی پيله زای اموندوبو ا دویا دورون، فرمأسته: «تومام خودا فرشتهیان اون پرستش بوکوند!» * ۷ خودا درواره ی فرشتهیان فرمایه: «اون خو فرشتهیان باد مانستن اوسه کونه، و خو غولمان ول بیگفته آتش مانستن.» * ۸ ولی درواره ی خو پسر فرمایه: «آی خودا، تی پادیشایی تا ابد برقراره؛ تی حکومت اساس، عیدالت و راستی سر نها؛ ۹ تو عیدالت دوس داری و شرور کاران جا بیزاری؛ پس، خودا، ینی تی خودا، تره ویشتر ځه هر کی، شادمانی روغن امرأ مسح بوکوده.» * ۱۰ اون هطویم پسر گه:

«خودا وندا، ځه اول، تو زیمین پاکار بنایی، و آسمانان، تی دس امرأ چاکودی. ۱۱ اوشان ځه بین شده، ولی تو ایسایی. اوشان همه ژنډره لیواس مانستن، پوځده. ۱۲ ردا مانستن اوشان و اپیچانی و کُنه لیواس مانستن فیشانی. ولی تو ابدی ایسی و تره هیوخت تومان بوستن وجود

* ۵:۱ مزمور ۷:۲.

* ۵:۱ ۲ سموئیل ۷:۱۴ و ۱ تواریخ ۱۷:۱۳.

* ۶:۱ ۶ تنیه ۳۲:۴۳ (یونانی بینویشته).

* ۷:۱ مزمور ۱۰۴:۴.

* ۹:۱ مزمور ۴۵:۷.

نارہ۔»*

۱۳ خودا ھیٲا جہ خو فرشتہیان نوگفتہ: «می راست دس بینیش کی تی دوشمنان تی پا جیر بنگانم.»* ۱۴ چونکی فرشتہیان، روحانی ایسڈ کی فقد خدمت کوندہ، و یاور دنن و پاسنن رہ اوشانی جا اوسہ بدہ کی نیجائت ارث برده.

* ۱۲:۱ مزمور ۱۰۲:۲۵-۲۷.

* ۱۳:۱ مزمور ۱۱۰:۱.

نیجات جدی گیفتن ره هوشدار دئن

^۱ پس آسه کی بفامستیم عیسا مسیح چی پیلہ موقامی دأره، وأستی او پیغام و کلام کی بشتاؤستیم، دیقت امرأ توجه بوکونیم، نوکونه کی امی ایمان جہ دس بدیم. ^۲ چونکی اگہ او پیغام و کلامی کی فرشتهیان باوردد، ایعتبار داشتی و وأستی انجام بوبوسته بی، و هر کی اون خلاف عمل بوکوده، و فرمان نبرده بی، عیدالت امرأ موجازات بوستی، ^۳ چوطو ایمکان دأره کی امان موجازات جا، جیویزیم، اگہ آ پیلہ نیجات محل ننیم؟ چونکی آ خوروم خور اول عیسای خوداوند و اگویا بوکوده، بازین اوشانی کی اونی دهن جا اون بشتاؤستد، اون امره تأیید بوکودد.

^۴ خودایم او نیشانیان امرأ، عجایب غرایب کاران، جورواجور موجیزهیان و او عطایان امرأ کی روح القدس، خو ایراده امرأ فایدہ، آشان کلام دوروستی نیشان بدا.

خودا پسر، اینسان شمائل بیرون بامو

^۵ خاطر بدآرید کی خودا او بعدی دونیای، کی اونی جا گب زندریم، فرشتهیان فرمان جیر ننا. ^۶ اما ایتا جہ موقدس کیتابان دورون، اینفر گوا بدا و بوگفته: «اینسان چیسہ کی، تو اونی فیکر بیبی، و اینسان پسر، کی اون لطف بوکونی؟ ^۷ تو اونی موقام فقد ایچہ بیجیرتر* جہ فرشتهیان بنایی و عزت و ایحترام تاج اونی سر بنایی، ^۸ و همه چی اونی فرمان جیر بدآستی.»*

خودا همه چی، اونی فرمان جیر نهان امرأ، هیچی باقی ننا کی اونی جا فرمان نبره. ولی، تا هسایم نیدینیم کی همه چی اینسان فرمان جیر بیرون بامو بی؛ ^۹ ولی عیسای دینیم کی ایتا پیسخاله زما ت ره، فرشتهیان جا بیجیرتر بوبوسته و آسه امی و اسی خو جان فادان امرأ، خودا، گولاز و جلال تاج اونی سر بنا. دوروسته، خودا فیض امرأ، عیسا تومام دنیا آمان عوض، مرگ مزه و آچیشته. ^{۱۰} خودا، هو خودایی کی همه چی، اونی ره و اونی و اسی نهان، بامو کی خیلی جہ زاکان، جلال دورون ببره. هن و اسی، سیزاوار بو کی آشان نیجات بدا کس، ینی عیسای، اونی رنجان جا، او کمالی فارسانه، کی اونی پیغام آوردن انجام بوستن و اسی، لازیم بو.

^{۱۱} آسه کی امان عیسا امرأ، موقدس بوبوستیم، اونی پتر، امی پترم حیساب به. هن و اسی، عیسا عار ناشتی کی امره خو براران دوخانه؛ ^{۱۲} هوطویی کی خودای گه: «تی نام می براران و خاوران ره و اگو کونم، و آمان میان، تره ستایش کونم.»* ^{۱۳} و هطویم بفرماسته: «من خودای توکول کونم» ینی: «من و زاکانی کی خودا مره فادا.»* ^{۱۴} جہ اویہ کی آ خودا زاکان، اینسانده و گوشت و خون دارده، اونم گوشت و خون

* ۷:۲ «ایچہ بیجیرتر» عیبارت تانه آ مانی بدہ: «ایچہ زما ت ره».

* ۸:۲ مزمور ۴-۸.

* ۱۲:۲ مزمور ۲۲:۲۲.

* ۱۳:۲ اشعیا ۱۸-۱۷:۸.

بوابسته، و اینسان شمائیل بیرون بامو؛ چونکی فقد اینسان بوستن امرأ تأنستی، خو جان امره فاده و بیمیره، و خو مردن امرأ، شیطان قودرت جِه بین بیره، شیطانی کی مردن، ایختیاردار بو. ^{۱۵} فقد جِه ارأ بو کی تأنستی، اوشانی کی تومأم خوشان عمر دورون مردن جا زهله کودیدی و ترسن جا اسیر بود، آزاد کونه.

^{۱۶} دأنیم کی اون فرشتهیان یاور دنن و اسی نامو، بلکی بامو ا دونیا دورون، تا آدمائی کی آسمانی کیتاب گب امرأ، جِه ایبراهیم نتاج ایسد، بال بیگیره. ^{۱۷} آن و اسی لازیم بو کی اونم جِه هر ور، خو برار آن مانستن بیه، کی خودا ورجا، اینسانان و اسی ایتا دیلسوج و بأوفا پیله کاهین بیه و گونایان تاوان دنن زما، بتانه هو حال دورون، کی اینسان ره مهر و آن و بخشنده ایسه، خودا رهیم بأوفا بیه. ^{۱۸} چره کی، جِه اویه کی اون خودش عذاب بیده، و وسوسه بوابسته، تانه اینسان درد، او زما عذاب و وسوسه بوستن بفامه، و اون یاور دنن ره عجله بوکونه.

مسیح موقام جہ موسا بوجورترہ

^۱ پس آی جان دیل براران و خاخوران، آی سیوا و اکودہیان و خودا دوجین بوبوستہیان کی آسمان فارسیئن رہ دعوت بوبوستیدی، بایید دروارہی عیسا فیکر بوکونیم، او کسی کی ایعتارف کونیم خودا روسول و امی پیلہ کاہینہ.

^۲ عیسا، خودای، کی اون آ موقام سر بنا، وفا بوکودہ، هوطو کی موسا تومام خودا خانہ کاران دورون،* وفا کودن امرأ خیدمت بوکودہ. ^۳ ولی عیسا، چندر ویشتر جہ موسا، ایحترام و جلال داشتی، هوطو کی اون کی خانہی چاکونہ حورمت، خود خانہ جا ویشترہ. ^۴ هطویم، هرتا خانہ اینفر دس امرأ بوجور شہ، ولی فقد خودا ایسہ کی ہمہ چی بوجود آورہ.

^۵ موسا همتا کاران دورون خودا خانہی وفا کودن امرأ خیدمت بوکودہ، ولی اون فقد ایتا خیدمتگوزار بو؛ و جہ اول اون کی کار ویشتر، گووا دزن دروارہی او کارانی بو کی وستی خودا اوشان پسی گب بزہ. ^۶ ولی مسیح «پسر» موقام میان ایسا کی تومام خودا خانہ ایختیار دارہ. و آ «خانہ» امان ایمانداران ایسیم، آ شرط امرأ کی امی جورأت بداریم و او اومید دورون کی در مسیح داریم، پابرجا و قائم بیسیم. ^۷ هن و اسی ایسہ کی روح القدس امرہ و اخور کونہ، فرمایہ:

«اگہ ایمر و خودا صدای ایشتاویدی، ^۸ شیمی دیل سخت نوکونید، هو کاری کی شیمی پیلہ بابایان خوشانی یاغیگیری زماٹ رہ بوکودہ، و بیابان دورون مرہ ایمتحان بوکودہ. ^۹ او یہ، شیمی پیلہ بابایان، چهل سال می کاران بیدہ بود ولی بازم می صبر آزمایش و ایمتحان بوکودہ. ^{۱۰} هن و اسی او نتاج جا برزخ بوستم و بوگفتم: "آشانی دیل دایم می جا و اگرده و دہ می فرمان نبرده." ^{۱۱} پس می توندی میان قسم بوخوردم کی دہ هیذرہ می آسایش دورون را نیافده.»*

^{۱۲} پس آی جان براران و خاخوران، بپایید کی ایتا جہ شومان گوناکار دیل و بی ایمان دیل ناشتی بی، کی اون زنده خودا جا دور کونہ. ^{۱۳} بلکی هر روج، تا او زماٹ کی هنو، «ایمر و» دؤخادہ بہ، کس کس تشویق بوکونید، نوکونہ کی هیتا جہ شومان گونا گول بوخوره و اون دیل سنگ بہ.

^{۱۴} چونکی اگہ تا آخر پسی وفا بوکونیم و امی ایمان اولی روجان مانستن، امی ایعتما خودای قائم بداریم، بازون مسیح جلال دورون سام بریم. ^{۱۵} و موقدس کیتابان آ و اخور کودن جہ خاطر نبرید، کی فرمایہ: «اگہ ایمر و خودا صدای ایشتاویدی، شیمی دیل سخت نوکونید، هو کاری کی شیمی پیلہ بابایان خوشان یاغیگیری زماٹ رہ بوکودہ.»

^{۱۶} دانیدی اوشانی کی خودا صدای بشتاوستده و یاغیگیری بوکودہ، کیان بود؟ آیا هوشانی نبود کی موسا هیدایت کودن امرأ، مصر جا بیرون بامود؟ ^{۱۷} دانیدی کیان بود کی چهل

* ۲:۳ منظور جہ «خودا خانہ» هو عیبادت خیمہ ایسہ (ر.ک. خروج، فصل ۲۶)، چونکی پیلہ معبد جہ موسا زماٹ چن قرن پسی، بنا بوبوستہ.
* ۱۱:۳ مزمور ۷:۹۵ - ۱۱.

سألَ زَمَات، خُودايَ بَرزَخَ كُودَ اُنْدُوبُود؟ مَگَه هُوشَانِي نُوبُود كِي گُونَا بُو كُودَد وَ بَا زِين، اُوشَانْ
جَنَا زَه بِيَا بَانْ دُورُون بَگَفَت وَ جَه مِيَا ن بُو شُو؟ ^{۱۸} وَ خُودَا كِيَا نْ وَا سِي قَسَم بُو خُورَد وَ بُو كُفَتَه
كِي هِي زَه اُونِي اَسَايشْ دُورُون نَشْدَه؟ مَگَه دُرُو اَرَهِيْ هُوشَانْ نُوبُو كِي اُونِي جَا نَا فَرْمَانِي
بُو كُودَه بُو د؟ ^{۱۹} پَس دِينِي مَ كِي بِي اِي مَانِي وَا سِي نَتَا نَسْتَدَه بُو دُورُون بَشْد.

حق و سعی زنِ خدا آسایشِ دسرسی داشتنِ ره

۱ آسه، اَن اَمرا کی خدا وعدہ اونی آسایشِ بودورون شوئوَن و اُسی ہنو خو قوَت رو نہا، و اُستی ترس جا زہلہ بوکونیم، نوکونہ ایوخت معلوم ببہ کی اینفر جہ شیمی میان اونی فاگیتن جا کوتا بامو بی. ۲ چونکی ہو خورم خوَر، ینی اونی آسایشِ بودورون شوئوَن، اَمرہیم و اُگویا بوبوستہ، هو طویی کی اوشان رہ و اُگویا بوبوستہ بو، ولی اوشان رہ ہیذرہ فایدہ نوکودہ، چرہ کی اوشانی ایمان اَمرا کی فرمان بردہ بود، شیریک بوبوستد. ۳ فقد امان کی ایمان داریم، تانیم او آسایشِ دورون بیشیم، هو طو کی خدا بفرماستہ: «پس می توندی دورون قسم بوخوردم کی می آسایشِ ہی زماَت بودورون نشدہ.» آسہ کی، اونی کاران جہ دونیا بوجود امون زماَت، تومان بوستہ بو. ۴ چونکی موقدس کیتابان دورون، ای جا دروارہی ہفتومی روح اَطو بامو کی: «خودا ہفتومی روح میان، تومام خو کاران جا آرامی بیگیتہ.»*

۵ ولی و ازم بوجوری ایہیان میان فرمایہ: «می آسایشِ ہی زماَت نتانندہ بودورون بشد.» ۶ بازون، مردوم تانندہ خودا آسایشِ دورون بشد، ولی اوشانی کی پیشتر ا خوروم خوَر فاگیتہ بود، نافرمانی و اُسی بودورون نوشودہ. ۷ ہن و اُسی، خودا ایتا دہ زماَت تعیین بوکودہ، و اون «ایمرو» نام بنا. اون اَن خیلی سالان پسی، جہ داوود زوان بوگفتہ، بفرماستہ: «اگہ ایمر و خدا صدای ایشتاویدی، شیمی دیل سخت نوکونید»* کی خودا ا گبان بوجور خطان میانم و اُگویا بوبوستہ.

۸ چونکی اگہ یوشع او زماَت کی ایسرائیل قوم کنعان سرزمین دورون، برداندوبو، بتانستہ بی کی ا آسایشِ اوشان فادہ، دہ لازیم بوبوستی خودا خیلی زماَت پسی، دروارہی ایتا دہ روح آسایشِ فادان و اُسی گب بزہ. ۹ پس خودا قوم رہ شبأت روح آسایشِ باقی مانہ. ا موضوعا فامیم کی ایتا فرصت ایستراحت و کامیل آرامش و اُسی، ای جیگا خودا قوم رہ ینی امی رافا ایسا. ۱۰ چونکی تومام اوشانی کی خودا آسایشِ دورون بوشودہ، اُشام خوشانی زحمتان جا آسودہ بوبوستد، هو طویی کی خودا، خلقت کار تومان کودن پسی، آرامی بیگیتہ. ۱۱ پس اُشام تومام امی حق سعی بزیم کی خودا او آسایشِ دورون بیشیم، نوکونہ کی بنی اسرائیل مانستن، فرمان نبردن و اُسی جہ اونی بودورون شوئوَن، محروم بیم.

۱۲ چونکی خودا کلام زندہ و پورقودرت و ہرتا تیج و دولبہ شمشیر جا ویشتر و اُوینہ، جوری اثر کونہ کی حتا جان و روح، و مفصلان و خاش مغز، جہ ہم سیوا و اُکونہ، و اینسان فیکران و دیل جولف جیگایان و اُشکافانہ. ۱۳ ہر جا کی بیئسیم، خودا اَمرہ دانہ دانہ شناسہ؛ زندہ خودا تیج چومان، امان ہمتای هو طویی کی ایسیم دینہ. ہیچی وجود نارہ کی

* ۳:۴ مزمور ۱۱:۹۵؛ هطویم آیه ۵ دورون.

* ۴:۴ پیدایش ۲:۲.

* ۷:۴ مزمور ۷:۹۵ و ۸.

* ۹:۴ منظور ہو «شبأت» روح ایسہ، ینی شنبہ روح کی یوہودیان رہ ایستراحت روح، ہفتہ میان بحیساب آیہ.

جہ خدا چومان جیگا بوخوردہ بمأنہ، و امان و اُستی، آخرِ پسی، اون، حیساب پس فادیم.

عیسا مسیح، امی پیلہ کاهین

۱۴ پس اسہ کی، ایتا پیلہ کاهین دأریم کی آسمانن جا دوارسته، ینی عیسا، خدا پسر، بائید او ایمانی کی اعتراف کونیم، قائم بدأریم. ۱۵ ا پیلہ کاهین امی ضعفان جا بیخور نییہ، چونکی اون خودش، هه کار میان وسوسه بوبوسته، ولی هیوخت زانو نزه و گونا نوکوده. ۱۶ پس بائید ایطمینان امرأ، بیشیم خدا پور فیض تخت ورجا، کی اون خو رحمت امره فاذہ و خو لوطف امرأ، امره او زمات کی ایحتیاج دأریم کومک بوکوئہ.

بخش ۵

^۱ یو هوڊ دین میان، هرتا پیلہ کاهین جہ آدماں میان اینتخاب بہ و بکار گیتہ بہ کی ایلاہی کاران میان مردوم رہ نمایندہ بہہ و گونا و اسی، خودای پیشکشان و قوربانیانی فادہ. ^۲ آجور پیلہ کاهین تانہ، نادان و را اویر بوستہ آدماں امرأ مولایمت امرأ رفتار بوکونہ، چرہ کی خودشم هو ضعفان دارہ. ^۳ هن و اسیہ کی و استی خو گونایان رہ، و خو قوم گونایان و اسی قوربانی فادہ.

^۴ ولی نو استی جہ خاطر دنن کی هیکس نتانہ خو میل امرأ پیلہ کاهین بہہ؛ خودا و استی کاهین اینتخاب بوکونہ، هو طویی کی خودا هارونم اینتخاب و تعیین بوکودہ. ^۵ ا طویی، مسیح خورہ، پیلہ کاهینی، پور گولاز موقام فائرسانہ، بلکی خودا اون ا موقام فادہ. خودا اون بفرماستہ: «تو می پسر؛ ایمر و من تی پئر بوبوستم.» ^۶ ا طویی یم دہ ایتا جا اون بوگفتہ: «تو تا ابد کاهین ایسی، ایتا کاهین، ملکیصدق مائستن.» *

^۷ ان امرأ اسہ، مسیح او زمائی کی آدونی دورون زندگی کودی، آرسو و آہ و ایتا جولف غورصہ امرأ، خودا درگا دوعا و مینت کودی کی اون مردن قودرت جا نیجات ببخشہ. خودایم اونی دوعای، اونی کامیل فرمان بردن و اسی قبیل بوکودہ و انجام بدا. ^۸ عیسا خودا پسر بو، ولی او درد و عذابی کی تحمل بوکودہ امرأ، فرمان بردن باموختہ. ^۹ ا ایتحان دواستن پسی بو کی نشان بدا کامیل بوستن اندر فارسیہ و تانہ ابدی نیجات اوشانی فادہ کی اونی جا فرمان برده؛ ^{۱۰} هن و اسی، خودا اون بنا کی پیلہ کاهین بہہ، ایتا کاهین ملکیصدق مائستن.

پور پیمانہ روحانی غذا، پیلہ بوستہ مسیحیان رہ

^{۱۱} دروآرہی آ پیلہ کاهین، خیلی گب نہا، ولی او گبان گفتن راحت نیہہ، بخصوص انکی شیمی روحانی فام کوئد بوستہ و شیمی گوشان سینگیں بو! ^{۱۲} پور زمات ایسہ کی شومان مسیحی ایسیدی، و اسہ و استی الباقیان رہ معلّم بوبوستہ بید؛ ولی هو طو شیمی ایمان دورون پس بمانستیدی کی احتیاج داریدی اینفر جہ اول، خودا کلام الفبائی شمّرہ باموجہ. او قونداقہ زاک مائیدی کی جگرز شیر نتانہ ہیچی بوخورہ. هنو اوندر پیلہ نوبوستیدی کی بتائید پور پیمانہ غذایان بوخورد. ^{۱۳} اونی کی شیر خورہ، هنو زاک و خو بنا اوسان نانہ. ^{۱۴} پور پیمانہ غذا، پیلہ دانان شینہ کی دائیم تمرین کودن امرأ، باموختہ چوطو خوروم چی جہ ناجور چی سیوا و اکوند.

* ۵:۵ مزمور ۷:۲.

* ۶:۵ مزمور ۱۱۰:۴.

بخش ۶

^۱ پس، بائید جہ اُولی آموجہیان دروآرہی مسیح دواریم، و روحانی کارآن فامستن و درک کونن میان، پیلہ بوستن ور پیش دکفیم۔ گومان کونم ایحتیاج نیہ ایوارہ، دروآرہی موہیم بوستن توبہی کامیل، جہ کارانی کی مرگ ور بڑہ، و خودای ایمان داشتن رہ، گب بزیم۔
^۲ دہ ایحتیاج نیہ جہ آن ویشتر، دروآرہی غوسلان *، دس گوزاریان، بمردهیان قیام کونن، و آبدی موجازاتان، شمرہ باموجیم۔^۳ و خودا خاست امرأ اطو کونیم کی، جولفتز کارآن فامستن، بیافیم۔

^۴ چونکی اوشانی کی ایوار ایلہی نور دتاؤستن امرأ دتاؤستدہ، و آسمانی عطا مزہی بیچیشدہ، و روح القدس جا سام ببردد،^۵ و خودا کلام نیکویی بیچیشدہ و بعدی دونیا قودرتانم ایمتحان بوکوددہ،^۶ اگہ جہ تومام آشان پسی، خوشانی دیم خودا جا واکرداند، مومکین نیہ بشا آشان توبہ رہ واکردائن۔ آشان خودا پسر ایوارہ خوشان رہ صلیب سر بڑہ و ہمہ کس چومان ورجا اون بی حورمت کوندہ۔

^۷ او زمین کی، خلی وارش وارش وارش پسی، زمین دارآن رہ خورو ماصول باورہ، خودا جا برکت یافہ۔^۸ ولی اگہ واش و تمش بزنہ، نشان دہہ زمینی ایسہ کی نی آرہہ۔ کیشاورز، پور زما ت نیہ کی زمین لعنت کونہ و آتش امرأ سوجانہ۔

^۹ ولی آی جان دیلان، اگہ چی اطویی گب زئندیریم، ولی گومان نوکونیم کی امی گبان دروآرہی شومان دوروست بیہ؛ حتم دانیم کی بترین چیان کی نیجات امرأ ایسہ، شیمی سام بہ۔^{۱۰} ولی خودا بی اینصاف نیہ۔ چوطو بہ کی او زحمتان کی اونی و اسی تحمل بوکودیدی اون جہ خاطر شہ، و انکی او محبت کی اون بداشتید جہ خاطر دہ، ہو محبت کی خودا زاکان یاور دنن امرأ نشان بدایدی و دیہیدی؟^{۱۱} پس امی آروزو آنہ کی، ہہ روحیہ و محبت ایتا عالمہ ذوق و شوق امرأ، تومام شیمی زندگی میان قایم بدارید، کی حتم بدارید اوچی کی اون اومید دوستیدی انجام بہ۔^{۱۲} و روحانی زندگی دورون سوستی و تنبلی رہ گریفنار نیبید، بلکی خلی ذوق امرأ، خودا مرداکان جا الگو اوسانید، او مرداکان کی خلی صبر داشتن و پورزور ایمان امرأ، تومام خودا وعدہیان بدس باوردہ۔

خودا وعدہیان حتم داشتن

^{۱۳} میثال رہ، خودا وعدہی ایبراہیم رہ فاندیرید۔ ہو وخت کی خودا ا وعدہی ایبراہیم فاداندوبو، خو نام سر قسم بوخوردہ، چونکی ہیکس اونی جا پیلہتر نوبو کی اونی نام قسم بوخورہ۔ خودا وعدہ ایبراہیم رہ آن بو کی^{۱۴} «حتم ترہ برکت دہم و تی نتاج زیاد کونم۔»
^{۱۵} * ایبراہیم صبر امرأ رافا بیسا کی آخریسی خودا هوٹوی کی وعدہ بدابو اون ایتا پسر فادأ، کی ہو ایسحاق بیہ۔

^{۱۶} او وخت کی اینفر اویتا رہ قسم خورہ، ویشتر وختان اونی نام قسم خورہ کی خو جا پیلہتر بیہ۔ اقسام، اونی گب دوروستی نشان دہہ و ہرتا بوگو موگو و فاکش دکش اوشانی میانی تومان کونہ۔^{۱۷} خودایم قسم بوخورہ کی جہ ا را، اوشانی کی اونی جا یاور دنن

* ۲:۶ یا «تعمیدان»۔

* ۱۴:۶ پیدایش ۱۷:۲۲۔

وعدہی فآگفته بود، ایطمینان دہہ و اوشانی خیال راحت کونہ کی ہیوخت خو وعدہ و ایرادہی عوض نوکونہ. ^{۱۸} اٹوئی بہ کی، خودا امرہیم یاور دئن وعدہی فادأ، و اونی و اسی قسم بوخوردہ، پس امان تانیم آ دونہ چی، ینی وعدہ و قسم رہ، حتم بداریم، چونکی ایمکان نآرہ کی خودا دورُغ بگہ. آسہ، تومأم اوشانی کی رستگار بوستن رہ خودای پناہ آوردہ، آجور ایطمینان فآگفتن آمرأ، تازہ دیل و جورأت یافدہ، و تاندہ کامیل ایطمینان بدآرد کی خودا خو وعدہ موطابق، آشان نیجات دہہ. ^{۱۹} او کامیل اومید کی آمی نیجات رہ داریم، آمی جان رہ ایتا پور زور لنگر مأنہ کی توفانان زماٹ، آمرہ تأبیت و قایم دارہ. ھہ اومیدہ کی آمرہ، برہ او بودرونی قدس دورون. ^{۲۰} ولی عیسا پیشتر جہ امان، بوشو آ جاجیگا دورون، کی پیلہ کاهین مقام میان، ملکِ صدق مانستن، آمرہ میانجیگیری بوکونہ.

ملکیصدق جہ ایبراهیم و لاویان پیلہ ترہ

۱ ا ملکیصدق، ہم «سالیم» پادیشا بو و ہم موعالٰ خدا کاہین۔ او زمات کی ایبراهیم چنتا پادیشای شکست بدبو، و واگردستاندوبو خو شهر و دیار، ملکیصدق بوشو کی اون بیدینہ و اون برکت بدا۔ ۲ ایبراهیم تومام جنگ غنیمتان جا، اون ده یک فادا۔

ولی ملکیصدق نام مانی، اول «عیدالت پادیشا» ایسہ، و اون پسی، «سالیم پادیشا» ینی صولح و صفای پادیشا۔ ۳ جہ اویہ کی موقدس کیتابان دورون، اونی پئر و مار و شجرہ نامچہ جا ہیذرہ بینویشته نوبوستہ، و اوشان دورون، اونی زندگی سرگفتن و تومان بوستن زمات جا گبی بمیدان نامو، هن و اسی خدا پسر شباهت بہ و ایتا ہمیشکی کاہین باقی مانہ۔ ۴ فاندريد ا ملکیصدق چی پیلہ جاجیگا داشتی:

اول انکی حتا ایبراهیم، ایسرائیل قوم پیلہ بابا، تومام خو دسمزد جا ده یک، اون پیشکش فادا۔ ۵ اسہ موسا شریعت موطبق، کاہینانی کی لاوی نتاج جا ایسدہ، و استی خوشانی ایسرائیلی براران جا، ده یک فاگیرد، کی اوشانم ایبراهیم نتاجد۔ ۶ ولی ان امرأ کی، ملکیصدق اونی امرأ قوم و خیش نوبو، ایبراهیم ا پیشکشی اون فادا۔

دویم انکی ملکیصدق، ایبراهیم کی خدا وعدہ یان فاگیرتہ بو، برکت بدا۔ ۷ جوری کی ہمہ داندہ، اونی کی برکت فادان رہ قودرت و ایختیار دارہ، جہ اونی کی برکت فاگیرہ پیلہ ترہ۔ ۸ سیوم، یوہودی کاہینان کی ده یک جم کوندہ، جہ بین شئوننی اینسانان ایسد۔ ولی، دروآرہی ملکیصدق عین خیالہ کی خدا شہادت دہہ کی اون هنو زندہ بو، چونکی موقدس کیتابان دورون اونی مردن و اسی ہیچی بینویشته نوبوستہ۔

۹ چاروم، حتا شا گفتن کی «لاوی»، کی تومام یوہود کاہینان پیلہ بابا بو، ایبراهیم جا، ملکیصدق پیشکشی فادا؛ ۱۰ چونکی او زمات کی ملکیصدق ایبراهیم دین رہ بامو، اگہ چی، لاوی هنو بودونیا نامو بو، ولی شا گفتن آ زمات میان، ایبراهیم جان دورون ایسابو۔ ۱۱ پنجوم، اگہ لاویان کاہینی کودن کی شریعت پاکار سر نہا بو، تانستی اینسان کامیل کونہ، دہ چی ایحتیاج بو کی ایتا دہ کاہین، کی ملکیصدق مانستن ایسہ و نہ لاویان و ہارون مانستن ظاہیر بہ؟

۱۲ هنم بگم کی، هو زمات کی خدا، ایتا کاہین ایجور دہ اوسہ کونہ، و استی خو شریعت و حوکم و را و روشم ا موضو و اسی واگردانہ، کی ا کار انجام بہہ۔ ۱۳ ا گبان دروآرہی اونی بوگفتہ بہ کی جہ ایتا دہ نتاج ایسہ و ان شریعت آرو اورو بوستن سفد نیشان ایسہ، چونکی اون سونتی عیبادت مذبح میان خیدمت نوکودہ۔ ۱۴ هوطو کی ہمہ دانیم، مسیح جہ کاہینان قبیلہ ینی لاوی قبیلہ نوبو، بلکی یوہودا قبیلہ شین بو کی کاہینی کودن و اسی اینتخاب نوبوستہ بو، و موسا ہی زمات و لاشتہ بو، یوہودا قبیلہ اٹوچی خیدمت انجام بدد۔

مسیح شباهت ملکیصدق امرأ

۱۵ پس، ظاہیر آشیکار دینیم کی خدا، خو حوکم و را و روش واگردانہ؛ چونکی مسیح کی تازہ پیلہ کاہین و ملکیصدق مانستن ایسہ، ۱۶ شریعت و قدیم را و روشن موطبق، لاوی طایفہ جا نوبو؛ اون او قودرت امرأ کاہین بوبوستہ کی ہمیشکی زندگی جا جاری

ایسہ۔ ۱۷ مزامیر میاںم ہہ مسئلہ ایشارہ بوبوستہ کی: «تو تا ابد کاهین ایسی، ایتا کاهین ملکیصدق مأنستن.»*

۱۸ هطویه، شریعت و کاهینی کودن قدیمی را و روش کی اصل و نصب سر بنابو، کنار بنا بوبوستہ چونکی فایده ناشتی و جہ اون ضعیفتر بو کی بتانہ اینفر نیجات دئن رہ اومید ببخشہ، ۱۹ چونکی شریعت ہیچی کأمیل نوکود۔ ولی اسہ امان ایتا بیتر اومید داریم کی اونی امرأ خودای نیزدیک بیم۔

۲۰ و آ تازہ را و روش قسم امرأ بو۔ هارون زاکان بودون آنکی قسم بوخورد کاهین بوبوستد، ۲۱ ولی عیسا کاهینی کودن قسم امرأ بو، چونکی خودا اون بوگفته: «خوداوند قسم بوخوردہ و جہ اون وانگرده، کی تو تا ابد کاهین ایسی.»* ۲۲ خودا آ قسم امرأ، عیسا تانہ آ بیتر و تازہ قول و قرار و موفقیت ہمیشک رہ تضمین بوکونہ۔

۲۳ او قدیم قرار و را و روش میان، کاهینان وستی خیلی بوبوستہ بید، چونکی مردن، اوشان خیدمت کودن ایدامہ جا مانیع بہ۔ ۲۴ ولی عیسا، جہ اویہ کی تا ابد زندہ ایسہ، ہمیشک رہ کاهین بہ، و جانشین احتیاج نارہ۔ ۲۵ جہ هہ خاطر، تانہ تومام اوشانی کی بوسیلهی اون خودا ورجا آیدہ، کأمیل نیجات ببخشہ؛* و چونکی ہمیشک زندہ ایسہ، دائیم خودا ورجا امرہ میانگیری کونہ۔

۲۶ آن دوروست هو پیلہ کاهینی ایسہ کی امان احتیاج داریم؛ چونکی اون پاک و بی عایب و بی گونا و گوناکاران جا سیوایہ و آسمان میان ایتا پور گولار جاجیگا دارہ۔ ۲۷ اون هیوخت احتیاج نارہ الباقی کاهینان مأنستن، هر روج، اول خو گونایان رہ و اون پسی قوم گونایان رہ، قوربانی بوکونہ؛ چونکی او وخت کی صلیب سر، خورہ آمی و اسی قوربانی بوکود، دہ ہمیشک رہ تومام قوربانیان تومان کودہ۔ ۲۸ پیلہ کاهینان کی موسا شریعت موطابق آ جاجیگا فارسدہ، ضعیف آدمانی ایسد کی نتانده خوشان گونا جا دور بدارد۔ ولی خیلی زماٹ پسی جہ شریعت فادان، خودا خو پسر کی ہمیشک رہ کأمیل ایسہ، پیلہ کاهین جاجیگا رہ اینتخاب بوکودہ و آن و اسی قسم بوخوردہ۔

* ۱۷:۷ مز مور ۴:۱۱۰۔

* ۲۱:۷ مز مور ۴:۱۱۰۔

* ۲۵:۷ یا «ابدی نیجات بخشہ»۔

مسیح، امی پیلہ کاهین ایسہ

۱ آ گبان همه آن شینه کی امان آجور پیلہ کاهین داریم کی آسمان دورون، پیلہ خدا تخت کناره نیسته. ۲ اونی خیدمت جاجیگا، آسمان موقدس عیادت جیگا، ینی او راسرایی پرستش جاجیگایه، کی اونی باعیث و بانی خوداوند ایسہ، نه اینسان.

۳ پیلہ کاهین، جہ مردوم ور وظیفہ دارہ، پیشکشان و قوربانیاں خدا حوضور تقدیم بوکونه. مسیح و استی هوطو پیلہ کاهین مانستن ایچی تقدیم کودن و اسی بداره. ۴ اگہ هنو عیسا آ دونیا دورون بنیسابی، نتانستی کاهین ببه، چونکی آیه هنو کاهینانی ایساده کی قدیمی را روش امرأ، قوربانی فاداده. ۵ اوشانی خیدمت راسرایی، آسمانی کاران مانستن ایسہ؛ چونکی او زمات کی موسا خاستی ایتا چادر عیادت جاجیگا ره چاکونه، خدا اون و اخب کوده، بوگفته: «خُب بیدین همتای هو شیکل مانستن کی کوه جور تره نیشان بدام، چاکونی.» ۶ ولی مسیح، آ آسمانی کاهین، ایتا خیدمت خیلی موهیتر جہ آ کاهینان، خو چان رو دارہ، چونکی او تازه قول و قرار کی جہ خدا ور امرہ باورده، او قدیمی قول و قرار جا بیتره و وعدہیانی خو امرأ دارہ کی خیلی بوجورتره.

۷ گُئنه قول و قرار کامیل نوبو، چونکی اگہ اٹو نوبوستہبی لازیم نوبوستی ایتا ده قول و قرار اون جائی بیگیرہ. ۸ ولی خدا او قدیمی قول و قرار، بوستنی و کافی ندانسته، چونکی بفرماسته: «ایتا روح فارسیہ کی ایسرائیل نتاج و یوہودا نتاج امرأ ایتا تازه قول و قرار دودم. ۹ ایتا قول و قرار او قبلی قول و قرار مانستن نیبہ کی اوشانی پیلہ بابایان امرأ دوستم، او روح میانی کی آسانی دس بیگفتم، مصر سرزیمین جا بیرون باوردم؛ چونکی، خوداوند گہ، اوشان می قول و قرار وفا نوکودد. پس می دیم آسانی جا و اگردانم. ۱۰ ولی خوداوند اٹویی گہ: آن او قول و قراری ایسہ کی او روح میان ایسرائیل نتاج امرأ دودم: می حوکمان اوشان فیکر دورون نهم و اشان دیل سر نیویسم. او زمات من اوشان خدا بم و اوشان می قوم. ۱۱ ده هیکس خو همسادهی ناموجہ و آنکی هیکس خو قوم و خیش نیگہ "خوداوند بشناس!" چونکی، جہ کوجہدانه و پیلہدانه، همہ، مرہ شناسده. ۱۲ منم اوشان ایشثیوایان بخشم و ده اوشان گونایان خاطر ناوَرَم.»*

۱۳ آیه خدا ایتا «تازہ» قول و قرار جا گب زئندرہ. پس آشیکاره کی قبلی قول و قرار، گُئنه بوسته؛ و هرچی کی گُئنه و قدیمی ببه، پور زمات نیبہ کی جہ بین شہ.

قدیم عیبادتی مراسیم

^۱ ہر جور بے، او اولی قول و قرار کی خودا ایسرائیل قوم امرأ دُوستہ، عیبادت رہ قانون، و پرستش رہ جاجیگا داشتی. ا پرستش جاجیگا، ایتا چادر بو کی اینسان دس امرأ چاکودہ بوبوستہ. ^۲ ا چادر جہ دو تیکہ چاکودہ بوستی. ایور میان کی «موقدس جاجیگا» نام داشتی، طلائی شمدان، میز و نان حوضور بنا بوستی. ^۳ دویمی ور، «موقدس ترین جاجیگا» دُخادہ بوستی و ایتا پردہ اون اولی ور، جاسیوا واکودی. ^۴ ا جاجیگا میان، ایتا طلائی آتش دان و عہد صندوق نہا بو. ا صندوق دورون و بیرون، خالص طلا امرأ رو بیگفته بوبوستہ بو. صندوق دورون، دوتا پانہ سنگ نہا بو کی اوشانی رو خودا دہتا فرمان بتاشتہ بوبوستہ بو. ایتا طلائی ظرفم پور جہ «متا»، او صندوق دورون نہا بو. «متا» هو نانی ایسہ کی خودا ہر روج بیابان میان بنی اسرائیل فادی. ہطویم، ہارون دس چو کی ای زما ت گول زپہ بزہ بو، ا صندوق دورون بنا بوبوستہ بو. ^۵ عہد صندوق سرپوش، رحمت تخت، دُخادہ بوستی، خودا پور جلال نیگہبان فرشتہیان خوشانی بالان تخت رو پھنا کودہ بود. تومام آشان، خوشانی رہ مانی مفوم داردہ کی اسہ وخت نیہ جہ اوشان گب بزہم. ^۶ او وخت کی ا چیان اطو دیچہ بہ، کاهینان خوشانی وظیفہیان انجام دتن رہ، ہطو تترج شدہ عیبادت جیگا اولی قیسمت دورون. ^۷ ولی اویتا تیکہ میان، فقد پیلہ کاهین تانہ بشہ بودورون، اونم فقد ایوار، سال میان! اون خو امرأ ایچہ جہ قوربانی خون بردی بودورون و رحمت تخت سر پاشانہیی، کی خو گونایان و ایسرائیل قوم گونایان رہ کفارہ بوکونہ. ^۸ ولی روح القدس جہ تومام آشان، امرہ اموجہ کی شریعت قدیم را روشن موطابق، او زما ت کی عیبادت جیگا اولی ور پابرجایہ، معمولی مردوم ہیوخت نتانده بشد او موقدس ترین جاجیگا دورون. ^۹ ان اسہ ہہ زما ت نیشان دہہ. چونکی پیشکشان و قوربانیان کی کاهین فادہ، نتانہ او عیبادت کون کس و یجدان کامیل پاک کونہ. ^{۱۰} چونکی ا شریعت فقد ظاہیری مراسیمان امرأ سر و کار دارہ و خوردن و آخوردن و غوسل و بوشور و آشور و آجور چیان رہ موشغولہ. ا مراسیمان فقد او بپترہ را روشن، فارسین وخت رہ قابیل انجام دتن بو.

مسیح ایتا کامیل قوربانی ایسہ

^{۱۱} بازین، مسیح او خورو کاران پیلہ کاهین مانستن ایسہ کی اسہ انجام بوبوستہ. اون بوشو آسمان کامیلتر و پیلہترہ چادر دورون، ایتا چادر کی نہ اینسان دس امرأ بساختہ بوبوستہ و نہ ا دونیا رہ کی خلق بوبوستہ. ^{۱۲} اون ایوار ہمیشک رہ بوشو او موقدس ترین جاجیگا دورون و قوربانی خون فوکودہ رحمت تخت سر، ولی بوز و ماندہ خون نہ، بلکی خو خون، کی اونی امرأ امی ہمیشکی نیجات چاکودہ.

^{۱۳} موسا شریعت موطابق، کاهینان بوزان و ورزایان و ماندہیان خاکستر، اوشانی سر کی رسم و روسومان گفتیدی نجست بوستہ بود، پاشانہییدی، کی آشان جان پاک بہ. ^{۱۴} پس بیدیند چندر ویشتر، مسیح خون امی و یجدان جہ کارانی کی مردن ور شویی، پاک کونہ کی بتانیم زندہ خودای خدمت و عیبادت بوکونیم. چونکی مسیح، خودا ہمیشکی روح امرأ، خورہ بی عایب، خودای تقدیم بوکود.

۱۵ اَطوئی، مسیح ا تازہ قرار امرأ بامو کی تومأم اوشانی کی جہ خدا ور دعوت بوبوستده، بتاند باید اونی ور، همیشکی برکتان کی خدا وعده بدأبو، فأكیرد؛ چونکی مسیح اوشان گونایان و اسی فدأ بوبوسته کی اوشان، گونایان موجازات جأ کی قدیم شریعت زمات میان بوکودده، آزاد کونه.

۱۶ ای زمات کی ایتأ وصیت اینفر جأ باقی مانه، پیشتر جہ آنکی ارث سام ببه، و استی اول بیرون بایه کی اونی کی وصیت بوکوده بمرده یا زندهیه. ۱۷ ایجور ده شأ گفتن، وصیت نامچه فقد وصیت بوکوده کس مردن پسی ارزش داره، و تا او زمات کی اون زندهیه، هیتأ جہ اونی و ارثان نتانده خوشانی سام فأكیرد.

۱۸ هن و اسی، پیشتر جہ آنکی قدیمی قول و قرار بخایه انجام ببه، مسیح جان فادان نیشان دئن و اسی، خون بپاشانه بوبوسته. ۱۹ پس اَطو کی موسا اول تومأم خدا حوكمأن ایسرائیل قوم ره و اگویا بوکوده؛ بازون ماندهیان و بوزان خون اوساده و آب و زوفا و سورخ پشم امرأ، خدا حوكمأن کیتاب رو و مردوم سر فوکوده، ۲۰ و بوگفته: «آن او عهد خون ایسه کی خدا فادأ و خایه اونی جأ فرمان ببرید.» ۲۱ بازون هوطوئی، موقدس چادر سر و تومأم هرچی کی عیادت مراسیم میان بکار شوئی سر، خون بپاشانه. ۲۲ اَطوئی شأ گفتن اولی قول و قرار مانستن، تقریب همه چی خون امرأ پاک به و بودون آنکی خونی فوه، هیتأ گونا ببخشه نبیه.

۲۳ هن و اسی، او موقدس چادر کی زمین شینه و اونی همتأ چیان، کی ایتأ نومونه و ایتأ سایه جہ آسمانی چیان بود، و استی حیوانان خون امرأ پاک به، ولی اوشان اصل آسمان میان نهأ، او قوربانیان امرأ کی جہ اشان بپترده. ۲۴ چونکی مسیح نوشو او عیادت جیگا دورون کی اینسان دس امرأ چاکوده بوبوسته بو کی فقد ایتأ او آسمان رأس رأسی عیادت جیگا مانستن بو، بلکی نوشو هو آسمان دورون کی آسه جہ امی ور خدا ورجأ ظاهیر به. ۲۵ هنم بگم کی، اون خوره چنوار قوربانی نوکوده؛ پيله کاهین کار مانستن کی زمین سر کونه انجام ندأ؛ چونکی پيله کاهین همتأ سال ره قوربانی حیوانان خون موقدس ترین جاجیگا دورون پیشکش کونه. ۲۶ اگه اَطوچی لازیم بوستی، مسیح و استی جہ اول دونیا تا آسه دائیم خو جان فدأ بوکونه. ولی اَطو نبیه. مسیح ایوار و همیشک ره دونیا آخر آخران میان بامو کی خو جان امره فدأ بوکونه و گونا قوت همیشک ره جہ ریشه خوشک کونه. ۲۷ آن ایتأ نیشان جہ هه زمات ایسه کی اونی میان، پیشکشان و قوربانیان تقدیم به کی نتانه عیادت کودن کس و یجدان کامیل پاک کونه، و تومأم هوطو کی خوداوند حوكم امرأ، اینسان ایوار میره و اون پسی دأوری نوبت فارسه، ۲۸ مسیح فقد ایوار خو جان فدأ بوکوده کی ایتأ قوربانی عوض، خلیان گونایان پاک کونه. ولی ایوارده آیه کی، اوشانی کی اونی و اسی صبر و شوق امرأ رافأ ایساده، نیجات ببخشه.

بخش ۱۰

مسیح خون، گونای حتم پاک کونه

^۱ موسا شریعت و اونی مذهبی رسم و روسومان، فقد ایتا شیکل و شمایل و محو ساییه ایسه جه او خورو کأرانی کی وستی مسیح امره سوغات باوره، ولی اوشان راسرایی شیکل و شمایل نییه. هن و اسی، اٹوچی شریعت نتانه هو سال بسال تترج قوربانیان امرأ، اوشانی کی عبادت و اسی خودا ورجا آیده، کامیل کونه. ^۲ چونکی اگه قدرت بدآشته بی ا کار بوکونه، ایتا قوربانی وستی بو کی عبادت کون کس، ایوار همیشک ره، پاک بیه و ده هیذره فیکر نوکونه کی تقصیر کاره و گونا بوکوده. ^۳ اوطویی کی دینیم ا همتا سال قوربانیان، مردوم و یجدان آرام کون عوض، گونا کون و فرمان نبردن زرخ خاطره اوشان بخاطر اوره. ^۴ چونکی ایمکان ناره گابان و بوزان خون، راسرایی گونا ماله ا پاک کونه.

^۵ هن و اسی بو کی او وخت کی مسیح اموندوبو ا دونیا دورون، بوگفته: «تو قوربانی و پیشکشی ره ریغت ناشتی؛ بلکه ایتا جان مره اماده کودی؛ ^۶ جه سوجانننی قوربانی و گونا قوربانی راضی نییی. ^۷ بازون بوگفتم: "آسه ایم کی تی خاست، آی خودا، انجام بدم؛ هوطو کی کیتاب دورون می جا بینویشته بوبوسته."»*

^۸ مسیح اول بفرماست: «تو قوربانی، پیشکشی، سوجانننی قوربانی و گونا قوربانی ره ریغت ناشتی و تره اوشانی جا خوش نامویی» (اگه چی اشان شریعت پاکار سر تقدیم کودیدی). ^۹ و بازین بفرماسته: «آسه ایم کی تی خاسته، آی خودا، انجام بدم.» اٹویی، سابق عهد باطیل کونه کی دویمی عهد پاکار بیه. ^{۱۰} هوطو ا عهد و تازه را روش مانستن، عیسا ایوار ده خو جان امی و اسی فدا کونه کی امره ببخشه و پاک کونه. ^{۱۱} شریعت و سابق عهد موطابق، کاهینان هر روج مذبح جولو بپا ایسنده و قوربانیانی تقدیم کونده کی هیوخت نتانه گونایان جه بین ببره. ^{۱۲} ولی مسیح فقد خوره ایوار قوربانی مانستن خودای تقدیم بوکوده کی گونایان بیامورزه؛ و بازون، عزیت و گولاز کون جاجیگا بوجور بوجوران، خودا راست ور بینیشته، ^{۱۳} و رافا ایسا کی اونی دوشمنان اونی پا جیر تاودا ببد. ^{۱۴} اون ایتا قوربانی امرأ، همه اوشانی کی خوشانی گونایان جا پاک بده، همیشک ره کامیل کونه.

^{۱۵} روح القدس گوا دهه کی ان راسته، فرمایه: ^{۱۶} «آن هو عهد ایسه کی او روج میان اشان امرأ دویم: می حوکهان اشان دیل دورون نه و اشان فیکر دورونی نیویسم.» ^{۱۷} بازون ایدامه بدا، بفرماسته: «اشان خطا کاری بخرم و اوشانی گونایان ده بخاطر ناوژم.»

^{۱۸} پس آسه کی امی گونایان همیشک ره ببخشه و جه خاطر شو، ده چی نیازی ایسه کی گونایان امورزن ره، ایوار ده قوربانی فادیم؟

نیجات قایم داشتن ره و اخب بوستن

* ۱۰:۷ مزمور ۴۰:۶-۸ (یونانی ترجمه).

۱۹ بازی، ای جان برآران، آسه تائیم عیسا خون و آسی، راس ت بییشیم او موقدس ترین جاجیگا دورون، خودا حوزور؛ ۲۰ چونکی او زمات مسیح جان صلیب سَر پاره بوسته، راس راسی معبد موقدس ترین جاجیگا پردهیم پاره بوسته؛ و اَطویی اون ایتا تازه را واکوده کی زندگی فاده کی امَره فارسانه خودا موقدس حوزور.

۲۱ پس آسه کی خودا خانه کاران ایداره کون، امی ا پيله کاهین گردن نها، ۲۲ بایید ایتا پاک دیل امرأ، راس ت بییشیم خودا ورجا، و کامیل ایطمینان بداریم کی اون امَره قوبیل کونه، چونکی مسیح خون امی سَر فووسته و امَره پاک کوده؛ امی سَر و جانم تیمیز اب امرأ بوشتو بوسته. ۲۳ آسه تائیم او نیجات رافا بییشیم کی خودا وعده بدابو، و تائیم همَتان بیگیم کی نیجات بیافتیم و هیذره شکم ناریم، چونکی خودا تومام خو وعدهیان انجام دهه.

۲۴ آسه، اون همه لوطفی کی خودا امَره بوکوده، تشکر کون و آسی، بایید کس کس محبت کون و خوروم کاران انجام دَن ره تشویق و انتیریک بوکونیم. ۲۵ و اَطویم کی بعضیتان ره عاده، کیلیسا عیبادتی مجلسان امون جا غافیل نیبید، بلکی کس کس تشویق بوکونید، بخصوص ا روجان کی مسیح و اگر دستن فارسندره. ۲۶ چونکی اگه اینفر حنقت شناختن پسی، دانسته بو هطو گونا بوکونه، ا گونایان پاک کون ره ده هیذره قوربانی ننا. ۲۷ اَطویی، جعز او واشتناک موجازات و پيله آتش کی آدم زهله کونه و خودا دوشمنان جه بین بره، رافا ایسان رای ننا. ۲۸ هرکی موسا حوکیان بشکنه، دو یا سه نفر گووا دَن امرأ، بی رحمی امرأ بوکوشته به. ۲۹ اوشانی کی خودا پسر کوچیک کوئده چی ویشتر واشتناک موجازات اوشانی رافا ایسا، و او خون کی اوشانی گونای پاک کونه و خودا عهد نیشانه ایسه، بی ارزش کوئده، و روح القدس کی ایلاهی رحمت بخشش کون کس ایسه، بی حورمتی کوئده.

۳۰ چونکی اون شناسیم کی بفرماسته: «این تقام و جزا می شینه.» و هطویم فرمایه: «من خودم می قوم دآوری کونم.» ۳۱ اوشانی ره کی آجور گونایی بوکودده، زنده خودا، دَن میان دکفتن خیلی واشتناکه!

۳۲ هی زمات او روجان جه خاطر ندید کی مسیح نور شیمی دیل تازه روشن کوده بو؛ چونکی او زمات اگه چی شیمی سَر خیلی رنج و زحمت بامو بو، ولی شومان همه ی تحمل بوکودید و خوداوند ره وفا بوکودید. ۳۳ هطویه، شمره چن وار رخشن گیفتد و بزن بیگیر بوکودده، و یا اوشانی کی ا زحمتان میان ایسابود امرأ چان بچان بید؛ ۳۴ زندانیان امرأ همدردی کودیدی؛ و او زمات کی شیمی مال و مینال برداندوبود، خوش بید، چونکی دانستید کی آسمان میان بیتز چیان شیمی رافا ایسا کی هیوخت جه بین نیشه. ۳۵ پس او اعتماد و ایطمینان کی خوداوند داریدی جه دَن ندید، چونکی ایتا پيله پاداش شیمی رافا ایسا! ۳۶ اگه خاییدی خودا خو وعده سَر وفا بوکونه، لازیمه کی شومانم تومام صبر و تحمل امرأ، خودا خاسته ی انجام بدید. ۳۷ چونکی «دَنر به دورغ نیبه اونی کی و آستی بایه، آیه و دَنر نوکونه. ۳۸ و اما عادیل ایمان* امرأ زندگی کونه. ولی اگه اینفر جه اشان میان پسا پسی و اگرده و ده می رای نشه، اونی جا راضی نیبیم.»*

۳۹ ولی امان هیوخت خودا جا و انگردستیم کی اَطوچی زرخ سرنیوشت امَره بایه، بلکی

* ۳۸:۱۰ یا «می عادیل کس».

* ۳۸:۱۰ حقوق ۳:۲ و ۴.

آمی ایمان قائم بداشتیم و آ ایمان، آمی جان نیجات دئن تضمین کونه.

ایمان چیسہ؟

^۱ ایمان ینی اونچی کی اومید داریم، ایطمینان بدآریم و اونچی کی ہنو نیدینیم رہ حتم بدآریم۔ ^۲ او مردا کانی کی خودا قدیم زماتان دورون اینتخاب کودی، اوشانی ایمان و اسی اوشان جا راضی بو۔

^۳ ایمان امرایہ کی فامیم تومام دنیا خودا فرمان امرأ چاکودہ بوبوستہ، اوطو کی اونچی بییدہ بہ، جہ او چیانی کی بییدہ بوستنیہ، چاکودہ بوبوستہ۔

^۴ ایمان جا بو کی ہابیل ایتا پیشکشی بیتر جہ قانن پیشکشی خودای تقدیم بوکودہ۔ ایمان و اسی بو کی اون عادیل بحیساب بامو، چونکی خودا اونی پیشکشی رہ خوروم گوو بدآ۔ و ایمان امرایہ کی ہابیل هرچن بمرده، ہنو گب زنندہ۔

^۵ خنوخ خودای ایمان داشتی۔ هن و اسی، بودون آنکی مرگ مزہی بیچیشہ، خودا اون ببرده خو ورجا و دہ هیکس اون نیدہ۔ چونکی جہ اون پیشتر، خودا بفرمأستہ بو کی خنوخ جا راضی یم۔ ^۶ ولی اگہ ایمان و اون توکول کودن نبہ، نشأ خودای خوشال کودن۔ هر کس خایہ بایہ خودا ور، و استی ایمان بدآرہ کی خودا ایسا و اوشان کی ایتا تیمیز دیل امرأ اونی و اسی و اموج و موج کوندہ یاداش فایدہ۔

^۷ ھہ ایمان امرأ بو کی او وخت کی نوح دروارہی او کاران کی ہنو بییدہ بوبوستہ بو، و اخور بوسستہ، ایتا موقدس ترس امرأ ایتا کشتی چاکودہ کی خو خانوار نیجات بدہ۔ اون خو ایمان امرأ بو کی دونیای محکوم کودہ و عیدالت ارث ببرده، خودا ورجا بی گونا بحیساب بامو، کاری کی ایمان نتیجہ ایسہ۔

^۸ ایبراهیم او ایمان و اسی کی خودای داشتی، اونی دعوت ایطاعت بوکودہ و رأ دکفتہ او سرزمین ور کی خودا اونی وعدہی بدآ بو۔ اون بودون آنکی بدانہ کوئیہ شوئوندہ، خو شہر و دیار بنا بوشو؛ ^۹ حتا او زما ت کی او وعدہ بدآ سرزمین فارسہ، ایتا غریبہ مأنستن چادران دورون زندگی بوکودہ۔ ایسحاق و یعقوب کی خودا جا ھہ وعدہی فاکگفتہ بود، اونی مأنستن چادران میان زندگی بوکودد۔ ^{۱۰} ایبراهیم کامیل ایطمینان امرأ، او روچ رافا ایسابو کی خودا اون ببرہ او قائم و ہمیشکی شہر، او شہر کی اون چاکودن کس و میعمار خودا ایسہ۔ ^{۱۱} اون زن سارایم خودای ایمان داشتی و ھہ ایمان و اسی، قوت بیافتہ کی شکم اوسانہ، اگہ چی خلی پیر بوسستہ بو؛ چونکی بفامستہ خودا تانہ او وعدہی کی اون بدآ، وفا بوکونہ۔ ^{۱۲} بازون، ایبراهیم جا، ینی اونی کی ہیزہ دہ نتانستی زای آوردن رہ کاری بوکونہ، نسلانی بیرون بامو کی هوطو اسمان ستارمیان و دریا کنار فروش مأنستن، ایشماردن شین نوبود۔

^{۱۳} ا ایمان مردا کان، همتا بمردد بودون آنکی تومام خودا وعدہیان فاکگیرد، ولی جہ دور اوشان بییدہ، اونی فاکگفتن اومید جا خوشال بوسند۔ اوشان گوو بدآدہ کی ا دنیا کی زود دوارہ اشان راسر اسی خانہ نییہ، بلکی ا دنیا دورون، رادوار و غریبہ ایسند۔ ^{۱۴} راسر اسی، اوشانی کی آجور گب زندہ، نیشان دھدہ کی ایتا وطن رافا ایسادہ کی بتاند اون خوشان شین بداند۔ ^{۱۵} ائم بگم، اگہ و اگر دستن او سامان ور، کی اون بنا و بوشو بود، خوشانی سر میان بدآستہ بود، حتم وخت داشتید ا کار بوکوند؛ ^{۱۶} ولی اوشان دوس ناشتیدی

پسأ پسی و اگردد، و ا دونیا کأرأَن دِل دَنوِسته بود، بلکی اوشأنی دِل خأستَن و فأندرستن آسمأنی وطن ره بو. پس خودا خجألت بزه نییه کی اوشأنی خودا نأم دأره، چونکی ایتأ شهر آسمأن میان آشأن و آسی حأضیر كوده.

۱۷ او زمأت کی خودا ایبرأهیم ایتحأَن كودأندوبو و اونی جأ بَخأست کی خو پسر ایسحأق قوربأنی بوكونه، اونی او ایمأَن و آسی کی خودای دأشتی، قوبیل بوكوده خودا فرمأَن ایتأعت بوكونه. اَن آمرأ کی دروآرهی ایسحأق وعدهیأنی خودا جأ فأكيفته بو، ولی حأضیر بوبوسته کی اونی قوربأنی بوكونه، ۱۸ اگهچی دروآرهی اونی بو کی خودا ایبرأهیم بفرمأسته بو: «ایسحأق آمرأ ایسته کی تو ایتأ نتأخ صأب بی کی اونی وعدهی تزه بدأم.» ۱۹ چونکی ایبرأهیم ایمأَن دأشتی ایسحأق حتأ اگه بیمیره، خودا تأنه اونی زنده كونه. رَأس رَأسی، هطویم بوبوسته، چونکی ایسحأق ایبرأهیم فیکر آمرأ، و آستی بوكوشته بوبوسته بی، ولی دووآره عُمَر بیأفته.

۲۰ ایمأَن و آسی بو کی ایسحأق خو پسرأَن، یعقوب و عیسوی اوشأَن آینه ره برکت بدأ. ۲۱ ایمأَن جأ بو کی یعقوب، پیر بوستن و مَرَدَن زمأت نیزدیکی، یوسف هر دوتأ پسرأَن برکت بدأ و هوطو کی خو ره خو دَس چو سَر دفرأشته بو، سوجه بوكوده.

۲۲ ایمأَن و آسی بو کی یوسف پیشتر جَه خو مَرَدَن، قورص و قَایم و آگویا بوكوده کی ایتأ روج ایسرائیل مردوم جَه مصر سَرزیمین شده بیرون. اونی حتأ خو خأشأَن بیگیل كودَن رَأیأَنم اوشأَن نیشأَن بدأ.

۲۳ ایمأَن و آسی بو کی موسا پیر و مَأر، سه مَأه اونی بودونیا آموَن پسی، اونی جیگأ بدأده، چونکی ببیده اونی ایتأ خوشگل و خوروَم دیم زأكه، و پأدیشأ حوكم جأ، ترس خوشأنی دِل میان رَأ ندأده.

۲۴ ایمأَن و آسی بو کی موسا، او وخت کی پیلَه بوسته، قوبیل نوكونده کی فرعون دوختَر پسرزای دوْخأده ببه. ۲۵ اونی اینتخاب بوكوده، گونأ سَرسری لیدتأَن بدَس آوَرَدَن عوض، خودا قوم آمرأ ظولم و ستم بچأَن گیره. ۲۶ اونی فیکر میان مسیح و آسی ننگ و زحمت تحمول كودَن، تومأم مصر خزانهیأَن و گنجأَن جأ ویشتر آرزستی. چونکی اونی او پیلَه جایزه رَأفأ ایسأبو کی خودا وعده بدأ بو. ۲۷ خودای ایمأَن دأشتَن و آسی بو کی اونی، بودون آنکی پأدیشأ برزخ بوستن جأ زهله بوكونه، مصر بَنأ بوشو و قَایم پیش دكفته، اینفر مَأنستن کی نیدبو خودای خو چومأَن جولو دأره. ۲۸ ایمأَن و آسی بو کی ایسرائیل مردوم آمر بوكوده کی «پسَح» حیفظ بوكوند و خوشأنی خأنهیأَن دَر چأرچو سَر خون بیأشأند کی او فرشته کی اولی پسرزأكأَن جَه بین بردی، ایسرائیل مردوم پسرزأكأَن سَر دَس ننه.

۲۹ ایسرائیل مردوم خودای ایمأَن بآوَرَدده و سلامتِی جَأَن آمرأ جَه سورخ دریأ میان دوآرسته، عین خیالَه کی خوشك زیمین جأ دوآرستأندرده. ولی او زمأت کی مصریأَن اوشأنی دونبال دكفتد و بَخأستد دوآرد، همتأَن غرق بوستد.

۳۰ ایمأَن و آسی بو کی آریحا شهر حیصأرأَن، ایسرائیل مردوم خودا دستور آمرأ هفت روج دور بزه، اونی پسی بو کی اونی فوگوردسته. ۳۱ ولی اوشأنی میان راحاب کی خراب دأشتی، آریحا مردوم آمرأ بوكوشته بوبوسته، چونکی خودا و اونی قودرت ایمأَن دأشتی و اوشأنی کی خودا قوم جأ بود و اونی ورجأ اوسه كوده بوبوسته خُب پذیرایی بوكوده؛ ولی البأقیأَن حأضیر بوبوستد کی خودای ایتأعت بوكوند.

۳۲ ڊه چي مثال باؤرم؟ وخت ولانه کي جدعون، باراق، سامسون، يفتاح، داوود، سموئيل و الباقي پيغمبران ايمان جا گب بزنم. ۳۳ ايمان واسي بو کي اوشان، کيشوران شکست بداده، عيدالت و اينصاف امرا سلطنت بوکوڊڊ، و اونچي کي وعده بدا بوبوسته بو، بدس باؤرڊڊ. اوشان شيران ڏهن دوستد، ۳۴ او آتش توند شوالهي خاموش کوڊڊ، و شمشير تغ جا جيويشند. اوشاني ضعف، قوت بوبوسته، و جنگستن ميان پورقوت بوبوستده، غريبهيان لشکران دورسن وارسن بوکوڊڊ. ۳۵ زناکان، ايمان قوت امرا، خوشان جه دس بوشو جان ديلائن، زنده گشن گيفند.

ولي ايتا عيده ڊه جه مؤمينانم بود کي تا مردن نيزديکي شکنجه و آزار بيده و بيتر بدانستد بيميزد تا انکي خوداي خيانت بوکوڊ و آزاد بد. چونکي خاطر جم بود کي مردن پسي، راسراسي آزاد بوستن و هميشکي زندگي کون اشان شين به. ۳۶ بعضيان شلاق بوخوردڊ، رخشن گيفته بوبوستد؛ بعضيتان ڊه تاريک خولهيان ميان زينجيل امرا دوسته بوبوستده. ۳۷ بعضيان سنگسار بوبوستد و بعضيتان ڊه اره امرا دو سام بوبوستد، و بعضيانم تغ جا دوارستد. ايتا عيده ڊه بوز و گوسوندان پوست ميان، فقر و ستم بيده و اذت آزار بيده، آواره بوستد. ۳۸ اوشاني کي دونيا اشان لياقت ناشتي، کوهان و صارايان ميان سرگردان بوستد، و خوشان چالکا و غاران ميان جيگا بداده.

۳۹ ا مؤمين اينسانان، ان امرا کي خوشاني ايمان واسي خودا ورجا قوبيل بوبوستد، ولي هيتان او برکتان کي خودا وعده بدا بو بدس ناؤرڊڊ. ۴۰ چونکي خودا خاستي اشان رافا بئيسد کي امي امرا، او بيتر برکتان کي اون اميره خو فيکر ميان داشتی فارسد.

تحمول کودن و قایم ایسان ره دعوت کودن

^۱ پس آسه کی ا موسابقه میدان میان، جه شاهیدان، اطوچی پبله جمئیت داریم کی تماشاً کودن و اسی آمره دور کودده، بایید هر تا سنگین بار کی ا موسابقه میان آمره عقب تأوده و اسی سرعت کم کونه، و هر تا گونایم کی راحت اسی دس و پای دوده، اسی جا دور کونیم، و تاب و تحمول امرأ ا موسابقه میان کی اسی جولو بنا بوبوسته، بودویم. ^۲ و عیسای چوم بودوجیم، اون کی اجور ایمان اسی قلب میان بوجود باورده و اون کامیل کونه. چونکی اون خودشم هه مسیر میان، صلیب و اونی خفت و ذلت تحمول بوکوده، چونکی دانستی اونی دونبالسر، ایتا پبله ذوق و خوشالی اونی شین به. اطوی ایسه کی، هسا گولار جاجیگا میان، یینی خودا تخت راست دس نیسته.

^۳ پس اگه خاییدی ا موسابقه میان خسته و دیلرد نیبید، مسیح تحمول و قایم ایسان فاندرد، اونی کی جه گوناکاران ور موصیبتانی بگشه. ^۴ جه آن بوگذریم، شومان تا آسه گونا جولو ایسان ره شیمی جان ناییدی. ^۵ عین خیاله او تشویق گبان کی شمیره بوگفته بوبوسته جه خاطر داییدی، هچین پتر خو پسر بگه. فرمایه: «پسر جان، تی دیم او شماتت جا کی خوداوند جا آیه و انگردان، و هر زما ت کی تره شماتت بوکونه، دیلرد نو اوستن. ^۶ چونکی خوداوند اونی کی دوس داره ادب کونه، و اونی کی خو زای دانه تنبیه کونه.»

^۷ کویتا پسر ایسه کی اونی پتر اون تنبیه نوکونه؟ راس راسی، خودا شیمی امرأ هو طو رفتار کونه کی ایتا مهر و آن پتر خو زاک امرأ کردکار کونه. پس، وئالید خودا شمیره ادب بوکونه. ^۸ ولی اگه خودا هیوخت شمیره ادب و تنبیه نوکونه، معلوم به کی هیذره اونی زای نیبیدی، چونکی هر تا پتر خو زاک تنبیه کونه.

^۹ ایضافه بر آن، امان همتان اسی زیمینی پتران کی آمره ادب کودیدی، حورمت ناییم. پس و استی چندر ویشتر اسی روحانی پتر ادب کودن قوبیل بوکونیم کی راس راسی زندگی بیافیم. ^{۱۰} اسی پتران خوشانی مصلحت دن امرأ اسی زاک کی کوجه مودت زما میان، آمره ادب کودیدی. ولی او ادبی کی خودا کونه اسی خیر و صلاح و اسی ایسه، کی اونی مانستن پاک و موقدس بیبیم. ^{۱۱} ا زما میان، هیتا تنبیه و ادب کودن خب بنظر نایه، بلکی درد داره. ولی اون آخریسی ایتا ماصول جه عدل و اینصاف سر زندگی کودن کی آرامش امرأیه، اوشانی ره کی اونی امرأ باموخته بوبوستد بیار اوره.

^{۱۲} هن و اسی، شیمی کم قوت دسان و بی قوت زانویان قوی بوکونید. ^{۱۳} شیمی پا ره، راست و هموار را چاکونید، کی اوشانی احوال کی کم قوت ایسد و فلنگده، بدتر نبه، بلکی شفا بیافد.

ایلاهی کاران بی محلی کودن ره هوشدار دنن

^{۱۴} حق سعی بزنید کی تومام آدما امرأ صولح و صفا میان زندگی بوکونید، و موقدسم بیبید، چونکی اوشانی کی موقدس نیبید، خوداوند نیدینده. ^{۱۵} شمیره بیاید نوکونه کی اینفر جه شومان خودا جا دور به. شیمی حواس بمانه شیمی میان زرخ ریشه نودووانه، چونکی ایضطرب اوره، خلیان روحانی زندگی آسب زنه. ^{۱۶} هطویم شیمی حواس بمانه هیکس

زَنَّا و بی‌عصمتی ره گرفتار نَبه، و یا آنکی عیسو مأنسَن دونیایی نَبه کی خو اَولی پسر بُونُونِ حَق ایتا آش کَاسَهی بوفرخته! ^{۱۷} و دانیدی کی اونی پسی، او وخت کی سعی بَزَه ا برکت ارث بیره، قوبیل نبوسته، و آن امرأ کی آرسو فوکودن امرأ اون خاستی، دِه توبه کودن ره دِنَر بوسته بو.

^{۱۸} هَطویه، شیمی حواس بمأنه چونکی شومان چیانی امرأ سَر و کله زنیدی کی خیلی بوجورتر جِه چیانی ایسه کی ایسرائیل مردوم اوشان امرأ روبرو بود. او زمات کی خوداوند سینا کوه میان، خو حوكمَان ایسرائیل مردوم فادأ، اوشان، آتش شوالهیان و تاریکی و ایتا کَامیل ظولومات، و اَشْتَنَّاک توفان، ^{۱۹} و شیپور و اَشْتَنَّاک صدا امرأ روبرو بوبوستد. او صدایم کی آسانی امرأ گب زئی، ایتا پیغام داشتی کی آدم زهله کودی، کی خودا جَا ایلتماس بوکودده کی دِه هیچی نگه، ^{۲۰} چونکی نتأستیدی خودا فرمان تحمل بوکوند، او فرمان کی فرمأستی: «حتَّا اگه ایتا حیوانم کوه دَسَاسینه، و اُستی سنگسار بَه.» ^{۲۱} موسایم ایجور او منظره جَا و اُشت بوکوده بو کی بوگفته: «زهله جَا مَرِه پرکستاندرم.»*

^{۲۲} ولی شومان اَ چیان امرأ کار نأیدی؛ شومان اَطوچی کوه نیزدیک نبوستیدی، بلکی صاف بأمؤییدی صهیون کوه و زنده خودا شهر ینی آسمانی اورشلیم. شومان بوشؤییدی ایتا پیله دسته جِه فرشتهیان خوروم میهمانی دورون. ^{۲۳} شومان ایتا کیلیسای دوجوکستیدی کی خودا اَولی زاکان جَا چاکوده بوبوسته و اوشانی نام، آسمان میان بینویشته بوبوسته. شومان بأمؤییدی او خودا ورجا کی همتان داوره، و او عادیلان روحان نیزدیک بوستیدی کی کَامیل مرحلهی فارسیده. ^{۲۴} عیسا حوضور بأمؤییدی کی اَ تازه عهد باورده گسه؛ شومان بأمؤییدی اونی خون ور کی هابیل خون مأنسَن اینتقام نَخایه، بلکی آمی رو پَاشایه بوبوسته کی آمی گونایان بوشوره.

^{۲۵} پس شیمی حواس بمأنه کی اونی جَا کی شیمی امرأ گب زنده، نأفرمائی نوکونید. چونکی اگه ایسرائیل مردوم، موسا گبان جَا فرمان نبردن و اُسی، کی ایتا زیمینی پیغمبر بو، ساق و سألیم جینویشته، پس امان او بعدی و اَشْتَنَّاک مَجاز اُت جَا چوطو امنیت بدآریم، اگه او خودا کلام جَا کی آسمان جَا گب زنده، نأفرمائی بوکونیم؟ ^{۲۶} او زمات کی خودا جِه سینا کوه جور گب زندهبو، اونی صدا زیمین بَلرزانه. ولی آسه ایتا دِه وعده فادأ و بفرمأسته: «ایوارده، فقد نه آنکی زیمین، بلکی آسمانم لرزانم.» ^{۲۷} اونی منظور آنه، هر چی کی قایم پاکار و اساس ندأشتهبی آک کونه کی فقد او چیانی باقی بمأنه کی سوست نیبه.

^{۲۸} پس آسه کی ایتا قایم پادیشایی آمی شین به، بایید خودای جِه آمی دیل جولف جیگأ شوکر بیگیم و اون اوطو کی و اُستی بَه، ترس و حورمت امرأ خیدمت بوکونیم. ^{۲۹} چونکی آمی خودا ایتا آتش ایسه کی سوجانه.

چنتا خوروم آندرز

۱ کس کس هچین برار و خاخور مأنستن دوس بدآرید. ۲ جہ خاطر ندید کی غریبهیان امرأ مهزوان بیبید و اوشانی جا میهمان داری بوکونید، چونکی بعضیان آکار امرأ، بدون آنکی خودشان بفامد، فرشتهیان جا میهمان داری بوکودد. ۳ اوشانی کی زندان ایسادهی جہ خاطر ندید؛ آشان امرأ ایجور کردکار بوکونید کی عین خیالہ خودتأم زندان میان ایساید. ستم بیدکان غم و درد میان شیریک بیبید، چونکی خودتان دانیدی کی آشان چی گشنذرده و چی حالی دارده.

۴ شیمی ایزدواج و قول و قرار سر وفا بوکونید، و شیمی زن مردی کثیف بوستن جا دور بدآرید، چونکی خودا خراب آدما و زناکاران موجازات کونه.

۵ مال و مینال دوس داشتن سرآدید و اونچی کی داریدی کافی بدآنید، چونکی خودا بفرماسته: «شمَره هیوخت تنأ ننم و نشم.» ۶ بازین، کامیل ایطمینان امرأ و تومام جورأت امرأ، تأنیم بیگیم: «خوداوند می یاور ایسه، پس نترسم. اینسان می امرأ چی تأنه بوکونه؟» ۷ شیمی رهبران کی خودا کلام شمَره باموختده، بخاطر بدآرید. اوشانی زندگی خوروم نتیجهیان فیکر بوکونید، و اوشانی ایمان را روشن اوسانید.

۸ عیسا مسیح دیروج و ایمر و تا آبد هونه. ۹ پس تازه و عجایب غرایب عقیدهیان گول نوخورد. آمی دیل خودا فیض جا قوت گیره نه مذهبی رسما پاستن جا کی بعضی خوراکان خوردن یا نوخوردن شینه. اوشانم کی آ را روشن پیش بیگفتده، هیچ سودی نبرد.

۱۰ ایتا مذبح داریم کی چادر کاهیان تانده اونی جا بوخورد. ۱۱ موسا شریعت موطابق، پیلہ کاهین، گونایان کفاره و اسی قوربانی حیوانان خون بره او موقدس ترین جاجیگا دورون کی عبادت شینه و اونی پسی حیوانان لاشه بیرون جہ لشکر جاجیگا،* بوسوجانه به. ۱۲ هطویی، عیسایم، شهر دروازه بیرون عذاب بگشه و جان بدا جہ خاطر کی آمی گونایان بوشوره. ۱۳ پس، بایید او بدنایمی و بی آبرویی کی اون تحمل بوکوده، چان رو فاکشیم، و بیشیم اونی ورجا، اردو بزه جیگا بیرونی، و آ دونیا خاستهیان و دیل دوستنیان جا دواریم. ۱۴ چونکی آ دونیا میان، همیشکی لانه و خانه ناریم، بلکی او خانه رافا ایساییم کی و استی بایه.

۱۵ بازین، بایید عیسا دس امرأ، تترج آمی تشکر و ستایش ایتا قوربانی مأنستن خودای پیشکش بوکونیم، کی راس راسی او لبان نتیجه ایسه کی آشیکار خو ایمان و وفا داشتن اونی نام امرأ و آگویا کونه. ۱۶ جہ خوروم کار و اوشانی کی احتیاج دارده یاور دنن جا غافیل نبیید، چونکی آجور کاران او قوربانیان مانه کی خیلی خودای خوشال کونه. ۱۷ شیمی روحانی رهبران جا اطاعت بوکونید، و هر چی کی گده جان دیل امرأ انجام بدید، چونکی

* ۱۱:۱۳ موسا زماٹ میان، عیبادت جا ایتا موقدس چادر بو (میشال ره خروج ۷:۳۳ و اون پسی نیگا بوکونید). ایسرائیل مردوم اردو بزه جیگا میان زندگی کوداندوبود. او زماٹ کی اورشلیم پیلہ معبد سولیمان دوران چاکوده بوبوسته، آ معبد «چادر» جای بیگفته و اورشلیم شهر «اردو بزه جیگا» جای بیگفته.

آشانی کَار، شیمی جَانَان جَا پَاسْتَن ايسَه، و اَن وَاَسِي خُودا وَرْجَا وَاَسْتِي جَوَاب بَدَد. پَس جُورِي كِرْدَكَار بُوكونيد كي اوشَان خوشَانِي خِيدْمَت جَا كِيَف بُوكونَد، نِه اَنكي دَرْد و رَنج اَمْرَا اَوَن اَنجَام بَدَد، چُونكي اَطُوِي شُومَانَم رَنج بَرِيدِي.

۱۸ اَمْرَه دُوعَا بُوكونيد، چُونكي اَمِي وِجْدَان پَاكِه و هِيوخت نَخَائِيْم اِيْتَا اِشْتِيوَا اَمِي جَا بِيرون بَايَه. ۱۹ اَ رُوجَانَم، اِيحْتِيَاَج دَارَم اِيجُور خَاَص مِرَه دُوعَا بُوكونيد كي بَتَانَم هِرْچِي زُوتِر وَاْگَرْدَم شِيْمِي وَرْجَا.

۲۰ و هَسَا دُوعَا كُونَم او خُودا حُوضُور مِيَان كي آرَاْمَش اُونِي جَا شُورُو بَه، او خُودا حُوضُور مِيَان كي اَمِي خُوداوند عِيَسَايَ كي گُوسُونْدَان پِيلَه شَبَان ايسَه مَرْدَن پَسِي زَنْدِه كُودِه و اُونِي خُون اَمْرَا، اَبْدِي قُول و قَرَار قُوبِيل بُوكونَد؛ ۲۱ و اُونِي جَا خَايَم اُونْچِي كي اِيحْتِيَاَج دَارِيْد اَمْرَا، شَمْرَه اَمَادَه كُونِه كي اُونِي اِيْرَادَهِي اَنجَام بَدِيد، و عِيَسَا مَسِيح قُوت اَمْرَايَم اُونْچِي كي اُون خوش دَاَرَه، اَمِي مِيَان بُوستَنِي بُوكونِه. شُوكُو و جَلَال تَا اَبْد مَسِيح رَه بِيَه. اَمِين.

۲۲ اِي بَرَارَان، خَاهِيَش كُونَم اُونْچِي كي اَ نَاْمَه مِيَان بِيْنِيوِشْتَم، صَبْر و حُوصْلَه اَمْرَا فَاَنْدَرِيْد، چُونكي اَن اِيْتَا كُوجَه نَاْمَه ايسَه. ۲۳ خَايَم بَدَانِيْد كي اَمِي بَرَار «تِيْمُوتَاوُس» جَه زَنْدَان اَزَاد بُوستَه؛ و اَكِه زُود اِيَه فَاَرْسَه، اُونِي اَمْرَا شِيْمِي دِنَن رَه اِيَم. ۲۴ مِي سَلَام شِيْمِي هَمَتَا رَهْبَرَان و هَمَتَا مُؤْمِيْنَان بَرَسَانِيْد. اِيْتَالِيَا مَسِيحِيَان كي اِيَه مِي وَرْجَا اِيَسَادَه، شَمْرَه سَلَام رَسَانْدَه.

۲۵ فَيِض شِيْمِي هَمَتَان اَمْرَا بِيَه.

تازہ عہد

رشت گیلکی

یعقوب

یعقوب دسخط

صورتنامه

۱		بخش ۱
۳		بخش ۲
۵		بخش ۳
۶		بخش ۴
۷		بخش ۵

يعقوب دسخط

بخش ۱

۱ جہ یعقوب، خدا و خداوند عیسا مسیح غولام،

او دوازدهتا قبیله ره، ینی یوہودی نتاچ ایمانداران کی دنیا سرتاسر شرأ پخشده.

سلام!

سختیان دورون شاد بوستن

۲ جان دیل براران و خاخوران، او وخت کی دوشواریان و سخت ایمتحانان جہ هر ور شمّره فوتورگده، خیلی شاد ببید، ۳ چونکی ایمتحان و دوشواریان دورون شیمی صبر و تحمل ویشتر به. ۴ پس وئالید شیمی صبر و تحمل بوجور بشه و کار خورّه تومام و کامیل کونه، چونکی اٹویی کامیل و بالیغ آدمان بید و هیچی ده ایحتیاج نأرید. ۵ ولی اگه اینفر جہ شومان خدا ایراده درک کورن ره حکمت و فام بخایه و اُستی اون خدا جا بخایه جہ او خودایی کی دس و دیلوازی امرأ اون فاده، بی آنکی آدم ملامت بوکونه، و اون فادأ به. ۶ ولی او وخت کی اونی جا درخاست کونید، اون ره شک اونسانید، بلکی یقین بدآرید کی خدا شیمی دوعا جواب دِده، چونکی اونی کی شک کونه دریا موج مانه کی باد امرأ اُسر اوسر شه. ۷ پس آدم نوأستی رافا بنیسه ایچی جہ خداوند فاگیره ۸ اٹوچی آدم سوسته و هیوخت نئانه قایم تصمیم بیگیره. چونکی اگه ایمان امرأ دوعا نوکونید، خدا جواب دنن رافا هم نئیسید.

۹ او ایمانداران کی آ دنیا مال و مینال جا هیچی نازده، نوأستی خوشان خار بداند، بلکی و اُستی او بوجور جاجیگا و اُسی کی خدا اشان فادأ، گولاز بوکوند. ۱۰ آسه آنکی مال و مینالداران و اُستی خوشانی حیقارت و خاری ره گولاز بوکوند، چره کی صارأ گول مانستن جہ بین شده. ۱۱ چونکی آفتاب خو ول بیگفته گرمأ امرأ آیه و او گولان خوشک کونه. اون زپه هم کفه و اون قشنگی جہ بین شه. اٹویی ایسه کی مال و مینالدارانم هوطویی کی تیجارت ره موشغول جہ بین شده و محو بده.

۱۲ خوشحال اونی کی زندگی سخت ایمتحانان تحمل بوکونه، چونکی او وخت کی آ ایمتحانان جا خوش راسر گیره، خداوند همیشکی زندگی تاج اون فاده، هو تاج کی تومام اوشان کی اون دوس داردهی و عده بدأ.

۱۳ او وخت کی اینفر فیت بوسته، گونا ور فاکشی به، خورّه گومان نوکونه کی خدا اون فیت کونه، چونکی خدا گونا و بدی جا دور ایسا و هیکسم اون انجام دنن ره فیت نوکونه. ۱۴ فیت بوستن آمی هوسان جا بیرون آیه کی آمره گول زنه و بدام تاوده. ۱۵ آجور فیکران و میلان او وخت کی جم به، گونا اون جا بیرون آیه. گونایم او وخت کی پيله به، مرگ اونی جا بیرون آیه.

۱۶ پس ای جان دیل ایمانداران، اویر نبید. ۱۷ جہ خدا ور فقد خوروم و کامیل چیان آمره

فَارْسِيه، اونی جَا کی تومأم نورآن خَالِیق ايسه و سَايه ديمه مَأْسْتَن نِيِيه کی آرأ اورأ بشه و تغيير نوکونه. ^{۱۸} اُون اَطُو ايرأده بوکوده کی اَمَرَه حِنَقَتْ کلام ينی اينجیل پیغام اَمَرأ تَازَه زَندِگی بَخشه کی اَمَان اونی خلق بوبوسته یَاَن نوبری بیبیم.

خودا کلام انجام دئن

^{۱۹} پس آی می جان دیلان، هرتا جِه شومان ایشتاؤسْتَن میان توند، گب زن میان کوئد و برزخ بوستَن میان سوست ببه. ^{۲۰} چونکی اینسان غضب ولأنه خودا عیدالت انجام ببه. ^{۲۱} اَن و اُسی، هرتا نَجَسْت اخلاق و هرتا شرور کَارَأَن جَا شَمَرَه دور کونید و فروتنی اَمَرأ او کلامی کی خودا شیمی دیل دورون بکأشته ی، قوبیل بوکونید؛ چونکی ا کلام قوت دأره شیمی جائان نیجأت بده. ^{۲۲} ولی جِه خاطر ندید کی ا کلام نوأستی فقد ایشتاؤسْتَن، بلکه و اُستی اُون انجام دئن. پس شَمَرَه گول نزنید، ^{۲۳} چونکی اونی کی فقد کلام ایشتاؤه ولی اُون انجام نده، اُون مأنه کی خو دیم آینه دورون فأندره، ^{۲۴} ولی هطو کی آینه جَا دور به خو قیافه ی جِه خاطر ده. ^{۲۵} ولی اونی کی خودا کلام، کی بشر آزادی ره کأمیل قأنون ايسه، توجه بدأره، نه فقد اُون همیشه بخاطر دأره، بلکه اُون فرمأنم بره و خودا اُون فرمأن بردن برکت دهه.

^{۲۶} هرکی خورَه مسیحی بدأنه، ولی نتأنه خو توند زوآن بدأره، خورَه گول زئندره و اونی مذهب هیذره نی آرزه. ^{۲۷} خودای پئر چوم میان او مسیحی بی عایب و پاک ايسه کی یتیم زاکان و ویوه زناکان یاور بدأ و خوداوند ره وفا کونه و خورَه دونیا پلیدیآن جَا دور دأره.

فرق نهن جا دوري كودن

^۱ می جان دیلان، چوطو تائیدی ایدعا بوکونید کی عیسا مسیح، او پور جلال خوداوند شین ایسید، آسه آنکی افراد میان فرق نیهید؟

^۲ فیکر بوکونید اینفر شیمی کیلیسا بایه کی گیران لیوأس دوکوده و طلا انگوشتان خو انگوشتان رو داره و هو زما ت ره ایتا فقر آدم شندره پنډره لیوأس امرایم بودورون بایه ^۳ و شومان او پولدار آدم ویشتر توجه بوکونید و بیترین جاجیگایان اون تعاروف بزنیډ ولی او فقر بیگید: «بوشو اویه بیس یا اگه خایی زیمین سر بینیش!» ^۴ آیا آن نیشان ډده کی شومان آدمان آرزستن، اوشان دار و ندار امرأ دینیدی؟ آیا ایشتیوا فیکران امرأ اوشان قیضاوت نوکودید؟

^۵ جان و دیل براران و خاوران، مَره گوش بدید: خودا فقر مردوم اینتخاب بوکوده تا ایمان دورون مالدار بډ و خودا پادیشایی جا ایستفاده بوکوند، هو پادیشایی کی خودا اوشان کی اون دوس دازدهی وعده بډا. ^۶ آسه آنکی شومان فقر، کوچیک دانیدی. آیا جِه خاطر ببردید کی هه مال و مینالداران کی شیمی حق لقت دمچ کونډ پسی شمَره فاکشائیده دادگا میان؟ ^۷ اغلب هشانده کی عیسا مسیح کوفر گده ینی هو کسی کی اون شریف نام شیمی رو نها.

^۸ چندر خُب بو، کی همیشک ا شاهانه حوكم کی موقدس کیتابان دورون بامو فرمان ببردیډی کی فرمایه: «تی همسادهی تی جان مانستن دوس بډار.» ^۹ ولی او وخت کی فرق نیهیدی، شریعت ا حوكمه لقت دمچ کونید و اطویی گونا کوداندرید. ^{۱۰} اونی کی خودا حوكمان همتای موبمو انجام دهه، ولی ایتا کوجهدانه کار دورون ایشتیوا بوکونه، اون تقصیر او کس اندر ایسه کی خودا حوكمان همه لقت دمچ بوکوده. ^{۱۱} چونکی هو خودایی کی بفرماسته: «زنا نوکون» اتم بوگفته کی «قتل نوکون». پس اگه زنا نوکونید ولی قتل بوکونید، هرطور کی بیه خودا حوكم جا فرمان نبردید و اونی ورجا تقصیر کاریدی.

^{۱۲} پس اوشان مانستن گب بزنیډ و کردکار بوکونید کی اوشان ره حوكمانی امرأ داوری به کی آزادی اوره. ^{۱۳} چونکی اونی ره کی ا دونیا دورون رحم نوکوده، رحم نییه؛ ولی اگه مردوم امرأ مهزوان بوبوسته بید، بازون ایلاهی رحمت زور اونی داوری سر باش به.

ربط داشتن ایمان و کردگار

^{۱۴} می جان دیلان، اینسان ره چی فایده داره کی بگه: «من ایمان دارم» ولی ا ایمان خو کردکار امرأ نیشان ډده؟ آیا اطوچی ایمان تانه اون نیجات بډه؟ ^{۱۵} اگه برار یا ایتا خاور بډارید کی غذا و لیوأس ره محتاج بیه ^{۱۶} و اون بیگید: «بوشو بسلامت! خُب بوخور و تره گرم بډار» ولی غذا و لیوأس اون فاندید، چی فایده داره؟ ^{۱۷} پس دینیدی او ایمان کی خیر کاران ره بکار نشه و خوروم کاران امرأ نه، اصلن ایمان نییه بلکی پوچ موشت مانه.

^{۱۸} ا ایراد دوروسته کی اگه اینفر بگه: «شومان گیدی اونچی کی موهم ایسه، فقد ایمان ایسه و بس! ولی من گم خوروم کارانم موهمده. چونکی شومان بودون خوروم کاران نتائیدی ثابت بوکونید کی ایمان داریدی. ولی همتان تائیدی جِه می کردکاران بیدیند، بیدیند کی ایمان دارم.»

۱۹ ایمکان دآره اینفر بگه: «من ایمان دارم کی خدا ایتا ایسه!» آن خُبه! ولی اَطوچی آدمم و اُستی بخاطر بدآره کی دیوانم آن ایمان دارده، اوطوچی ایمانی کی زهله جا پرگده! ۲۰ آی بی عقل! آیا نخایی بفامی کی ایمان بی آنکی خدا ایراده انجام ببه، فایده و نتیجه نآره؟ دوروسته، او ایمان کی خوروم کاران ببار ناؤره، راسر اُسی ایمان نییه.

۲۱ مگه بخاطر نآرید کی امی جد ایبراهیم هم خو کردکاران و اُسی خدا ورجا قوبیل بوبوسته؟ چونکی اون حاضیر بوست کی خو پسر اسحاق خدا ره قوربانی بوکونه. ۲۲ پس دینید او ایمانی کی خودای داشتی، و اُناشت کی تومام و کمال خدا جا ایطاعت بوکونه؛ اَطویی، اونی ایمان اون کردکار آمرأ کامیل بوسته. ۲۳ اَطویی، اونچی کی موقدس کیتابان دورون بامو انجام بوبوسته کی فرمایه: «ایبراهیم خودای ایمان باؤرد و آن اونی ره عیدالت بحیساب بامو» * و حتا خدا ریفق نام بنا بوبوست.

۲۴ پس دینید کی اینسان جغرز ایمان خو کردکاران آمرأ هم نیجأت یافه.

۲۵ راحابم کی خراب داشتی ایتا ده هطوچی مثال ا موضوعو رو ایسه. اون خو کردکاران آمرأ نیجأت بیافت، چونکی خدا قوم مأموران جیگا بدا و بازین، اشان جه ده ایتا را سلامتی آمرأ اوسه کوده. ۲۶ اَطویی، هوطو کی جان بی روح بمرده ایسه، ایمانی یم کی خوروم کاران ببار ناؤره، بمرده ایسه.

زوان خطرآن

^۱ می جان دیل براران و خاخورآن، اوشان تعداد نفرآن کی خایده معلم بید، خیلی نبه، چونکی دانید، آمره کی مؤختندریم، دآوری کودن ره، خیلی ویشتر سخت گیرده. ^۲ معلومه کی امان همتان، خیلی لغزش خوردن گریفتار بیمی. ولی اونی کی گب زنن دورون نلغزه، اون ایتا کامیل آدم و تانه تومام خو وجود موسلط ببه. ^۳ ایتا پیله اسب ایتا کوجه دهنه آمرأ رأم کونیم و اونه همه چی دورونم خوره موسلط ببه. ^۴ ایتا کوجه سوکان، پیله کشتی هر ور کی ناخودا بخایه، هیدایت کونه حتا اگه توند باد بایه.

^۵ زوانم جان دورون، ایتا کوجه تیکه ایسه ولی چی لافی کی نزنه. ایتا کوجه جرقه تانه ایتا پیله جنگل ول بده. ^۶ زوانم هوطو آتش مانه و ایتا دونیا دورغ جان عصم اعضا میان کی اون سر تا پای کثیف کونه و تومام امی زندگی را دوارستن ول دهه و خودشم جهندم آتش دورون سوچه.

^۷ اینسان بتانسته همتا و اشی حیوان، پرنده، خزنده و دریا موجودان رأم کونه و جه آن پسیم رأم کونه. ^۸ ولی هیچ اینسانی نتانه زوان رأم کونه. اون ایتا پلیدی ایسه پورجونب و جوش و پریشان و ایتا کوشنده زهر جا پور ایسه. ^۹ امی زوان آمرأ، خوداوند ینی امی پئر عیادت کونیم و هو زوان آمرایم اینسانان کی خودا شبا هت بوجود بامویدی، نیفرین کونیم. ^{۱۰} هو دهن جا، هم برکت بیرون آیه و هم لعنت. می جان دیل براران و خاخورآن، نوآستی آطو ببه. ^{۱۱} آیا ایمکان داره هو چشمه جا هم شیرین آب جوش بوکونه و هم شور آب؟ ^{۱۲} می جان دیلان، آیا شا انجیل داره جا زیتون چئن؟ یا رز جا انجیل؟ شور آب چشمهیم، نتانه شیرین آب بیرون باوره.

آسمانی خیرد

^{۱۳} آیا شیمی میان حکیم و بفامسته آدم ایسا؟ پس وئالید خو دانستن و فام، او زندگی را روش آمرأ کی خودای خوش آیه و او کردکارانی آمرأ کی فروتنی جا ویریزه، نیشان بده، هو فروتنی و نرم خلق و خو کی، حکمت و فام جا بیرون آیه. ^{۱۴} ولی اگه شیمی زندگی دورون کینه و حیسادت و خودخایی نها، الکی عقل و خیرد سنگ شیمی سینه نزنید کی آن بدترین نوب دورغه، ^{۱۵} چونکی هو خیرد و حکمت دورون کی خودا بخشه، آطو چی خراب صیفت وجود ناره بلکی آشان دونیایی و غیرروحانی و شیطانی ایسد. ^{۱۶} آطویی، هر جا کی حیسادت و جاطلبی نها، هر ج و مرج و هر جورده شرور کارانم بچوم خوره. ^{۱۷} ولی او حکمت کی آسمان جا ببه، اول جه همه، پاک و نجیبه، بعد صلح دونبال، مؤدب و آرام؛ الباقیان آمرأ حاضیر ایسه بوگو بشتاو بوکونه و آشان فیکران قوبیل کونه، لبالب جه دیلسوجی و خوروم کاران بو، صمیمی، بی ریا و بی پرده ایسه. ^{۱۸} اوشانی کی صلح دونبالد، صلح دانهی کارده و عیدالت چینه.

خودای نیزدیک بید

۱ شیمی جنگ و بوگو موگو چی و اسی ایسه؟ آیا اوشان دلیل، کثیف خاسته‌یان نییه کی شیمی دورون جنگستاندرد؟ ۲ ایچی ره حسرت خورداندرید کی نأریدی؛ پس شیمی دسان خون امرأ آلوده کونیدی کی اون بچنگ باورید. او چیزانی آروزو دأریدی کی دیگران شینه و شومان نتانید بدأرید؛ پس جنگ و بوگو موگو کونید کی اوشانی دس جا بیرون باورید. دلیل آنکی اونچی خایید، ولی نأرید، آن ایسه کی اون خدا جا درخاست نوکونید. ۳ او وختم کی بخاستید، خدا شیمی دوعای جواب نده، چونکی شیمی قصد و نیت دوروست نییه؛ شومان فقد او چیی بدس آوردن دونبالید کی شیمی خوشی و لیدت باعیت به. ۴ ای زناکار آدمان، آیا مولتقت نیئید کی دونیای دوس داشتن، خدا امرأ دشمنی کون مانی دهه؟ پس هرکی بخایه دونیا امرأ ریفق ببه، حتم خدا امرأ دشمن به. ۵ گومان کونید کی موقدس کیتابان الکی گده کی خدا روح کی خداوند اون آمی وجود دورون بنا، اندر آمره خوش داره کی نتانه تحمل بوکونه کی آمی دیل ایتا جا دیگه بمانه؟ ۶ ولی نوآستی جِه خاطر دیم کی خدا اوطوچی شیطانی خاسته‌یان روبرو ایسان ره آمره ویشتر فیض بخشه. اوطویی، موقدس کیتابان فرماید: «خدا، خودخایان جولو ایسه ولی فروتنان فیض بخشه.» ۷ بازون، شمره فروتنی امرأ خودای بیسپارید و شیطان جولو بنیسید تا شیمی جا فرار بوکونه. ۸ خودای نیزدیک بید تا اونم شمره نیزدیک به. شیمی گوناکار دسان بوشورید، ای گوناکاران، و شیمی دیل پاک کونید، ای دو دیلان، و فقد خودای وفا بوکونید. ۹ شیمی ایشتیوا کردکاران ره آرسو فوکونید و زهار بزنید و شیمی وجود جولف جیگا دورون غم بیگیرید و ناراحت ببید و خنده کونید عوض گریه بوکونید و شادی کونید عوض عزأ بیگیرید. ۱۰ او وخت کی شمره خدا حوضور دورون فروتن چاکونید، بازون خدا شیمی سر بوجور داره.

دآوری کون خدا شینه

۱۱ جان دیل براران، کس کس جا بد نیگید و ایراد نیگیرید و کس کس محکوم نوکونید. چونکی اگه اوطو بوکونید، راسراسی جِه خدا حوکمان جا ایراد بیگفتید و اون محکوم بوکودید ولی شیمی وظیفه نییه کی خدا حوکمان قیضاوت بوکونید، بلکی اون جا فرمان بئیرید. ۱۲ فقد خدا ایسه کی تانه دآوری بوکونه، هو خودایی کی شریعت عطا بوکوده. فقد اون ایسه کی تانه نیجأت بده یا جِه بین ببره. پس تو چی حق امرأ تی همسادهی قیضاوت کونی؟

اینسان نانه فردا چی به

۱۳ بشتاؤید ای تومام شومانی کی گیدی: «ایمرو یا فردا شمه فلان شهر و ای سال اویه ایسم تیجارت کونم و پیله سود بزم.» ۱۴ شومان چی دانید فردا چی پیش آیه؟ شیمی عمر آیار مانه کی ایتا لحظه اون شا دئن و ایتا لحظه ده غیب به! ۱۵ پس وستی بیگید: «اگه خدا بخایه، زنده مانیم و اوطو و اوطو کونیم.» ۱۶ اگه آکار نوکونید، شومان شیمی خودخایی نقشه‌یان ره گولاز کونید. گولازی کی اوطو ببه، شیطانی ایسه. ۱۷ پس، آن جِه خاطر بئیرید کی اگه بدانید چی کار دوروسته، ولی اون انجام ندید، گونا بوکودید.

بخش ۵

ظالمیم مالداران آخرپسی

۱ و آسه شومان ای مالداران خُب فاندَرید! ز هار بزنید چونکی و اُشتناک بلایان شیمی رافا ایسا. ۲ جِه آسه شیمی مال و مینال جِه بین بوشو و شیمی گیران لیواسانم بید بزه ایسه. ۳ شومان آ زودگذر دنیا دورون، طلا و نوقره جم کونید، ناخور جِه آنکی آ کار امرأ، شمره قیامت روح دورون موزات جم کوداندرد. چونکی هوطو کی شیمی طلا و نوقره موران بزه، آتشم شیمی جان خوره. ۴ خُب بشتاؤید! او کارگران ایجره کی شیمی کیشاورزی زمینان سر کار بوکودد، بشتاؤید؛ او کارگران کی گول بزنید و اوشان دسمزد فاندایید. اشان ایجره آسمان لچه بو جور بوشو و خوداوند آسمان لشکران گوش فارسه. ۵ شومان شیمی عمر سالان آ دنیا دورون خوش بگذرانید و عیاشی بوکودید و چاق و چله گوسوندان مانستن بوبوستید کی سر و اوینی روح ره آمایید. ۶ شومان بی گونا اینسان کی نتانستی خو جا دفاع بوکونه، محکوم بوکودید و بوکوشتید. نبد

رحمتان دورون صبر داشتن

۷ و اما شومان ای جان دیل براران کی خوداوند عیسا مسیح و اگرستن و اسی روح ایشماریدی، صبر بدآرید و ایتا کیشاورز مانستن ببید کی خو بارزش ماصول جم کون و اسی تا پاییز ایسه. ۸ پس شومان صبر بدآرید و یقین بدآرید کی خوداوند زود و اگرده. ۹ ای براران، او وخت کی موشکلان دورون گریفتار بید، الباقیان تقصیرکار نیگیرید و اشان جا شیکایت نوکونید کی خوداوند شمره محکوم نوکونه، چونکی اون خو عادیلانه دآوری کون سرگیره.

۱۰ صبر و تحمل خوداوند پیغمبران جا باموجید. ۱۱ همه اوشانی کی زندگی دورون صبر و تحمل بدآشتمده، خوشبخت بوستد. «ایوب» ایتا مثال جِه اوشانی ایسه کی تومام موشکلان و خیلی سختیان امرأ خو صبر و ایمان جِه دس نداد و خوداوند آخرپسی اون عاقبت بخیر بوکوده، چونکی خوداوند خیلی رحیم و مهربانه. ۱۲ جِه همه چی موهمتر، هی زما ت قسم نوخوید، نه آسمان و زمین و نه ده هیچی. اگه گیدی «بله» شیمی گب راس راسی بله ببه و اگه گیدی «نه»، شیمی منظور راس راسی نه ببه تا اطویی شیمی جا گونا بیرون نایه و موزات نیبید.

دوعا قدرت

۱۳ شیمی میان اگه اینفر درد و رنج میان ایسا، دوعا بوکونه. اوشانی کی خوشالده، خوداوند و اسی شوکرگوزاری آوزان بخاند.

۱۴ اگه اینفر ناخوش احوال و استی کیلیسا پيله کسان جا بخایه کی باید و اون ره دوعا بوکوند، اون روغن امرأ پاک کوند و خوداوند جا اون ره شفا بخاید ۱۵ و او دوعا کی ایمان امرأ ببه، ناخوش احوال آدم شفا بخشه و خوداوند اون ویریزانه. اگهیم گونایی بوکوده بی، اون ره ببخشه به.

۱۶ کس کس ورجا شیمی گونایان و اگویا بوکونید و کس کس شفا گیفتن ره دوعا بوکونید. عادیل مرداک راس راسی دوعا، قدرت داره و باور نوکودنی اثر داره. ۱۷ ایلیا ایتا امی

مَٺسٺن چي آدم بو. اَنَ اَمراءَ، هو زماتَ كي توماَمَ ديلَ اَمراءَ دوعاَ بوكود كي وارش نوكونه، سه سالَ و نيَمَ ره وارش نوکود! ^{۱۸} و هو زماتَ دوعاَ بوكود كي وارش بوارَه، وارش وارشَن سَر بيگيفت و زمين مَٺصول باورَد.

اويرَ بوسته آدم و اگرداَن حنقتَ ور

^{۱۹} جانَ ديلَ برارَ اَن، اگه اينفر راسَتَ راَ جاَ کچَ بو و خو ايمانَ جَه دَس بَدَا، اماَ اينفر اَوَن ياورَ بَدَه تاَ حنقتَ ور و اگردَه، ^{۲۰} اَ شخصَ كي اَوَن خودا ور و اگردَسَن باعيتَ بوبوسته، بَدانه كي ايتاَ اويرَ بوسته جانَ هميشَكي جَه بين شئونَ دَس جاَ نيجاتَ بَدَا و اَوَن خيليَ گونايانَ بَخشَن باعيتَ بوبوسته.

تازہ عہد

رشت گیلکی

اول پطرس

پطرس اولی دسخط

صورتنامه

۱		بخش ۱
۳		بخش ۲
۵		بخش ۳
۷		بخش ۴
۹		بخش ۵

پطرس اولی دسخط

بخش ۱

۱ اَنامه جِه پطرس، عیسا مسیح رسول ور ایسه.

اَنامهئی خودا اینتخاب بوبوستیان ره کی تومأم اوستانان پونتوس، غلاطیه، کپدوکیه، آسیا و بیطینیا اَ طرف او طرف میان ایساده و اَ دونیا دورونی غریبده، نیویسم. ۲ اَمی پتر خودا جِه قبل شمره اینتخاب بوکوده بو و اونی روح شمره پاک کوده. نتیجه آن بوبوسته کی شومان اونی جا ایطاعت بوکودید و عیسا مسیح خون امرأ پاک بوستید.

خودا فیض و آرامش پوری شیمی رو بمانه!

ایمان ایمتحان

۳ مووآرک ببه خودا، خودایی کی اَمی خوداوند، عیسا مسیح پتر ایسه. اون خو رحمت عظیم و تومأم نوبوستنی و اسی امَره ایتا تازه تولد ببخشه و خو خانوار چاکوده. جِه اَ خاطر به اَ اومید زندههیم کی ایتا ابدی زندگی بیافیم، چونکی مسیح مرگ پسی زنده بوسته. ۴ خودایم ایتا ارثی کی هیذره خراب، کثیف و باطیل نیبه، آسمان میانی شمره بدآشته ینی هو ابدی زندگی ۵ و جِه اَ خاطر کی خودای توکول و ایعتماَد بوکودیدی، اونم خو عظیم قودرت امرأ، شمره سلامتی امرأ فارسانه آسمان تا کی اَ ارث صاب ببید. دوروسته، قیامت روچ دورونی، شومان ابدی زندگی و ارث بیدی.

۶ پس هسا رأسراسی شاد ببید چونکی اجور ارثی شمره نها، حتا اگه لازیم ببه ایچه سختیان و زحمتان تحمل بوکونید. ۷ سختیان جِه اَ خاطر ایسه کی شیمی ایمان ایمتحان ببه، هوطو کی آتش طلای اموجه و پاک کونه. آخریسی، شیمی ایمان ایتا تونور ایمتحان میان بوشو و ساق و سألیم بیرون بامو، عیسا مسیح و اگر دستن روح زماَت، باعیث شیمی ستایش، جلال و حورمت به.

۸ با آنکی تا آسه مسیح نیدید، اما اون دوس دارید. آسایم با آنکی اون نیدیدیدی، اما اون ایمان دارید و اَ ایمان شیمی دیل دورونی ایتا پيله خوشالی و پور جِه جلالی ببه کی هیذره نشأ اونی جا تعریف کودن. ۹ آخریسی هه ایمانم شیمی جان نیجات باعیث به.

۱۰ اَ نیجات ایتا رازی بو کی حتا پیغمبرانم اونی جا کامیل خوَر نأشتد، با آنکی اَ نیجات کی پورجِه فیضه شمره جِه قبل بنا بوبوسته بو، خوشانی کیتابان میان نیویشتیدی. ۱۱ اوشان تو اَ فیکر بود کی بفامد کی مسیح روح، اوشان جان میانی درواره چی گب زنه. چونکی روح اوشانی ره و اگویا کودی کی ماجرایی بییویسد کی مسیح ره ایئتاق دکفه و او زحمتانی کی اون گشه و او جلالی کی بازون یافه ایشاره بوکوند، اما اشان نأستد کی اَ ماجراییان چی کسی ره و چی وختانی ایئتاق دکفه. ۱۲ تا آنکی خودا اشان ره و اگویا بوکود کی اَ ماجراییان تا او وخت کی اشان زندهید ایئتاق دنکفه، بلکی بعد آنکی بمرده ایتا طولانی سالان میان ایئتاق دکفه. و آخر پسی او دورانی کی آسه امان اونی میان زندگی کونیم فارسه

و اَ پیغامِ نیجاتِ ینی خورومِ خور پیغامِ همتان ره موشخص و آشیکاراً و اگویا بوبوسته. اوشانی کی اَ پیغامِ شمّره برسائیید روح القدس قودرتِ امرأ اونِ و اگویا بوکودد، هو آسمانی روح القدس کی پیغمبرانِ امرأ گب زئی. اَ پیغامِ چنان عالی و پبله بو کی حتّا آسمانِ فرشتهیانم موشتاقده کی اونِ فاندرد.

مؤمنانِ پاکِی و موقدس بوئون

^{۱۳} پس شیمی حواس جم بیه. پر هیزکاری و اومید امرأ عیسای مسیح و اگر دستن رافا بئیسید چونکی او روح میان ایتا پبله فیض و لوطفی شیمی نصیب به. ^{۱۴} خودا جا ایطاعت بوکونید، چونکی اونی زاکانیدی. پس ایوارده او گونایان ور کی قدیمان اسیر بید، و انگریدید، چونکی او وختان ناستید چی کوداندرید. ^{۱۵} جه اَ خاطر قودوس خودا مانستن کی شمّره دؤخاده کی اونی زاکان بیبید، شومانم شیمی همتا کردکاران جا موقدس بیبید. ^{۱۶} اون خو کلام میانی بفرمأسته کی: «موقدس بیبید، چونکی من موقدس ایسم.»*

^{۱۷} شیمی خاطر بمأنه کی شیمی آسمانی پئر خودا، کی دوعا امرأ شیمی دس اونی ور دراز کونیدی، داوری روحان وخت هیکس جانبداری نایه بلکی عادیلانه هر کی کردکاران قیضاوت کونه. پس تا او زماتی کی اَ دنیا دورونی ایسایید خودا جا حیساب بردن امرأ زندگی بوکونید. ^{۱۸} خودا شیمی نیجات و اسی ایتا بها فادا تا کی شمّره جه پوچ روشن و زندگی باطیلی کی شیمی پئران جا به ارث ببردیبید آزاد کونه، بهایی کی خودا جه اَ گریفتاری آزاد بوستن و اسی فاده، طلاً و نوقره نوبو، ^{۱۹} بلکی مسیح با ارزش خون بو، کی ایتا بی گونا و بی عایب بره مانستن قوربانی بوبوسته. ^{۲۰} جه اَ خاطر خودا اون پیشتر جه دنیا خلق کودن، اینتخاب بوکوده اما اَ آخری زماتان دورونی اون اَ دنیا ور اوسه کوده تا شمّره ببخشه. ^{۲۱} شومان اونی و اسی خودای ایمان باوردیدی، هو خودایی کی مسیح مرگ پیسی زنده کوده و اون جلال ببخشه و اسه شیمی اومید و ایمان خودای ایسه.

^{۲۲} هسا تانید راس راسی، کس کس دوس بدارید چونکی جه اَ حنقت، ایطاعت کودن امرأ نیجات بیافنید و شیمی وجود جه گولاز کودن و نیفرت پاک بوسته. پس کس کس تومام وجود امرأ دوس بدارید، ^{۲۳} چونکی شومان ایوارده بودونیا باموید، نه جه او نطفه کی جه بین شه بلکی جه او نطفه کی ابدی ایسه و شمّره ابدی زندگی بخشه ینی جه خودا کلام کی زنده و ابدی ایسه. ^{۲۴} هوطو کی موقدس کیتابان میان بامو: «اینسان صارا و اشان مأنه و اونی خوشگلی، صارا گولان مانستن. و اشان، خوشکه بد و گول دوچولکسته. ^{۲۵} اما خودا کلام تا ابد مأنه.»* اَ کلام کی شمّرهیم و اگویا بوبوسته هو اینجیل پیغام ایسه کی نیجات و اسی بامو.

* ۱۶:۱ لاویان ۱۱:۴۴-۴۵؛ ۱۹:۲؛ ۲۰:۷.

* ۲۵:۱ إشعیا ۴۰:۶-۸.

بخش ۲

^۱ بازین، خودتآن وجودَ جہ ہر چی کینہ و دوشمنی، دوز و کلک و دورویی، حسودی و پوشت سَر ناجور گب زئن پاک کونید۔ ^۲ و ایتا قوندآقہ زاک مأنسَتَن، موشتاق ایتا خالص شیر روحانی ببید تا اونی خوردن امرأ او نیجات میانی کی بیافتیدی، روشد بوکونید۔ ^۳ شومان کی خوداوند مہزوآنی و محبت خودتآن زندگی میان بیچیشیدی۔

زنده سنگان خودا خانہ رہ

^۴ دانیدی کی مسیح، او زنده سنگی ایسہ کی خودا تصمیم بیگفتہ خو روحانی بینائی اونی رو چاکونہ۔ اگہ چی اینسانان اون رَد کوڈد، اما اون خودا ورجا با ارزش و اینتخاب بوبوستہ ایسہ۔ پس اونی ورجا و اگردید، ^۵ تا شومانم زنده سنگان مأنسَتَن، خودا دس میانی، او روحانی عیبادتگا و بینا چاکودن و اسی ایستفادہ ببید۔ موہیتر آنکی شومان ا عیبادتگا میانی ایتا موقدس کاهینم ایسید۔ پس او روحانی قوربانیانی کی خودا رہ قابیل قوبیل و پسند ایسہ عیسای مسیح امرأ تقدیم بوکونید۔ ^۶ موقدس کیتابان میان بامو کی: «من اورشليم میان ایتا سنگی نهم، سنگ زاویہی اینتخاب بوبوستہ و بارزش و ہر کی اون توکول بوکونہ، شرمندہ نیبہ۔»*

^۷ ا «سنگ» شمرہ کی ایماندار ایسید، خلی با ارزشہ، اما بی ایمانان رہ ہو سنگی مانیہ کی دروآرہ اون بوگفتہ بوبوستہ: «اوسنگی کی بنایان فیشاددہ، ہو بینا اصلی سنگ بوبوستہ۔»* ^۸ هطویم، موقدس کیتابان میانی بامو دارہ: «اون سنگی ایسہ کی باعیث لغزش بہ و صخرہایی ایسہ کی باعیث سقوط بہ۔»* اوشان سقوط و کفتن جہ ا خاطر ایسہ کی خودا کلام جا ایطاعت نوکوئدہ، پس اونچی کی اوشان سرنوشت و اسی تصمیم بیگفتہ بوبوستہ اوشان سر آہ۔

^۹ اما شومان، اوشان مأنسَتَن نیئید۔ شومان خودا اینتخاب بوبوستیان و امی پادیشا، عیسا کاهینان و ایتا موقدس قوم ایسید تا خودا محبت مردوم نیشان بدید، چونکی اون شمرہ جہ ظولومات بہ خو عجیب نوران دعوت بوکودہ۔ ^{۱۰} وختانی بو کی شمرہ ہیکس نشناختی، اما اسہ خودا قوم بحیساب آئید؛ وختانی بو کی خودا مہزوآنی و بخشش جا محروم بید، اما ہسا اونی لوطف و محبت جا ایستفادہ کوداندیرید۔

^{۱۱} جان دیل براران، شومان ا دونیا میان ایتا رادوار ویشتر نیئید و شیمی اصلی خانہ آسمان میان نہا۔ جہ ا خاطر، شیمی جا خاہیش کونم خودتآن جہ ا دونیا وسوسہیان کی پور جہ گونایہ دور بدآرید۔ شومان ا جور خاستہیان و ہوسان رہ چاکودہ نوبوستید، اسی و اسی ایسہ کی اوشان شیمی روح و جان امرأ جنگ و دعوا کوداندرد۔ ^{۱۲} شیمی دورور بی ایمانان ورجا موراقب شیمی کردکار ببید؛ حتا اگہ اشان شمرہ بدکاری و اسی موتہم بوکوند، اما او وخت کی مسیح و اگردہ، خودای شیمی خوروم کاران و اسی ستائش کوئدہ۔

* ۶:۲۸ اشعیا ۱۶:۲۸۔

* ۷:۲ مزمور ۱۱۸:۲۲۔

* ۸:۲ اشعیا ۱۴:۸۔

ایٲا مسیحی کردگار جم میان

۱۳ خوداونڌ وُسی، مملکت صُاب منصبانْ جَا ایطاعت بوکونید، خایه مملکت پادیشا بیه
۱۴ یا او مأموران کی پادیشا اینتخاب بوکوده تا خُلفکارانْ تَنبیه بوکوند و دوروستکارانْ
تَشویق بوکوند.

۱۵ خودا خُسته آنه کی شومان دورستکار ببید تا او بی عقل آدمانْ دَهَن کی بیخودی شیمی
جَا ایراد گیرده دُودید. ۱۶ دورسته کی شومان دینی حوکرمانْ جَا کی شیمی دَس و پائی دُوستی
آزاد بوسَید، اما آن جِه ا خاطر نییه کی هر نادوروست کاری تَأید انجام بدید، بلکه
خودتانْ آزادی، و اُستی خودا خُستهیانْ انجام دَن و اُسی ایستفاده بوکونید.
۱۷ همتانْ ایحترام بوکونید؛ ایماندارانْ دوس بدارید؛ خودا جَا حیساب بَبرید؛ پادیشای
ایحترام بنید.

مسیح جَا الگو گِفتن

۱۸ شومان خیدمتکارانْ و اُستی شیمی اربابانْ جَا ایطاعت بوکونید و اوشانْ کامیلانْ ایحترام
بنید، نه فقد او اربابانی کی مَهروانْ و با گودشتد، بلکه اوشانی یم کی سختگیر و بد اخلاق.
۱۹ اگه به ناحق خودا ایرادهی انجام دَن و اُسی رنج و زحمت ببیدید، خودا شَمَره خوروم
چیانْ فایده. ۲۰ چی ایفتخاری داره اگه ناجور کردکارانْ و بدی و اُسی تَنبیه ببید؟ اما اگه
دوروستکاری و خوروم کارانْ و اُسی رنج و زحمت ببیدید و هیذره گله گوداری نوکونید و
تحمول بوکونید، بازون خودای خوشالْ کودید.

۲۱ ا رنج و زحمت، ایتا قیسمت جِه شیمی خیدمتی ایسه کی خودا شَمَره بیسپارده. مسیح
شیمی الگویه کی شیمی و اُسی زحمت بَکُشه. پس اونی رای ایدامه بدید. ۲۲ هیوخت اون
گونایی نوکوده و دوز و کلکی اونی دَهَن جَا بیرون نامؤ. * ۲۳ او وخت کی اونْ فاش دئیدی،
جواب ندئی و او زماتی کی اونْ عذاب دئیدی، اوشانْ تلافی کودنْ جَا تهدید نوکودی، بلکه
خو زندگی خودایی بَبخشه کی ایتا بالینصاف داورْ عادیل ایسه. ۲۴ اون صلیب رو،
امی گونایانْ بارْ به چانْ گِفته تا امان بتانیم گونایانْ پنجه جَا جیویزیم و زندگی ی پَکی
بداریم. هونی کی اونی زحمانْ جَا شفا بیافتید. ۲۵ شومان گوسوندانی مانستنْ بید کی اویرْ
بوسته بود. اما اسه و اگردستید شیمی شبانْ ورجا، هو شبانی کی شیمی جانْ پایه.

چنتا گب زناکان ره

^۱ هطویم، شومان ای زناکان شیمی شوهران جا ایطاعت بوکونید. بازون حتا اگه ای عیده جه آشان خودا کلام جا ایطاعت نوکوند شیمی کردکار دین و اسی بودون آنکی حتا ایتا گب شیمی زوان رو باورید، ایمان باورد؛ ^۲ چونکی ایتا زنا ی خوروم کردکار کی ایحترام امرأ ببه، بیتر اونی مرداک دیل دورونی نیشینه تا او گبانی کی درواری مسیح ببه. ^۳ خوشگلی و اسی، ظاهیری چاکون و اکونان، مثلن بیاخته گیسان و خوشگل لیوآسان و جواهران دونبال نیبید، ^۴ بلکی وئالید شیمی باطین و خلق و خو زیبا ببه. خودتان باطین ایتا ثابت زیبایی امرأ ینی خلق و خوی آرام و مهروان امرأ کی خودا دوس داره، بزک دوزک بوکونید. ^۵ آجور کردکاران، قدیمان او موقدس زناکان میانی بیده بوستی، آشان خودای ایمان داشتند و خوشان مردکان جا ایطاعت کوْد. ^۶ سارا، ایبراهیم زناگم هطو بو. اون ایبراهیم جا ایطاعت کودی و اون ایتا خانوار پیلتر مانستن ایحترام نیی. شومانم اگه اونی دوختران ایسید، اون خوروم رایان پیش بیگیرید و ترس شیمی دیلان میانی را ندید.

چنتا گب مردکان ره

^۷ و شومان ای مردکان، شیمی زناکان امرأ با ایحترام بیبید و آشان مولا حظه ی بوکونید، چونکی آشان شیمی جا ظریفترده. شمّره جه خاطر نشه کی آشان شیمی روحانی زندگی و ایلاهی برکتان امرأ شیریک ایسند. اونی و اسی اگه آشان امرأ دوروست رفتار نوکونید شیمی دوعایان جواب بدا نییه.

چنتا گب تومام مسیحیان ره

^۸ هطویم شومان همتان و استی هم دیل، و دردان میان کس کس امرأ شیریک بیبید و کس کس ایتا برار خاخور مانستن دوس بدارید. کس کس امرأ مهروان و فروتن بیبید. ^۹ اگه کسی شمّره بدی بوکوده، اون بدی نوکونید و اگه کسی شمّره فاش بدا، اون فاش ندید؛ بلکی اوشانی ره خوروم دوعا و برکت بوکونید، چونکی خودا آن و اسی امرأ دؤخاده؛ بازون خودا امرأ برکت دهه. ^{۱۰} چونکی بینویشته بو بوسته: «اونی کی خایه خوروم زندگی و عمر دراز بداره، و استی خو زوان جه بدی و دورغ قایم بداره. ^{۱۱} و استی بدی جا سیوا و ابه و خودش کردکار، آرامش و مهروانی امرأ ببه. ^{۱۲} چونکی خودا چومان عادیلان امرأیه و اونی گوشان، آشان دوعایان امرأ. اما خودا دیم بدهکاران ضد و اگرده.»*

خوروم کاران و اسی رنج و زحمت کشن

^{۱۳} ویشتر وختان، اینفر خو خوروم کاران و اسی اذت آزار نیدینه؛ ^{۱۴} اما خوشبحال شومان، حتا اگه شمّره ظولم و ستم کونیدی، چونکی خوداوند شمّره خوروم چی فاده. پس نترسید و دیل نیگران نیبید، ^{۱۵} بلکی شیمی خاطر جم ببه و خودتان مسیح خوداوند بیسپارید و اگه اینفر شیمی جا عیلت ا اومید و ایمان و اُورسه، حاضیر بیبید کی ادب و ایحترام کامیل

آمرأ اونی جواب بدید.

^{۱۶} ویجدان پاک آمرأ، اونچی کی دوروست و راست ایسه انجام بدید؛ چونکی او وخت کی مسیح ایمان دورون شیمی دوروستکاری بفامد، خوشان کار جا شرمندہ بدہ. ^{۱۷} اگہ خدا خاستہ آنہ کی زحمت بیدینید، بپترہ کی خوروم کاران واسی رنج و زحمت بکشید نہ ناجور کاران واسی.

^{۱۸} مسیح زحمت بیدہ. اون خودش گونایی ناشتی، اما ایوار امی گونایان واسی خو جان فادأ کی آمرہ خدا ورجا بأورہ. اون جیسمن بمرده اما اونی روح زنده بوستہ. ^{۱۹} بازین بوشو او روحان ورجا کی زندانی بود و خوروم خور اوشان برسائہ، ^{۲۰} ینی ہوشان روحان کی جہ قدیم، نوخ زمات خدا جا ایطاعت نوکودد، او وخت کی نوح موشغول چاکودن کشتی بو، خدا صبر و حوصلہ آمرأ اوشانی توبہ رافا ایسابو. فقد ہشت نفر او توفان آب جا نیجات بیافتند* ^{۲۱} و او توفان، تعمید گیفتن امی چومان جولو آورہ. او وخت کی تعمید گیریمی، نیشان دیہیم کی عیسای مسیح زنده بوستن واسی جہ مرگ و ہلاکت نیجات بیافتیم. ا تعمید هدف، بدن تیمیز کون و بوشور و آشور نیہ، بلکی تعمید گیفتن آمرأ خدا ورجا و اگر دیم و اونی جا خاییم کی امی دیلان گونا جا پاک کونہ. ^{۲۲} اسہ مسیح بوشو آسمان. اون خدا راست دس نیشتہ و تومام فرشتہیان و رئیسان و قودرتان اونی جا ایطاعت کونہ.

* ۲۰:۳ یونانی زوان: آب آمرأ نیجات بیافتند.

خودا ره زندیگی کودن

^۱ هوطو کی مسیح شکنجه بوبوسته، شومأم اونی مأنسئن خودتآن رنج کشئن و اسی آماده کونید. چونکی هر وخت مسیح و اسی شکنجه و عذاب ببیدینید، ده گونا امرأ کأری نأرید ^۲ و بآزین شومأم تأنیدی شیمی الباقی ئ عمر خودا خأستهیان و ایراده و اسی وخت بنید، نه شیمی نفس نأجور خأستهیان و اسی. ^۳ چونکی قدیمآن، به اندازه کافی نأجور کأرآن و اسی شیمی وخت، خودا نشناسآن امرأ بنأید و شیمی عمر و زندیگی ئ، هرزگی، نفس شهوتآن، مستی، عیش و نوش، بُت پرستی و گونایان خجالت آور امرأ باطیل کودید.

^۴ آسه شیمی قدیمی ریفقان قاق بده کی چره اوشآن امرأ هرزگی دونبال نیشید؛ جه آ خاطر شمّره رخشن گیرد. ^۵ اما اشان ایتا روح خودای حیساب پس دده، خودایی کی زندهیان و موردهیان قیضاوت کونه. ^۶ جه آ خاطر حتا اینجیل پیغام اوشانی ئ کی آسه بمردده بشارت بداده، اگه چی همتا مردوم مأنسئن ببمیرد* اما آسه روح میان تا ابد خودا ورجا زندهید.

^۷ دفاتن، دونیا تومآن به. پس شیمی فیکرآن پاک کونید و اونی و اسی کی بتأنید دوعا بوکونید، پرهیزکار ببید. ^۸ موهیتر جه همه، کس کس تومأم دیل و جان امرأ محبت بوکونید، چونکی محبت باعث به کس کس خیلی گونایان نیدینید. ^۹ شیمی خانه در بودون آنکی غرغر بوکونید، خوشرویی امرأ کس کس رو و از کونید. ^{۱۰} خوداوند هر کودام جه شومأم عطای مخصوص بدا؛ آ عطایان کس کس کومک کودن و اسی ایستفاده بوکونید و اطویی کس کس ایتا سام جه خودا جور و آجور برکتان و بخششآن فادید. ^{۱۱} اونی کی موعیظه کودن عطای داره، خو پیغام موعیظه خودا جا فاکیره. اونی کی خیدمت کودن عطای داره، او قودرتی مأنسئن خیدمت بوکونه کی خودا فاده تا خودا، عیسای مسیح و اسی ستایش و جلال بیافه، چونکی قودرت و جلال تا ابد فقد اونی شین ایسه. آمین

مسیحیان رنج و زحمت

^{۱۲} ای جان دیلان، قاق و مانت ببید چره ایمتحان و زحمت شمّره نها و فیکر و خیال نوکونید کی ایتا عجایب غرایب ایتفاق شمّره دکفته، چونکی آ سختیان، شیمی ایمان ایمتحان کودن و اسی ایسه. ^{۱۳} خوشال ببید کی اطویی مسیح رنج و زحمت میان شیریک بید؛ بآزین شیمی خوشالی اونی پور جلال و اگر دستن روح میان کامیل به.

^{۱۴} خوشال ببید، اگه جه آ خاطر کی مسیحی ایسید شمّره فاش بدد و نیفرین بوکوند، چونکی خودا پور جلال روح گرمای حس کونیدی کی تومأم شیمی جان پور کونه. ^{۱۵} اما مورأقب ببید کی هیکس جه شومأم قتل و دوزدی و نأجور کأرآن و اسی و یا دیخالت کودن دیگران زندیگی دورونی رنج و زحمت نیدینه. ^{۱۶} اما اگه جه آ خاطر کی مسیحی ایسید اذت آزار بوبوستید خجالت نکشید، بلکه ایفتخار بوکونید کی مسیح ایسم شیمی رو نها و خودای جه آ خاطر شوکر بوکونید! ^{۱۷} چونکی داوری روجان فارسیه و اول جه همه خودا زاکان قیضاوت بده. پس اگه امان کی خودا زاکانیم و استی قیضاوت ببیم، چی و اشتناک آخر عاقبتی

* ۶:۴ یونانی: تا اگه چی مردوم اوشآن مرگ ره محکوم بوکوده بود.

اوشانی رافا ایسا کی خدا اینجیل پیغام ایطاعت نوکونده؟^{۱۸} و «اگه اادیلان به ا سختی نیجات یافده، چی بلایی اوشانی سر آیه کی خودای نشناسده و گوناکاردہ؟»^{*}

^{۱۹} بازین، ایشکال ناره اگه خدا خاستهیان و اسی رنج و زحمت کشندرد؛ شیمی خوروم کاران ایدامه بدید و او خودایی کی شمّره خلق بوکوده، ایعتماڈ بوکونید چونکی اون هیوخت شمّره ول نوکونه.

^{*} ۱۸:۴ یونانی زوان جہ امثال ۳۱:۱۱.

بخش ۵

ایتا گب کیلیسا کیشیشان و جوانان ره

^۱ و هسأ، ایتا خاهیش کیلیسا روحانی رهبران جا دارم؛ چونکی خودم ایتا روحانی رهبرم و مسیح رنجان شاهید بوم و هطویم اونی و اگر دستن روح وخت، اونی جلال ره شیریک بم.
^۲ می خاهیش انه کی او گلہیی کی خودا شمّره بیسپارده خوراک بدید. دیلخوری و زور امرأ نّبه بلکی اّنی و اّسی بّبه کی خودای خیدمت کوداندريد و نه نامشروع نفع و اّسی بلکی عشق و علاقه امرأ اوشان جا مورأقت بوکونید. ^۳ ریاست دونبال نگرديد، بلکی ایتا الگوی خُب اشان ره ببید ^۴ تا او روح کی «پيله شبان» آیه، شمّره ایتا پاداش فاده و خو تومان نوبوستنی جلال و عظمت میان شیریک بوکونه.
^۵ و شومان ای جوانان، روحانی رهبران جا ایطاعت بوکونید. هطویی به، شومان همتان ایتا روح فروتنی امرأ، کس کس خیدمت بوکونید، «چونکی خوداوند اوشانی کی خوشان گولاز کونده، جولو ایسه، اما فروتنان فیض بخشه.» ^۶ * پس اگه شمّره خودا پور قوت دس جیر فروتن چاکونید، اون بوختش شمّره سربولند کونه.
^۷ و نالید کی خوداوند تومام شیمی دیل نیگرانیاں و غم و غورصهیاں خو کول رو بّنه، چونکی اون تومام وختان بّفیکر شومان ایسه.
^۸ شیمی حواس جم بّبه و مورأقب ببید، چونکی شیمی دشمن شیطان هچین ایتا شیر گوروسنه مانستن نعره زّنه و گردستاندره و اینفر دونبال گرده تا بیافه و اون فورہ. ^۹ پس اونی فوتورکستن وخت خودای تکیه بوکونید و قائم بیسید؛ بدانید کی ا زحمتان فقد شیمی سروخت نایه، بلکی تومام ا دونیا میان مسیحیان آجور موصیتان امرأ روبرو بده. ^{۱۰} اونی و اّسی، چن وخت کوتا کی ا زحمتان تحمل بوکودید خودا خودش شمّره کامیل و توانا و قائم چاکونه. اون خودای مهر و آن و بخشنده ایسه و جّه ا خاطر کی عیسای مسیح ایمان داریم، امره دوخاده تا اونی جلال و عظمت میان شیریک ببیم. ^{۱۱} قودرت و جلال همیشک اونی شین ایسه. آمین

پطرس آخری سلامان

^{۱۲} ا کوتا نامه سیلاس کومک امرأ بینویشتم. می نظر بخایید، اون ایتا برار قابیل ایعتما دی ایسه. اومید دارم کی ا نامه امرأ باعیث شیمی تشویق بوبوسته بیم، چونکی آن او راسر اّسی خودا فیض ایسه کی شمّره نیشان بّدام. اونچی بینویشتم، شمّره کومک کونه تا در خودا فیض قائم بیسید.
^{۱۳} شیمی خاخور کی شیمی مانستن خودا اینتخاب بوبوسته و بابل دورونی ایسا * و می پسر مرقس شمّره سلام رسانده. ^{۱۴} کس کس می جا، مسیحی محبت امرأ ماچی بدید. آرامش شوما همتان ره کی عیسای مسیح شین ایسید، بّبه.

* ۵:۵ امثال ۳:۳ (یونانی دسخط).

* ۵:۱۳ ویشتر ایمکان داره کی منظور روم سامان مسیحیان بّبه.

تازہ عہد

رشت گیلکی

دوم پطرس

پطرس دویمی دسخط

صورتنامه

۱		بخش ۱
۳		بخش ۲
۵		بخش ۳

پطرس دویمی دسخط

بخش ۱

۱ اَنامه جِه شمعون پطرس، خیدمتکار * و عیسا مسیح رسول ور ایسه.

اَنامه شوما همتان ره کی امی مانستن ایمان دارید نیویستم. ا ایمان او برکت کی عیسا مسیح عیدالت امرأ، خوداوند و امی نیجأت بدأ کس ایسه، شیمی نصیب بوبوسته.

۲ دوعاً کونم کی خودا شمّره خلی فیض و آرامش بده، جِه ا خاطر کی خودا و امی خوداوند عیسا، شناخت ره روشد بوکودید.

خودا اینتخاب بوبوسته یان زندگی

۳ هطویم اون هرچی کی ایتا زندگی و اسی کی خودایم دوس بداره، لأزیم داریم خو ایلاهی قودرت امرأ، امره بخشه و حتا امره خو جلال و مهزوانی میان شیریک کونه؛ اما جِه ا خاطر لأزیم ایسه کی اون ویشتر و بیتر بشناسیم. ۴ هه پيله قودرت امرأ بو کی او وعدهیان کی بیترین و پور جِه برکتان بو امره بخشه. ایتا جِه ا وعدهیان آن بو کی امره جِه شهوتان و فیسادی کی امی دوزور نهأ سیوا و اکونه و جِه خو ایلاهی صفتان و خلق و خویم امره بخشه.

۵ ا موضوع و اسی، تومام شیمی حق سعی بزنید کی شیمی ایمان ره خبی ایضافه کونید و خبی ره، شناخت ۶ و شناخت ره، صبر و صبر ره، ایستقامت و ایستقامت ره، دینداری و خودا جا حیساب بردن ۷ دینداری و خودا جا حیساب بردن ره، براران محبت کونن و براران محبت کونن ره، محبت کونن تومام مردم. ۸ اگه وئالید ا خوروم صفتان شیمی میانی روشد بوکونه و زیاد به، جِه روحانی صفتان پورقودرت بید و امی عیسای مسیح خوداوند ره موفید و پورثمر بیدی. ۹ اما اونی کی ولانه ا صفتان اونی میانی ریشه بوکونه، راستش بخایید اون کور یا کی حسود ایسه، چونکی فراموش کوده خودا اون جِه خو گذشته زندگی دورونی کی پور جِه گونا بو نیجأت بدأ تا بتانه خودا ره زندگی بوکونه.

۱۰ آن و اسی، ای جان دیل براران، حق سعی بزنید تا ثابت بوکونید کی رأسراسی خودا اینتخاب و دعوت بوبوسته یان ایسید؛ چونکی اگه اطو بوکونید هیوخت جلیسکا نوخوید و خودا جا دور نیبید ۱۱ و خودایم آسمان دروازه یان شمیره واز کونه تا امی خوداوند و نیجأت بدأ کس، عیسای مسیح پادیشایی دورون ببشید.

حقیقت خاطر آوردن

۱۲ اما من هیوخت شمّره جِه ا گبان خاطر آوردن ره کوتایی نوکونم، هرچن کی اوشان دانیدی و او حقیقت میان کی بیافتیدی مقاوم و قایم ایسید. ۱۳ تا او زما ت کی ا دنیا دورونی

* ۱:۱ یا «غولام».

کی به زودی تومان به ایسام، خودم وظیفه داتم کی ا موردان شمره تاکید بوکونم تا جہ خاطر نبرید. ^{۱۴} چونکی داتم کی بوزودی میرم؛ امی خوداوند عیسای مسیح، مَره جہ ا ماجیرا وأخبدار کوده. ^{۱۵} آن وأسی حق سعی زئم ا نوکتهیان جوری شیمی فیکر و ذهن دورونی نقش دؤدم کی حتا او وخت کی من بمردم بتانید اوشان بخاطر بأورید.

^{۱۶} او وخت کی امان دروآرهی امی خوداوند عیسای مسیح و اگرستن و قوت شیمی امرأ گب بزئیم، الکی قصهیان شمره تعریف نوکودیم، چونکی امی چومان امرأ اونی پیلگی و جلال بیدیم. ^{۱۷} او وخت کی جہ او پئر کی خودا ایسه، جلال و رحمت فاکیفته. ایتا صدا خودا جلال جا کی پور جہ عظمت ایسه، اون فارسه و بوگفت: «آن می جان دیل پسره کی اونی جا راضییم.» ^{۱۸} * دورسته، امان خودمان اونی امرأ او موقدس کوه جور ایساییم و او پیغامی کی آسمان جا بامو بو امی گوشان امرأ بشتاوستیم.

^{۱۹} هطویم امان پیغامانی، پیغمبران جا کی خیلی موطمین ایسه، داریم و شومانم کار خبی کونیدی اگه ا پیغامان دیقت بوکونید، چره کی ا پیغامان ایتا چراغ مانستن، طولومات میانی دتاوه تا او وخت کی صب روشنی بایه و صب ستاره ینی مسیح شیمی دیلان میان بوجور بایه. ^{۲۰} قبل جہ هر چی، وأستی بدانید کی هیذره موقدس کیتابان پیغام، پیغمبران فیکر جا بیرون نامو، ^{۲۱} چونکی هو پیغام هیوخت اینسان جا نوبو، بلکه پیغمبران، روح القدس هیدایت امرأ خودا جا گب زئیدی.

* ۱۷:۱۷ متا ۵:۱۷ و مرقس ۷:۹ و لوقا ۳۵:۹ .

دورُ غگو معلمان و اوشان کار آخر عاقبت

۱ اما ایسرائیل قوم میان، دورُ غگو پیغمبرانم ایسابود، هطو کی شیمی میانم دورُ غگو معلمان آیده کی دوز و کلک امرأ خدا جا گب زند و حتا خوشانی آقا، مسیح، کی اشان خو خون امرأ بیبه، اینکار کونده. اما یوهو ایتا واشتتاک سرنوشت دورونی دکفده. ۲ ایتا عالمه جِه اشان آموجهیان کی ضرر داره و اخلاقیات امرأ موخالف ایسه ایطاعت کونده و هه آدمان و اسی او حنقت رایان توهین و رخشن بیگیفته بده.

۳ دورُ غگو معلمان جِه ویشتر خاستن و اسی، خوشانی حق سعی هر جور دورُ غ گبان امرأ زنده کی شیمی پولان فاکیرد. اما خدا جِه پیشتر اشان محکوم بوکود پس اشان جِه بین شوئون نیزدیک ایسه. ۴ خدا حتا جِه او فرشتهیان تقصیر کی گونا بوکود نوگودشته، بلکی اشان طولومات جهنم دورونی زندانی بوکود تا دآوری وخت فارسیه. ۵ هطویم او قدیم روجان، پیشتر جِه توفان جگرز نوح کی خدا عیدالت رایان و اگویا کودی و اونی خانوار کی هفت نفر بود، هیکس رحم نوکود، او وختان خدا تومام دونیا مردوم اونی و اسی کی خودای نشناختیدی، ایتا سیل و توفان امرأ بکلی جِه بین ببرد. ۶ بازون، خدا او سدوم و عموره شهران ایتا تپه خاکستر مانستن چاکود و دونیا جا محو کود تا ایتا درس عیبرت ببه اوشان ره کی خودای نشناسده و اونی جا حساب نبرده.

۷ اما هو وخت میان خدا لوط، سدوم جا نیجات بدا، چونکی اون ایتا مردای بو کی خدا جا حساب بردی و جِه خو دورُ و مردوم هرزگی کی خدا جا حساب نبردید کلافه بوسته بو. ۸ دوروسته، لوط ایتا مرداک بو کی خدا جا حساب بردی و جِه هر روج او مردوم ناجور کردکاران ایشتاوستن و دن عذاب کشندوبو. ۹ هطویم خدا تانه مره و شمره جِه امی دورُ و سوسهیان آزاد کونه و او مردوم کی خودای نشناسده تا دآوری روج وخت، موجازات حوکمان جیر بداره. ۱۰ خدا تنبیه اوشان ره سخته کی خوشانی ناجور جیسم خاستهیان دونبالسر شده و هینا قودرت جا ایطاعت نوکونده. اشان چنان بی شرم ایسد کی حتا او آسمانی خلقتانم رخشن گیرده؛ ۱۱ با آنکی خدا ورجا فرشتهیانی ایساده کی صاب قودرت و قوت بولند مرتبه ایسد اما هیوخت ا خلقتان توهین نوکونده.

۱۲ دورُ غگو معلمان او جانوران مانده کی هیذره عقل و شعور نازده و خوشانی جیسم خاستهیان جا ایطاعت کونده، کی خلق بوبوستد کی بدام دکفد و هلاک بد. اشان هر چی کی نفامد رخشن گیرده، غافیل جِه آنکی ایروج هو جانوران مانستن هلاک بده.

۱۳ دوروسته، اوشان، خوشان ناجور کاران و اسی بدی دینده. اوشان تفریح روج روشن میان، خوشیانی ایسه کی پور جِه گونایه. اشان وجود شیمی میان مایه روسوایی و ایتا لکهئی ننگ ایسه. حتا او وختانی کی شیمی مراسیمان میان شرکت کونده جِه شیمی گول زنن لیدت بَرده.

۱۴ چومانی دازده پور جِه زنا کی گونا کودن جا ستر نیبه. اوشان، او آدمان کی سوست ایراده دازده گونا دام میان تاودده و خوشان حرص زن میان اوستادد! اوشان خدا حوکم جیر ایساده.

۱۵ راست را جا دورُ بوستد، «بلعام»، «بعور» پسر مانستن گومرا بوبوستد. بلعام او پولی

کی نادوروست کُار اُن جا بڏس اُوردي دوس دأشتي؛ ^{۱۶} اَما او وخت کی بلعَامِ اولأغ، شمأنت کورنِ وَاَسِي اَينسَانِ مَأْنَسْتَن اَوْنِ اَمْرَ اَگب بَرّه، اونی دیوانه کُار اُن جولوی بیگفته.

^{۱۷} اَجور آدمَان هچین ایتا خوشک بوسته روخانِ مَأْنَدَه کی هیکس ره سودی نأزده و او اَبْرَانِ مَأْنَسْتَن کی جَه هر طرف شَوْنُونِ اَمُونِ کونده، سوستده و ایتا کَامیلِ ظولومأنت، اوشَانِی رَأْفَا ایسا. ^{۱۸} اَشَانِ بَخوشَانِ گونایان و نَاجورِ کُار اُن نأزده و ایوارِده گول زَن وَاَسِي، نفسِ خَاسْتَهیَانِ جَا اِيسْتَفَادَه کونده و اوشَانِ کی تَازَه جَه اَجورِ زَندِیگیِ پورجَه گونا نیجأت بیأفتده، بَدَامِ تَأوَدَدَه ^{۱۹} و اوشَانِ آزادی وعدهی دَهده، قَافیلِ جَه اَنکی خودشانِ گونا و فِیسَادَ وَاَسِي اَسِیرِد، چونکی اَينسَانِ او چی غولَامِ ايسه کی اونی رو تسلط دَاره.

^{۲۰} هر وخت اَينفر، خوداوند و اَمِي نیجأت بَدَا کس عِيسایِ مَسِیحِ شَنَأختِ اَمْرَ اَ دُونِیَا نَپَاکیَا جَا آزَادَ بوسته، اَما بَازونِ ایوارِده هو نَپَاکیَا مِیَانِ اَسِیرِ بَیه، اونی وضع بدتر جَه سَابقِ بَیه. ^{۲۱} اَگه اِیچی دروآرهی او عِیدَالْتِ رَیَا نَأْنَسْتِي اونی ره بَیترِ بو جَه اَنکی اَوْنِ بَشَنَاسَه و بَازینِ او موقَدَسِ حوكمَانِ کی اَوْنِ بَیسیَارْدَه بود پوشتِ کونه. ^{۲۲} اَ مَثَلِ دروآرهی اوشَانِ صَدَقِ کونِه کی: «سکِ خوقی بوکوده چی رو وَاگرده» * و هَطُویمِ اَ مَثَلِ کی: «بوشوَسْتَه خوک، گیلِ دورونی غلطِ زَنِه»

خوداوند روج

^۱ جان ديل ريفقان، ا دويمی نامهي ايسه کی شمَره نيويسم. هر دونه نامه میان حق سعی بزم او چیزانی کی پیشتر دانستيد بخاطر باورم تا ايتا سالیف فيکر ور شمَره أنتيریک بوکونم. ^۲ خایم بخاطر باورید او چيانی کی جِه موقدس پیغمبران و امان کی مسیح روسولانیم بامؤختیدی، چونکی امان خوداوند و امی نیجات دهنده گبان شیمی گوش فارساینیم.

^۳ پیشتر جِه هرچی خایم ا موضوعی خاطر نیشان بوکونم کی آخری زماتان میان، آدمانی پیدا بده کی هر ناجور کار کی اوشانی فیکر برسه دس رند و حنقت رخشن گیرده ^۴ و گده: «مگه مسیح وعده ندا کی و اگرده؟ پس اون کوئه ايسا؟ امی پترانم هه اومید داشتیدی اما بمردد و خوری نوبوسته. دنیا جِه اول خلقت تا هسا هیذره عوض نوبوسته.» ^۵ اشان دانستبو نخاید کی ا حنقت بخاطر باورد کی خودا خلی زمات پسی کی خودش دستور امرأ آسمانان و زمین چاکوده و زمین حصار و اسی جِه آب ایستفاده بوکود. ^۶ و هطویم خودا دونیای ایوار هه آب امرأ جِه بین ببرده. ^۷ اسه زمین و آسمان، خودا دستور امرأ باقی بمانسته کی آتش امرأ داوری روج میان جِه بین بتدینی هو روج میان کی بدهکاران تنبیه و هلاک بده.

^۸ اما ای جان دیلان، ا حنقت جِه خاطر نبرید کی خودا ره ايتا روج یا هیزار سال توفیر نوکونه. ^۹ آن و اسی ای عیده مردوم فیکر ضد، مسیح خو امون وعده و اسی دیر نوکوده. اون در اصل صبر کونه و فرصت دهه کی گوناکاران توبه بوکوند، چونکی نخایه هیکس هلاک به. ^{۱۰} هن بدانید کی خوداوند روج حتمن فارسه، اونم ايتا دوزد مانستن کی همتان غافلگیر کونه. او روج میان، آسمانان ايتا و اشتناک ایجگره امرأ جِه بین شده و آسمان ستارهیان آتش دورون جِه بین شده، زمین و هر چی کی اونی دورون نها آشیکار به.*

^{۱۱} پس هسا کی دانیدی هر چی کی امی دورور نها جِه بین شده، چنقدر و استی شیمی زندگی، خودا ره قابیل قوبیل و پاک ببه. ^{۱۲} و استی هو روج و اسی چوم بودوجید و حق سعی بزید تا او روج فارسه، او روج کی آسمانان سوجیدی و ستارهیان آتش شوالهیان دورونی آب بده و جِه بین شده. ^{۱۳} ولی امان شوق و ذوق و اومید امرأ، تازه آسمانان و زمین رافا ايسایم کی هوطو کی خودا وعده بدا اونی میان فقد عیدالت و دوروستی حاکیم ايسه.

^{۱۴} پس ای جان دیلان، جِه خاطر کی ا ایتفاقان رافا ايسایم و مسیح و اگر دستن رافا چوم بودوجید، سخت حق سعی بزید تا او وخت کی مسیح و اگرده، کس کس امرأ صولح و صفا امرأ بودون گونا زندگی بوکونید تا شیمی جا راضی ببه.

^{۱۵} هطویم بدانید کی خوداوند صبر، ايتا فرصت ايسه مردوم ره تا نیجات بیافد. آن هونی ايسه کی امی جان ديل برار پولسم او حکمت امرأ کی خودا اون بدا بو، شمَره بینویشته. ^{۱۶} اون خو تومام نامهیان میان درواره ای هه موضو، گب بزه. بعضی جِه اونی نیویشتهیان فامستن سخته و بعضیتان کی ايتا درک دوروست و حیسابی جِه موقدس کیتابان نازده و

اوشانَ حالَ روجَ روحانی دوروست و حیسابی نییہ، اوشانَ عوضَ کوئد، هو کاری کی الباقی موقدس کیتابان امرایم کوئدہ. اما ا کار امرأ خوشان جہ بین شوئون چاکوندہ.

پطرس آخری گبان

^{۱۷} جان دیل براران، ا حنفتان شیمی جا خاطر نیشان کونم تا موراقب بیبید کی ا ناجور آدما ایشتیوایان رائ نیشید کی شومانم جہ راست را اویر بیدی. ^{۱۸} بلکی خوداوند و امی نیجات دهنده عیسای مسیح شناخت و فیض میان پیشرفت بوکونید کی هرچی جلال و بوزورگی و سربولندیہ تا ابد اونی شین ایسه. آمین.

تازہ عہد

رشت گیلکی

اول یوحنا

یوحنا اولی دسخط

صورتنامه

۱		بخش ۱
۲		بخش ۲
۴		بخش ۳
۶		بخش ۴
۸		بخش ۵

یوحنا اولی دسخط

بخش ۱

خودا نوره

۱ جہ اوّل، او خودا کلمہ کی زندگی بخشہ وجود داشتی، امان، اون امی چومان امرأ بیدیم و اونی گبان بشتاوستیم؛ اون امی دسان امرأ حس بوکودیم. ۲ زندگی بخش کلمہ خودا جا بامو و خورہ امرہ ظاہیر کودہ و امان و اگویا کونیم کی اون فاندراستیم، ینی عیسای مسیح. دوروستہ، اون ابدی زندگی ایسہ. اون خودای پئر ورجا ایسابو اما خورہ امرہ ظاہیر کودہ. ۳ باز گم، امان شیمی امرأ دروارہی او ایچی گب زنیم کی خودمان بیدیم و بشتاوستیم کی شومانم امی مانستن بتانید خودای پئر و اونی پسر عیسای مسیح امرأ ایتا نیزدیک رابطہ بدایید. ۴ امان ان شمہ نیویسیم کی شومانم کامیل امی خوشالی دورون شیریک ببید.

زندگی خودا نور دورونی

۵ ان او پیغامی ایسہ کی اونی جا بشتاوستیم کی شمہ و اگویا بوکونیم: خودا، نورہ و در اون هیذرہ سیاہی وجود ناره. ۶ پس اگہ بیگیم خودا امرأ ایتا نیزدیک رابطہ داریم، اما امی روحانی زندگی هچین سیا بہ، دورغ گفتاندیریم. ۷ اما اگہ امانم مسیح مانستن خودا حوضور نور دورون زندگی کونیم بازون ایتا نیزدیک رابطہ کس کس امرأ داریم و خودا پسر ینی عیسا خون امرہ جہ ہر گونایی پاک کونہ. ۸ اگہ بیگیم گونایی ناریم، خودمان گول بزیم حنقت جا گورختاندیریم. ۹ اما اگہ امی گونایان اون رہ ایعترا ف بوکونیم، اونی کی عادیل و آمین ایسہ امی گونایان بخشہ و ہر دورغی امی جا پاک کونہ. ۱۰ اگہ ایدعا بوکونیم کی گونایی نوکودیم، دورغ گیم و خودایم دورغگو دانیم و معلوم بہ کی اونی کلام ہی جاجیگایی امی میان ناره.

بخش ۲

^۱ می جان دیل زاکان، آن شمره نیویسم کی گونا نوکونید. اما اگه گونایی بوکودید، کسی ایسا کی خودای پئر ورجا امره واسطه بیه و امی بخشش اونی جا بخایه. او آدم عیسای مسیح ایسه کی پور جه عیدالت و راستی ایسه. ^۲ اون کسی ایسه کی امی گونایان تاوان بدا کی خودا امره هلاک نوکونه؛ اون اکاز امرأ ایتا خوروم رابطہ خودا و امی میان بوجود باوردہ. اون نه امی گونایان و اسی، بلکی تومأم مردوم گونایان و اسی بمرده.

^۳ چوطو تانیم ایطمینان بداریم کی خودای شناسیم؟ آن را آنه کی امی دیل فاندیریم و بیدینیم کی آیا خودا حوکمان انجام دیهیم؟ ^۴ اونی کی خودای شناسه اما خودا حوکمان حیفظ نوکونه و اون خاست بجا ناوړه، دورغ گه و حنقت جا دورہ. ^۵ فقد اونی تانه خودای راسر اسی بشناسه و ایتا نیزدیک رابطہ اونی امرأ بداره کی اون هر روج ویشتر دوس بداره و اونی کلام انجام بده. ^۶ اونی کی ایدعا کونه مسیحی ایسه، و استی مسیح مانستن زندگی بوکونه.

ایتا تازه حوکم

^۷ می جان دیلان، ایتا تازه حوکم شمره نینیویسم بلکی شمره گم کی کس کس محبت بوکونید. آن ایتا تازه حوکم نییه، بلکی او قدیمی حوکه کی جه اول شمره فادأ بوبوسته و همتا شومان اون بشتاوستیدی. ^۸ ولی همیشک تازه ایسه و هوطو کی عیسا اون عمل بوکوده، شومانم و استی اطو بوکونید، چونکی هطو کی کس کس محبت کونیدی، شیمی زندگی دورونی او تول و سیا لگهایان جه بین شه و راسر اسی نور شور و کونه به دتاوستن.

^۹ اونی کی گه: «من نور دورونی زندگی کونم»، ولی خو همنوی *دوس ناره، هنو تاریکی دورونی ایسا. ^{۱۰} اما هر کی خو همنوی محبت کونه، نور دورونی زندگی کونه و تانه خو رای فاندیره، بودون آنکی گونا و تاریکی جا گریفتار به. ^{۱۱} اما اونی کی خو همنوی دوس ناره، تاریکی دورونی اویره و نانه کوئه شوئوندیره، چونکی تاریکی اونی چومان کور کوده کی نتانه رای بیدینه.

^{۱۲} ای زاکان، اچیان شمره نیویسم، چونکی شیمی گونایان عیسا* امرأ ببخشه بوبوسته. ^{۱۳} ای پئران، شمره نیویسم چونکی مسیح کی جه ازل ایسابو، شناسیدی. ای جوانان، شمره نیویسم چونکی روحانی جنگ دورونی او شریر پیروز بوسنید. ای جاغلان شمره نیویسم چونکی امی پئر خودای شناسیدی.

^{۱۴} ای پئران، شمره بینوشتن چونکی او مسیح کی جه ازل ایسابو، شناسیدی. ای جوانان شمره بینوشتن چونکی پور جه قوتیدی و خودا کلام شیمی دیل دورونی داریدی و او شریر رو پیروز بوسنیدی.

ا دنیای دیل دنودید

^{۱۵} ا دنیای کی پور جه گونایه دیل دنودید، هطویم اونچی کی اونی شینه. اونی کی آجور چیان دیل دوده، راسر اسی نیشان دهه کی امی پئر خودای هیزره دیل دنوسته. ^{۱۶} دیل

* ۹:۲ یا «برار» هطویم دونبالتز آیهیان میان.

* ۱۲:۲ یونانی زوان: اونی ایسم و اسی.

دوستن آ دونيائ و ناپاک خاستهيان، علاقه داشتن و غصب کردن هر اونچی کی به نظر جالب آیه و غرور کی جِه ثروت و مقام گولاز کردن بیه، هیتا خودا جا نییه بلکی آ دونیائ شینه کی پور جِه گونایه. ۱۷ دونیائ جِه بین شه و او پور جِه گونایان چیزانم جِه بین شده، اما هر کی خودا خاسته موطابق زندگی بوکونه، همیشک باقی مانه.

هوشدار دروآره ضد مسیح

۱۸ می جان دیل زاکان، دونیائ تومان بوستن نیزدیک بوسته. شومان حتم دروآره او «مسیح ضد» امون ره چيانی بشتاوستیدی. حنا آسایم همتا جاجیگا مسیح ضدان بیده بده و جِه آ خاطر فامیم کی دونیائ تومان بوستن نیزدیک بوسته. ۱۹ آ آدمان آمی میان ایسا بود، اما جِه امان نوبود، چونکی اگه اطو نوبو آمی ورجا ایساییدی. او وخت کی آمی جا سیوا بو بوستد معلوم بو بوسته کی اصلن جِه امان نوبود.

۲۰ اما شومان اطو نییدی، چونکی روح القدس شیمی رو نها و حنقت دانیدی. ۲۱ اگه آ چیان نیویسم، می هدف آن نییه کی حنقت نایدی، بلکی فقد خایم شمّره هوشدار بدا بیم چونکی شومان فرق بین راست و دورغ تشخیص دیهیدی.

۲۲ راس راسی دورغگو کیسه؟ هر کی بگه عیسا او مسیح نییه، دورغگویه؛ اون، او ضد مسیحه چونکی نه خودای پئر ایمان دآره و نه خودا پسر. ۲۳ اونی کی عیسای مسیح، خودا پسر ایمان ندآره، ایمکان نآره او خودای پئر بشناسه. اما کسی کی خودا پسر ایمان بدآره، خودای پئر شناسه.

۲۴ شیمی ایمان جِه اونچی کی جِه اول بشتاوستید حیفظ بوکونید چونکی اگه اطو بوکونید، همیشک خودای پئر و اونی پسر امرأ ایتا نیزدیک رابطه داریدی ۲۵ و او ابدی زندگی کی اون وعده بدا، شیمی نصیب به.

۲۶ آ نیویشتهیان دروآره او آدمان و اسی نیویسم کی بدانید کی آشان خایده شمّره گومرا بوکوند. ۲۷ اما من دانم کی خودا روح شیمی میانی ایسا و جِه آ خاطر نیازی نایدی کی کسی شمّره بآموجه کی چی بوکونید چونکی خودا روح همه چی شمّره آموجه؛ هرچی اون گه ایتا کامل حنقت ایسه و دورغ اونی دورونی بیافته نییه. پس، هطو کی شمّره بآموخته، همیشک در مسیح بیسید و هیوخت اونی جا دور نیبید.

خودا زاکان زندگی

۲۸ دوروسته می زاکان، حق سعی بزنید کی مسیح امرأ ایتا صمیمی رابطه بدآرید، کی اونی و اگر دستن زما بتانیم ایطمینان امرأ بیشیم اونی پیشواز، نه ترس و خجالت امرأ. ۲۹ امان همه دانیم کی مسیح عاديله و هطویم دانیم کی هرکی عیدالت بجا باوره، خودا زای ایسه.

بخش ۳

^۱ فاندريد کي خودايي کي پٽر ايسه چنقذر آمره دوس دأره کي آمره خو زأكان دؤخأده و هطؤيم ايسيم. اما دونيا مردوم، ا مطلب درک نوکوئده چونکي خوداي او طوري کي ايسه نشناسده. ^۲ دوروسته جان ديالان، اسه امان خودا راس راسي زأكان ايسيم. با انکي نانيم اينده دورون چوطو بيم، اما ان يقين دانيم کي او وخت کي مسيح و اگرده اوني مانستن بيم چونکي اون او طوري کي ايسه دينيم. ^۳ هرکي اجور اوميد بدأره، حق سعی زنه کي پاک بيئسه چونکي مسيخ پاکه.

^۴ هرکي گونا کونه، خودا حوكمآن ايشگنه چونکي گونا ايچي نييه جغرز خودا حوكمآن ايشگن و اوني ضد کردگار داشتن. ^۵ اما دانيدی کي مسيح اينسان بوبوسته کي امي گونايان پاک کونه و اتم دانيدی کي اون کاميلن پاک و بي گونا بو. ^۶ پس اگه هميشک مسيخ امرأ نيزديک رابطه بدأريم، گونا دورون زندیگی نوکونيم. اگه اينفر گونا دورون زندیگی کونه، عيلت انه کي هيوخت اوني امرأ رابطه ناستی و اون نشناخته.

^۷ می جان ديل زأكان، شيمي حواس بمائه کي هيکس شمره ا مورد ره گول نزنه. هرکي اونچي کي دوروسته انجام دهه ان و اسي ايسه کي اوني کردگار دوروسته، هطو کي مسيخ کردگار دوروست *ايسه. ^۸ اما اوني کي گونا دورون ايسا، نشان دهه کي ايبلیس شينه چونکي ايبلیس جه هو اول خوره گونا جا آلوده کوده و تا هساييم گونا کونه. اما خودا پسر بامو کي شيطان کاران باطيل کونه. ^۹ هرکي خودا خانوار دوچوکه و خودا زاي بيه، گونا راي دونبال نوکونه چونکي ايلاهي طبيعت و حيات اوني جا يافه *بازون، ده نتانه گونا بوکونه چونکي ايتا تازه زندیگی اوني دوروني چاکوده بوبوسته کي خودا جا جريان يافه. ^{۱۰} پس اطويي شأ گفتن کي خودا زاکه و کي ايبلیس زاي. هر کي جوري زندیگی بوکونه کي خودا ره قابيل قوبيل *ننه و خو همنوي *محبت نوکونه، خودا زاي نييه.

کس کس محبت بوکونيم

^{۱۱} چونکي پيغامی کي آمره جه او اول فاده بوبوسته، انه کي کس کس محبت بوکونيم؛ ^{۱۲} اما نه قائن مانستن کي شيطان جا بو و خو برار بوکوشته. دانيدی چره ا کار بوکوده؟ چونکي خودش کاران دوروست نوبو ولي دانستی خو برار کاران جه خودش کاران بيتره. ^{۱۳} جه ا خاطر، می براران قاق نيبيد کي دونيا مردوم شيمي جا نيفرت بدأرد. ^{۱۴} اگه امان امي براران محبت بوکونيم، معلوم به کي مرگ جا آزاد بوستيم و ابدی زندیگی فارسييم اما هر کي محبت نأره، مرگ دورون ايسا. ^{۱۵} اوني کي خو برار جا نيفرت دأره قاتيله و ان دانيدی کي کسی قصد بدأره کسی بوکوشته، هيوخت ابدی زندیگی نيافه. ^{۱۶} امان راس راسي محبت مسيح جا بامؤختيم چونکي اون خو جان آمره فدأ بوکوده کي امانم حاضير بيبيم امي جان امي براران و اسي فاديم.

* ۷:۳ يا «عاديل».

* ۹:۳ «طبيعت و حيات» عوض يونانی میان «گياه دانه» بکار بوشو.

* ۱۰:۳ يا «عاديلانه».

* ۱۰:۳ يا «برار».

۱۷ اَما اونی کی ایدعاً کونه مسیحی ایسه و مأل و مینأل جا شرایط خُبی دأره، اگه خو همنو
 اِحتیأْجَان دینه و اونَ یاور نده، چوطو ایمکان دأره خودا محبت اونی دیل دورون حاکیم ببه؟
 ۱۸ آی می زاکان، آمی محبت نوأستی فقد زوآنی ببه بلکی وأستی عملَ جا نیشان بدیم.
 ۱۹ بازون دانیم کی رأسِ رأسی مسیحیان ایسیم و آمی وِجدانِ راحتِه. ۲۰ حتّا اگه گونائِ
 اِحسّاس بوکونیم، خودا آمی اِحسّاسْ جا پیلِه تَرَه و جَه همه چی وَاخُورِه.
 ۲۱ اَما می جانِ دیلان، اگه گونائِ اِحسّاس نوکونیم تأنیم خاطر جم و اِعتماَد کَامیل اَمراً
 بائیم خودا ورجا؛ ۲۲ بازون هر چی اونی جا بخائیم، بَدَس اُوریم چونکی اونی حوكمَانْ جا
 اِبطاعت کونیم و کَارانیِ انجام دِیهیم کی قوبیل دأره. ۲۳ اونچی کی خودا آمی جا اِینتظار
 دأره اَن کی اونی پَسَر اِسم عیسا مسیح اِیمان باوریم و کس کس محبت بوکونیم هطو کی
 اَمَرَه دستور بدأ. ۲۴ هرکی خودا حوكمَانْ انجام بده، خودا اَمراً زَندِگی کونه و خودایم اونی
 اَمراً. اَ حَقَّتْ جَه او تِیمِیز روح کی خودا اَمَرَه بَبخشه فَاکِیفَتیم.

دورُ غی پیغمبران شناختن

^۱ ای می جان دیلان، هرکی زود قوبیل نوکونید کی ایدعاً کونه خودا روح جَا پیغام دَارِه. اوّل اون ایتحان بوکونید کی بفامید کی آیا اونی پیغام خودا جَا ایسه یا نه، چونکی خیلی زیاد دورُ غگو معلمان و واعیظان آ دنیا دورون ایساده. ^۲ چوطو تائیدی بفامید کی اوشان پیغام خودا روح جَا ایسه یا نه؟ اشان جَا واورسید کی آیا ایمان دَارده کی عیسا مسیح، خودا پسر، راسرأسی اینسان بوبوسته یا نه؟ اگه ایمان دَارده، اشان پیغام جِه خودا ور ایسه ^۳ جغرز آن، او پیغام خودا جَا نییه، بلکی مسیح ضد ورجا بامو، ینی اونی کی بشتاوستید کی بوزودی آیه و اونی دوشمنی مسیح امرأ دنیا دورون جِه هسا ظاهیر بوسته.

^۴ ای می جان دیل زاکان، شومان خودا شینیدی و او آدمان جَا پیروز بوستید چونکی او روح کی شیمی دورون نها پیلتر جِه او روح ایسه کی دنیا دورون نها. ^۵ آ دورُ غگو معلمان دنیا جَا ایسد جِه آ خاطر اوشان گبان درواری دنیا مسائل ایسه و دنیاپرست مردوم اشان گبان دیقت کوئد. ^۶ ولی امان خودا زاکانیم و فقد اوشانی امی گبان دیقت کوئد کی خودای شناسده و اون امرأ ایتا نیزدیک رابطہ دَارده. اما الباقی امی گبان محل ننده. ائم ایتا ده رایه کی بفامیم ایتا پیغام خودا جَا ایسه یا نه چونکی اگه خودا جَا ببه دنیاپرست مردوم اون نشتاوده.

خودا محبتہ

^۷ ای می جان دیلان، بایید کسکس محبت بوکونیم، چونکی محبت جِه خودایه و هرکی محبت کونه خودا جَا بودونیا بامو و خودای راسرأسی شناسه. ^۸ اما او کسی کی محبت نوکونه، خودای شناسه چونکی خودا محبتہ.

^۹ خودا، خو ایتا دانه پسر، آ پور جِه گونا دنیا دورون اوسه کودن امرأ خو محبت آمره نیشان بدا؛ دوروسته، خودا اون اوسه کوده کی خو جان امی و اسی فدا بوکونه و آمره ابدی زندگی فارسانه. ^{۱۰} آن او راسرأسی محبتہ! امان، اون محبت نوکودیم بلکی اون آمره محبت بوکوده و خو ایتا دانه پسر اوسه کوده کی امی گونایان و اسی قوربانی ببه.

^{۱۱} ای می جان دیلان، هسا کی خودا آمره اطویی محبت بوکوده، امانم و استی کسکس دوس بداریم و محبت بوکونیم. ^{۱۲} هیکس خودای هیوخت نیده اما اگه کسکس محبت بوکونیم، خودا امی دورون ساکینه و اونی محبت امی دورون کامیل به. ^{۱۳} خودا هن و اسی خو تیمیز روح امی جان دورون قرار بدا کی بدانیم خودا امی دورون ساکینه و امان خودا دورون. ^{۱۴} هطویم، امی چومان امرأ فاندستیم و همتان و اگویا کونیم کی خودا خو پسر اوسه کوده کی مردوم نیجات بده. ^{۱۵} هرکی ایمان دَارده و خو زوان امرأ بگه عیسا خودا پسر، خودا اونی جان دورون ساکینه و اونم خودا دورون. ^{۱۶} امان دانیم کی خودا چنقذر آمره دوس دَارِه چونکی اونی محبت و اچیشتم. امان اونی محبت باور بوکودیم. خودا محبتہ! و هرکی محبت امرأ زندگی بوکونه، خودا امرأ زندگی کونه و خودا در اون ایسا. ^{۱۷} او وخت کی خودا امرأ زندگی کونیم، امی محبتان ویشتر و کامیلتر به. پس داوری روح شرمندہ و سربجیر نیبیم، بلکی شادی و ایطمینان امرأ اونی ورجا ایسیم چونکی عیسا مانستن

اَ دُونِیَا دُورُون زَنَدِیگی کونیم. ^{۱۸} اَجور محبت دُورُون ترس ننا چونکی کَامیل محبت، ترس بیرون کونہ. اگہ ترسیم، اَن ترس جہ تَنبیه ایسہ و نیشاَن دِہہ کی اونی کَامیل محبت تجرو بہ نوکودیم. ^{۱۹} اَمی محبت خودا رہ جہ او محبتی ایسہ کی اون اوّل اَمَرہ داشتی. ^{۲۰} اگہ کسی موَدعی ایسہ کی خودای دوس دَاَرہ اَمّا خو ہمنو جَا نیفرت دَاَرہ، دورُ غ گہ؛ چونکی اگہ کسی نتّاَنہ خو ہمنوی کی دینہ، دوس بَدَاَرہ، چوطو تّاَنہ خودای کی نیدہ، دوس بَدَاَرہ؟ ^{۲۱} اَن خودا حوکمہ کی ہر کی اون دوس دَاَرہ وَاستی خو ہمنوی *دوس بَدَاَرہ.

*۲۱:۴ یا «برأر».

بخش ۵

خودا پسر ایمان داشتن

^۱ هرکی ایمان دأره کی عیسا هو مسیح و خودا پسر و هونی ایسه کی دونیای نیجات دِده، خودا زأکه. هرکی خودای پتر دوس دأره، اونی زأکأنم دوس دأره. ^۲ جِه کویِه بفأمیم کی خودا زأکأن دوس دأریم؟ جِه اویِه کی خودای دوس دأریم و اون حوكمأن جَا ایطأعت کونیم. ^۳ رَأس رأسی اونی کی خودای دوس دأره، اون حوكمأن ایطأعت کونه و اونی حوكمأن آمرِه ایتأ سنگین بَأر مَأنسَن نییه. ^۴ چونکی خودا زأکأن آ دونیای کی پور جِه شرأرت ایسه پیروز بَدِه و آ پیروزی آمی ایمان آمرأ بَدَس آیه ^۵ و کیسه کی بتأنه دونیای پیروز بَه؟ فقد اونی کی ایمان دأره کی عیسا خودا پسرِه.

^۶ عیسا مسیح خو تعمید آمرأ آب دورون و خو خون فوكدن آمرأ صلیب جور نیشان بَدَا کی خودا زأکه *، ینی عیسای مسیح نه فقد آب آمرأ، بلکه خون و آب آمرأ و روح کی رَأستی نیشان دِده هَن گووایی دِده. ^۷ پس امان آ سَهتأ شأهید دأریم: * ^۸ روح و آب و خون و آ سَهتأ، ایتأیدِه. ^۹ محکمه میان او وخت کی اینفر شهادت دِده، همتأ اون بَأور کونیم. هسأ خودا اَطو شهادت دِده کی عیسا اونی پسرِه پس چنقذر ویشتر وَأستی خودا شهادت قوبیل بوکونیم. ^{۱۰} همه اوشانی کی آ جَنقت ایمان آوَرده، خوشأن دیل دورون فأمده کی اون دوروسته. اَمَّا اگِه اینفر آ جَنقت ایمان ناوَرِه، ینی خودای دورُ غگو بحیسأب باوَرده چونکی خودا شهادت خو پسر دروآره دورُ غ بدَأنسته.

^{۱۱} اَمَّا خودا شهادت چیسه کی آمرِه بَدَا؟ خودا شهادت آنه کی آمرِه ابدی زَندِگی فأدا و آ زَندِگی در اونی پسر ایسه ینی عیسای مسیح. ^{۱۲} پس معلومه کی هر کی مسیح دأره، آ زَندِگی پم دسترس دأره ولی هر کی مسیح نأره جِه آ زَندِگی هیذرِه سأم نَبَرِه.

ختم کلام

^{۱۳} آ نأمه ی بینویشتم کی شومان کی خودا پسر ایمان دأرید، بدَأنید جِه هسأ ابدی زَندِگی دأریدی. ^{۱۴} جِه آ خَاطِر ایطمینان دأریم کی هر وخت خودا جَا ایچی هوطو اونی خَأسته موطأبق بخأییم آمی دوعای ایشتاوِه ^{۱۵} و اگِه یقین بدأریم کی آمی دوعای ایشتاوِه، تأنیم اونی جَا ایطمینان بدأریم کی اونچی کی اونی جَا بخأییم، فأكیریم.

^{۱۶} اگِه دینیدی کی شیمی برأر گونایی کودأنذرِه کی مرگ ختم نییه، خودا جَا بخأیید کی اون بَبخشه و خودایم اون ابدی زَندِگی فأده، آ شرط آمرأ کی اونی گونا مرگ ختم نَبِه. چونکی گونایی ایسه کی مردن بأعیث بَه، نگم کی اونی ره دوعا بوکونید. ^{۱۷} البت هر کأری کی ایشتیوا بَبه گونایه ولی گونایی ایسه کی مرگ ختم نییه.

^{۱۸} آن دأنیم کی هر کی خودا زأی بوبوسته، خورِه گونا آمرأ آلودِه نوکونه چونکی مسیح کی خودا پسرِه، اون حیفظ کونه کی شیطان دَس، اون فأنرسه.

* ۶:۵ یونانی زوأن: اونی ایسه کی خون و آب آمرأ بَأمو، ینی عیسا مسیح.

* ۷:۵ قدیمی نیویشته یان میان ایضافه کونده... «آسمان دورون: پتر، کلمه، و روح القدس؛ و آ سَهتأ، ایتأ ايسد و سه تَأ شأهید زیمین رو دأریم.»

۱۹ اَنَ دَانِیم کی خودا زَاکَانِیم و الباقی دونیاَ مردوم، شیطانَ زور و رهبری جیر ایسأده.
۲۰ اَنَ دَانِیم کی خودا پَسَر بَامُو و اَمی چومانَ وَاکوده کی رَأَس رَأْسِی خودایَ بَشَنَاسِیم و هَسَأ
اَمَان در خودا ایسَأِیم چونکی در اونی پَسَر عِیسَای مسیح قرَأَر بیگِفتیم. فقد اُون رَأَس رَأْسِی
خودا و اَبَدی زَندیگی ایسه.

۲۱ می زَاکَان، جَه هر چی کی خودا جَأی شیمی دِیل دورون گیره سیوَأ بیبید.

تازہ عہد

رشت گیلکی

دوم یوحنا

یوحنا دویمی دسخط

صورتنامه

بخش ۱ ۱

یوحنا دویمی دسخط

بخش ۱

۱ جہ کیلیسا شیخ،

او بانو ره کی اینتخاب بوبوسته و اونی زاکان کی راسرأسی اوشان دوس دارم - و من فقد نییم، بلکی همتانی کی دوروستی بشناختده. ۲ ا محبت او دوروستی و اسی ایسه کی امی دورون نها و تا ابد امی میان مانه.

۳ چونکی امان اون راسرأسی ایمان داریم و کسکس راسرأسی محبت کونیم، فیض و بخشش و آرامی جہ خدا ور کی پتر ایسه و عیسا مسیح کی اونی پسر ایسه امی امرأ ایسه.

ایطاعت کونن جہ حنقت جا

۴ چندر خوشالم فاندراستم بعضی جہ تی زاکان آیه ایساده کی حنقت جا ایطاعت کونده و امی پتر خدا حوکمان حیفظ کوند.

۵ بانوی عزیز، جہ ا خاطر ا نامہی شمیره بینویشتم کی شیمی خاطر باورم او قدیمی حوکم کی خدا جہ اول آمره فادأ و او حوکم انه کی کسکس محبت بوکونیم. ۶ اگه خودای دوس داریم، اوستی اون حوکم ایطاعت بوکونیم و اونی حوکم جہ اول ان بو کی کسکس محبت بوکونیم.

۷ ا گبان زنم چونکی ا دونیا دورون معلمان زیادی ایساده کی دورغ گده. اشان قوبیل نازده کی عیسای مسیح ایتا اینسان مانستن و ایتا بدن امی بدن مانستن ا دونیای بامو. آجور آدمان دورغگو و مسیح ضد ایسد. ۸ پس، اوشانی جا دوری بوکونید کی اوشان مانستن نیبید تا او خوروم پاداش کی آسمان جا شمیره فادأ بوبوسته جہ دس ندید کی همهی امان اونی بدس آوردن و اسی حق سعی بزیم. پس حق سعی بزید کی خدا جا خودتان خوروم پاداش تومام و کمال فاگیرید. ۹ چونکی اگه مسیح آموجهیان جا دور بید، خدا جائیم دور بیدی. اما اگه مسیح آموجهیان وفادار بنیسید، خودایم داریدی. به ا شیکل هم «پتر» دارید و هم «پسر». ۱۰ اگه اینفر شیمی ورجا بایه و ا اموج شمیره ناوره، اون شیمی خانه دورون را ندید و حتا اون سلام نوکونید، ۱۱ چونکی اگه اوشان امرأ شوئون و امون بوکونید، اوشان مانستن بیدی.

ختم کلام

۱۲ خیلی گبان دارم کی بزیم، اما نخایم همهی ا نامہ دورونی شمیره بینویستم، چونکی اومید دارم کی خیلی زود شیمی ورجا بایم و شمیره بیدیئم. بازون تأنیم رو در رو کسکس امرأ گب بزیم و امی خوشالی کامیل به. ۱۳ تی اینتخاب بوبوسته خاخور زاکان، سلام رسانده.

تازہ عہد

رشت گیلکی

سوم یوحنا

یوحنا سیومی دسخط

صورتنامه

بخش ۱ ۱

یوحنا سیومی دسخط

بخش ۱

۱ جہ کیلیسا شیخ،

گایوس عزیز رہ کی اون می دیل دورون خلی دوس دارم.

۲ می جان دیل برار، خودا جا خایم کی تومام تی کاران میان موفق بیبی و تی بدن، تی روح مانستن ساق و سالیب بیه. ۳ او وخت کی امی مسیحی براران آیه باموده، مَره خلی خوشال کوڈد چونکی مَره خور بداد کی او ایلاهی حنقتان وفاداری و اینجیل حوکمان دوروستی موطابق رفتار کونی. ۴ مَره هیچی ویشتر جہ ان خوشال نوکونه کی بشتاوم کی می زاکان اطوی حنقتان جا ایطاعت کوڈد.

پذیرایی کودن خودا خادیمان جا

۵ می جان دیل برار، تو خودا خیدمت کودن و اسی وفاداری چونکی اونی خادیمان جا کی جہ اویہ دواڑدہ پذیرایی کونی، هرچن کی تی آشینایان جا نیید. ۶ آشان، امی کیلیسا دورونی تی پورجہ محبت کردکاران امره تعریف بوکوڈد. پس کار خبی کونی کی آشان اوجوری کی خودا شایسته ایسه، روانه کونی کی بشد سفر. ۷ چونکی آشان خودا خیدمت و اسی سفر کوڈد کی خوروم خور پیغام اوشانی ره کی مسیح هنو ایمان ناوردده و اگویا بوکوڈد بودون انکی کومکی جہ اوشان فاگیرد. ۸ پس امره واجبه کی آجور آدمان یاور بیبیم کی امائم او حنقت پیش بردن میان آشان امرأ شیریک بیبیم.

۹ ایوارده ایتا نامہ ا مورڈ و اسی کیلیسا ره بینویشتم اما دیوترفیس کی رهبری جاجیگای دوس داره امره تحویل نیگیره. ۱۰ او وخت کی باموم، اونی زشت کردکاران تره تعریف کونم تا بدانی چی بوھتاتان و چی زشت گبانی امره بچسبانه. اون هم کیلیسا خیدمتکاران کی سفر دورون ایساده پذیرایی نوکونه و هم دیگران دستور دہه کی اوشان خوشانی خانه را ندد هرگسیم کی اونی گبان جا ایطاعت نوکونه کیلیسا جا بیرون تاوڈد.

۱۱ ای جان دیل، بدی جا الگو اونسان بلکی خبی جا الگو اوسان چونکی اونی کی خبی کونه خودا زاک اما اونی کی ہمیشک بدی کونه خودای نشناسه. ۱۲ اما همتان دیمیتریوس و اسی خوروم شہادت دھد و ا شہادت دوروسته. امائم گیم کی اون آدم خبی ایسه و دانی کی راست گیم.

خاتمه

۱۳ خلی موردان دارم کی بگم، اما نخایم همه ای نامہ دورون بینویشتم، ۱۴ چونکی اومید دارم خلی زود بایم تره بیدینم کی رو در رو گب بزیم. ۱۵ آرامی تی امرأ بیه. ریفقان همتان تره سلام رسانده. می سلام تک تک ریفقان فارسان.

تازه عهد
رشت گیلکی
یهودا
یوهودا دسخط

صورتنامه

بخش ۱ ۱

یوہودا دسخط

بخش ۱

۱ اَ نامہ جہ یوہودا، عیسا مسیح خیدمتکار * و یعقوب برار ایسہ.

اَ نامہی ہمہی اوشانی رہ نیویسم کی جہ خودای پئر ور کی شمّرہ دوس دارہ و عیسا مسیح میان قائم دارہ، دؤخادہ بوبوستہاید.

۲ خودا جا شمّرہ رحمت و آرامش و محبتی کی ہر روج ویشتر بہ خایم.

گوناً و بی دینان ہلاک بوستن

۳ آی جان دیلان، ذوق داشتیم کی دروآرہی او نیجات کی خوداوند آمرہ ببخشہ، چن خطی شمّرہ بینویسم. ولی آسہ لایم دانم، ایتا دہ مطلب اونی عوض بینویسم کی شمّرہ تشویق بوکونم جہ او ایمانی کی خودا ایوار ہمیشک رہ خو موقدس آدمان بیسپاردہ، حق سعی امرأ دفاع بوکونید. ۴ چونکی چن نفر خودانشناس جوفت و کلک امرأ بامؤدہ کیلیسا دورون و آمؤختاندردہ کی آمان مسیحی بوستن پسی تانیم ہرتا کار آمی دیل بخایہ بوکونیم بی آنکی ایلاہی موجازات جا زہلہ بوکونیم. اَ دورگی و اویر بوستہ معلمآن آخر عاقبت جہ پیشتر تعیین بوبوستہ چونکی آمی ایدانہ آقا و خوداوند عیسا مسیح امرأ موخالفت کودن سر بیگفتند. ۵ اگہ چی اَ حقایق خُب دانیدی، ولی خایم ایواردہ بعضی نوکٹہیان شمّرہ خاطر باورم. ہوطوی کی دانیدی، بازون کی خوداوند ایسرائیل قوم مصر سرزمین جا آزاد کودہ، تومام اوشانی کی خوشانی ایمان جہ دس بدادہ و خودا جا نافرمانی بوکوددہ جہ بین ببردہ ۶ ہطویم بخاطر باورید فرشتہیانی کی خوشانی ایختیارآن سامان سر نیسادیہ بلکی خوشان جاجیگای بنادہ و بوشودہ و خودا آشان کامیل ظولومات دورون زندانی بوکودہ کی پیلہ داوری روج فارسہ. ۷ اطوی، «سدوم» و «عمورہ» شہرانم بخاطر بدارید. اویہ آدمان و او سامان شہران، ہمتا جینسی شہوتان و کجرا شوئونان جا آلودہ بوستہ بود. ہن و اسی، اوشان ہمہ جہ بین بوشودہ کی امرہ درس عبیرت ببہ کی بدانیم ایتا آتشی نہا کی ہیوخت خاموش نیبہ و گوناکاران او دورون موجازات بدہ.

۸ ہمہی آسانی امرأ اَ اویر بوستہ معلمآن کی خوشان خابان جا ایلہام گیردہ، خوشان فاسید و آواتگیری زندگی ایدامہ دہدہ و خوشانی جان آلودہ کوندہ؛ ہطویم ہیتا قودرت منبع جائیم فرمان نبردہ و تومام آسمان موجودان رخشن گیردہ. ۹ ہطو کی «میکائیل»، فرشتہیان رئیس او وخت کی موسا جنازہ سر شیطان امرأ توک بتوک بامو، خورہ و لاشتہ کی اون ایفترا بزہ و بی حورمتی بوکونہ، بلکی فقہ بوگفت: «خودا ترہ ملامت بوکونہ!» ۱۰ ولی آشان ہرچی کی نفامدہ دس پیرہ گیردہ و فاش دہدہ؛ آشان ہطو نفام حیوان مانستن، ہرتا کار کی آسانی دیل خایہ کوندہ و اطوی نابود بوستن و جہ بین شوئون پیشواز شدہ.

* ۱:۱ یا «غولام».

۱۱ وای بحال اوشان، چونکی قائن جا آموڄده کی خو برار بوکوشته و بلعام مانستن کردگار کوئده کی پول و اسی، هر کاری کودی. بازین اوشان قورح مانستن خوشانی نافرمانی میان جِه بین شده.

۱۲ ا آدمان کی کیلیسایان میهمانیان دورون، آیده شیمی جم میان، کثیف مالهئ مائد کی شمّره آلوده کوئده. بی‌حیاگیری امرأ خنده خنده کوئده و خوشانی شکم سِنز کوئده، الباقیان حال نپاییده. هطو ابرانی مائده کی خوشک زیمینان جا دوارده، بی‌انکی اینا توگه وارش براراند. اوشانی قولان ایعتبار ناره. هطو داران مائد کی میوه فادان زمات، هیچی اشان وآنجه. اشان دو وار مردن مزهئ چشده؛ ایوار او زمات کی گونا دورون ایسا بود و ایوار ده او وخت کی جِه مسیح خوشانی دیم و اگردانده. هن و اسی، و استی خودا داوری رافا بنیسد. ۱۳ فقد ایچی کی جِه اشان پأ ماله جا مانه، بدنایمی و روسوایی ایسه، تومام دریا کثیف کخ مائده کی توند موجان جا خوشکی رو آیده. ستارهایان مانستن سوسو زنده ولی سرگردانده و ظولومات و کامیل تاریکی ابدی ور شده.

۱۴ خنوخ، کی هفتا نسل آدم پسی زندگی کودی، درواری هه آدمان نوبوت بوکوده، گه: «بدانید کی خوداوند هیزار هیزارتا جِه خو موقدسان امرأ آیه ۱۵ کی دونیا آدمان داوری بوکونه. اون همتا بدهکاران اوشانی ناجور کاران و اسی کی بوکودده و فاسید گوناکاران کی ناجور گبان خودا ضد بوگفته، محکوم کونه.» ۱۶ ا آدمان گله و شیکایت کوئد و فقد خوشانی شهوت اگادن و اسی زندگی کوئد. اوشان جوسورده و خوشانی ظاهیر چاکونده و فقد کسی حورمت نهده کی بداند اشان ره سود داره.

پایداری ره دعوت کودن

۱۷ آی جان و دیلان، امی خوداوند عیسا مسیح رسولان پیشگویئ بخاطر باورید. ۱۸ اوشان گفتیدی کی آخر زماتان میان آدمانی بیافته بد کی خوشان کثیف میلان موطابق کردگار کوئد و حنقت دس پره گیرد. ۱۹ هسانده کی، شیمی میان تفرقه و سیوا و ابوستن تاوئد. اوشان فقد خوشانی هوس دونبال ایسد و خودا روح اشان دورون ننا. ۲۰ ولی شومان آی جان و دیلان، کس کس شیمی موقدس ایمان دورون بنا بوکونید، در روح القدس دوعا بوکونید ۲۱ و خوداوند عیسا مسیح رحمت رافا بنیسد کی شمّره فارسانه او همیشکی زندگی. اطویی شومان، شمّره خودا محبت دورون حیفظ کونیدی. ۲۲ اوشانی امرأ کی شک و شبهه میان ایساده مهر و آن ببید. ۲۳ اویر بوستهیان موجازات آتش جا جیویزانید ولی شمّره بپایید کی شومانم گونا ور فاکشی نبید. هو زمات کی شیمی دیل ا گوناکاران ره سوجه، اشان گونا کردگاران جا بیزار ببید.

حمد و ستایش

۲۴ و آسه، تومام جلال و بوزورگی، او خودایی ره ببه کی تانه شمّره لغزش خوردن جا حیفظ بوکونه. اون شمّره بی‌عایب و پيله شادی امرأ خو پورجلال حوضور ور حاضیر کونه. ۲۵ تومام جلال او ایدانه خودا و امی خوداوند عیسا مسیح ره ببه کی امی نیجات بدأ کس ایسه. تومام جلال، شوکو، قودرت و ایقتدار جِه ازل، آسه و تا ابد اونی برارنده ایسه! آمین.

تازہ عہد

رشت گیلکی

موکاشفہ

صورتنامه

۱	بخش ۱
۳	بخش ۲
۶	بخش ۳
۸	بخش ۴
۹	بخش ۵
۱۰	بخش ۶
۱۱	بخش ۷
۱۲	بخش ۸
۱۳	بخش ۹
۱۵	بخش ۱۰
۱۶	بخش ۱۱
۱۸	بخش ۱۲
۱۹	بخش ۱۳
۲۰	بخش ۱۴
۲۲	بخش ۱۵
۲۳	بخش ۱۶
۲۵	بخش ۱۷
۲۶	بخش ۱۸
۲۸	بخش ۱۹
۳۰	بخش ۲۰
۳۱	بخش ۲۱
۳۳	بخش ۲۲

موکاشفه

بخش ۱

مقدمه

۱ آن عیسا مسیح موکاشفه ایسه کی خودا اون فاداً کی اونچی کی پور ده باقی نییه و اُستی ایتفاق دکفه، خو خیدمتگوز اَران نیشان بده. اون خو فرشته ایسه کوده کی ا موکاشفه ای خو خیدمتگوز اَر یوحنا ره و اَشکافانه. ۲ یوحنا یم خودا و عیسا مسیح تومام گبان و اونچی کی بیده و بشتاوسته، بینویشته.

۳ خوشبحال اونی کی ا نوبوت کلام خائنه و خوشبحال اوشانی کی اون ایشتاوده و قوبیل کونده، و اونچی کی اونی میان بینویشته بوبوسته، قائم دارده، چونکی ا ایتفاقان دکفتن زما ت نیزدیکه.

یوحنا دورود هفتا کیلیسا ره

۴ جِه یوحنا ور، هفتا کیلیسا ره کی آسیا اوستان* میان ایساده. فیض و آرامش شیمی سر بمانه، جِه او خودا ور کی ایسا و ایسابو و آیه، و او روح جا کی خودش هفتا ایسه،* کی ایلاهی تخت ورجا ایسا، ۵ و جِه عیسا مسیح ور کی تومام حنقت امره کامیل اَشیکار کونه. مسیح اولی کسی ایسه کی مردن پسی زنده بوسته، و تومام ا دونیا پادیشایان جا بوجورتره.

ستایش و شوکرگوزاری اون روا ایسه کی امره محبت کونه و خو خون امر، امره بوشوسته و امی گونایان جا آزاد کوده؛ ۶ اون امره خو پادیشایی میان، بداشته کی کاهینان ببیم کی خودا، ینی اونی پیر خیدمت بوکونیم. اون همیشک ره قدرت و جلال بیه! آمین. ۷ فاندريد! اون ابران رو نیشتهبو آیه. هر تا چوم اون دینه؛ حتا اوشانی کی اون نیزه بزده اون دینده؛ و تومام دونیا قومان اون ره عزأ گیرده. هطویه، آمین! وئال اطو بمانه. ۸ خودا فرمایه: «من الف و یا ایسم. من اول و آخرم.» او خوداوند آن فرمایه کی تومام قودرتان صاب ایسه، و ایسا، ایسابو و آیه.

اینسان پسر رویا

۹ من، یوحنا، کی ا دسخط شمیره نیویسم، خوداوند را میان شیمی مانستن عذاب کشندرم. ولی اون امره صبر و تحمل ببخشه و امره خو پادیشایی میان سام فاداً. من اینجیل پیغام و آگویا کودن و دروآره ای عیسا بشارت دئن و اسی، تبعید بوبوستم پطموسن جزیره میان. ۱۰ خوداوند روح میان، خودا روح مره پور کوده.* ناخور کی جِه می پوشت

* ۴:۱ آسیا رومی مملکتان ایمر وچ ترکیه غرب میان نهأ بو.

* ۴:۱ یونانی: هفتا روح.

* ۱۰:۱ یونانی: جِه روح پور بوستم.

ور، ایتا بولند صدا شیپور صدا مأنستن بشتاوستم،^{۱۱} کی گفتی: «من الف و یا ایسم. من اول و آخرم. هرچی دینی، ایتا نامه دورون بینویس و اون اوسه کون هفتا کیلیسا ره، ینی افسس، اسمیرنا، پرگاموم، تیاتیرا، ساردس، فیلاذلیه و لائودیکیه کیلیسایان ره.»

^{۱۲} هو وخت کی واگردستم کی اونی کی می امرأ گب زئندوبو بیدیئم، هفتا طلا شمدان می پوشت ور بیدم. ^{۱۳} شمدانان میان، ایتا مرداک بیدم اینسان پسر* مأنستن کی ایتا بولند ردا دوکوده بو و ایتا طلایی قنش اونی سینه دور دوسته بو. ^{۱۴} اونی سر و مو ورف و پشم مأنستن سیفید بو، و اونی چومان آتش شوالهیان مأنستن تیج و پور جه قدرت بو. ^{۱۵} اونی پایان ایتا من مأنستن کی آتش تونور میان بسایسته بید شبق زئی. اونی صدا ایتا آبشار مأنستن اوخان داشتی. ^{۱۶} اونی راست دس میان، هفتا ستاره نها بو، و ایتا دولبه تیج شمشیرم اونی ذهن دورونی نها بو. اونی دیم خورشید مأنستن بو کی کامیل شبق زئندوبو.

^{۱۷} او وخت کی می چوم اون دکفته، ایتا جنازه مأنستن بکفتم اونی پا جولو، ولی اون خو راست دس بنا می سر و بوگفته: «نوا ترسن! من اول و آخرم! ^{۱۸} من زنده بوم و بمردم، و هسا ابد ره زندهیم، و مردن و بمردهیان دونیا کیلیدان می دس دورون دارم.

^{۱۹} «پس اونچی کی بیدی، ینی اونچی کی آسه ایتفاق دکفتاندره و اونچی کی آن پسی ایتفاق دکفه، همه ی بینویس. ^{۲۰} او هفتا ستاره کی می راست دس میان بیدی و هطو او هفتا طلا شمدان مانی انه: هفتا ستاره، هفتا کیلیسا فرشتهیانده،* و هفتا شمدان، هو هفتا کیلیسایده.»

* ۱۳:۱ عیسا «اینسان پسر» لقب خوره بکار بردی.

* ۲۰:۱ یا: اوشانی کی پیغام آورده.

بخش ۲

مسیح پیغام افسس کیلیسا ره

۱ "آ پیغام افسس کیلیسا فرشته* ره بینویس:

اونی کی هفتا ستاره یی خو راست دس میان داره و هفتا شمدان میان کی طلا جا ایسه، دواړستاندره، آ پیغام تره داره:

۲ "تی صبر و زحمتان و خوروم کاران جا و اخورم. دانم کی تی چوم هیتا تی دوزور آلمان گونا جا دنودی و دیقت امرأ، اوشانی کی گده خدا امره اوسه کوده ایدعائی، سوبوک سنگین بوکودی و بفامستی کی دورغ گده. ۳ تو می و اسی اذت بوبوستی و زحمت بکشایی و قایم بنیسانی.

۴ ولی آشان امرأ، ایتا ایراد تی دورون دینم: تی اولی محبت بنایی کنار. ۵ پس خاطر باور جه کویه لغزش بوخوردی. و اگر دمی ورجا و او کارانی بوکون کی او اول انجام دئی. اگه توبه نوکونی، ایم و تی شمدان، جه کیلیسایان میان اوسانم. ۶ ولی ایتا خوروم موضو تی میان نها: تونم می مانستن نیکولاییان کردکار جا بیزاری.

۷ هرکی ان ایشتاوه، خب دیقت بوکونه کی خدا روح کیلیسایان چی گه: هرکی پیروز به اون وئالم کی حیات دار میوه جا کی خدا باغ میان نها بوخوره.

مسیح پیغام اسمیرنا کیلیسا ره

۸ "آ پیغام اسمیرنا کیلیسا فرشته* ره بینویس:

آ پیغام جه اونی ایسه کی اول و آخره و بمردده ولی آسه زنده ایسه:

۹ تی سختیان، زحمتان و تی نداری جا و اخورم، ولی تو مال و مینال داری! او کوفران جایم و اخورم کی اوشانی کی تی ضد ایسد گده. اوشان خوشان یوهودی دأنده، ولی نییده، چونکی شیطان کنیسه شییده. ۱۰ سختیان و زحمتان جا کی تره پیش دره، نوآترسن! پور ده باقی نییه شیطان بعضیتا جه شمیره تاوده زندان کی شمیره ایمتحان بوکونه. شومان ده روح زمات اذت و آزار و عذاب دینیدی، ولی تا مردن سر وفا بوکونید کی ابدی زندگی تاج بنم شیمی سر.

۱۱ هرکی ان ایشتاوه، خب دیقت بوکونه کی خدا روح کیلیسایان چی گه: هرکی پیروز به، دویمی مردن جا اون هیچی نییه.

مسیح پیغام پرگاموم کیلیسا ره

۱۲ "آ پیغام پرگاموم کیلیسا فرشته* ره بینویس:

* ۱:۲ یا: پیغام اور؛ هطویم هه باب میان ۲:۸، ۱۲، ۱۸.

اَ پیغام جَہ اونی ایسه کی دانه چوطو خو دو لبه تیج شمشیر جَا ایستفاده بوکونه:

۱۲ دَانَم او شهر میان زندگی کونی کی شیطان اویہ حکومت کونه و آدمَان شیطان پرستش کوئده. هر جوری کی بو، مَرَه وفا بوکودی و مَرَه اینکار نوکودی؛ حتّا او زمات کی آنتیپاس، می شَاهید کی مَرَه وفا بوکوده، شیطان بِالْأَخْيَانِ دَس شهید بوبوسته، تو می و اسی آمین بئیسایی.

۱۴ تومأم اَشَانْ امرا، چنتا ایراد تی میان دینم. تو اوشانی کی بلعام مَاسْتَن ایسده غلط آموجهیان قوبیل کونی کی بالاق بامؤخته کی چوطو ایسرائیل قوم فاکشانه گونا ور. بلعام رانمایی موطابق، ایسرائیل قوم بی عیصمتی و بُتَانْ پیشکش بوبوسته خور دنیان خوردن تشویق بوکودد. ۱۵ شیمی میان ای عیده جَہ نیکولاییان ایساده کی هو آمؤختن جَا ایطاعت کوئده. ۱۶ پس تی گونا جَا توبه بوکون، اَطُو نَبه، ناخوَرکی ایم تی ورجا و می دَهَن شمشیر امرا اوشان امرا جنگ کونم.

۱۷ هرکی اَن ایشتاوه، خُب دِیقت بوکونه کی خودا روح کیلیسایان چی گه: هرکی پیروز به، آسمان میان او جیگا بدأ بوبوسته «مَتَا» جَا اَوْنْ فَاَدَم؛ و من اَوْنْ ایتا سیفید سنگ بخشم کی اونی رو ایتا تازه ایسم بینویشته بوبوسته، هو ایسم کی هیکس اونی جَا وَاخوَر نییه، جغرز اونی کی اَوْنْ فَاگیره.

مسیح پیغام تیاتیرا کیلیسا ره

۱۸ «اَ پیغام تیاتیرا کیلیسا فرشته ره بینوویس:

اَن خودا پسر پیغام ایسه کی اونی چومان آتش شوالهیان مَاسْتَن و اونی پایان بسابسته مَسْ مَاسْتَنه:

۱۹ من تی کاران جَا، تی محبت، ایمان، خدمت و تی قایم ایسان جَا وَاخوَرم. دَانَم کی تومأم اَ کاران میان پیشران جَا ویشتر ترقی کونی. ۲۰ اَشَانْ امرا، ایتا ایراد تی میان دینم: تو، او زنای ایزابل کی ایدعا کونه نبیه ایسه، وئالی کی غلط آموجهیان یاد بده و باعیت ببه اوشانی کی مَرَه خدمت کوئده راست را جَا کج بشد و فاکشه ببده بی عیصمتی ور، او خور دنیان بوخورد کی بُتَانْ ره قوربانی بوبوستد. ۲۱ من اَوْنْ فورصت بدام کی توبه بوکونه، خو رای وَاگردانه؛ ولی نخاسته. ۲۲ پس اَوْنْ تومأم خو فاسید نوچهیان امرا، ناخوشی جیگا میان تاوادم و ایتا سخت عذاب گریفتار کونم، مگه آنکی وَاگردد می ور و او گونایان جَا کی اونی امرا بوکودد، دَس فاکشد؛ ۲۳ اونی زاکانم جَہ بین بزم. او وخت تومأم کیلیسایان دانده کی من اینسانان دِلْ جولف جیگای وَاوجم و همتان فیکران جَا وَاخوَرم. من هرکی اونی بوکوده کار موطابق جایزه فَاَدَم و تنبیه کونم.

۲۴ ولی شومان الباقیان کی تیاتیرا میان ایساید و شمره کی اَ ایشتیوا آموجهیان دونبالسر نوشویدی و اَطویی گده کی "شیطانی جیگا بوخورده اسرار" ناموختیدی اَن گم کس شیمی رو ویشتر جَہ او بار کی شیمی دوش نها نَم. ۲۵ فقد اونچی کی داریدی قایم بدارید تا من وَاگردم.

^{۲۶} هر کی آسختیان سَر پیروز بَه و تَأ می و اَگر دَسْتَن ز مَات، می خَاسْت و ایر اَدَهی
 انجام بَدَه، اَوَن قودرت بَخشم کی تومأم قومآن رو حوکومت بوکونه، ^{۲۷} و آهینی
 دَس چو امرأ اوشآن رو حوکومت بوکونه، هوطو کی می پئرم اَطوچی قودرت مَرَه
 فادأ کی اوشآن رو حوکومت بوکونم. ایتأ روج تومأم اَشآن ایتأ گیل کوزه مأنسْتَن
 خورد بَدَه. ^{۲۸} هَطوئیم من صُب سَتأرَهی اَوَن بَخشم.
^{۲۹} هر کی اَن ایشْتأوَه، خُب دیقت بوکونه کی خودا روح کیلیسایان چی گَه.

بخش ۳

مسیح پیغام ساردس کیلیسا ره

۱ «آ پیغام ساردس کیلیسا فرشته ره بینویس:

آ پیغام جه اونی ور ایسه، او روح کی هفتا ایسه* و هفتا ستاره ی داره:

دائم اوطو کی نشان دِهه، ایتا پور جنوب و جوش کیلیسا و زنده ایسی، ولی جنت بخایی بمردهیی. ۲ پس خوفن جا ویریز و تره بیاف و ولان اونچی بمأنسته، جه بین بشه، چونکی اونم جه بین شوئوندَره؛ چونکی تی کردکار خودا ورجا پور جه عایب و ایراده. ۳ او پیغام ور کی جه اول بشتاوستی و ایمان باوردی، و اگر د و اون موقید بوبو؛ می ورجا و اگر د، اطاو نه ایتا دوزد مأنستن آیم و تو غافلگیر بی.

۴ تومام آشان امرأ، ساردس میان آدمائی ایساده کی خوشانی رخت آ دنیا کثافتان امرأ کثیف نوکودد؛ آشان شایسته ایسد کی سیفیذ رخت امرأ می ورجا قدم اوساند. ۵ هرکی پیروز به سیفیذ رخت دوکونه. منم اونی ایسم هیوخت جه حیات دقتر میان پاک نوکونم، بلکه می پتر خودا و اونی فرشته یان حوضور و آگویا کونم کی اون می شینه.

۶ هرکی آن ایشتاوه، خب دیقت بوکونه کی خودا روح کیلیسایان چی گه.

مسیح پیغام فیلا دلفیه کیلیسا ره

۷ «آ پیغام فیلا دلفیه کیلیسا فرشته ره بینویس:

آ پیغام جه اونی ور ایسه کی پاک و صادق ایسه و داوود کیلید داره. او در کی اون واز کونه، هیکس نتانه دوده؛ و او در کی اون دوده، هیکس نتانه واز کونه.

۸ تره خب شناسم؛ دائم کی اوندر قوت ناری، ولی تی حق سعی بزبی کی می حوکمان جا ایطاعت بوکونی؛ می ایسم اینکار نوکودی. پس منم ایتا در تی رو واز کونم کی هیکس نتانه دوده. ۹ آسه اوشانی کی شیطان کنیسه جا ایسده و خوشان یوهودی دواخنده، ولی نیید، و ادارم کی باید، بکفد تی پا جیر و بداند کی من تره دوس بداشتم.

۱۰ تو می جا ایطاعت بوکودی، اگه چی آ کار تی اذت آزار باعیث بوبوسته، ولی تومام تی سختیان میان، صبر و تحمل نشان بدایی. جه آ خاطر، منم او سخت آزمایش زمتان جا تره قایم دارم، کی در امان بییی جه او بلایی کی تومام دنیا مردوم سر آیه. ۱۱ پور زمت نیبه کی من آیم. پس اونچی کی داری قایم بدار کی هیکس نتانه تی تاج و تی پیله پاداش بودوزدانه. ۱۲ هر کی پیروز به اون ایتا قایم سکت، می خودا معبد دورون چاکونم کی همیشک خودا حوضور بیسه و ده هیوخت

* ۱:۳ یونانی زوان: خودا هفتا روح.

بيرون نشه. مي خدا ايسم اوني رو نهم كي مي خدا شهر شين ببه او تازه اورشليم
 كي جه مي خدا ور آسمان جا آيه. هطويم مي تازه ايسم اوني رو نهم.
 ۱۳ هر كي ان ايشتاوه، خب ديقت بوكونه كي خدا روح كيليسايان چي گه.

مسيح پيغام لائوديكيه كيليسا ره

۱۴ «ا پيغام لائوديكيه كيليسا فرشته ره بينويس:

او آمين، او راست و امين شاهد، اونكي تومام خدا خلقت جه اون سر بيگفته
 ايسه، اطو گه:

۱۵ من تره خب شناسم؛ دائم كي نه سرد ايسي و نه گرم. كاشكي ايتا جه ا دوتا
 بوبستهبي! ۱۶ ولي چونكي نه سردی و نه گرم، تره مي دهن جا قی كونم و
 بيرون فوكونم.

۱۷ تو گومان كوني كي مال و مينالدار آدم ايسي و هر چي بخايي، بودون انكي كم
 و كسر ببه تي دس ميان نها. ولي غافيل جه انكي بدبخت، بيچاره، بيچيز، كور و
 برانده ايسي. ۱۸ هن واسي، تره نصيحت كونم كي اوني واسي كي راس راسي ثروت
 بدس باوري مي جا او خالص طلاي بيهيني، او طلاي كي آتش امرأ صاف بوسته.
 مي جا پاك و سيفيد رخت بيهين و دوكون كي برانده و سربيجير نيبی. مي جا دوا
 بيهين و تي چومان واسين كي بيديني. ۱۹ من اوشاني كي دوس دارم، ادب و تنبيه
 كونم. نرم تنبيه كونم كي لبالیگری جا دس اوساني، خدا ره غيرت بداری.

۲۰ آسه در جولو بيا ايسام، در كوستاندرم. هر كي مي صدای بشتاوه و در واز
 كوئه، بودورون شم، اوني امرأ سفره سر نيشينم و اونم مي امرأ. ۲۱ من هر كي
 كي پيروز به، وئالم كي مي ورجا مي سلطنت پادشايي تخت رو بينيشينه، هوطو
 كي منم پيروز بوستم و مي پئر ورجا اوني تخت رو بينيشتم.

۲۲ هر كي ان ايشتاوه، خب ديقت بوكونه كي خدا روح كيليسايان چي گه.»

پرستش آسمان میان

^۱ بازون، هوطو کی فاندروستیم، کی ایتا دروازه آسمان میان وَاَز بوسته. او وخت هو آوا کی پیشتَرَم بشتاوسته بوم، می گوش فآرِسِه؛ او آوا کی ایتا شیپور صدا مأنسْتَن پورقودرت بو، مَرِه بوگفته: «بیأ بوجور کی او ایتفاقان کی دونبالتر پیش آیِهی تَرِه نیشان بدم.»

^۲ ناخور کی خودا روح مَرِه پور کوده و من ایتا تخت، آسمان میان بیدم و او تخت رو اینفر نیشته بو. ^۳ اون ایتا یشم سنگ و عقیق مأنسْتَن شبق زئی. اونی تخت دُورُور ایتا زمرد مأنسْتَن پورنور رنگین کمان، پور کوده بو. ^۴ او تخت دُور، بیست و چارتا دِه تخت نها بو؛ اوشان رو بیست و چارتا پیر آدم نیشته بود کی همتان سیفیذ رخت دوکوده و ایتا تاج کی طلا جا بو خوشانی سَر رو داشتیدی. ^۵ او پيله تخت جا، رعد و برق ویریشتی و گورخانه صدا اوخان داشتی. او تخت روبرو هفتا چراغ روشن بو. ا هفتا چراغ هو روح ایسه کی هفتا* ایسه. ^۶ تخت روبرو، ایتا دریا بولور جا کی سوسو زئی چوم دکفتی. چارتا زنده موجودم تخت چار کونج بیأ ایسابود کی خوشانی سَر تان و سَر جولو، چوم داشتیدی. ^۷ اولی زنده موجود، شیر شمایل بو؛ دویمی، ایتا گاب شباهت دئی، سیومی، ایتا اینسان مأنسْتَن و چارومی ایتا ألُغ شمایل بو کی پرواز کوداندوبو. ^۸ ا زنده موجودان هرتا شیش تا بال داشتیدی، و اوشانی بالان میان، چوم جا پور بو. اوشان شبندروج، ایسره خودا ایسم ذکر کودیدی، گفتیدی: «قودوس، قودوس، قودوسه او خوداوند خودا کی قادیز مطلقه کی ایسابو و ایسا و آیِه!»

^۹ هر وار کی ا زنده موجودان اونی کی تخت رو نیشته بو و همیشک ره زنده ایسهی، جلال، حورمت و شوکر اوسه کوئده، ^{۱۰} او بیست و چارتا پیر آدم اونی ورجا سوجده بوکودد، اون کی همیشک زنده ایسه، پرستش کوئده، و خوشانی تاجان تاودده اونی تخت جولو، ^{۱۱} ا سورود خائده: «آی خوداوند، جلال و حورمت و قودرت، تَرِه شایسته ایسه؛ چونکی تو تومام دونیا موجودان خلق بوکودی و همه چی تی ایراده امرأ چاکوده بوبوسته.»

* ۵:۴ یونانی زوان: «خودا هفتا روح».

بخش ۵

بَرّه طومارَ وَاکونِه

^۱ بازون، اونی کی تخت رو نیشته بو، رَاسَت دَس میاَن ایتا طومارَ بیِدم کی اونی آرو اورو بینویشته بوبوسته بو و هفتا مُهرَ امرا، اون مُهرَ موم بوکوده بود. ^۲ او وخت ایتا فَرشتهی بیِدم کی قودرت جَا پور بو و بولند صدا امرا و اُورسئی: «کی اَلیاقت دَاره کی اَ مُهران بَشکَنه و طومارَ وَاَز کونه؟» ^۳ ولی هیکس آسمان و زمین و بمردهیان میانی بیافته نوبوسته کی بتانه اَ طومارَ وَاَز کونه و بَخانه.

^۴ من نااومیدی جَا، خِلی گریه کوداندوبوم، چونکی هیکس بیافته نوبوسته اَ لیاقت بَداره کی اَ طومارَ وَاَز کونه و بَخانه.

^۵ ولی ایتا جَه او بیست و چارَتا پیرَ آدم مَرّه بوگفته: «گریه نواکودن. فاندِر، یوهودا قبیله شیر کی داوود نتاچ جَا ایسه، پیروز بوسته! اون لیاقت دَاره طومارَ و اونی هفتا مُهرَ وَاَز کونه.»

^۶ او وخت ایتا بَرّهی بیِدم کی عین خیاله اون سَر وَاوده، ولی او تخت و زنده جانوران روبرو و بیست و چارَتا پیرَ آدم میاَن بیا ایسا بو. اون هفتا شاخ و هفتا چوم داشتی کی هو روح کی هفتا ایسه* تومام دونیا جاجیگایان اوسه به. ^۷ او وخت بَرّه بامو نیزدیک و طومارَ اونی کی تخت رو نیشته بو رَاسَت دَس جَا، فاگفت. ^۸ او وخت کی طومارَ فاگفته، او بیست و چارَتا پیرَ آدم اونی جولو سوجه بوکودد. هر تا جَه اوشان ایتا چنگ و کَاسه یانی کی طلا جَا بو و پور جَه بوخور بو داشتیدی کی ایمانداران دوعایان ایسه. ^۹ اشان اون ره ایتا تازه سورود خاندیدی و گفتیدی: «تو لیاقت داری کی طومارَ فاگیری و اونی مُهرَ وَاَز کونی، اون بَخایی، چونکی تی جان قوربانی بوکودی و مردوم خودا ره جَه هرتا نتاچ و قوم و زوان و قبیله بیهی، ^{۱۰} و اشان آمی خودا ره کاهین چاکودی و سلطنت فارسایی؛ جَه اَخاطر زمین رو پادیشایی کونده.»

^{۱۱} بازون رویا میاَن، میلیون میلیون فرشتهی بیِدم کی تخت و او زنده موجودان و پیرَ آدمان دُورور جم بوسنده، ^{۱۲} بولند صدا امرا ا سورود خاند: «خودا بَرّه کی خو جان مردوم نیجات و اسی قوربانی بوکوده، لیاقت دَاره کی قودرت، دولت، حکمت، قوت، حورمت، جلال و برکت صاب بیه.»

^{۱۳} او وخت تومام آسمان و زمین و زمین جیر و دریا جانوران صدای بشتاوستم کی خاندیدی و گفتیدی: «ستایش و حورمت، جلال و قوت همیشک ره بَرّه و اونی کی تخت رو نیشته شین بیه.»

^{۱۴} و او چارَتا زنده جانور بوگفته: «آمین»، و او بیست و چارَتا پیرَ آدم سوجه بوکودد، اون پرستش بوکودد.

* ۶:۵ یونانی زوان: خودا هفتا روح ایسه.

بخش ۶

شیش تا اولی مہر و اکودن

^۱ هوطو کی قاقان مأنسن فأندرستأندوبوم، برّہ، اولی مہر، جہ او هفتا مہر و اکودہ. ناخوړکی ایتا جہ او چارتا زنده موجود، ایتا گورخانه مأنسن صدا امرأ بوگفته: «بیأ!»
^۲ فأندرستم و ایتا سیفیڈ اسب بیدم. اسب رو اینفر بیدم کی ایتا کمان اونی دس میان و ایتا تاج خو سر رو داشتی. اون اسب پیش تاودایی کی خلی جنگاں میان، پیروز بہ و جنگ فتح بوکوئہ.

^۳ بازین برّہ دویمی مہر و اکودہ. بازون بشتاوستم کی دویمی زنده موجود بوگفته: «بیأ!»
^۴ آیدفأرہ، ایتا سورخ اسب ظاہیر بوستہ. اونی سوار ایتا پیلہ شمشیر و قدرت فادأ بوبوستہ بو کی زمین جا صولح و سلامتی اوسانہ. اٹو بو کی، جنگ و خون فوکودن همتا جیگا سر بیگفته بوبوستہ.

^۵ چونکی برّہ سیومی مہر و اکودہ، بشتاوستم کی سیومی زنده موجود بوگفته: «بیأ!» او وخت ایتا سیا اسب بیدم کی اونی سوار ایتا ترزو خو دس داشتی. ^۶ بازون جہ او چارتا زنده موجود میان ایتا صدا گوش فارسہ کی گفٹی: «ایتا دانہ نان گندم، یا ای کیلو جو ب آرد، ایتا کارگر روجانہ موزد آندر بہ. ولی زیتون روغن و شراب ضرر فأنرساں!»

^۷ او وخت کی برّہ چارومی مہر و اکودہ، چارومی زنده موجود صدای بشتاوستم کی بوگفته: «بیأ!» ^۸ فأندرستم و بیدم ایتا رنگ دمردہ اسب ظاہیر بوستہ کی اونی سوار ایسم مرگ بو. اونی دونبالسر، ایتا دہ اسب امویی کی بمردهیان دونیا، اونی سوار ایسم بو. او دو نفر، ا اختیار و قدرت فادأ بوبوستہ کی ای چارک جہ زمین جنگ، قحطی، ناخوشی و وائی حیوانان امرأ جہ بین بیرد.

^۹ او وخت کی پنجومی مہر و اکودہ، ایتا مذبح ظاہیر بوستہ. مذبح جیر، اوشانی روحان بیدم کی خودا کلام موعیظہ و خوشان او و آگویا کودن کی حنقت ایسہ و اسی شهید بوبوستہ بود. ^{۱۰} آشان ایتا بولند صدا امرأ خوداوند گفندی: «ای خوداوند کی پاک و حق ایسی، چندر زما ت دہ زمین آدماں رو قیضاوت نوکونی و امی خون اینتقام اوشان جا فأنگیری؟»
^{۱۱} بازون هرتا جہ آشان، ایتا سیفیڈ رخت فادأدہ و بوگفندہ کی ایچہیم دہ ایستراحت بوکوند کی آشان ہم دورہیان کی و استی آشان مأنسن عیسا مسیح خیدمت کودن و اسی شهید ببد، اوشانی جم میان بشد.

^{۱۲} او وخت برّہ شیشومی مہر و اکودہ. ناخوړکی ایتا پیلہ زلزله ایتفاق دکفته و خورشید ایتا سیا پارچہ مأنسن تاریک و سیا بوبوستہ و مہتاب، خون رنگ بوبوستہ. ^{۱۳} بازون بیدم کی آسمان ستارہیان زمین سر فوڈہ، هوطو کال آنجیلان مأنسن کی توند باد امرأ، دار جا بکنده بوبوستہ، زمین سر کفدہ. ^{۱۴} آسمان ایتا طومار مأنسن خو میان دیپچستہ و غیب بوستہ و تومام کوہان و جزیرہیان تکان بوخوردد، جہ خوشانی جیگا سر ایتا جیگا دہ بوشوڈہ. ^{۱۵} زمین پادیشایان و دونیا رهبران، فرمأنداران و مال و مینالداران، کوجہدانہ و پیلہدانہ، برده و آزاد، همتان خوشان غاران میان و کوہان صخرہیان جیر جوخوفندہ. ^{۱۶} آشان کوہان و صخرہیان ایلتیماس بوکودد، گفندی: «ای کوہان و ای صخرہیان، امی رو بکفید و امرہ جہ اونی کی تخت رو نیشتہ و برّہ غیظ، جیگا بدید. ^{۱۷} چونکی اوشانی غیظ پیلہ روج فارسہ. پس کی تانہ تاب باورہ کی قایم بیسہ؟»

خودا بندهیان مَهر زن

^۱ بازون چارتا فرشته بیدم کی زیمین چار کونج میان بپا ایساده و ولانده او چارتا باد زیمین سر بدمد، کی ده ایتا ولگ، داران رو تکان نوخوره و دریا صاف بمانه و حرکت نوکونه. ^۲ بازون، ایتا ده فرشته بیدم کی جه شرق اموندوبو و خودای زنده پيله مهر خو امرأ آورداندوبو. اون، او چارتا فرشته کی قدرت داشتیدی کی زیمین و دریای صدمه بزند، بوگفته: ^۳ «دس بدارید! داران، زیمین و دریای صدمه نزنید، کی خودا مهر اونی بندهیان پیشانی رو بزنم.»

^۴ او زمات بشتاوستم تومام اوشان کی جه ایسرائیل قوم تومام قبیلہیان مهر بزه بوبوستد صد و چهل و چار هیزار نفر بود. ^۵ جه یوهودا قبیلہ دوازده هیزار نفر مهر بزه بوبوستد، جه رئوبین قبیلہ دوازده هیزار نفر، جه جاد قبیلہ دوازده هیزار نفر، ^۶ جه اشیر قبیلہ دوازده هیزار نفر، جه نفتالی قبیلہ دوازده هیزار نفر، جه منسا قبیلہ دوازده هیزار نفر، ^۷ جه شمعون قبیلہ دوازده هیزار نفر، جه لاوی قبیلہ دوازده هیزار نفر، جه یساکار قبیلہ دوازده هیزار نفر، ^۸ جه زبولون قبیلہ دوازده هیزار نفر، جه یوسف قبیلہ دوازده هیزار نفر، جه بنیامین قبیلہ دوازده هیزار نفر.

نیجات بیافتهیان پيلهدانه گورو

^۹ بازون، بیدم کی ایتا پيلهدانه گورو تومام قومان، قبیلہیان، نتاجان و جوروا جور زوانان جا، تخت حوضور و بزه جولو بپا ایساده. اشان اندر زیاد بود کی نشاستی ایشماردن. اشان ایتا سیفیذ رخت دوکوده بود و اشان دسان میان نخل دار خالان بیده بوستی. ^{۱۰} اوشان همتان بولند صدا امرأ گفتیدی: «امی نیجات جه امی خودا ور ایسه کی تخت رو نیشته، و جه بزه ور ایسه.»

^{۱۱} اوخت میان، تومام فرشتهیان، او تخت، پیر آلمان و چارتا زنده موجودان دورور بپا بیساده. بازون، اوشان تخت جولو سوجه بوکودد، خودای پرسش بوکودد. ^{۱۲} و بوگفته: «آمین! حمد و جلال و حکمت، سپاس و حورمت، قدرت و قوت همیشک ره، امی خودا شین ببه. آمین!»

^{۱۳} او وخت ایتا جه او بیست و چارتا پیر آدم خو دیم می ور و اگر دانه و واورسبه: «آیا دانی ا سیفیذ دوکودهیان کیان ایسده و جه کویه باموده؟» ^{۱۴} جواب بدام: «آن، تو دانی آقا جان.» مَره بوگفته: «اشان هو آدمانی ایسده کی سخت عذاب جا بیرون باموده. اشان خوشان رختان "بزه" خون امرأ بوشوئسده و سیفیذ کوود. ^{۱۵} جه ا خاطر، آسه خودا تخت حوضور ایساده و اون شبندروج اونی معبد دورون خیدمت کووده. اون کی تخت رو نیشته، اشان خو حوضور دورون پنا دهه. ^{۱۶} اوشان جه آن پسی، حیفاظت دارده ویشتایی و تشنگی و زواله آفتاب جا کی سوجانه، ^{۱۷} چونکی او "بزه" کی تخت ورجا بپا ایسا، اشان خوردنی فادأ، اوشان شبان به و اشان حیأت آب چشمهیان ور هیدایت کونه؛ و خودا اشان چومان جا هرتا آرسوی پاک کونه.»

بخش ۸

ہفتومی مہر و بوخورسوجی کی طلا جا بو

۱ او وخت کی بڑہ ہفتومی مہر و اکودہ، آسمان میان نیزدیک نیم ساعت بوستی کی کامیل ساکیت بو. ۲ بازون بییم کی ہفتا فرشتہ خودا حوزور بیا ایساده. آشان ہفتا شیپور فاداً بوبوستہ.

۳ اونی پسی، ایتا دہ فرشتہ بامو و مذبح ورجا بیا بنیسا. اونی دس دورون بوخور سوجانن رہ ایتا آتش پایہ نہا بو. پس اون خیلی بوخور فادادہ کی ایمانداران دوعایان امرأ قاطی بوکونہ و او زرین مذبح رو کی خودا تخت ورجا نہا، پیشکش بوکونہ. ۴ او وخت بوخور خوروم عطر، کی ایمانداران دوعایان امرأ قاطی بوبوستہ بو، فرشتہ دس جا خودا ورجا بوجور بوشو.

۵ بازون او فرشتہ، آتش پایہی مذبح آتش جا پور کودہ و تاودا زمین ور. ناخورکی گورخانہ و زمین لرزہ را دکفتہ.

چارتا اولی شیپوران

۶ بازون، او ہفتا فرشتہ کی ہفتا شیپور داشتیدی، حاضیر بوستد کی شیپوران صدای بیرون باورد.

۷ اولی فرشتہ شیپور صدای بیرون باوردہ. ناخورکی، زمین رو تگرگ و آتش و خون بوارستہ، جوری کی ایتا قیسمت جہ سہتا قیسمت زمین شین آتش بیگفتہ و ایتا قیسمت جہ سہتا قیسمت داران، تومام سبزہیان امرأ بوسوختہ.

۸ دویمی فرشتہ شیپور صدای بیرون باوردہ و ناخورکی ایچی ایتا پیلہ کوہ مانستن کی شوالہ زئی بکفتہ دریا میان و دریا ایتا قیسمت جہ سہتا قیسمت خون مانستن بوبوستہ ۹ و ایتا قیسمت جہ سہتا قیسمت دریا مانیان بمردد و ایتا قیسمت جہ سہتا قیسمت کشتیان جہ بین بوشودہ.

۱۰ او وخت کی سیومی فرشتہ شیپور صدای بیرون باوردہ، ایتا شوالہ بگشہ ستارہ، آسمان جا بکفتہ ایتا قیسمت جہ سہتا قیسمت روخانان و چشمہیان رو. ۱۱ او ستارہ ایسم «زرخی» بو؛ و ہو وخت کی بوشوا ایتا قیسمت جہ سہ تا قیسمت تومام زمین آبان دورون، او آبان زرخ بوستہ و خلیان ا زرخ و اسی بمرددہ.

۱۲ بازون چارومی فرشتہ شیپور صدای بیرون باوردہ. ہو وخت ایتا قیسمت جہ سہتا قیسمت خورشید، مہتاب و ستارہیان ایتا ضربہ بوخوردہ، اوطو کی اوشانی ایتا قیسمت جہ سہتا قیسمت تاریک بوستہ. اٹوی بو کی، ایتا قیسمت جہ سہتا قیسمت روج و شب بوشو تاریکی دورون. ۱۳ هوطو کی فاندستن میان غرق بوم، ایتا آلوغ بییم کی آسمان وسط پرواز کوداندہ و بولند صدا امرأ گہ: «وای، وای، وای بحال زمین آدمان، چونکی اسہ او سہتا دہ فرشتہیم خوشانی شیپور صدای بیرون اوردہ.»

پنجومی شیپور

۱ هو وخت کی پنجومی فرشته خو شیپور صدای بیرون باورده، بیدم کی «اینا ستاره» آسمان جا بکفته زمین رو. ایتا چا کیلید آ ستاره ی فاداده کی ته ناشتی. ۲ او وخت کی او کیلید امرأ، چاه واکوده، ایتا دود پيله تونور دود مأنستن ویریشه، او جوری کی آفتاب و هوا، او چا دود جا سیا و تاریک بوسته. ۳ بازون جه دود میان، ای دونیا ملخ بیرون باموده و زمین روی پور کوdd؛ و اوشان قودرت بدا بوبوسته کی عقریان مأنستن بگزد. ۴ ولی اوشان بوگفته بوبوسته کی علف و داران و سبزه امرأ کار ندارد، بلکی فقد اوشانی صدمه بزند کی خودا مهر خوشانی پیشانی رو نارده. ۵ اوشان وناشتد کی مردوم پنج ماه ره اذت آزار و عذاب بدد کی اشان ایتا عقر بگشته مأنستن، درد بکشد؛ ولی ملخان وناشتده کی مردوم بوکوشد. ۶ او زمات میان، آدما ماردن آروزو کوئده، ولی مرگ اوشانی جا گوریزه. ۷ ملخان اسبان شمایل داشتید کی جنگ ره چاکون واکون بوبوستد. اوشانی سر رو ایچی زرین تاجان مأنستن نها بو و اوشانی دیم اینسان دیم مأنستن بو. ۸ اوشان ایتا بولند مو زناکان مو مأنستن و گازانی شیران گازان مأنستن داشتید. ۹ او زرهیانی کی دوکوده بود، جنگ آهینی زره مأنستن بو. اوشانی بالان صدایم ایتا لشکر فوتورکستن صدا مأنستن بو کی جنگی گاریان امرأ، جنگ میدان فوتورگده. ۱۰ اوشان نیشدار دومانی داشتید کی عقر دوم مأنستن بو کی اونی امرأ تانستیدی مردوم پنج ماه ره آزار بدد. ۱۱ اوشانی پادیشا، هو چاه کی ته ناشتی فرشته ایسه، کی عبری زوان میان اون «آدون» و یونانی زوان میان «اپولیون» نام نهده، و اونی مانی «اونی کی جه بین بره» ایسه. ۱۲ ایتا وای ینی ایتا بلا دوارسته ولی هنو دوتا ده بلا را میان ایسا.

شیشومی شیپور

۱۳ او وخت کی شیشومی فرشته شیپور بزه، ایتا صدا او زرین مذب چار کونج جا کی خودا حوضور نها بو، بشتاوستم، ۱۴ کی او شیشومی فرشته کی شیپور داشتی بوگفته: «او چارتا فرشته کی پيله روخان، فرات میان دوسته بوبوستده، ول کون.» ۱۵ او وخت او چارتا فرشته کی ساعت و روح و ماه و سال ره حاضیر بوسته بود، آزاد بوستد کی ایتا قیسمت جه او سه قیسمت مردوم بوکوشد. ۱۶ بشتاوستم کی اوشان دویت میلیون جنگ کودن سوارکاران داشتید.

۱۷ او اسبان و سواران کی می رویا دورون بیدم، اطو بود: جنگ زرهی دوکوده بود کی بعضیتان آتش سورخ رنگ، بعضیتان لاجورد آبی رنگ و الباقی گوگرد مأنستن زرد رنگ بو. اسبان سر شیران سر شبا هت دئی و اوشان ذهن جا دود و آتش و گوگرد بیرون امویی ۱۸ ایتا قیسمت جه سهتا قیسمت مردوم جه آسهتا بلا ینی آتش، دود و دومان، گوگرد کی جه اشان ذهن بیرون زئی، جه بین بوشوده. ۱۹ اوشانی کوشتن قودرت، هو طو کی اشان ذهن میان نها بو اشان دوم میانم نها بو، چونکی اشان دوم لانتیان سر شبا هت دئی کی گزده و زخمائی بوجود آورده کی کوشه.

۲۰ اوشانی کی آ بلایان جا جیویشته، ایوارده حاضیر نوبوستد خوشانی شرور کاران جا توبه بوکوند و خودای پرستش بوکوند. اشان حاضیر نوبود شیطان و طلاء، نوقره، مس،

سنگ و چو پرستش جا دس اوساند، بُتانی کی نه دینده، نه ایشتاوده و نه تکان خورده.
۲۱ آشان نخاستیدی آدم کوشتن، جادوگری، زنا و دوزدی جا دس فاکشد و واگردد خودا ور.

بخش ۱۰

کوجه‌دانه طومار فرشته دس میان

۱ بازون ایتا ده پور قودرت فرشته‌ی بیدم کی آسمان جا امویی بیجیر. اونی دوزور ابر بیگفته داشتی و اونی سر جور ایتا رنگین کمان نها بو. اونی دیمم خورشید مانستن شبق زئی و اونی پایان آتش سوتونان مانستن بو. ۲ اون دس میانی ایتا واز بوسته کوجه‌دانه طومار نها بو. اون خو راست پای دریا رو و چپ پای زمین رو بنا، ۳ و ایتا بولند صدا هچین شیر ناره مانستن بیرون باورده. اونی جواب ره هفتا گورخانه گب بزده.

۴ حاضیر بوستاندوبوم کی گورخانه‌یان گب بینویسم کی ناخورکی ایتا صدا آسمان جا مَره بوگفته: «دس بدار! گورخانه‌یان گب، نوآستی آشیکار به. اوشان نوآنیوشتن!»

۵ او وخت او فرشته کی خوشکی و دریا رو بپا ایسا بو، خو راست دس راست کوده آسمان ور، ۶ و اون کی همیشک زنده ایسه و آسمان تومام اونی جانوران امرأ و زمین تومام اونی جانوران امرأ، و دریای تومام اونی جانوران امرأ خلق بوکوده، قسم بوخورده کی ده هیتا معطلی پیش نایه، ۷ بلکی او وخت هفتومی فرشته شیپور بزنه، خودا نقشه کی راز مائه انجام به، هوطویی کی خودا خو پیغمبران وعده بدا بو.

۸ ایوارده ایتا صدا آسمان جا مَره بوگفته: «بوشو و واز کوده طومار او فرشته جا کی دریا و خوشکی رو بپا ایسا، فآگیر.»

۹ پس اون نیزدیک بوستم و اونی جا بخاستم طومار مَره فاده. بوگفته: «فآگیر و بوخور. او وخت کی اون تی دهن میان بنایی، عسل مانستن شیرینه، ولی او وخت کی بوخوردی تی ماده زرخ به.» ۱۰ پس طومار فآگفتم و بوخوردم. دوروست هوطو کی بوگفته بو، می دهن دورونی شیرین بو، ولی او وخت کی بوخوردم می ماده زرخ بوسته. ۱۱ او وخت مَره بوگفته: «تو وستی ایوارده دروآره‌ی قومان، نتاجان، زوانان و خیلی پادیشایان، نوبوت بوکونی.»

خودا دوتا شاهی

۱ مَرِه ایتا اندازِه گِیفَتَن چوئِ فاداده و بوگفتنه: «بوشو و خودا معبد و هطویم او مذبح کی اونی دورونی نھا اندازِه بیگیر، و بازون اوشان کی اویِه پرستش کوئده، بیسمار. ۲ ولی صارأ بیرون اندازِه نوآگِیفَتَن چونکی الباقی قومان فادأ بوبوسته؛ اشان چهل و دو ماه "موقدس" شهر" لقد دمَج کوئده. ۳ ولی من، می دوتا شاهی اوسه کونم و اوشان قودرت فادَم کی کُئنه لیواس دوکوئد، هیزار و دویست و شصت روح ره می پیغام فارساند مردوم گوش.»

۴ ا دوتا شاهی هو دوتا زیتون دار و دوتا شمدانده کی او خودا حوضور میان کی تومام زیمین خودایه بپا ایسده. ۵ هرکی بخایه اشان اذیت آزار بکونه، ایتا آتش امرأ کی اوشانی دهن جا بیرون آیه، جه بین شه. هرکی اوشان اذیت بکونه، اطویی و اُستی بیمیره. ۶ اشان، آسه سال و نیم میان کی خودا پیغام مردوم ره واکوینا کوئده، قودرت دارده هر وخت کی بخاستده، وارش وارسن مانع بید، آب چشمهیان، خون چاکوند و دونیای جورواجور بلایان جا گریفتار کوئد.

۷ او وخت کی او دو نفر خوشانی سه سال و نیم شهادت دُرهی تومان کوئد، او وحش او چاه جا بیرون آیه کی ته ناره، اشان جنگستن ره و اخور کونه و اشان شکست دهه، کوشه. ۸ اوشان جنازهیانم او پيله شهر میدان میان کی کنایه امرأ سدوم و مصر دُخاده به، زیمین رو مانه؛ هو شهرکی اشان خوداوندَم اویِه صلیب رو بوکوشته بوبوسته. ۹ تا سه روح و نیم مردوم جه هرتا میلِت و هرتا طایفه و هرتا زوان و هرتا قوم، اوشان جنازهیان تماشا ره بنیاساده و جه اوشان بیگیل کودن پا پس فاکشده. ۱۰ تومام دونیا میان آسر تا او سر، همتان خودا ا دوتا گب بزَن کس مردن و اسی کی اندر مردوم زله کوده بود، جشن و دس کلا کوئده و کس کس ره پیشکشی اوسه کوئد.

۱۱ ولی سه روح و نیم پسی، او روحی کی زندگی بخشه جه خودا ور اوشانی جان دورونی شه و اشان خوشانی پایان رو بپا ایسده. ا ماجیرا دنن امرأ همتان زهله کوئده، ۱۲ و ایتا صدا آسمان جا ایشتاوده کی او دو نفر گه: «آیه بوجور بایید!» او وخت اشان، دوشمنان قاق بوسته چومان جولو، ابران امرأ آسمان ور بوجور شده.

۱۳ هو وخت میانی، ایتا پيله زیمین لرزه ایتفاق دکفه کی ایتا قیسمت جه دهنأ قیسمت شهر شین خاک امرأ ایتا کونه و هفت هیزار نفر بوکوشته بده. او وخت اوشانی کی زنده بمانسته، ترس جا، آسمان خودای پرستش کوئده.

۱۴ دوتا بلا دوارسته. پور زماَت نیبه کی سیومی بلا جه را فارسه.

هفتومی شیپور

۱۵ هوطو هه وخت میان کی هفتومی فرشته خو شیپور صدای بیرون باورده، آسمان جا بولند صدایان گوش فارسه کی گفتی: «دونیا پادیشایی می خوداوند و اونی مسیح شین بوبوسته و اون همیشک ره پادیشا ایسه.»

۱۶ او وخت بیست و چار تا پیر آدم کی در خودا حوضور خوشانی تختان رو نیشه بود، خوشانی دیم زیمین رو بناده، اون سوجه بوکودده، ۱۷ و بوگفتنه: «آی خوداوند، خودایی کی قادیِر مطلق کی ایسایی و ایسایی، تره سپاس گیمی کی تی پيله قودرت تی دس بیگیفتی

و پادیشایی جَہ سَر بیگفتی. ^{۱۸} قومآن تی غیظ داشتیدی، ولی آسہ تویی کی و اُستی اوشان رَہ غیظ بداری. آسہ او زماتہ کی موردهیان قیضاوت بوکونی و تی خیدمتگوزاران ینی پیغمبران، اوشانی کی ایمان دأرده و اوشانی کی تی نام احترام کونده، جَہ کوجهدانه و پیلهدانهی جایزه فادی. آسہ او زماتہ کی همتا اوشان کی دونیای جَہ بین ببرده جَہ بین ببری.»

^{۱۹} او وخت معبد، آسمان میان وَاَز بوسته و او صوندوقی کی خودا عهدنامه اونی میان نھا بو آشیکار بوسته. بازون گورخانه را دکفته و آسمان نأره بزہ و تگرگ و زمین لرزه ایتفاق دکفته.

اژدها و زنای

^۱ بازون، ایتا عجایب غرایب منظره آسمان میان بیده بوبسته کی ایتا موهم ایتفاق جا خور دئی: ایتا زناک بیدم کی آفتاب ایتا رخت مانستن دوکوده بو و ماه اونی پا جیر و ایتا تاج دوازدهتا ستاره امرأ اونی سر رو نها بو. ^۲ زنای، شکم داشتی و زاستن درد جا نالستی و زاستن ره دقیقه ایشماردی.

^۳ ناخورکی، ایتا سورخ اژدها کی هفتا سر، هفتا تاج و دهتا شاخ داشتی ظاهر بوسته. ^۴ اون خو دوم امرأ ایتا قیسمت جه سہتا قیسمت ستارہیان خو دونبالسر فاکشه و زیمین رو فوکوده. اژدها او زناک جولو کی زاستاندوبو بپا بیسا کی اونی زاک فوره. ^۵ زنای، ایتا پسر بودونیا باورده. ا پسر آهینی عصا امرأ تومام قومان سر فرمان دہه. پس او وخت کی پسر بودونیا بامو، اژدها دس جا بودوزدانه بوبسته و خودا و اونی تخت ور بوجور بیرده بوبسته. ^۶ ولی اونی مار بوگروخته بیابان ور. خودا او یه اون ره حاضیر کوده بو کی هیزار و دوپست و شصت روج اونی جا مورأقت بیه.

^۷ بازون آسمان میان ایتا جنگ را دکفته. میکایل و فرشتهیان اونی دستور امرأ اژدها و اونی فرشتهیان امرأ بجنگستند. ^۸ اژدها شکست بوخورد و خو فرشتهیان امرأ آسمان جا بیرون تاودا بوبسته. ^۹ هطویه، ا پیلہ اژدها، ینی او قدیمی لانتی کی اونی نام ایلیس یا شیطانہ و هونی ایسه کی تومام دونیا مردوم گول زنه، تومام خو دار و دسته امرأ بکفتد زیمین رو.

^{۱۰} بازون آسمان میان ایتا بولند صدا بشتاوستم کی واگویا کودی: «هسا خودا پادیشایی، قدرت و نیجات و اونی مسیح راسراسی پادیشایی زمات فارسہ! چونکی اونی کی امی براران ره شبندروج امی خودا ورجا توهمت زنن ره ایدعا کودی، بکفته. ^{۱۱} امی براران "برہ" خون امرأ و حنقت واگویا کودن امرأ، اونی رو پیروز بوستد. اشان خوشان جان دریغ نوکودده بلکی اون خودا خیدمت کودن ره فدا بوکودد. ^{۱۲} پس ای آسمانان، خوشالی بوکونید! ای اوشانی کی آسمان میان ایساییدی، خوشال بیبید! ولی ای زیمین و دریای بر شومان، چونکی شیطان خیلی غیظ امرأ بامو شیمی سروخت، چونکی دانه خیلی فورصت ناره.»

^{۱۳} او وخت کی اژدها بیده کی بکفته زیمین رو، خو اذت کودن دس او زناک ور کی پسر بزاسته بو راست کوده. ^{۱۴} ولی او زناک دوتا پیلہ آلوغ بال فادا بوبسته کی پرواز بوکونه بیابان ور، و او یه سه سال و نیم میان، او لانتی اذت آزار جا کی هو اژدها ایسه، در امان بیسه. ^{۱۵} ناخورکی لانتی دهن جا، ایتا سیل را دکفته زناک ور کی اون فوره. ^{۱۶} ولی زیمین او زناک یاور بامو و خو دهن و از کوده و سیل فورسته. ^{۱۷} بازون اژدهای او زناک جا غیظ گیفته و بوشو کی اونی الباقی زاکان امرأ جنگ بوکونه. او زناک زاکان هوشانی ایسد کی خودا دستور ایطاعت کونده و او حنقت کی عیسا امرأ آشیکار بوسته، وفا کونده.

او وحش کی دریا میان ایسا

۱ پس اژدها فارسہ دریا کنار و اویہ رافا بینیشته. بازین ایتا وحش بیڈم کی دریا جا آموندوبو بوجور. آ جانور ہفتا سڑ داشتی و دہتا شاخ. اونی ہرتا شاخ سڑ ایتا تاج نہا بو و اونی ہرتا سڑ رو ایتا کوفر آلود نام بینویشته بوبوستہ بو. ۲ آ وحش پلنگ شباہت دئی ولی اونی پا خرس پائی مأنستی و اونی دھن شیر دھن مأنستن بو. اژدها خو قودرت و ایقتدار و تاج و تخت ببخشہ اون. ۳ ایتا جہ اونی سڑان بیڈم کی ایتا زخم بوستہ بو کی تأنستی بوکوشہ، ولی خورہ خورہ حُب بوستہ! بازون تومام دونیا مردوم آ موجیزہ جا خیلی قاق بوستد و وحش ترس و ایحترام امرأ ایطاعت بوکوددہ. ۴ اوشان اژدہای کی اطوچی قودرت او جانور فادأ بو، ستائش بوکوددہ. او وحشم پرستش بوکودد و بوگفتدہ: «کیسہ کی اونی مأنستن پیلہ ببه؟ کی تأنہ اونی امرأ جنگ بوکونہ؟»

۵ بازون، اژدها او وحش أنتیریک بوکودہ کی الکی گب زن سرآگیرہ، و آ ایختیار اون فادأ کی چهل و دو ماہ دونیا کاران دس گیرہ. ۶ تومام آزمات میان، خودا نام و معبد و تومام اوشان کی آسمان میان ایسا بود کوفر گفٹی. ۷ اژدها اون قودرت فادأ کی خودا موقدس قوم امرأ جنگ بوکونہ و اشان پیروز بہ و تومام دونیا قومان و قبیلہیان رو جہ ہرتا زوان و نتاج حوکومت بوکونہ؛ ۸ تومام دونیا آدمائم اون پرستش کوئدہ. ولی اوشانی کی جہ خلقت شور و بوستن اوشان ایسم، زندگی دفتر میان کی برہ شینہ، بینویشته بوبوستہ، اون پرستش نوکوددہ.

۹ ہرکی تأنہ بشتاوہ، دیقت امرأ بشتاوہ: ۱۰ اونی کی بینا بوبوستہ زندان دکفہ، زندانی بہ، و اونی کی بینا بوبوستہ شمشیر امرأ بوکوشہ ببه، بوکوشہ بہ. لازیمہ کی خودا موقدس قوم اطوچی ایتفاق دورون قایم بنیسد و وفا بوکوند.

او وحش کی زمین میان ایسا

۱۱ بازون ایتا دہ وحش بیڈم کی جہ زمین دورون بامو بیرون. آ جانور دوتا شاخ داشتی، برہ شاخان مأنستن، ولی اژدها مأنستن گب زئی. ۱۲ اون او اولی وحش تومام قودرت کی خو او زخم جا کی کوشہ، حُب بوبوستہبو ایستفادہ کودی و تومام دونیا جا خاستی کی اولی وحش پرستش بوکوند. ۱۳ اون ہمتان چومان جولو موجیزہیانی کودی کی نشاستی باور کودن و آسمان جا آتش آوردی زمین سڑ! ۱۴ او اولی وحش اون وئاستی کی آ عجایب غرایب کاران بوکونہ، دونیا مردوم گول بزہ و اشان وادارہ کی ایتا پیلہ موجسمہ او اولی جانور جا چاکوند، هو وحش کی شمشیر زخم جا ساق و سألیم جیویشته بو. ۱۵ حتا اون بتأنستہ او موجسمہی جان ببخشہ کی بتأنہ گب بزہ، و ہمتا اوشان کی اون پرستش نوکوددہ، مرگ رہ محکوم بوکونہ. ۱۶ جہ آ موضو کی دواریم، پیلہدانہ و کوجہدانہ، فقر و مال و مینالدار، بردہ و آزاد زور امرأ وادأشتہ کی او مخصوص نیشانہی خوشان راست دس یا پیشانی سڑ بند؛ ۱۷ کی ہیکس نتأنہ ایچی بیہینہ مگہ آنکی او وحش مخصوص نیشانہ، ینی ایسم یا اونی نومرہی خو رو بدارہ. ۱۸ آیہ حکمت لازیمہ. ہر کی زرنک ببه تأنہ وحش نومرہی حیساب بوکونہ، چونکی آ نومرہ ایتا اینسان نومرہ ایسہ و اونی نومرہ ۶۶۶ ایسہ.

بَرّه و اوشانی کی آزاد بوستد

^۱ بازین بَرّه بیډم کی اورشلیم میان، صهیون کوه سر بپا ایسا. اونی امرأ صد و چهل و چار هیزار نفر آدم ایسا بود کی اونی ایسم و اونی پیر ایسم اوشانی پیشانی سر بینویشته بوبوسته بو. ^۲ بازون، ایتا صدا آسمان جا بشتاوستم کی آبشار فووستن و گورخانه ناره مانستن بو، ولی هطو اوشانی کی چنگ زنده آواز مانستأنم بو. ^۳ اگورو، خودا تخت ورجا و او چارتا زنده جانور و بیست و چارتا پیر آدم روبرو ایتا تازه سورود خاندیدی. سورود هیکس نتانستی بخانه، جگرز او صد و چهل و چار هیزارتا آدم کی تومام دونیا جا ایوارده بیهه و آزاد بوسته بود. ^۴ اوشان هو آدمائی ایسد کی خوشان، زناکان امرأ آلوده نوکودد، چونکی باکره ایسد. اوشان هرتا جیگا کی بَرّه شه، اون دونبال کوند. ^۵ آسمان چه مردوم میان بیهه بوبوستد کی هچین ایتا موقدس پیشکشی مانستن خودا و بَرّه پیشکش بید. ^۵ اشان پاک ایسد و ایرادی نازده و حتا ایتا دورغ هرمله اشانی دهن جا بیرون نامو.

سه تا فرشته

^۶ او وخت ایتا ده فرشته بیډم کی آسمان وسط پرواز کودی و ابدی اینجیل خوشالی پیغام زمین آدمان ره بره کی هرتا قوم و قبیله گوش، چه هرتا زوان و نتاج فارسانه. ^۷ فرشته بولند صدا امرأ گفتی: «خودا جا بترسید و اون جلال بدید، چونکی آسه او وخت فارسه کی مردوم قیضاوت بوکونه. اون پرستش بوکونید کی آسمان و زمین و دریا و چشمهیان خلق بوکوده.»

^۸ بازون ایتا ده فرشته بیډم کی اونی دونبالسر بامو و بوگفته: «بابل سقوط بوکود، او پیلهدانه شهر ویران بوسته، چونکی تومام دونیا قومان فاسید کودی و اوشان واداشتی کی اونی فیساد شراب و لابلگیری جا مست بد.»

^۹ بازون سیومی فرشته بامو و داد بزه: «اوشانی کی او وحش و اونی موجسمه پرستش بوکوند و اونی نیشانه خوشان پیشانی یا دس رو بند، ^{۱۰} خودا غیظ و موکافات پیاله کی اونی دورون هیذره تخفیف و ایستنا ننا، وخورده و موقدس فرشتهیان و "بَرّه" حوضور، آتش شوالهیان میان عذاب کشده. ^{۱۱} او آتش دود کی اشان عذاب دهه همیشک ره بوجور شه، او جوری کی شبندروج آسایش نازده، چونکی او وحش و اونی موجسمه پرستش بوکودد و اونی نیشانه ایسم خوشان جان رو بزد. ^{۱۲} لازیمه کی خودا موقدس قوم ا وضعیت میان قایم بنیسد، خودا دستوران ایطاعت بوکوند و خوشان ایمان عیسا رو بدازد.»

^{۱۳} او وخت، ایتا صدا آسمان جا بشتاوستم کی مره گفتی: «آن بینویس: خوشحال اوشانی کی چه آن پسی در خداوند میرده.» و روح بوگفته: «هسا ده چه تومام دردان خلاص بده، و خوروم کاران و اسی کی بوکودد پاداش فاگیرد.»

زمین ماصول و اچن

^{۱۴} بازون هطو کی فاندروستیم، ایتا سیفیذ ابر بیډم کی اینفر اونی رو نیشته بو کی اینسان پسر شباهت دئی. اونی سر رو، ایتا طلایی تاج و اونی دس میان ایتا تیج داز چوم دکفتی.

۱۵ ایتا دِه فرشته معبد جا بامو و ایتا بولند صدا امرأ، اون کی ابر رو نیشته بوی بوگفته: «داز بکار تاود و اوین، چونکی و اونن زما ت ایسه و زیمین موصول برسه.» ۱۶ پس اونی کی ابر رو نیشته بو، خو داز بکار تاودا و زیمین موصول و اوه بوبسته.

۱۷ بازون، ایتا دِه فرشته او معبد جا کی آسمان دورونی نها بامو بیرون. اونم ایتا تیج داز خو دس میان داشتی. ۱۸ بازون ایتا دِه فرشته مذبح جا بیرون بامو کی آتش اختیار و قدرت اونی دس دورونی نها بو. اون او فرشته کی داز اونی دس دورون نها بوی بوگفته: «هسا تی داز بکار گیر کی خوشهیان جه زیمین رز سر و اچینی، چونکی اونی انگوران برسیده و قیضاوت کون و اسی حاضیر بوسته.» ۱۹ پس او فرشته، زیمین خو داز امرأ و اوین و اوین بوکوده و انگوران خودا غیظ پيله ظرف میان دوکود. ۲۰ انگوران او ظرف دورونی کی جه شهر بیرون نها بو، اندر پا امرأ لقد دمج بوکوده کی ایتا روخان خون جا را دکفته کی اونی درازا ۱۶۰۰ تیر پرتاب کون بو و اونی بولندی ایتا اسب دهنه اندر بو.

بخش ۱۵

موسا سورود و بَره سورود

۱ آسمان میان ایتا ده عجایب غرایب نیشانه بیدم کی ایتا موهم ایتفاق جا خور دئی: هفتا فرشته، هفتا آخری بلائی بدآشته بود کی فوکوند زیمین سر، کی آخریسی خدا غیظ فوروز بایه.

۲ بازون، می جولو ایچی بیدم کی ایتا دریا آتش و بولور شباهت دئی کی موج زئی. دریا کنار میان ای عیده بپا ایسا بود کی او وحش و اونی موجسمه و اونی ایسم نومره رو پیروز بوسته بود. اوشان همتان چنگانی خوشان دس میان داشتیدی کی خدا اشان فادأ بو، ۳ و بره سورود و موسا، خدا خیدمتگوزار سورود خاندیدی و گفتیدی: «ای خودایی کی تی مأنسن نئیسأ، تی کأران پيله دانه و پور جلاله! ای قومأ پادیشأ، تی رایأن عیدألت و حقه! ۴ ای خوداوند، کیسه کی تی جا زهله نوکونه؟ کیسه کی تی نام حورمت ننه؟ چونکی تنأ تو پاک ایسی. همتأ قومأ آیده و تی حوضور پرستش کوئده، چونکی تی خوروم کأران دینده.»

هفتا بلا پياله

۵ بازون، فأندرستم و معبد، ینی خدا خیمهی آسمان میان بیدم کی همتان ره کأمیل واز بو.

۶ او هفتا فرشته کی هفتا بلائی بدآشته بود کی زیمین رو فوکوند، خدا حوضور جا بیرون بأموده. اشان ایتا سیفید رخت کی تیمیز کتأن جا بو و هیذره لکه نأشتی دوکوده بود، و اشان سینه دوزم ایتا طلایی قش دؤسته بود. ۷ ایتا جه او چأرتا زنده جانور، هرتا جه او فرشتهیان ایتا زرین پیاله فادأ کی او خدا کی ابد ره زنده ایسه، غیظ جا پور بو. ۸ معبد، خدا قودرت و جلال دود جا پور بوسته، جوری کی ده هیکس نتأنستی بودورون بشه، تا آنکی او هفتا فرشته، هفتا بلائی فوکودد و تومأن کودد.

بخش ۱۶

- ^۱ بازون ایتا بولند صدا معبد جا بشتاوستم کی او هفتا فرشتهی گفتی: «بیشید و خودا هفتا غیظ پیالهی خاله کونید زمین سَر.»
- ^۲ پس اولی فرشته بوشو بیرون و او وخت کی خو پیالهی زمین رو خاله کوده، تومام اوشانی کی او وحش نیشان داشتیدی و اونی موجسمهی پرستش کودیدی جان رو، و اشتناک زخمان کی خیلی درد کودی بوجور بامو.
- ^۳ دویمی فرشته خو پیالهی دریاً میان فوکود و دریاً آب، بمرده آدم خون مانستن بوبوسته، و تومام دریاً جانوران بمرده.
- ^۴ بازون سیومی فرشته خو پیالهی فوکوده چشمهیان و روخانان رو و اوشانی آب، خون بوبوسته. ^۵ بازون بشتاوستم ا فرشته کی اباَن فرشته بو، گفتی: «ای قودوس، کی ایسایی و ایسایی، تو ا حوکمان میان کی اوسه کودی عادیلی. ^۶ چونکی اوشان تی پیغمبران و موقدسان خون فوکودده. پس اوشان خون فادایی کی و اُخورد، چونکی هن اشان سزایه.»
- ^۷ او وخت ایتا صدا مذبح جا بشتاوستم کی گفتی: «هطویه، ای خداوند، ای خودا کی پور جِه قودرتی، تو عیدالت و حق جا قیضاوت و موجازات کونی.»
- ^۸ بازون چارومی فرشته خو پیالهی خورشید رو خاله کوده کی خورشید خو آتش امرأ همتان بوسوجانه. ^۹ پس همتان او توند گرماً جا بوسوختند. ولی آن عوض کی خوشان ناجور کردکاران و فیکران جا توبه بوکوند و خودای جلال بد، ا بلایان و اسی اون کوفر گفتیدی.
- ^{۱۰} پنجومی فرشته خو پیالهی فوکوده او وحش تخت رو، جوری کی اونی تاج و تخت بوشو تاریکی جیر، و اونی بالآخایان درد شیدت جا، خوشان لبان گاز گیتیدی. ^{۱۱} اشانم خوشانی زخمان درد جا، آسمان خودای کوفر بوگفتده و خوشان ناجور کردکار جا توبه نوکودد.
- ^{۱۲} شیشومی فرشته خو پیالهی فرات پيله روخان کوده و او روخان آب خوشک بوسته، جوری کی شرق پادیشایان بتانسته خوشانی سروازان بودون آنکی مانع امرأ روبرو ببد ببرد غرب ور. ^{۱۳} بازین بییم سه تا پلید روح گوزکا شمایل، جِه اژدها و او وحش و دور غی پیغمبر دهن میان بیرون بامود. ^{۱۴} ا پلید روحان کی تانده موجیزهیم بوکوند، بوشوده تومام دونیا فرمانروایان سروخت کی خودا او پيله داوری روح ره، اوشان خداوند ضد جنگ میان تاودد.
- ^{۱۵} هسا، دیقت بوکونید اوچی کی عیسای مسیح گه: «او زمات کی رافا نیسایید، دوزد مانستن ایم! خوشبحال اونی کی می و اگردستن ره حاضیر ایسه و خو رخت قایم داره نوکونه کی برانده دواره و روسوا بیه.»
- ^{۱۶} او وخت تومام دونیا لشکران ایتا جیگا دورون جم کودد کی عبری زوان میان اون «حارمجدون» (ینی «مجدو کوه») دوخانده.
- ^{۱۷} هفتومی فرشتهیم خو پیالهی هوا میان خاله کود. او وخت او تخت جا کی معبد میان نها بو، ایتا بولند صدا بشتاوستم کی گفتی: «همه چی تومان بوسته!»
- ^{۱۸} او وخت میانی، ایجور گورخانه و پيله زمین لرزه را دکفته کی اینسان تاریخ میان سابقه ناشتی. ^{۱۹} او پيله شهر بابل سه تا قیسمت بوبوسته و دونیا الباقی شهرانم سنگ و کولوخ تپهیان مانستن بوبوستد. اطویی، خودا بابل گونایان جا خو چوم دنوسته، بلکی خو

غیظ پیالہ آخری قطرہ، اُونِ وَاُخْرَانِه؛ ۲۰ جزیرہ یانِ غیبِ بوستد و کوهانِ اُرو اورو
بوستد؛ ۲۱ ایتا وَاَشْتِنَاکْ تگرگ بُو اُرسْتِه مردوم سَر، ایتا تگرگ کی اونی ہرتا دَانِه پنجاہ
کیلو بو! و مردوم اَ وَاَشْتِنَاکْ بِلَا وَاَسی خودای کوفر بوگفتدہ و فاش بَدَادِه.

او فائشہ کی دنیا میان معروفہ

۱ بازون ایتا جہ او ہفتا فرشتہ کی بلایان زیمین رو فوکودہ بو می ورجا بامو و بوگفتہ: «می امرأ بیا کی ترہ نیشان بدم کی او معروف فائشہ سر کی دنیا ابان رو نیشہ، چی آیہ، ۲ چونکی دنیا پادیشایان اونی امرأ زنا بوکودد و دنیا آلمان اونی زنا کودن شراب جا مست بوبوسند.»

۳ خودا روح مرہ پور کودہ و فرشتہ مرہ ببردہ بیابان ور. اویہ ایتا زناک بیدم کی ایتا سورخ وحش رو نیشہ بو کی او وحش ہفتا سر و دہتا شاخ داشتی و تومام اونی جان پور بو جہ فاش و کوفرائی کی خودای نسبت بدا بوستی. ۴ زناک رخت، سورخ و ارغوانی بو، و اونی جواہیران، طلا و قیمتی سنگان و مولواری جا بو و خو دس میان ایتا طلائی پیالہ داشتی کی فیساد و زنا جا پور بو. ۵ اونی پیشانی رو ا عجایب غرایب ایسم بینویشہ بوبوستہ بو: «پیلہ بابل، فائشہیان مار و دنیا فیساد.» ۶ و بفامستم کی او زنای مست ایسہ؛ اون خودا آلمان و عیسا شہیدان خون امرأ مست بو. من ترس و واشت امرأ اون فاندرسٹم. ۷ فرشتہ واورسہ: «چرہ حیران بوستی؟ من او زناک و او وحش رمز و راز کی ہفتا سر و دہتا شاخ دارہ و زنای اونی رو سوار ایسہ، ترہ و اگویا کونم. ۸ او وحش کی بیدی ایتا زمات ایسابو، ولی ہسا دہ نئیساً. اٹوئی ایسہ کی، او چاہ جا کی تہ نارہ دفائن بوجور آیہ و ہمیشک رہ جہ بین شہ. دنیا آلمان، جعرز اوشانی کی آشان نام حیات دفتر میان بینویشہ بوبوستہ او وخت کی او وحش مردن پیسی، ایواردہ ظاہیر بہ، مات و قاق ایسد.

۹ «آشانی فامستن رہ، حکمت لازیمہ. وحش ہفتا سر، ہفتا کوه صفت نیشان دہہ کی او زنای اون رو دستور دہہ. اوشان ہفتا پادیشا صفت نیشانم ایسد. ۱۰ ہطویم، ہفتا پادیشا صفت نیشان ایسد کی پنجتا جہ اوشان جہ بین بوشودہ، شیشومی تا ہسا پادیشایی کوداندہ و ہفتومیم پور دہ باقی نیبہ کی بائہ، ولی خلی دوام ناورہ. ۱۱ او سورخ وحش کی ایتا زمات ایسابو، ہشتومی پادیشاہ کی پیشتر ایتا جہ او ہفتا پادیشا بو کی حوکومت کودی. اونی دویمی حوکومت دورہ پیسی، اونم جہ بین شہ. ۱۲ اونی دہتا شاخ، دہتا پادیشا صفت نیشان ایسہ کی ہنو قودرت نیگفتدہ ولی ایچہ زمات رہ پادیشا بدہ، اونی امرأ حوکومت کوندہ. ۱۳ آشان ہمتان، کس کس امرأ ایتا قرار ایضاً کوندہ کی اونی و اسی، خوشان قودرت و ایختیاران او جانور فاددہ، ۱۴ و کس کس امرأ شدہ کی "بڑہ" امرأ جنگ بوکوند، ولی اونی جا شکست خورده، چونکی "بڑہ" آقایان آقا و شاہان شاہ ایسہ و اونی خلق بوبوستہیان اوشانی ایسد کی اونی دواہیان و اینتخاب بوبوستہیان و وفاداران ایسد.»

۱۵ بازون فرشتہ مرہ بوگفتہ: «آبانی کی او فائشہ اوشانی رو دستور دہہ، جہ ہرتا نتاج و قوم، جور و اجور آلمان صفت نیشان ایسہ.

۱۶ «او سورخ وحش و اونی دہتا شاخ کی بیدی فائشہ جا نیفرت اوساندہ. پس اون سر فوتورگدہ، اون غارت کوندہ و اون لوخت و سوخت آتش میان ول کوندہ، ۱۷ چونکی خودا ایتا فیکر اوشان سر میان بنا کی اونی نقشہی انجام بدد و خوشانی ایختیاران سورخ وحش فادد کی اٹوئی خودا کلام انجام ببہ. ۱۸ ا زناک کی رویا دورونی بیدی، او پیلہ شہر صفت نیشانہ کی دنیا پادیشایان سر حوکومت کونہ.»

بابل آخری جہ بین شوئون

۱ ا رویایان پسی، ایتا دہ فرشتہ بییدم کی تومام ایختیار امرأ آسمان جَا بامو بیجیر۔ ا فرشتہ چنان شبق زئی کی تومام زیمین روشن کودہ۔ ۲ اون بولند صدا امرأ داد زئی: «بابل فوگوردستہ، او پیلہ شہر ویران بوستہ! خاک امرأ ایتا بوبوستہ! بابل دیوان و شیطانان و پلید روحان جوخوقتن جاجیگا بوبوستہ۔ ۳ چونکی تومام قومان اونی فیساد و لبالیگری شراب جَا مست بوستد۔ دنیا پادیشایان اوہ خوش بوگذرانده، و دنیا تاجیران اونی پورتجمول زندگی جَا پولدار بوستد۔»

۴ بازون ایتا دہ صدا آسمان جَا بشتاوستم کی گفٹی: «ای می آدمان، ا شہر جَا دیل بکنید و شمرہ اونی گونایان امرأ نجست نوکونید، اٹو بہہ شومائم هو موجازات دینیدی۔ ۵ چونکی ا شہر گونایان تا آسمان سربسر نہا۔ جہ ا خاطر، خوداوند حاضیرہ کی اون، اونی جینایتان و اسی موجازات بوکونہ۔ ۶ پس، اونی ناجور کاران و اسی دو برابر اون موجازات بوکونید۔ اون الباقیان رہ عذاب پیالہی پور کودہ، پس دو برابر اون و اخورائید۔ ۷ تا ہسا اونی زندگی، تجمول و خوشگذران میان غرق بو؛ اونی پسی اون لبالب عذاب و شکنجہ امرأ پور کونید۔ گفتاندرہ: "من ایتا بدبخت و یوہ زنا نییم؛ من ا تاج و تخت ملکہ ایسم؛ ہیوخت غم و غورصہ رنگ نیدیئم۔" ۸ پس ایتا روخ میان، مرگ و عزأ و قاطی سال اونی جان دکفہ و آتش دورون سوجہ۔ چونکی خوداوند کی قادیرہ اون موجازات کونہ۔»

۹ او وخت دنیا پادیشایان کی اونی امرأ زنا کودیدی و اکار جَا لیڈت بردیدی، او وخت کی بییدند دود اونی خاکستر جَا ویریزہ، اونی رہ عزأ گیردہ، ۱۰ جہ ترس، اونی جَا دور بپا ایسدہ و نالہ امرأ گدہ: «حیف کی بابل، او پیلہ شہر ایتا چوم دوسن امرأ جہ بین بوشو!» ۱۱ دنیا تاجیرانم اونی و اسی عزأ بیگفتدہ، زار زار گریہ کوندہ، چونکی دہ ہیکس نیسا کی اوشانی جینسان بیہینہ۔ ۱۲ نہ اوشان طلا، نہ نوقرہ و نہ قیمتی سنگان و مولواری، نہ اوشان ارغوانی و سورخ قیمتی پارچہیان و ابریشم، نہ اوشان جورواجور عطری چوبان و عاج جَا زینتی ظرفان و قیمتی چوبی ظرفان و مس و آہین و مرمر؛ ۱۳ نہ اوشان دارچین، ادویہ و عطری بوخور، مَر و گندَر؛ نہ اوشان شراب و روغن زیتون، خوروم آرد و گندم؛ نہ اوشان طویلہ حیوانان، گوسوندان، اسبان و اراہیان و نہ آدمان جان۔

۱۴ تاجیران هطو کی آرسو فوکوندہ، گدہ: «تومام اوچیائی کی دوس داشتی جہ دس بدایی تی جاہ و جلال ہمتان بہ باد بوشو و ہیوخت ایوارہ تی سام نیبہ۔»

۱۵ پس، او تاجیران کی ا جینسان فروختن امرأ مال و مینالدار بوبوستد، دور بپا ایساده، جہ او خطر کی اشان پاترس نہہ زہلہ کوندہ و گریہ امرأ گدہ: ۱۶ «افسوس کی او پیلہ شہر تومام خو قشنگی و ثروت امرأ، ایتا چوم دوسن امرأ دود بوبوستہ! او شہر کی ایتا قشنگ زناک مانستن بو کی ارغوانی و سورخ قیمتی رختان کتان جَا دوکودی و طلا و قیمتی سنگان و مولواری امرأ خورہ چاکون و اکون کودی۔»

۱۷ کشتیان صابان و ناخودایان و مالایان بپا ایسدہ و جہ دور ۱۸ او شہر رہ کی اونی خاکستر جَا دود بوجور شہ، آرسو فوکوندہ، گدہ: «تومام دنیا میان، دہ کوہ اٹوچی شہر بیافتہ بہ؟» ۱۹ و غم و غورصہ جَا، خاک خوشان سر فوکوندہ، گدہ: «افسوس، افسوس جہ

اَ پيله شهر! جَه اونی مأل و مینأل کی حد ناشتی، امان همتان مأل و مینألدار بوبوستیم؛ و هسا ایتا دم میان همچی دود بوبوسته!»

۲۰ ولی آی تو آسمان، بابل بخت و اقبال جا خوشال بوبو! و شومان آی خودا قوم و روسولان و پیغمبران خوشالی بوکونید! چونکی خودا شیمی اینتقام اونی جا فاکفته.

۲۱ بازون، ایتا پورقودرت فرشته، ایتا آسیاب مانتنجی تخته سنگ اوساد و اون تآودا دریا میان و فریاد بزه: «بابل ا پيله شهر همیشک ره غیب به، هوطویی کی ا سنگ غیب بوسته. ۲۲ هیوخت ده مزقان صدا ا شهر میان بشتاوسته نیبه. هیتا صنعت و اوستاکار اونی میان نیسه، و ده اونی میان آسیاب صدا گوش فآنرسه. ۲۳ هیوخت ده اونی میان ایتا چراغ روشن نیبه و عروس و زاما خوشالی صدا اونی میان بشتاوسته نیبه. اونی تأجیران، دنیا میان، ایتا زما ت پيله مأل و مینألدار آلمان بود و ا شهر تومام قومان خو جوفت و کلکان امرأ گول زئی. ۲۴ تومام پیغمبران و خودا موقدس آلمان خون و تومام اوشانی کی دنیا میان بوکوشته بوبوستده خون، ا شهر گردنه.»

آسمان میان جشن و دس کلا

۱ بازون، ایتا گورو صدای بشتاوستم کی اوشان نشاستی ایشماردن کی آسمان میان شوکر کورن سورود خاندیدی، گفتیدی: «هلویاه، شوکر خدا ره! نیجات جِه اُمی خدا ور آیه. عزیت و ایحترام و قودرت فقد اونی شایسته ایسه، ۲ چونکی اونی قیضاوت، عیدالت و حق آمرایه. اون او پیله فایشه کی زیمین خو فیساد آمرأ نجست کودی، موجازات بوکوده و خو خیدمتگوزارآن خون اینتقام اونی جا فاکفته.»

۳ آشان چن وار بخاندد و گفتیدی: «هلویاه، شوکر خدا ره! دود آ شهر خاکستر جا همیشک بوجور شه!»

۴ او وخت، او بیست و چارتا پیر آدم و چارتا زنده جانور سوجه بوکودد، خودای کی تخت رو نیشته بو پرستش بوکودده و بوگفتد: «آمین، هلویاه، شوکر خدا ره!»

۵ بازون، جِه تخت میان، ایتا ده صدا بامو کی گفتی: «شومان ای خدا خیدمتگوزاران، کوجه دانه و پیله دانه، اُمی خودای شوکر بیگید و اون ایحترام بوکونید.»

۶ بازون، ایتا صدا ده بشتاوستم کی خوروم اوخان داشتی، ایتا صدا ایتا پیله گورو سورود مانستن کی اونی اوخان دریایان خروشان موجان و گورخانه، تترج ناره مانستن بو، و گفتی: «هلویاه، شوکر خدا ره! چونکی اُمی پور قوت خوداوند حوکومت کونه. ۷ بایید کس کس آمرأ خوشالی و ذوق بوکونیم و اون ایحترام بنیم، چونکی آسه بره عروسی جشن زما ت فارسه. اونی عروسم خوره حاضیر کوده، ۸ و اون وئاشته کی تیمیزترین و سیفیدترین و لطیف ترین کتان رخت دوکونه.» منظور جِه لطیف کتان، راس راسی خدا آدمان خوروم کاران ایسه.

۹ او وخت فرشته مره بوگفته: «بینیویس: خوشبحال اوشانی کی بره عروسی جشن ره دعوت بوبوسند. آن خدا فرمایه.»

۱۰ او وخت بو کی بکفتم اونی پا جیر کی اون پرستش بوکونم. ولی اون بوگفته: «نه، اطو نوکودن! منم تی مانستن، ایتا جِه خدا خیدمتگوزارانم. منم تی براران مانستن، دروآره ای عیسای ایمان داشتن گوا دهم. تومام آ نوبوتان و هرتا چی کی تره نیشان بدام، همتا عیسا، و صف ره ایسه.»

خدا کلمه ایتا سیفید اسب سوار ایسه

۱۱ بازون بیدم کی آسمان واز بوسته. اویه ایتا سیفید اسب ایسا بو کی اونی سوار «آمین و حق» نام داشتی، چونکی عیدالت و حق آمرأ، موجازات و جنگ کونه. ۱۲ اونی چومان آتش شواله یان مانستن بو و اونی سر رو ایتا عالمه تاج نها بو. اونی پیشانی رویم ایتا نام بینویشته نها بو کی اونی مانی فقد خودش دانستی. ۱۳ اون ایتا رخت کی خون جا پور بو دوکوده داشتی و اونی لقب «خدا کلمه» بو. ۱۴ آسمانی لشکران کی کتان جا سیفید و تیمیز رختان دوکوده بود، سیفید اسبان سوار بوستد، اونی دونبالسر امویدی. ۱۵ اونی دهن جا ایتا تیج شمشیر بیرون امویی کی اونی آمرأ او قومانی کی ایمان ناشتیدی فوکوفانه. اون آهینی عصا آمرأ اوشان حوکومت کونه و خو پایان آمرأ، او خدا کی قادیره غیظ شراب چرخشت میان فیچالانه. ۱۶ اونی رخت و ران رویم آ لقب بینویشته بوبسته بو: «پادیشای پادیشایان

و آقاي آقايان.»

۱۷ بازون، ايتا فرشتهي بيدم کي آفتاب ميان بيا ايسابو و بولند صدا امرا پرندهيان گفتي: «باييد و او سفره سر کي خودا شميره حاضير كوده، جم بيد. ۱۸ باييد و پادشايان و فرماندهيان و پورزوران جان گوشت جا بوخوريد؛ اسبان و اوشان سواران گوشت جا، و هرتا اينسان گوشت جا، چي پيله دانه چي كوجه دانه، چي غولام چي آزاد.»

۱۹ او وخت بيدم کي او وحش، تومام دونيا حوكمتان و اوشان لشكران جم كوده کي او اسب سوار و اوني لشكر امرا بجنكد. ۲۰ ولي وحش خو دورغي پيغمبر امرا گير دكفتد و هر دوتان زنده زنده آتش درياچه ميان کي گوگرد امرا سوختي تاودا بوستد؛ هطويه، هو پيغمبري کي جه وحش و ر چوم دكفه موجيزهيان انجام دئي کي تومام اوشان کي وحش نيشانهي داشتيدی و اوني موجسمه ي پرستش كودیدی، گول بزنه. ۲۱ او وخت تومام اوني خاصه خولاصهيان، او تيچ شمشير امرا کي اسب سوار دهن دورون نها بو بوکوشته بوبوستد، و پرندهيان خوشاني شكم اوشاني جان گوشت امرا ستر كودد.

او هیزار سال دوران

^۱ بازون، ایتا فرشته بییم کی آسمان جا بامو بیجیر. اون خو امرأ او چاه کی ته ناشتی کیلید آوردی و ایتا قایم زینجیل دس میان داشتی. ^۲ اون اردهای، او قدیمی لانتی، کی هو ابلیس یا شیطان ایسه، بیگفته و زینجیل امرأ هیزار سال ره دوسته کی اسیر بمائه ^۳ و اون تاودا او چاه میان کی ته ناشتی و بازون او چاه در دوسته و چفت بزه و مهر اون رو بنا کی نئانه الباقی قومان گول بزنه. تا او هیزار سال بسر بایه و ا زمات کی بوبوسته پسی، ایتا کوتا زمات ره آزاد به.

^۴ او وخت تختانی بییم کی اوشانی سر اوشانی نیشته بود کی اوشان، قیضاوت کودن ایختیار و قدرت فادأ بوبوسته بو. بازون ای عیده جان بییم کی عیسا پیغام و خودا گبان و آگویا کودن و اسی اوشان سر اشان بدن جا سیوا بوبوسته بو. هطویم اوشانی جانان بییم کی وحش و اونی موجهی پرستش نوکوده بود و اونی نیشانهی خوشان پیشانی و دس رو ناشتیدی. اشان همتان، زندگی ی چه سر گیتد و مسیح امرأ هیزار سال حوکومت بوکودده. ^۵ آن اولی قیامت. دویمی قیامت او هیزار سال کی تومان بوسته پسی ایتفاق دکفه؛ او زمات میان، الباقی موردهیان زنده بده.

^۶ خوشبخت و موقدس ایسند اوشانی کی ا اولی قیامت میان ایتا سام دارد. اشان دویمی مرگ جا هیزره زهله نوکوده، بلکی خودا و مسیح کاهینان ایسند، اونی امرأ هیزار سال حوکومت کوئده.

شیطان آخری جه بین شئون

^۷ او هیزار سال تومان بوستن پسی، شیطان زندان جا آزاد به. ^۸ اون شه بیرون کی دنیا قومان ینی جوج و ماجوج گول بزنه، جنگ ره کس کس امرأ ایتا چاکونه. اوشان ایتا پيله سپای چاکونده کی اوشان آدم نفران دریاکنار فورشان مانستن نشاسته بی ایشماردن. ^۹ اشان ایتا پيله صارایی میان، خودا آدما و اورشلیم، او جان دیل شهر جه هرتا ور دور کوئده. ولی آتش آسمان جا، جه خودا ور بوارسته به و همتان سوجانه.

^{۱۰} بازون شیطان کی اوشان گول بزه بو، آتش دریچه میان تاودا به. آتش دریچه هو جیگا ایسه کی گوگرد امرأ سوجه و او وحش و اونی دور غی پیغمبر همیشک شبندروج، اویه عذاب کشده.

آخری قیضاوت روج

^{۱۱} او وخت ایتا پيله سیفید تخت بییم. او تخت رو اینفر نیشته بو کی زمین و آسمان اون دیم جا بوگروخته و غیب بوستد. ^{۱۲} بازون بمردهیان بییم کی جه پيله دانه و کوجه دانه خودا روبرو بپا ایساده. دفتران ایتا جه اویتا پسی وار بوسته کی زندگی دفتر فارسه. موردهیان همتان ا دفتران بینویشتهیان موطابق موحاکمه بوبوستد. ^{۱۳} هن و اسی، دریا، زمین و قبران، او موردهیان کی خوشان میان داشتیدی، فاداده کی خوشان کردکاران موطابق موحاکمه بید. ^{۱۴} او وخت مرگ و موردهیان دنیا آتش دریچه میان تاودا بوبوسته. آن دویمی مرگه، ینی هو آتش دریچه. ^{۱۵} هرکی اونی نام، زندگی دفتر میان نئابو، آتش دریچه میان تاودا بوبوسته.

تازہ اورشلیم

۱ بازون ایتا تازہ زیمین و آسمان بیدم، چونکی او اولی زیمین و آسمان غیب بوسته بو. دریا جایم ده خوری نوبو. ۲ و من، یوحنا، اورشلیم موقدس شهر بیدم کی جہ آسمان، جہ خدا ورجا بیجیر امویی. چی پور جلال نمایی بو! اورشلیم شهر ایتا عروس مأنستن خوشگل بو کی خورہ زامأ دئن و اسی حاضیر کوده بی!

۳ تخت جا، ایتا بولند صدا بشتاؤستم کی گفتی: «خُب فأندر! جہ انی پسی، معبد آدمأن میانی نھا. جہ انی پسی خدا آشانی امرأ زندگی کونه و آشان خدا آدمأن بده. هطویه، خدا خودش آشان امرأیه. ۴ خدا هرتا آرسوی اوشانی چومان جا پاکونه. ده نه مردنی به و نه غورصه، نه ناله و نه درد، چونکی تومأم آشان قدیمی دونیا شین بو کی جہ بین بوشو.»

۵ او وخت اونی کی تخت رو نیسته بو بوگفته: «آسه همتأ چیئ نو چاکونم!» و مره بوگفته: «آن بینویس چونکی اونچی کی گم، رآست و جئقت ایسه. ۶ ده تومأن بوسته! من الف و یا، و اول و آخر ایسم. من هرکیئ کی تشنه بیه زندگی آب چشمه جا مرجانه فادَم کی و آخوره. ۷ هرکی پیروز به تومأم آنعمتآن ارث بره و من اونی خدا بم و اون می زای به. ۸ ولی اوشانی کی ترسده، اوشانی کی ایمان نآزده و فأسید ایسد و قاتیلان و اوشانی کی جنبل جادو و زنا کونده و بُتان پرستش کونده و تومأم اوشانی کی دورغ گده، همتأن جیگا او دریآچه میان ایسه کی آتش و گوگرد امرأ سوجه. آن هو دویمی مردن ایسه.»

۹ او وخت ایتا جہ او هفتا فرشته کی هفتا آخری بلا پیالهئ دس میان داشتیدی، بأمؤ می ورجا و بوگفته: «می امرأ بیأ کی عروس تره نیشان بدم. اون بره عقد بوکوده ایسه.»

۱۰ بازون در روح مره ببرده ایتا بولند کوه قلّه سر. جہ اویّه، اورشلیم موقدس شهر بیدم کی جہ خدا ورجا بیجیر امویی. ۱۱ شهر خدا جلال میان غرق بو، و ایتا تیکه قیمتی جواهر مأنستن، یشم مأنه کی، اونی شفاف بولورأن سوسو زنه، شبق زئی. ۱۲ شهر حیصارأن، پان و بولند بو، شهر دوازدهتا دروازہ و دوازدهتا فرشته کی دربان بود، داشتی. ایسرائیل نتأج دوازدهتا قبیلہ ایسم، دروازهایان رو بینویشته بوبوسته بو. ۱۳ هرتا ور، ینی شومال، جنوب، شرق و غرب میان سهتا دروازہ نھا بو. ۱۴ شهر حیصارأن دوازدهتا پایہ داشتی کی اوشان رو بره روسولأن نام بینویشته بوبوسته بو.

۱۵ فرشته دس میان ایتا چو طلاً جا نھا بو کی اونی امرأ خاستی شهر و دروازهایان و اونی حیصارأن اندازہ بیگیره. ۱۶ او وخت کی شهر اندازہ بیگفته، معلوم بوبوسته مربع مأنه، ینی کی اونی درازا و پانأ ایتا اندازہ ایسه. جئقت بخایید، اونی درازا و پانأ و بولندی، هرتا، دوازده هیزار تیر پرتاب کوندر بو. ۱۷ بازون شهر حیصار بولندی اندازہ بیگفته و معلوم بوبوسته همتأ جیگا میان صد و چهل و چار ذراع ایسه. فرشته موشخص معیارأن امرأ، آ اندازهایان مره بوگفت.

۱۸ شهر حیصار جہ یشم سنگ چاکوده بوبوسته بو، شهر جہ خالص طلاً و شیشه مأنستن شفاف بو. ۱۹ شهر حیصار پاکار هرتا چن جور قیمتی سنگان امرأ زینت بدأ بوبوسته بو. شهر حیصار اولی پاکار یشم جا بو، دویمی لأجورد سنگ جا، سیومی سیفیذ عقیق جا، چارومی زومرود جا، ۲۰ پنجومی سورخ عقیق جا، شیشومی عقیق جا، هفتمی زبرجد جا،

هشتومی کبود یاقوت جا، نُھومی زرد یاقوت جا، دھومی سبز عقیق جا، یازدھومی فیروزہ جا و دوازدھومی یاقوت جا بو.

۲۱ شہر دوازدهتا دروازہ جینس، مولواری جا بو، ہرتا دروازہ ایتا تیکہ مولواری جا. شہر اصلی خیابان خالص طلاً جا بو کی شیشہ مانستن شبق زئی.

۲۲ شہر میان ہیتا معبد بیدہ نوبوستی، چونکی خودا کی تنأ قادیر ایسہ و برّہ، اونی معبد ایسند. ۲۳ ا شہر ہیزہ خورشید و ماء نور لازیم نأستی، چونکی خودا و برّہ جلال و عظمت شہر روشن کودی. ۲۴ اونی نور زیمین قومائم نور فادی، و دونیا پادیشایان اموییدی و خوشانی جلال اون پیشکش کودیدی. ۲۵ شہر دروازہیان ہیوخت دؤستہ نیبہ، چونکی اویہ ہمیشک روج ایسہ و شب وجود نأرہ! ۲۶ تومأم قومائم گولاز و عزت و جلال شہ اونی دورون. ۲۷ ہیتا بدی یا ناجور و فاسید آدم ولأندہ بشہ اویہ. ا شہر فقد اوشانی جیگا ایسہ کی اوشانی نام برّہ زندگی دفتر میان بینویشتہ بوبوستہبی.

بخش ۲۲

۱ بازین آب حیات روخان مَره نیشان بَدَا کی بولور مأنستن صاف و زولال بو. او روخان خودا و بَره تخت جَا جاری بوستی، ۲ و جِه او اصلی جاده و سَط دَوَازستی. حیات داران، روخان دوتا ور نَها بو کی سالی دوازده وار میوه دَنیدی ینی هرتا ماه ایجور تازه میوه. اونی ولگأنم شفا دئی و قومأن درمأن ره بَکار شوئی. ۳ نَاجور چی شهر میان بیافته نیبه، چونکی خودا و بَره تخت اویَه نَها. خودا خیدمتگوزاران، اون پرستش کونده، ۴ و اونی دیم دینده و اونی نام اوشان پيشانی رو بینویشته به. ۵ اویَه ده شب نیبه، چراغ و خورشیدم احتیاج نیبه، چونکی پبله خوداوند اوشانی نور به و اوشان همیشک حوکومت کونده. ۶ او وخت فرشته مَره بوگفته: «ا گبان شا ايعتماد کودن و راست ایسه. و او خودا کی آینده ایتفاقان جِه پیشتر خو پیغمبران ره و اگویا کونه، خو فرشتهی اوسه کوده کی اونچی کی پور ده باقی نیبه ایتفاق دکفه شمره و اگویا بوکونه.»

پور باقی نیبه کی عیسا ایه

۷ «بشتاؤید! پور ده باقی نیبه کی من ایم. خوشحال اوشانی کی اونچی کی ا کیتاب میان نوبوت بوبوسته، قوبیل کونده.» ۸ من، یوحنا، تومأم ا چیان بیدم و بشتاؤستم و زانو بزم کی او فرشتهی کی اوشان مَره نیشان بَدَا بو، پرستش بوکونم. ۹ ولی اون ایوارده مَره بوگفته: «نه ا کار نوأكودن. منم تو و تی براران ینی خودا پیغمبران مأنستن، و تومأم اوشانی کی ا کیتاب حنقتان ايعتماد دارده، جِه عیسا خیدمتگوزاران ایسم. پس فقد خودای پرستش بوکون.» ۱۰ بازون مَره فرمان بَدَا، بوگفته: «ا کیتاب نوبوت گبان مَهر نوأكودن، چونکی پور ده باقی نیبه ایتفاق دکفه. ۱۱ او وخت کی او زمات فارسه، نَاجور آدمأن ایوارده خوشان نَاجور کاران جِه سر گیرده و فاسید آدمأن ایوارده فاسیدتر بده، ولی خوروم آدمأن، ویشتر خوروم بده و پاک آدمأن، ویشتر پاک بده.»

۱۲ عیسای مسیح فرمایه: «چوم برا ببید، پور ده باقی نیبه کی من ایم و هرکی ره اونی کردکار موطابق می امرأ ایتا جایزه اؤرم. ۱۳ من الف و یا، شورو و تومأن بوستن، اول و آخرم. ۱۴ خوشحال اوشانی کی همیشک خوشانی رختان شورده. اوشان وئالده کی بشد او شهر دورون و زندگی دار، میوهی بوخورد. ۱۵ ولی سکان، ینی اوشانی کی جادو جنبل کونده، زنا کونده، بُت پرستش کونده، قاتیلان و همه اوشانی کی دورغ دوس دارده و اون انجام دَده، نتاند بشد او شهر میان.»

۱۶ «من، عیسا، می فرشتهی شیمی ورجا اوسه کودم کی ا چیان کیلیسیایان ره و اگویا بوکونه. من جِه داوود نتاج ایسم. من او صُب ستاره ایسم کی شبق زنه.» ۱۷ عروس و روح گده: «بیأ!» هر کی ان ایشتاوه، بَگه: «بیأ!» هر کی تشنه ایسه بایه، و هر کی دوس داره بایه، و جِه او زندگی آب مرجانه و آخوره. ۱۸ اونی کی ا کیتاب نوبوت گبان ایشتاوه و اضحی گفتاندرم کی اگه ا کیتاب نیویشتهیان ایچی ایضافه کونه، خودا ا کیتاب بلایان اونی سر اوره. ۱۹ و اگه ا پیشگوییان جَا ایچی کم کونه، خوداوند اون زندگی دار و موقدس شهر جَا کی و اگویا بوکودم، هیزره سام فأنده.

۲۰ اونی کی ا چیان بوگفته فرمایه: «هطویه، پور ده باقی نییه کی من ایم!»
«آمین! آی عیسای خوداوند، بیا!»

۲۱ امی خوداوند عیسا فیض شیمی همتان امرأ بیه! آمین!